

په مختلفو موضوعگانو باندې

د تقریرونو یوه مفصله، معتمده، علمي، او تحقیقي مجموعه.

کتابتون د اسلامي علومو

د تقریرونو

مدک لیک د خیر

5

پنجم جلد

(تالیف)

ابوالشیمس مولانا نور الهدی

فاضل جامعہ امداد العلوم پشاور، وفاق المدارس العربیہ ملتان

ایم اے عبدالولی خان یونیورسٹی مردان

محلہ
جنکی
پشاور

مکتب اعزازی

جاده میوند پخته فروشی کابل

ترافقہ

کفایت اللہ

0344-9995990

دا کتاب د لیکوال په اجازه پی پی ایف شوي
دی، الله تعالی دی ابو شمس مولانا نور الهدی
صاحب ته اجر عظیم ورکړي.
دیرو علماء کرام او طلباء ترې گټه پورته کړه

کفایت دینی کتب خانہ

کفایت الله ابن صدیق

ٹیلی گرام نمبر۔ [+923247442395](https://t.me/+923247442395)

وائس ایپ نمبر

[+9203052488551](https://wa.me/+9203052488551)

پہ مختلفو موضوع کانو بانداي

د تقریرونو یوہ مُفَصَّلہ ، مُعْتَمَدہ ، عِلْمِي ، او تحقیقی مجموعہ :

د تقریرونو مُدَلَّلہ ذَخیرہ

جلد ۵

تالیف

أَبُو الشَّيْخِ مَوْلَانَا نُورُ الْهُدَى عَفِي عَنْهُ

فاضلِ جامعہ امداد العلوم پشاور صدر ، و وفاق المدارس العربیة ملتان

ایم اے عبدالولی خان یونور شی مردان

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

د تقریر و نو مدللکے ذخیرہ جلد ۵

د کتاب نوم

أَبُو الشَّمْسِ مَوْلَانَا نُورُ الْهُدَى عَفِيَّ عَنْهُ

مؤلف

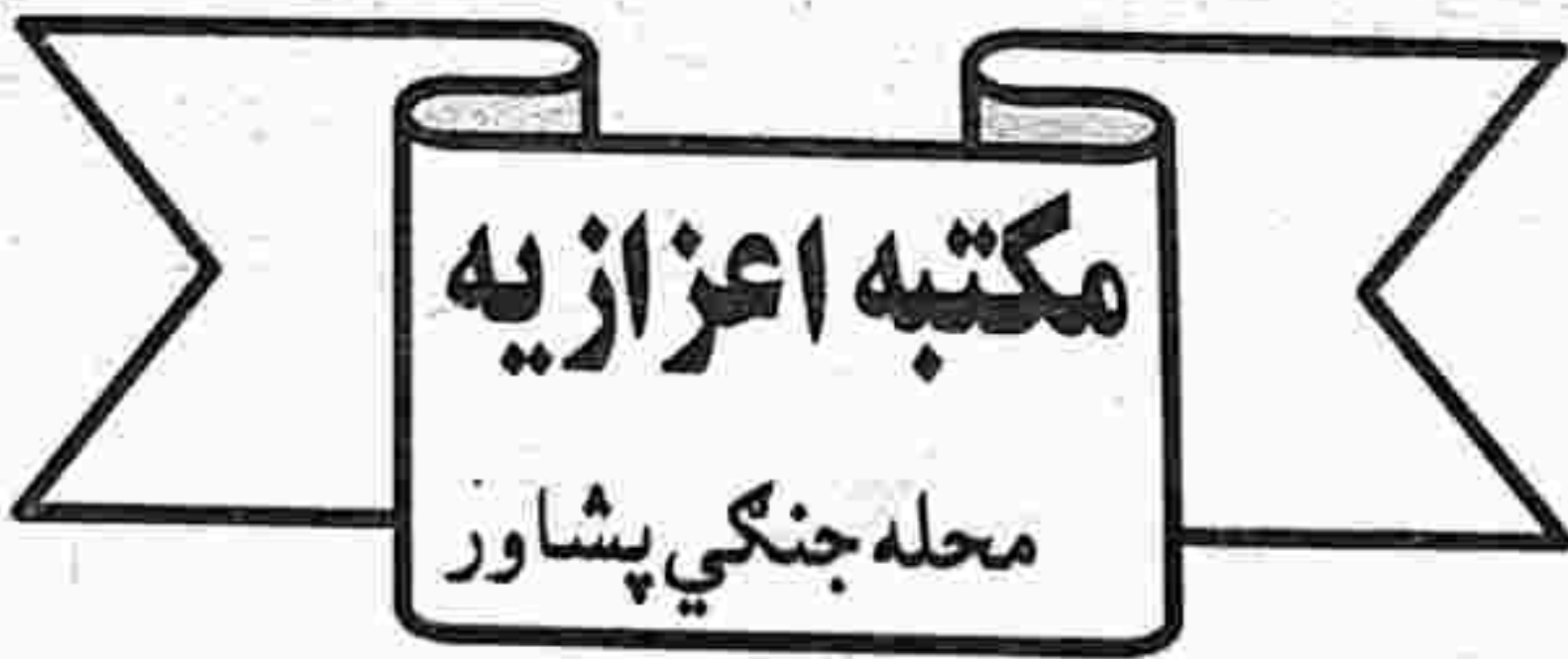
فون نمبر ۰۳۰۶۵۴۴۷۱۷۴

مؤلف پخپله

کمپوزر

۱۴۴۲ھ ق ، ۱۳۹۹ھ ن، مطابق ۲۰۲۱ء

د چاپ کال

کفایت اللہ ارمائی ۰۳۴۴-۹۹۹۵۹۹

زیر اہتمام

نوٹ : د کتاب ٲول حقوق د مکتبه اعزازیه سره محفوظ دي

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

سریزه (پنجم جلد)

نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّي عَلَى رَسُوْلِهِ الْكَرِيْمِ ، اَمَّا بَعْدُ !

الْحَمْدُ لِلّٰهِ ، الشُّكْرُ لِلّٰهِ . ددې کتاب پنجم جلد هم د الله ﷻ په فضل و کرم سره پوره شو ، په دې کې مې د قرآن کریم او احادیثو په رڼا کې د جنت نعمتونه په پوره تفصیل سره ذکر کړي ، او ورسره مې جنت ته داخلوونکي نېک اعمال هم ذکر کړي يعنی د کومو نېکو اعمالو په باره کې چې په قرآن کریم او احادیثو کې صراحتاً ذکر شوي چې ” ددې نېک عمل په وجه انسان د جنت مستحق گرځي “ يا ” دده د پاره جنت واجب کیږي “ نو ما دغه شان څه د پاسه سل (۱۰۰) اعمال ذکر کړي . د جنت دا موضوع مې په داسې بنسټه زړه راښکونکي انداز باندې ذکر کړی چې ددې په لوستلو سره به ان شاء الله تاسو داسې محسوسوی گویا چې د جنت په باغونو کې گرځی .

خوشخبري : ان شاء الله ددې پسې به شپږم جلد وي ، او دا سلسله به د الله

ﷻ په توفیق سره همدا سې تریو وخته پورې جاري وي .

الله تعالی دې دا ټول کتابونه په خپل دربار کې قبول کړي ، او پروردگار عالم دې دا کتابونه زما ، زما د والدينو ، استاذانو او ټول امت مسلمه د پاره د مغفرت او نجات ذریعه او گرځوي .

اٰمِيْنَ يَا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ .

رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ

نوټ : که د کتاب متعلق یا بله څه مفیده مشوره وي نو په دې ۵۴۴۷۱۷۴ ۰۳۰۶

نمبر راسره رابطه کولې شی .

ابوالشمس نورالهدی عفی عنه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اجمالي فہرست

صفحہ	موضوع	نمبر شمار
۵	سریزہ	۰۱
۱	۱. د جنت نعمتوںہ او خوشحالی (اول بیان)	۰۲
۶۹	۲. د جنت نعمتوںہ او خوشحالی (دویم بیان)	۰۳
۱۶۸	۳. جنت تہ داخلونگی نیک اعمال	۰۴
۳۲۸	خوشخبری	۰۶

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

تفصیلی فہرست

صفحہ	موضوع	نمبر شمار
۱	سریرہ	۱
۱	۱. د جنت نعمتوںہ او خوشحالی (اول بیان)	
۲	د انسانانو او پیریانو د پیدائش مقصد	۲
۴	نہک اعمال کوونکو سرہ د جنت د نعمتونو وعدہ شوی	۳
۴	د جنت نعمتونو بیان لو ضرورت	۴
۵	پہ قرآن کریم او احادیثو کہی حُای پہ حُای مسلمانانو تہ د جنت د نعمتونو	۵
۵	تذکرہ او ددی د حاصلو لو ترغیب ورکول شوی	
۶	د جنت معنی	۶
۷	د جنتونو تعداد	۷
۸	د جنت پہ وجود باندي ایمان لرل فرض دی، او د دینہ منکر کافر دی	۸
۹	د جنت نعمتوںہ د انسان د تصور نہ بہر دی	۹
۱۰	پہ جنت کہی بہ د انسان ہر خواہش پورہ کیبری	۱۰
۱۱	پہ جنت کہی د زمینداری کولو خواہش کول، او سمدست پورہ کیدل	۱۱
۱۳	جنت د آرام حُای دی ہیخ تکلیف پہ کہی نشته	۱۲
۱۴	جنتیان بہ پہ خوشحالی ژوند تیروی	۱۳
۱۵	پہ جنت کہی بہ فضول خبری، د گناہ خبری، او دروغ بالکل نہ وی	۱۴
۱۵	جنتیان بہ پہ جنت کہی ہمیشہ اوسیری	۱۵
۱۶	جنتیان بہ جنت تہ پہ اطمینان او سکون سرہ د اخلیری	۱۶
۱۷	جنتیان بہ جنت تہ دکلی دکلی د وفد پہ شکل د اخلیری	۱۷

۱۸	د جنتيانو مخونه به د ډير بنائست په وجه خلیږي	.۱۸
۲۱	جنتيانو ته به په جنت کې د الله تعالی دیدار نصیب کیږي	.۱۹
۲۶	جنتيانو نه د الله تعالی راضي کیدل	.۲۱
۳۰	د بنده نه د الله تعالی د راضي کیدو علامه	.۲۲
۳۱	جنتيانو سره د الله تعالی خبرې	.۲۳
۳۳	په جنتيانو باندې د الله تعالی سلام	.۲۴
۳۵	په جنتيانو باندې د فرشتو سلام	.۲۵
۳۶	د جنت نعمتونه لویه بادشاهي ده	.۲۶
۳۶	د ادنی جنتي د پاره لویه بادشاهي	.۲۷
۴۰	د ټولو نه آخر کې جنت ته داخلیدونکي کس ته به د دنیا په لس چنده غټ جنت ورکولې شي	.۲۸
۴۹	د جنت په بازار کې حسن زیاتیدل	.۲۹
۴۹	د جنت په بازار کې خپل شکل و صورت بدلول	.۳۰
۵۲	جنتیان به د یو بل ملاقات له ځي	.۳۱
۵۴	جنتیان به په یو بل باندې سلام اچوي	.۳۲
۵۶	جنتیان به د یو بل نه پوښتنه کوي او د دنیا تېرې شوې خبرې به را یادوي	.۳۳
۵۹	په جنت کې مرگ نشته	.۳۵
۶۱	مرگ به د جنت او جهنم په مینځ کې ذبح کړې شي	.۳۶
۶۳	د دنیا نعمتونه آخر هم ختمیږي	.۳۷
۶۳	واقعہ	.۳۸
۶۴	په جنت کې اوده کیدل نشته	.۳۹
۶۵	جنتیانو سره به د دوی مؤمنان اولاد هم جنت ته داخلېږي	.۴۰
۶۷	د غوندہ تقریر خلاصہ	.۴۱
۶۸	دعا	.۴۳

۶۹

۲. جنت نعمتوفہ او خوشحالی (دویم بیان)

۷۰

.۴۴ نوٹ

۷۲

.۴۵ تمہیدی خبرہ

۷۲

.۴۶ پہ قرآن کریم د جنت نومونہ

۷۷

.۴۷ د جنت نہرونہ

۷۹

.۴۸ پہ جنت کپ بہ د صفا اوبو، شودو، شرابو، او شہدو نہرونہ بھیڑی

۷۹

.۴۹ دا خلور نہرونہ د جنت الفردوس نہ را او وھی

۸۱

.۵۰ د حوض کوثر اوبہ دیرے مزیدارے دی

۸۷

.۵۱ بدعتیان او مرتدین بہ د حوض کوثر نہ منع کولے شی

۸۸

.۵۲ د جنت چینے

۸۹

.۵۳ د جنتیانو د پارہ بہ پہ جنت کپ پاکیزہ مزیدار شراب وی

.۵۴ د جنت پہ شرابو بہ د مشکو مہر لہیدلے وی او د تسنیم چینے اوبہ بہ ورسرہ

۹۰

گلہے وی

۹۱

.۵۵ د جنت شرابو سرہ بہ د کافور چینے اوبہ گلہے وی

۹۲

.۵۶ د جنت د شرابو سرہ بہ زنجبیل گلہے وی

۹۲

.۵۷ د جنت مشروبات پخپلہ راتل

۹۳

.۵۷ د جنت شراب ٹکونکی تہ بہ خپلہ بی بی بنائستہ معلومیرے

۹۳

.۵۸ جنتیان بہ د اونو پہ بنائستہ سیوری کپ ناست وی

۹۴

.۵۹ د جنت اونی بہ د گنرو خانگو او اوپردو سیورو والہ وی

۹۶

.۶۰ د جنت د اونی تنے او خانگی بہ دیرے قیمتی وی

۹۷

.۶۱ پہ جنت کپ بہ ہر قسمہ میوی وی

۱۰۰

.۶۲ د جنت د میوو خوند بہ دیر مزیدار وی

۱۰۲

.۶۳ د ہوا پہ چلیدو سرہ د جنت د اونی نہ بنائستہ آواز راوتل

نمبر شمار	موضوع	صفحه
.۶۴	په دُنیا کې د الله تعالی ذکر کولو سره په جنت کې اونه نال کیدل	۱۰۳
.۶۵	د جنت خوراک	۱۰۴
.۶۶	جنتیان به بنه په مزو سره خوراک کوي	۱۰۷
.۶۷	جنتیانو ته به بهې حساب به رزق ورکولې شي	۱۰۸
.۶۸	په جنت کې د جنتیانو اولنې خوراک	۱۰۸
.۶۹	جنتیانو ته به د اودس ماتې کولو ضرورت نه وي	۱۱۱
.۷۰	د جنتیانو د خوراک او څکاک لوخي به د سرو زرو او سپینو زرو وي	۱۱۳
.۷۱	د جنتیانو د زینت شيان، کپړې، او زیورات	۱۱۷
.۷۲	سرو ته د کنگر اچولو مطلب	۱۱۸
.۷۳	د جنت زیورات به ډیر ښائسته وي	۱۲۰
.۷۴	د ټولې دُنیا زیورات د جنت د معمولي زیور مقابله نشي کولی	۱۲۰
.۷۵	د جنتیانو د تاج یوه ملغره د دُنیا او مافیه نه ډیره بهتره ده	۱۲۱
.۷۵	د جنتیانو کپړې به نه زړیږي	۱۲۲
.۷۶	د جنت خوشبوئي د ډیرې لرې فاصلې نه محسوسیږي	۱۲۴
.۷۷	د جنت محلونه او بالاخانې	۱۲۵
.۷۸	د جنت محلونه او کورونه به پاکیزه وي	۱۲۸
.۷۹	د جنت بالاخانې په نېکو اعمالو کولو سره حاصلیږي	۱۲۸
.۸۰	په جنت کې به د جنتیانو د پاره د ملغرو نه جوړې شوې خیمې وي	۱۳۱
.۸۱	د جنت تختونه	۱۳۳
.۸۲	د جنتیانو په زړونو کې به د یو بل سره بغض او حسد نه وي	۱۳۵
.۸۳	د جنت بستري، تکه گانې، او قالینونه	۱۳۶
.۸۴	د جنتیانو سورلي	۱۳۸
.۸۵	د جنتیانو عمر، قد و قامت، او ژبه	۱۴۱
.۸۶	د جنت آبادي او خاوره	۱۴۵

صفحه	موضوع	نمبر شمار
۱۴۷	مکمل د سرو زرو نه جوړ شوي محلونه	۸۷
۱۴۷	د جنت لږ ځای ډیر قیمتي دی	۸۸
۱۴۸	جنت د سدره المنتهی سره دی	۸۹
۱۴۹	جنت اوس هم موجود دی	۹۰
۱۵۰	د جنت دروازي او ددې تعداد	۹۱
۱۵۲	د جنت درجي	۹۲
۱۵۴	د اوچتو درجو واله خلق	۹۳
۱۵۷	جنة الفردوس اعلى جنت دی	۹۴
۱۵۹	د جنت دروازه به د ټولو نه مخکې نبي عليه السلام ته کلاويږي	۹۵
۱۶۱	په جنت کې به ډیر صفونه ددې امت وي	۹۶
۱۶۳	په مختصرو الفاظو کې د جنت نظاره	۹۷
۱۶۴	د غونډه تقریر خلاصه	۹۸
۱۶۶	دعا	۹۹
۱۶۸	۳. جنت ته داخلونکي نېک اعمال	
۱۶۹	نوټ	۱۰۰
۱۷۱	تمهیدي خبره	۱۰۱
۱۷۱	د جنت نعمتونه د هغه مؤمنانو د پاره دي چې نېک اعمال کوي	۱۰۲
۱۷۳	الله تعالی بندگانو ته د جنت حاصلولو ترغیب ورکړی	۱۰۴
۱۷۴	نبي عليه السلام هم خپل امت ته د جنت حاصلولو ترغیب ورکړی	۱۰۵
۱۷۵	خپلې موضوع ته واپس راتلل	۱۰۶
۱۷۶	په اخلاص باندې د الله ﷻ د وحدانیت او د نبي عليه السلام د رسالت گواهي ورکولو سره د جنت مستحق کیدل	۱۰۷

۱۰۸	په الله اور رسول باندې ایمان راوړلو ، مونځ کولو ، او روژې نیولو سره جنت واجب کیدل	۱۷۸
۱۰۹	څوک چې په الله ، رسول ، او اسلام باندې راضي شو نو دده د پاره جنت واجب شو	۱۷۹
۱۱۰	د شرک نه ځان ساتلو سره د جنت مستحق کیدل	۱۸۰
۱۱۱	د الله او رسول د اطاعت په وجه جنت ته داخلیدل	۱۸۱
۱۱۲	د نبی ﷺ د اتباع او اطاعت په وجه په جنت کې د هغوی سره ملګرتیا	۱۸۳
۱۱۳	د علم زده کړه پسې وتونکي کس د پاره د جنت خوشخبري	۱۸۵
۱۱۴	په دین باندې استقامت لرونکو خلقو د پاره د جنت زیرې	۱۸۶
۱۱۵	د استقامت تشریح	۱۸۷
۱۱۶	د تقوی په وجه د جنت مستحق کیدل	۱۸۸
۱۱۷	جنت ته دیر بوتلونکې څیز ” تقوی او خوش اخلاقي “ ده	۱۹۱
۱۱۸	خوش اخلاقه کس د پاره نبی ﷺ په اعلی جنت کې د کور ضمانت کړی	۱۹۲
۱۱۹	په خوش اخلاقي خبرو کولو سره جنت واجب کیدل	۱۹۲
۱۲۰	د الله ﷻ نه ویریدونکو د پاره جنت	۱۹۳
۱۲۱	د الله ﷻ نه ویریدونکي به آخر هم جنت ته ځي اگر چې گناهونه یې کړي وي	۱۹۴
۱۲۲	د الله ﷻ نه ویریدونکي ځوان ته نبی علیه السلام د جنت زیرې ورکړو	۱۹۵
۱۲۳	د خلقو نه سوال نه کوونکي د پاره نبی علیه السلام د جنت ضمانت کړی	۱۹۷
۱۲۴	په مونځ کولو سره د جنت مستحق کیدل	۱۹۷
۱۲۵	د ورځې دولس (۱۲) رکعتہ سنت اداء کولو سره په جنت کې کور جوړیدل	۲۰۴
۱۲۶	مونځ د جنت گنجي ده	۲۰۵
۱۲۷	د مونځ په وجه په جنت کې د نبی ﷺ ملګرتیا نصیب کیدل	۲۰۵
۱۲۸	په جمعې سره د مونځ کولو په عوض کې په جنت کې میلستیا	۲۰۶
۱۲۹	د مانځه په صفونو کې خالي ځای د کولو سره په جنت کې کور جوړیدل	۲۰۶

نمبر شمار	موضوع	صفحہ
۱۳۰	جمعہ مانحہ تہ وختی تلونکہ بہ پہ جنت کی د اللہ ﷻ د دیدار پہ وخت	
۲۰۷	اللہ ﷻ تہ دیر مقرب وی	
۱۳۱	سلام آچولو ، پہ فقیرانو خوراک کولو ، او د تہجد و مونخ کولو پہ وجہ	
۲۰۷	د جنت مستحق کیدل	
۲۰۸	د شابت مونخ کولو سرہ پہ جنت کی د سرور و محل جو پیدل	
۱۳۳	د مازنگر فرضونہ مخکی خلور رکعتہ سنت غیر مؤکد اداء کولو سرہ	
۲۰۹	پہ جنت کی کوز جو پیدل	
۱۳۴	ہمیشہ پہ اودس کی اوسیدلو او اذان نہ پس دوه رکعتہ نفل مونخ کولو سرہ	
۲۱۰	د جنت مستحق کیدل	
۲۱۱	د فرض مانحہ نہ پس آیۃ الکرسی ویلو سرہ د جنت مستحق کیدل	
۱۳۶	د ہر مانحہ نہ پس ، او د اودہ کیدو پہ وخت مخصوص اذکار ویلو سرہ د	
۲۱۱	جنت مستحق کیدل	
۱۳۷	پہ ہرہ پیرہ ” سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ ” ویلو سرہ	
۲۱۳	پہ جنت کی غتہ اونہ نال کیدل	
۱۳۸	پہ ہرہ پیرہ ” سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ ” ویلو سرہ پہ جنت کی د قجوری	
۲۱۴	غتہ اونہ نال کیدل	
۲۱۴	لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ویل د جنت د خزانو نہ یوہ خزانہ دہ	
۲۱۵	پہ بازار کی داخلیدو پہ وخت کلمۃ توحید ویلو سرہ پہ جنت کور جو پیدل	
۲۱۶	پہ سید الاستغفار ویلو سرہ جنت تہ داخلیدل	
۱۴۲	اسماء حسنی (یعنی د اللہ تعالیٰ نہہ نوي ۹۹ نومونہ) یادولو سرہ د جنت	
۲۱۷	مستحق کیدل	
۲۱۸	د اللہ تعالیٰ نور نومونہ ہم شتہ	
۲۱۹	پہ درود شریف ویلو سرہ د جنت مستحق کیدل	

صفحہ	موضوع	نمبر شمار
	د قرآن کریم زدہ کوونکی ، بل تہ خودونکی ، او پەدې باندي عمل کوونکی	۱۴۵
۲۲۰	د پارہ د جنت زيرې	
۲۲۱	لس (۱۰) پېرې سورة اخلاص ويلو سره پە جنت کې يو محل جوړيدل	۱۴۶
۲۲۲	سورة الملک ويلو سره جنت تہ داخليدل	۱۴۷
۲۲۳	د قرآن کریم د هر آيت پە عوض کې پە جنت کې درجې او چتيدل	۱۴۸
۲۲۳	د حافظ قرآن د پارہ د آيتونو لوستلو پە مقدار پە جنت کې درجې او چتيدل	۱۴۹
۲۲۴	د روژې نيولو پە وجه جنت تہ داخليدل	۱۵۰
۲۲۷	د زکوٰۃ ورکولو پە وجه د جنت مستحق کيدل	۱۵۲
۲۳۰	د صدقې ورکولو پە وجه د جنت مستحق کيدل	۱۵۳
۲۳۲	د مقبول حج پە وجه د جنت مستحق کيدل	۱۵۴
۲۳۲	د والدينو د خدمت پە وجه د جنت مستحق کيدل	۱۵۵
۲۳۵	د ابواسحاق أسفرائني واقعہ	۱۵۶
۲۳۶	د حضرت حسن بصري رَحْمَةُ اللَّهِ واقعہ	۱۵۷
۲۳۷	د والدينو د خدمت پە وجه پە جنت کې د حضرت موسى <small>عليه السلام</small> ملگرتيا	۱۵۸
۲۳۹	پلار د جنت درميانه (بهترينه) دروازه ده	۱۵۹
۲۴۰	پە قيامت کې د پلار سره احسان کولو پە وجه جنت تہ داخليدل	۱۶۰
۲۴۱	د الله <small>عليه السلام</small> د رضا د پارہ جُمات جوړولو سره پە جنت کې همدغه شان کور جوړيدل	۱۶۱
۲۴۳	جُمات تہ پە پابندی سره تلونکی د پارہ الله <small>عليه السلام</small> پە جنت کې ميلمستيا برابروي	۱۶۲
۲۴۴	دولس (۱۲) کاله آذان کولو سره جنت واجب کيدل	۱۶۳
۲۴۵	د ژبې او شرمگاہ پە حفاظت سره د جنت ضمانت	۱۶۴
۲۴۷	د چا سره بغض او حسد نہ ساتلو ، او بې فائدي خبرو پريخودلو سره د جنت مستحق کيدل	۱۶۵
۲۴۸	د دُھوکې او حسد نہ خان ساتونکی د پارہ د جنت زيرې	۱۶۶

نمبر شمار	موضوع	صفحه
۱۶۷	د شپږو شيانو په حفاظت سره د جنت ضمانت	۲۵۱
۱۶۸	د ريښتيا ويلو په وجه د جنت مستحق كيدل، او د الله ﷻ په نزد "صديق" ليكلي كيدل	۲۵۲
۱۶۹	جگړه او دروغ پريخودونكي د پاره د جنت په مينځ كې د كور ضمانت	۲۵۳
۱۷۰	د تكبر، خيانت، او قرض نه ځان بچ كوونكي د پاره د جنت زيرې	۲۵۳
۱۷۱	جنت ته به ډير فقيران او مسكينان داخليږي	۲۵۴
۱۷۲	د دنيا د امورو نه ناخبره خلق به جنت ته ډير داخليږي	۲۵۵
۱۷۳	جنت ته به ضعيف (عاجزي كوونكي) خلق داخليږي	۲۵۵
۱۷۴	جنت ته به ضعفاء او مظلوم خلق داخليږي	۲۵۶
۱۷۵	جنت او جهنم په خپل مينځ كې بحث	۲۵۷
۱۷۶	درې قسمه خلق جنتيان دي	۲۵۸
۱۷۷	د اخیستلو، خرڅولو او فيصله كولو په وخت نرمي كوونكي جنت ته داخليدل	۲۵۸
۱۷۸	تنگ دسټه كس ته مهلت ور كولو سره جنت ته داخليدل	۲۵۹
۱۷۹	د معافي په وجه د جنت مستحق كيدل	۲۶۰
۱۸۰	د حياء لرلو په وجه د جنت مستحق كيدل	۲۶۲
۱۸۱	په حلال خوراك كولو، په ستو باندې عمل كولو او خلقو ته ضرر نه رسولو	۲۶۲
۱۸۲	په وجه د جنت مستحق كيدل	۲۶۲
۱۸۲	د مريض تپوس كولو، او د خپل مسلمان ورور ملاقات له تللو سره د جنت مستحق كيدل	۲۶۴
۱۸۳	نفلي روژه نيولو، مسكين ته خوراك ور كولو، د مريض تپوس كولو، او د مسلمان جنازه كولو سره د جنت مستحق كيدل	۲۶۵
۱۸۴	د مسلمان د پاره قبر كنيستلو سره په جنت كې كور جوړيدل	۲۶۷
۱۸۵	د نظر حفاظت كوونكي د پاره نبي عليه السلام د جنت ضمانت كړی	۲۶۷
۱۸۶	د توبې، ايمان، او نېكو اعمالو په وجه د جنت مستحق كيدل	۲۶۸

نمبر شمار	موضوع	صفحہ
۱۸۷	توبہ کوونکی مؤمنانو د پارہ د جنت زیری	۲۶۸
۱۸۸	د بنہ امید پہ وجہ جنت تہ داخلیدل	۲۶۹
۱۹۰	نپک اعمال کوونکو، صابرینو، او متو گلینو د پارہ د جنت بنگلی	۲۷۲
۱۹۲	پہ اللہ ﷻ باندي توگل کوونکی بہ بی حسابہ جنت تہ داخلیری	۲۷۳
۱۹۳	د یتیم پرورش کوونکی بہ پہ جنت کپ د نبی ﷺ سرہ یو حای وی	۲۷۴
۱۹۴	د مقرینو د پارہ د جنت نعمتونه	۲۷۵
۱۹۵	دلاری نہ د اونہ خطرناکہ خانگہ کت کولو سرہ جنت تہ داخلیدل	۲۷۵
۱۹۶	بنخہ پہ فرائضو اداء کولو، او د خاوند خبرہ منلو سرہ د جنت مستحقہ گرخی	۲۷۶
۱۹۷	د لورانو صحیح پرورش کوونکی بہ د نبی علیہ السلام سرہ یو حای جنت تہ داخلیری	۲۷۷
۱۹۸	لورانو سرہ د احسان او نرمی کولو پہ وجہ د جنت مستحق کیدل	۲۷۹
۱۹۹	پہ مصیبت او بیماری باندي صبر کوونکی د پارہ جنت	۲۸۰
۲۰۰	د سترگو نظر ختمیدو باندي صبر کوونکی د پارہ جنت	۲۸۲
۲۰۱	د بچی پہ وفات کیدو باندي صبر کوونکی د پارہ پہ جنت کپ کور جوړیدل	۲۸۳
۲۰۲	د چاچی درې یا دوه نابالغ بچی وفات شی نو اللہ تعالی داسې کس جنت تہ داخلوی	۲۸۵
۲۰۳	درې (۳) پیری د جنت سوال کوونکی تہ د جنت دعا	۲۸۸
۲۰۴	پہ اخلاص باندي عمل کولو سرہ د جنت مستحق کیدل	۲۹۰
۲۰۵	د اخلاص والہ وړوکی عمل سرہ د جنت مستحق کیدل	۲۹۰
۲۰۶	پہ جہاد کولو سرہ د جنت مستحق کیدل	۲۹۲
۲۰۷	جنت د تورو د سیورو لاندي دی	۲۹۳
۲۰۸	لږ وخت جہاد کولو سرہ د جنت مستحق کیدل	۲۹۴
۲۰۹	د جنت د یوې دروازی نوم "باب الجہاد" دی	۲۹۴
۲۱۰	صحابہ کرامو بہ پہ جہاد کپ د جنت خوشبوئی محسو سولہ	۲۹۵

نمبر شمار	موضوع	صفحہ
۲۱۱	یوہ شپہ پہ جہاد کي پھرہ کولو سرہ د جنت مستحق کیدل	۲۹۵
۲۱۲	پھرہ داری تہ غارہ ایخودو پہ وجہ نبی ﷺ د جنت زہری ورکرو	۲۹۷
۲۱۳	مجاہدینو تہ اللہ تعالیٰ د جنت ضمانت کری	۲۹۹
۲۱۴	مجاہدینو د پارہ د جنت اوچتی درجی	۳۰۰
۲۱۵	د مجاہدینو د پارہ پہ جنت کي سل (۱۰۰) درجی	۳۰۱
۲۱۶	د شہادت پہ وجہ د جنت مستحق کیدل	۳۰۲
۲۱۷	شہید بہ بی حسابہ جنت تہ حی او فریبتی بہ ورتہ د ہری دروازی نہ سلام کوی	۳۰۳
۲۱۸	شہید بہ پہ اولنی دري (۳) کسانو کي جنت تہ داخلیری	۳۰۵
۲۱۹	د خپل مال پہ حفاظت کي قتل کیدونکي کس د پارہ جنت	۳۰۵
۲۲۰	نفس مطمئنہ تہ د مرگ پہ وخت د جنت زیری	۳۰۵
۲۲۱	پہ آخري وخت کي "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ" ویلو سرہ جنت واجب کیدل	۳۰۶
۲۲۲	د جنت چابی "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ" او نپک اعمال دي	۳۰۷
۲۲۳	د چا پد زره کي چې زره برابر ایمان وي پہ آخر کي بہ ہغہ ہم د جہنم نہ	
۲۲۳	راویستلی شي ، او جنت تہ بہ داخلولی شي	۳۰۸
۲۲۳	د مذکورہ ټولو اعمالو قبلیدو د پارہ شرائط	۳۱۰
۲۲۴	اول شرط : اسلام را ورل او د شرک نہ خان ساتل	۳۱۰
۲۲۵	دویم شرط : د نبی علیہ السلام اتباع کول	۳۱۱
۲۲۶	دریم شرط : هر عمل پہ اخلاص باندي کول	۳۱۲
۲۲۷	د جنت گتہلو د پارہ مشقت برداشت کول ضروري دي	۳۱۳
۲۲۸	پہ دنیا کي تکلیفونہ او امتحانات خامخاراخي	۳۱۶
۲۳۰	اللہ ﷻ تہ مقربو خلقو باندي امتحانات ډیر راخي	۳۱۷
۲۳۱	پہ امتحاناتو صبر پہ کار دی ، محکہ پہ دي سرہ گناہونہ ختمیری	۳۱۹
۲۳۲	واقعہ : مسلمان تہ پہ تکلیف رسیدو سرہ گناہ معاف کیږي	۳۲۰

نمبر شمار

موضوع

صفحه

۲۳۳	مؤمن ته چې په جنت کې یوه غوپه (اوچکر) ورکړې شي نو د دنیا ټول
۳۲۲	تکلیفونه به ورنه هېر شي
۲۳۴	د جنت د طلب نه خلق غافل دي
۳۲۳	
۲۳۵	اوس په نالیدلو د جنت گټل آسان دي
۳۲۴	
۲۳۶	خلاصه
۳۲۶	
۲۳۷	دعا
۳۲۷	
۲۳۸	خوشخبري
۳۲۸	
۲۳۹	د غونډ کتاب اجمالی فهرست

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً لِّمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾

السجدة آية ۱۷.

د جنت نعمتونه او خوشحالی

(اول بیان)

تالیف

أَبُو الشَّمْسِ مَوْلَانَا نُورُ الْهُدَى عَفِيَّ عَنْهُ

فاضل جامعہ امداد العلوم پشاور صدر، وفاق المدارس العربیہ ملتان

ایم اے عبدالولی خان یونیورسٹی مردان

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

د جنت نعمتونہ او خوشحالی (اول بیان)

الْحَمْدُ لِلّٰهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنُؤْمِنُ بِهِ وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْهِ ، وَنَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنْ شُرُورِ
 اَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ اَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللّٰهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ ، وَنَشْهَدُ اَنْ لَا
 اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَنَشْهَدُ اَنْ سَيِّدَنَا وَنَبِيَّنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ،
 اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِیْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ، قَالَ اللّٰهُ تَبَارَكَ
 وَتَعَالٰی فِی الْقُرْآنِ الْمَجِیْدِ وَالْفُرْقَانِ الْحَمِیْدِ :

﴿ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ اَعْيُنٍ جَزَاءً لِّمِمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾ . (۱)

وَقَالَ تَعَالٰی : ﴿ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِيْ اَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُوْنَ ﴾ . (۲)

وَقَالَ تَعَالٰی : ﴿ وَاِذَا رَايْتُمْ ثُمَّ رَايْتُمْ نَعِيْمًا وَمُلْكًا كَبِيْرًا ﴾ . (۳)

قَالَ رَسُوْلُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : قَالَ اللّٰهُ : اَعَدَدْتُ لِعِبَادِي الصّٰلِحِيْنَ مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ ،
 وَلَا اُذُنٌ سَمِعَتْ ، وَلَا خَطَرَ عَلٰی قَلْبِ بَشَرٍ . (۴)

(۱) السجده آیه ۱۷ .

(۲) لصلت (حم السجده) آیه ۳۱ .

(۳) اللعمر (الاسان) آیه ۲۰ .

(۴) صحيح البخاري كتاب التوحيد رقم الحديث ۷۴۹۸ .

وفي رواية : قَالَ رَسُوْلُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : قَالَ اللّٰهُ : اَعَدَدْتُ لِعِبَادِي الصّٰلِحِيْنَ مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ ، وَلَا اُذُنٌ
 سَمِعَتْ ، وَلَا خَطَرَ عَلٰی قَلْبِ بَشَرٍ ، فَاَقْرَبُوا اِنْ سِئْتُمْ ﴿ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ اَعْيُنٍ ﴾ . صحيح
 البخاري رقم الحديث ۳۲۴۴ كتاب بدء الخلق باب ما جاء في صفة الجنة وأهلها مخلوقه ، و رقم الحديث ۴۷۷۹ كتاب
 تفسير القرآن باب قوله : ﴿ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ اَعْيُنٍ ﴾ . [السجده : ۱۷] . صحيح مسلم كتاب الجنة وصفة
 لعبادها وأهلها رقم الحديث ۲ (۲۸۲۴) .

وَقَالَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ: إِنَّكُمْ سَتَرُونَ رَبَّكُمْ عِيَانًا. (۱)
صَدَقَ اللَّهُ الْعَظِيمُ .

د انسانانو او پیریانو د پیدائش مقصد

زما خوږو قدرمنو او عزت مندو مسلمانانو وروڼو! په دُنیا کې د انسانانو او جناتو د ژوند مقصد "د الله تعالی عبادت کول" دي .

الله ﷻ په قرآن کریم کې ددې بیان داسې کړی:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ . (۲)

ترجمه: او ما ندي پيدا کړي پیریان او انسانان مگر صرف ددې د پاره چې دوی زما عبادت او کړي .

اوس چې څوک عبادت کوي او نېک اعمال کوي نو دداسې خلقو سره الله تعالی په دُنیا کې د حیاة طیبه (پاکیزه او خوشحاله ژوند) وعده کړی ، او په آخرت کې به هم ددې بهترینه بدله ورکوي .

اللّٰهُ رَبُّ الْعِزَّةِ فَرْمَايِي :

﴿ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنَّىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً ، وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ

أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ . (۳)

ترجمه: څوک چې نیک عمل او کړي که سپری وي او که ښځه خو چې هغه مومن وي نو مونږ به هغه ته خامخا (په دُنیا کې) پاکیزه ژوند ورکړو ، او مونږ به دوی ته خامخا (په آخرت کې) ددوی د ښو عملونو اجر ورکړو .

(۱) صحیح البخاری کتاب التَّوْحِيدِ بَابُ قَوْلِ اللَّهِ تَعَالَى: ﴿وَجُودًا يُؤْمِنُ بِكَ كَابِرًا إِلَىٰ رَبِّهَا كَابِرَةً﴾ [القيامة آية ۲۳] رقم الحديث ۷۴۳۵ . مشكاة المصابيح كتاب أخوال القيامة وبدء الخلق بَابُ رُؤْيَةِ اللَّهِ تَعَالَى الْفَضْلُ الْأَوَّلُ رقم الحديث ۸۰۵۶ .

(۲) اللّٰهيات آية ۵۶ .

(۳) النحل آية ۹۷ .

نېک اعمال کونکو سره د جنت د نعمتونو وعده شوی

اوس چې شوک نېک اعمال کوي نو د داسې خلقو سره الله تعالی د جنت د نعمتونو وعده

کړی :

۱. الله جل جلاله فرمایي :

﴿ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ﴾ . (۱)

ترجمه : او (اې پیغمبره !) ته زیرې ورکړه هغه خلقو ته چې هغوی ایمان راوړی او

نېک کارونه یې کړي چې بیشکه د دوی د پاره داسې جنتونه (باغونه) دي چې د هغې د (اُونو) لاندې به نهرونه بهیږي .

۲ . بل حای فرمایي :

﴿ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

أَبَدًا ﴾ . (۲)

ترجمه : او کومو خلقو چې ایمان راوړو او نېک اعمال یې او کړل نو دیر زر به موند

دوی په داسې جنتونو کې داخل کړو چې د هغې د (اُونو) لاندې به نهرونه بهیږي ، دوی به په دې کې همیشه اوسیدي .

ددینه علاوه د قرآن کریم په نورو بې شماره آیتونو کې هم دا مضمون صراحة ذکر دی

چې د نېکو اعمالو په کولو سره انسان د جنت مستحق گرځي .

همدارنگې نبی علیه السلام هم په خپلو احادیثو مبارکه و کې حای په حای خپل امت ته

دا خبره واضحه کړې چې په نېکو اعمالو سره انسان د جنت مستحق گرځي .

د جنت نعمتونو بیانولو ضرورت

د انسان په فطرت کې دا خبره پرته ده چې په کوم شیز کې دده فائده وي نو د هغې د

حاصلولو کوشش کوي ، او په کوم شیز کې چې دده نقصان وي نو د هغې نه ځان ساتي .

(۱) البقرة آیه ۲۵ .

(۲) النساء آیه ۵۷ .

او الله تعالى په دې کې د مؤمنانو د پاره داسې نعمتونه پټ تیار کړي دي چې هغه تر اوسه پورې نه سترگو لیدلي دي، نه غوږونو او ریدلي دي، او نه د چاپه زړه کې د هغې تصور تېر شوی دی.

د جنت اصطلاحي تعریف چا داسې هم کړی :

الدَّارُ الَّتِي جَهَّزَهَا اللهُ فِي الْآخِرَةِ لِلْمُتَّقِينَ مِنْ عِبَادِهِ .

جنت هغه کور ته وایي چې الله تعالى په آخرت کې خپلو متقیانو بندگانو له تیار کړی .

بل تعریف یې دا هم دی : دَارُ الْكَرَامَةِ الَّتِي أَعَدَّهَا اللهُ لِأَوْلِيَاءِهِ الصَّالِحِينَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ .

جنت هغه د عزتونو کور دی کوم چې الله تعالى د قیامت په ورځ خپلو نېکانو دوستانو ته

تیار کړی .

د جنتونو تعداد

د جنتونو متعلق دوه قوله دي : یو قول دادی چې جنتونه اته (۸) دي ، او دویم قول

دادی چې څلور (۴) دي . خو د دلائلو په رڼا کې راجح دا معلومیږي چې جنتونه

څلور (۴) دي . (۱)

← ← ← ← وَقَالَ الْفَرَاءُ: الْجَنَّةُ مَا فِيهِ النَّخِيلُ، وَالْفِرْدَوْسُ مَا فِيهِ الْكُرْمُ. معالم التنزيل في تفسير القرآن (تفسير

البهري) ج ۱ ص ۹۲ سورة البقرة في تشریح آیه ۲۵ .

(۱) په فتاوی فریدیه کې ذکر دي : قيل : الجنان ثمانية ، وقيل : اربعة وهو الراجح ، صرح به ابواللیث

السمرقندي وابن العربي شارح الترمذي ، وهو الظاهر من قوله تعالى : ﴿ وَلِئِنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ ﴾

مع قوله تعالى : ﴿ وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّاتٍ ﴾ ، وكذا هو الظاهر من قوله عليه السلام : إِنَّ فِي الْجَنَّةِ جَنَّاتٍ مِنْ

فِضَّةٍ أَيْبَتْهُمَا وَمَا فِيهِمَا ، وَجَنَّاتٍ مِنْ ذَهَبٍ أَيْبَتْهُمَا وَمَا فِيهِمَا . سنن الترمذي أبواب صفة الجنة عن رسول الله صَلَّى اللهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَابُ مَا جَاءَ فِي صِفَةِ عُرْوَةِ الْجَنَّةِ رقم الحديث ۲۵۲۸ .

﴿ وَقَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ . جَنَّاتٍ مِنْ فِضَّةٍ أَيْبَتْهُمَا وَمَا فِيهِمَا ، وَجَنَّاتٍ مِنْ ذَهَبٍ أَيْبَتْهُمَا وَمَا

فِيهِمَا . صحيح مسلم كتاب الإيمان بَابُ إِثْبَاتِ رُفْقَةِ الْمُؤْمِنِينَ فِي الْآخِرَةِ رَبُّهُمْ سُبْحَانَهُ وَكَعَالَ رقم الحديث ۲۹۶ (۱۸۰) .

صحيح البخاري كتاب تفسير القرآن بَابُ (حُرُوفُ مَقْصُورَاتِ فِي الْخِيَامِ) [الرحمن: ۷۲] رقم ۴۸۷۹ . منهاج السنن شرح

جامع السنن ج ۱ ص ۱۲۵ باب ما يقال بعد الوضوء . فتاوى فریدیه ج ۱ ص ۲۴۰ ← ← ← ← ←

ملاعلي قاري رَحْمَةُ اللَّهِ په "مرقاة" کې د آته (۸) جنتونو تذکره کړی. (۱)

په بخاري شريف کې د جنت د آته (۸) دروازو ذکر راغلی. (۲)

د جنت په وجود باندې ايمان لرل فرض دي، او د دينه منکر کافر دی

لکه څرنګې چې په الله، رسول الله، او قيامت باندې ايمان لرل فرض دي او د دينه بغير سرې مسلمان نشي کيدی نو همدغه شان د جنت او جهنم په وجود باندې ايمان لرل هم فرض دي، او دا هم د ايمان جزء دی، که څوک د دينه انکار کوي نو داسې کس کافر دی. ځکه په قرآن کریم کې ځای په ځای د جنت تذکره شوی، همدارنګې په صحيح احاديثو کې هم نبی عليه السلام د جنت تذکره کړی.

لهذا څوک چې جنت صرف د مليانې خبرې ګنډې او د دينه انکار کوي نو دا د قرآن کریم د ډيرو آيتونو او صحيح احاديثو نه انکار کول دي، او په دې سره دا کس قطعي کافر کېږي. په مسند احمد او نورو ډيرو د احاديثو په کتابونو کې دا حديث ذکر دی چې حضرت جبريل عليه السلام د نبی عليه السلام مجلس ته راغی، او د نبی عليه السلام نه يې څه

←←←← باب ما يتعلق بالروح والبرزخ والموت.

په تفسير کبير کې ذکر دي: **السؤال الثانية: قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴾** **أَمَّا الْجَنَّاتُ فَأَرْبَعَةٌ لِقَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿ وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ ﴾ [الرَّحْمَنَ : ٤٦]** **ثُمَّ قَالَ: ﴿ وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ﴾ [الرَّحْمَنَ : ٤٦] فَيَكُونُ الْمَجْمُوعُ أَرْبَعَةً.** **التفسير الكبير ج ١٩ ص ١٢٧ سورة الحجر آية ٤٥.**

بل ځای ليکي... **وَهُوَ اخْتِيَارُ ابْنِ عَبَّاسٍ أَنَّ الْجَنَّةَانَ أَرْبَعَةٌ.** **التفسير الكبير ج ٢٩ ص ٣٦٥ سورة الحديد آية ٢١.**
وَقَالَ الْكَلْبِيُّ: الْجَنَّةَانُ أَرْبَعَةٌ: جَنَّةُ عَدْنٍ وَجَنَّةُ الْمَأْوَى وَجَنَّةُ الْفِرْدَوْسِ وَجَنَّةُ النَّعِيمِ. **تفسير القرطبي ج ٢ ص ٢٠٤**
(١) هِي ثَمَانٍ: جَنَّةُ عَدْنٍ، وَجَنَّةُ الْفِرْدَوْسِ، وَجَنَّةُ الْخُلْدِ، وَجَنَّةُ النَّعِيمِ، وَجَنَّةُ الْمَأْوَى، وَدَارُ السَّلَامِ، وَدَارُ الْقَرَارِ، وَدَارُ الْمَقَامَةِ. **مرقاة المفاتيح شرح مشكاة المصابيح ج ٩ ص ٣٥٧٨ بَابُ صِفَةِ الْجَنَّةِ وَأَهْلِهَا**

(٢) د بخاري شريف حديث دی، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: فِي الْجَنَّةِ كَمَا لِيَّةُ أَبْوَابٍ، فِيهَا بَابٌ يُسَمَّى الرَّيَّانَ، لَا يَدْخُلُهُ إِلَّا الصَّائِمُونَ. **صحيح البخاري كتاب بدء الخلق بَابُ صِفَةِ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ رقم الحديث ٣٢٥٧، مشكاة المصابيح كتاب الصوم الفصل الاول رقم الحديث ١٩٥٧ (٢)**

پوښتنې او کړې، په هغې کې یوه پوښتنه دا هم وه:

فَمَا الْإِيمَانُ؟ إِيْمَانٌ چاته وایي؟ پیغمبر علیه السلام ورته او فرمایي:

تُؤْمِنُ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْبَعْثِ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ، وَالْجَنَّةِ، وَالنَّارِ، وَالْقَدَرِ كُلِّهِ. ایمان دادی چې ته په الله، د هغه په فرستو، د هغه په کتابونو، د هغه په رسولانو، مرگ او د مرگ نه پس ژوندي کیدو، جنت او جهنم، او هر قسمه تقدیر باندې ایمان راوړی. (۱)

د جنت نعمتونه د انسان د تصور نه بهر دي

په جنت کې الله رب العزت د خپلو نېکانو بندگانو د پاره داسې نعمتونه تیار کړي چې هغه د انسان د تصور نه بهر دي. ۱. الله تعالی فرمایي:

﴿ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً لِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾. (۲)

ترجمه: پس هیڅ نفس ته دا معلومه نده چې د دوی د پاره د سترگو د یخ والي څومره نعمتونه پټ ساتلي شوي.

(یعنی د دې جنتیانو د پاره د خوشحالی دیر نعمتونه مقرر شوي).

(۱) پوره حدیث داسې دی: عَنْ يَحْيَى بْنِ يَعْمَرَ، قُلْتُ لِابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: إِنَّ عِنْدَنَا رِجَالًا يُرَاعُونَ أَنْ الْأَمْرَ بِأَيْدِيهِمْ، فَإِنْ شَاءُوا عَمِلُوا، وَإِنْ شَاءُوا لَمْ يَعْمَلُوا، فَقَالَ: أَخْبِرْهُمْ أَنِّي مِنْهُمْ بَرِيءٌ، وَأَنْهُمْ مِنِّي بَرَاءٌ، ثُمَّ قَالَ: جَاءَ جَبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ! مَا الْإِسْلَامُ؟ فَقَالَ: «تَعْبُدُ اللَّهَ لَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا، وَتُقِيمُ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ، وَتَصُومُ رَمَضَانَ، وَتُحُجُّ الْبَيْتَ» قَالَ: فَإِذَا فَعَلْتَ ذَلِكَ فَأَنَا مُسْلِمٌ؟ قَالَ: «كَعَم» قَالَ: صَدَقْتَ. قَالَ: فَمَا الْإِحْسَانُ؟ قَالَ: «تُحْسِنُ اللَّهُ لِعَالِي كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ» قَالَ: فَإِذَا فَعَلْتَ ذَلِكَ فَأَنَا مُحْسِنٌ؟ قَالَ: «كَعَم» قَالَ: صَدَقْتَ. قَالَ: فَمَا الْإِيمَانُ؟ قَالَ: «تُؤْمِنُ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْبَعْثِ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ، وَالْجَنَّةِ، وَالنَّارِ، وَالْقَدَرِ كُلِّهِ» قَالَ: فَإِذَا فَعَلْتَ ذَلِكَ فَأَنَا مُؤْمِنٌ؟ قَالَ: «كَعَم» قَالَ: صَدَقْتَ. مسند احمد مخرجا مسند الكثيرين من الصحابة مسند عبد الله بن عمر رضي الله عنهما رقم الحديث ۵۸۵۶. البعث والنشور للبيهقي رقم الحديث ۱۶۱، كنز العمال رقم الحديث ۱۳۸۱. مجمع الزوائد رقم الحديث ۱۱۵ وقال الهيثمي: رواه الطبراني في الكبير، ورجاله مؤثرون. مسند البزار رقم الحديث ۱۶۹، ورقم الحديث ۵۹۹۰، الاصابة الكبرى لابن بطه رقم الحديث ۸۳۰، ورقم الحديث ۸۳۲.

۲. په بخاري شريف او مسلم شريف کې دا حديث قدسي ذکر دی ، نبي عليه السلام فرمايي چې الله تعالی فرمائي :

أَعَدَّتْ لِعِبَادِي الصَّالِحِينَ مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ، وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ، وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ، فَأَقْرَبُوا
إِنْ شِئْتُمْ ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ﴾ (۱).

ما د خپلو نېکانو بندگانو د پاره (په جنت کې) داسې نعمتونه تيار کړي دي چې نه خو (تر اوسه پورې هغه) سترگو ليدلي دي ، نه غوږونو اوريدلي دي ، او نه د يو انسان په زړه کې د هغې خيالات تېر شوي دي ، که ستاسو خوښه وي (يعنی ددې تصديق کول غواړئ) نو د قرآن کریم دا آيت اولولئ : (الله تعالی فرمايي :) پس هيڅ نفس ته دا معلومه نده چې د دوی د پاره د سترگو د يخ والي خو مره نعمتونه پت ساتلي شوي .

په جنت کې به د انسان هر خواش پوره کيږي

په جنت کې به د انسان هر خواش پوره کيږي :

۱. الله ﷻ فرمايي : ﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهُنَّ أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ﴾ (۲).

ترجمه : او ستاسو د پاره به په دې جنت کې هغه څه وي کوم چې ستاسو زړونه غواړي ، او ستاسو د پاره به په دې کې هغه څه وي کوم چې تاسو طلب کوئ .
(يعنی چې څه لذتونه او عزتونه موزره غواړي هغه به درته په جنت کې حاضر وي).

۲. بل حای الله ﷻ فرمايي : ﴿وَفِيهَا مَا تَشْتَهُنَّ الْأَنْفُسُ وَتَلذُّ الْأَعْيُنُ﴾ (۳).

(۱) قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : قَالَ اللَّهُ : أَعَدَّتْ لِعِبَادِي صحيح البخاري رقم الحديث ۳۲۴۴
كتاب بدء الخليقة باب ما جاء في صفة الجنة وأهلها مغلوكه ، و رقم الحديث ۴۷۷۹ كتاب تفسير القرآن باب قوله : {فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ} . [السجدة : ۱۷] . صحيح مسلم كتاب الجنة وصفة نعيمها وأهلها رقم الحديث (۲۸۲۴)۲

(۲) فصلت (حم السجدة) آية ۳۱ .

(۳) پوره آيت داسې دی : ﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصَفَائٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا تَشْتَهُنَّ الْأَنْفُسُ وَتَلذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا تَخْلَدُونَ﴾ . الزخرف آية ۷۱ .

ترجمه : او په دې جنت کې به هغه څه وي چې کوم زړونه غواړي او سترگې خوشحالوي .

۳ . بل حای فرمائي : ﴿ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ۝ (۱) 》

ترجمه : د دوی د پاره به په دې جنت کې هغه څه وي کوم چې دوی غواړي ، او مونږ سره نور زیات (نعمتونه) هم شته .

(همداسې مضمون د قرآن کریم په نورو آیتونو کې هم ذکر شوی) . (۲)

۴ . نبي کریم صلی الله علیه وسلم یو صحابي ته او فرمايل :

.... يَا عَبْدَ اللَّهِ ! إِنْ يُدْخِلَكَ اللَّهُ الْجَنَّةَ كَانَ لَكَ فِيهَا مَا اشْتَهَتْ نَفْسُكَ ، وَكَذَّتْ عَيْنُكَ . (۳)

اې د الله بنده ! که چیرته الله تعالی تا جنت ته داخل کړي نو ستا د پاره به په دې جنت کې هر هغه څه وي چې ستا زړه یې غواړي ، او ستا سترگې یې خوښوي .

په جنت کې د زمیندارۍ کولو خواش کول ، او سمدست پوره کیدل

د بخاري شریف حدیث دی ، د حضرت ابوهریره رضی الله عنه نه روایت دی چې یوه ورځ د رسول

(۱) ق آیه ۳۵ .

(۲) یو خوا آیتونه درته ذکر کوم : ﴿ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُولًا ۝ الفرقان آیه ۱۶ 》

﴿ جَنَّاتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ۝ النحل آیه ۳۱ 》

﴿ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ۝ الشورى آیه ۲۲ 》

﴿ لَهُمْ فِيهَا قَائِمَةٌ وَهُمْ فِيهَا يَدْعُونَ ۝ يس آیه ۵۷ 》

(۳) پوره حدیث داسې دی : عَنِ ابْنِ بَرِيْدَةَ ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ : جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ : يَا

رَسُولَ اللَّهِ ! إِنِّي أَحْبَبْتُ الْخَيْلَ ، فَبِعِي الْجَنَّةَ خَيْلًا ؟ قَالَ : « إِنْ يُدْخِلَكَ اللَّهُ الْجَنَّةَ فَلَا تَشَاءُ أَنْ تَرْكَبَ فَرَسًا مِنْ

يَأْقُوْتِي حَمْرَاءَ كَطَبْرُ بَيْتِكَ فِي أَيِّ الْجَنَّةِ هَيْتَ إِلَّا رَكِبْتَ » . وَأَتَاهُ رَجُلٌ آخَرُ فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ! أَيُّ الْجَنَّةِ إِبْلُ ؟

قَالَ : « يَا عَبْدَ اللَّهِ ! إِنْ يُدْخِلَكَ اللَّهُ الْجَنَّةَ كَانَ لَكَ فِيهَا مَا اشْتَهَتْ نَفْسُكَ ، وَكَذَّتْ عَيْنُكَ » . مسند احمد مخرجا

حدیث بَرِيْدَةَ الْأَسْلَمِيَّةِ رَقْمُ الْحَدِيثِ ۲۲۹۸۲ ، مَسْنَدُ ابْنِ أَبِي شَيْبَةَ رَقْمُ الْحَدِيثِ ۳۳۹۹۱ ، مَسْنَدُ التِّرْمِذِيِّ أَبْوَابُ صِفَةِ

الْجَنَّةِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَابُ مَا جَاءَ فِي صِفَةِ خَيْلِ الْجَنَّةِ رَقْمُ الْحَدِيثِ ۲۵۴۳ ، مَسْنَدُ الْبَزَارِ رَقْمُ الْحَدِيثِ

۳۳۷۷ ، الْمَعْجَمُ الْأَوْسَطُ رَقْمُ الْحَدِيثِ ۵۰۲۳ ، مَشْكَاتُ الْمَصَابِيحِ كِتَابُ أَحْوَالِ الْقِيَامَةِ وَبَدَأِ الْخَلْقِ بَابُ صِفَةِ الْجَنَّةِ

وَأَهْلِهَا الْفَصْلُ الثَّانِي رَقْمُ الْحَدِيثِ ۵۶۴۲ (۳۱) .

الله صلی الله علیه وسلم سره د باندې (أطرافو) یو کس ناست و، نبی علیه السلام دا حدیث بیانولو چې: یو جنتي به د الله تعالی نه د زمینداری (زراعت کولو) اجازت طلب

کړي، الله ﷻ به ورته او فرمائي: **أَوَلَسْتَ فِينَا هَيْثُ؟**

آیا ته چې څه غواړی هغه ټول نعمتونه د تاسره موجود ندي؟

(یعنی هر قسمه نعمت د رسره شته نو بیا کروندی ته ستا څه ضرورت دی؟)

دا جنتي به ورته او وایي: **بَلَى، وَلَكِنِّي أُحِبُّ أَنْ أُزْرَعَ.**

آو (د ما سره هر قسمه نعمتونه شته) خو لیکن زما دا خواهش دی چې زمینداری او کرم.

(پس ده ته به اجازت ورکړې شي). پس دا جنتي به د جنت په زمکه کې تخم او کړي. نو

د سترگو په رپ کې به د فصل زرغونیدل، غټیدل، او کو کیدل اوشي، د غرونو په اندازه

به د غلو بارونه اولېري، نو الله تعالی به دې جنتي ته او فرمائي:

دُونَكَ يَا ابْنَ آدَمَ، فَإِنَّهُ لَا يُشْبِعُكَ شَيْءٌ.

ای د آدم خویه! دا درواخله (ستا خواهش پوره شو) حقیقت دادی چې ستا د حرص

خپته هیڅ شی نشي دکولی.

(یعنی د انسان په فطرت کې حرص پروت دی، ځکه دومره ډیر نعمتونه ورسره شته خو

بیا هم د زمینداری خواهش کوي).

دې باندې چې نبی علیه السلام ته او فرمایل: ای د الله رسوله! دا خواهش کوونکی

کس به یا د قریشو وي او یا به د انصارو وي (یعنی یا به د مکې معظمې کس وي او یا به د

مدینې منورې کس وي) ځکه دوی زمینداری کوي، او مونږ (د باندې خلق) خو

زمینداری نه کوو. (مونږ خو صرف په ځنگلو کې اوبنان او چیلی خروو).

فَضَحِكَ رَسُولُ اللَّهِ.

نو (د باندې چې دې خبرې اوریدو سره) رسول الله صلی الله علیه وسلم او خندل. (۱)

(۱) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَوْمًا يُحَدِّثُ وَعِنْدَهُ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْبَادِيَةِ: "أَنَّ

رَجُلًا مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ اسْتَأْذَنَ رَبَّهُ فِي الْأَرْضِ، فَقَالَ لَهُ: "أَوَلَسْتَ فِينَا هَيْثُ؟" قَالَ: "بَلَى، وَلَكِنِّي أُحِبُّ أَنْ أُزْرَعَ،

فَأَسْرَعَ وَبَدَرَ، فَكَبَادَرَ الطَّرْفَ كِبَالَهُ وَاسْتَوَاؤُهُ وَاسْتِخْصَادُهُ وَتَكْوِيرُهُ أَمْثَالَ الْجِبَالِ، فَيَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: ← ←

ستومانی (سترې والې) رارسي .

جنتیان به په خوشحالی ژوند تیروي

جنتیان به په جنت کې په خوشحالی ژوند تیروي .

۱ . د قیامت په ورځ چې چاته عملنامه په ځي لاس کې ورکړې شي او جنت ته داخل شي

نو الله ﷻ د داسې کس په باره کې فرمایي : ﴿ فَهُوَ فِي عَيْشَةٍ رَّاضِيَةٍ ۝ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝ ﴾ (۱)

ترجمه : پس هغه به د خوښې (مزو) په ژوند کې وي ، په اوچت جنت کې به وي .

۲ . جنتیان به په نعمتونو کې خوشحاله وي . الله تعالی فرمایي :

﴿ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ۝ فِكِهِينَ بِمَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقَّهٖم رَّبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ۝ ﴾

﴿ كَلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ ﴾ (۲)

ترجمه : بیشکه متقیان به په باغونو او نعمتونو کې وي ، دوی به په هغه نعمتونو باندې خوشحاله وي کوم چې ورته خپل رب ورکړي ، او (دوی به په دې باندې هم خوشحاله وي) چې خپل رب دوی د جهنم د عذاب نه بچ کړي ، (دوی ته به وویلې شي :) تاسو خورئ او څکئ بنه په مزو (خوشحالو) سره ، دا په سبب د هغه نیکو اعمالو سره دي کوم چې تاسو (په دنیا کې) کول .

۳ . جنتیان به د نورو نعمتونو سره سره د دې د وجې هم خوشحاله وي چې هلته به موسم هم ښه وي ، گرمي او یخني به په کې نه وي .

الله رب العزت فرمایي : ﴿ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمَهْرِيرًا ۝ ﴾ (۳)

ترجمه : دوی به په دې جنت کې گرمي او یخني نه گوري . (۴)

(۱) الحاله آیه ۲۱ ، ۲۲ .

(۲) الطور آیه ۱۷ تا ۱۹ .

(۳) الدهر (اللسان) آیه ۱۳ .

(۴) ﴿ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمَهْرِيرًا ﴾ ، أَمْي صَيْفًا وَلَا هَيْتًا . قَالَ مُقَاتِلٌ يَعْنِي شَمْسًا يُؤْذِنُهُمْ حَرُّهَا ، وَلَا زَمَهْرِيرًا

يُؤْذِنُهُمْ بَرْدُهُ ، لِأَنَّهَا يُؤْذِنَانِ فِي الدُّلْيَا . وَالزَّمَهْرِيرُ : الْبَرْدُ الشَّدِيدُ . تفسیر الهوي ج ۵ ص ۱۹۳ ← ← ←

په جنت کې به فضول خبرې ، د گناه خبرې ، او دروغ بالکل نه وي

په په جنت کې به فضول خبرې ، د گناه خبرې ، او دروغ بالکل نه وي ، بلکه د هر طرف نه به د سلام آواز راځي . د قرآن کریم په مختلفو آیتونو کې همدا مضمون ذکر دی :

۱ . الله تعالی فرمایي :

﴿ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْتِيهَا إِلَّا قِيْلًا سَلَامًا ۗ ﴾ . (۱)

ترجمه : جنتیان به په جنت کې فضول خبرې او د گناه خبرې (بالکل) نه آوري ، مگر (د هر طرف نه) د سلام سلام وینا به آوري .

۲ . په سورة مریم کې ذکر دي : ﴿ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا ۗ ﴾ . (۲)

ترجمه : دوی به پدې جنت کې عبث خبرې نه آوري ، مگر سلام به آوري .

۳ . بل حای ذکر دي : ﴿ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذْبًا ۗ ﴾ . (۳)

ترجمه : دوی به پدې جنت کې عبث خبرې او دروغ نه آوري .

جنتیان به په جنت کې همیشه اوسیري

جنتیان چې کله جنت ته داخل شي نو بیا به په کې همیشه اوسیري ، هیڅ کله به د دینه نشي ویستلی .

۱ . د قرآن کریم په ډیرو حایونو کې چې کله الله تعالی د جنت تذکره کړی نو دایې

← ← ← و قوله تعالى: (لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا) أي لنس عندهم حرٌّ مُرْعِجٌ وَلَا بَرْدٌ مُؤْلِمٌ بَلْ هِيَ

مِرَاجٌ وَاحِدٌ دَائِمٌ سَرْمَدِيٌّ . تفسير ابن كثير (تفسير القرآن العظيم) ج ۸ ص ۲۹۷ سورة الدهر آیه ۱۳ .

(۱) الواقعة آیه ۲۵ ، ۲۶ .

(۲) مریم آیه ۶۲ .

په سورة الفاشية کې ذکر دي ، ﴿ لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَةً ﴾ العاشية آیه ۱۱ .

ترجمه : دوی به پدې جنت کې فضول خبرې نه آوري .

(۳) النبا آیه ۳۵ .

ورسره هم اکثر فرمايلي: ﴿ خُلِدَيْنِ فِيهَا ﴾ . (۱)

ترجمه: جنتيان به پدې جنت کې هميشه وي.

۲. په بعضو ځايونو کې د تاكيد د پاره ورسره اضافه هم شوي:

﴿ خُلِدَيْنِ فِيهَا أَبَدًا ﴾ . (۲) دوي به پدې جنت کې هميشه دائماً وي.

۳. په سورة النساء کې ورسره نور تاكيدات هم ذكر دي:

﴿ خُلِدَيْنِ فِيهَا أَبَدًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ﴾ . (۳)

ترجمه: دوي به پدې جنت کې هميشه دائماً وي، دا د الله تعالى ريبستينې وعده ده،

او په خبره کې د الله نه زيات ريبستينې بل څوك دي؟ (يعنې د الله تعالى خبره ريبستينې ده)

۴. جنتيان چې كله جنت ته داخلېږي نو دوي ته به ويلې شي:

﴿ قَدْ خَلَوْهَا خُلِدَيْنِ ﴾ . (۴)

ترجمه: تاسو دې جنت ته داخل شئ، هميشه به په کې يئ.

جنتيان به جنت ته په اطمينان او سکون سره داخلېږي

جنتيان به جنت ته په ډير اطمينان او سکون سره داخلېږي، او په دوي باندې باندې به

(۱) د يو څو آيتونو حوالي درته رانقل كوم: آل عمران آيه ۱۵، وآيه ۱۳۶، وآيه ۱۹۸، النساء آيه ۱۳، المائدة آيه ۸۵، التوبة آيه ۷۲، وآيه ۸۹، ابراهيم آيه ۲۳، الكهف آيه ۱۰۹، الفرقان آيه ۷۶، العنكبوت آيه ۵۸، لقمان آيه ۹، الفتح آيه ۵، الحديد آيه ۱۲، المجادلة آيه ۲۲.

(۲) دا مضمون په څو آيتونو کې ذكر دی: النساء آيه ۵۷، المائدة آيه ۱۱۹، التوبة آيه ۲۲، وآيه ۱۰۰، الطه آيه ۹، الطلاق آيه ۱۱، البينه آيه ۸.

(۳) پوره آيت داسې دی: ﴿ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خُلِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ﴾ . النساء آيه ۱۲۲.

(۴) الزمر آيه ۷۳ / په سورة ق کې ذكر دي، چې دوي ته به جنت ته د داخلېدو په وخت ويلې شي:

﴿ ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴾ . ق آيه ۳۴.

ترجمه: تاسو جنت ته په سلامتيا سره داخل شئ، همدا د هميشه اوسيدو ورځ ده.

هیڅ یوه او غم نه وي .

په قرآن کریم کې ذکر دي چې جنتیانو ته به د قیامت په ورځ وویل شي :

﴿ اَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴾ . (۱)

ترجمه : تاسو جنت ته داخل شئ ، نه به په تاسو باندې ځهیره وي ، او نه به تاسو غمجن یی .

بل ځای ذکر دي چې جنتیانو ته به وویل شي : ﴿ اَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ آمِنِينَ ﴾ . (۲)

ترجمه : تاسو جنت ته په سلامتیا او آمن سره داخل شئ .

جنتیان به جنت ته ډلې ډلې د وفد په شکل داخلېږي

۱ . جنتیان به جنت ته ډلې ډلې د وفد په شکل داخلېږي ، الله تعالی فرمایي :

﴿ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّى إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ

خَزَنَتُهَا سَلِّمٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴾ . (۳)

ترجمه : او کوم خلق چې د خپل رب نه ویریدل نو هغوی به جنت ته ډلې ډلې روان کړي شي ، تر دې چې کله دوی دې جنت ته راشي نو (د دوی د اعزاز د پاره) د مخکې نه به دوی ته د جنت دروازي کلاؤ کړې شوي وي ، او د جنت نگرانې فرېښتې به دوی ته اووایي : په تاسو دې سلام وي ، تاسو د گناهونو نه پاک (او خوشحاله) شوی ، پس تاسو دې جنت ته د همیشه د پاره ورداخل شئ .

فایده : د دې آیت نه دا هم معلومه شوه چې جنتیانو ته به د دوی د تعظیم په وجه د جنت

دروازې د مخکې نه کلاؤ کړې شوي وي . (۴)

(۱) الاعراف آیه ۴۹ .

(۲) الحجر آیه

(۳) الزمر آیه ۷۳ .

په سوره مریم کې ذکر دي : ﴿ يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا ﴾ . مریم آیه ۸۵ .

(۴) قَوْلُهُ تَعَالَى : ﴿ وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا ﴾ فَإِنْ قِيلَ قَالَ أَهْلُ النَّارِ فُتِحَتْ أَبْوَابُهَا بِغَيْرِ الْوَاوِ . وَقَالَ ← ← ← ←

۳. په بخاري شريف د جتيانو جنت ته د داخلیدو کیفیت دا بیان شوی :

... مُتَّاسِكِينَ ، آخِذٌ بَعْضُهُمْ بِبَعْضٍ ، حَتَّى يَدْخُلَ أَوْلَهُمْ وَآخِرُهُمُ الْجَنَّةَ . (۱)

جتيان به جنت ته داسې داخلېږي چې بعضو به د بعضو لاسونه نيولي وي تر دې چې د دوی اولني او آخري ټول به جنت ته داخل شي .

د جتيانو مخونه به د ډير بنائست په وجه خليږي

د قيامت په ورځ به د جتيانو مخونه د ډير بنائست په وجه روښانه او خوشحاله وي .

۱. الله تعالى فرمايي :

﴿ وَجُوهٌ يَّوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ۖ ضَآحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ﴾ . (۲)

←←← هَاهُنَا بِالْوَاوِ فَمَا الْفَرْقُ ؟ قُلْنَا : الْفَرْقُ أَنَّ أَبْوَابَ جَهَنَّمَ لَا تَفْتَحُ إِلَّا عِنْدَ دُخُولِ أَهْلِهَا فِيهَا ، فَأَمَّا أَبْوَابُ الْجَنَّةِ فَفَتْحُهَا يَكُونُ مُتَقَدِّمًا عَلَى وُجُوهِهِمْ إِلَيْهَا بِدَلِيلٍ قَوْلِهِ ﴿ جَنَّاتٍ عَدْنٍ مُّفْتَحَةٌ لَهُمْ الْأَبْوَابُ [ص : ۵۰] قَلِيلًا جِيءَ بِالْوَاوِ كَأَنَّهُ قِيلَ : حَتَّى إِذَا جَاءُوهَا وَقَدْ فُتِحَتْ أَبْوَابُهَا . الْقَيْدُ الثَّلَاثُ : قَوْلُهُ ﴿ وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴾ فَبَيَّنَ تَعَالَى أَنَّ خَزَنَةَ الْجَنَّةِ يَذْكُرُونَ لِأَهْلِ الثَّوَابِ هَذِهِ الْكَلِمَاتِ الثَّلَاثَ فَأَوْلَاهَا : قَوْلُهُمْ ﴿ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ﴾ وَهَذَا يَدُلُّ عَلَى أَنَّهُمْ يُبَشِّرُونَهُمْ بِالسَّلَامَةِ مِنْ كُلِّ الْأَقَاتِ . وَثَانِيهَا : قَوْلُهُمْ ﴿ طِبْتُمْ ﴾ وَالْمَعْنَى طِبْتُمْ مِنْ دَسِيسِ الْمَعَاصِي وَظَهَرْتُمْ مِنْ خُبَيْثِ الْخَطَايَا . وَثَالِثُهَا : قَوْلُهُمْ ﴿ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴾ وَالْقَاءُ فِي قَوْلِهِ فَادْخُلُوهَا يَدُلُّ عَلَى كَوْنِ ذَلِكَ الدُّخُولِ مُعَلَّلًا بِالطَّيِّبِ وَالظَّهَارَةِ . التفسير الكبير ج ۲۷ ص ۴۸۰ .

﴿ وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ ﴾ يُرِيدُ أَنَّ خَزَنَةَ الْجَنَّةِ يُسَلِّمُونَ عَلَيْهِمْ وَيَقُولُونَ طِبْتُمْ . قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ رضي الله عنه : طَابَ لَكُمْ الْمَقَامُ . تفسير البهري ج ۴ ص ۱۰۲ .

(۱) عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ ، قَالَ : قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « كَيْدُ خُلَنَ الْجَنَّةِ مِنْ أُمَّتِي سَبْعُونَ أَلْفًا ، أَوْ سَبْعٌ مِائَةٌ أَلْفٍ - شَكَ فِي أَحَدِهِمَا - مُتَّاسِكِينَ ، آخِذٌ بَعْضُهُمْ بِبَعْضٍ ، حَتَّى يَدْخُلَ أَوْلَهُمْ وَآخِرُهُمُ الْجَنَّةَ ، وَوُجُوهُهُمْ عَلَى ضَوْءِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ » . صحيح البخاري كتاب الرِّقَاقِ باب : يَدْخُلُ الْجَنَّةَ سَبْعُونَ أَلْفًا بِمَنْزِلِ حِسَابٍ رَقْمُ الْحَدِيثِ ۶۵۴۳ . المعجم الكبير للطبراني رقم الحديث ۵۷۸۲ ، صحيح الترغيب والترهيب رقم الحديث ۳۶۹۶ (۲) فصل في صفة دخول أهل الجنة وغير ذلك .

(۲) عبس آية ۳۸ ، ۳۹ .

ترجمه: شه مخونه به په دغه ورځ باندي روښانه، خنديدونكي او خوشحاله وي.

۲. بل حای فرمايي:

﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿۱۰﴾ عَلَى الْأَرَآئِكِ يَنْظُرُونَ ﴿۱۱﴾ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿۱۲﴾﴾ (۱)

ترجمه: بيشكه نېكان خلق به (د جنت) په نعمتونو كې وي، په تختونو باندي به ناست وي گوري به (يعني د نعمتونو سېل به كوي)، ته به د هغوی په مخونو باندي د نعمتونو تازگي پيژنی.

(يعنی چې كله ورته او گوري نوتاته به پته لېري چې دا خلق په نعمتونو كې دي؛ ځكه د دوی په مخونو كې به يو نور، حُسن او تازگي وي). (۲)

۳. د بخاري شريف او مسلم شريف حديث دی، رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمايي:

إِنَّ أَوَّلَ زُمْرَةٍ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ عَلَى صُورَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُوتُهُمْ عَلَى أَشَدِّ كَوَكِبٍ دُرِّيٍّ فِي السَّمَاءِ إِضَاءَةً... (۳)

بيشكه د ټولو نه اول چې (د انبياء كرامو) كومه ډله جنت ته داخليږي نو هغوی به د څوارلسمې شپې سپوږمۍ په شان (منور) وي، بيا چې د دينه پس (د اولياؤ، علماؤ،

(۱) المطففين آية ۲۲، ۲۴.

(۲) ﴿تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ﴾ إِذَا رَأَيْتَهُمْ عَرَفْتَ أَنَّهُمْ مِنْ أَهْلِ النَّعْمَةِ مِمَّا تَرَى فِي وُجُوهِهِمْ مِنَ

النُّورِ وَالْحُسْنِ وَالْبَيَاضِ. قَالَ الْحَسَنُ: النَّضْرَةُ فِي الْوَجْهِ وَالشُّرُورُ فِي الْقَلْبِ. تفسير البغوي ج ۵ ص ۲۲۶.

(۳) پوره حديث داسې دی: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ أَوَّلَ

زُمْرَةٍ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ عَلَى صُورَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُوتُهُمْ عَلَى أَشَدِّ كَوَكِبٍ دُرِّيٍّ فِي السَّمَاءِ إِضَاءَةً، لَا

يَبُولُونَ وَلَا يَتَغَوَّطُونَ، وَلَا يَتَفَلَّحُونَ وَلَا يَنْتَخِطُونَ، أَمْشَاطُهُمُ الذَّهَبُ، وَرَشْحُهُمُ الْبِسْكَ، وَمَجَامِرُهُمُ الْأَكْوَةُ

الْأَلْجُوجُ عُودُ الطَّيِّبِ، وَأَزْوَاجُهُمُ الْحُورُ الْعِينُ، عَلَى خَلْقِ رَجُلٍ وَاحِدٍ، عَلَى صُورَةِ أَبِيهِمْ آدَمَ، سِتُونَ ذِرَاعًا فِي

السَّمَاءِ». صحيح البخاري كتاب أحاديث الأنبياء باب خلق آدم من سلوات الله عليه وذريته رقم الحديث ۳۳۲۷، و رقم

الحديث ۳۲۴۶، و رقم الحديث ۳۲۵۴. صحيح مسلم كتاب الجنة وصفة نعيمها وأهلها باب أول زمرة تدخل الجنة على

صورة القمر ليلة البدر وصفاتهم وأزواجهم رقم الحديث ۱۵ (۲۸۳۴) سنن الدارمي رقم الحديث ۲۸۶۵، مشكاة

المصابيح رقم الحديث ۵۶۱۹ (۸). المستدرک علی الصحیحین للحاکم رقم الحديث ۵۰۱۰.

شہیدانو، او صالحینو) کومہ دکہ دخلیپری هغوی به په آسمان کې د هغه روښانه ستوري په شان وي کوم چې ډیر تیز پرقیږي. (۱)

۴. په یو حدیث کې دا هم ذکر دي، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي:

يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مِنْ أُمَّتِي زُمْرَةٌ هُمْ سَبْعُونَ أَلْفًا، تُضِيءُ وَجُوهَهُمْ إِضَاءَةُ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ. (۲)

زما د امت یوه ډله به جنت ته داخلېږي، د دوی تعداد به اویا زره (۷۰۰۰۰) وي، د دوی مخونه به د خوار لسمې شپې د سپوږمۍ په شان پرقیږي.

نوټ: عرب عام طور د ډیروالي د پاره د اویا زره عدد استعمالوي، په دې حدیث کې هم د اویا زره نه خپله حقیقي معنی مراد نده، بلکه ډیروالي مراد دی، یعنی بې شمیره خلق به جنت ته داخلېږي. (۳)

۵. د بخاري شریف په یو بل حدیث کې ذکر دي چې دا لویه ډله به بغیر د حساب و کتاب نه جنت ته داخلېږي. (۴)

(۱) (إِنَّ أَوَّلَ زُمْرَةٍ) أَي أَوَّلَ جَمَاعَةٍ، وَهُمْ الْأَنْبِيَاءُ وَالْأَوْلِيَاءُ. كَذَا قَالَ شَارِحُ. وَالظَّاهِرُ أَنَّ الْمُرَادَ بِهِمُ الْأَنْبِيَاءُ خَاصَّةً (يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ عَلَى صُورَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ)، وَلَعَلَّ دُخُولَهَا عَلَى صُورَةِ الشَّمْسِ مُحْتَضٍ بِنَبِيِّنَا صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى وَسَلَّمَ (ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ) أَي: يَقْرُبُونَ تِلْكَ الزُّمْرَةَ فِي قُرْبِ الْمَرْتَبَةِ مِنَ الْأَوْلِيَاءِ وَالْعُلَمَاءِ وَالشُّهَدَاءِ وَالصُّلَحَاءِ. مَرْقَاةُ الْمَفَاتِيحِ ج ۹ ص ۳۵۸، بَابُ صِفَةِ الْجَنَّةِ وَأَهْلِهَا. فِي تَشْرِيحِ رَقْمِ الْحَدِيثِ ۵۶۱۹.

(۲) پوره حدیث داسې دی: عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ رَحِمَهُ اللَّهُ: أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ رضي الله عنه حَدَّثَهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مِنْ أُمَّتِي زُمْرَةٌ هُمْ سَبْعُونَ أَلْفًا، تُضِيءُ وَجُوهَهُمْ إِضَاءَةَ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ» وَقَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: فَقَامَ عَكَاشَةُ بْنُ مِحْصِنٍ الْأَسَدِيُّ رضي الله عنه يَرْفَعُ نَمِرَةً عَلَيْهِ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَدْعُ اللَّهَ أَنْ يَجْعَلَنِي مِنْهُمْ، قَالَ: «اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ مِنْهُمْ» ثُمَّ قَامَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَدْعُ اللَّهَ أَنْ يَجْعَلَنِي مِنْهُمْ، فَقَالَ: «سَبَقَكَ بِهَا عَكَاشَةُ». صحيح البخاري كتاب الزقاتي باب: يَدْخُلُ الْجَنَّةَ سَبْعُونَ أَلْفًا بِغَيْرِ حِسَابٍ رَقْمِ الْحَدِيثِ ۶۵۲۲. صحيح مسلم كتاب الإيمان باب الدليل على دخول كوائف من المسلمين الجنة بغير حساب ولا حساب رَقْمِ الْحَدِيثِ ۳۶۹ (۲۱۶)، مسند احمد مخرجا رَقْمِ الْحَدِيثِ ۹۲۰۲.

(۳) تفهيم البخاري ج ۳ ص ۵۴۰.

(۴) پوره حدیث داسې دی: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنهما، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ← ← ← ← ←

جنتیانو ته به په جنت کې د الله تعالی دیدار نصیب کیږي

د قرآن کریم د آیتونو، صحیح احادیثو، د ټولو صحابه کرامو، تابعینو او اجماع امت نه دا خبره ثابته ده چې جنتیانو ته به په جنت کې د الله تعالی دیدار نصیب کیږي. او دا عقلاً هم ممکن دی.

(ملا علي قاري رحمه الله په مرقاة کې د امام نووي رحمه الله او امام قشيري رحمه الله په حوالې سره دا خبره په تفصیل سره ذکر کړې) (۱)

«عُرِضَتْ عَلَيَّ الْأُمَّمُ، فَأَخَذَ النَّبِيُّ يَمْرُ مَعَهُ الْأُمَّةُ، وَالنَّبِيُّ يَمْرُ مَعَهُ النَّفَرُ، وَالنَّبِيُّ يَمْرُ مَعَهُ الْعَشْرَةُ، وَالنَّبِيُّ يَمْرُ مَعَهُ الْخَمْسَةُ، وَالنَّبِيُّ يَمْرُ وَخَدَهُ، فَتَنَظَرْتُ فَإِذَا سَوَادٌ كَثِيرٌ، قُلْتُ: يَا جِبْرِيْلُ! هَؤُلَاءِ أُمَّتِي؟ قَالَ: لَا، وَلَكِنْ انْظُرِي إِلَى الْأَفْقِ، فَتَنَظَرْتُ فَإِذَا سَوَادٌ كَثِيرٌ، قَالَ: هَؤُلَاءِ أُمَّتُكَ، وَهَؤُلَاءِ سَبْعُونَ أَلْفًا قَدَّامَهُمْ لَا حِسَابَ عَلَيْهِمْ وَلَا عَذَابَ، قُلْتُ: وَلِمَ؟ قَالَ: كَانُوا لَا يَكْتُمُونَ، وَلَا يَسْتَرْقُونَ، وَلَا يَتَطَيَّرُونَ، وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ» فَقَامَ إِلَيْهِ عُنَايَةُ بْنُ مِحْصَنٍ رضي الله عنه، فَقَالَ: أَدْعُ اللَّهَ أَنْ يَجْعَلَنِي مِنْهُمْ، قَالَ: «اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ مِنْهُمْ». ثُمَّ قَامَ إِلَيْهِ رَجُلٌ آخَرَ قَالَ: أَدْعُ اللَّهَ أَنْ يَجْعَلَنِي مِنْهُمْ، قَالَ: «سَبَقَكَ بِهَا عُنَايَةُ». صحيح البخاري كتاب الزقات باب: يَدْخُلُ الْجَنَّةَ سَبْعُونَ أَلْفًا بِغَيْرِ حِسَابٍ رَفَعَهُ الْحَدِيثَ ۶۵۴۱.

(۱) وَقَالَ النَّوَوِيُّ رَحِمَهُ اللَّهُ: إِعْلَمُ أَنَّ مَذَهَبَ أَهْلِ السُّنَّةِ قَاطِبَةً أَنْ رُؤْيَةَ اللَّهِ تَعَالَى مُنْكَتَةٌ غَيْرُ مُسْتَحِيلَةٍ عَقْلًا، وَأَجْمَعُوا أَيْضًا عَلَى وَقُوعِهَا فِي الْآخِرَةِ أَيْ نَقْلًا وَأَنَّ الْمُؤْمِنِينَ يَرَوْنَ اللَّهَ تَعَالَى دُونَ الْكَافِرِينَ، وَزَعَمَتْ طَوَائِفٌ مِنْ أَهْلِ الْبِدَعِ الْمُعْتَزِلَةِ وَالْخَوَارِجِ وَبَعْضِ الْمُرْجِيَّةِ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى لَا يَرَاهُ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِهِ، وَأَنَّ رُؤْيَتَهُ مُسْتَحِيلَةٌ عَقْلًا، وَهَذَا الَّذِي قَالُوهُ خَطَأً صَرِيحٌ وَجَهْلٌ قَبِيحٌ، وَقَدْ تَطَاهَرَتْ أَدِلَّةُ الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ وَإِجْمَاعِ الصَّحَابَةِ، فَسَنَ بَعْدَهُمْ مِنْ سَلَفِ الْأُمَّةِ عَلَى إثْبَاتِ رُؤْيَةِ اللَّهِ تَعَالَى فِي الْآخِرَةِ لِلْمُؤْمِنِينَ، وَرَوَاهَا نَحْوُ عِشْرِينَ صَحَابِيًّا رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمْ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَآيَاتِ الْقُرْآنِ فِيهَا مَشْهُورَةٌ، وَاعْتِرَاضَاتُ الْمُبْتَدِعَةِ عَلَيْهَا لَهَا أَجْوَبَةٌ مَسْطُورَةٌ فِي كُتُبِ الْمُتَكَلِّمِينَ مِنْ أَهْلِ السُّنَّةِ، وَأَمَّا رُؤْيَةُ اللَّهِ تَعَالَى فِي الدُّنْيَا، وَلَكِنَّ الْجُنُودَ مِنَ السَّلَفِ وَالْخَلْفِ مِنَ الْمُتَكَلِّمِينَ وَغَيْرِهِمْ مِنْ أَنَّهَا تَقَعُ فِي الدُّنْيَا.

وَحَكَى الْإِمَامُ أَبُو الْقَاسِمِ الْقَشِيرِيُّ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى فِي رِسَالَتِهِ الْمَعْرُوفَةِ، عَنِ الْإِمَامِ أَبِي بَكْرٍ بْنِ قُرَيْبٍ أَنَّهُ حَكَى فِيهَا قَوْلَيْنِ لِلْإِمَامِ أَبِي الْحَسَنِ الْأَشْعَرِيِّ رَحِمَهُ اللَّهُ أَحَدُهُمَا: وَقُوعُهَا، وَالثَّانِي: لَا تَقَعُ. ثُمَّ مَذَهَبُ أَهْلِ الْحَقِّ أَنَّ الرُّؤْيَةَ قُوَّةٌ يَجْعَلُهَا اللَّهُ تَعَالَى فِي خَلْقِهِ، وَلَا يُشْتَرَطُ فِيهَا الْأَشْهُةُ وَلَا مُقَابَلَةُ الْمَرْئِيَّةِ وَلَا غَيْرُ ذَلِكَ ← ← ←

د الله تعالی د دیدار متلق درته یو خو آیتونه او احادیث رانقل کوم :

۱. الله رب العزت فرمایي :

﴿ وَجُودٌ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ ﴿١﴾ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ ﴾ . (۱)

ترجمه : شه مخونه به په دغه ورځ باندې ترو تازه وي ، خپل رب ته به کتونکي وي .

۲. په سورة يونس کې ذکر دي :

﴿ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ ﴾ . (۲)

ترجمه : کومو خلقو چې نېک کارونه او کرل د هغوی د پاره ښه بدله ده ، او (مونږ سره د

دوی د پاره) نور هم زیات نعمتونه دي .

نبي عليه السلام د " وَزِيَادَةٌ " په تفسیر کې پخپله فرمائي چې د دینه مراد " د الله

تعالی دیدار " دی . (۳)

← ← ← وَلَكِنْ جَرَّتِ الْعَادَةُ فِي رُؤْيِيهِ بَعْضُنَا بَعْضًا بِوُجُودِ ذَلِكَ عَلَىٰ وَجْهِ الْإِثْفَاقِ، لَا عَلَىٰ سَبِيلِ الْإِشْتِرَاطِ، وَقَدْ قَرَّرَ أَئِمَّتُنَا الْمَكْتُمُونَ ذَلِكَ بِالذَّلَائِلِ الْجَلِيَّةِ، وَلَا يَلْزَمُ مِنْ رُؤْيِيهِ اللَّهُ تَعَالَىٰ إِثْبَاتُ جِهَةٍ لَهُ تَعَالَىٰ عَنْ ذَلِكَ، بَلْ يَرَاهُ الْمُؤْمِنُونَ لَا فِي جِهَةٍ كَمَا يَعْلَمُونَهُ لَا فِي جِهَةٍ. قُلْتُ: كَمَا يَرَانَا هُوَ لَا فِي جِهَةٍ وَلَا مُقَابَلَةً وَلَا غَيْرَ ذَلِكَ، وَالْحَاصِلُ أَنَّهُ لَا يُقَاسُ الْغَائِبُ بِالشَّاهِدِ، لَا سَيِّمًا الْخَالِقَ بِالمَخْلُوقِ؛ وَلِذَا قِيلَ: لَا يُقَاسُ المُلُوكُ بِالْحَدَادِيْنَ. مرقاة المفاتيح شرح مشكاة المصابيح ج ۹ ص ۳۶۰۱ بَابُ رُؤْيِيهِ اللهُ تَعَالَىٰ لِي تَشْرِيحُ حَدِيثِ ۵۶۵۵ .

(۱) القيامة آیه ۲۲ ، ۲۳ .

(۲) یونس آیه ۲۶ .

(۳) وَعَنْ صُهَيْبٍ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: " إِذَا دَخَلَ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ يَقُولُ اللهُ تَعَالَىٰ:

كِرِيدُونَ شَيْئًا أَزِيدُكُمْ؟ فَيَقُولُونَ: أَلَمْ تُبَيِّضْ وَجُوهَنَا؟ أَلَمْ تُدْخِلْنَا الْجَنَّةَ وَتُنَجِّنَا مِنَ النَّارِ؟ " قَالَ: « فَيُدْفَعُ

الْحِجَابَ فَيَنْظُرُونَ إِلَىٰ وَجْهِ اللهِ فَمَا أُعْطُوا شَيْئًا أَحَبَّ إِلَيْهِمْ مِنَ النَّظَرِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ » ثُمَّ تَلَا (لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا

الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ) . مشكاة المصابيح بَابُ رُؤْيِيهِ اللهُ تَعَالَىٰ الْفَصْلُ الْأَوَّلُ رِوَايَةُ الْحَدِيثِ ۵۶۵۶ (۲) . صحيح مسلم

كِتَابُ الْإِيمَانِ بَابُ إِثْبَاتِ رُؤْيِيهِ الْمُؤْمِنِينَ فِي الْأَخْيَرِ رَبَّهُمْ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ رِوَايَةُ الْحَدِيثِ ۲۹۷ (۱۸۱) ، وَرِوَايَةُ الْحَدِيثِ

۲۹۸ (۱۸۱) ، مسند احمد مخرجا رِوَايَةُ الْحَدِيثِ ۱۸۹۳۵ . ← ← ← ←

۳. د بخاري شريف حديث دى ، نبى كريم صلى الله عليه وسلم فرمايي :

إِنَّكُمْ سَتَرُونَ رَبَّكُمْ عِيَانًا. (۱)

بيشكه تاسو به خپل رب په بنكاره سترگو (بې د شك و شبهې نه) گورى . (۲)

۴. د بخاري شريف او مسلم شريف حديث دى ، حضرت جرير بن عبد الله رضي الله عنه فرمايي

چې مونږ د نبى كريم صلى الله عليه وسلم سره ناست وو ، دوى د خوار لسمې شپې سپوږمۍ ته كتل ، ييا يې او فرمايل :

إِنَّكُمْ سَتَرُونَ رَبَّكُمْ كَمَا تَرُونَ هَذَا الْقَمَرَ، لَا تُضَامُونَ فِي رُؤْيَيْتِهِ.

بيشكه تاسو به خپل رب داسې گورى لكه څرنگې چې دا سپوږمۍ گورى ، او د الله تعالى

په ليدلو كې به پرېشاني (اوشك) نه محسوسوى . (۳)

← ← ← قَالَ مَالِكٌ رَجَبَهُ اللَّهُ: لَوْ لَمْ يَرَ الْمُؤْمِنُونَ رَبَّهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَمْ يُعْتَبِرِ اللَّهُ الْكُفَّارَ بِالْحِجَابِ، وَقَرَأَ النَّبِيُّ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَى وَزِيَادَةٌ [يونس: ۲۶]، وَفَسَّرَهُ بِالنَّظَرِ إِلَى وَجْهِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ. تفسیر

البحري ج ۲ ص ۱۴۸ .

(۱) صحيح البخاري كتاب التوحيد باب قول الله تعالى: { وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ } [القيامة آية ۲۳]

رقم الحديث ۷۲۳۵ . مشكاة المصابيح كتاب أحوال القيامة وبدء الخلق باب رؤية الله تعالى الفصل الأول رقم الحديث

۵۶۵۵ (۱) ، المعجم الاوسط رقم الحديث ۸۰۵۶ .

(۲) (إِنَّكُمْ) أَيْ أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ (سَتَرُونَ رَبَّكُمْ) أَيْ سَتُبْصِرُونَهُ . فَقَوْلُهُ: (عِيَانًا) بِالْكَسْرِ مَصْدَرٌ مُؤَكَّدٌ أَوْ

حَالٌ مُؤَكَّدَةٌ إِمَّا مِنَ الْفَاعِلِ أَوْ الْمَفْعُولِ، أَيْ مُعَايِنِينَ بِكَسْرِ الْيَاءِ، أَوْ مُعَايِنًا بِفَتْحِ الْيَاءِ، وَالْمُعَايِنَةُ رَفْعٌ

الْحِجَابِ بَيْنَ الرَّائِي وَالْمَرْتَبِيِّ، فِيهِ الْقَامُوسُ: لَقِيَهُ عِيَانًا أَيْ مُعَايِنَةً لَمْ يَشْكُ فِي رُؤْيَيْتِهِ إِيَّاهُ. وَقَالَ الطَّبْرِيُّ

رَجَبَهُ اللَّهُ: عِيَانًا أَيْ جَهَارًا، وَيَجُوزُ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْعَيْنِ الْمَحْسُوسَةِ بِالْعَيْنِ الظَّاهِرَةِ. مرقاة المفاتيح باب رؤية الله

تعالى ج ۹ ص ۳۶۰۱ .

(۳) عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضي الله عنه، قَالَ: كُنَّا عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَتَنَظَّرَ إِلَى الْقَمَرِ لَيْلَةً - يَعْنِي الْبَدْرَ -

فَقَالَ: «إِنَّكُمْ سَتَرُونَ رَبَّكُمْ كَمَا تَرُونَ هَذَا الْقَمَرَ، لَا تُضَامُونَ فِي رُؤْيَيْتِهِ، فَإِنْ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ لَا تُغْلِبُوا عَلَى صَلَاةِ

قَبْلِ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلِ غُرُوبِهَا فَافْعَلُوا» لَمْ تَقْرَأْ: { وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلِ الْغُرُوبِ }

[ق: ۳۹]، قَالَ إِسْمَاعِيلُ: «افْعَلُوا لَا تَفُوتُكُمْ». صحيح البخاري كتاب مواقيت الصلاة ← ← ← ← ←

يعنى لكه څرنګې چې تاسو دا سپوږمۍ په خپلو سترګو باندې بغير د شك و شبهې نه گورى او ددې په ليدلو كې گنډه گونډه ديكي او پريشاني نه محسوسوى نو همدغه شان به تاسو د قيامت په ورځ الله تعالى هم او گورى . (۱)

۵. همداسې مضمون په يوبل حديث كې هم ذكر دى ، حضرت ابورزين رضي الله عنه فرمايي چې ما د نبى عليه السلام نه پوښتنه او كړه :

يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَكُنَّا يَرَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟ وَمَا آيَةُ ذَلِكَ فِي خَلْقِهِ؟

اې د الله رسوله ! آيا مونږ ټول به د قيامت په ورځ الله تعالى (بغير د څه تكليف نه) گورو ؟ او په مخلوقاتو كې ددې علامه (او مثال) څه شى دى ؟

←←←← بَابُ فَضْلِ صَلَاةِ الْعَصْرِ رَقْمُ الْحَدِيثِ ۵۵۴ ، رَقْمُ الْحَدِيثِ ۵۷۳ بَابُ فَضْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ ، رَقْمُ الْحَدِيثِ ۴۸۵۱ كِتَابُ تَفْسِيرِ الْقُرْآنِ بَابُ قَوْلِهِ: {وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ} ، رَقْمُ الْحَدِيثِ ۷۴۳۴ كِتَابُ التَّوْحِيدِ بَابُ قَوْلِ اللَّهِ تَعَالَى: {وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ}. صحيح مسلم كِتَابُ الْمَسَاجِدِ وَمَوَاضِعِ الصَّلَاةِ بَابُ فَضْلِ صَلَاتِي الصُّبْحِ وَالْعَصْرِ، وَالْمُحَافَظَةِ عَلَيْهِنَّ رَقْمُ الْحَدِيثِ ۲۱۱ (۶۳۳) ، سنن ابى داؤد رَقْمُ الْحَدِيثِ ۴۷۲۹ ، سنن الترمذى رَقْمُ الْحَدِيثِ ۲۵۵۴ ، مشكاة المصابيح رَقْمُ الْحَدِيثِ ۵۶۵۵ (۱) بَابُ رُؤْيَا اللَّهِ تَعَالَى الْفَصْلُ الْأَوَّلُ .

(۱) . (إِنَّكُمْ سَتَرُونَ رَبَّكُمْ كَمَا تَرُونَ هَذَا الْقَمَرَ) أَي: الْمَحْسُوسَ الْمُشَاهَدَ الْمَرْتَبِيِّ ... (لَا تُضَامُونَ) بِضَمِّ التَّاءِ وَتَخْفِيفِ الْيَمِيمِ . مِنَ الضَّمِّ وَهُوَ الظُّلْمُ . قَالَ الْحَافِظُ أَبُو حَجْرٍ رَحِمَهُ اللَّهُ : وَهُوَ الْأَكْثَرُ أَي لَا يُظْلَمُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا بِالتَّكْذِيبِ وَالْإِنْكَارِ . وَفِي نُسخَةٍ: بِفَتْحِ التَّاءِ وَتَشْدِيدِ الْيَمِيمِ مِنَ التَّضَامِنِ بِمَعْنَى التَّرَاحُمِ . وَفِي أُخْرَى بِالضَّمِّ وَالتَّشْدِيدِ مِنَ الْمُضَامَةِ ، وَهِيَ الْمُرَاحَمَةُ ، وَهُوَ حِينَئِذٍ يَحْتَمِلُ كَوْنَهُ لِلْفَاعِلِ وَالْمَفْعُولِ . وَحَاصِلُ مَعْنَى الْكَلِمِ : لَا تَشْكُونَ (فِي رُؤْيَيْتِهِ) أَي فِي رُؤْيَا الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ . قَالَ فِي جَامِعِ الْأُصُولِ : قَدْ يُحْتَمَلُ إِلَى بَعْضِ السَّامِعِينَ أَنَّ الْكَلِمَةَ فِي قَوْلِهِ : " كَمَا تَرُونَ " كَأَنَّ التَّشْبِيهَ لِلْمَرْتَبِيِّ ، وَإِنَّمَا هُوَ كَأَنَّ التَّشْبِيهَ لِلرُّؤْيَا ، وَهُوَ فِعْلُ الرَّائِي ، وَمَعْنَاهُ : تَرُونَ رَبَّكُمْ رُؤْيَا يَنْزَاحَ مَعَهَا الشُّكُّ كَرُؤْيَيْتِكُمْ الْقَمَرَ لَيْلَةَ الْبَدْرِ لَا تَرْتَابُونَ فِيهِ وَلَا تَمْتَدُونَ . قَالَ : وَلَا تُضَامُونَ . رُوي بِتَخْفِيفِ الْيَمِيمِ مِنَ الضَّمِّ : الظُّلْمُ ، الْمَعْنَى أَنَّكُمْ تَرُونَهُ جَمِيعُكُمْ لَا يُظْلَمُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا فِي رُؤْيَيْتِهِ ، فَدَرَاهُ الْبَعْضُ دُونَ الْبَعْضِ ، وَبِتَشْدِيدِ الْيَمِيمِ مِنَ الْإِضْمَارِ بِمَعْنَى الْإِزْدِحَامِ أَي لَا يَرَادُ جَمْعُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا فِي رُؤْيَيْتِهِ ، وَلَا يُضَمُّ بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ مِنْ ضَمِّهِ ، كَمَا يَجْرِي عِنْدَ رُؤْيَا الْهَلَالِ مَثَلًا دُونَ رُؤْيَا الْقَمَرِ ، فَإِنَّهُ يَرَاهُ كُلُّ مِنْكُمْ مُوسَعًا عَلَيْهِ مُنْفَرِدًا بِهِ . مِرَاةُ الْمَلَائِحِ بَابُ رُؤْيَا اللَّهِ تَعَالَى ج ۹ ص ۳۶۰۱ .

نبی علیه السلام (راته) او فرمایل :

يَا أَبَا رَزِينِ ! أَلَيْسَ كُلُّكُمْ يَرَى الْقَمَرَ مُخْلِياً بِهِ ؟

ای ابورزین ! آیا په تاسو کې هر کس د خوار لسمې شپې سپوږمۍ بغیر د څه مزاحمت نه نه گوري ؟

ما ورته جواب ورکړو : آو ، ای د الله رسوله (مونږ هر کس بغیر د څه تکلیف نه د خوار لسمې شپې سپوږمۍ گورو) .

نو نبی علیه السلام (راته) او فرمایل : **فَاللَّهُ أَعْظَمُ .**

الله تعالی خود ډیر عظمت او لویي خاوند دی .

یعنی چې کله هر کس سپوږمۍ بغیر د څه مزاحمت او تکلیف نه لیدلې شي حالانکه دا د الله تعالی مخلوق دی نو بیا الله تعالی خو پخپله د ډیر لوی قدرت خاوند دی هغه په دې باندې قادر دی چې ټولو جنتیانو ته خپل دیدار بغیر د څه مزاحمت نه نصیب کړي . (۱)

۶ . د مسلم شریف حدیث دی ، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي چې کله جنتیان جنت ته داخل شي نو الله تبارک و تعالی به ورته او فرمایي :

تُرِيدُونَ شَيْئًا أَزِيدُكُمْ ؟

آیا تاسو (د دغه موجوده نعمتونو نه علاوه) د بل شي اراده لری چې زه یې درته درکړم ؟

دوی به ورته جواب ورکړي : (ای زمونږه ربه !) آیا تا زمونږه مخونه سپین (روښانه) کړي ندي ؟ آیا تا مونږه جنت ته داخل کړي نه یو ؟ او مونږه ته دې د جهنم نه نجات ندي راکړی ؟ (نو چې کله دې راته دو مه ډیر نعمتونه راکړي نو مونږه نور څه او غواړو ؟)

(۱) عَنْ أَبِي رَزِينٍ رضي الله عنه ، قَالَ : قُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ! أَكَلْنَا يَرَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ؟ وَمَا آيَةُ ذَلِكَ فِي خَلْقِهِ ؟ قَالَ : « يَا أَبَا رَزِينِ ! أَلَيْسَ كُلُّكُمْ يَرَى الْقَمَرَ مُخْلِياً بِهِ ؟ » قَالَ : قُلْتُ : بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ . قَالَ : « قَالَ اللَّهُ أَعْظَمُ » . مسند احمد مخرجا رقم الحديث ۱۶۱۸۶ ، سنن ابی داؤد کتاب السنّة باب في الرؤيّة رقم الحديث ۴۷۳۱ قال الالهائي : حسن . سنن ابن ماجه رقم الحديث ۱۸۰ ، مشكاة المصابيح رقم الحديث ۵۶۵۸ (۴) باب رؤية الله تعالى الفصل الثاني . كنز العمال رقم الحديث ۳۹۲۰۳ ، ورقم الحديث ۳۹۲۱۶ .

نبي عليه السلام فرمايي:

فَيَكْشِفُ الْحِجَابَ، فَمَا أُعْطُوا شَيْئًا أَحَبَّ إِلَيْهِمْ مِنَ النَّظَرِ إِلَى رَبِّهِمْ عَزًّا وَجَلًّا .
پس الله تعالى به حجاب (پرده) اوچته کړي (دوی به د الله تعالى دیدار او کړي) ،
پس جنتیان به محسوسه کړي چې دوی ته د الله ﷻ د دیدار نه محبوب ترین شیز بل ندی
ورکړې شوی .

(یعنی د الله تعالى دیدار به په ټولو نعمتونو کې محبوب ترین نعمت او گنډي).

بیا نبي کریم صلی الله علیه وسلم دا آیت مبارکه تلاوت کړو:

﴿ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ ۗ ﴾ (۱)

ترجمه: کومو خلقو چې نېک کارونه او بېرل د هغوی د پاره ښه بدله ده، او زیاتي نور

نعمت هم دی. (۲)

جنتیانو نه د الله تعالى راضي کیدل

د جنتیانو نه به الله تعالى راضي وي، او دوی ته به د مختلفو نعمتونو زيری ورکوي.

۱. په قرآن کریم کې ذکر دي:

﴿ يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿٥١﴾ خُلِدِينَ فِيهَا

أَبَدًا ۚ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٥٢﴾ (۳)

(۱) یوس آیه ۲۶ .

(۲) عَنْ صُهَيْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ . عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: " إِذَا دَخَلَ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ، قَالَ: يَقُولُ اللَّهُ تَبَارَكَ

وَتَعَالَى: تُرِيدُونَ شَيْئًا أَزِيدُكُمْ؟ فَيَقُولُونَ: أَلَمْ تُبَيِّعْنا وَجُوهَنَا؟ أَلَمْ تُدْخِلْنَا الْجَنَّةَ، وَتُنَجِّنَا مِنَ النَّارِ؟ قَالَ:

فَيَكْشِفُ الْحِجَابَ، فَمَا أُعْطُوا شَيْئًا أَحَبَّ إِلَيْهِمْ مِنَ النَّظَرِ إِلَى رَبِّهِمْ عَزًّا وَجَلًّا " ... ثُمَّ تَلَا هَذِهِ الْآيَةَ: { لِلَّذِينَ

أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ } [يوس: ۲۶] . صحيح مسلم رقم الحديث ۲۹۷ (۱۸۱) ، و رقم الحديث ۲۹۸ (۱۸۱) .

مشكاة المصابيح ۵۶۵۸ (۳) باب رؤية الله تعالى الفصل الاول رقم الحديث ۵۶۵۶ (۲) ، كنز العمال رقم الحديث

۳۹۲۰۴ .

(۳) التوبة آیه ۲۱ ، ۲۲ .

ترجمه: د دوی رب به دوی ته زېږې ورکوي د خپل رحمت، د (خپلې) رضامندی، او د (داسې) جنتونو په کوم کې چې به د دوی د پاره دائمی نعمتونه وي، دوی به په دې جنتونو کې د تل د پاره همیشه وي، بيشکه د الله تعالی سره ډیر لوي آجر دی.

۲. بیا خاصکر د متقیانو سره خود جنت د نعمتونو او د الله تعالی د رضامندی

خصوصی وعده شوی. په سورة آل عمران کې ذکر دي:

﴿ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ

وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بِصِيْرٍ بِالْعِبَادِ ۝ (۱)

ترجمه: کوم خلق چې پر هیزگاروي (د الله ﷻ نه ویرېږي) د دوی د پاره د خپل رب سره داسې جنتونه دي چې د هغې (د اونو) لاندې به نهرونه بهیري، دوی به په دې جنتونو کې همیشه وي، د دوی د پاره به پاکیزه بیبیانې وي، او د الله تعالی رضامندی به وي.

۳. په سورة البینه کې ذکر دي:

﴿ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ۗ جَزَاءُ لَهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ

جَنَّاتٌ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۗ ذَلِكَ لِمَنِ

خَشِيَ رَبَّهُ ۝ (۲)

(۱) آل عمران آیه ۱۵.

(۲) البینه آیه ۷، ۸.

(رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) أي رَضِيَ أَعْمَالَهُمْ. كَذَا قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ (وَرَضُوا عَنْهُ) أي رَضُوا لَهُمْ

بِثَوَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ. (ذَلِكَ) أي الْجَنَّةُ. (لِمَنِ خَشِيَ رَبَّهُ) أي خَافَ رَبَّهُ، فَتَنَاهِي عَنِ الْمَعَاصِي. تفسیر القرطبي

ج ۲۰ ص ۱۴۶.

(رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ) أي رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ بِمَا قَدِمُوا فِي الدُّنْيَا مِنَ الطَّاعَاتِ وَفَعَلَ الصَّالِحَاتِ.

وَرَضُوا عَنْهُ بِمَا أَعْطَاهُمْ مِنَ الْخَيْرَاتِ وَالْكَرَامَاتِ (ذَلِكَ لِمَنِ خَشِيَ رَبَّهُ) أي ذَلِكَ الْجَزَاءُ وَالثَّوَابُ الْحَسَنُ لِمَنِ

خَافَ اللَّهَ وَاتَّقَاهُ، وَانْتَهَى عَنِ مَعْصِيَةِ مَوْلَاهُ. صفة الطاسير ج ۳ ص ۵۶۱.

ترجمه: بیشکه کومو خلقو چې ایمان راوړو او نېک اعمال یې او کړل نو همدا بهترین مخلوق دی، د دوی بدله د خپل رب سره د همیشه اوسیدلو باغونه دي چې د هغې (د اونو) لاندې به نهرونه بهیږي، دوی به پدې کې همیشه وي، الله تعالی د دوی نه (د نېکو اعمالو په کولو سره) راضي شو، او دوی د الله تعالی نه (په ثواب ملاویدو سره) راضي شو، دا وعده د جنت د هغه چا د پاره ده چې هغه د خپل رب نه ویريږي.

۴. یقیني چې د الله تعالی رضامندي ډیر لوي نعمت او لويه کامیابي ده.

په سورة التوبة کې الله تعالی د مؤمنانو سرو او مؤمنانو بنحو سره د جنت او ددې د نعمتونو وعده کړې، بیا فرمایي:

﴿ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴾ . (۱)

ترجمه: او د الله تعالی رضامندي (ددې مذکوره) ټولو نعمتونو نه لوي نعمت دی (او) همدا لويه کامیابي ده.

۵. د بخاري شريف او مسلم شريف حديث دی، رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمایي چې الله تبارک و تعالی به جنتیانو ته او فرمایي:

يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ؟ أَي جنتیانو!

دوی به ورته جواب ورکړي: اي زمونږ ره! مونږ ستا حکم منلو ته حاضر يو.

الله تعالی به ورته او فرمایي:

هَلْ رَضِيْتُمْ؟ آیاتاسو (د مانه په دې نعمتونو در کولو سره) راضي شوی؟

(۱) پوره آیت داسې دی: ﴿ وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكِنٍ ظَلِيْبَةٍ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴾ التوبة آیه ۷۲ .
ترجمه: الله تعالی د مؤمنانو سرو او مؤمنانو بنحو سره د (هغه) جنتونو وعده کړې د کوم نه لاندې چې به نهرونه بهیږي، دوی به په هغې کې همیشه وي، او د داسې پاکیزه مکانونو وعده یې ورسره کړې کوم چې به د همیشه اوسیدو په جنت کې وي، او د الله تعالی رضامندي (ددې مذکوره) ټولو نعمتونو نه لوي نعمت دی (او) همدا لويه کامیابي ده.

دوی به ورته او وایي :

(اې ربه !) مونږ به ولې نه راضي کېږو حالانکه تا خو مونږ ته داسې نعمتونه را کړي کوم چې دې په مخلوقاتو کې بل هیچا ته ندي ورکړي (لهذا مونږ د تا نه راضي یو) .

الله تعالی به ورته او فرمایي :

أَنَا أُعْطِيكُمْ أَفْضَلَ مِنْ ذَلِكَ .

زه به تا سو ته د دینه هم زیات افضل نعمت درکړم .

دوی به تپوس او کړي : اې زمونږ ربه ! د دینه افضل نعمت به بل څه شی وی ؟

الله جل جلاله به او فرمایي :

أَحِلُّ عَلَيْكُمْ رِضْوَانِي فَلَا أُسْخَطُ عَلَيْكُمْ بَعْدَهُ أَبَدًا .

زه به تا سو ته خپله رضا درکړم (یعنی همیشه به درنه خوشحاله یم) د دینه پس به زه هیڅ

کله د تا سونه ناراضه نه شم . (۱)

وضاحت : د مخکیني آیت او ددې حدیث نه معلومه شوه چې د الله تعالی رضامندي

ډیر لوي نعمت دی ؛ ځکه چې کله د انسان نه الله تعالی راضي شي نو دا بیا د ټولو سعادتونو او کامیابو جرړه ده .

اگر چې په جنت کې د الله تعالی دیدار د ټولو نه لوي نعمت دی خو دا دیدار به هم هغه

چاته نصیب کېږي چې د هغه نه الله ﷻ راضي وي ، نو د ټولو نعمتونه جرړه همدا د الله

(۱) عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضي الله عنه . قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى يَقُولُ لِأَهْلِ

الْجَنَّةِ : يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ ؟ فَيَقُولُونَ : لَبَّيْكَ رَبَّنَا وَسَعْدَيْكَ . فَيَقُولُ : هَلْ رَضِيتُمْ ؟ فَيَقُولُونَ : وَمَا لَنَا لَا نَرْضَى وَقَدْ

أَعْطَيْتَنَا مَا لَمْ نُعْطِ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ . فَيَقُولُ : أَنَا أُعْطِيكُمْ أَفْضَلَ مِنْ ذَلِكَ . قَالُوا : يَا رَبِّ ! وَآيُ شَيْءٍ أَفْضَلُ

مِنْ ذَلِكَ ؟ فَيَقُولُ : أَحِلُّ عَلَيْكُمْ رِضْوَانِي فَلَا أُسْخَطُ عَلَيْكُمْ بَعْدَهُ أَبَدًا . صحيح البخاري كتاب الرِّقَاقِ بَابُ صِفَةِ

الْجَنَّةِ وَالنَّارِ رقم الحديث ۶۵۴۹ ، و رقم الحديث ۷۵۱۸ كتاب التَّوْحِيدِ بَابُ كَلَامِ الرَّبِّ مَعَ أَهْلِ الْجَنَّةِ . صحيح مسلم

كتاب الْجَنَّةِ وَصِفَةِ كَعْبِيهَا وَأَهْلِهَا بَابُ إِخْلَالِ الرِّضْوَانِ عَلَى أَهْلِ الْجَنَّةِ فَلَا يُسْخَطُ عَلَيْهِمْ أَبَدًا رقم الحديث ۹ (۲۸۲۹) ، مسند

احمد مخرجا رقم الحديث ۱۱۸۳۵ ، سنن الترمذي رقم الحديث ۲۵۵۵ ، صحيح ابن حبان رقم الحديث ۷۴۴۰ .

مشكاة المصابيح كتاب أحوال القيامة وبدء الخلق بَابُ صِفَةِ الْجَنَّةِ وَأَهْلِهَا الْفُضْلُ الْأَوَّلُ رقم الحديث ۵۶۲۶ (۱۵) .

تعالی رضامندی شوه. (۱)

د بنده نه د الله تعالی د راضي کیدو علامه

په دې حدیث کې ذکر شو چې الله تعالی به اول د جنتیانو نه پوښتنه او کړي چې آیا تاسو د مانه راضي یی؟ نو چې کله دوی ورته جواب ورکړي چې آو مونږ درنه راضي یو نو بیا به الله ﷻ هم ورته او فرمایي چې زه هم درنه راضي یم.

ددینه معلومه شوه چې کله یو کس د الله تعالی نه راضي او خوشحاله وي نو دا علامه ددې ده چې الله ﷻ هم دده نه راضي دی.

د صحابه کرامو په باره کې دا خبره نقل ده چې دوی په دې خبره بحث او سوچ کولو چې:

” مونږ ته به دا څنگه معلومه شي چې الله تعالی د مونږ نه راضي دی؟ “

آخر دوی په دې باندې اتفاق او کړو چې کله مونږ د الله تعالی نه راضي او خوشحاله یو نو بیا مونږ له یقین پکار دی چې الله ﷻ هم د مونږ نه راضي او خوشحال دی. (۲)

(۱) (أَجَلٌ عَلَيْكُمْ رِضْوَانِي) أَي دَوَامِ رِضْوَانِي، فَإِنَّهُ لَا يَلْزَمُ مِنْ كَثْرَةِ الْعَطَاءِ دَوَامُ الرِّضَا، وَلِذَا قَالَ: (فَلَا أَسْخَطُ) أَي لَا أَعْضِبُ (عَلَيْكُمْ بَعْدَهُ أَبَدًا). ثُمَّ اللَّقَاءُ يَتَوَثَّبُ عَلَى الرِّضَا مِنَ الرَّبِّ الْمُتَفَرِّعِ عَلَى الرِّضَا مِنَ الْعَبْدِ لِلْقَضَاءِ تَزْتَيَّبُ الْبَقَاءُ بَعْدَ تَحَقُّقِ الْفَتَاءِ.

قال ابن الملك رحمه الله: في الحديث دلالة على أن رضوان الله تعالى على العبد فوق إدخاله إياه الجنة.

قال الطيبي رحمه الله: الحديث مأخوذ من قوله تعالى: { وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ } [العوبة: ۷۲] الْكَشَافُ: إِنَّمَا أَكْبَرُ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ لِأَنَّ رِضَاهُ سَبَبُ كُلِّ قَوْزٍ وَسَعَادَةٍ، لِأَنَّهُمْ يَتَأَلَوْنَ بِرِضَاةِ عَنْهُمْ تَعْظِيمَهُ وَكَرَامَتَهُ، وَالْكَرَامَةُ أَكْبَرُ أَضْعَافِ الثَّوَابِ، لِأَنَّ الْعَبْدَ إِذَا عَلِمَ أَنَّ مَوْلَاهُ رَاضٍ عَنْهُ فَهُوَ أَكْبَرُ فِي نَفْسِهِ مِنَّا وَرَأَاهُ مِنَ النِّعَمِ، وَإِنَّمَا يَتَهَيَّأُ لَهُ بِرِضَاةِ، كَمَا يَنْتَقِضُ عَلَيْهِ بِسُخْطٍ وَلَمْ يَجِدْ لَهَا لَدَاءً وَإِنْ عَظِمَتْ.

قال الطيبي رحمه الله وأكبر أضغاف الكرامة رؤية الله تعالى. قلت: ولعل الرضوان أكبر لإشتماله على كحصيل اللقاء وسائر أنواع النعماء. مرآة المصالح ج ۹ ص ۳۵۸ باب صلة الجنة وأهلها الفصل الأول

(۲) مظاهر حق ج ۹ باب صلة الجنة وأهلها.

جنتیانو سره د الله تعالیٰ خبرې

د قرآن کریم او احادیثو نه صراحتاً دا خبره معلومیږي چې د جنتیانو سره به الله تعالیٰ خبرې کوي .

امام بخاري رَحْمَةُ اللهِ په دې باندې مستقل باب قائم کړی :

بَابُ كَلَامِ الرَّبِّ مَعَ أَهْلِ الْجَنَّةِ .

باب دی په بیان ددې کې چې الله تعالیٰ به د جنتیانو سره خبرې کوي .

بیا امام بخاري رَحْمَةُ اللهِ ددې باب لاندې هغه حدیث راوړی په کوم کې چې الله تعالیٰ د

جنتیانو سره خبرې کړي . (۱)

په بخاري شریف کې دا حدیث هم ذکر دی ، رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمایي :

مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا سَيُكَلِّمُهُ رَبُّهُ ، لَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَهُ تَرْجُمَانٌ ، وَلَا حِجَابٌ يَحْجُبُهُ . (۲)

(۱) هغه حدیث پاس د ترجمې سره ذکر شو : عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ . قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ :

وَسَلَّمَ : إِنَّ اللهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى يَقُولُ لِأَهْلِ الْجَنَّةِ : يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ ؟ فَيَقُولُونَ : لَبَّيْكَ رَبَّنَا وَسَعْدَيْكَ صحیح

بخاري کتاب التَّوْحِيدِ بَابُ كَلَامِ الرَّبِّ مَعَ أَهْلِ الْجَنَّةِ رقم الحديث ۷۵۱۸ .

(۲) صحیح البخاري کتاب التَّوْحِيدِ بَابُ قَوْلِ اللهِ تَعَالَى : (وَجُودًا يُؤْتِيهِمُ إِذْ هُمْ لَا يَشْعُرُونَ) [القيامة: ۲۳] رقم الحديث

۷۴۴۳ .

وفي رواية : قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : مَا مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا سَيُكَلِّمُهُ رَبُّهُ لَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَهُ تَرْجُمَانٌ ،

فَيَنْظُرُ أَيْمَنَ مِنْهُ فَلَا يَرَى إِلَّا مَا قَدَّمَ مِنْ عَمَلِهِ ، وَيَنْظُرُ أَشْأَمَ مِنْهُ فَلَا يَرَى إِلَّا مَا قَدَّمَ ، وَيَنْظُرُ بَيْنَ يَدَيْهِ فَلَا

يَرَى إِلَّا النَّارَ تَلْقَاءَ وَجْهِهِ ، فَاتَّقُوا النَّارَ وَلَوْ بِشِقِّ تَمْرَةٍ « وَلَوْ بِكَلِمَةٍ طَيِّبَةٍ » . صحیح البخاري کتاب التَّوْحِيدِ

بَابُ كَلَامِ الرَّبِّ عَزَّ وَجَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَعَ الْأَنْبِيَاءِ وَعَلَمِهِمْ رقم الحديث ۷۵۱۲ . مسند احمد مخرجا رقم الحديث

۱۸۲۴۶ ، سنن الترمذي رقم الحديث ۲۴۱۵ ، سنن ابن ماجه رقم الحديث ۱۸۵ ، ورقم الحديث ۱۸۴۳ ، مشكاة

المصابيح كتاب أخوال القيامة وبدء الخلق باب الحساب والقصاص والبيزات الفصل الاول رقم الحديث ۵۵۵۰ (۲)

نوټ : د " ترجمان " د لفظ ، ددې د اعراب او ددې د معنی متعلق تحقیق درته رانقل کوم :

(تَرْجُمَانٌ) : بِفَتْحِ الْفَوْقِيَّةِ وَسُكُونِ الرَّاءِ وَطَمِّ الْجِيمِ ، وَيَجُوزُ ضَمُّهُ إِثْبَاعًا عَلَى مَا فِي نُسخَةٍ ، وَكَرَّ عَفْرَانٍ عَلَى مَا

فِي الْقَامُوسِ ، أَي : مُفَسِّرٌ لِلْكَلَامِ بِلُغَةٍ عَنِ لُغَةٍ ، يُقَالُ : تَرْجَمْتُ عَنْهُ ، وَالْفِعْلُ يَدُلُّ عَلَى ← ← ← ←

په تاسو کې به د هر کس سره خپل رب (د قیامت په ورځ) خبرې کوي، د الله تعالی او دده په مینځ کې به هیڅ ترجمان نه وي، او داسې مانع به هم نه وي چې دا بنده د خپل رب نه منع کړي.

ددینه علاوه په نورو ډیرو احادیثو کې هم د الله تعالی د خپلو بندگانو سره د خبرو کولو تذکره راغلی. (۱)

← ← ← أَصَالَةَ النَّاءِ. وَفِي التَّهْدِيْبِ النَّاءُ أَصْلِيَّةٌ وَكَيْسَتْ بِزَائِدَةٍ وَالْكَلِمَةُ رُبَاعِيَّةٌ. مرقاة المفاتيح ج ۸ ص ۳۵۲۶ بَابُ الْحِسَابِ وَالْقِصَاصِ وَالْبِيْزَانِ فِي تَشْرِيْحِ حَدِيْثِ ۵۵۵۰.

(وَلَيْسَ بَيِّنَةٌ وَبَيِّنَةٌ تَرْجُمَانٌ) بِفَتْحِ أَوَّلِهِ وَضَمِّ الْجِيمِ وَيُضْتَانِ وَيُفْتَحَانِ كَمَا فِي نُسَخَتَيْنِ أَيْ: مُتَرْجِمٌ يُتَرْجَمُ لَهُ. يَعْنِي بَلْ يَكُونُ التَّلْقِي وَالْكَلامُ بِلَا وَاسِطَةٍ. قَالَ صَاحِبُ الْمَشَارِقِ هُوَ بِفَتْحِ النَّاءِ وَضَمِّ الْجِيمِ وَضَبَطَهُ الْأَصْبَلِيُّ بِضَمِّهِمَا اهـ. وَفِي النِّهَايَةِ: التَّرْجُمَانُ بِالضَّمِّ وَالْفَتْحِ الَّذِي يُتَرْجَمُ الْكَلَامَ أَيْ: يَنْقُلُهُ مِنْ لُغَةٍ إِلَى أُخْرَى. وَالنَّاءُ وَالتُّونُ زَائِدَتَانِ. وَفِي الْقَامُوسِ: التَّرْجُمَانُ كَعُفْفَوَانٍ وَرَعْفَرَانٍ وَرَيْهَقَانَ الْمُفْسِرُ لِلْسَّانِ وَقَدْ تَرْجَمَهُ وَعَنَّهُ. وَالْفِعْلُ يَدُلُّ عَلَى أَصْلِهِ النَّاءُ. وَفِي الْمَفَاتِيْحِ هُوَ عَلَى وَزْنِ رَعْفَرَانٍ. وَيَجُوزُ بِفَتْحِ النَّاءِ وَضَمِّ الْجِيمِ وَبِضَمِّهِمَا، وَاللَّهُ أَعْلَمُ. مرقاة المفاتيح بَابُ عَلَامَاتِ النُّبُوَّةِ ج ۹ ص ۳۷۴۶ فِي تَشْرِيْحِ حَدِيْثِ ۵۸۵۷.

(۱) یو خو هغه احادیث درته ذکر کوم چې په هغې کې د الله تعالی د خپل بنده سره د خبرو تذکره راغلی:

عَنْ صَفْوَانَ بْنِ مُخْرِزٍ، أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ ابْنَ عُمَرَ، كَيْفَ سَمِعْتَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ فِي النَّجْوَى؟ قَالَ: "يَدْنُو أَحَدَكُمْ مِنْ رَبِّهِ حَتَّى يَضَعَ كَنْفَهُ عَلَيْهِ، فَيَقُولُ: أَعْبَلْتَ كَذَا وَكَذَا؟ فَيَقُولُ: نَعَمْ، وَيَقُولُ: عَبِلْتَ كَذَا وَكَذَا؟ فَيَقُولُ: نَعَمْ، فَيَقْرُرُهُ، ثُمَّ يَقُولُ: إِنِّي سَتَرْتُ عَلَيْكَ فِي الدُّنْيَا، وَأَنَا أَغْفِرُهَا لَكَ الْيَوْمَ". صحيح البخاري كتاب التَّوْحِيدِ بَابُ كَلَامِ الرَّبِّ عَزَّ وَجَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَعَ الْأَنْبِيَاءِ وَعَلِيهِمْ رَفَعُ الْحَدِيثِ ۷۵۱۴.

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "إِنَّ آخِرَ أَهْلِ الْجَنَّةِ دُخُولًا الْجَنَّةِ، وَآخِرَ أَهْلِ النَّارِ خُرُوجًا مِنَ النَّارِ رَجُلٌ يَخْرُجُ حَبْوًا، فَيَقُولُ لَهُ رَبُّهُ: ادْخُلِ الْجَنَّةَ، فَيَقُولُ: رَبِّ الْجَنَّةِ مَلَأَى، فَيَقُولُ لَهُ ذَلِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، فَكُلُّ ذَلِكَ يُعِينُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ مَلَأَى، فَيَقُولُ: إِنَّ لَكَ مِثْلَ الدُّنْيَا عَشْرَ مَرَّاتٍ". صحيح البخاري كتاب التَّوْحِيدِ بَابُ كَلَامِ الرَّبِّ عَزَّ وَجَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَعَ الْأَنْبِيَاءِ وَعَلِيهِمْ رَفَعُ الْحَدِيثِ ۷۵۱۱.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَوْمًا يُحَدِّثُ وَعِنْدَهُ رَجُلٌ مِنَ أَهْلِ الْبَادِيَةِ: "أَنَّ رَجُلًا مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ اسْتَأْذَنَ رَبَّهُ فِي الرَّزْقِ، فَقَالَ لَهُ: أَوْلَسْتَ فِيمَا شِئْتَ؟ قَالَ: بَلَى، وَلَكِنِّي أُحِبُّ أَنْ أُرْعَعَ...". صحيح البخاري كتاب التَّوْحِيدِ بَابُ كَلَامِ الرَّبِّ عَزَّ وَجَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَعَ الْأَنْبِيَاءِ وَعَلِيهِمْ رَفَعُ الْحَدِيثِ ۷۵۱۶.

په جنتیانو باندې د الله تعالی سلام

په جنت کې به په جنتیانو باندې الله تعالی سلام اچوي .

۱ . په قرآن کریم کې ذکر دي :

﴿ سَلَامٌ قَوْلًا مِّن رَّبِّ رَحِيمٍ ۝ (۱) ﴾

ترجمه : الله تعالی به په دوی باندې سلام اچوي ، دا به د رحیم رب وینا وي . (۲)

۲ . مؤمنان چې کله د الله تعالی سره ملاقات کوي نو په دې وخت کې به هم الله تعالی

په دوی باندې سلام اچوي .

په قرآن کریم کې ذکر دي :

﴿ تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ ۖ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ۝ (۳) ﴾

ترجمه : په کومه ورځ چې مؤمنان د الله تعالی سره ملاقات کوي نو د دوی (د پاره)

دعا به دا وي چې الله تعالی به په دوی باندې سلام اچوي .

(۱) بس آیه ۵۸ .

(۲) (سَلَامٌ) أَي: يُسَلِّمُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ (قَوْلًا) أَي: يَقُولُ اللَّهُ لَهُمْ قَوْلًا وَقِيلَ: تُسَلِّمُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ مِنْ رَبِّهِمْ. قَالَ مُقَاتِلٌ: تَدْخُلُ الْمَلَائِكَةُ عَلَى أَهْلِ الْجَنَّةِ مِنْ كُلِّ بَابٍ يَقُولُونَ: سَلَامٌ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ مِنْ رَبِّكُمْ الرَّحِيمِ. وَقِيلَ: يُعْطِيهِمُ السَّلَامَةَ. يَقُولُ: اسَلِّمُوا السَّلَامَةَ الْأَبَدِيَّةَ. تفسير البهوي ج ۷ ص ۲۲ سورة بس آیه ۵۸ .

(سَلَامٌ قَوْلًا مِّن رَّبِّ رَحِيمٍ) والمعنى أن الله يسلم عليهم بواسطة الملائكة أو بغير واسطة تعظيماً لهم وذلك متمناً لهم ولهم ذلك لا يمنعونه . قال ابن عباس : والملائكة يدخلون عليهم بالتحية من رب العالمين . تفسير النسفي (مدارك التنزيل وحقائق التاويل) ج ۳ ص ۱۰۸ .

وقوله: { سَلَامٌ قَوْلًا مِّن رَّبِّ رَحِيمٍ } قَالَ ابْنُ جُرَيْجٍ: قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ فِي قَوْلِهِ: { سَلَامٌ قَوْلًا مِّن رَّبِّ رَحِيمٍ } فَإِنَّ اللَّهَ لَفَسَّهُ سَلَامٌ عَلَى أَهْلِ الْجَنَّةِ. وَهَذَا الَّذِي قَالَهُ ابْنُ عَبَّاسٍ كَقَوْلِهِ تَعَالَى: { تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ } [الاحزاب: ۲۴] . تفسير ابن كثير ج ۶ ص ۵۸۳ سورة بس آیه ۵۸ .

(۳) الاحزاب آیه ۴۴ .

مفسرينو د دې مطلب دا بيان كړی :

أَيُّ يُسَلِّمُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ، وَيُسَلِّمُهُمْ مِنْ جَمِيعِ الْأَقَاتِ. (۱)

الله تعالى به په دوی باندې سلام اچوي او دوی به د ټولو آفاتو نه محفوظ کوي .

۳ . په دېو حديث کې راځي ، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي :

جنتيان به په خپلو نعمتونو (او مزو) کې مشغول وي چې ناڅاپه به دوی ته يو نور ظاهر شي ، پس دوی به د دې نور (ليدلو) د پاره خپل سرونه را اوجت کړي ، نو ناڅاپه به اوگوري چې الله تعالى د دوی د پاسه تجلي کړی (يعنی ظاهر شوی) ، هغه به دوی ته او فرمايي :

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ.

اې جنتيانو ! په تاسو باندې دې سلام وي .

(نبي عليه السلام او فرمايل :) په بندگانو باندې د الله تعالى سلام اچول د قرآن کریم

د دې آيت نه ثابت دي چې : ﴿ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ ﴾ .

ترجمه : الله تعالى به په دوی باندې سلام اچوي ، دا به د رحيم رب وينا وي .

نو الله تعالى به جنتيانو ته گوري ، او دوی به الله تعالى ته گوري ، (جنتيان به د الله په ديدار کې دومره مستغرق شي) ترڅو پورې چې دوی الله تعالى ته گوري تر هغې پورې به دوی بل هيڅ نعمت ته توجه نه کوي ، تر دې چې الله تعالى به د دوی د نظرونو نه مخفي (په حجاب کې) شي مگر د هغه نور او برکت به په دوی باندې او د دوی په کورونو باندې پاتې وي . (۲)

(۱) (تَحِيَّتُهُمْ) أَيُّ كَحَيَّةِ الْمُؤْمِنِينَ (يَوْمَ يَلْقَوُكُمُ) أَيُّ يَرَوْنَ اللَّهَ (سَلَامٌ) أَيُّ يُسَلِّمُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ، وَيُسَلِّمُهُمْ مِنْ

جَمِيعِ الْأَقَاتِ . تفسير الهدي ج ۳ ص ۶۲۷ ، تفسير العازن ج ۳ ص ۲۳۰ سورة الاحزاب آية ۴۴ .

(۲) عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضي الله عنه ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " بَيْنَمَا أَهْلُ الْجَنَّةِ فِي تَعَبِيهِمْ ، إِذْ

سَطَعَ لَهُمْ نُورٌ ، فَرَفَعُوا رُءُوسَهُمْ ، فَإِذَا الرَّبُّ قَدْ أَشْرَفَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَوْلِهِمْ ، فَقَالَ : السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ .

قَالَ : وَذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ : { سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ } [س : ۵۸] ، قَالَ فَيَنْظُرُ إِلَيْهِمْ ، وَيَنْظُرُونَ إِلَيْهِ . ← ← ←

په جنتیانو باندې د فرشتو سلام

په جنتیانو باندې به فرشتې هم سلام اچوي .

الله تعالى فرمائي : ﴿ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ۝ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ مِمَّا

صَبَرْتُمْ فَيَنْعَمَ عُنُقِي الدَّارِ ۝ (۱)

ترجمه : او فرشتې به په دوی باندې (د جنت) د هرې دروازې نه داخلېږي (او دا به ورته وايي چې :) " په تاسو باندې دې سلام وي " (دا) حُكْمه چې تاسو (په دُنیا کې په تكلیفونو باندې) صبر كړی نو (اوس) د آخرت دا كور مو ډیر بڼه دی . (۲)
په احادیثو کې هم دا ذکر دي چې فرشتې به په جنتیانو باندې سلام اچوي . (۳)

←←← فَلَائِلْتَفْتُونَ إِلَى شَيْءٍ مِنَ النَّعِيمِ مَا دَامُوا يَنْظُرُونَ إِلَيْهِ حَتَّى يَخْتَجِبَ عَنْهُمْ، وَيَبْقَى نُورُهُ وَبَرَكَتُهُ عَلَيْهِمْ فِي دِيَارِهِمْ . سنن ابن ماجه افتتاح الكتاب في الإيمان وفضائل الصحابة والعلم باب فيما أَلْكَرَتِ الْجَهَنَّمِيَّةُ رقم الحديث ۱۸۲ ، صفة الجنة لابن ابي الدنيا رقم الحديث ۹۴ ، مجمع الزوائد رقم الحديث ۱۱۳۰۰ ، كنز العمال رقم الحديث ۳۰۳۲ ، ورقم الحديث ۳۹۳۳۹ ، مشكاة المصابيح باب رؤية الله تعالى الفصل الثالث رقم الحديث ۵۶۶۳ (۱۰) ، تفسر القرطبي ج ۱۵ ص ۴۵ سورة يس آية ۵۸ ، تفسر ابن كثير ج ۶ ص ۵۸۳ ، الدر المنثور في التفسر بالمأثور ج ۷ ص ۶۵ ، ج ۷ ص ۳۲۴ ، التفسر المظهر ج ۵ ص ۱۲ ، ج ۵ ص ۱۲۰ ، ج ۸ ص ۹۳ ، ج ۱۰ ص ۱۴۳ .

نوټ : بعضې علماؤ دې حديث ته ضعيف ويلى . ابو الشمس على عنه
(۱) الرد آية ۲۳ ، ۲۴ .

(۲) ﴿ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴾ أي وتدخل عليهم الملائكة من هاهنا ومن هاهنا لِتَهْنِئَةَ بِدُخُولِ الْجَنَّةِ، فَعِنْدَ دُخُولِهِمْ إِيَّاهَا تَفِدُّ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ مُسَلِّمِينَ، مُهَيِّئِينَ لَهُمْ بِمَا حَصَلَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنَ التَّغْرِيبِ وَالْإِلْعَامِ وَالْإِقَامَةِ فِي دَارِ السَّلَامِ فِي جَوَارِ الصِّدِّيقِينَ وَالْأَنْبِيَاءِ وَالرُّسُلِ الْكِرَامِ . تفسر ابن كثير ج ۴ ص ۳۸۸ سورة الرد آية ۲۳

(۳) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ : « هَلْ كُدْرُونَ أَوَّلَ مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مِنْ خَلْقِ اللَّهِ ؟ » قَالُوا : اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ . قَالَ : " أَوَّلُ مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مِنْ خَلْقِ اللَّهِ الْفُقَرَاءُ الْمُهَاجِرُونَ الَّذِينَ تُسَدُّ بِهِمُ الثُّغُورُ، وَيُنْتَقَى بِهِمُ الْمَكَارِبُ، وَيَبُوتُ أَحَدُهُمْ وَحَاجَّتُهُ فِي صَدْرِهِ، لَا يَسْتَطِيعُ لَهَا قَضَاءً، فَيَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ مَلَائِكَتِهِ: ائْتُوهُمْ فَحَيُّوهُمْ . فَتَقُولُ الْمَلَائِكَةُ : ←←←

د جنت نعمتونه لویه بادشاهي ده

د جنت ژوند او نعمتونه لویه بادشاهي ده، الله تعالی فرمایي:

﴿وَإِذَا رَأَيْتَ ثُمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا﴾ (۱)

ترجمه: او کله چې ته هلته په جنت کې اوگوری نو ته به (ډیر لوی) نعمت او غټه بادشاهي اوگوری.

دا ځکه چې د ادنی جنتي د پاره به د زر (۱۰۰۰) کاله مسافت په اندازه حکومت وي، او کومې فرېنتې چې ده ته راځي نو هغه به هم دده نه اجازت غواړي، او دده د زړه هر خواهش به پوره کېږي، نو یقیني چې دا لویه بادشاهي ده. (۲)

د ادنی جنتي د پاره لویه بادشاهي

په جنت کې به د ادنی جنتي د پاره لویه بادشاهي وي، دده د زړه ټولې آرزوگانې به پوره کولې شي، او د دنیا په څو څو چنده زیات جنت به ورکولې شي.

۱. د مسلم شریف حدیث دی، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي چې په تاسو کې د ادنی درجې واله جنتي مرتبه به دا وي چې الله تعالی به هغه ته او فرمایي:

تَمَنَّ . په زړه کې دې چې کوم خواهش وي هغه بیان کړه.

←←←← نَحْنُ سُكَّانُ سَمَائِكَ، وَخَيْرُكَ مِنْ خَلْقِكَ، أَفَتَأْمُرُنَا أَنْ نَأْتِيَ هَؤُلَاءِ فَنُسَلِّمَ عَلَيْهِمْ؟ قَالَ: إِنَّهُمْ كَانُوا عِبَادًا يَعْبُدُونِي، لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا، وَتُسَدُّ بِهِمُ الثُّغُورُ، وَيَتَّقَى بِهِمُ الْمَكَارِهِ، وَيَمُوتُ أَحَدُهُمْ وَجَاحَتُهُ فِي صَدْرِهِ، لَا يَسْتَطِيعُ لَهَا قَضَاءً. قَالَ: فَتَأْتِيهِمُ الْمَلَائِكَةُ عِنْدَ ذَلِكَ، فَيَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ: {سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ} [الرعد: ۲۴]. مسند احمد مخرجا رقم الحديث ۶۵۷۰، صحيح ابن حبان رقم الحديث ۷۴۱۴، المستدرک على الصحيحين للحاكم رقم الحديث ۲۳۹۳، مجمع الزوائد رقم الحديث ۱۷۸۸۵.

(۱) الدرر (الاسان) آیه ۲۰.

(۲) (وَإِذَا رَأَيْتَ) أَي إِذَا رَأَيْتَ بِبَصَرِكَ وَتَكَلَّمْتَ بِهِ (كَمْ) يَعْنِي فِي الْجَنَّةِ، (رَأَيْتَ نَعِيمًا) لَا يُوصَفُ (وَمُلْكًا كَبِيرًا) وَهُوَ أَنْ أَذْنَاهُمْ مَنزِلَةٌ يَنْظُرُونَ إِلَى مُلْكِهِ فِي مَسِيرَةِ أَلْفِ عَامٍ يَرَى أَقْصَاهُ كَمَا يَرَى أَذْنَاهُ. وَقَالَ مُقَاتِلٌ وَالكَلْبِيُّ: هُوَ أَنَّ رَسُولَ رَبِّ الْعَرَاةِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ لَا يَدْخُلُ عَلَيْهِ إِلَّا بِإِذْنِهِ. وَقِيلَ: مُلْكًا لَا رِوَالَ لَهُ. تفسير البهري ج ۵ ص ۱۹۴.

دا به عرض او کړي : رَضِيْتُ رَبِّي . اې زما ربه ! زه (په دې باندي) راضي يم .

الله تعالی به ورته او فرمائي : لَكَ ذَلِكَ، وَمِثْلُهُ وَمِثْلُهُ وَمِثْلُهُ .

ستا د پاره دا (د دُنیا د بادشاهانو هومره حکومت) شو ، او د دې سره سره تاته همدومره اندازه نور ، همدومره اندازه نور ، همدومره اندازه نور ، او همدومره اندازه نور درکړې شو (یعنی د دُنیا په اندازه خلور چنده نور حای هم ستا په جنت کې شو) .

دا سرې به په پنځم حل عرض او کړي : رَضِيْتُ رَبِّي . اې ربه زه (په دې) راضي يم .
الله تعالی به ورته او فرمائي :

هَذَا لَكَ وَعَشْرَةٌ أَمْثَالِهِ، وَلَكَ مَا اشْتَهَتْ نَفْسُكَ، وَلَذَّتْ عَيْنُكَ .

دا هم ستا شو ، او د دې په لس چنده نور (حای په جنت کې) هم ستا شو ، او ستا د پاره به (په دې جنت کې) هر هغه څه وي چې کوم ته ستا زړه کیږي ، او ستا سترگې ورباندي لږت مومي .

دا سرې به او وایي : رَضِيْتُ رَبِّي . اې ربه ! زه (په دې) راضي يم

(نو چې کله د ادنی جنتي د پاره دومره لوي جنت دی نو اعلی جنتي ته چې څومره جنت

یا د جنت نعمتونه ورکولې شي دهغې مقدار خو به صرف الله ﷻ ته معلوم وي) . (۱)

(۱) قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: سَأَلَ مُوسَى رَبَّهُ، مَا أَذْنِي أَهْلِ الْجَنَّةِ مَنْزِلَةٌ؟ قَالَ: هُوَ رَجُلٌ يَجِيءُ بَعْدَ مَا أُدْخِلَ أَهْلَ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ، فَيَقَالُ لَهُ: أُدْخِلِ الْجَنَّةَ، فَيَقُولُ: أَيُّ رَبِّ؟ كَيْفَ وَقَدْ نَزَلَ النَّاسُ مَنَازِلَهُمْ، وَأَخَذُوا أَخْدَابِهِمْ، فَيَقَالُ لَهُ: أَكْرَهِي أَنْ يَكُونَ لَكَ مِثْلُ مَلِكٍ مَلِكٍ مِنْ مُلُوكِ الدُّنْيَا؟ فَيَقُولُ: رَضِيْتُ رَبِّي، فَيَقُولُ: لَكَ ذَلِكَ، وَمِثْلُهُ وَمِثْلُهُ وَمِثْلُهُ، فَقَالَ فِي الْخَامِسَةِ: رَضِيْتُ رَبِّي، فَيَقُولُ: هَذَا لَكَ وَعَشْرَةٌ أَمْثَالِهِ، وَلَكَ مَا اشْتَهَتْ نَفْسُكَ، وَلَذَّتْ عَيْنُكَ، فَيَقُولُ: رَضِيْتُ رَبِّي، قَالَ: رَبِّي؟ فَأَعْلَاهُمْ مَنْزِلَةٌ؟ قَالَ: أَوْلَيْكَ الدِّينَ أَرَدْتُ غَرَسْتُ كَرَامَتَهُمْ بِيَدِي، وَخَتَمْتُ عَلَيْهَا، فَلَمْ تَرَ عَلَيْنِ، وَلَمْ تَسْمَعْ أَدْنَى، وَلَمْ يَخْطُرْ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ، قَالَ: وَمِصْدَاقُهُ فِي كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ: " {فَلَا تَعْلَمُ لِنَفْسٍ مَا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ} [السجدة: ۱۷] الآية. صحيح مسلم كتاب الإيمان باب أذن أهل الجنة منزلة لبيها رقم الحديث ۳۱۲ (۱۸۹). سنن الترمذي أبواب تفسير القرآن عن رسول الله صلى الله عليه وسلم باب: ومن سورة السجدة رقم الحديث ۳۱۹۸، المعجم الكبير للطبراني رقم الحديث ۹۸۹ .

۳. نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم فرمائی:

إِنَّ أَسْفَلَ أَهْلِ الْجَنَّةِ أَجْمَعِينَ دَرَجَةٌ لَمَنْ يَقُومُ عَلَى رَأْسِهِ عَشْرَةَ آلَافِ خَادِمٍ، بِيَدِ كُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ صَحْفَتَانِ، وَاحِدَةٌ مِنْ ذَهَبٍ وَالْأُخْرَى مِنْ فِضَّةٍ، فِي كُلِّ وَاحِدَةٍ لَوْنٌ لَيْسَ فِي الْأُخْرَى مِثْلَهُ، يَأْكُلُ مِنْ آخِرِهَا مِثْلَ مَا يَأْكُلُ مِنْ أَوَّلِهَا، يَجِدُ لِآخِرِهَا مِنَ الطَّيِّبِ وَاللَّذَّةِ مِثْلَ الَّذِي يَجِدُ لِأَوَّلِهَا، ثُمَّ يَكُونُ ذَلِكَ كَرِيحِ الْمِسْكِ الْأَذْفَرِ، لَا يَبُولُونَ، وَلَا يَتَغَوَّطُونَ، وَلَا يَمْتَخِطُونَ، إِخْوَانًا عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ. (۱)

په ټولو جنتیانو کې به د ادنی درجې واله جنتي هغه وي چې لس زره (۱۰۰۰۰) خادمان به ده ته ولاړوي، د هر خادم په لاس کې به دوه رکبې وي، یوه به د سرو زرو وي او بله به د سپینو زرو وي، په هر رکبې کې به داسې نعمت وي چې هغه به په بله کې نه وي (یعنی جدا جدا خوراکونه به په کې وي)، جنتي به د آخري رکبې نه داسې په شوق باندې خوراک کوي لکه څرنګې چې د اولې نه کوي، په آخري خوراک کې به داسې خوشبو او خوند مومي څنګه چې په اول کې مومي. بیا به (ددې خوراک فضلات ختمولو د پاره) دده د بدن نه خوله اوهي چې دا خوله به د تېزو خوشبودارو مشکو په شان بوټي کوي. جنتیان به په جنت کې نه تشې متیازې کوي، نه به د کې متیازې کوي، او نه به پوزې سونږ کوي، بلکه دوی به د ورونيو په شان په تختونو باندې یو بل ته مخامخ ناست وي.

(نوټ: جنتیانو ته به په جنت کې د اودس ماتي کولو ضرورت نه وي ځکه جنت پاک محای دی هلته ګندګي نشته، بلکه په ادرکي سره به د خوراک فضلات ختمیږي او د بدن نه خوله وتلو سره به د اوبو فضلات ختمیږي، او ددې خولو نه به د مشکو په شان بنائسته خوشبوټي شي). (۲)

(۱) المعجم الاوسط للطبرانی رقم الحديث ۷۶۷۴ بَابُ الْبَيْتِ مِنَ الشُّعْرِ: مُعْتَدٌ. التَّغْيِبُ وَالتَّرْهيبُ لِلْمَنْطَرِيِّ فَصْلٌ لِيُنَبِّئَنَا لِأَهْلِ الْجَنَّةِ لِيُنَبِّئَنَا رَقْمُ الْحَدِيثِ ۵۶۴۰ وَقَالَ الْمَنْطَرِيُّ: رَوَاهُ ابْنُ أَبِي الدُّنْيَا وَالتَّبْرَانِيُّ وَاللَّفْظُ لَهُ وَرَوَاهُ ثِقَاتٌ. الدر المنثور في التفسير بالمأثور ج ۷ ص ۳۹۰.

(۲) عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَقُولُ: «إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَأْكُلُونَ ← ← ←

د ټولو نه آخر کې جنت ته دا خلیدوونکي کس ته به د دنیا په لس چنده غټ جنت ور کولې شي

کوم کس چې د ټولو نه آخر کې جنت ته داخل شي نو هغه ته به د دنیا د مسافت په اندازه او د دې سره سره د دنیا په لس چنده غټ جنت ور کولې شي .

۱. د بخاري شريف او مسلم شريف حديث دى ، رسول الله صلى الله عليه وسلم او فرمايل :

يقيناً زه هغه سړى پيژنم چې د ټولو نه آخر کې به د جهنم نه را اوويستلې شي او د ټولو نه آخر کې به جنت ته داخل کړې شي دا به هغه سړى وي چې په (گناهو باندې) خوټيدلو سره به د جهنم نه را اووحي ، الله تعالى به ورته او فرمايي :

إِذْهَبْ فَأَدْخِلِ الْجَنَّةَ .

ته لاړ شه جنت ته داخل شه .

پس دا به جنت ته راشي نوده ته به دا داسې ښکاره شي چې دا ډک دى (نور گنجائش په کې نشته) .

پس دا به واپس راشي ، الله جل جلاله ته به عرض او کړي :

يَا رَبِّ اِجْزَلُهَا مَلَأَى .

اې ربه ! ما خو جنت ډک او موند (زما خای په کې نشته) .

الله تعالى به ورته (دوباره) او فرمايي :

إِذْهَبْ فَأَدْخِلِ الْجَنَّةَ .

ته لاړ شه جنت ته داخل شه .

پس دا به جنت ته راشي نوده ته به دا داسې ښکاره شي چې گني دا ډک دى .

← ← ← فِيهَا وَيَشْرَبُونَ ، وَلَا يَتَفَلْتُونَ وَلَا يَبُولُونَ وَلَا يَتَغَوَّطُونَ وَلَا يَمْتَخِطُونَ ، قَالُوا : فَمَا بَالُ الطَّعَامِ ؟ قَالَ :

« جُشَاءٌ وَرَشْحٌ كَرَّشِحِ الْمِسْكِ ، يُلْهَمُونَ التَّسْبِيحَ وَالتَّحْمِيدَ كَمَا لُلهَمُّونَ النَّفْسَ » . صحيح مسلم كتاب الجنه

وصفة لعبيها وأهلها باب في صفات الجنه وأهلها وكسبيجهم فيها بكرة وعشياً رقم الحديث ۱۸ (۲۸۳۵) . مسند احمد

مخرجا ۱۲۷۶۹ ، صحيح ابن حبان رقم الحديث ۷۴۳۵ . المعجم الاوسط رقم الحديث ۴۸۶۶ .

پس دا به واپس راشي، الله ﷻ ته به عرض او کړي :
يَا رَبِّ اَوْجِدْ لَهَا مَلَأًى .

اې ربه ! ما خو جنت دک او موند (زما مخای په کې نشته) .
الله تعالی به ورته او فرمایي :

اِذْهَبْ فَاَدْخُلِ الْجَنَّةَ ، فَإِنَّ لَكَ مِثْلَ الدُّنْيَا وَعَشْرَةَ أَمْثَالِهَا .

ته لاړ شه ، جنت ته داخل شه ځکه ستا د پاره د دنیا د مسافت په اندازه (فراخه) او د
هغې په لس چنده زیات جنت دی .

دا سرې به الله ﷻ ته عرض او کړي : تَسْخَرُ مِنِّي؟ وَأَلْتَ الْمَلِكُ .

(اې ربه !) آیا ته د ماسره توقې (خندا) کوی ؟ حالانکه ته خود بادشاهانو بادشاهیی .

(ددې حدیث راوي) حضرت عبد الله بن مسعود رضی الله عنه فرمایي :

فَلَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ضَحِكَ حَتَّى بَدَتْ نَوَاجِدُهُ .

ما اوليد چې رسول الله صلى الله عليه وسلم (دې خبرې کولو سره) او خندل تردې چې
نواجذ (آخري) غاښونه مبارک يې هم ښکاره شو .

صحابه کرامو (يا اسلافو) به فرمايل : ذَاكَ أَذْنِي أَهْلِ الْجَنَّةِ مَنْزِلَةٌ .

دا به په جنتيانو کې د آذنی مرتبې واله کس وي (کوم ته چې به دومره غټ جنت ورکولې

شي) . (۱)

(۱) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ : قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " إِنِّي لَأَعْلَمُ آخِرَ أَهْلِ النَّارِ خُرُوجًا مِنْهَا ، وَآخِرَ
أَهْلِ الْجَنَّةِ دُخُولًا . رَجُلٌ يَخْرُجُ مِنَ النَّارِ كَبُورًا ، فَيَقُولُ اللَّهُ : اذْهَبْ فَاَدْخُلِ الْجَنَّةَ . فَيَأْتِيهَا ، فَيُخَيَّلُ إِلَيْهِ أَنَّهَا
مَلَأًى ، فَذَجَّعٌ فَيَقُولُ : يَا رَبِّ اَوْجِدْ لَهَا مَلَأًى . فَيَقُولُ : اذْهَبْ فَاَدْخُلِ الْجَنَّةَ . فَيَأْتِيهَا فَيُخَيَّلُ إِلَيْهِ أَنَّهَا مَلَأًى ،
فَذَجَّعٌ فَيَقُولُ : يَا رَبِّ اَوْجِدْ لَهَا مَلَأًى . فَيَقُولُ : اذْهَبْ فَاَدْخُلِ الْجَنَّةَ ، فَإِنَّ لَكَ مِثْلَ الدُّنْيَا وَعَشْرَةَ أَمْثَالِهَا
— أَوْ : إِنَّ لَكَ مِثْلَ عَشْرَةِ أَمْثَالِ الدُّنْيَا — فَيَقُولُ : تَسْخَرُ مِنِّي — أَوْ : تَضْحَكُ مِنِّي — وَأَلْتَ الْمَلِكُ " فَلَقَدْ رَأَيْتُ
رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ضَحِكَ حَتَّى بَدَتْ نَوَاجِدُهُ ، وَكَانَ يَقُولُ : « ذَاكَ أَذْنِي أَهْلِ الْجَنَّةِ مَنْزِلَةٌ » . صحيح
البخاري كتاب الزكواتي باب صفة الجنة والنار رقم الحديث ٦٥٧١ . صحيح مسلم كتاب الإيمان باب آخر أهل النار
خروجًا رقم الحديث ٣٠٨ (١٨٦) . سنن ابن ماجه رقم الحديث ٢٣٣٩ ، مشكاة المصابيح رقم ٥٥٨٦ (٢١) .

۳. په بخاري شريف او مسلم شريف کې اوږد حديث ذکر دی ، په هغې کې دا هم دي چې : کله الله تعالی د خلقو په مینځ کې د فیصلې کولو نه فارغ شي او کومو خلقو چې د “لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ” گواهي ورکړې وي (او د خپلو بدو اعمالو په وجه جهنم ته داخل شوي وي) د دوی د جهنم نه د راويستلو اراده اوکړي نو فرېستو ته به حکم اوکړي چې : دوی د جهنم نه راوباسئ .

پس فرېستې به دوی (په جهنم کې) د سجدي په نحو سره اوپيژني ؛ حُکمه الله تعالی په اورباندي دا حرام کړي چې د بني آدم د سجدو وځايونه اوخوري .
پس فرېستې به دوی راوباسي ، دوی به د جهنم د اور په وجه د کوټلې په شان ټک تور شوي وي ، په دوی باندي به ماء الحیاة چنرکاؤ کړې شي نو دوی به واپس داسې تازه شي لکه څنگه چې د سپلاب په ځخله کې پرته دانه یو دم رازرغونه شي .
په دوی کې به یو کس داسې پاتې وي چې د هغه مخ به جهنم طرف ته وي ، هغه به الله تعالی ته عرض اوکړي :

يَا رَبِّ اَقَدْ قَشَبْنِي رِيْحَهَا، وَاَحْرَقْنِي ذُكَاؤُهَا، فَاَصْرِفْ وَجْهِي عَنِ النَّارِ .

ای ربه ! ددې جهنم بدبوئي ماته تکلیف رارسولې دی او ددې تېزو شعلو سوزولې یم پس زما مخ د جهنم نه واپوه .

دا به مسلسل همدا دعا غواړي . الله تعالی به ورته (سره د علمه) او فرمائي :

لَعَلَّكَ اِنْ اَعْطَيْتُكَ اَنْ تَسْأَلْنِي غَيْرَهُ .

که چیرته زه ستا دا مطالبه پوره کړم نو کیدې شي ته بیا بل څیز غواړی ؟
دا به ورته اووايي : زما دې ستا په عزت قسم وي چې زه به د تانه د دینه علاوه بل هېڅ نه غواړم .

نو الله تعالی به دده مخ د جهنم نه واپروي .

(دا به د جنت نعمتونه اوگوري ، څه وخت به خاموش وي) د دینه پس به الله تعالی ته بیا

عرض اوکړي : يَا رَبِّ اَقْرَبْنِي اِلَى بَابِ الْجَنَّةِ .

اې ربه ! ما د جنت دروازي ته نژدې کړه .
الله تعالی به ورته او فرمائي :

أَلَيْسَ قَدْ زَعَمْتَ أَنْ لَا تَسْأَلَنِي غَيْرَهُ، وَيَلْكَ ابْنُ آدَمَ مَا أَغْدَرَكَ .

آيا تا مخکې ماته يقين رانکړو چې ته به د مانده بل څيز نه غواړي ؟ اې ابن آدم په تا باندې تعجب دی ته څه ډير عذرييانوونکی (او وعده خلافي کوونکی) یی .
دا سړی به مسلسل همدا دُعا غواړي .

الله تعالی به ورته (سره د علمه) بيا او فرمائي :

لَعَلِّي إِنْ أُعْطَيْتُكَ ذَلِكَ تَسْأَلَنِي غَيْرَهُ .

که زه تاته دا درکړم (اوستا حاجت پوره کړم) نو ته به بيا د دينه علاوه بل څيز غواړي .
دا به جواب ورکړي : زما دې ستا په عزت باندې قسم وي زه به د تانه د دينه علاوه بل هيڅ څيز نه غواړم .

دا سړی به الله ﷻ ته پخه وعده ورکړي چې د دينه علاوه به درنه بل څيز نه غواړم .
پس الله تعالی به دا د جنت دروازي ته نژدې کړي . کله چې دا سړی په جنت کې دننه نعمتونه او گوري نو تر هغه وخته پورې به چپ وي څومره چې د الله خوښه وي ، بيا به عرض او کړي :

رَبِّ! ادْخِلْنِي الْجَنَّةَ . اې ربه ! ما جنت ته داخل کړه .

الله تعالی به ورته او فرمائي :

أَوَلَيْسَ قَدْ زَعَمْتَ أَنْ لَا تَسْأَلَنِي غَيْرَهُ، وَيَلْكَ يَا ابْنَ آدَمَ مَا أَغْدَرَكَ .

آيا تا دا يقين ماته نه وراکړی چې ته به د مانده بل څيز نه غواړي ؟ اې ابن آدم ! په تا باندې تعجب دی ته څه ډير عذرييانوونکی (او وعده ماتوونکی) یی .

دا سړی به عرض او کړي : يَا رَبِّ! لَا تَجْعَلْنِي أَهْلًا لِمَخْلُوقِكَ .

اې ربه ! ته ما په مخلوقاتو کې ډير بد بخته مه جوړوه .

پس دا سړی به مسلسل همدا (جنت ته د داخلیدو) دُعا غواړي تر دې چې الله تعالی به

او خاندې (كَبَائِلِيْنِي بِسَائِهِ) ، اوده ته به جنت ته د داخلیدو اجازت ورکړي .

۳. په مسلم شریف او مشکوٰۃ شریف کې همدغه شان تفصیلي حدیث ذکر دی :

د حضرت عبد الله بن مسعود رضی اللہ عنہ نه روایت دی چې رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم او فرمایل :
 د ټولو نه آخر کې به جنت ته داخلیدونکی کس هغه وي چې (کله د جهنم نه راروان شي
 نو) کله به روان وي ، کله به واپس په ډونگو باندې غورځي ، او کله به یې د جهنم اور
 سوزوي . کله چې د جهنم اور نه راتېر شي نو هغې ته به وراوگوري او دا به او وایي :
 تَبَارَكَ الَّذِي نَجَّانِي مِنْكَ ، لَقَدْ أَعْطَانِي اللَّهُ شَيْئًا مَا أَعْطَاهُ أَحَدًا مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ .
 برکت (اولوی) والهدی هغه ذات چې هغه ماته د تانه نجات راکړو ، یقینا الله تعالی
 ماته دومره ډیر څه راکړي دي چې هغه یې مخکیني او روستوني خلقو کې هیچا ته ندي
 ورکړي .

بیا به دې کس ته یوه اونه اودزیدلې بنکاره کړې شي (چې د هغې لاندې به د اوبو چینه
 وي) دا به عرض او کړي :
 اې ربه ! ته ما دې اونې ته نزدې کړه چې زه ددې د سیوري لاندې کینم او ددې اوبه
 او حکم .

الله تعالی به ورته (سره د علمه) او فرمایي :
 يَا ابْنَ آدَمَ اَلْعَلِيَّ اِنْ اَعْطَيْتُكُمَا سَأَلْتَنِي غَيْرَهَا .
 اې د آدم خویه ! که چیرته زه تاته دا درکړم (او ستا دا آرزو پوره کړم) نو کیدې شي بیا
 به ته نور څه هم غواړی .
 دا به او وایي : اې ربه ! نور به هیڅ نه غواړم .

← ← ← ← وَذَلِكَ الرَّجُلُ آخِرُ أَهْلِ الْجَنَّةِ دُخُولًا .

قَالَ أَبُو سَعِيدٍ رضی اللہ عنہ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : « هَذَا لَكَ وَعَشْرَةٌ أَمْثَالِهِ » . قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ
رضی اللہ عنہ : حَفِظْتُ « مِثْلَهُ مَعَهُ » . صحيح البخاري رقم الحديث ٦٥٧٣ ، و رقم الحديث ٦٥٧٤ كتاب الزكاة باب
 الصراط جسر جهنم . و رقم الحديث ٨٠٦ كتاب الأذان باب فضل الشجر ، و رقم الحديث ٧٤٣٧ كتاب التوحيد باب
 قول الله تعالى : (وَجُودًا يُؤْتِيهِمْ لِكُلِّ حَيْثُ رَزَقَهَا لِمَلَائِكَةٍ) . صحيح مسلم كتاب الإيمان باب معرفة طريق الرؤية رقم الحديث
 ٢٩٩ (١٨٢) ، مشكاة المصابيح رقم الحديث ٥٥٨١ (١٦) ، صحيح ابن حبان رقم الحديث ٧٤٢٩ .

دا کس به د خپل رب سره پخه وعده او کړي چې بل به هیڅ نه غواړم ، (نبي علیه السلام فرمایي :) او الله تعالی به ددې کس دا عذر قبول کړي ځکه دا کس به داسې نعمت او گوري چې د هغې نه به نشي صبریدی .

نو الله رب العزت به دا کس دې اونې ته ورنزدې کړي ، دا به ددې په سیوري کې کيني او ددې د چيني اوبه به اوڅکي .

بیا به دې کس ته بله اونه او خودلې شي چې دا به د هغې اولې نه هم ډیره بنائسته وي .
دا کس به (ددې په لیدلو سره) عرض او کړي : ای ربه ! ما دې اونې ته نزدې کړه چې زه ددې د چيني اوبه اوڅکم او ددې سیوري ته کينم ، اوزه به اوس د تانه د دینه علاوه بل هیڅ خیز نه غواړم .

الله ﷻ به ورته او فرمایي :

يَا ابْنَ آدَمَ، أَلَمْ تُعَاهِدْنِي أَنْ لَا تَسْأَلَنِي غَيْرَهَا؟ لَعَلِّي إِنْ أَذْنَيْتُكَ مِنْهَا تَسْأَلَنِي غَيْرَهَا.

ای د آدم خویه ! آیا تا د ماسره دا کلکه وعده نه وه کړې چې ته به د مانده هغه مخکې حاجت نه علاوه بل څه نه غواړی ؟ که چیرته زه تا دې اونې ته ورنزدې کړم نو کیدې شي ته بیا د مانده بل څه غواړی ؟

دا کس به کلکه وعده او کړي چې زه به د دینه علاوه د تانه بل هیڅ خیز نه غواړم ، (نبي علیه السلام فرمایي :) او الله تعالی به دا کس معذور او گنړي (یعنی دده عذر به قبول کړي) ځکه دا سړی به داسې نعمت او گوري چې د دینه به صبر نشي کولی .

نو الله تعالی به ده لره هغې اونې ته ورنزدې کړي ، پس دا به د هغې د سیوري لاندې کيني او د هغې د چيني اوبه به اوڅکي .

بیا به دې کس ته د جنت دروازی سره یوه اونه او دریدلې بنکاره کړې شي چې هغه به د مخکینی دواړو اونو نه ډیره بنائسته وي .

دا سړی به (د هغې په لیدلو سره) عرض او کړي : ای ربه ! ما دغې اونې ته ورنزدې کړه چې د هغې د سیوري لاندې کينم ، د هغې د چيني اوبه اوڅکم ، اوزه به د دینه پس د تانه د بل هیڅ خیز سوال نه کوم .

الله رب العزت به ورته او فرمایي :

يَا ابْنَ آدَمَ! أَلَمْ تُعَاهِدْنِي أَنْ لَا تَسْأَلَنِي غَدْرَهَا؟

اې ابن آدم! آيا تاد ماسره کلکه وعده نه وه کړې چې ته به د مانده بل هيڅ خيزنه غواړې؟
دا سړی به جواب ورکړي: او (ما وعده کړې وه) خو اوس صرف زما دغه (آخري)
سوال قبول کړه زه به درنه نور هيڅ نه غواړم، (نبي عليه السلام فرمايي:) او الله تعالى به
هم دده عذر قبول کړي ځکه دا به داسې نعمت او گوري چې د هغې نه به يې زړه نشي
صبريدی. پس الله ﷻ به دې کس لره هغې اونې ته ورنزدې کړي.

کله چې دا هغې اونې ته ورنزدې شي نو هلته به د جنتيانو (بنائسته) آوازونه واوري،
دا سړی به (بې اختياره کيدو سره) عرض او کړي:

أَيُّ رَبِّ! أَدْخَلْنِيهَا. اې ربه! مادي جنت ته داخل کړه.

الله ﷻ به ورته او فرمايي:

يَا ابْنَ آدَمَ مَا يَصْرِيئِي مِنْكَ؟ أَيُضِيكَ أَنْ أُعْطِيَكَ الدُّنْيَا وَمِثْلَهَا مَعَهَا؟

اې د آدم خويه! ستا دا سوال به کله ختمیږي او ته به کله راضي کيږي؟ (تا خوبار بار
وعدي او کړې چې نور به څه نه غواړم خو بيا يې هم غواړې)، آيا ته به (اوس) په دې
راضي شي چې زه تاته په جنت کې د ټولې دنيا برابر او همدې هومره نور ځای درکړم؟
دا سړی به (د ډيرې خوشحالي په حالت کې) اووايي:

يَا رَبِّ! أَكْسَتْهَزِي مِنِّي؟ وَأَلَّتْ رَبُّ الْعَالَمِينَ.

اې ربه! آيا ته د ماسره ټوټې کوی؟ حالانکه ته خود ټولو جهانونو رب یی.

حضرت عبدالله بن مسعود ﷺ صحابه کرامو ته دا حديث بيانول، دې ځای ته رارسيدو
سره يې او خندل، بيا يې د صحابه کرامو نه پوښتنه او کړه: آيا تاسو د مانده دا ټپوس نه کوی
چې ما ولې او خندل؟

هغوی ورته وويل: تا ولې او خندل؟ ابن مسعود ﷺ ورته جواب ورکړو:

دا ځکه چې رسول الله صلى الله عليه وسلم هم ددې حديث په بيانولو سره په دې موقع
خندلي وو، او کله چې صحابه کرامو د هغوی نه پوښتنه او کړه:

اې د الله رسوله! تاسو ولې خاندی؟ نو وې فرمايل:

مِنْ ضَحِكَ رَبِّ الْعَالَمِينَ حِينَ قَالَ: أَكْسَتْهَزِي مِئِي وَأَلَّتْ رَبُّ الْعَالَمِينَ؟
چې کله هغه کس الله تعالی ته او وایي: "چې آیا ته د ماسره توقې کوی؟ حالانکه ته
خو رب العالمین یی" نو الله تعالی به (ددې کس نه د راضي کیدو په وجه) او خاندی نو
حکمه ما هم او خندل.

ییا به الله ﷻ دې کس ته او فرمایي: إِنْ لَأَسْتَهَزِي مِنْكَ، وَلَكِنِّي عَلَى مَا أَشَاءُ قَادِرٌ.
زه د تاسره توقې نه کوم بلکه زه چې څه او غواړم په هغې قادریم. (۱)

(۱) عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رضي الله عنه . أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: آخِرُ مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ رَجُلٌ، فَهُوَ يَنْشِي
مَرَّةً، وَيَكْبُو مَرَّةً، وَتَسْفَعُهُ النَّارُ مَرَّةً، فَإِذَا مَا جَاوَزَهَا التَّتَفَّتْ إِلَيْهَا، فَقَالَ: تَبَارَكَ الَّذِي لَجَّانِي مِنْكَ، لَقَدْ أَعْطَانِي
اللَّهُ شَيْئًا مَا أَعْطَاهُ أَحَدًا مِنَ الْأَوْلِيِّنَ وَالْآخِرِينَ. فَتُرْفَعُ لَهُ شَجَرَةٌ، فَيَقُولُ: أَيُّ رَبِّ! أَدْنِي مِنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ
فَلَا سَتِيْلَ بِظِلِّهَا، وَأَشْرَبُ مِنْ مَائِهَا. فَيَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: يَا ابْنَ آدَمَ! لَعَلِّي إِنْ أَعْطَيْتُكَهَا سَأَلْتَنِي غَيْرَهَا.
فَيَقُولُ: لَا، يَا رَبِّ، وَيُعَاهِدُهُ أَنْ لَا يَسْأَلَهُ غَيْرَهَا، وَرَبُّهُ يَعْذِرُهُ لِأَنَّهُ يَرَى مَا لَا صَبْرَ لَهُ عَلَيْهِ. فَيُدْنِيهِ مِنْهَا.
فَيَسْتَيْلُ بِظِلِّهَا، وَيَشْرَبُ مِنْ مَائِهَا، ثُمَّ تُرْفَعُ لَهُ شَجَرَةٌ هِيَ أَحْسَنُ مِنَ الْأُولَى، فَيَقُولُ: أَيُّ رَبِّ! أَدْنِي مِنْ هَذِهِ
لَأَشْرَبُ مِنْ مَائِهَا، وَأَسْتَيْلُ بِظِلِّهَا، لَا أَسْأَلُكَ غَيْرَهَا، فَيَقُولُ: يَا ابْنَ آدَمَ، أَلَمْ تُعَاهِدْنِي أَنْ لَا تَسْأَلَنِي غَيْرَهَا.
فَيَقُولُ: لَعَلِّي إِنْ أَدْنَيْتُكَ مِنْهَا تَسْأَلَنِي غَيْرَهَا، فَيُعَاهِدُهُ أَنْ لَا يَسْأَلَهُ غَيْرَهَا، وَرَبُّهُ يَعْذِرُهُ لِأَنَّهُ يَرَى مَا لَا صَبْرَ لَهُ
عَلَيْهِ، فَيُدْنِيهِ مِنْهَا فَيَسْتَيْلُ بِظِلِّهَا، وَيَشْرَبُ مِنْ مَائِهَا، ثُمَّ تُرْفَعُ لَهُ شَجَرَةٌ عِنْدَ بَابِ الْجَنَّةِ هِيَ أَحْسَنُ مِنَ
الْأُولَيَيْنِ، فَيَقُولُ: أَيُّ رَبِّ! أَدْنِي مِنْ هَذِهِ لِأَسْتَيْلُ بِظِلِّهَا، وَأَشْرَبُ مِنْ مَائِهَا، لَا أَسْأَلُكَ غَيْرَهَا. فَيَقُولُ: يَا ابْنَ
آدَمَ! أَلَمْ تُعَاهِدْنِي أَنْ لَا تَسْأَلَنِي غَيْرَهَا. قَالَ: بَلَى يَا رَبِّ، هَذِهِ لَا أَسْأَلُكَ غَيْرَهَا، وَرَبُّهُ يَعْذِرُهُ لِأَنَّهُ يَرَى مَا لَا
صَبْرَ لَهُ عَلَيْهَا، فَيُدْنِيهِ مِنْهَا، فَإِذَا أَدْنَاهُ مِنْهَا فَيَسْمَعُ أَصْوَاتَ أَهْلِ الْجَنَّةِ، فَيَقُولُ: أَيُّ رَبِّ! أَدْخِلْنِيهَا، فَيَقُولُ: يَا
ابْنَ آدَمَ مَا يَصْرِيْنِي مِنْكَ؟ أَيُزْهِينِكَ أَنْ أُعْطِيكَ الدُّنْيَا وَمِثْلَهَا مَعَهَا؟ قَالَ: يَا رَبِّ! أَكْسَتْهَزِي مِئِي وَأَلَّتْ رَبُّ
الْعَالَمِينَ؟ فَضَحِكَ ابْنُ مَسْعُودٍ رضي الله عنه، فَقَالَ: أَلَا تَسْأَلُونِي مِمَّ أَضْحَكَ؟ فَقَالُوا: مِمَّ تَضْحَكَ، قَالَ: هَكَذَا
ضَحِكَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالُوا: مِمَّ تَضْحَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: "مِنْ ضَحِكَ رَبِّ الْعَالَمِينَ حِينَ
قَالَ: أَكْسَتْهَزِي مِئِي وَأَلَّتْ رَبُّ الْعَالَمِينَ؟ فَيَقُولُ: إِنْ لَأَسْتَهَزِي مِنْكَ، وَلَكِنِّي عَلَى مَا أَشَاءُ قَادِرٌ. صحيح مسلم
كتاب الإيمان باب آخر أهل النار خروجًا رقم الحديث ۳۱۰ (۱۸۷). مشكاة المصابيح كتاب أخوال القيامة وهدم الخلق
باب الخوف والشقاة الفصل الأول رقم الحديث ۵۵۸۲ (۱۷). مسند احمد معرجا رقم الحديث ۳۸۹۹، المعجم
الكبير للطبراني رقم الحديث ۹۷۷۵، مسند البزار رقم الحديث ۱۳۴۲، البحث والنشور للبيهقي رقم الحديث ۹۶،
شرح السنة للبخاري رقم الحديث ۳۳۵۵.

د جنت په بازار کې حسن زیاتیدل

جنتیان چې د جنت بازار ته لار شي نو هلته به د دوی په حسن و جمال کې زیاتوالې راشي :

د مسلم شریف حدیث دی ، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي :

إِنَّ فِي الْجَنَّةِ لَسُوقًا ، يَأْكُوتُهَا كُلُّ جُمُعَةٍ ، فَتَهْبُ رِيحُ الشَّمَالِ فَتَخْشُو فِي وُجُوهِهِمْ وَثِيَابِهِمْ ، فَيَزْدَادُونَ حُسْنًا وَجَمَالًا .

بیشکه په جنت کې یو بازار دی چې هغې ته به په هره جمعه جنتیان راځي ، هلته به د شمال (یخه) هوا راشي ، دا هوا به د دوی په مخونو او کپرو باندې مشک او مختلف قسمه خوشبوئي خوره کړي چې په دې سره به د جنتیانو په حسن کې نور زیاتوالې هم راشي . کله چې دا جنتیان د زیات حسن و جمال سره کورونو ته واپس لار شي نو د دوی بیبياني به دوی ته اووایي :

وَاللّٰهُ لَقَدْ اَزْدَدْتُمْ بَعْدَنَا حُسْنًا وَجَمَالًا .

قسم په الله ، ددې حای نه تللو نه پس ستاسو په حسن و جمال کې ډیر زیاتوالې راغلی دی . دوی به ورته اووایي :

وَأَنْتُمْ ، وَاللّٰهُ لَقَدْ اَزْدَدْتُمْ بَعْدَنَا حُسْنًا وَجَمَالًا .

قسم په الله ، زموږ د تللو نه پس ستاسو په بنائست کې هم ډیر زیاتوالې راغلي دي . (۱)

د جنت په بازار کې خپل شکل و صورت بدلول

۱ . رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي :

(۱) عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : إِنَّ فِي الْجَنَّةِ لَسُوقًا ، يَأْكُوتُهَا كُلُّ جُمُعَةٍ ، فَتَهْبُ رِيحُ الشَّمَالِ فَتَخْشُو فِي وُجُوهِهِمْ وَثِيَابِهِمْ ، فَيَزْدَادُونَ حُسْنًا وَجَمَالًا ، فَذَرِّجُونِ إِلَى أَهْلِيهِمْ وَكَلِّدُوا حُسْنًا وَجَمَالًا ، فَيَقُولُ لَهُمْ أَهْلُوهُمْ : وَاللّٰهُ لَقَدْ اَزْدَدْتُمْ بَعْدَنَا حُسْنًا وَجَمَالًا . فَيَقُولُونَ : وَأَنْتُمْ ، وَاللّٰهُ لَقَدْ اَزْدَدْتُمْ بَعْدَنَا حُسْنًا وَجَمَالًا . صحيح مسلم كتاب الجنة وصفة نعيمها وأهلها باب في سوق الجنة وما يتناولون فيها من الثياب والجمال رقم الحديث ۱۳ (۲۸۳۳) ، سنن الدارمي رقم الحديث ۲۸۸۳ ، مشكاة المصابيح رقم الحديث ۵۶۱۸ (۷) .

إِنَّ فِي الْجَنَّةِ سُوقًا مَّا فِيهَا بَيْعٌ وَلَا شِرَاءٌ، إِلَّا الصُّورُ مِنَ النِّسَاءِ وَالرِّجَالِ، فَإِذَا اشْتَهَى الرَّجُلُ صُورَةَ دَخَلَ فِيهَا.

پيشكه په جنت کې يو بازار دی چې په هغې کې به اخیستل خرڅول (يعنی تجارت) نه وي بلکه په هغې کې به د بڼخو او سرو مختلف (بناسته بناسته) صورتونه وي، چې کله سړی (يا بڼخه) يو صورت خوښ کړي نو په هغې کې به داخل شي. (۱)
(يعنی دده چې کوم صورت خوښ وي نو الله تعالی به دده شکل و صورت د هغه په شان کړي). (۲)

۲. د مشهور تابعي "سعيد بن مسيب رَحِمَهُ اللهُ" ملاقات د حضرت ابوهريرة رضي الله عنه سره (د مدينې منورې په بازار کې) اوشو، حضرت ابوهريرة رضي الله عنه ورته او فرمايل:
أَسْأَلُ اللَّهَ أَنْ يَجْمَعَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ فِي سُوقِ الْجَنَّةِ.

(۱) پوره حديث داسې دی: عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ فِي الْجَنَّةِ سُوقًا مَّا فِيهَا بَيْعٌ وَلَا شِرَاءٌ، إِلَّا الصُّورُ مِنَ النِّسَاءِ وَالرِّجَالِ، فَإِذَا اشْتَهَى الرَّجُلُ صُورَةَ دَخَلَ فِيهَا، وَإِنْ فِيهَا لَمَجْمَعًا لِلخُورِ الْعَيْنِ يَرْفَعْنَ أَصْوَاتًا لَمْ يَرِ الْخَلَائِقُ مِثْلَهَا، يَقْلُنَ: نَحْنُ الْخَالِدَاتُ فَلَا نَبِيدُ، وَنَحْنُ الرَّاغِبَاتُ فَلَا نَسْخَطُ، وَنَحْنُ النَّاعِمَاتُ فَلَا نَبُؤُسُ، فَطُوبَى لِمَنْ كَانَ لَنَا وَكُنَّا لَهُ. مسند احمد مخرجا رقم الحديث ۱۳۴۳، مصنف ابن ابي شيبة رقم الحديث ۳۳۹۷۱، سنن الترمذي أبواب صفة الجنة عن رسول الله صلى الله عليه وسلم باب ما جاء في سوق الجنة رقم الحديث ۲۵۵۰، مسند البزار رقم الحديث ۷۰۳، مشكاة المصابيح كتاب أحوال القيامة وبدء الخلق باب صفة الجنة وأهلها، الفصل الثاني رقم الحديث ۵۶۲۶ (۳۵)، كنز العمال رقم الحديث ۳۹۳۳۷، و رقم الحديث ۴۴۰۵۲، صفة الجنة لابن ابي الدنيا رقم الحديث ۲۴۴، الرغبة والترهيب للمنذري رقم الحديث ۵۷۲۹، احياء علوم الدين ج ۲ ص ۵۴۱.

(۲) (فَإِذَا اشْتَهَى الرَّجُلُ صُورَةَ دَخَلَ فِيهَا) وَكَذَا إِذَا اشْتَهَتِ النِّسَاءُ صُورَةَ دَخَلْنَ فِيهَا.... ثُمَّ قِيلَ: يَحْتَمِلُ الْحَدِيثُ مَعْنَيْنِ، أَحَدُهُمَا: أَنْ يَكُونَ مَعْنَاهُ عَرْضُ الصُّورِ الْمُسْتَحْسَنَةِ عَلَيْهِ، فَإِذَا اشْتَهَى وَتَمَنَّى تِلْكَ الصُّورَةَ الْمَعْرُوضَةَ عَلَيْهِ صَوَّرَهُ اللَّهُ سُبْحَانَهُ بِشَكْلِ تِلْكَ الصُّورَةِ بِقَدَرَتِهِ. وَثَانِيهِمَا: أَنَّ الْمُرَادَ مِنَ الصُّورَةِ الزَّيْنَةُ الَّتِي يَتَرَكَّبُ الشَّخْصُ بِهَا فِي تِلْكَ السُّوقِ، وَيَتَلَكَّبُ بِهَا، وَيَحْتَارُ لِنَفْسِهِ مِنَ الْحُلِيِّ وَالْحُلِيِّ وَالتَّاجِ. يُقَالُ: لِفُلَانٍ صُورَةٌ حَسَنَةٌ، أَي هَيْئَةٌ مَلِيحَةٌ، يَغْنِي فَإِذَا رَغِبَ فِي شَيْءٍ مِنْهَا أُعْطِيَهُ، وَيَكُونُ الْمُرَادُ مِنَ الدُّخُولِ فِيهَا التَّرْتُّبُ بِهَا، وَعَلَى كِلَا الْمَعْنَيْنِ التَّفَضُّلُ فِي الصِّفَةِ لَا فِي الدَّاتِ. مرقاة المفاتيح ج ۹ ص ۳۵۹۳ باب صفة الجنة وأهلها.

زه د الله تعالی نه دا سوال کوم چې ما او تا د جنت په بازار کې سره یو محای کړي .

سعید بن مسیب رَحْمَةُ اللَّهِ وَرَنَّهُ پوښتنه او کړه :

أَفِيهَا سُوقٌ ؟ آيا په جنت کې به بازار وي ؟

حضرت ابو هريرة رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ورته او فرمايل : آو ، ما ته رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ د دې خبر را کړې

دی

(بيا حضرت ابو هريرة رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ اورد حديث ذکر کړو چې په هغې کې د الله تعالی د دیدار تذکره هم شته) .

په دې حديث کې نبي عليه السلام دا هم او فرمايل په جنتيانو باندې به د پاسه طرف نه يوه وريخ راشي ، په دوی باندې به داسې خوشبوئي او وروي چې دغه شان خوشبوئي به دوی په بل هيڅ شي کې نه وي موندلي ، بيا به زمونږ رب او فرمايي :

قَوْمُوا إِلَيَّ مَا أَعَدَدْتُ لَكُمْ مِنَ الْكَرَامَةِ فَخُذُوا مَا اشْتَهَيْتُمْ .

تاسو ورپاڅئ هغه عزتونو طرف ته کوم چې ما ستاسو د پاره تيار کړي دي او شه مو چې زړه غواړي هغه واخلي .

نبي عليه السلام او فرمايل :

فَتَأْتِي سُوقًا قَدْ حَقَّتْ بِهِ الْمَلَائِكَةُ ، فِيهِ مَا لَمْ تَنْظُرِ الْعُيُونُ إِلَى مِثْلِهِ ، وَلَمْ تَسْمَعْ الْأَذَانُ ، وَلَمْ يَخْطُرْ عَلَى الْقُلُوبِ فَيُحْمَلُ إِلَيْنَا مَا اشْتَهَيْنَا ، لَيْسَ يُبَاعُ فِيهَا وَلَا يُشْتَرَى ، وَفِي ذَلِكَ السُّوقِ يَلْقَى أَهْلُ الْجَنَّةِ بَعْضُهُمْ بَعْضًا

پس مونږ به داسې بازار ته راشو چې فرښتې به د هغې نه گپ چاپېره وي ، په دې بازار کې به داسې څيزونه وي چې دغه شان څيزونه به نه خو سترگو ليدلي وي ، نه به غوږونو اوريدلي وي ، او نه به د چا په زړونو کې د هغې تصور راغلي وي ، پس مونږ ته به د دې بازار نه هغه څيزونه را کړې شي کوم چې زمونږ زړه غواړي ، په دې بازار کې به خرڅول اخیستل نه وي ، او په دې بازار کې به جنتيان د يو بل سره ملاقات کوي (۱)

(۱) پوره حديث داسې دی : عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ رَحْمَةُ اللَّهِ ، أَنَّهُ لَقِيَ أَبَا هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ← ← ← ← ←

جنتیان بہ دیوبل ملاقات له عی

د جنت په نعمتونو کې یو نعمت دا هم دی چې جنتیان به په قیمتي سورلو باندي د یوبل ملاقات له عی، او دیوبل سره به گپ شپ لپوي .

۱. رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي :

← ← ← فَقَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ رضي الله عنه : أَسْأَلُ اللَّهَ أَنْ يَجْمَعَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ فِي سُوقِ الْجَنَّةِ، فَقَالَ سَعِيدٌ: أَيْنَهَا سُوقٌ؟ قَالَ: نَعَمْ، أَخْبَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ إِذَا دَخَلُوهَا نَزَلُوا فِيهَا بِفَضْلِ أَعْمَالِهِمْ، ثُمَّ يُؤَدَّنُ فِي مِقْدَارِ يَوْمِ الْجُمُعَةِ مِنْ أَيَّامِ الدُّنْيَا فَيُرْوَرُونَ رَبَّهُمْ، وَيُنْبِرُ لَهُمْ عَرْشُهُ وَيَتَكَبَّدَى لَهُمْ فِي رَوْضَةٍ مِنْ رِيَاضِ الْجَنَّةِ، فَتُوضَعُ لَهُمْ مَنَابِرُ مِنْ نُورٍ وَمَنَابِرُ مِنْ لُؤْلُؤٍ، وَمَنَابِرُ مِنْ يَاقُوتٍ، وَمَنَابِرُ مِنْ زَبَرْجَدٍ، وَمَنَابِرُ مِنْ ذَهَبٍ، وَمَنَابِرُ مِنْ فِضَّةٍ، وَيَجْلِسُ أَدْنَاهُمْ وَمَا فِيهِمْ مِنْ دَنِيٍّ عَلَى كُثْبَانِ الْمِسْكِ وَالْكَافُورِ، مَا يَرَوْنَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَرَاسِيِّ بِأَفْضَلٍ مِنْهُمْ مَجْلِسًا. قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ رضي الله عنه : قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَهَلْ تَرَى رَبَّنَا؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: هَلْ تَتَمَارَوْنَ فِي رُؤْيَةِ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ؟ قُلْنَا: لَا. قَالَ: كَذَلِكَ لَا تَتَمَارَوْنَ فِي رُؤْيَةِ رَبِّكُمْ وَلَا يَبْقَى فِي ذَلِكَ الْمَجْلِسِ رَجُلٌ إِلَّا حَاضَرَهُ اللَّهُ مُحَاضِرَةً حَتَّى يَقُولَ لِلرَّجُلِ مِنْهُمْ: يَا فُلَانُ ابْنُ فُلَانٍ أَتَذَكُرُ يَوْمَ قُلْتُ: كَذَا وَكَذَا؟ فَيَذَكُرُهُ بِبَعْضِ عَدْرَاتِهِ فِي الدُّنْيَا، فَيَقُولُ: يَا رَبِّ أَقَلَّمْتَ تَغْفِرَ لِي؟ فَيَقُولُ: بَلَى، فَبِسَعَةِ مَغْفِرَتِي بَلَغْتَ مَنزِلَتَكَ هَذِهِ، فَبَيْنَمَا هُمْ عَلَى ذَلِكَ غَشِيَتْهُمْ سَحَابَةٌ مِنْ فَوْقِهِمْ فَأَمْطَرَتْ عَلَيْهِمْ طَيْبًا لَمْ يَجِدُوا مِثْلَ رِيحِهِ شَيْئًا قَطُّ، وَيَقُولُ رَبُّنَا تَبَارَكَ وَتَعَالَى: قُومُوا إِلَيَّ مَا أَعَدَدْتُ لَكُمْ مِنَ الْكَرَامَةِ فَخُذُوا مَا اشْتَهَيْتُمْ. فَتَأْتِي سُوقًا قَدْ حَفَّتْ بِهَا الْمَلَائِكَةُ، فِيهِ مَا لَمْ تَنْظُرِ الْعُيُونُ إِلَى مِثْلِهِ، وَلَمْ تَسْمَعْ الْأَذَانُ، وَلَمْ يَخْطُرْ عَلَى الْقُلُوبِ فَيَحْمَلُ إِلَيْنَا مَا اشْتَهَيْنَا، لَيْسَ يُبَاعُ فِيهَا وَلَا يُشْتَرَى، وَفِي ذَلِكَ السُّوقِ يَلْقَى أَهْلَ الْجَنَّةِ بَعْضُهُمْ بَعْضًا، قَالَ: فَيُقْبَلُ الرَّجُلُ دُونَ الْمَنْزِلَةِ الْمُرْتَبِعَةِ فَيَلْقَى مَنْ هُوَ دُونَهُ وَمَا فِيهِمْ دَنِيٌّ فَيَدْوَعُهُ مَا يَرَى عَلَيْهِ مِنَ اللَّبَاسِ، فَمَا يَنْقُضِي آخِرَ حَدِيثِهِ حَتَّى يَتَخَيَّلَ عَلَيْهِ مَا هُوَ أَحْسَنُ مِنْهُ، وَذَلِكَ أَنَّهُ لَا يَتَّبِعِي لِأَحَدٍ أَنْ يَحْزَنَ فِيهَا، ثُمَّ نُنْصَرِفُ إِلَى مَنَازِلِنَا، فَيَتَلَقَّانَا أَرْوَاجُنَا فَيَقْلُنَ مَرْحَبًا وَأَهْلًا، لَقَدْ جِئْتُ وَإِنَّ بِكَ مِنَ الْجَمَالِ أَفْضَلَ مِنَّا فَارْقَتْنَا عَلَيْهِ، فَيَقُولُ: إِنَّا جَالِسُنَا الْيَوْمَ رَبَّنَا الْجَبَّارَ، وَيَحِقُّنَا أَنْ نُنْقَلِبَ بِمِثْلِ مَا الْقَلْبِنَا. سنن الرملي أبواب صفة الجنة عن رسول الله صلى الله عليه وسلم باب ما جاء في سوق الجنة رقم الحديث ۲۵۴۹، سنن ابن ماجه كتاب الأهدى باب صفة الجنة رقم الحديث ۴۳۳۶، صفة الجنة لابن أبي الدنيا رقم الحديث ۲۴۵، صحيح ابن حبان رقم الحديث ۷۴۳۸، بستان الواعظين لابن الجوزي ج ۱ ص ۱۴۰ رقم الحديث ۲۴۲ سوق الجنة، الإهالة الكبرى لابن بطة رقم الحديث ۶۶، الترغيب والترهيب للمندري رقم الحديث ۵۷۲۸، مشکاة المصابيح كتاب أحوال القيامة وهدى الخلق باب صفة الجنة وأهلها الفصل الثاني رقم الحديث ۵۶۴۷ (۳۶)، تفسير ابن كثير ج ۷ ص ۱۶۲، الزواجر عن الثغالب الكبار ج ۲ ص ۴۳۵.

إِنَّ مِنْ نَعِيمِ أَهْلِ الْجَنَّةِ أَنَّهُمْ يَتَرَاوَرُونَ عَلَى الْمَطَايَا وَالنُّجُبِ وَأَنَّهُمْ يُؤْتُونَ فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ بِخَيْلٍ مُسَرَّجَةٍ مُلَجَّمَةٍ لَا تَرُوكُ وَلَا تَبُولُ فَذَكَرُوهَا حَيْثُ شَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ ... (۱)

بيشکه جنتيانو ته چې کوم نعمتونه ورکولې شي په هغې کې به يو نعمت دا هم وي چې دوی به په قيمتي سورلو باندي سواره وي او د يو بل ملاقات به کوي ، او دوی ته به د جمعې په ورځ داسې آسونه راوستې شي چې هغه به تيار زين کرې شوي وي او په ځله کې به يې واگې وي ، دا آسونه به خراشنه او تشې متيازې نه کوي ، دوی به په دې باندي سواره شي او چيرته چې الله ﷻ او غواړي هلته به يې بوځي .

۲ . د جنتيانو د آسونو وزرې به هم وي ، او د یرتېز رفتار به وي . (۲)

(۱) عَنْ شُعْبَةَ بْنِ مَاتِجٍ ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : إِنَّ مِنْ نَعِيمِ أَهْلِ الْجَنَّةِ أَنَّهُمْ يَتَرَاوَرُونَ عَلَى الْمَطَايَا وَالنُّجُبِ وَأَنَّهُمْ يُؤْتُونَ فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ بِخَيْلٍ مُسَرَّجَةٍ مُلَجَّمَةٍ لَا تَرُوكُ وَلَا تَبُولُ فَذَكَرُوهَا حَيْثُ شَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ ، فَتَأْتِيهِمْ مِثْلُ السَّحَابَةِ فِيهَا مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ فَيَقُولُونَ : أَمْطِرِنِي عَلَيْكَ فَمَا يَزَالُ النَّظَرُ عَلَيْهِمْ حَتَّى يَنْتَهِيَ ذَلِكَ فَوَقَّ أَمَانِيهِمْ ، ثُمَّ يَبْعَثُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ رِيحًا غَدِيرَ مُؤَدِّيَةٍ فَتُنْسِفُ كُتُبَانَا مِنَ الْمِسْكِ عَلَى أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ فَيَأْخُذُ ذَلِكَ الْمِسْكَ فِي نَوَاصِي خِيُولِهِمْ وَفِي مَعَارِفِهَا وَفِي رُءُوسِهِمْ وَلِكُلِّ رَجُلٍ مِنْهُمْ جُمَّةٌ عَلَى مَا اشْتَهَتْ نَفْسُهُ فَيَتَّعَلَّقُ ذَلِكَ الْمِسْكَ فِي تِلْكَ الْجِمَامِ ، وَفِي الْخَيْلِ ، وَفِي سِوَى ذَلِكَ مِنَ الْغِيَابِ لَمْ يَقْبَلُونَ حَتَّى يَنْتَهَوْا إِلَى مَا شَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فَإِذَا الْمَرْأَةُ تُنَادِي بَعْضُ أَوْلِيَّكَ : يَا عَبْدَ اللَّهِ ! مَا لَكَ فِينَا حَاجَةٌ ؟ فَيَقُولُ : مَا أَتَيْتُ ؟ وَمَنْ أَتَيْتُ ؟ فَتَقُولُ : أَنَا زَوْجَتُكَ وَجِبْنُكَ ، فَيَقُولُ : مَا كُنْتُ عَلِمْتُ بِمَكَانِكَ ، فَتَقُولُ الْمَرْأَةُ : أَوْ مَا عَلِمْتُ أَنَّ اللَّهَ قَالَ : { فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مِمَّا أَخْفَى لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ } [السجدة :

۱۷] فَيَقُولُ : بَلَى وَرَبِّي فَلَعَلَّهُ يَشْتَعِلُ عَنْهَا بَعْدَ ذَلِكَ الْمَوْقِفِ مِقْدَارَ أَرْبَعِينَ خَرِيفًا لَا يَلْتَفِتُ وَلَا يَعُودُ مَا يَشْغَلُهُ عَنْهَا إِلَّا مَا هُوَ فِيهِ مِنَ النَّعِيمِ وَالْكَرَامَةِ . صفة الجنة لابن ابي الدنيا باب تزاور أهل الجنة وممتزقاتهم رقم الحديث ۲۳۵ ، الترهيب والترهيب للمندري فصل في تزاورهم ومراكبهم رقم الحديث ۵۷۳۲ ، الزواجر عن اقتراف الكبائر خاتمة في ذكر أمور أزبعت الأمر الرابع في الجنة ولعبيها وما يتعلق بذلك ج ۲ ص ۴۳۶ ، تفسير المظهر ج ۲ ص ۲۰ الزهد والرفائق لابن المبارك ج ۲ ص ۶۹ .

(۲) عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ ، قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : إِنَّ فِي الْجَنَّةِ هَجْرَةً يَخْرُجُ مِنْ أَعْلَاهَا حُلٌّ ، وَمِنْ أَسْفَلِهَا خَيْلٌ مِنْ ذَهَبٍ مُسَرَّجَةٍ مُلَجَّمَةٍ مِنْ يَأْقُوتٍ وَدُرٍّ ، لَا تَرُوكُ وَلَا تَبُولُ ، لَهَا أَجْنِحَةٌ حَطَّوْهَا مَدُّ بَصَرِهَا فَذَكَرُوهَا أَهْلُ الْجَنَّةِ فَتَطْبُؤُ بِهِنَّ حَيْثُ شَاءُوا ، فَيَقُولُ الَّذِي أَسْفَلَ مِنْهُمْ دَرَجَةً : ← ← ← ← ←

۳. همدارنگې جنتیان به په سپینو قیمتي اوبسانو باندې هم د یو بل ملاقات له څي چې ددې اوبسانو واگې به د دنیا او مافیه نه دیرې بهترې وي. (۱)
۴. بلکه جنتیان به د هرې جمعې په ورځ د جنت بازار ته څي (او هلته به د یو بل سره ملاقا کوي). (۲)

جنتیان به په یو بل باندې سلام اچوي

جنتیان به په جنت کې د ملاقات په وخت په یو بل باندې سلام اچوي.

۱. الله تعالی فرمائي: ﴿ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ۝ ﴾. (۳)

← ← ← يَا رَبِّ! مَا بَلَغَ عِبَادَكَ هَذِهِ الْكِرَامَةَ؟ فَيَقَالُ لَهُمْ: إِنَّهُمْ كَانُوا يُصَلُّونَ اللَّيْلَ وَأَنْتُمْ تَنَامُونَ، وَكَانُوا يُصُومُونَ وَكُنْتُمْ تَأْكُلُونَ، وَكَانُوا يُنْفِقُونَ وَكُنْتُمْ تَبْخُلُونَ، وَكَانُوا يُقَاتِلُونَ وَكُنْتُمْ تَجْبُنُونَ. صفة الجنة لابن ابي الدنيا باب تزاور أهل الجنة ومعتزاتهم رقم الحديث ۲۳۸، الترغيب والترهيب للمنذري رقم الحديث ۹۱۱ الترغيب في قيام الليل، ورقم الحديث ۵۷۳۵ فصل في تزاورهم ومراكبهم

(۱) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه، قَالَ: إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ لَيَتَزَاوَرُونَ عَلَى الْعَيْسِ الْجُونِ عَلَيْهَا رِحَالُ الْمَيْسِ، تُشِيدُ مَنَاسِبَهَا غُبَارَ الْمَيْسِ، خِطَامٌ أَوْ زِمَامٌ أَحَدِهِمَا خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا. صفة الجنة لابن ابي الدنيا باب تزاور أهل الجنة ومعتزاتهم رقم الحديث ۲۳۸، الترغيب والترهيب للمنذري رقم الحديث ۵۷۳۴ فصل في تزاورهم ومراكبهم. شرح السنة للبغوي رقم الحديث ۴۳۹۰.

العيس إبل بيض في بياضها ظلثة خفية. والمناسم بالثون والسين المهملة جمع منسم وهو باطن خف البعير. الترغيب والترهيب للمنذري.

وفي رواية: عَنْ أَبِي أَيُّوبَ رضي الله عنه، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَتَزَاوَرُونَ عَلَى نَجَائِبِ بَيْضِ كَانْتَهُمُ الْيَاقُوتَ وَكَيْسَ فِي الْجَنَّةِ شَيْءٌ مِنَ الْبَهَائِمِ إِلَّا الْإِبِلَ وَالطَّيْرَ. صفة الجنة لابن ابي الدنيا باب تزاور أهل الجنة ومعتزاتهم رقم الحديث ۲۴۳، ورقم الحديث ۹۷، مجمع الزوائد رقم الحديث ۱۸۷۲۴ باب في لوق الجنة.

(۲) عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ فِي الْجَنَّةِ سُوقًا، يَأْتُونَهَا كُلَّ جُمُعَةٍ. صحيح مسلم كتاب الجنة وصفة لعبدها وأهلها باب في سوق الجنة وما يتناولون فيها من الثمير والجمال رقم الحديث ۱۳ (۲۸۳۳)، سنن الدارمي رقم الحديث ۲۸۸۳، مشكاة المصابيح رقم الحديث ۵۶۱۸ (۷).

(۳) دَعْوُهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ۝ وَأَخْرَجَ دَعْوَهُمْ أَنَّ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. يوس آيه ۱۰

ترجمه: او د دوی د دعا به په جنت کې (د یو بل سره د ملاقات په وخت) سلام وي. (۱)

۲. په سورة الفرقان کې ذکر دي:

﴿ وَيُلْقُونَ فِيهَا تِجِيَةً وَسَلَامًا ﴾ (۲)

ترجمه: او وړاندې کولې به شي دوی ته پدې جنت کې د دعا د خپر او سلام. یعنی جنتیان به په خپل مینځ کې په یو بل سلام اچوي، یا دا مطلب چې الله تعالی به په دوی باندې سلام اچوي، یا فرېنتې به په دوی سلام اچوي. (۳)

۳. د قرآن کریم په نورو ډیرو آیتونو کې هم دا مضمون ذکر دی چې په جنتیانو باندې به

د هر طرف نه سلام وي: کله د الله ﷻ د طرفه، کله د ملائکو د طرفه، او کله به په خپل مینځ کې په یو بل باندې سلام اچوي. (۴)

(۱) قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿ وَتَجِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ﴾ أي: يَحْتَي بَعْضُهُمْ بَعْضًا بِالسَّلَامِ. وَقِيلَ: تَجِيَّةُ الْمَلَائِكَةِ لَهُمْ بِالسَّلَامِ. وَقِيلَ: تَأْتِيهِمُ الْمَلَائِكَةُ مِنْ عِنْدِ رَبِّهِمْ بِالسَّلَامِ. تفسير البغوي (معالم التنزيل في تفسير القرآن) ج ۲ ص ۴۱۲ سورة يونس آية ۱۰.
(۲) الفرقان آية ۷۵.

(۳) قَوْلُهُ: ﴿ تَجِيَّةٌ ﴾ أي مُلْكًا، وَقِيلَ بَقَاءٌ دَائِمًا ﴿ وَسَلَامًا ﴾ أي: يُسَلِّمُ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ. وَقَالَ الْكَلْبِيُّ: يُحْتَي بَعْضُهُمْ بَعْضًا بِالسَّلَامِ، وَيُرْسِلُ الرَّبُّ إِلَيْهِمْ بِالسَّلَامِ. وَقِيلَ: سَلَامًا أَيْ سَلَامَةً مِنَ الْأَقَاتِ. تفسير البغوي (معالم التنزيل في تفسير القرآن) ج ۳ ص ۴۶۰ سورة الفرقان آية ۷۵.

والتَّجِيَّةُ مِنَ اللَّهِ وَالسَّلَامُ مِنَ الْمَلَائِكَةِ. وَقِيلَ: التَّجِيَّةُ الْبَقَاءُ الدَّائِمُ وَالْمُلْكُ الْعَظِيمُ. وَالْأَظْهَرُ أَنَّهَا بِسَعْتِي وَاحِدٍ، وَأَنَّهَا مِنْ قِبَلِ اللَّهِ تَعَالَى، دَلِيلُهُ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿ تَجِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ ﴾. تفسير القرطبي ج ۱۳ ص ۸۴.

﴿ وَيُلْقُونَ فِيهَا تِجِيَةً وَسَلَامًا ﴾ دعاء بالتعمير والسلامة أي يحييهم الملائكة ويسلمون عليهم، أو يحيي بعضهم بعضاً ويسلم عليه، أو تبقىة دائمة وسلامة من كل آفة. تفسير البيضاوي ج ۴ ص ۱۳۲.

(۴) الله تعالی فرمائي: ﴿ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْتِيهَا إِلَّا قِيْلًا سَلَامًا سَلَامًا ﴾. الواقعة آية ۲۵، ۲۶. ترجمه: جنتیان به په جنت کې فضول خبرې او د گناه خبرې (بالکل) نه اوري، مگر (د هر طرف نه) د سلام سلام وینا به اوري. ←←←←

۴. د اعراف واله خلق (کوم چې د جنت او جهنم په مینځ کې دي ، دوی) به هم په جنتیانو باندې سلام اچوي . په قرآن کریم کې ذکر دي :

﴿ وَتَادُوا الصَّحَابَ الْجَنَّةَ أَنْ سَلِّمُوا عَلَيْكُمْ ﴾ . (۱)

ترجمه : د اعراف واله خلق به جنتیانو ته آواز او کړي چې ” په تاسو دې سلام وي “ .

جنتیان به د یو بل نه پوښتنه کوي او د دنیا تېرې شوې خبرې به رايادوي

جنتیان به په جنت کې د یو بل نه پوښتنې کوي او د دنیا تېرې شوې خبرې به رايادوي .

۱. الله تعالی فرمایي :

﴿ وَأَقْبَلْ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ۝ قَالَُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلَ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ۝ فَمَنْ

اللَّهُ عَلَيْنَا وَقَسْنَا عَذَابَ السُّؤْمِ ۝ إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ﴾ . (۲)

ترجمه : بعضې جنتیان به بعضو نورو ته مخ کړي او د یو بل نه به پوښتنې کوي (۳) ، دوی په وایي چې بېشکه د دین نه وړاندې (په دنیا کې) مونږ په خپلو کورونو کې د الله تعالی

←←← په قرآن کریم کې ذکر دي : ﴿ سَلِّمُوا قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ ﴾ . په آیه ۵۸ .

ترجمه : الله تعالی به په دوی باندې سلام اچوي ، دا به درحیم رب ویناوي .

الله تعالی فرمایي : ﴿ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ۝ سَلِّمُوا عَلَيْكُمْ بِمَا صَدَقْتُمْ فَبِعَمْرٍ عِثِّي

الذَّارِ ۝ الرَّعْدُ آيَةٌ ۲۳ ، ۲۴ .

ترجمه : او فرښتې به په دوی باندې (د جنت) د هرې دروازې نه داخلېږي (او دا به ورته وایي چې :) ” په تاسو باندې دې سلام وي “ (۱) ځکه چې تاسو (په دنیا کې په تکلیفونو باندې) صبر کړی نو (اوس) د آخرت دا کور مو ډیر ښه دی .

(۱) ﴿ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيئَتِهِمْ وَتَادُوا الصَّحَابَ الْجَنَّةَ أَنْ سَلِّمُوا عَلَيْكُمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ

يَطْمَعُونَ ۝ الْأَعْرَافُ آيَةٌ ۳۶ .

(۲) الطُّورُ آيَةٌ ۲۵ ، ۲۸ .

(۳) یعنی د یو بل حالات به معلوموي چې : چې څنگه یی ؟ څه درسره اوشو ؟ څه څه نعمتونه درکړي شو ؟ او د دنیا د تېر شوي واقعاتو متعلق به د یو بل نه پوښتنې کوي : ←←←←

(د عذاب) نه ویریدو ، پس الله تعالی په مونږ باندې احسان او کړو او مونږ یې د گرمې هوا (یعنی د جهنم) د اور نه بچ کړو ، بیشکه مونږ د دینه وړاندې (په دُنیا کې) د الله تعالی عبادت کولو ، یقیناً هغه دیر احسان کوونکی مهربان دی .

۳ . تردې چې که په دُنیا کې د یو مؤمن سره داسې یو کس ملاؤ شوې وي چې هغه د آخرت نه منکړوي نو په جنت کې به جنتیان د داسې کس متعلق تذکره کوي چې : هغه اوس چیرته دی ؟ په قرآن کریم کې ددې بیان داسې شوی :

﴿ فَأَقْبَلُ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿۵۱﴾ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿۵۲﴾ يَقُولُ آيُنْكَ لَيِّنَ الْمَصْدِقِينَ ﴿۵۳﴾ إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَبِيدُونَ ﴿۵۴﴾ قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُظْلَعُونَ ﴿۵۵﴾ فَأُطْلِعَ قَرَاهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿۵۶﴾ قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدَتْ لَتُرْدِينَ ﴿۵۷﴾ وَلَوْلَا رِجَّةُ رَبِّي لَأَكُنْتُ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿۵۸﴾ أَفَمَنْ حَمَلِ الْكُفْرَانَ ﴿۵۹﴾ وَإِنَّمَا كُنَّا لَكُمْ فِتْنَةً أَلَّا تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْغَيْبِ ﴿۶۰﴾ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۶۱﴾ لِيُمَثِّلَ هَذَا فَلَیَعْمَلِ الْعَمَلُونَ ﴿۶۲﴾ (۱)

ترجمه : په جنتیانو کې به بعضې بعضو خورو طرف ته مخ کړي (او) د یو بل نه به (د حالاتو) پوښتنه کوي ، په دوی کې به یو ویونکی (دې نورو جنتیانو ته) اووایي : چې بیشکه (په دُنیا کې) زما یو (دلارې یا ملاقات) ملگرې و (کوم چې د آخرت نه منکړو) هغه به (ماته د تعجب په انداز) ویل : ” آیاته (د قیامت د) ددې خبرو تصدیق کوی چې کله مونږ مړه شو خاورې او هلوکي شو نو آیا مونږ (به دوباره راژوندي کیږو او مونږ) ته به (ددې خپلو اعمالو) بدله راکولې شي ؟ “ الله تعالی به (دوی ته) او فرمایي : آیا تاسو هغه کتل غواړئ ؟ (پس وې گورئ) پس دا (واقعې بیانوونکی جنتي) به (جهنم

← ← ← { وَأَقْبَلُ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ } يَسْأَلُ بَعْضُهُمْ بَعْضًا عَمَّا كَانُوا عَلَيْهِ وَمَا وَصَلُوا إِلَيْهِ تَلْكَذَا

وَاعْتَرَفَا بِالرِّجَّةِ . تفسير الجلالين من ۶۹۸ سورة الطور آية ۲۵ .

﴿ وَأَقْبَلُ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴾ يَسْأَلُ بَعْضُهُمْ بَعْضًا فِي الْجَنَّةِ . قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا :

يَتَدَاكِرُونَ مَا كَانُوا فِيهِ مِنَ التَّعَبِ وَالْحُزْنِ فِي الدُّنْيَا . تفسير البهوي ج ۲ من ۲۹۲ .

(۱) الصلوات آية ۵۰ ص ۶۱ .

طرف ته) اوگوري نو هغه (ملگري) به د جهنم په مينځ کې اوگوري ، دا به اووايي :
 قسم په الله نژدې وه چې تازه هم (د خان سره) هلاک کړې وي (حکته تا زما د گمراه کولو
 کوشش هم کولو) ، که چيرته په ما باندې د خپل رب فضل نه وې شوی نو زه به هم تا سره په
 جهنم کې د حاضر کړې شوو مجرمانو نه ووم ، (بيا به دا جنتي خپلو ملگرو ته اووايي :)
 آيا (دا يقيني نده چې) مونږ به بيا نه مړه کيږو بغير د دنيا د رومبي مرگ نه ؟ او مونږ ته به
 عذاب نشي راکولی ؟ (يعنی يقيني به اوس مونږ ته نه مرگ راځي او نه به راته الله ﷻ
 عذاب راکوي (۱) ، (ورپسې الله تعالی فرمايي :) بيشکه دا (جنت ته داخلیدل) ډيره
 لويه کاميابي ده ، د دغه شان لوي کاميابی د پاره پکار ده چې عمل کوونکي (نېک)
 عمل اوکړي .

فائده : ددې آيتونو نه يوه خبره دا هم معلومه شوه چې جنتيان به د يو بل سره گپ شپ
 لېوي او د يو بل د احوالو نه به ځان خبروي . دويمه خبره ورنه دا هم معلومه شوه چې د غلط
 ملگري د مجلس نه ځان ساتل په کار دي حکه انسان د هغه د غلطو عقائدو نه متاثره کيږي
 نو بيا به د هغه په شان د جهنم مستحق گرځي .

(۱) ﴿ أَفَمَا نَحْنُ بِمَبْتَلِينَ إِلَّا مَوْتَكُنَا الْأُولَىٰ ﴾ . فِي الدُّنْيَا . ﴿ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴾ . قَالَ بَعْضُهُمْ : يَقُولُ هَذَا أَهْلُ
 الْجَنَّةِ لِلْمَلَائِكَةِ حِينَ يُذْبَحُ الْمَوْتُ : ﴿ أَفَمَا نَحْنُ بِمَبْتَلِينَ ؟ ﴾ فَتَقُولُ لَهُمُ الْمَلَائِكَةُ : لَا . فَيَقُولُونَ : ﴿ إِنَّ هَذَا لَهُوَ
 الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴾ . وَقِيلَ : إِنَّمَا يَقُولُونَ عَلَىٰ جِهَةِ الْحَدِيثِ بِنِعْمَةِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ فِي أَنَّهُمْ لَا يَمُوتُونَ وَلَا يُعَذَّبُونَ .
 وَقِيلَ : يَقُولُهُ الْمُؤْمِنُ لِقَرِينِهِ عَلَىٰ جِهَةِ التَّوْبِيخِ بِمَا كَانَ يُنْكِرُهُ . تفسیر البهوي ج ۲ ص ۳۲ . زاد المسیر فی علم
 التفسیر ج ۲ ص ۵۴۲ .

﴿ أَفَمَا نَحْنُ بِمَبْتَلِينَ ﴾ وَفِيهِ قَوْلَانِ ، الْأَوَّلُ : أَنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ لَا يَعْلَمُونَ فِي أَوَّلِ دُخُولِهِمْ فِي الْجَنَّةِ أَنَّهُمْ لَا
 يَمُوتُونَ . فَإِذَا جِيءَ بِالْمَوْتِ عَلَىٰ صُورَةِ كَبْشِ أَمْلَحَ وَذُبِحَ فَعِنْدَ ذَلِكَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُمْ لَا يَمُوتُونَ فَلَعَلَّ هَذَا الْكَلَامَ
 حَصَلَ قَبْلَ ذُبْحِ الْمَوْتِ . وَالثَّانِي : أَنَّ الدِّينِي يَتَّكِمَلُ خُدْرُهُ وَسَعَادَتُهُ فَإِذَا عَظِمَ تَعَجُّبُهُ بِهَا قَدْ يَقُولُ أَيُّدَوْمُ هَذَا
 لِي؟ أَفَبِنْتِي هَذَا لِي؟ وَإِنْ كَانَ عَلَىٰ يَقِينٍ مِنْ دَوَامِهِ . لَمْ عِنْدَ فَرَاغِهِمْ مِنْ هَذِهِ الْمُبَاحَثَاتِ يَقُولُونَ : إِنَّ هَذَا لَهُوَ
 الْفَوْزُ الْعَظِيمُ . وَأَمَّا قَوْلُهُ : ﴿ لِيَسْئَلِ هَذَا فَلْيَسْئَلِ الْعَامِلُونَ ﴾ فَقِيلَ إِنَّهُ مِنْ بَقِيَّةِ كَلَامِهِمْ . وَقِيلَ إِنَّهُ ابْتِدَاءُ
 كَلَامٍ مِنَ اللَّهِ تَعَالَىٰ أَنِّي لَطَلَبُ وَمِثْلِ هَذِهِ السَّعَادَاتِ يَجِبُ أَنْ يَعْمَلَ الْعَامِلُونَ . التفسیر الکبير ج ۲۶ ص ۳۳۲ .

دریمه خبره ورنه دا هم معلومه شوه چې الله تعالی په آخر کې خلقو ته ترغیب ورکړی چې د جنت نعمتونه لویه کامیابی ده مسلمانانو ته په کار دي چې ددې د حاصلولو د پاره نېک اعمال او کړي .

بهر حال جنتیان به په خپل مینځ کې خبرې کوي .

۳ . په قرآن کریم کې خو تر دې پورې ذکر شوي چې جنتیان به د جهنمیانو نه هم د هغوی د توبیخ د پاره څه تپوسونه کوي . الله تعالی فرمایي :

﴿ وَنَادَى أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿۱﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَفُورُونَ ﴿۲﴾ ۱﴾ .

ترجمه : او جنتیان به جهنمیانو ته (د هغوی د توبیخ د پاره) دا آواز او کړي چې مونږ خو ټولې (د جنت) هغه وعده ریبنتینې اوموندی کومې چې زمونږ رب د مونږ سره کړې وی ، نو آیا تاسو هم (د جهنم) هغه وعده ریبنتینې اوموندی کومې چې درسره خپل رب کړې وی ؟ جهنمیان به اووایي : او (مونږ هغه وعده ریبنتینې اوموندی) ، بیا به یو آواز کوونکی د دوی په مینځ کې دا آواز او کړي چې : ” په ظالمانو باندې د الله تعالی لعنت دی کومو به چې د الله تعالی د لارې نه خلق منع کول او په دې کې به یې کوږوالې لټولو (یعنی د خلقو په زړونو کې به یې د اسلام متعلق شېبې اچولی) او دوی د آخرت نه هم منکروو “ .

په جنت کې مرگ نشته

۱ . په جنت کې مرگ نشته . الله تعالی فرمایي :

﴿ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَى ﴾ . (۲)

(۱) الاعراف آیه ۴۲ ، ۴۵ .

(۲) الدخان آیه ۵۶ .

ترجمہ: دوی به پد جنت کې مرگ نه څکي بغیر د رومبي مرگ نه (کوم یې چې په دنیا کې تېر کړې دی).

۲. د بخاري شریف حدیث دی، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي چې (کله) جنتیان جنت ته او جهنمیان جهنم ته داخل شي نو بیا به د دوی په مینځ کې یو اعلان کوونکې اودرېږي (او دا اعلان به اوکړي):

يَا أَهْلَ النَّارِ لَا مَوْتَ، وَيَا أَهْلَ الْجَنَّةِ لَا مَوْتَ، خُلُودٌ.

اې جهنمیانو! مرگ نشته، او اې جنتیانو! مرگ نشته، ټول به (په خپلو خپلو ځایونو کې) همیشه یی. (۱)

۳. د مسلم شریف حدیث دی، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي:

يُنَادِي مُنَادٍ: إِنَّ لَكُمْ أَنْ تَصِحُّوا فَلَا تَسْقَمُوا أَبَدًا، وَإِنَّ لَكُمْ أَنْ تَحْيُوا فَلَا تَمُوتُوا أَبَدًا، وَإِنَّ لَكُمْ أَنْ تَشَبُّوا فَلَا تَهْرَمُوا أَبَدًا، وَإِنَّ لَكُمْ أَنْ تَنْعَمُوا فَلَا تَبْأَسُوا أَبَدًا.

یو آواز کوونکی به (په جنت کې) دا آواز اوکړي چې: (اې جنتیانو!) بیشکه تاسو به صحت مند یی. هېڅ کله به نه بیماران کیږی، تاسو به ژوندي یی. هېڅ کله به نه وفات کیږی، تاسو به ځوانان یی. هېڅ کله به نه بوډاگان کیږی، او تاسو به خوشحاله یی. هېڅ کله به نه خفه کیږی.

دا ځکه چې د الله رب العزت قول دی:

(۱) عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا: عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: يَدْخُلُ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ وَأَهْلُ النَّارِ النَّارَ، ثُمَّ يَقُومُ مُؤَدِّنٌ بَيْنَهُمْ: يَا أَهْلَ النَّارِ لَا مَوْتَ، وَيَا أَهْلَ الْجَنَّةِ لَا مَوْتَ، خُلُودٌ. صحيح البخاري كتاب الزكاتي باب: يَدْخُلُ الْجَنَّةَ سَبْعُونَ أَلْفًا يَفْرَحُونَ بِرَبِّهِمْ رَمَحُ الْحَدِيثِ ٦٥٢٢.

وفي رواية: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَدْخُلُ اللهُ أَهْلَ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ، وَيَدْخُلُ أَهْلَ النَّارِ النَّارَ، ثُمَّ يَقُومُ مُؤَدِّنٌ بَيْنَهُمْ فَيَقُولُ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ لَا مَوْتَ، وَيَا أَهْلَ النَّارِ لَا مَوْتَ، كُلُّ خَالِدٍ فِيهَا هُوَ فِيهَا. صحيح مسلم كتاب الجنة وصفة لحياتها وأهلها باب النار يَدْخُلُهَا الْجَبَّارُونَ وَالْجَنَّةُ يَدْخُلُهَا الطُّعَفَاءُ رَمَحُ الْحَدِيثِ ٢٢ (٢٨٥٠)، مسند احمد مخرجا رقم الحديث ٦١٣٨، شعب الایمان رقم الحديث ٣٨١، كنز العمال رقم الحديث ٣٩٢٥٢.

﴿ وَتُودُوا أَنْ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾ (۱)

ترجمه: او دوی ته به (د الله تعالی د طرفه) آواز او کرې شي چې دا جنت تاسو ته د هغه (نېکو) اعمالو په عوض کې درکړې شو کوم چې تاسو (په دنیا کې) کول. (۲)

مرگ به د جنت او جهنم په مینځ کې ذبح کړې شي

۱. الله تعالی فرمایي:

﴿ وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴾ (۳)

ترجمه: او (ای پیغمبره!) ته دوی او یروه د ورځې د پښیمانتیا نه (یعنی د قیامت د ورځې نه) کله چې د کار فیصله اوشي (یعنی مرگ د گډه په شکل د جنت او جهنم په مینځ کې ذبح کړې شي)، حالانکه دوی (نن ورځ په دنیا کې) په غفلت کې پراته دي او دوی ایمان نه راوړي.

یعنی نن ورځ د عناد په وجه ایمان نه راوړي خو د قیامت په ورځ چې کله فیصله اوشي او مرگ ذبح کړې شي نو دوی ته به هلته افسوس ورشي. (۴)

(۱) الأعراف آیه ۴۳.

(۲) عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضي الله عنه، وَأَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: "يُنَادِي مُنَادٍ: إِنَّ لَكُمْ

أَنْ تَصِحُّوا فَلَا تَسْقُمُوا أَبَدًا، وَإِنَّ لَكُمْ أَنْ تَحْيُوا فَلَا تَمُوتُوا أَبَدًا، وَإِنَّ لَكُمْ أَنْ تَشَبُّوا فَلَا تَهْرَمُوا أَبَدًا، وَإِنَّ لَكُمْ أَنْ تَعْمَلُوا فَلَا تَبْأَسُوا أَبَدًا" فَذَلِكَ قَوْلُهُ عَزَّ وَجَلَّ: { وَتُودُوا أَنْ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ }

[الأعراف: ۴۳]. صحيح مسلم كتاب الجنة وصفة نعيمها وأهلها باب في دوائر نعيم أهل الجنة وقوله تعالى: { وتودوا أن تلكم الجنة أورثتكموها بما كنتم تعملون }

تلكم الجنة أورثتكموها بما كنتم تعملون} رقم الحديث ۲۲ (۲۸۳۷)، مسند احمد مخرجا رقم الحديث ۱۱۹۰۵، سنن

الترمذي رقم الحديث ۳۲۴۶، مشكاة المصابيح باب صفة الجنة وأهلها الفصل الأول رقم الحديث ۵۶۲۳ (۱۲)،

كنز العمال رقم الحديث ۳۹۴۵۶، شرح السنة للبهري ج ۱۵ ص ۲۲۰.

(۳) مريم آیه ۳۹.

(۴) ﴿ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ ﴾ فِرْعَانِ مِنَ الْحِسَابِ وَأُدْخِلَ أَهْلَ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ، وَأَهْلَ النَّارِ النَّارَ، وَذُبِحَ الْمَوْتُ. تفسير البهري

ج ۳ ص ۲۳۴.

رُوِيَ أَنَّهُ سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ قَوْلِهِ: ﴿ قُضِيَ الْأَمْرُ ﴾ فَقَالَ: حِينَ يُجَاءُ ← ← ← ← ←

۲. په بخاري شريف او مسلم شريف كې د دې تفصيل ذكر دى : رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي چې د قيامت په ورځ به مرگ د سپين او تور رنگ واله (يعنى برگ) گډ په شكل راوستې شي ، د جنت او جهنم په مينځ كې به او درولې شي ، بيا به او ويلې شي :

يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ! هَلْ تَعْرِفُونَ هَذَا؟ اې جنتيانو! آيا تاسو دا پيژنئ؟

دوى به ورته سررا اوچت كړي او به يې گوري ، بيا به او وايي :

نَعَمْ، هَذَا الْمَوْتُ. او (مونږ دا پيژنو) دا مرگ دى .

بيا به دوباره وويلې شي :

يَا أَهْلَ النَّارِ! هَلْ تَعْرِفُونَ هَذَا؟

اې جهنميانو! آيا تاسو دا پيژنئ؟

دوى به هم ورته سررا اوچت كړي ، ورته او به گوري او بيا به او وايي :

نَعَمْ، هَذَا الْمَوْتُ. او ، دا مرگ دى .

فَيُؤْمَرُ بِهِ فَيُذْبَحُ .

بيا به د دې مرگ په باره كې حكم اوشي او دا به ذبح كړې شي .

بيا به وويلې شي :

يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ! خُلُودُ فَلَامَوْتٍ، وَيَا أَهْلَ النَّارِ! خُلُودُ فَلَامَوْتٍ.

اې جنتيانو! اوس به تاسو هميشه ژوندي يئ. مرگ به (درله) نه راځي ، او اې

جهنميانو! اوس به تاسو هميشه ژوندي يئ. مرگ به نه راځي .

بيا رسول الله صلى الله عليه وسلم دا آيت مبارك اولوست :

﴿ وَالَّذِينَ هُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴾ (۱)

← ← ← بِالْمَوْتِ فِي صُورَةِ كَبِشٍ أَمْلَحَ فَيُذْبَحُ وَالْفَرِيقَانِ يَنْظُرَانِ فَيُرَادُ أَهْلَ الْجَنَّةِ فَرِحَا عَلَى فَرَحٍ وَأَهْلَ النَّارِ

غَمًّا عَلَى غَمٍّ . التفسير الكبير ج ۲۱ ص ۱۵۴ .

(۱) مريم آيه ۳۹ .

ترجمه: او ته دوی اویروه د ورځې د پښیمانیا نه کله چې د کار فیصله اوشي (یعنی مرگ د گډ په شکل د جنت او جهنم په مینځ کې ذبح کړې شي) ، حالانکه دوی (نن ورځ په دُنیا کې) په غفلت کې پراته دي او دوی ایمان نه راوړي .

نبي عليه السلام په لاس مبارک سره دُنیا طرف ته اشاره او کړه (چې دوی دلته په دُنیا کې په غفلت کې دي) . (۱)

د دُنیا نعمتونه آخر هم ختمیږي

د دُنیا نعمتونه آخر هم ختمیږي ، او انسان ورنه وفات کیږي خو د جنت نعمتونه دائمي دي او هلته مرگ نشته .

واقعہ : په تېره شوې زمانه کې یو بادشاه یو ښار جوړ کړو ، (په هغې کې یې یو قیمتي کور جوړ کړو) د هغې په ښائست باندې یې ډیر مال و دولت اولهول ، بیا یې خوراک تیار کړو او خلقو ته یې دعوت ورکړو ، خلق راجمع شو ، بادشاه د کور په دروازه کې څه خلق کینول او هغوی ته یې حکم او کړو چې کله خلق د خوراک خوړلو نه پس دوباره د دې کور نه اُوځي نو تاسو ورنه پوښتنه کوئ چې ” آیا تاسو په دې کور کې څه عیب اولید ؟ “ ټولو خلقو به جواب ورکولو چې په دې کې هیڅ عیب نشته ، په آخره کې څه کمبل اغوستونکي فقیران راغلل ، دې خلقو د دوی نه هم پوښتنه او کړه ” چې آیا تاسو په دې کور

(۱) عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رضي الله عنه ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " يُجَاءُ بِالْمَوْتِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ، كَأَنَّهُ كَبِشٌ أَمْلَحٌ فَيُوقَفُ بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ ، فَيُقَالُ : يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ هَلْ تَعْرِفُونَ هَذَا ؟ فَيَشْرِيئُونَ وَيَنْظُرُونَ وَيَقُولُونَ : نَعَمْ ، هَذَا الْمَوْتُ ، قَالَ : وَيُقَالُ : يَا أَهْلَ النَّارِ هَلْ تَعْرِفُونَ هَذَا ؟ قَالَ فَيَشْرِيئُونَ وَيَنْظُرُونَ وَيَقُولُونَ : نَعَمْ ، هَذَا الْمَوْتُ ، قَالَ فَيُؤَمَّرُ بِهِ فَيَذْبَحُ ، قَالَ : ثُمَّ يُقَالُ : يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ ا خُلُودُ فَلَامَوْتُ ، وَيَا أَهْلَ النَّارِ ا خُلُودُ فَلَامَوْتُ " قَالَ : ثُمَّ قَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : { وَالَّذِينَ هُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ } وَأَشَارَ بِيَدَيْهِ إِلَى الدُّنْيَا . صحيح مسلم كتاب الجنة وصفة نعيمها وأهلها باب النار يدخلها الجبارون والجنة يدخلها الضعفاء رقم الحديث ۲۸۴۹) . صحيح البخاري رقم الحديث ۴۷۳۰ ، مسند احمد مخرجا رقم الحديث ۱۱۰۶۶ ، مسند البزار رقم الحديث ۷۹۵۷ ، السنن الكبرى للنسائي رقم الحديث ۱۱۲۵۴ ، المعجم الكبير للطبراني رقم الحديث ۱۳۳۴۶ ، المستدرک علی الصحيحین للحاکم رقم الحديث ۲۷۸ .

کې څه عیب اولید؟ " دوی ورته وویل: آو، په دې کې دوه عیبونه دي. د دروازي خلقو دوی اودرول او بادشاه ته یې ددې اطلاع ورکړه. بادشاه وویل: زه په یو عیب باندې راضي نه یم او دوی وايي چې په دې کې دوه عیبونه دي لهذا دوی ماته راوړل.

کله چې دوی د بادشاه دربار ته بوتلې شو نو بادشاه د دوی نه پوښتنه اوکړه: هغه دوه عیبونه په دې کې څه دي؟ دوی ورته وویل: ۱. دا کور به آخر وران شي، ۲. او ددې مالک به آخر مړ شي. بادشاه ورنه پوښتنه اوکړه: آیا داسې یو کور شته چې هغه هیڅ کله وران نشي او د هغې مالک هیڅ کله مړ نشي؟

دوی ورته وویل: آو، هغه جنت دی. بیا دې کمبل اغوستونکو فقیرانو بادشاه ته د جنت د ائمي نعمتونو تذکره اوکړه، دده شوق یې هغې ته را پیدا کړو، د جهنم د عذاب نه یې اویرول، او د الله ﷻ عبادت طرف ته یې متوجه کړو. په بادشاه باندې ددې فقیرانو خبرو ډیر اثر اوکړو، بادشاه یې پرېڅوده، د گناهونو نه یې توبه اوویسته، او د الله ﷻ عبادت طرف ته متوجه شو. (۱)

په جنت کې اوده کیدل نشته

لکه څرنګې چې په جنت کې مرګ نشته نو همدغه شان په جنت کې اوده کیدل هم نشته ځکه اوده کیدل هم د مرګ یو قسم دی.

په احادیثو کې راځي چې یو کس د نبی کریم صلی الله علیه وسلم نه پوښتنه اوکړه:

يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَيَّنَّامُ أَهْلُ الْجَنَّةِ؟

ای د الله رسوله! آیا جنتیان به په جنت کې اوده کیږي؟

پیغمبر علیه السلام ورته او فرمایل:

(۱) روض الریاحین.

النُّومُ أَخُو الْمَوْتِ ، وَأَهْلُ الْجَنَّةِ لَا يَنَامُونَ .

خوب د مرگ ورور (يعنی ددې يو قسم) دی او جنتيان به نه اوده کيږي . (۱)

نوټ : په جنت کې به شپږ (۶) شيان نه وي : ۱. مرگ ۲. خوب ۳. حسد ۴. نجاست ۵. بوداوالي ۶. گيره (يعنی جنتيان به بهې گيرې خوانان وي) . (۲)

جنتيانو سره به د دوی مؤمنان اولاد هم جنت ته داخليږي

مؤمنان بچي به هم د خپلو والدينو سره په جنت کې وي ؛ ددې د پاره چې ددې والدينو سترگې ورباندې يخې شي .

۱ . الله تعالى فرمايي :

﴿ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ﴾ . (۳)

ترجمه : او کومو خلقو چې ايمان راوړو او د دوی بچو هم په ايمان کې د دوی پيروي اوکړه نو مونږ به (په جنت کې) د دوی بچي د دوی سره يوځای کړو ، او مونږ به د دوی (پلارانو) د عملونو نه هيڅ کمې اونکړو ، هر کس به په خپل عمل کې گانډه (گېږ) وي .

فائده : اگر چې په جنت کې به د بچو درجه د والدينو نه ښکته وي ځکه ښک اعمال به يې کمزوري وي خو بيا به هم الله تعالى دا بچي د والدينو سره يوځای کړي ، دا ددې د پاره

(۱) عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضي الله عنه قَالَ: سِئِلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَيَنَامُ أَهْلُ الْجَنَّةِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "النُّومُ أَخُو الْمَوْتِ، وَأَهْلُ الْجَنَّةِ لَا يَنَامُونَ". مجمع الزوائد ومنبع الفوائد رقم الحديث ۱۸۷۴۰ كِتَابُ أَهْلِ الْجَنَّةِ بَابُ أَهْلِ الْجَنَّةِ لَا يَنَامُونَ . وقال الهديسي: رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي الْأَوْسَطِ، وَالْبَرْزَازُ، وَرِجَالُ الْبَرْزَازِ الرَّجَالُ الصَّحِيحِ . المعجم الاوسط رقم الحديث ۹۱۹ ، حلية الاولياء ج ۷ ص ۹۰ ، تفسير ابن كثير ج ۷ ص ۲۶۱ سورة الدخان في تفسير آية ۵۶ .

(۲) آخرت کی یاد، ملفوظات اللمس مولانا الفخار الحسن کالدهلوي ص ۳۰ .

(۳) الطور آية ۲۱ .

چې دا والدین خوشحال شي ، او په بچو سره یې سترگې یخې شي . (۱)
په مذکوره آیت کې چې د مؤمنانو د بچو کومه تذکره اوشوه نو د دینه بالغ او نابالغ
دواړه مراد دي ؛ حکم د مؤمنانو بالغ بچي به دخپل ایمان په وجه جنت ته داخلېږي ، او
نابالغ به د والدینو د ایمان په وجه داخلېږي . (۲)

۳ . په یو حدیث کې راځي ، رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمائي :

إِنَّ الْمُؤْمِنِينَ وَأَوْلَادَهُمْ فِي الْجَنَّةِ . (۳)

(۱) عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا، فِي قَوْلِهِ عَزَّ وَجَلَّ: { الْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَتْنَاهُمْ } [الطور: ۲۱] قَالَ :
« إِنَّ اللَّهَ يَرْفَعُ ذُرِّيَّةَ الْمُؤْمِنِ مَعَهُ فِي دَرَجَتِهِ فِي الْجَنَّةِ، وَإِنْ كَانُوا ذُوْنَهُ فِي الْعَمَلِ » . ثُمَّ قَرَأَ { وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَتْنَاهُمْ } [الطور: ۲۱] يَقُولُ: « وَمَا لَقَضْنَا لَهُمْ » . المستدرک
على الصحیحین للحاکم کتاب التفسیر تفسیر سورة الطور رقم الحدیث ۳۷۴۴ . السنن الکبری للبیهقی رقم الحدیث
۲۱۲۹۱ .

عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ رَحِمَهُ اللهُ ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا، أَظْنَتْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : " إِذَا
دَخَلَ الرَّجُلُ الْجَنَّةَ سَأَلَ عَنْ أَبِيهِ وَرَوْجَتِهِ وَوَلَدِهِ ، فَيَقَالُ إِنَّهُمْ لَمْ يَبْلُغُوا دَرَجَتَكَ وَعَمَلَكَ فَيَقُولُ : يَا رَبِّ قَدْ
عَمِلْتُ لِي وَلَهُمْ فَيَوْمَرُ بِالْحَاقِمِ بِهِ " وَقَرَأَ ابْنُ عَبَّاسٍ { وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ } [الطور:
۲۱] إِلَى آخِرِ الْآيَةِ . المعجم الكبير للطبرانی رقم الحدیث ۱۲۲۴۸ .

... الْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمُ الْمُؤْمِنِينَ فِي الْجَنَّةِ بِدَرَجَاتِهِمْ ، وَإِنْ لَمْ يَبْلُغُوا بِأَعْمَالِهِمْ دَرَجَاتِ آبَائِهِمْ تَكْرِمَةً
لِأَبَائِهِمْ لِتَقَرُّ بِذَلِكَ أَعْيُنُهُمْ . مرآة المفاتيح باب الإيمان بالقدر ج ۱ ص ۱۹۲ فی شرح حدیث ۱۱۷ .

(۲) وَإِنَّمَا يُسْتَفَادُ مِنْ تَفْسِيرِ الْبَغْوِيِّ حَيْثُ قَالَ : اِخْتَلَفُوا فِي تَفْسِيرِ الْآيَةِ ، فَقَالَ قَوْمٌ : مَعْنَاهَا { وَالَّذِينَ
آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ } [الطور: ۲۱] يَعْنِي : أَوْلَادَهُمُ الصِّغَارَ وَالْكِبَارَ ، فَالْكِبَارُ بِإِيمَانِهِمْ بِأَنْفُسِهِمْ
، وَالصِّغَارُ بِإِيمَانِ آبَائِهِمْ ، فَإِنَّ الْوَلَدَ الصَّغِيرَ يُحْكَمُ بِإِسْلَامِهِ تَبَعًا لِأَحَدِ الْآبُوَيْنِ . مرآة المفاتيح باب الإيمان
بالقدر ج ۱ ص ۱۹۲ فی شرح حدیث ۱۱۷ .

(۳) پوره حدیث داسې دی : عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ . قَالَ : سَأَلْتُ حَدِيثَ نَجَّةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ وَكْدَانَ مَاتَا لَهَا
فِي الْجَاهِلِيَّةِ ، فَقَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « هُمَا فِي النَّارِ » . قَالَ : فَلَمَّا رَأَى الْكِرَاهِيَّةَ فِي وَجْهِهَا قَالَ :
« لَوْ رَأَيْتِ مَكَانَهُمَا لَأَبْغَضْتِيهِمَا » قَالَتْ : يَا رَسُولَ اللهِ ! فَوَلَدِي مِنْكَ ؟ قَالَ : « فِي الْجَنَّةِ » قَالَ : ← ← ← ←

بيشکه مؤمنان او د دوی اولاد به په جنت کې وي .

د غونډه تقرير خلاصه

د غونډه تقرير خلاصه دا رااووته چې الله تعالی د خپلو نېکانو بندگانو سره د جنت وعده کړې ، د دې د حاصلولو ترغيب يې ورکړې ، او د دوی د پاره يې د جنت داسې نعمتونه تيار کړي چې هغه د انسان د تصور نه بهر دي .

په جنت کې به د جنتي هر خواهش سمدست پوره کېږي ، په آرام او خوشحالی سره به ژوند تيروي ، او هيڅ تکليف به ورته نه وي .

جنتيان به په جنت کې فضول خبرې ، د گناه خبرې او دروغ بالکل نه آوري .

جنتيان چې کله جنت ته داخلېږي نو دکې دکې د وفد په شکل به داخلېږي ، د داخليدو په وخت به د دوی مخونه د ډير بناست په وجه د خوار لسمې شپې د سپوږمۍ په شان روښانه پر کېږي .

جنتيانو ته به په جنت کې د الله تعالی ديدار نصيب کېږي ، الله تعالی به د دوی نه راضي وي ، په دوی به سلام اچوي ، او د دوی سره به خبرې کوي .

همدغه شان فرېښتې به هم په جنتيانو باندې سلام اچوي .

د جنت نعمتونه لويه بادشاهي ده ، حکه د ادنی جنتي او د ټولو نه آخر کې جنت ته داخلېدونکي کس ته به د دنيا په لس چنده غټ جنت ورکولې شي ، او دده هر خواهش به پوره کولې شي .

جنتيان به د هرې جمعې په ورځ د جنت بازار ته ځي ، هلته به د نورو نعمتونو سره سره د دوی په حسن کې هم اضافه کېږي . همدارنگې چې د جنت په بازار کې د دوی کوم شکل و

← ← ← ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: « إِنَّ الْمُؤْمِنِينَ وَأَوْلَادَهُمْ فِي الْجَنَّةِ ، وَإِنَّ الْمُشْرِكِينَ وَأَوْلَادَهُمْ فِي النَّارِ » ثُمَّ قَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: { وَالَّذِينَ آمَنُوا وَآلِبَعْتُهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ بِالْإِيمَانِ الْحَقِّقَاتِ بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا آتَاهُمْ } . مسند احمد معرجا رقم الحديث ۱۱۳۱ مُسْتَدُّ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ . مشكاة المصابيح كتاب الإيمان باب الإيمان بالقدر الفصل الثالث رقم الحديث ۱۱۷ (۳۹) . مجمع الزوائد كتاب القدر باب ما جاء في الأقطاب رقم الحديث ۱۱۹۴۰ .

صورت خوښ شي نو هماغه شکل به د دوی هم جوړ شي .
 جنتیان به په قیمتي سورلو باندې د یو بل ملاقات له ځي ، په یو بل به سلام اچوي ، د یو
 بل د احوالو پوښتنه به کوي ، او د دنیا تهرې شوې خبرې به سره رایادوي .
 د دنیا نعمتونه که هر څومره ډیر وي خو آخر هم ختمیږي او انسان ورنه وفات کیږي
 لیکن جنتیان به همیشه په جنت کې اوسېږي ، ځکه په جنت کې مرگ نشته ، مرگ به د گډ په
 شکل باندې د جنت او جهنم په مینځ کې ذبح کړې شي .
 جنتیانو سره به د دوی مؤمنان بالغ بچي ، او نابالغ بچي هم جنت ته داخل کړې شي دا
 ددې د پاره چې د والدینو سترگې ورباندې یخې شي .

دُعا

الله تعالی دې مونږ ټولو ته هم د جنت دا بناسته نعمتونه رانصیب کړي .
 رب کریم دې مونږ ټول په خپل دیدار سره مشرف کړي . او مونږ ټولو نه دې راضي شي .
 پروردگار عالم دې مونږ ته د هغه اعمالو کولو توفیق رانصیب کړي چې د هغې په وجه
 انسان د جنت مستحق گرځي .
 اللهم رب العزت دې د قیامت په ورځ مونږ ټولو ته د نبی علیه السلام په لاس مبارک
 باندې د حوض کوثر اوبه او د دوی شفاعت گبرې رانصیب کړي .

آمین یا رب العالمین .

وَآخِرُ دَعْوَانَا أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿ وَآمَدَدِلَهُمْ بِفَاكِهَةٍ وَنَحْمٍ تَمَّاءِ يَشْتَهُونَ ﴾

الطور آية ۲۲ .

د جنت نعتونه او خوشحالی

(دویم بیان)

تالیف

أَبُو الشَّمْسِ مَوْلَانَا نُورُ الْهُدَى عَفِيَّ عَنْهُ

فاضلِ جامعہ امداد العلوم پشاور صدر ، ووفاق المدارس العربیة ملتان

ایم اے عبدالولی خان یونیورسٹی مردان

نوټ

“ د جنت نعمتونه او خوشحالی (دویم بیان) ” دا موضوع اگر چې لږه اوږده

ده، حکه د جنت اکثره نعمتونه په دې کې بیان شوي، خو بیا مې هم د پته په داسې

انداز باندې ترتیب ورکړی چې مقررین په آسانه باندې ځان ته دا په دوه جمعو کې

تقسیمولې شي.

که مقررین دا په دوه جمعو کې بیان کړي نو فائده به یې زیاته وي.

ابوالشمس عفی عنه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

د جنت نعمتونه او خوشحالی (دویم بیان)

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَحْدَهُ ۚ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلٰی مَنْ لَا نَبِيَّ بَعْدَهُ ۚ وَلَا رَسُوْلَ بَعْدَهُ ۚ وَهُوَ خَالِكُ النَّبِيِّیْنَ ۚ وَعَلٰی اٰلِهِ وَاَصْحَابِهِ اَجْمَعِیْنَ ۚ وَعَلٰی مَنْ تَبِعَهُ وَتَبِعَهُمْ بِاِحْسَانٍ اِلٰی یَوْمِ الدِّیْنِ ۚ اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّیْطٰنِ الرَّجِیْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۚ قَالَ اللّٰهُ تَبَارَكَ وَتَعَالٰی فِی الْقُرْاٰنِ الْمَجِیْدِ وَالْفُرْقٰنِ الْحَمِیْدِ ۚ ﴿ وَامْدَدْتُهُمْ بِفَاكِهَةٍ وَّلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُوْنَ ﴾ (۱)

وَقَالَ تَعَالٰی : ﴿ عَلِيْهِمْ زِيَابٌ سُنْدُسٍ حُضْرٌ وَّاسْتَبْرَقٌ وَّحُلُوْا اَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ وَّسَقَطُهُمْ رِیْبُهُمْ شَرٰ اَبَا طَهْوْرًا ﴾ (۲)

وَقَالَ تَعَالٰی : ﴿ مَعَلُ الْجَنَّةِ الَّتِیْ وُعِدَ الْمُتَّقُوْنَ فِیْهَا اَنْهٰرٌ مِنْ مَّاءٍ غَیْرِ اَسِیْنٍ وَّاَنْهٰرٌ مِنْ لَبَنٍ لَّمْ یَتَغَیَّر طَعْمُهُ وَّاَنْهٰرٌ مِنْ خَمْرِ لَذَّةٍ لِلشَّرِیْبِیْنَ وَّاَنْهٰرٌ مِنْ عَسَلٍ مُّصَفًّی وَّلَهُمْ فِیْهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ وَّمَغْفِرَةٌ مِّنْ رَبِّهِمْ ﴾ (۳)

قَالَ رَسُوْلُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ : اِنَّ اَهْلَ الْجَنَّةِ یَاْكُلُوْنَ فِیْهَا وَیَشْرَبُوْنَ ، وَّلَا یَسْتَفْلُوْنَ وَّلَا یَبْوَلُوْنَ وَّلَا یَتَغَوَّطُوْنَ وَّلَا یَمْتَخِطُوْنَ (۴)

(۱) الطور آیه ۲۲ .

(۲) الدعر (الاسان) آیه ۲۱ .

(۳) سورة محمد آیه ۱۵ .

(۴) عَنْ جَابِرٍ رضی اللہ عنہ ، قَالَ : سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ ، یَقُوْلُ : « اِنَّ اَهْلَ الْجَنَّةِ یَاْكُلُوْنَ فِیْهَا وَیَشْرَبُوْنَ ، وَّلَا یَسْتَفْلُوْنَ وَّلَا یَبْوَلُوْنَ وَّلَا یَتَغَوَّطُوْنَ وَّلَا یَمْتَخِطُوْنَ » قَالُوْا : فَمَا بَالُ الطَّعَامِ ؟ قَالَ : « جُشَاءٌ وَرَشْحٌ كَرَشِحِ الْمِسْكِ ، یُلْهَمُوْنَ التَّنْسِیْمِیْحَ وَالتَّخْمِیْدَ كَمَا تُلْهَمُوْنَ النَّفْسَ » . صحیح مسلم کتاب الجنّة و صفة نوبیّتها و أهلها باب فی صفات الجنّة و أهلها و کتبہم فیها بکراً و عشیاً رقم الحدیث ۱۸ (۲۸۳۵) . مسند احمد مخرجا ۱۴۷۶۹ ، صحیح ابن حبان رقم الحدیث ۷۲۳۵ . المعجم الاوسط رقم الحدیث ۴۸۶۶ .

وَقَالَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ : مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ يَنْعَمُ لَا يَبْأَسُ ، لَا تَبْلَى ثِيَابُهُ وَلَا يَفْنَى

شَبَابُهُ . (۱) صَدَقَ اللَّهُ الْعَظِيمُ .

تمهیدی خبره

زما خوږو قدرمنو او عزت مندو مسلمانانو وروڼو ! تېره جُمعه مې درته د جنت د نعمتونو بیان شروع کړې ؤ ، څه حصه شوې ؤ ، نور پاتې ؤ ، نن به هم ان شاء الله درته د جنت د نورو نعمتونو تفصیلي بیان کوم . خواول درته د جنت نومونه ذکر کوم :

په قرآن کریم د جنت نومونه

د جنت مختلف نومونه دي خوزه به درته صرف هغه لس (۱۰) نومونه ذکر کړم کوم چې په قرآن کریم کې صراحتاً ذکر دي : جَنَّتْ ، دَارُ السَّلَامِ ، جَنَّةُ عَدْنِ ، جَنَّةُ النَّعِيمِ ، جَنَّةُ الْمَأْوَى ، جَنَّةُ الْفِرْدَوْسِ ، جَنَّةُ الْخُلْدِ ، دَارُ الْمَقَامَةِ ، مَقَامُ أَمِينِ ، مَقْعَدُ الصِّدْقِ . اوس یې درته تفصیل ذکر کوم :

اول نوم : " جنت " (د جنت معنی ده : هغه باغ چې په هغې کې دیرې اونې وي)

په قرآن کریم کې دا نوم ذکر شوی ، الله تعالی فرمایي :

﴿ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِأَذْنِهِ ﴾ . (۲)

ترجمه : او الله تعالی په خپل حکم سره جنت او بخښي طرف ته بلنه ورکوي . (۳)

(۱) صحیح مسلم کتاب الجنّة وصفة لعیبها وأهلها باب فی دوام لعیب أهل الجنّة وقوله تعالى : { وَتُودُوا أَنْ تَتَّكُمُ الْجَنَّةُ أَوْ رُتِبُوا فِيهَا كَتُّمًا تَعْمَلُونَ } [الأعراف : ۴۳] رقم الحديث ۲۱ (۲۸۳۶) . مسند احمد مخرجا رقم الحديث ۹۲۷۹ ، و رقم الحديث ۹۳۹۱ ، مسند ابی داؤد الطیالسی رقم الحديث ۲۷۰۶ ، سنن الدارمی رقم الحديث ۲۸۶۱ ، مسند البزار رقم الحديث ۹۳۶۸ .

(۲) البقرة آیه ۲۲۱ .

(۳) بل نحی فرمایي : ﴿ وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴾ .

ترجمه : او تاسو منډه کړئ د خپل رب د طرفه مغفرت طرف ته ، او هغه جنت طرف ته چې د هغې پلنوالي د آسمانونو او زمکې برابر دی ، کوم چې د متقیانو د پاره تیار کړې شوې دی . آل عمران آیه ۱۳۳ .

دویم نوم: " دَارُ السَّلَام " (ددې معنی ده: کورد سلامتیا)

په قرآن کریم کې د جنت بل نوم دَارُ السَّلَام ذکر شوی، لکه په دې آیتونو کې:

﴿ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ ۗ ﴾ (۱)

ترجمه: او الله تعالی (تاسو) رابلي کورد سلامتیا (یعنی جنت) طرف ته بل مخای ذکر دي:

﴿ لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۗ ﴾ (۲)

ددوی د پاره د خپل رب سره کورد سلامتیا (یعنی جنت) دی.

جنت ته دَارُ السَّلَام ددې د وجې هم وایي چې مؤمنان به په دې کې په یو بل باندې سلام اچوي، الله تعالی به هم په دوی سلام اچوي، او فرښتې به هم په دوی باندې سلام اچوي. (۳)

دریم نوم: " جَنَّةِ عَدْن " (ددې معنی ده: جنت د همیشه پاتې کیدو. یعنی

په دې کې به جنتیان همیشه اوسېږي).

د جنت دا نوم هم په قرآن کریم کې ذکر دی، الله تعالی فرمایي:

﴿ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا ۗ ﴾ (۴)

ترجمه: (ددوی د پاره) جنتونه د همیشه اوسیدو دي چې دوی به دیته داخلېږي. بل مخای ذکر دي:

﴿ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ ۗ ﴾ (۵)

(۱) یونس آیه ۲۵.

(۲) الانعام آیه ۱۲۷.

(۳) په تېره موضوع کې ددې پوره تفصیل تېر شوی. ابرالشمس علی عنه

(۴) فاطر آیه ۳۳.

(۵) مریم آیه ۶۱.

ترجمه: (دا مؤمنان به داخلېږي) د همیشه اوسیدو په باغونو (یعنی جنت) کې د کومو چې رحمان ذات د خپلو بندگانو سره غائبانه وعده کړې.

خلورم نوم: "جَنَّةُ النَّعِيمِ" (ددې معنی ده: باغ د نعمتونو).

د جنت دا نوم هم په قرآن کریم کې ذکر شوی، الله تعالی فرمایي:

﴿ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ۝ (۱) ﴾

ترجمه: بیشکه کومو خلقو چې ایمان راوړو او نېک اعمال یې او کړل نو د دوی د پاره به باغونه د نعمتونو (یعنی جنت) وي.

پنجم نوم: "جَنَّةُ الْمَأْوَى" (ددې معنی ده: جنت د استوګنې او ټکانې)

د جنت دا نوم هم په قرآن کریم کې ذکر دی، الله تعالی فرمایي:

﴿ عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَى ۝ (۲) ﴾

ترجمه: د سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى سره جنة المأوی دی.

بل حای فرمایي:

﴿ وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ۖ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى ۝ (۳) ﴾

او څوک چې د خپل رب په وړاندې د اودریدلو نه اویرېږي او خپل نفس د خواهشاتو نه منع کړي نو یقیناً چې جنت دهغه د اوسیدو حای دی.

شپږم نوم: "جَنَّةُ الْفِرْدَوْسِ" (ددې معنی ده: هغه اعلی جنت چې په هغې

کې انګورا او گنډې اونی وي).

یو قول دادی چې دا جَنَّةُ الْفِرْدَوْسِ په ټولو جنتونو کې اعلی جنت دی، بل قول دادی

چې دا ټولو جنتونو ته ویلې شي.

(۱) لقمان آیه ۸ .

(۲) النجم آیه ۱۵ .

(۳) النزعات آیه ۴۰ ، ۴۱ .

د جنت دا نوم هم په قرآن کریم کې ذکر دی، الله تعالی فرمایي:

﴿ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ۝ (۱) ﴾

ترجمه: بیشکه کومو خلقو چې ایمان راوړو او نېک اعمال یې او کړل نو د دوی د پاره به جَنَّةُ الْفِرْدَوْسِ حای د میلستیا وي.
(یعنی دلته به مېلمانده وي).

په سورة المؤمنون کې الله تعالی د کامل مؤمنانو صفتونه ذکر کړي، د هغې په آخر کې فرمایي:

﴿ أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ، الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ (۲) ﴾

ترجمه: همدا خلق حقيقي وارثان دي کوم چې به جنة الفردوس په ميراث کې اخلي (او) دوی به په دې کې هميشه وي.

اووم نوم: " جَنَّةُ الْخُلْدِ " (ددې معنی ده: جنت د هميشه اوسيدو. يعنی په

دې کې به جتتيان هميشه اوسېږي او د دينه به ويستلې نشي).

د جنت دا نوم هم په قرآن کریم کې ذکر دی.

الله تعالی په سورة الفرقان کې د جهنم د عذابونو تذکره کړی، بيا فرمایي:

﴿ قُلْ أَذِٰلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ ۝ (۳) ﴾

ترجمه: (ای پیغمبره!) ته ورته او وایه چې دا (جهنم) بهتر دی یا جنت د هميشه اوسيدو بهتر دی د کوم چې د متقيانو سره وعده کړې شوی؟

آتم نوم: " دَارُ الْمَقَامَةِ " (ددې معنی ده: کور د هميشه پاتې کيدو).

د جنت دا نوم هم په قرآن کریم کې ذکر دی، الله تعالی فرمایي:

(۱) الکهد آیه ۱۰۷.

(۲) المؤمنون آیه ۱۰، ۱۱.

(۳) الفرقان آیه ۱۵.

﴿ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿۱﴾ الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ

الْمَقَامَةِ مِن فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ ﴿۱﴾ .

ترجمه: او (جنتیان چې کله جنت ته داخل شي نو) دوی به او وایي: ټول تعریفونه هغه الله لره دي چې هغه د مونږ نه غم لرې کړو، بيشکه زموږ رب ډیر بخونکی او قدردان دی، کوم چې مونږ په خپل فضل سره دې کور د همیشه پاتې کیدو (یعنی جنت) ته راوستو، چې نه به مونږ ته په دې کې څه تکلیف رارسي، او نه به مونږ ته په دې کې څه ستوماني (ستري کیدل) رارسي.

نهم نوم: "مَقَامٌ أَمِينٌ" (ددې معنی ده: حای د آمن).

د جنت دا نوم هم په قرآن کریم کې ذکر دی، الله تعالی فرمایي:

﴿ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿۲﴾ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿۲﴾ .

ترجمه: بيشکه متقیان به په حای د آمن کې وي، په باغونو او چینو کې به وي.

لسم نوم: "مَقْعَدُ الصِّدْقِ" (ددې معنی ده: ریښتینې او اوچت حای).

د جنت دا نوم هم په قرآن کریم کې ذکر دی، الله تعالی فرمایي:

﴿ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهْرٍ ﴿۳﴾ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿۳﴾ .

ترجمه: بيشکه متقیان به په باغونو او نهرونو کې وي، په اعلی (اور ریښتینې) حای

کې به د هغه بادشاه سره وي چې د قدرتونو خاوند دی.

د جنت نور نومونه: د دینه علاوه د جنت نور نومونه هم شته لکه: دَارُ الْقَرَارِ، دَارُ

الْحَيَوَانِ... وغيره.

(۱) لاطر آیه ۳۲، ۳۵.

(۲) الدخان آیه ۵۱، ۵۲.

(۳) القمر آیه ۵۴، ۵۵.

ملاعلي قاري رَحْمَةُ اللَّهِ بِهِ "مرقاة" کې د آته (۸) جنتونو تذکره کړی. (۱)

اوس درته د جنت د نعمتونو تذکره شروع کوم :

د جنت نهرونه

د قرآن کریم په ډیرو آیتونو کې دا خبره صراحة ذکرده چې د جنت د اونو لاندې به نهرونه بهیږي، یو خو آیتونه درته ذکر کوم :

۱. الله تعالی فرمایي :

﴿ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ﴾ . (۲)

ترجمه: او (ای پیغمبره!) ته زیرې ورکړه هغه خلکو ته کومو چې ایمان راوړی او نېک کارونه یې کړي چې بیشکه د دوی د پاره داسې باغونه دي چې دهغې د (اونو) لاندې به نهرونه بهیږي. (۳)

۲. بل حای فرمایي : ﴿ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ

تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ﴾ . (۴)

ترجمه: او کومو خلکو چې ایمان راوړو او نېک اعمال یې اوکړل نو ډیر زر به مونږ دوی په داسې جنتونو کې داخل کړو چې دهغې د (اونو) لاندې به نهرونه بهیږي، دوی به په دې کې همیشه اوسېږي.

(۱) هېي کمان: جَنَّةُ عَدْنٍ، وَجَنَّةُ الْفِرْدَوْسِ، وَجَنَّةُ الْخُلْدِ، وَجَنَّةُ النَّعِيمِ، وَجَنَّةُ الْمَأْوَى، وَدَارُ السَّلَامِ، وَدَارُ

الْقَرَارِ، وَدَارُ الْمَقَامَةِ. مرآة المفاتيح شرح مشكاة المصابيح ج ۹ ص ۳۵۷۸ بَابُ صِفَةِ الْجَنَّةِ وَأَهْلِهَا

(۲) البقرة آیه ۲۵.

(۳) ﴿ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا أَنْهَارٌ مِنْ تَحْتِ أَشْجَارِهَا وَمَسَاكِينُهَا ﴾ الْأَنْهَارُ: أَي: الْمِيَاهُ فِي الْأَنْهَارِ، لِأَنَّ النَّهْرَ

لَا يَجْرِي. وَقِيلَ: ﴿ مِنْ تَحْتِهَا ﴾ أَي: بِأَمْرِهِمْ، كَقَوْلِهِ تَعَالَى جِكَاتِي عَنْ فِرْعَوْنَ: وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ

تَحْتِي [الرُّعُوف: ۵۱] أَي: بِأَمْرِي، وَالْأَنْهَارُ جَمْعُ نَهْرٍ، سُمِّيَ بِوَلِسَعَتِهِ وَضِيئَاتِهِ، وَمِنْهُ النَّهَارُ. تفسير البهوي ج

۱ ص ۹۳ سورة البقرة في شرح آیه ۲۵.

(۴) النساء آیه ۵۷.

۳. بل حای فرمايي :

﴿ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

خَالِدِينَ فِيهَا نِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴾ (۱)

ترجمه : چا چې ايمان راوړو ، او نيك عملونه يې او كړل نو مونږ به دوى ته د جنت په بالاخانو كې حای وركړو چې د هغې لاندې به نهرونه بهيږي ، دوى به په هغې كې هميشه اوسيږي ، د (نيك) عمل كوونكو ديره ښه بدله ده .

۳. بلكه زه به دا اووايم چې كله هم په قرآن كريم كې د جنت تذكره شوى نو اكثره ورسره

دا ذكر دي چې : ﴿ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ﴾ ددې جنت دا ونو لاندې به نهرونه بهيږي . (۲)

(۱) العنكبوت آية ۵۸ ، ۵۹ .

(۲) نوريو خو آيتونه درته رانقل كوم : ﴿ إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴾ . الحج آية ۱۴ .

﴿ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكْفِرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا .

ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴾ . الطه آية ۹ .

﴿ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ﴾ . الطلاق آية ۱۱ .

﴿ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ﴿ جَزَاءُ وَّهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ

تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ حَسِبَ رَبَّهُ ﴾ . البقرة آية ۷ ، ۸ .

﴿ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ﴾ . البروج آية ۱۱ .

ددينه علاوه د قرآن كريم په نورو آيتونو كې هم د جنت د نورو نونو بيان شته ، لكه په : آل عمران آية ۱۵ ، و آية ۱۳۶ ، و آية ۱۹۵ ، المائدة ۱۲ ، و آية ۱۱۹ ، النساء آية ۱۲۲ ، العنكبوت آية ۸۹ ، الحج آية ۲۳ ، الصحریم آية ۹ ، سورة محمد آية ۱۲ ، الفتح آية ۵ ، و آية ۱۷ ، الحديد آية ۱۲ ، المجادلة آية ۲۲ ، الصف آية ۱۲ ، الطه آية ۹ ، الطلاق آية ۱۱ .

په جنت کې به د صفا اوبو ، شودو ، شرابو ، او شهدو نهرونه بهيرې

په جنت کې به خلور قسمه نهرونه بهيرې .

۱ . الله تعالى ددې بيان داسې کړی :

﴿ مَعَلِ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ ۚ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ ۗ ﴾ (۱)

ترجمه : مثال د هغه جنت چې متقيانو سره د هغې وعده شوی (د هغې بيان دادی چې) په دې کې به د داسې (تازه) اوبو نهرونه وي چې خرابې (متغیرې) به نه وي ، او د داسې شودو نهرونه به وي چې د هغې خوند به نه وي بدل شوی ، او د داسې شرابو نهرونه به وي چې خکونکو ته به خوند ورکونکي وي ، او د داسې شهدو نهرونه به وي چې صاف کړې شوي به وي ، او د دوی د پاره به په دې جنت کې هر قسمه میوې او د خپل رب د طرفه بخنه وي .

۲ . د ترمذي شريف حديث دى ، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايې :

﴿ إِنَّ فِي الْجَنَّةِ بَحْرَ الْمَاءِ وَبَحْرَ الْعَسَلِ وَبَحْرَ اللَّبَنِ وَبَحْرَ الْخَمْرِ ، لَمْ تُشَقِّقْ الْأَنْهَارُ بَعْدُ ۗ ﴾ (۲)

بيشکه په جنت کې د اوبو نهردى ، د شهدو نهردى ، د شودو نهردى ، او د شرابو نهردى ، بيا (په جنت کې د جنتيانو داخليدو نه پس) به د هغې نهرونو نه نور نهرونه اوحي .

دا خلور نهرونه د جنة الفردوس نه رااوحې

۱ . د بخاري شريف حديث دى ، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايې :

(۱) سورة محمد آية ۱۵ .

(۲) سنن الترمذي أبواب صفة الجنة عن رسول الله صلى الله عليه وسلم باب ما جاء في صفة أنهار الجنة رقم الحديث ۲۵۷۱ وقال الترمذي: هكذا حديث حسن صحيح . صحيح ابن حبان رقم الحديث ۷۴۰۹ ، المعجم الكبير للطبراني رقم الحديث ۱۰۳۲ ، مشكاة المصابيح رقم الحديث ۵۶۵۰ (۳۹) .

.... فَإِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ فَاسْأَلُوهُ الْفِرْدَوْسَ فَإِنَّهُ أَوْسَطُ الْجَنَّةِ وَأَعْلَى الْجَنَّةِ . فَوْقَهُ عَرْشُ الرَّحْمَنِ ،
وَمِنْهُ تَفَجَّرُ الْهَارُ الْجَنَّةِ .

چې کله تا سو د الله تعالی نه سوال کوی نو جنة الفردوس ورته غواړی تحکه دا افضل او اعلى جنت دی ، ددی د پاسه د الله تعالی عرش دی ، او د همدې جنة الفردوس نه د جنت نهرونه راوړي . (۱)

۲ . د مشکوة شريف الفاظ دادي ، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي :

... وَالْفِرْدَوْسُ أَعْلَاهَا دَرَجَةٌ مِنْهَا تُفَجَّرُ الْهَارُ الْجَنَّةِ الْأَرْبَعَةُ ... (۲)

جنت الفردوس د درجې په اعتبار سره په ټولو جنتونو کې اوچت دی ، او د همدې نه د جنت خلور نهرونه جاري دي .

ددينه هماغه خلور نهرونه مراد دي کوم چې په قرآن کریم کې ذکر شوي چې هغه د اوبو ، شودو ، شرابو او شهدو نهرونه دي . (۳)

(۱) پوره حديث داسې دی : عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « مَنْ آمَنَ بِاللهِ وَبِرَسُولِهِ ، وَأَقَامَ الصَّلَاةَ ، وَصَامَ رَمَضَانَ كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ ، جَاهِدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ جَلَسَ فِي أَرْضِهِ الَّتِي وُلِدَ فِيهَا » ، فَقَالُوا : يَا رَسُولَ اللَّهِ ! أَفَلَا تُبَشِّرُ النَّاسَ ؟ قَالَ : « إِنَّ فِي الْجَنَّةِ مِائَةَ دَرَجَةٍ ، أَعَدَّهَا اللَّهُ لِلْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ، مَا بَيْنَ الدَّرَجَتَيْنِ كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ، فَإِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ فَاسْأَلُوهُ الْفِرْدَوْسَ فَإِنَّهُ أَوْسَطُ الْجَنَّةِ وَأَعْلَى الْجَنَّةِ ، فَوْقَهُ عَرْشُ الرَّحْمَنِ ، وَمِنْهُ تَفَجَّرُ الْهَارُ الْجَنَّةِ » . صحيح البخاري كتاب الجهاد والسير باب درجات المجاهدين في سبيل الله ، يُقَالُ : هَذَا سَبِيلِي وَهَذَا سَبِيلِي رقم الحديث ۲۷۹۰ ، ورقم الحديث ۷۴۲۳ كتاب التوحيد باب { وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى النَّارِ } [هود: ۷] ، { وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ } [التوبة: ۱۲۹] . مشكاة المصابيح كتاب الجهاد الفضل الأول رقم الحديث ۳۷۸۷ (۱) .

(۲) عَنْ عَبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « فِي الْجَنَّةِ مِائَةُ دَرَجَةٍ مَا بَيْنَ كُلِّ دَرَجَتَيْنِ كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ، وَالْفِرْدَوْسُ أَعْلَاهَا دَرَجَةٌ مِنْهَا تُفَجَّرُ الْهَارُ الْجَنَّةِ الْأَرْبَعَةُ ، وَمِنْ فَوْقِهَا يَكُونُ الْعَرْشُ ، فَإِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ فَاسْأَلُوهُ الْفِرْدَوْسَ . مشكاة المصابيح كتاب أحوال القيامة وبدء الخلق باب صفة الجنة وأهلها الفضل الأول رقم الحديث ۵۶۱۷ (۶) .

(۳) (وَمِنْهَا) أَي مِنْ جَنَّةِ الْفِرْدَوْسِ (تُفَجَّرُ الْهَارُ الْجَنَّةِ) بِصَيغَةِ الْمَجْهُولِ أَي تُشَقَّقُ وَتَجْرِي ← ← ←

د حوضِ کوثر اوبه ډيرې مزيدارې دي

۱. الله تعالى نبي عليه السلام ته فرمايي:

﴿ إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ﴾ (۱)

ترجمه: بیشکه مونږ تاته کوثر درکړی.

د کوثر معناگاني: د کوثر ډيرې معناگاني دي (۲)

يوه معنی يې "حوضِ کوثر" ده، دا د جنت يو تالاب دی چې نبي عليه السلام ته ورکړل شوی. بله معنی يې "خپر کثیر" هم ده، په دې کې دا هر څه شامل دي.

← ← ← أَنهَارُ الْجَنَّةِ (الْأَرْبَعَةُ) - بِالرَّفْعِ - صِفَةٌ لِأَنْهَارٍ، وَهِيَ أَنْهَارُ الْمَاءِ وَاللَّبَنِ وَالْخَمْرِ وَالْعَسَلِ الْمَذْكُورِ فِي الْقُرْآنِ: ﴿ فَيَهَيَأُ أَنْهَارٌ مِنْ مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّرْبِ بَيْنَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى ﴾ [محمد: ۱۵] (وَمِنْ فَوْقِهَا يَكُونُ عَرْشُ الرَّحْمَنِ) فَهَذَا يَدُلُّ عَلَى أَنَّ الْفِرْدَوْسَ فَوْقَ جَمِيعِ الْجَنَّاتِ، وَلِذَا قَالَ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَعْلِيمًا لِلأُمَّةِ وَتَعْظِيمًا لِلِهَيْئَةِ: « فَإِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ فَاسْأَلُوهُ الْفِرْدَوْسَ » أَبِي فَإِنَّهُ سُرُّ الْجَنَّةِ - بِضَمِّ الْعَيْنِ وَتَشْدِيدِ الرَّاءِ - أَي: وَسَطُهَا وَخَيْدُهَا. وَرَوَى الطَّبْرَانِيُّ عَنْ سُرَّةٍ مَرْفُوعًا: « الْفِرْدَوْسُ رِبْوَةُ الْجَنَّةِ وَأَعْلَاهَا وَأَوْسَطُهَا، وَمِنْهَا تُفَجَّرُ الْأَنْهَارُ الْأَرْبَعَةُ ». مرقاة المفاتيح ج ۹ ص ۳۵۷۹ بَابُ صِفَةِ الْجَنَّةِ وَأَهْلِهَا في شرح رقم الحديث ۵۶۱۷.

(۱) الكوثر آیه ۱.

(۲) (الكوثر) وهو فَوْحٌ مِنَ الْكَثْرَةِ، وَالْمُرَادُ مِنْهُ الْخَيْدُ الْكَثِيرُ الَّذِي أُعْطَاهُ رَبُّهُ مِنَ الْقُرْآنِ أَوِ النَّبُوءَةِ، أَوْ كَثْرَةَ الأُمَّةِ، أَوْ سَائِرِ الْمَرَاتِبِ الْعَلِيَّةِ، وَمِنْهَا: الْمَقَامُ الْمُخْبُودُ، وَاللِّوَاءُ الْمَمْدُودُ، وَالْحَوْضُ الْمَوْزُودُ، وَلَا مُنَاقَاةَ، بَلِ الْكُلُّ دَاخِلٌ فِي الْكُوْثَرِ، وَإِنْ كَانَ اشْتِهَارُهُ فِي مَعْنَى الْحَوْضِ أَكْثَرَ. مرقاة المفاتيح ج ۸ ص ۳۵۳۶ كِتَابُ صِفَةِ الْقِيَامَةِ وَالْجَنَّةِ وَالنَّارِ بَابُ الْحَوْضِ وَالشَّقَاعَةِ.

وفي «الكوثر» ستة أقوال: أحدها: أنه نهر في الجنة، (كما في صحيح البخاري).... والثاني: أن الكوثر: الخيد الكثير الذي أعطي لبيتنا صلى الله عليه وسلم، قاله ابن عباس. والثالث: العلم والقرآن، قاله الحسن. والرابع: النبوة، قاله عكرمة. والخامس: أنه حوض رسول الله صلى الله عليه وسلم الذي يكثر الناس عليه، قاله عطاء. والسادس: أنه كثرة أتباعه، وأمته، قاله أبو بكر بن عياش. زاد المسير في علم التفسير ج ۲ ص ۲۹۸

په "کوثر" او "حوض کوثر" کې فرق : که احادیثو ته نظر او کړې شي نو دا ورنه معلومیږي چې "کوثر" په جنت کې یو نهر دی ، او "حوض کوثر" په میدان محشر کې یو تالاب دی ، دې حوض کوثر ته د جنت د نهر نه دوه (۲) ناوې راغلې دي د هغې نه ورته اوبه راځي ، دا اوبه ډیرې زیاتې مزیدارې دي چې څوک دا اوڅکي نویا به ورته هیڅ کله تنده نه لږي . (۱)

اوس درته اول هغه احادیث بیانوم په کوم کې چې دا ذکر دي " چې کوثر په جنت کې یو نهر دی " :

۴ . د مسلم شریف حدیث دی ، حضرت انس رضی الله عنه فرمایي چې یوه ورځ رسول الله صلی الله علیه وسلم د مونږ سره په جمات کې ناست و ناڅاپه ورباندې یو قسم خوب راغی ، بیا یې خپل سر مبارک راپورته کړو په داسې حال کې چې خنډیدونکی و ، مونږ ورنه پوښتنه اوکړه : مَا أَضْحَكَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟

ای د الله رسوله ! تاسو څه شي او خندولی ؟ (یعنی ولې مو او خندل ؟)
 نبی علیه السلام ورته او فرمایل : اوس په ما باندې یو سورة نازل شو ، بیا پیغمبر علیه السلام دا سورة اولوست :

﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○ إِنَّا أَعْطَيْنَكَ الْكَوْثَرَ ① فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ ② إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ③ 》

ترجمه : شروع کوم په نامه د الله چې ډیر مهربان او زیات رحم کوونکی دی ، بيشکه مونږ تاته کوثر درکړی ، پس ته د خپل رب د پاره مونږ کوه ، او قرباني کوه ، یقیناً ستا دشمن به ابتر (یعنی بې نوم و نشان او د هر څېر نه بند) وي .
 بیا نبی کریم صلی الله علیه وسلم (مونږ ته) او فرمایل :

أَكْذَرُونَ مَا الْكَوْثَرُ ؟ آیا تاسو پوهیږئ چې "کوثر" څه شی دی ؟
 مونږ ورته وویل : الله او د هغه رسول (ددې په حقیقت باندې) بنه پوهیږئ .

(۱) تفسیر معارف القرآن لمولانا مفتی محمد شفیع رحمه الله سورة الكوثر .

پيغمبر عليه السلام او فرمايل :

قَائِلُهُ نَهْرٌ وَعَدَائِيهِ رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ، عَلَيْهِ خَيْرٌ كَثِيرٌ، هُوَ حَوْضٌ تَرِدُ عَلَيْهِ أُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ،
آيَتُهُ عَدَدُ النَّجُومِ ...

دا (د جنت) يو نهر دی ، الله رب العزت ما سره ددې وعده کړې ، په دې کې ډير خپر دی ، دا داسې يو حوض دی چې د قیامت په ورځ به زما امت دېته (د اوبو څکلو د پاره) راځي ، ددې (د اوبو څکلو) لوخي به د آسمان د ستورو په شمار وي ... (۱)

۳ . د بخاري شريف حديث دی ، رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمايي : زه په جنت کې روان ووم نو ما يو نهر اوليد چې غاړو ته يې د ملغرو نه جوړې شوې قبې (خيمې) وې ، دا ملغري په مينځ کې ددې وې (يعنی د ملغرو مينځ خالي و او خيمه ورنه جوړه وه) ، ماد حضرت جبريل عليه السلام نه پوښتنه او کړه :

مَا هَذَا يَا جَبْرِيْلُ؟ اَي جَبْرِيْل! د اڅه شی دي؟
نوهغه راته وويل :

هَذَا الْكُوْكَرُ الَّذِي اَعْطَاكَ رَبُّكَ .

دا کوثر دی چې تاسو ته خپل رب درکړې دی .
نبي عليه السلام او فرمايل :

فَاِذَا طَيَّبْتُهُ - اَوْ طَيَّبْتُهُ - مِسْكَ اَذْفُرُ .

(۱) پوره حديث داسې دی : عَنْ اَنَسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ ، قَالَ : بَيْنَمَا رَسُوْلُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ يَوْمٍ بَيْنَ اَظْهَرِنَا اِذْ اَغْفَى اِغْفَاءً لَمْ رَفَعْ رَأْسَهُ مُتَبَسِّمًا ، فَقُلْنَا : مَا اَضْحَكَكَ يَا رَسُوْلَ اللهِ؟ قَالَ : « اُنزِلَتْ عَلَيَّ اِنْفَا سُوْرَةٌ » فَقَرَأْتُ : بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ { اِنَّا اَعْطَيْنَاكَ الْكُوْكَرَ . فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَالْحَزْر . اِنْ شَانَيْتَكَ هُوَ الْاَبْتَرُ } ثُمَّ قَالَ : « اَنْذَرُوْنَ مَا الْكُوْكَرُ؟ » فَقُلْنَا : اللهُ وَرَسُوْلُهُ اَعْلَمُ ، قَالَ : « قَائِلُهُ نَهْرٌ وَعَدَائِيهِ رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ ، عَلَيْهِ خَيْرٌ كَثِيْرٌ ، هُوَ حَوْضٌ تَرِدُ عَلَيْهِ اُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ ، آيَتُهُ عَدَدُ النَّجُومِ ، فَيُخْتَلَجُ الْعَبْدُ مِنْهُمْ ، فَاَقُوْلُ : رَبِّ ، اِنَّهُ مِنْ اُمَّتِي فَيَقُوْلُ : مَا كَذَرْتِي مَا اَخَذْتِ بَعْدَكَ » . صحيح مسلم كِتَابُ الصَّلَاةِ بَابُ حُجَّةٍ مِنْ قَالَ : اَلْبِسْمَلَةُ آيَةٌ مِنْ اَوَّلِ كُلِّ سُوْرَةٍ بِرُوَيْ بَرَاءَةَ رَقْمُ الْحَدِيْثِ ۵۳ (۲۰۰) . مصنف ابن ابي شيبة رَقْمُ الْحَدِيْثِ ۳۱۶۵۵ ، البعث والنشور للبيهقي رَقْمُ الْحَدِيْثِ ۱۱۳ ، معجم ابن عساکر رَقْمُ الْحَدِيْثِ ۲۷۰ ، كنز العمال رَقْمُ الْحَدِيْثِ ۳۹۱۲۶ .

ما چې او کتل نو د دې خټه (یا د دې خوشبوئي) د تېزو خوشبودارو مشکو وه. (۱)

۴. د ترمذي شريف حديث دى : در رسول الله صلى الله عليه وسلم نه پوښتنه او شوه :

مَا الْكُوْزُ ؟ كُوْثِرْهُ شَى دى ؟ دوى او فرمايل :

ذَٰكَ نَهْرٌ أُعْطَانِيَهُ اللهُ - يَعْنِي فِي الْجَنَّةِ - أَهْدُ بِيَاضًا مِنَ اللَّبَنِ، وَأَحْلَى مِنَ الْعَسَلِ، فِيهَا طَيِّبٌ أَعْنَاقُهَا كَأَعْنَاقِ الْجُرِّ.

دا يو نهر دى چې الله تعالى ماته په جنت کې راکړې دى ، د دې نهر اوبه د شودو نه زياتې سپينې دي او د شهدو نه زياتې خوږې دي ، په دې کې داسې مرغۍ دي چې د هغې خټونه د اوبانو د خټونو په شان (اوبده) دي .

حضرت عمر رضي الله عنه (دې اوريدوسره) او فرمايل :

إِنَّ هَذِهِ لِنَاعِمَةٌ . دا مرغۍ خوبه ډير خړې مزيدارې (او بهترين نعمت) وي .

رسول الله صلى الله عليه وسلم ورته او فرمايل :

أَكَلْتَهَا أَلْعَمُ مِنْهَا .

د دې مرغو خوږونکي (جنتيان) به د مرغو نه زيات تندرست (خوشحال او په نعمت کې) وي . (۲)

(۱) عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه . عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : " بَيْنَمَا أَنَا أَسِيرُ فِي الْجَنَّةِ إِذَا أَنَا بِنَهْرٍ حَافَتَاهُ قِيَابُ الذَّرِّ الْمُجَوِّبِ ، قُلْتُ : مَا هَذَا يَا جِبْرِيْلُ ؟ قَالَ : هَذَا الْكُوْزُ الَّذِي أُعْطَاكَ رَبُّكَ ، فَإِذَا طِيْبَتْهُ - أَوْ طِيْبَتْهُ - مِنْكَ أَذْقُرُ " . صحيح البخاري رقم الحديث ۶۵۸۱ ، مسند احمد مخرجا رقم الحديث ۱۲۹۸۹ ، و رقم الحديث ۱۴۰۷۹ ، البعث والنشور للبيهقي رقم الحديث ۱۱۷ ، و رقم الحديث ۱۸۵ .

(۲) عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه . قَالَ : سُمِّيَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : مَا الْكُوْزُ ؟ قَالَ : ذَٰكَ نَهْرٌ أُعْطَانِيَهُ اللهُ - يَعْنِي فِي الْجَنَّةِ - أَهْدُ بِيَاضًا مِنَ اللَّبَنِ، وَأَحْلَى مِنَ الْعَسَلِ، فِيهَا طَيِّبٌ أَعْنَاقُهَا كَأَعْنَاقِ الْجُرِّ قَالَ عُمَرُ رضي الله عنه : إِنَّ هَذِهِ لِنَاعِمَةٌ . قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : أَكَلْتَهَا أَلْعَمُ مِنْهَا . سنن الترمذي أبواب صفة الجنة عن رسول الله صلى الله عليه وسلم باب ما جاء في صفة طيور الجنة رقم الحديث ۲۵۴۲ وقال الترمذي : هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ . مسند احمد مخرجا رقم الحديث ۱۳۳۰۶ و رقم الحديث ۱۳۳۱۱ ، السنن الكبرى للنسائي رقم الحديث ۱۱۶۳۹ ، مشكاة المصابيح باب صفة الجنة وأهلها الفصل الثاني رقم الحديث ۵۶۴۱ (۳۰) ، مجمع الزوائد رقم الحديث ۱۸۷۳۳ .

فائده : ددې مذکوره احادیثو نه ثابت شوه چې "کوثر" په جنت کې یو نهر دی .
د نورو احادیثو نه معلومېږي چې "حوضِ کوثر" په میدانِ محشر کې یو غټ تالاب دی ، دې تالاب ته د جنت د "کوثر" نه دوه غټې ناوې رابهيږي او دا "حوضِ کوثر" به ډکوي ، نبي عليه السلام به د مخکې نه د تالاب سره موجود وي ، په خپلو امتیانو باندې به ددې اوبه څکي ، څوک چې یو ځل دا اوبه اوڅکي نو هغه به بیا هيڅ کله نه تېرې کيږي ، ددې اوبه ډيرې مزي دارې دي ، ددې حوض د اوبو څکلو لوخي هم د آسمان د ستورو په مقدار زیات دي . دا خبرې په صحیح احادیثو کې ذکر دي ، یو څو احادیث درته نقل کوم :

۵ . د مسلم شريف حديث دی ، حضرت ابوذر غفاري رضي الله عنه فرمائي چې ما د نبي عليه السلام نه پوښتنه او کړه :

يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَا آيَةُ الْحَوْضِ؟

اې د الله رسوله ! د حوضِ کوثر لوخي به څنگه وي ؟

نبي عليه السلام راته او فرمايل :

وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَا آيَتُهُ أَكْثَرُ مِنْ عَدَدِ لُجُومِ السَّمَاءِ وَكَوَاكِبِهَا. أَلَا فِي اللَّيْلَةِ الْمُظْلِمَةِ الْمُصْحِيَّةِ، آيَةُ الْجَنَّةِ، مَنْ شَرِبَ مِنْهَا لَمْ يَظْمَأْ آخِرَ مَا عَلَيْهِ، يَشْخَبُ فِيهِ مِيزَابَانِ مِنَ الْجَنَّةِ، مَنْ شَرِبَ مِنْهُ لَمْ يَظْمَأْ، عَرْضُهُ مِثْلُ طَوْلِهِ، مَا بَيْنَ عَمَانَ إِلَى آيَتِهِ، مَأْوَةٌ أَشَدُّ بَيَاضًا مِنَ اللَّبَنِ، وَأَخْلَى مِنَ الْعَسَلِ.

قسم په هغه ذات چې د هغه په قبضه کې د محمد ﷺ ساه ده ددې حوضِ کوثر لوخي د آسمان د هغه ستورو او سیارو نه هم زیات دي کوم چې په تیاره شپه کې راختلې وي او آسمان هم صفا وي ، دا لوخي به د جنت وي ، څوک چې ددې حوض نه اوبه اوڅکي نو دا به تر آخره پورې (هيڅ کله) نه تېرې کيږي ، په دې حوضِ کوثر کې به د جنت (نهرِ کوثر) نه دوه ناوې رابهيږي ، (نبي عليه السلام دوباره او فرمايل :) څوک چې دا اوبه اوڅکي نو هيڅ کله به بیا نه تېرې کيږي ، ددې حوض پلن والې او اوږد والې به یو شان وي ، دومره به غټ وي لکه د عمان نه تر ايله بنار پورې (کوم چې د شام دوه بنارونه دي) ، ددې اوبه

به د شودونه زیاتې سپینې وي او د شهدونه به زیاتې خوږې وي . (۱)

په یو حدیث کې ددې حوض غټ والې دومره خودل شوی :

کَمَا بَيْنَ الْمَدِينَةِ وَصَنْعَاءَ .

لکه د مدینې او صنعا ښار په مینځ کې مسافت . (۲)

په یو حدیث کې ددې حوض غټ والې د یوې میاشتي مسافت په اندازه خودل شوی ،

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي :

حَوْضِي مَسِيرَةَ شَهْرٍ ... زما حوض د یوې میاشتي په فاصلې سره غټ دی . (۳)

۶ . نبی کریم صلی الله علیه وسلم به د مخکې نه حوض کوثر سره موجود وي او په خپلو

تابعدارو امتیانو باندې به اوبه څکوي .

د بخاري شریف حدیث دی ، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي :

إِنِّي فَرَطَكُمْ عَلَى الْحَوْضِ ، مَنْ مَرَّ عَلَيَّ شَرِبَ ، وَمَنْ شَرِبَ لَمْ يَظْمَأْ أَبَدًا ...

(۱) عَنْ أَبِي ذَرٍّ رضي الله عنه . قَالَ : قُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ! مَا آيَةُ الْحَوْضِ ؟ قَالَ : « وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ ... صحیح

مسلم کتاب الفضائل باب إثبات حوض كينتنا صلى الله عليه وسلم وصفاؤه رقم الحديث ۳۶ (۲۳۰۰) . مسند احمد

مخرجا رقم الحديث ۲۱۳۲۷ ، مسند البزار رقم الحديث ۳۹۶۰ ، البعث والنشور للبيهقي رقم الحديث ۱۳۷ ،

کنز العمال رقم الحديث ۳۹۱۳۸ .

(۲) عَنْ حَارِثَةَ بْنِ وَهَبٍ . قَالَ : سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَذَكَرَ الْحَوْضَ فَقَالَ : « كَمَا بَيْنَ الْمَدِينَةِ

وَصَنْعَاءَ » . صحیح البخاري کتاب الزکاتي باب في الحوض رقم الحديث ۶۵۹۱ . صحیح مسلم کتاب الفضائل باب

إثبات حوض كينتنا صلى الله عليه وسلم وصفاؤه رقم الحديث ۳۳ (۲۲۹۸) . صحیح ابن حبان رقم الحديث ۶۲۵۱ ، مسند

البزار رقم الحديث ۷۰۳۰ ، البعث والنشور رقم الحديث ۱۳۸ .

(۳) قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرٍو رضي الله عنه : قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « حَوْضِي مَسِيرَةَ شَهْرٍ ، مَاؤُهُ أَبْيَضُ مِنَ اللَّبَنِ ،

وَرِيحُهُ أَطْيَبُ مِنَ الْمِسْكِ ، وَكَيْزَالُهُ كَنْجُومِ السَّمَاءِ ، مَنْ شَرِبَ مِنْهَا فَلَا يَظْمَأُ أَبَدًا » . صحیح البخاري کتاب

الزکاتي باب في الحوض رقم الحديث ۶۵۷۹ . صحیح مسلم کتاب الفضائل باب إثبات حوض كينتنا صلى الله عليه وسلم

وصفاؤه رقم الحديث ۲۷ (۲۲۹۲) . صحیح ابن حبان رقم الحديث ۶۳۵۲ ، مشكاة المصابيح باب الحوض والشفاعة

الفضل الأول رقم الحديث ۵۵۶۷ (۲) .

زه به د تاسو نه مخکې په حوضِ کوثر باندې موجود یم ، شوک چې په ما باندې تیرېږي هغه به دا اوبه څکي ، او شوک چې دا اوبه او څکي نو هغه به بیا هیڅ کله نه تېرې کیږي . (۱)

بدعتیان او مرتدین به د حوضِ کوثر نه منع کولې شي : کومو خلقو چې د نبی علیه السلام نه پس په دین کې بدعات شروع کړي وي یا مرتد شوي وي نو فرېستې به داسې خلق حوضِ کوثر ته نه راپریږدي . (۲)

(۱) عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنِّي فَرَطُكُمْ عَلَى الْحَوْضِ، مَنْ مَرَّ عَلَيَّ شَرِبَ، وَمَنْ شَرِبَ لَمْ يَظْمَأْ أَبَدًا، لَكِيدَنَّ عَلَيَّ أَقْوَامٌ أَعْرِفُهُمْ وَيَعْرِفُونِي، لَمَّا يُحَالُ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ» . صحيح البخاري كتاب الزقاتي باب في الحوض رقم الحديث ۶۵۸۳ ، ورم الحديث ۶۵۸۹ . صحيح مسلم كتاب الفضائل باب إلتجاب حوض نبينا صلى الله عليه وسلم وصفايه رقم الحديث ۲۵ (۲۲۸۹) ، ورم الحديث ۲۶ (۲۲۹۰) .

وفي رواية: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَنَا فَرَطُكُمْ عَلَى الْحَوْضِ» . صحيح البخاري كتاب الزقاتي باب في الحوض رقم الحديث ۶۵۷۵ .

(۲) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَنَا فَرَطُكُمْ عَلَى الْحَوْضِ، وَلَكِيدَنَّ مَعِيَ رِجَالٌ مِنْكُمْ لَمَّا كَيْخْتَلَجْنَ دُونِي، فَأَقُولُ: يَا رَبِّ أَصْحَابِي، فَيَقَالُ: إِنَّكَ لَا تَدْرِي مَا أَخَذْتُوا بَعْدَكَ . صحيح البخاري كتاب الزقاتي باب في الحوض رقم الحديث ۶۵۷۶ .

(كَيْخْتَلَجْنَ) يعدل بهم عن الحوض ويجذبون من عندي . (دُونِي) قبل أن يصلوا إلي . (مَا أَخَذْتُوا) من بدعة وفتنة ومعصية . تعليق مصطفى الباعلي صحيح البخاري .

وفي رواية: عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَكِيدَنَّ عَلَيَّ نَاسٌ مِنْ أَصْحَابِي الْحَوْضِ، حَتَّى عَرَفْتُهُمْ أُخْتَلَجُوا دُونِي، فَأَقُولُ: أَصْحَابِي، فَيَقُولُ: لَا تَدْرِي مَا أَخَذْتُوا بَعْدَكَ . صحيح البخاري كتاب الزقاتي باب في الحوض رقم الحديث ۶۵۸۲ .

وفي رواية: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّهُ كَانَ يُحَدِّثُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: يَرِدُ عَلَيَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ رَهْطٌ مِنْ أَصْحَابِي، فَيَحْلَتُونَ عَنِ الْحَوْضِ، فَأَقُولُ: يَا رَبِّ أَصْحَابِي، فَيَقُولُ: إِنَّكَ لَا عِلْمَ لَكَ بِمَا أَخَذْتُوا بَعْدَكَ، إِنَّهُمْ ازْدَادُوا عَلَى أَذْبَارِهِمُ الْقَهْقَرَى . صحيح البخاري كتاب الزقاتي باب في الحوض رقم الحديث ۶۵۸۵ .

وفي رواية: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: بَيْنَمَا أَنَا قَائِمٌ إِذَا زُمْرَةٌ حَتَّى إِذَا عَرَفْتُهُمْ خَرَجَ رَجُلٌ مِنْ بَيْنِي وَبَيْنِهِمْ، فَقَالَ: هَلُمَّ، فَقُلْتُ: أَيْنَ؟ قَالَ: إِلَى النَّارِ وَاللَّهِ، قُلْتُ: وَمَا هَانُهُمْ؟ قَالَ: إِنَّهُمْ ازْدَادُوا بَعْدَكَ عَلَى أَذْبَارِهِمُ الْقَهْقَرَى، لَمَّا إِذَا زُمْرَةٌ، حَتَّى إِذَا عَرَفْتُهُمْ خَرَجَ رَجُلٌ ← ← ← ←

د جنت چینې

په جنت کې به د بهترینو اوبو چینې وي :

۱. الله تعالی فرمائي : ﴿ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴾ (۱)

ترجمه : بیشکه متقیان (پرهیزگاران) به په باغونو او چینو کې وي .

۲. بل حای فرمائي : ﴿ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلِّ وَعُيُونٍ ﴾ (۲)

ترجمه : بیشکه متقیان به (د جنت د اونو) په سیورو او چینو کې وي .

۳. بل حای فرمائي : ﴿ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴾ (۳)

په دې جنت کې به چینه وي چې بهیږي به .

۴. بل حای ذکر دي : ﴿ فِيهَا عَيْنٌ تَجْرِي ﴾ (۴)

← ← ← مِنْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ . فَقَالَ : هَلُمْ . قُلْتُ أَيْنَ ؟ قَالَ : إِلَى النَّارِ وَاللَّهِ . قُلْتُ : مَا شَأْنُهُمْ ؟ قَالَ : إِنَّهُمْ ارْتَدُّوا بَعْدَكَ عَلَى أَدْبَارِهِمُ الْقَهْقَرَى . فَلَا أَرَاهُ يَخْلُصُ مِنْهُمْ إِلَّا مِثْلُ هَمَلِ النَّعَمِ . صحيح البخاري كتاب الزكوات باب في الحوض رقم الحديث ۶۵۸۷ .

وفي رواية صحيح : عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : لَيُرَدَّنَّ عَلَيَّ الْحَوْضُ رِجَالٌ مِنْ صَاحِبَتِي ، حَتَّى إِذَا رَأَيْتُهُمْ وَرَفِعُوا إِلَيَّ اخْتَلَجُوا دُونِي ، فَلَا قَوْلَنَ : أَيُّ رَبِّ أَصِيحَابِي ، أَصِيحَابِي ، فَلَئِنِّي لَأُنْكَرُ لَأَكْذِرِي مَا أَخَذْتُوا بَعْدَكَ . صحيح مسلم كتاب الفضائل باب إثبات حوض نبينا صلى الله عليه وسلم وصفاؤه رقم الحديث ۲۰ (۲۳۰۴) .

(أصِيحَابِي) وقع في الروايات مصغرا مكررا ، وفي بعض النسخ أصحَابِي أَصْحَابِي مَكْبَرًا مَكْرَرًا . شرح محمد لؤاد عبد الباقي على صحيح مسلم

(۱) الحجر آیه ۴۵ / بل حای فرمائي : ﴿ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴾ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿

ترجمه : بیشکه متقیان به په حای د آمن کې وي ، په باغونو او چینو کې به وي ﴿ . الدخان آیه ۵۱ ، ۵۲ .

(۲) المرسلات آیه ۴۱ .

(۳) الفاتحة آیه ۱۲ .

(۴) الرحمن آیه ۵۰ .

ترجمه: په دې دواړو جنتونو کې به دوه چینې وي چې بهیرې به . (۱)

د جنتیانو د پاره به په جنت کې پاکیزه مزیدار شراب وي

په جنتیانو باندې به په جنت کې پاکیزه شراب شکلې شي .

۱. په قرآن کریم کې ذکر دي: ﴿ وَسَقَّوهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ۝ ﴾ (۲)

ترجمه: او د دوی رب به په دوی باندې پاکیزه شراب شکی .

۲. د دنیا شراب داسې دي چې دا په سر باندې درد او بې خودي پیدا کوي، په عقل

پرده راولي، بیا د انسان د خلې نه بې هوډه خبرې اوهي، بلکه د دنیا شراب د ډیرو گناهونو جرړه ده، خود جنت شراب د دې ټولو نقصاناتو نه پاک دي .

الله تعالی فرمایي:

﴿ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ۝ بَيْضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّرْبِ بَيْنَ ۝ لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا

يُنزَفُونَ ۝ ﴾ (۳)

ترجمه: په جنتیانو باندې به د جاري شرابو دک جامونه گرځولې شي، تک سپین به وي چې څښونکو ته به خوند ورکونکي وي، نه به پدې کې د سردرد وي، او نه به د دینه بې هوشه کیږي (یعنی په عقل به تیاره نه راولي).

۳. همدغه شان مضمون په سورة الواقعة کې هم ذکر دی، الله تعالی فرمایي:

﴿ يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ ۝ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ ۝ وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ۝ لَا يُصَدَّعُونَ

عَنْهَا وَلَا يُنزَفُونَ ۝ ﴾ (۴)

(۱) بل خای ذکر دي: ﴿ فِيهَا عَيْنَانِ كَطَاخُنِ ۝ ﴾ الرحمن آیه ۶۶ .

ترجمه: په دې دواړو باغونو کې به د اوبو دوه راڅوټکېدونکې چینې وي .

(۲) اللع (الاسان) آیه ۲۱ .

(۳) الصافات آیه ۴۵ ۷ ۴۷ .

(۴) الواقعة آیه ۱۷ ۷ ۱۹ .

ترجمه: گرځوي به په دوی باندې داسې خادمان چې هميشه به ځوانان وي گلاسونه، جگونه، او د صفا شرابو ډک جامونه، چې نه به د دې شرابو په وجه د سردرد راځي او نه به دوی به هوشه کيږي.

بهر حال، د جنت شرابو څکلو سره به د انسان په سر باندې درد نه پيدا کيږي، په عقل به پرده نه راځي، او نه به به هوشه کيږي، بلکه د انسان طاقت به نور هم زیاتوي، او خوند به یې هم مزیدار وي. (۱)

د جنت په شرابو به د مشکو مهر لږیدلې وي او د تسنیم چینی اوبه

به ورسره گډې وي

الله رب العزت فرمائي:

﴿ يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مِثْمُورٍ ﴿۱﴾ خِثْمُهُ مِسْكٌ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ ﴿۲﴾

وَمِزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ ﴿۳﴾ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ﴿۴﴾ (۲)

ترجمه: په نېکانو باندې به هغه خالص (پاکیزه) شراب څکولې شي چې په هغې به مهر

(۱) ﴿ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ ﴾ إِنَّمَا فِيهِ شَرَابٌ وَلَا يَكُونُ كَأْسًا حَتَّى يَكُونَ فِيهِ شَرَابٌ وَإِلَّا فَهُوَ إِنَاءٌ ﴿ مِنْ مَعِينٍ ﴾ خَيْرٌ جَارِيَةٌ فِي الْأَنْهَارِ كَالْهَيْرَةِ تَرَاهَا الْعُيُونُ ﴿ بَيْضَاءٌ ﴾ قَالَ الْحَسَنُ: خَيْرٌ أَشَدُّ بَيَاضًا مِنَ اللَّبَنِ. ﴿ لَذَّةٌ ﴾ أَيْ لَذِيذَةٌ. ﴿ لِلشَّارِبِينَ. لَا فِيهَا غَوْلٌ ﴾ قَالَ الشَّعْبِيُّ: لَا تَفْتَالُ عُقُولُهُمْ فَتَدَاهِبُ بِهَا. قَالَ الْكَلْبِيُّ: لَيْسَ فِيهَا إِثْمٌ. وَقَالَ قَتَادَةُ: وَجَعُ الْبَطْنِ. وَقَالَ الْحَسَنُ: صَدَاعٌ. وَقَالَ أَهْلُ الْمَعَانِي: الْغَوْلُ فَسَادٌ يَلْحَقُ فِي خَفَاءٍ، يُقَالُ: اغْتَالَهُ إِغْتِيَالًا إِذَا أَفْسَدَ عَلَيْهِ أَمْرٌ فِي خُفْيَةٍ. وَخَمْرَةٌ الدُّلْيَا يَخْضَلُ مِنْهَا أَلْوَاعٌ مِنَ الْفَسَادِ، مِنْهَا السُّكْرُ وَذَهَابُ الْعَقْلِ وَوَجَعُ الْبَطْنِ وَالصَّدَاعُ وَالْقَيْءُ وَالْبَوْلُ، وَلَا يُوجَدُ شَيْءٌ مِنْ ذَلِكَ فِي خَيْرِ الْجَنَّةِ. ﴿ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ ﴾ قَرَأَ حَمْرَةٌ وَالْكَسَائِيُّ يُنْزَفُونَ بِكَسْرِ الرَّايِ وَالْقَهْمَا عَاصِمٌ فِي الْوَاقِعَةِ، وَقَرَأَ الْآخَرُونَ بِفَتْحِ الرَّايِ فِيهِمَا فَمَنْ فَتَحَ الرَّايَ فَغَتَّاهُ: لَا يَغْلِبُهُمْ عَلَى عُقُولِهِمْ وَلَا يَسْكُرُونَ، يُقَالُ: كَرَفَ الرَّجُلُ فَهُوَ مَنزُوفٌ وَكَزِيفٌ إِذَا سَكِرَ، وَمَنْ كَسَرَ الرَّايَ فَغَتَّاهُ: لَا يَنْغَلِ شَرَابُهُمْ، يُقَالُ: أَلْرَفَ الرَّجُلُ فَهُوَ مَنزُوفٌ إِذَا فَلَيْتَ خَيْرَتَهُ. تفسیر البهري ج ۲ ص

لېولې شوې وي ، ددې مهربه د مشکو وي ، او په همدې خيز کې د رغبت کوونکو د پاره رغبت کول پکار دی (یعنی ددې د حاصلولو کوشش دې اوکړي) ، او ددې شرابو سره به د تسنیم اوبه گډې (یوځای) وي ، تسنیم داسې یوه چینه ده چې د دینه به مقرب خلق اوبه څکي .

د جنت شرابو سره به د کافور چينې اوبه گډې وي

الله تبارک و تعالی فرمایي :

﴿ إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ۗ عَيْنًا يُشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ

يُفَجِّرُونَ بِهَا تَفْجِيرًا ۗ ۱)﴾

ترجمه : بیشکه نېکان خلق به د شرابو داسې پیالی (جامونه) څکي چې په هغې کې به د کافور گډون وي ، کافور داسې یوه چینه ده چې د هغې نه به د الله بندگان اوبه څکي ، او کوم طرف ته چې د دوی خوښه وي دا اوبه به د ځان سره بوځي .
(یعنی ددې چينې اوبه به د دوی په کنترول کې وي کوم طرف ته یې چې جاري کوي نو ورسره ځي به) .

نوټ : ددې چينې اوبه به د کافور په شان بنائسته سپينې وي او خوند به یې هم

بهترین وي . ۲)

(۱) الدر آیه ۵ ، ۶ .

(۲) ﴿ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ۗ ﴾ قَالَ قَتَادَةَ : يُنْزَجُ لَهُمْ بِالْكَافُورِ وَيُخْتَمُّ بِالْمِسْكِ . قَالَ عِكْرِمَةُ مِزَاجُهَا طَعْمُهَا . وَقَالَ أَهْلُ الْمَعَانِي أَرَادَ كَالْكَافُورِ فِي بَيَاضِهِ وَطِيبِ رِيحِهِ وَبَرْدِهِ لِأَنَّ الْكَافُورَ لَا يُشْرَبُ . وَهُوَ كَقَوْلِهِ ﴿ حَتَّى إِذَا جَعَلَهُ نَارًا ﴾ [الكهف : ۹۶] أَيْ كَنَارٍ . وَهَذَا مَعْنَى قَوْلِ قَتَادَةَ .

وقال مجاهد: يُنَازِجُهُ رِيحُ الْكَافُورِ . وَقَالَ ابْنُ كَيْسَانَ: طَيِّبَتْ بِالْكَافُورِ وَالْمِسْكِ وَالرُّزْنَجَبِيلِ . وَقَالَ عَقَّامُ وَالْكَلْبِيُّ: الْكَافُورُ إِسْمٌ لِعَيْنِ مَاءٍ فِي الْجَنَّةِ... ﴿ يُفَجِّرُونَ بِهَا تَفْجِيرًا ۗ ﴾ أَيْ يَقْوَدُونَ بِهَا حَيْثُ شَاؤُوا مِنْ مَنَازِلِهِمْ وَقُصُورِهِمْ . كَمَنْ يَكُونُ لَهُ نَهْرٌ يُفَجِّرُهُ هَاهُنَا وَهَاهُنَا إِلَى حَيْثُ يُرِيدُ . تفسیر البغوي ج ۵ ص ۱۹۰ الدر آیه

۶۰۵

د جنت د شرابو سره به زنجبیل گډوي

۱. الله تعالى فرمائي:

﴿ وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ۗ عَيْنًا فِيهَا تُسْقَى سَلْسَبِيلًا ۝ (۱) ﴾

ترجمه: په نېکانو بندگانو باندې به په جنت کې د شرابو داسې پیالی (جامونه) څکولې شي چې د هغې سره به زنجبیل (سوند) گډوي، زنجبیل په جنت کې داسې یوه چینه ده چې نوم یې سلسبیل دی.

د زنجبیل نه مراد د جنت سوند دی کوم چې د خوشبوئي د پاره په اوبو کې اچولې شي، یا دا په جنت کې یوه چینه ده چې د هغې د اوبو خوند به د زنجبیل (سوند) په شان وي. (۲)

د جنت مشروبات پخپله راتلل

حضرت ابو امامه رضی الله عنه فرمائي:

إِنَّ الرَّجُلَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ لَيَشْتَهِي الشَّرَابَ مِنْ شَرَابِ الْجَنَّةِ فَيَجِيءُ الْإِبْرِيْقُ فَيَقَعُ فِي يَدِهِ

فَيَشْرَبُ ثُمَّ يَعُودُ إِلَى مَكَالِهِ. (۳)

چې کله یو جنتي ته د جنت د مشروباتو څکلو خواهش اوشي نو گوزه (او گلاس) به پخپله دده لاس ته راشي، دا به ورنه څکاک او کړي، بیا به دا گوزه واپس خپل ځای ته لاړه شي.

(۱) الدرر آبه ۱۷، ۱۸.

(۲) وَالزَّجْبِيلُ: وَمَا كَانَتْ الْعَرَبُ تَسْتَطِيبُهُ جَدًّا، فَوَعَدَهُمُ اللَّهُ تَعَالَى أَنَّهُمْ يُسْقَوْنَ فِي الْجَنَّةِ الْكَأْسَ الْمَنْزُوجَةَ بِزَّجْبِيلِ الْجَنَّةِ. قَالَ مُقَاتِلٌ: لَا يُشْبِهُ زَنْجَبِيلَ الدُّنْيَا. قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ رضي الله عنهما: كُلُّ مَا ذَكَرَ اللَّهُ فِي الْقُرْآنِ مِمَّا فِي الْجَنَّةِ وَسَمَاءُ لَيْسَ لَهُ فِي الدُّنْيَا مِثْلٌ. وَقِيلَ: هُوَ عَيْنٌ فِي الْجَنَّةِ يُؤْجَدُ مِنْهَا طَعْمُ الزَّجْبِيلِ. قَالَ قَتَادَةُ: يَشْرَبُهَا الْمُقَرَّبُونَ صِرْفًا، وَيُمْنَجُ لِسَائِرِ أَهْلِ الْجَنَّةِ. تفسير البهري ج ۵ ص ۱۹۳ الدرر آبه ۱۷.

(۳) صلة الجنة لابن ابي الدنيا باب شراب أهل الجنة رقم الحديث ۱۲۸، الترغيب والترهيب للمنذري رقم الحديث ۵۶۸۴ فصل في أكل أهل الجنة وهرهم وغير ذلك. العمل الصالح رقم الحديث ۲۰۱۹ قال الالباني: حسن. التفسير المظهر ج ۱۰ ص ۱۶۱، الدر المنثور في التفسير بالمأثور ج ۷ ص ۶۵.

﴿ مَدَامَتْنِ ۛ ﴾ (۱)

ترجمہ : دا دواړه باغونه به تک شنه وي .

۳ . د جنت د اُونو سيوري به ډير اوږده وي : الله تعالى فرمايي :

﴿ وَظِلٌّ مَّمْدُودٍ ۛ ﴾ (۲)

ترجمہ : او جنتيان به په اوږد سيورې کې وي .

۴ . د بخاري شريف حديث دى ، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي :

إِنَّ فِي الْجَنَّةِ لَشَجْرَةً يَسِيرُ الرَّاِكِبُ فِي ظِلِّهَا مِائَةَ سَنَةٍ ، وَاقْرَأُوا إِنَّ هُنْتُمْ ﴿ وَظِلٌّ مَّمْدُودٍ ۛ ﴾ .
بيشککه په جنت کې يوه اونه ده (چې نوم يې طوبى) دى ، که (په سورلى باندي) يو
سور کس ددې اونې په سيورې کې سل (۱۰۰) کاله مزل اوکړي خو بيا به هم دا سيورې ختم
نکړي ، (بيا نبي عليه السلام ددې خبرې د تصديق د پاره او فرمايل :) که چيرته ستاسو
خوښه وي نو د قرآن کریم دا آيت اولولئ : (الله تعالى فرمايي :) جنتيان به په اوږد
سيورې کې وي . (۳)

۵ . په يوبل حديث کې دي ، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي :

إِنَّ فِي الْجَنَّةِ لَشَجْرَةً ، يَسِيرُ الرَّاِكِبُ الْجَوَادَ الْمُسْتَرِّ السَّرِيعَ مِائَةَ عَامٍ مَا يَقْطَعُهَا . (۴)

(۱) الرحمن آية ۶۴ .

(۲) الواقعة ۳۰ .

(۳) صحيح البخاري . كتاب بدء الخلق باب ما جاء في صفة الجنة وأهلها مخلوقه رقم الحديث ۳۲۵۲ ، و رقم الحديث ۲۸۸۱ كتاب تفسير القرآن باب قوله : ﴿ وَظِلٌّ مَّمْدُودٍ ﴾ [الواقعة : ۳۰] . سنن ابن ماجه رقم الحديث ۴۳۳۵ ، سنن الترمذي رقم الحديث ۳۲۹۲ .

وفي رواية : عَنْ أَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، قَالَ : إِنَّ فِي الْجَنَّةِ لَشَجْرَةً يَسِيرُ الرَّاِكِبُ فِي ظِلِّهَا مِائَةَ عَامٍ لَا يَقْطَعُهَا . صحيح البخاري كتاب بدء الخلق باب ما جاء في صفة الجنة وأهلها مخلوقه رقم الحديث ۳۲۵۱ ، و رقم الحديث ۶۵۵۲ كتاب الزكوات باب صفة الجنة والنار . سنن الترمذي رقم الحديث ۲۵۲۳ . (۴) صحيح البخاري كتاب بدء الخلق باب ما جاء في صفة الجنة وأهلها مخلوقه رقم الحديث ۳۲۵۳ .

بیشکه په جنت کې یوه اونه ده که ددې په سیورې کې یو تېز رفتار ه ښه آس باندي سور کس سل (۱۰۰) کاله لار شي خو بیا به هم دا ختم نکړي .

۶ . د سِدْرَةُ الْمُنتَهَى اونی خانګې هم ډیرې غټې دي ، د هغې پتنگان به د سروزرو وي ، او میوې به یې د مټکو په اندازه غټې وي . (۱)

وضاحت : سِدْرَةُ الْمُنتَهَى د پېرې هغه اونه ده چې د جنت په آخري غاړه باندي ولاړه ده د هغې نه اخوا علم بل هیچاته نشته ، حضرت جبریل علیه السلام هم د هغې اونی نه مخکې نشي تللی ، صرف نبي علیه السلام د معراج په شپه باندي ددې اونی نه مخکې تللي و ، دا په اووم آسمان کې ده . (۲)

د جنت د اونی تنې او خانګې به ډیرې قیمتي وي

۱ . د ترمذي شریف حدیث دی ، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي :

مَا فِي الْجَنَّةِ شَجَرَةٌ إِلَّا وَسَاقُهَا مِنْ ذَهَبٍ . (۳)

په جنت کې د هرې اونی تنې به د سروزرو وي .

(۱) عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ، قَالَتْ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَذَكَرَ سِدْرَةَ الْمُنتَهَى ، فَقَالَ : « يَسْتَطِيلُ فِي ظِلِّ الْفَتَنِ مِنْهَا مِائَةٌ رَاكِبٍ » ، أَوْ قَالَ : « وَيَسْبُغُ فِي ظِلِّ الْفَتَنِ مِنْهَا مِائَةٌ رَاكِبٍ فِيهَا فِرَاشُ الذَّهَبِ كَأَنَّ كَثْرَهَا الْقِلَابُ » . المعجم الكبير للطبراني ج ۲۴ ص ۸۷ رقم الحديث ۲۳۴ . سنن الترمذي أبواب صفة الجنة عن رسول الله صلى الله عليه وسلم باب ما جاء في صفة ثمار أهل الجنة رقم الحديث ۲۵۳۱ ، مشكاة المصابيح رقم الحديث ۵۶۴۰ (۲۹) ، كنز العمال رقم الحديث ۳۹۲۷۱ .

(۲) (سِدْرَةُ الْمُنتَهَى) قِيلَ : هِيَ شَجَرَةٌ كُنِيَ فِي السَّمَاءِ السَّابِعَةِ عَنْ يَمِينِ الْعَرْشِ كَثْرَهَا كَقِلَابِ هَجَرَ ، وَالْمُنْتَهَى بِمَعْنَى مَوْجِ الْإِلْتِهَامِ أَوْ الْإِلْتِهَامِ ، كَأَنَّهَا فِي مُنْتَهَى الْجَنَّةِ وَآخِرِهَا ، وَقِيلَ : لَمْ يُجَاوِزْهَا حَدٌّ ، وَإِلَيْهَا يَنْتَهِي عِلْمُ الْمَلَائِكَةِ وَغَيْرِهِمْ ، وَلَا يَعْلَمُ أَحَدٌ مَا وَرَاءَهَا . مرآة المفاتيح باب صفة الجنة وأهلها ج ۹ ص ۳۵۹۰ .

(۳) سنن الترمذي أبواب صفة الجنة عن رسول الله صلى الله عليه وسلم باب ما جاء في صفة ثمار الجنة رقم الحديث ۲۵۲۵ ، وقال الترمذي : هذا حديث حسن غريب . وقال الالباني : صحيح . مشكاة المصابيح كتاب أحوال القيامة وبدء الخلق باب صفة الجنة وأهلها الفصل الثاني رقم الحديث ۵۶۳۱ (۲۰) .

فائده: په دې حديث کې ذکر شو چې د جنت د هرې اونې تنې به د سرو زرو وي، البته د هغې اونو څانگې به مختلف قسمه وي، د ځنې اونو څانگې به د سرو زرو وي، د ځنې به د سپينو زرو وي، د ځنې به د ياقوتو او زمردو وي، او د ځنې به د چمکدارو ملغرو وي. همدارنگې په دې اونو کې به قسما قسما بڼاسته ميوې وي، او لاندې به ورنه نهرونه بهيرې. (۱)

۲. حضرت عبد الله بن عباس رضي الله عنهما فرمايي:

نَخْلُ الْجَنَّةِ جُدُّوْعُهَا مِنْ زُمُرِدٍ أَحْضَرٍ، وَكَرْبُهَا مِنْ ذَهَبٍ أَحْمَرَ. (۲)

د جنت د قجورو تنې به د شنو زمردو وي، جررې (بيخ) به يې د سرو زرو وي.

په جنت کې به هر قسمه ميوې وي

د جنتيانو د پاره به په جنت کې هر قسمه ميوې وي:

(۱) (مَا فِي الْجَنَّةِ شَجَرَةٌ إِلَّا وَسَاقُهَا مِنْ ذَهَبٍ) ، وَأَمَّا أَغْصَانُهَا مُخْتَلِفَةٌ . فَتَارَةٌ مِنْ ذَهَبٍ ، وَأُخْرَى مِنْ فِضَّةٍ أَوْ يَاقُوتَةٍ أَوْ زُمُرَدَةٍ أَوْ لَوْلُؤَةٍ أَوْ مَرْصَعَةٍ مُلْتَمَعَةٍ ، مُزَيَّنَةٌ بِأَنْوَاعِ الْأَزْهَارِ وَأَصْنَافِ الْأَنْوَارِ ، وَمِنْ فَوْقِهَا أَجْنَابُ الْأَكْتَابِ وَمِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ . مرقاة المفاتيح باب صفة الجنة وأهلها ج ۹ ص ۳۵۸۷ .

(۲) عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنهما ، قَالَ: نَخْلُ الْجَنَّةِ جُدُّوْعُهَا مِنْ زُمُرِدٍ أَحْضَرٍ، وَكَرْبُهَا مِنْ ذَهَبٍ أَحْمَرَ، وَكَمْرُهَا مِثْلُ الْقِلَالِ وَالذِّلَالِ ، أَشَدُّ بَيَاضًا مِنَ اللَّبَنِ ، وَأَحْلَى مِنَ الْعَسَلِ ، وَاللَّيْنُ مِنَ الزُّبْدِ ، هَلْسٌ فِيهِ عَجْمٌ . صفة الجنة لابن ابي الدنيا صفة شجر الجنة رقم الحديث ۴۸ . صحيح الترغيب والترهيب كتاب صفة الجنة رقم الحديث ۳۷۳۵ (۱۱) .

وفي رواية: عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنهما فِي قَوْلِهِ عَزَّ وَجَلَّ: { فِيهَا مَا كَرِهَتْ } وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ { [الرحمن: ۶۸] قَالَ: « نَخْلُ الْجَنَّةِ جُدُّوْعُهَا زُمُرُدٌ أَحْضَرٌ وَكَرْبُهَا ذَهَبٌ أَحْمَرٌ ، وَسَعْفُهَا كِسْوَةٌ لِأَهْلِ الْجَنَّةِ مِنْهَا مَقَطَعَاتُهُمْ وَحُلَلُهُمْ ، وَكَمْرُهَا أَمْثَالُ الْقِلَالِ أَوْ الذِّلَالِ أَشَدُّ بَيَاضًا مِنَ اللَّبَنِ ، وَأَحْلَى مِنَ الْعَسَلِ ، وَاللَّيْنُ مِنَ الزُّبْدِ ، وَكَلْسٌ لَهَا عَجْمٌ . المستدرک علی الصحیحین للحاکم کتاب التفسیر تفسیر سورة الرحمن رقم الحديث ۳۷۷۶ وقال الحاکم: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ وَلَمْ يُخَرِّجَاهُ . وَالْقَوْلُ الدَّهْلِيُّ . صفة الجنة لابن عمير الاصبهاني رقم الحديث ۳۵۴ .

۱. اللہ تعالیٰ فرمایي: ﴿يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ﴾ (۱)

ترجمه: دوی به په جنت کې هر قسمه میوې په اطمینان سره راغواړي.

۲. همدغه شان آیت په سوره ص کې هم ذکر دی: اللہ تعالیٰ فرمایي:

﴿مُتَّكِنِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ﴾ (۲)

ترجمه: جنتیانو به په جنت کې تکیه لېږولي وي، په دې کې به ډیرې میوې او شربتونه راغواړي.

۳. بل حای فرمایي: ﴿وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ﴾ (۳)

ترجمه: او (ددې جنتیانو د پاره) داسې میوې به وي کومې چې دوی خوښوي.

۴. بل حای فرمایي:

﴿وَقَوَائِمًا يَشْتَهُونَ﴾ ۱۰ ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (۴)

ترجمه: او متقیان به په هغه میوو کې وي کومې چې د دوی زړه غواړي، (دوی ته به وویلې شي:) تاسو ښه په مزې سره خورئ او شکی، دا د هغه ښکو اعمالو په بدله کې دي کوم چې تاسو په دنیا کې کول.

۵. بل حای فرمایي: ﴿فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجِينَ﴾ (۵)

ترجمه: په دې دواړو جنتونو کې به د هرې میوې دوه دوه قسمه وي.

۶. په جنت کې به قجورې او آناروي. اللرب العزت فرمایي:

(۱) الدخان آیه ۵۵.

(۲) ص آیه ۵۱.

(۳) الواقعة آیه ۲۰.

(۴) المرسلات آیه ۴۲، ۴۳.

(۵) الرحمن آیه ۵۲.

﴿ فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ﴾ . (۱)

ترجمه: په دې دواړو باغونو کې به میوې، قجورې، او انار وي.

۷. په جنت کې به انگور وي. رب کریم فرمایي:

﴿ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ۖ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ﴾ . (۲)

ترجمه: بیشکه متقیانو د پاره کامیابی ده، باغونه او انگور دي.

۸. په جنت کې به پېرې او کېلې وي. په قرآن کریم کې ذکر دي:

﴿ فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ۖ وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ ﴾ . (۳)

ترجمه: جنتیان به په بې ازغو پېرو کې وي، او قط په قط کېلو کې به وي.

۹. په دې آیت کې ذکر شو چې د جنت پېرې به بې ازغو وي، ددې په باره کې درته یو

حدیث رانقل کوم: صحابه کرام رضی اللہ عنہم فرمایي چې یوه ورځ یو اعرابي نبی علیه السلام ته راغی او عرض یې اوکړو:

ای د الله رسوله! الله تعالی په قرآن کریم کې د یوې تکلیف رسوونکې اونې ذکر کړی، او زه نه پوهیږم چې آیا په جنت کې به هم داسې اونه وي چې هغه به خپل مالک ته تکلیف رسوي؟

رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته او فرمایي:

وَمَا هِيَ؟ هغه کومه اونه ده؟

اعرابي وویل: هغه د پېرې اونه ده، حکه (الله تعالی فرمایي چې دا به په جنت کې وي

اود) پېرې سره خو ازغی وي (چې خپل مالک ته تکلیف رسوي).

رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته د قرآن کریم دا آیت اولوست:

(۱) الرحمن آیه ۶۸ .

(۲) النبا آیه ۳۱، ۳۲ .

(۳) الواقعة ۲۸، ۲۹ .

﴿ فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ﴾ . ترجمه : جنتیان به په بې ازغو پېرو کې وي .

(بیا نبی علیه السلام او فرمایل :) الله ﷻ به ددې اونې نه ازغې ختم کړي ، د هر طزغې په عوض کې به میوه رازرغونه کړي ، بیا به ددې میوې نه نورې میوې را اوباسي ، په هره میوه کې به دوه اویا (۷۲) رنگونه (او خوندونه) وي ، یو رنگ به د بل رنگ سره مشابه نه وي . (۱)

د جنت د میوو خوند به ډیر مزیدار وي

اگر چې د جنت میوې به ظاهراً د دنیا د میوو په شکل وي ، یا په نوم کې به ددې سره یو شان وي خو خوند او مزه به یې ډیره مزیداره وي .

۱ . الله تعالی فرمایي : ﴿ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَتُوا بِه مُتَشَابِهًا ﴾ . (۲)

ترجمه : هر کله چې جنتیانو ته ددې باغونو نه څه میوه د خوراک د پاره ورکړې شي نو دوی به وایي چې دا خو مونږ ته منځکې هم راکړې شوې وه ، او دوی ته به د دنیا میوو په شان میوې ورکړې شي . (خو خوند به یې ډیر مزیدار وي) .

تشریح : جنتیانو ته چې کومه میوه ورکولې شي نو په رنگونو کې به یو شان بنکاري ، دوی به دا گمان کوي چې گني دا هماغه منځکینی میوه ده خو چې کله یې

(۱) پوره حدیث داسې دی : عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، قَالَ : كَانَ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُونَ : إِنَّ اللَّهَ يَنْفَعُنَا بِالْأَعْرَابِ وَمَسَائِلِهِمْ أَقْبَلُ أَعْرَابِيٌّ يَوْمًا فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ! لَقَدْ ذَكَرَ اللَّهُ فِي الْقُرْآنِ شَجَرَةً مُؤَدِّيَةً وَمَا كُنْتُ أَرَى أَنَّ فِي الْجَنَّةِ شَجَرَةً تُؤَدِّي صَاحِبَهَا . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « وَمَا هِيَ ؟ » قَالَ : السِّدْرُ ، فَإِنَّ لَهَا شَوْكًا . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " { فِي سِدْرٍ مَخْضُودٍ } [الواقعة : ۲۸] يَخْضِدُ اللَّهُ شَوْكَهُ فَيَجْعَلُ مَكَانَ كُلِّ شَوْكَةٍ لَمْرَةً ، فَإِنَّهَا تُنْبِتُ لَمْرًا تُفْتَقُ الثَّمَرَةُ مَعَهَا عَنِ الثَّنِينِ وَسَبْعِينَ لَوْثًا مَا مِنْهَا لَوْثٌ يُشْبِهُ الْآخَرَ . المستدرک علی الصحیحین للحاکم کتاب التفسیر تفسیر سورة الواقعة رقم الحدیث ۳۷۷۸ ، وقال الحاکم : صحیح الإسناد و لم یختر جاءه . ووافقہ الدہبی . البعث والنشور للبهیمی رقم الحدیث ۲۷۶ . (۲) البقرة آیه ۲۵ .

او خوري نو خوند به يې مختلف وي .

يادا مطلب دی چې د جنت میوو ظاهري شکل و صورت او نوم به د دنیا د میوو په شان وي خو خوند او مزه به يې ډیره مزیداره وي . (۱)

۳ . په یو حدیث کې هم راځي ، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي :

چې کله الله تعالی حضرت آدم علیه السلام لره د جنت نه راښکته کړو نو ده ته يې د جنت څه میوې ورکړې او د هر څیز هنري ورتنه او خود ،

فَمَثَارُكُمْ هَذِهِ مِنْ ثَمَارِ الْجَنَّةِ غَيْرَ أَنْ هَذِهِ تَغْدِرُ وَتِلْكَ لَا تَتَغْدِرُ .

پس ستاسو دا میوې اصلاً د جنت میوې دي خو فرق دومره دی چې د دنیا میوې خرابې او د جنت میوې نه خرابې دي . (۲)

۳ . د جنت میوې به ډیرې خوند وړې وي ، حضرت عبد الله بن عباس رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا فرمایي :

..... وَثَمَرُهَا مِثْلُ الْقَلَالِ وَالذَّلَالِ ، أَشَدُّ بَيَاضًا مِنَ اللَّبَنِ ، وَأَخْلَى مِنَ الْعَسَلِ ، وَاللَّيْنُ مِنَ

(۱) { كَلِمًا } مَتَى مَا { رَزَقُوا } أَطْعَمُوا { مِنْهَا } أَي مِنَ الْجَنَّةِ { مِنْ ثَمَرَةٍ } أَي ثَمَرَةٍ وَ " مِنْ " صِلَةٌ { رِزْقًا } كَلِمًا { قَالُوا } هَذَا الَّذِي رَزَقْنَا مِنْ قَبْلُ ... قِيلَ : مِنْ قَبْلِ فِي الدُّنْيَا . وَقِيلَ : الثَّمَارُ فِي الْجَنَّةِ مُتَشَابِهَةٌ فِي النَّوْنِ ، مُخْتَلِفَةٌ فِي الطَّعْمِ ، فَإِذَا رَزَقُوا ثَمَرَةً بَعْدَ أُخْرَى فَكُنُوا أَنَّهَا الْأُولَى { وَأَتُوا بِهِ } بِالرِّزْقِ { مُتَشَابِهًا } قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ وَمُجَاهِدٌ وَالرَّبِيعُ : مُتَشَابِهًا فِي الْأَلْوَانِ مُخْتَلِفًا فِي الطَّعْمِ . وَقَالَ الْحَسَنُ وَقَتَادَةَ : { مُتَشَابِهًا } أَي يُشْبِهُ بَعْضُهَا بَعْضًا فِي الْجُودَةِ ، أَي كُلُّهَا خَيْرٌ لَا رَدَّ أَلَّةَ فِيهَا . وَقَالَ مُحَمَّدُ بْنُ كَعْبٍ : يُشْبِهُ ثَمَرَ الدُّنْيَا غَيْرَ أَنَّهَا أَطْيَبُ . وَقِيلَ مُتَشَابِهًا فِي الْإِسْمِ مُخْتَلِفًا فِي الطَّعْمِ . قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا : لَيْسَ فِي الدُّنْيَا مِثْلًا فِي الْجَنَّةِ إِلَّا الْأَسَامِي . تفسير البهري ج ۱ ص ۹۲ سورة البقرة آية ۲۵ .

(۲) وَعَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللهُ عَنْهُ - رَفَعَهُ - قَالَ : لَمَّا أَخْرَجَ اللهُ آدَمَ مِنَ الْجَنَّةِ زَوَّدَهُ مِنْ ثَمَارِ الْجَنَّةِ وَعَلَّمَهُ صَنْعَةَ كُلِّ هَيْئَةٍ ، فَمَثَارُكُمْ هَذِهِ مِنْ ثَمَارِ الْجَنَّةِ غَيْرَ أَنْ هَذِهِ تَغْدِرُ وَتِلْكَ لَا تَتَغْدِرُ . مجمع الزوائد . كتاب فيه ذكر الألبان باب ذكر كبريتنا آدم أبي البشر صل الله عليه وسلم رقم الحديث ۱۳۷۲۸ وقال الهيثمي : زَوَّاهُ الْبَرَارَ وَالطَّبْرَانِيَّ وَرَجَّأَهُ لِقَاتٍ . المستدرک علی الصحیحین للحاکم کتاب تواریخ المتقدّمین من الألبان والمؤسّلین ذکر آدم عليه السلام رقم الحديث ۳۹۹۶ وقال الحاکم : صحیح الإسناد ولم یخرجاه . ووافقہ الذهبي . صفة الجنة لابن ابي الدنيا رقم الحديث ۱۱۳ ، مسند البزار رقم الحديث ۳۰۲۹ ، کنز العمال رقم الحديث ۳۵۳۲۳ .

الرُّبْدِ، لَيْسَ فِيهِ عَجْمٌ.

د جنت ميوې به د مټكو او بوقو په شان غټې وي ، د شودو نه به سپنې وي ، د
شهو نه به خوږې وي ، د گچو نه به نرمې وي ، او په دې ميوو كې به هلو كې (زنرې) نه
وي . (۱)

د هوا په چلیدو سره د جنت د اونیو نه بښاسته آواز راوتل

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمائي :

إِنَّ فِي الْجَنَّةِ شَجْرَةً جُدُوعُهَا مِنْ ذَهَبٍ، وَفُرُوعُهَا مِنْ زَبْرَجِدٍ وَلَوْلُؤُ، فَتَهْبُّ لَهَا رِيحٌ فَتُصْفِقُ،
فَمَا سَمِعَ السَّامِعُونَ بِصَوْتِ شَيْءٍ قَطُّ أَلَدَّ مِنْهُ. (۲)

(۱) صفة الجنة لابن ابي الدنيا صفة شجر الجنة رقم الحديث ۴۸ . صحيح الترغيب والترهيب كتاب صفة الجنة رقم
الحديث ۳۷۳۵ (۱۱) .

وفي رواية: عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا فِي قَوْلِهِ عَرَّ وَجَلَّ: { فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ } [الرحمن: ۶۸] قَالَ:
« نَخْلُ الْجَنَّةِ جُدُوعُهَا زُمُرْدٌ أَخْضَرٌ وَكَرَائِيْفُهَا ذَهَبٌ أَحْمَرٌ ، وَسَعْفُهَا كِسْوَةٌ لِأَهْلِ الْجَنَّةِ مِنْهَا مَقْطَعَاتُهُمْ
وَخَلْلُهُمْ ، وَكُنُوزُهَا أَمْثَالُ الْقِلَالِ أَوْ الدِّلَامِ أَشَدُّ بَيَاضًا مِنَ اللَّبَنِ ، وَأَخْلَى مِنَ الْعَسَلِ ، وَاللَّيْنُ مِنَ الرُّبْدِ ، وَلَيْسَ
لَهَا عَجْمٌ . الْمُسْتَرْكُ عَلَى الصَّحِيحِينَ لِلْحَاكِمِ كِتَابُ التَّفْسِيرِ تَفْسِيرُ سُورَةِ الرَّحْمَنِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ رقم
الحديث ۳۷۷۶ وقال الحاكم: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ وَكَأَنَّهُ يُخَرِّجُهُ . وَوَأَفَقَهُ الدَّهْلِيُّ . صفة الجنة لابي نعيم
الاصبهالي رقم الحديث ۳۵۴ .

(۲) الترغيب والترهيب فصل في شجر الجنة وثمارها رقم الحديث ۵۶۸۰ . صفة الجنة لابي نعيم الاصبهالي د كُرْحُورِ
أَهْلِهَا وَاجْتِنَابِهِمْ عَلَى الْفِتَاءِ وَالطَّرِبِ لِقَوْلِهِ تَعَالَى { قُلْهُمْ فِي رَوْحِهِ يُخَبَّرُونَ } [الروم: ۱۵] رقم الحديث ۴۳۳ .

وفي رواية: عَنْ عَبْدِ بْنِ أَبِي لُبَابَةَ: إِنَّ فِي الْجَنَّةِ شَجْرَةً كُنُوزُهَا زَبْرَجِدٌ وَيَأْقُوتٌ وَلَوْلُؤٌ فَيَبْعَثُ اللَّهُ عَرَّ وَجَلَّ رِيحًا
فَتُصْفِقُ، فَيَسْمَعُ لَهَا أَصْوَاتٌ كَمَا يُسْمَعُ أَلْدُ مِنْهَا . صفة الجنة لابن ابي الدنيا بَابُ هَيْئَةِ أَهْلِ الْجَنَّةِ رقم الحديث ۲۵۴ .
وفي رواية: عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ الْحَارِثِيِّ، قَالَ: حَدَّثْتُ أَنَّ فِي الْجَنَّةِ شَجْرَةً آجَامُهَا مِنْ قَصَبٍ مِنْ ذَهَبٍ
جَنَلُهَا اللَّوْلُؤُ . فَإِذَا اشْتَهَى أَهْلُ الْجَنَّةِ أَنْ يَسْمَعُوا صَوْتًا حَسَنًا بَعَثَ اللَّهُ عَرَّ وَجَلَّ عَلَى تِلْكَ الْأَجَامِ رِيحًا فَتَأْتِي
بِكُلِّ صَوْتٍ يَشْتَهُونَ . صفة الجنة لابن ابي الدنيا بَابُ هَيْئَةِ أَهْلِ الْجَنَّةِ رقم الحديث ۲۵۶ .

بیشکه په جنت کې به داسې یوه اونه وي چې د هغې تنې به د سرور و وي ، او شاخونه به یې د زبرجدو او ملغرو وي ، چې کله په دې باندې هوا ولږي نو د دینه به داسې بنائسته آواز رااوهي چې اوریدونکو به د دینه ډیر مزیدار آواز د بل شي نه وي اوریدلی .

په دنیا کې د الله تعالی ذکر کولو سره په جنت کې اونه نال کیدل

کوم مسلمان چې دلته په دنیا کې خومره د الله تعالی ذکر کوي نو په همدې مقدار سره ده ته په جنت کې اونې نالیږي .

د ترمذي شریف حدیث دی ، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي چې د معراج په شپه زما ملاقات د حضرت ابراهیم علیه السلام سره اوشو ، هغه راته او فرمایل :

يَا مُحَمَّدُ ! أَقْرَبِي أُمَّتَكَ مِنِّي السَّلَامَ وَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ الْجَنَّةَ طَيِّبَةُ التُّرْبَةِ عَذْبَةُ الْمَاءِ وَأَنَّهَا قِيَعَانٌ ، وَأَنَّ غِرَاسَهَا " سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ " .

اې محمد ! خپل امت ته زما سلام او وایه او دا خبر ورکړه چې د جنت خاوره ډیره پاکیزه ده ، او اوبه یې ډیرې خوږې (مزیدارې) دي خودا خالي میدان دی ، ددې اونې نالول :

" سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ " ویل دي . (۱)

(یعنی خومره چې څوک دا اذکار کوي نو په همدومره مقدار به دده د پاره په جنت کې اونې نالیږي) . (۲)

(۱) عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رضي الله عنه ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ " لَقِيتُ إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ لَيْلَةَ أُسْرِي فِي فَقَالَ : يَا مُحَمَّدُ ! أَقْرَبِي أُمَّتَكَ مِنِّي السَّلَامَ وَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ الْجَنَّةَ طَيِّبَةُ التُّرْبَةِ عَذْبَةُ الْمَاءِ وَأَنَّهَا قِيَعَانٌ ، وَأَنَّ غِرَاسَهَا " سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ " . سنن الترمذي أبواب الدعوات عن رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ باب ما جاء في فضل التَّسْبِيحِ وَالتَّكْبِيرِ وَالتَّهْلِيلِ وَالتَّحْمِيدِ رقم الحديث ۳۴۶۲ وقال الترمذي : هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ . وقال الألباني : حسن . الترغيب والترهيب للمندري رقم الحديث ۲۳۸۸ . الأذكار للنووي رقم الحديث ۱۰۱ ، مشكاة المصابيح كتاب الدعوات باب أبواب التَّسْبِيحِ وَالتَّحْمِيدِ وَالتَّهْلِيلِ وَالتَّكْبِيرِ رقم الحديث ۲۳۱۵ (۲۲) . رياض الصالحين باب فضل الذكر والحث عليه رقم الحديث ۳۱/۱۳۲۸ ، كنز العمال رقم الحديث ۱۹۹۰ .

(۲) وَالْمَغْفَى أَعْلَنَهُمْ بِأَنَّ هَذِهِ الْكَلِمَاتِ وَخَوَّهَا سَبَبٌ لِدُخُولِ قَائِلِهَا الْجَنَّةَ وَلِكَثْرَةِ أَشْجَارِ مَنْزِلِهِ فِيهَا ، لِأَنَّهُ كُلَّمَا كَثُرَتْ كَلِمَاتُهَا كَثُرَتْ لَهَا أَشْجَارُ بَعْدِهَا . قَالَ ابْنُ الْمَلِكِ : يَعْنِي أَنَّ هَذِهِ الْكَلِمَاتِ تُورِثُ قَائِلَهَا الْجَنَّةَ . ← ← ←

د جنت خوراک

په جنت کې به ډير اعلى قسمه خوراک وي ، تر دې چې د جنتي کوم قسمه مرغانو يا نورو غوښو خورلو ته شوق پيدا شي هغه به ورته ملاويږي .

۱. الله تعالى فرمايي : ﴿ وَ لَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴾ . (۱)

ترجمه : او د مرغانو غوښه به وي کومه چې د دوى خوښيږي (او زړه يې اوغواړي) .

۲. بل حای فرمايي :

﴿ وَ اَمَدَدُهُمْ بِمَا كِهَيَّةٌ وَ لَحْمِ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴾ . (۲)

ترجمه : او مونږ به دې جنتيانو ته وخت په وخت ميوه او غوښه ورکوو کومه چې د دوى زړه اوغواړي . (۳)

۳. حضرت انس رضي الله عنه فرمايي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم او فرمايل :

← ← ← فَأُطْلِقَ السَّبَبَ وَأَرَادَ الْمُسَبَّبَ . اهـ . وَ فِيهِ بَحْثٌ . وَقَالَ الطَّبِيبِيُّ : أَقُولُ : فِي هَذَا الْحَدِيثِ إِشْكَالٌ لِأَنَّهُ يَدُلُّ عَلَى أَنَّ أَرْضَ الْجَنَّةِ خَالِيَةٌ عَنِ الْأَشْجَارِ وَالْقُصُورِ ، وَيَدُلُّ قَوْلُهُ تَعَالَى : { جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ } [البقرة : ۲۵] عَلَى أَنَّهَا غَيْرُ خَالِيَةٍ عَنْهَا ، لِأَنَّهَا إِنَّمَا سُمِّيَتْ جَنَّةً لِأَشْجَارِهَا الْمُتَكَاثِفَةِ الْمُظِلَّةِ بِالتَّفَانِ أَغْصَانِهَا . وَالْجَوَابُ : أَنَّهَا كَانَتْ قَبَعَاتًا ، ثُمَّ إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى أَوْجَدَ بِفَضْلِهِ فِيهَا أَشْجَارًا وَقُصُورًا ، بِحَسَبِ أَعْمَالِ الْعَامِلِينَ لِيَكُنْ غَامِلٍ مَا يَخْتَصُّ بِهِ بِسَبَبٍ عَلَيْهِ ، ثُمَّ إِنَّهُ تَعَالَى لَنَا يَسْرَهُ لَنَا خَلَقَ لَهُ مِنَ الْعَمَلِ لِيُنَالِ بِذَلِكَ الثَّوَابِ جَعَلَهُ كَالْفَارِسِ لِيَتَلَكَّ الْأَشْجَارَ مَجَازًا إِطْلَاقًا لِيَسْبَبَ عَلَى الْمُسَبَّبِ . وَأُجِيبَ أَيْضًا : بِأَنَّهُ لَا دَلَالَهَ فِي الْحَدِيثِ عَلَى الْخُلُوقِ الْكُلِّيِّ مِنَ الْأَشْجَارِ وَالْقُصُورِ ، لِأَنَّ مَعْنَى كَوْنِهَا قَبَعَاتًا أَنَّ أَكْثَرَهَا مَغْرُوسٌ ، وَمَا عَدَاهُ مِنْهَا أَمِكْنَهُ وَاسِعَةٌ بِلا غَرْسٍ لِيَنْغْرِسَ بِتِلْكَ الْكَلِمَاتِ ، وَيَتَمَيَّزُ غَرْسُهَا الْأَصْلِيُّ الَّذِي بِلا سَبَبٍ ، وَغَرْسُهَا الْمُسَبَّبُ عَنْ تِلْكَ الْكَلِمَاتِ .
مرقاة المفاتيح ج ۴ ص ۱۶۰۴ كواب التسييح والتعوييد والتهليل والتكبير رقم الحديث ۲۳۱۵ .

(۱) الراية آه ۲۱ .

(۲) الطور آه ۲۲ .

(۳) { وَ اَمَدَدُهُمْ } رَدُّنَاهُمْ فِي وَقْتٍ بَعْدَ وَقْتٍ { بِمَا كِهَيَّةٌ وَ لَحْمِ مِمَّا يَشْتَهُونَ } وَإِنْ لَمْ يُصَرِّحُوا بِطَلْبِهِ . تفسير الجلالين سورة الطور آه ۲۲ .

إِنَّ طَيْرَ الْجَنَّةِ كَأَمْثَالِ الْبُخْتِ، تَرعى فِي شَجَرِ الْجَنَّةِ .
 بیشکه د جنت مرغی به د بُختي (خراساني) اوبس په شان وي چې د جنت په اُونو کې به
 خړیږي .

حضرت ابوبکر صدیق رضی اللہ عنہ او فرمایل : يَا رَسُولَ اللَّهِ ! إِنَّ هَذِهِ لَطَيْرٌ نَاعِمَةٌ .
 اې د الله رسوله ! یقیناً دا مرغی خوبه ډیرې په مزو کې وي (چې د جنت په اُونو کې
 الوحي) .

نبي عليه السلام ورتہ او فرمایل : أَكَلْتُهَا أَنْعَمُ مِنْهَا .
 د دوی خوړونکي به د دوی نه زیات په مزو کې وي .
 دا خبره پیغمبر علیه السلام درې (۳) پېرې او کره . بیا یې حضرت ابوبکر صدیق رضی اللہ عنہ
 ته او فرمایل :

وَإِنِّي لَأَرْجُو أَنْ تَكُونَ مِمَّنْ يَأْكُلُ مِنْهَا يَا أَبَا بَكْرٍ
 اې ابوبکر ! زما دا امید دی چې ته به د هغه خلقو په ډله کې یی کوم چې به د دې مرغو
 نه خوراک کوي . (۱)

(نوبت : همدغه شان سوال جواب د حضرت عمر رضی اللہ عنہ په باره کې هم نقل دی) . (۲)

(۱) عَنْ أَنَسٍ رضی اللہ عنہ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « إِنَّ طَيْرَ الْجَنَّةِ كَأَمْثَالِ الْبُخْتِ، تَرعى فِي شَجَرِ
 الْجَنَّةِ » فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ رضی اللہ عنہ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ! إِنَّ هَذِهِ لَطَيْرٌ نَاعِمَةٌ . فَقَالَ : « أَكَلْتُهَا أَنْعَمُ مِنْهَا » قَالَهَا ثَلَاثًا « وَ
 إِنِّي لَأَرْجُو أَنْ تَكُونَ مِمَّنْ يَأْكُلُ مِنْهَا يَا أَبَا بَكْرٍ » . مسند احمد منخرجا ج ۲۱ ص ۳۴ رقم الحديث ۱۳۳۱۱ .
 العريبي والترمذي للمنذري فصل في أكل أهل الجنة وشرابهم وغدير ذلك رقم الحديث ۵۶۹۰ . مجمع الزوائد كتاب أهل
 الجنة باب فيما أعدّه الله سبحانه وتعالى لأهل الجنة رقم الحديث ۱۸۷۳۳ وقال الهيثمي : رواه الترمذي بإختصار . ورواه
 أحمد . ورجاله رجال الصحيح عند سيار بن حاتم . وهو ثقة . الزواجر ج ۲ ص ۴۳۲ ، الاحاديث المختارة رقم الحديث
 ۱۶۱۴ .

(۲) عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضی اللہ عنہ . قَالَ : سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : مَا الْكُوْكَرُ ؟ قَالَ : ذَاكَ نَهْرٌ أُعْطِيَ بِهِ
 اللَّهُ - يَعْنِي فِي الْجَنَّةِ - أَهْدُ بَيَاهَا مِنَ اللَّبَنِ ، وَأَحْلُ مِنَ الْعَسَلِ ، فِيهَا طَيْرٌ أَعْنَقُهَا كَأَعْنَاقِ الْجُرُورِ ← ← ←

۴. حضرت ابو امامه رضی اللہ عنہ فرمائي:

إِنَّ الرَّجُلَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ لَيَشْتَهِي الطَّيْرَ مِنْ طَيُورِ الْجَنَّةِ فَيَقَعُ فِي يَدَيْهِ مُنْفَلِقًا نَضِيغًا .
چې کله د يو جنتي د جنت مرغو (خورلو) ته شوق اوشي نو هغه مرغی به دده لاس ته
توتې توتې وريته شوې راشي (او دا به يې او خوري). (۱)
په دې خورلو سره به دده ته ډير لذت او قوت هم ملاو شي. (۲)

۵. الله تعالى فرمائي: ﴿ قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ۙ ﴾ . (۳)

ترجمه: په تحقيق سره الله تعالى دې جنتي ته ډير بڼه رزق ورکړو.

۶. جنتيانو ته به سهر او ماښام سپيشل بهترين رزق ورکولې شي. الله تعالى فرمائي:

← ← ← قَالَ عُمَرُ رضي الله عنه: إِنَّ هَذِهِ لَتَأَعْمَةٌ . قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَكَلْتُمَا أُنْعَمٌ مِنْهَا . سنن الترمذي
أَبْوَابُ صِفَةِ الْجَنَّةِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَابُ مَا جَاءَ فِي صِفَةِ طَيْرِ الْجَنَّةِ رقم الحديث ۲۵۴۲ وقال الترمذي:
هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ . مسند احمد مخرجا رقم الحديث ۱۳۳۰۶ و رقم الحديث ۱۳۳۱۱ ، السنن الكبرى للنسائي رقم
الحديث ۱۱۶۳۹ ، مشكاة المصابيح باب صفة الجنة وأهلها الفصل الثاني رقم الحديث ۵۶۴۱ (۳۰) ، مجمع الزوائد
رقم الحديث ۱۸۷۳۳ .

(۱) الزواجر عن شراب الكفار خاتمة في ذكر أمور أربعة الأُمُرُ الرَّابِعُ فِي الْجَنَّةِ وَكُوسِيهَا وَمَا يَتَعَلَّقُ بِذَلِكَ ج ۲ ص ۴۲۲ .
الترغيب والترهيب للمنبري فصل في أكل أهل الجنة وشرابهم وغير ذلك رقم الحديث ۵۶۹۲ .

(۲) طيور الجنة: وَرُوِيَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: إِنَّهُ لَيَنْظُرُ إِلَى الطَّيْرِ فِي الْجَنَّةِ فَيَخْرُبُ بَيْنَ يَدَيْهِ
مَشْوِيًا . وَالطَّيْرُ أَمْثَالُ الْإِبِلِ ، فَيَقُولُ الطَّيْرُ مِنْهَا يَا وَلِيَّ اللَّهِ أَمَا أَنَا فَقَدْ رَعَيْتُ فِي وَادِي كَذَا وَكَذَا وَأَكَلْتُ مِنْ ثَمَارِ
كَذَا وَكَذَا وَشَرِبْتُ مِنْ مَاءِ عَيْنِ كَذَا وَكَذَا وَسَقَى كَذَا وَرِيحِي كَذَا فَكُنْ مِنِّي . فَإِذَا اشْتَهَى حَسَنَ الطَّيْرِ وَاشْتَهَى
صَفْتَهُ فَوَقَعَ فِي نَفْسِهِ وَقَعَ الطَّائِرِ عَلَى مَا يُرِيدُ قَبْلَ أَنْ يَتَكَلَّمَ لِنَفْسِهِ قَدِيدًا وَنَصْفَهُ هَوَاءً كُلَّمَا شَبِعَ أَلْقَى اللَّهُ عَلَيْهِ
أَلْفَ بَابٍ مِنَ الشَّهْوَةِ فِي الْأَكْلِ ثُمَّ يُؤْتَى بِالشَّرَابِ عَلَى هَرْدِ الْكَافُورِ وَكَيْسٍ بِهَذَا الْكَافُورِ وَطَعْمِ الزَّنَجَبِيلِ وَكَيْسٍ
بِهَذَا الزَّنَجَبِيلِ وَعَلَى رِيحِ الْمَسْكِ وَكَيْسٍ بِهَذَا الْمَسْكِ فَإِذَا شَرِبَ هَضَمَ مَا أَكَلَ مِنَ الطَّعَامِ وَيَأْكُلُ مِقْدَارَ أَرْبَعِينَ
عَامًا وَيُعْطَى قُوَّةَ مِائَةِ شَابٍ فِي الْجَمَاعِ وَيَجَامِعُ مِقْدَارَ أَرْبَعِينَ سَنَةً لَهُ فِي كُلِّ يَوْمٍ مِائَةٌ عِدْرَاءَ يَذُكُرُ لَا يَمَلُّ وَلَا
يَنْشَى وَفَرْجٌ لَا يَحْشَى وَلَا يَمْنَى . بسنن الواقطين ورياض السامعين لابن الجوزي ج ۱ ص ۱۳۳ طيور الجنة .
(۳) الطلاق آية ۱۱ .

﴿ وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴾ . (۱)

ترجمه: او د دې مؤمنانو د پاره به جنت کې سهر او ماښام د دوی رزق وي .

۷ . علامه ابن جوزي رَحْمَةُ اللَّهِ لِيَكْلِي چې په جنت کې به د سهر ناشتې په وخت اویا زره

(۷۰۰۰۰) کاسې وي ، په دې کې به مختلف قسمه د مرغو مزیدارې غوښې وي ، او د

ماښام روتی په وخت به هم همدغه شان وي . (۲)

نوټ: په جنت کې به شپه نه وي حُکمه هلته به همیشه نُور (رڼا) وي خو جنتیان به د

پردو ښکته کیدلو سره د ماښام اندازه معلوموي ، او د پردو پورته کیدو سره به د سهر

اندازه معلوموي .

۸ . په سورة الصافات کې ذکر دي : ﴿ أُولَٰئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ ﴾ . (۳)

ترجمه: د دوی د پاره به داسې رزق وي چې دهغې حال به معلوم وي .

(یعنی سپیشل رزق به سهر او ماښام ورکولې شي) .

جنتیان به ښه په مزو سره خوراک کوي

۱ . جنتیانو ته به په جنت کې وویلې شي :

﴿ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾ . (۴)

ترجمه: تاسو ښه په مزې سره خورئ او څکئ ، دا د هغه ښکوا اعمالو په بدله کې دي

(۱) مريم آیه ۶۲ .

(۲) طعام الجنة : ويبلغ غذاؤه سبعين ألف صفحة من ألوان لُحُوم الطير كأنها البخت لا ريش لها ولا زغب ولا عظم ، فلا تطبخ بالنار ولا تغليها القُدور ولذاتها لذّة الرّبد وحلاتها حلاوة العسل ورائحتها رائحة المسك ، يأكل من كلّها يجد لآخرها من الطعم كما يجد لأولها وفي عشائه مثل ذلك . بسنن الواعظين ورياض

السامعین لابن الجوزي ج ۱ ص ۱۳۲ طعام الجنة

(۳) الصافات آیه ۴۱ .

(۴) المرسلات آیه ۲۳ . الطلاق آیه ۱۹ .

کوم چې تاسو (په دنیا کې) کول.

(همدغه شان مضمون په نورو ډیرو آیتونو کې هم ذکر دی) (۱).

جنتیانو ته به بهې حساب رزق ورکولې شي

۱. جنتیانو ته به بهې حساب رزق ورکولې شي. الله تعالی فرمایي:

﴿ وَمَنْ عَمِلْ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا

بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝ (۲)

ترجمه: او څوک چې نېک عمل او کړي که نارینه وي یا زنانه وي او مؤمن وي نو همدا خلق به جنت ته داخلېږي، دوی ته به په جنت کې بهې حساب رزق ورکولې شي.

۲. د جنت رزق به هېڅ کله نه ختمېږي. په قرآن کریم سورة ص کې الله تعالی د جنت د

نعمتونو تذکره کړی، بیا فرمایي:

﴿ إِنَّ هَذَا لِرِزْقِنَا مَالَهُ مِنْ نَفَادٍ ۝ (۳)

ترجمه: بیشکه دا زمونږ هغه رزق دی چې ددې د پاره ختمیدل نشته.

په جنت کې د جنتیانو اولنې خوراک

۱. په بخاري شریف کې اوږد حدیث ذکر دی، په هغې کې دا هم دي چې حضرت

عبدالله بن سلام رضی الله عنه د نبي علیه السلام نه درې (۳) پوښتنې او کړې (په هغې کې یوه دا

هم وه: (مَا أَوْلُ طَعَامٍ يَأْكُلُهُ أَهْلُ الْجَنَّةِ؟

جنتیان به د (د میلستیا په طور) اول کوم خوراک خوري؟

(۱) جنتیانو ته به ویلې شي: ﴿ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَدِيَّتَنَا مِمَّا اسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ ۝ (الحاقة آیه ۲۴).

ترجمه: تاسو به په مزو سره خورئ او څښئ، دا د هغه نېکو اعمالو په بدله کې دي کوم چې تاسو په تېرو شوو ورځو کې کړي دي.

(۲) غالر (المؤمن) آیه ۳۰.

(۳) ص آیه ۵۴.

نبي عليه السلام ورته او فرمايل :

أَمَّا أَوَّلُ طَعَامٍ يَأْكُلُهُ أَهْلُ الْجَنَّةِ فَرِيزَادَةُ كَبِدِ حُوتٍ.

اول خوراک چې جنتیان (د میلستیا په طور) خوري نو هغه به د ماهي د کلیجې (ایني) یوه حصه وي (کومه به چې دیره مزیداره وي). (۱)
په ماهي د جگر دا حصه دیره خونده وړه او مزیداره وي. (۲)

۳. په مسلم شریف کې یو اوږد حدیث ذکر دی، چې یو یهودي عالم د نبي عليه السلام

(۱) پوره حدیث داسې دی : عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ : بَلَغَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَلَامٍ عليه السلام مَقْدَمَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمَدِينَةَ فَأَتَاهُ، فَقَالَ : إِنِّي سَأَلْتُكَ عَنْ ثَلَاثٍ لَا يَعْلَمُهُنَّ إِلَّا نَبِيٌّ. قَالَ : مَا أَوَّلُ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ ؟ وَ مَا أَوَّلُ طَعَامٍ يَأْكُلُهُ أَهْلُ الْجَنَّةِ ؟ وَمِنْ أَيِّ شَيْءٍ يَنْزَعُ الْوَلَدُ إِلَى أَبِيهِ ؟ وَمِنْ أَيِّ شَيْءٍ يَنْزَعُ إِلَى أَخْوَالِهِ ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ « خَبَّرَنِي بِهِنَّ آيِفَا جَبْرِيلُ » قَالَ : فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ ذَلِكَ عَدُوُّ الْيَهُودِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « أَمَّا أَوَّلُ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ فَنَارٌ تَحْشُرُ النَّاسَ مِنَ الْمَشْرِقِ إِلَى الْمَغْرِبِ ، وَ أَمَّا أَوَّلُ طَعَامٍ يَأْكُلُهُ أَهْلُ الْجَنَّةِ فَرِيزَادَةُ كَبِدِ حُوتٍ ، وَ أَمَّا الشَّيْبَةُ فِي الْوَلَدِ : فَإِنَّ الرَّجُلَ إِذَا غَشِيَ الزَّوْجَةَ فَسَبَقَهَا مِائَةٌ كَانَ الشَّيْبَةُ لَهُ ، وَإِذَا سَبَقَ مِائَةٌ هَاكَانَ الشَّيْبَةُ لَهَا » قَالَ : أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ، ثُمَّ قَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ! إِنَّ الْيَهُودَ قَوْمٌ بُهْتُ، إِنْ عَلِمُوا بِإِسْلَامِي قَبْلَ أَنْ تَسْأَلَهُمْ بِهَتُّونِي عِنْدَكَ، فَجَاءَتِ الْيَهُودُ وَدَخَلَ عَبْدُ اللَّهِ الْبَيْتَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ « أَيُّ رَجُلٍ فِيكُمْ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَلَامٍ » قَالُوا أَعْلَمْنَا، وَابْنُ أَعْلَمِنَا، وَأَخِيْرَنَا، وَابْنُ أَخِيْرَنَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ « أَفَرَأَيْتُمْ إِنْ أَسْلَمَ عَبْدُ اللَّهِ » قَالُوا : أَعَادَهُ اللَّهُ مِنْ ذَلِكَ، فَخَرَجَ عَبْدُ اللَّهِ إِلَيْهِمْ فَقَالَ : أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ . فَقَالُوا : شَرْنَا، وَابْنُ شَرْنَا، وَوَقَعُوا فِيهِ . صحيح البخاري كتاب الأحاديث الألبتاء باب خلق آدم صلوات الله عليه وعلية رقم الحديث ۳۳۲۹ ، و رقم الحديث ۳۳۸۰ كتاب تفسير القرآن باب { مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجَبْرِيلَ } [البقرة : ۹۷] . مشكاة المصابيح كتاب الفضائل والشكائل باب في المعجزات الفضل الأول رقم الحديث ۵۸۷ ، مسند احمد مخرجا رقم الحديث ۱۳۸۶۸ .

(۲) (فَرِيزَادَةُ كَبِدِ حُوتٍ) أي: طرفها، وهي أظيب ما يكون من الكبدي، وَقَدْ يُقَالُ : إِنَّهُ الْحُوتُ الَّذِي عَلَى ظَهْرِهِ الْأَرْضُ ، وَإِذَا جَعَلَ الْأَرْضُ طَعْمَةً لِأَهْلِ الْجَنَّةِ ، فَالْحُوتُ كَالِإِدَامِ لَهُمْ ، كَذَا ذَكَرَهُ شَارِحٌ ، وَهُوَ مُشِيرٌ بِأَنَّ هَذِهِ الطَّعْمَةَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لِأَهْلِ الْجَنَّةِ . مرآة المفاتيح باب في المعجزات ج ۹ ص ۳۷۷۹ .

(فَرِيزَادَةُ كَبِدِ حُوتٍ) هي القطعة المنفردة المتعلقة بالكبد وهي أظيبها وألذها . تعليق مصطفى البنا على صحيح البخاري .

نه څه پوښتنې او کړې، په هغې کې یوه پوښتنه هغه دا هم او کړه:

فَمَا تُحَفَّتُهُمْ حِينَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ؟

کله چې جنتیان اول جنت ته داخلېږي نو د دوی د پاره به څه تحفه وي؟

نبي عليه السلام ورته او فرمايل: زِيَادَةُ كَيْدِ النَّوْنِ. د ماهي د جگر حصه.

يهودي عالم بيا پوښتنه او کړه: د دينه پس به د دوی غذا څه وي؟

پيغمبر عليه السلام ورته او فرمايل:

يُنْحَرُ لَهُمْ نُورُ الْجَنَّةِ الَّذِي كَانَ يَأْكُلُ مِنْ أَطْرَافِهَا.

دوی ته به د جنت هغه غوايي ذبح کولې شي کوم چې د جنت په اطرافو کې خريدلې وي. (۱)

(۱) پوره حديث داسې دی: عَنْ كُؤْبَانَ مَوْلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: كُنْتُ قَائِمًا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَجَاءَ جِبْرٌ مِنْ أَحْبَابِ الْيَهُودِ فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدُ. فَدَفَعْتُهُ دَفْعَةً كَادَ يُضْرَعُ مِنْهَا. فَقَالَ: لِمَ تَدْفَعُنِي؟ فَقُلْتُ: أَلَا تَقُولُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ. فَقَالَ الْيَهُودِيُّ: إِنَّمَا نَدْعُوهُ بِاسْمِهِ الَّذِي سَمَّاهُ بِهِ أَهْلُهُ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ اسْمِي مُحَمَّدٌ الَّذِي سَمَّانِي بِهِ أَهْلِي». فَقَالَ الْيَهُودِيُّ: جِئْتُ أَسْأَلُكَ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَيَنْفَعُكَ شَيْءٌ إِنْ حَدَّثْتُكَ؟» قَالَ: أَسْمَعُ بِأُذُنِي. فَتَكَّتْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِعُودٍ مَعَهُ، فَقَالَ: «سَلْ». فَقَالَ الْيَهُودِيُّ: أَيَنْ يَكُونُ النَّاسُ يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «هُمُ فِي الظُّلْمَةِ دُونَ الْجِسْرِ» قَالَ: فَمَنْ أَوَّلُ النَّاسِ إِجَارَةً؟ قَالَ: «فُقَرَاءُ الْمُهَاجِرِينَ» قَالَ الْيَهُودِيُّ: فَمَا تُحَفَّتُهُمْ حِينَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ؟ قَالَ: «زِيَادَةُ كَيْدِ النَّوْنِ». قَالَ: فَمَا غِذَاؤُهُمْ عَلَى إِثْرِهَا؟ قَالَ: «يُنْحَرُ لَهُمْ نُورُ الْجَنَّةِ الَّذِي كَانَ يَأْكُلُ مِنْ أَطْرَافِهَا» قَالَ: فَمَا شَرَابُهُمْ عَلَيْهِ؟ قَالَ: «مِنْ عَيْنٍ فِيهَا تُسْقَى سَلْسَبِيلًا» قَالَ: صَدَقْتَ. قَالَ: وَجِئْتُ أَسْأَلُكَ عَنْ شَيْءٍ لَا يَعْلَمُهُ أَحَدٌ مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ إِلَّا نَبِيٌّ أَوْ رَجُلٌ أَوْ رَجُلَانِ. قَالَ: «يَنْفَعُكَ إِنْ حَدَّثْتُكَ؟» قَالَ: أَسْمَعُ بِأُذُنِي. قَالَ: جِئْتُ أَسْأَلُكَ عَنِ الْوَلَدِ؟ قَالَ: «مَاءُ الرَّجُلِ أَبْيَضٌ، وَمَاءُ الْمَرْأَةِ أَصْفَرٌ، فَإِذَا اجْتَمَعَا فَعَلَا مَنِيَّ الرَّجُلِ مَنِيَّ الْمَرْأَةِ أَذْكَرَا بِأُذُنِ اللَّهِ. وَإِذَا عَلَا مَنِيَّ الْمَرْأَةِ مَنِيَّ الرَّجُلِ آتَيْنَا بِأُذُنِ اللَّهِ». قَالَ الْيَهُودِيُّ: لَقَدْ صَدَقْتَ، وَإِنَّكَ لَنَبِيٌّ، ثُمَّ الصَّرَفَ فَذَهَبَ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَقَدْ سَأَلَنِي هَذَا عَنِ الَّذِي سَأَلَنِي عَنْهُ، وَمَا لِي عِلْمٌ بِشَيْءٍ مِنْهُ، حَتَّى أَتَانِي اللَّهُ بِهِ». صحيح مسلم كتاب العنبر باب بيان صفة مَنِيَّ الرَّجُلِ، وَالْمَرْأَةِ وَأَنَّ الْوَلَدَ مَخْلُوقٌ مِنْ مَائِهِمَا رقم الحديث (۳۱۵)۳۴. صحيح ابن خزيمة رقم الحديث ۲۳۲، صحيح ابن حبان رقم الحديث ۷۴۲۲، السنن الكبرى للبيهقي رقم الحديث ۷۹۸.

جنتيانو ته به د اودس ماتې کولو ضرورت نه وي

۱. د بخاري شريف حديث دى ، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي :

لَا يَبُولُونَ وَلَا يَتَغَوَّطُونَ ، وَلَا يَتَهَلَّوْنَ وَلَا يَنْتَخِطُونَ . (۱)

جنتيان به نه تش اودس ماتې کوي او نه دک اودس ماتې ، نه به لارې توکي ، او نه به پوزه سون کوي .

۲. د مسلم شريف حديث دى ، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي :

إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَأْكُلُونَ فِيهَا وَيَشْرَبُونَ ، وَلَا يَتَهَلَّوْنَ وَلَا يَبُولُونَ وَلَا يَتَغَوَّطُونَ وَلَا يَنْتَخِطُونَ .

يشکه جنتيان به په جنت کې خوراک خکاک کوي خو لارې به نه توکي ، تشې متيازي او دکې متيازي (اودس ماتې) به نه کوي ، او پوزې به هم نه سونر کوي .
صحابه کرامو رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ عرض او کړو : بيا به دا خوراک چيرته شي ؟ (کوم چې جنتيانو خورلې وي) .

نبي عليه السلام او فرمايل :

جُشَاءٌ وَرَشْحٌ كَرَشِحِ الْمِسْكِ ، يُلْهَمُونَ التَّسْبِيحَ وَالتَّحْمِيدَ كَمَا تُلْهَمُونَ النَّفْسَ .

يو ادرکې به کوي ، او خوله به يې د بدن نه اوحي چې د مشکو په شان خوشبو شي به کوي (چې په دې سره به د خوراک او خکاک فضلات ختم شي) ، دوى ته به د تسبيح او تحميد

(۱) پوره حديث داسې دى : عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « إِنَّ أَوْلَ زُمْرَةٍ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ عَلَى سُورَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلْتَمِسُونَ عَلَى أَشَدِّ كَوَاكِبِ دُرِّي فِي السَّمَاءِ إِضَاءَةً ، لَا يَبُولُونَ وَلَا يَتَغَوَّطُونَ ، وَلَا يَتَهَلَّوْنَ وَلَا يَنْتَخِطُونَ ، أَمْشَاطُهُمُ الذَّهَبُ ، وَرَشْحُهُمُ الْمِسْكَ ، وَمَجَامِرُهُمُ الْأَلْوَانُ الْأَلْوَجُ عَوْدُ الطَّيِّبِ ، وَأَزْوَاجُهُمُ الْخُورُ الْعَيْنِ ، عَلَى خَلْقِ رَجُلٍ وَاحِدٍ ، عَلَى سُورَةِ أَبِيهِمْ آدَمَ ، سِتُونَ ذِرَاعًا فِي السَّمَاءِ » . صحيح البخاري كتاب أحاديث الألبان باب خلق آدم صلوات الله عليه ولزوجه رقم الحديث ۳۳۲۷ ، و رقم الحديث ۳۲۴۶ ، و رقم الحديث ۳۲۵۴ . صحيح مسلم كتاب الجنة وصفة لحياتها وأهلها باب أول زمرة يدخل الجنة على سورة القمر ليلة البدر وصفاتهم وأزواجهم رقم الحديث ۱۵ (۲۸۳۴) .

ویلوا الهام کيږي لکه څرنګې چې تاسو ته د ساه ويستلو الهام کيږي . (۱)

تشریح : جنت چونکه پاک ځای دی هلته به د دنیا په شان د خوراک ځکاګه فضله د انسان نه نه خارجيږي ، بلکه د آدرګي کولو او د بدن نه خوګې وتلو سره به د خوراک فضلات ختمیږي .

علماء و ليکلي چې په آدرګي سره به د خوراک فضلات ختمیږي او د بدن نه خوګه وتلو سره به د اوبو فضلات ختمیږي ، او د دې خوګو نه به د مشکو په شان خوشبوئي ځي . په مذکوره حديث کې د آخري جملې مطلب دادی چې لکه څرنګې په دې دنیا کې د ساه په اخیستلو سره ژوند موقوف دی او بغير د څه تکلیف نه انسان ساه اخلي نو همدغه شان به جنت کې د جنتي په " سبحان الله " او " الحمد لله " ویلو سره روح خوشحالیږي ، او د دې په ویلو کې به هيڅ تکلیف نه محسوسوي .

د مذکوره حديث د آخري جملې نه دا هم معلومه شوه چې په جنت کې به د الله تعالی د حمد و ثناء او شکرې اداء کولو نه علاوه بل عبادت نه وي ، جنتیان به بغير د تکلیف نه په آسانی سره ذکر کوي ، او په دې باندې به نه ستړي کيږي . (۲)

(۱) عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَقُولُ: «إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَأْكُلُونَ فِيهَا وَيَشْرَبُونَ وَلَا يَتَغَلَّبُونَ وَلَا يَبُولُونَ وَلَا يَتَغَوَّطُونَ وَلَا يَنْتَخِطُونَ» قَالُوا: فَمَا بَالُ الطَّعَامِ؟ قَالَ: «جُشَاءٌ وَرَشْحٌ كَرَشِحِ السِّنِّ، يُلْهَمُونَ التَّسْبِيحَ وَالتَّحْمِيدَ كَمَا تُلْهَمُونَ النَّفْسَ». صحيح مسلم كتاب الجنة وصفة لوعبيها وأهلها باب في صفات الجنة وأهلها وتسبيحهم فيها بكرة وعشياً ابن حبان رقم الحديث ۷۴۳۵. المعجم الاوسط رقم الحديث ۴۸۶۶.

(۲) (يُلْهَمُونَ) أي: أهل الجنة (التسبيح والتحميد) أي: ونحوهما من الأذكار (كما تلهمون) أي: أنتم في هذا الدار (النفس) بفتح الحاء أي النفس، والمعنى لا يتعبون من التسبيح والتهليل كما لا تعبون أنتم. وفي الجامع بصيغة الغيبة أي: «كما يلهمون من النفس، ولا يشغلهم شيء من ذلك، كما لا يمنعه من النفس، كالملائكة». أو يريد أنها تصد صفة لارمة لا ينفكون عنها كالنفس اللارمة للحيوان، والحاصل أنه لا يخرج منهم نفس إلا مقروناً بذكره وشكره سبحانه. مرآة المفاتيح باب صفة الجنة وأهلها ج ۹ ص ۳۵۸۲ في تشریح حديث ۵۶۲۰.

د جنتیانو د خوراک او خکاک لوخي به د سرو زرو او سپینوزرو وي

په جنت کې به د جنتیانو د خوراک خکاک لوخي د سرو زرو او سپینوزرو وي، په قرآن کریم او احادیثو کې ددې بیان شته:

۱. الله تعالی فرمائي:

﴿ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴾ (۱)

ترجمه: گرځولې به شي پدې جنتیانو باندې د سرو زرو رکیبې او گلاسونه، او په دې کې به هغه څه وي چې کوم (د دوی) نفسونه غواړي او سترگې ورباندې خوشحالیږي، او تاسو به په دې جنت کې همیشه یی.

۲. بل حای فرمائي: ﴿ وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِأَنْبِيَةٍ مِنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا ۝﴾

قَوَارِيرًا مِنْ فِضَّةٍ قَدَرُوا مَا تَقْدِيرًا ﴾ (۲)

ترجمه: او گرځولې به شي په دوی باندې د سپینوزرو لوخي او د شیشې گلاسونه، دا شیشې به د سپینوزرو نه جوړې وي (یعنی دا سپین زر به په ډیر صفاوالي کې د شیشې په شان وي)، دا لوخي به یې پوره پوره (په ناپ) اندازه کړي وي. (یعنی چې څومره څکونکي وي په همدغه مقدار به لوخي او خادمان وي). (۳)

(۱) الزخرف آیه ۷۱.

(۲) الدر آیه ۱۵، ۱۶.

(۳) { قَوَارِيرٌ مِنْ فِضَّةٍ } قَالَ الْمُفَسِّرُونَ: أَرَادَ بَيَاضَ الْفِضَّةِ فِي صَفَاءِ الْقَوَارِيرِ، فَهِيَ مِنْ فِضَّةٍ فِي صَفَاءِ الرَّجَاجِ، يَرَى مَا فِي دَاخِلِهَا مِنْ خَارِجِهَا. قَالَ الْكَلْبِيُّ إِنَّ اللَّهَ جَعَلَ قَوَارِيرَ كُلِّ قَوْمٍ مِنْ تُرَابِ أَرْضِهِمْ، وَإِنَّ أَرْضَ الْجَنَّةِ مِنْ فِضَّةٍ، فَجَعَلَ مِنْهَا قَوَارِيرَ يَشْرَبُونَ فِيهَا { قَدَرُوا مَا تَقْدِيرًا } قَدَرُوا الْكَأْسَ عَلَى قَدَرِ رَبِّهِمْ لَا يَزِيدُ وَلَا يَنْقُصُ، أَيْ قَدَرُوا هَالَهُمُ الشَّقَاةَ وَالْخَدَمُ الَّذِينَ يَطْفُونَ عَلَيْهِمْ يُقَدِّرُونَ نَهْأَهُمْ يُسْقُونَ. تفسیر البهوي ج ۵ ص ۱۹۳ سورة الدر آیه ۱۶.

۳. د بخاری شریف حدیث دی، رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمایي:

... آيْتُهُمُ الذَّهَبُ وَالْفِضَّةُ، وَأَمْشَاطُهُمُ الذَّهَبُ، وَوَقُودُ مَجَامِرِهِمُ الْأَلْوَةُ، وَرَشْحُهُمُ

الْمِسْكُ. (۱)

د جنتیانو لوخي به د سرو زرو او سپینوزرو وي، گومنزې به یې د سرو زرو وي، (د خوشبو پیدا کولو د پاره) د دوی د انگیتو خشاک به عود وي، د دوی (د بدن) خوله به د مشکو په شان خوشبوئي کوي.

(نوټ: په جنت کې به اور نه وي خو بغیر د اور نه به پدې انگیتو کې د عودو خوشبوئي خورېږي، یا دا هم کیدې شي چې د یو نور "رنا" په ذریعه به د عودو خوشبوئي خورېږي.) (۲)

(۱) پوره حدیث داسې دی: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: أَوَّلُ زُمْرَةٍ تَدْخُلُ الْجَنَّةَ عَلَى صُورَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ، وَالَّذِينَ عَلَى إِثْرِهِمْ كَأَشَدِّ كَوَكِبٍ إِضَاءَةً، قُلُوبُهُمْ عَلَى قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ، لَا اخْتِلَافَ بَيْنَهُمْ وَلَا تَبَاغُضَ، لِكُلِّ امْرِيٍّ مِنْهُمْ زَوْجَتَانِ، كُلُّ وَاحِدَةٍ مِنْهُمَا يُرَى مَخُّ سَاقِهَا مِنْ وَرَاءِ لَحْمِهَا مِنَ الْحُسْنِ، يُسَبِّحُونَ اللَّهَ بُكْرَةً وَعَشِيًّا، لَا يَسْقُمُونَ، وَلَا يَمْتَخِطُونَ، وَلَا يَبْصُقُونَ، آيْتُهُمُ الذَّهَبُ وَالْفِضَّةُ، وَأَمْشَاطُهُمُ الذَّهَبُ، وَوَقُودُ مَجَامِرِهِمُ الْأَلْوَةُ - قَالَ أَبُو الْيَمَانِ: يَعْنِي الْعُودَ -، وَرَشْحُهُمُ الْمِسْكُ. صحيح البخاري كتاب بدء الخلق باب ما جاء في صفة الجنة وأهلها مخلوقه رقم الحديث ۳۲۴۶. مشكاة المصابيح كتاب أحوال القيامة وبدء الخلق باب صفة الجنة وأهلها الفصل الأول رقم الحديث ۵۶۱۹ (۸).

وفي رواية: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَوَّلُ زُمْرَةٍ تَلْجُ الْجَنَّةَ صُورَتُهُمْ عَلَى صُورَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ، لَا يَبْصُقُونَ فِيهَا، وَلَا يَمْتَخِطُونَ، وَلَا يَتَغَوَّطُونَ، آيْتُهُمْ فِيهَا الذَّهَبُ، وَأَمْشَاطُهُمْ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ، وَمَجَامِرُهُمُ الْأَلْوَةُ، وَرَشْحُهُمُ الْمِسْكُ، وَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ زَوْجَتَانِ، يُرَى مَخُّ سَاقِهَا مِنْ وَرَاءِ اللَّحْمِ مِنَ الْحُسْنِ، لَا اخْتِلَافَ بَيْنَهُمْ وَلَا تَبَاغُضَ، قُلُوبُهُمْ عَلَى قَلْبِ وَاحِدٍ، يُسَبِّحُونَ اللَّهَ بُكْرَةً وَعَشِيًّا. صحيح البخاري كتاب بدء الخلق باب ما جاء في صفة الجنة وأهلها مخلوقه رقم الحديث ۳۲۴۵.

(۲) (وَقُودُ مَجَامِرِهِمْ) أي: مَا يُوقَدُ بِهِ مَبَاخِرُهُمْ (الْأَلْوَةُ) بِفَتْحِ الْهَمْزَةِ وَيُضَمُّ، وَبِضَمِّ اللَّامِ وَتَشْدِيدِ الْوَاوِ. قَالَ النَّوَوِيُّ رَحِمَهُ اللهُ: هُوَ الْعُودُ الْهِنْدِيُّ، وَقَالَ شَارِحُ: الْمَجْمَرُ بِالْفَتْحِ مَا يُوضَعُ فِيهِ الْجَمْرُ وَيَخْتَرِقُ فِيهِ الْعُودُ، وَبِالْكَسْرِ الْآلَةُ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: فِيهِ أَنَّهُ لَا تَارَ فِي الْجَنَّةِ، وَأُجِيبَ: بِأَنَّهُ يَفُوحُ بِغَيْرِ تَارٍ. ← ← ← ←

۴. د بخاري شريف او مسلم شريف حديث دى، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايې:

جَنَّتَانِ مِنْ فِضَّةٍ آيَّتُهُمَا وَمَا فِيهِمَا، وَجَنَّتَانِ مِنْ ذَهَبٍ آيَّتُهُمَا وَمَا فِيهِمَا. (۱)

دوه (۲) جنتونه به داسې وي چې د هغې لوخي او څه چې په هغې کې جنتونو کې دي دا ټول هر څه به د سپينوزرو وي، او دوه (۲) جنتونه به داسې وي چې د هغې لوخي او څه چې په هغې کې دي دا ټول هر څه به د سروزو وي.

۵. په جنتيانو باندې به دا لوخي او گلاسونه داسې خادمان گرځوي چې هغوی به هميشه ځوانان وي. الله تعالى فرمايې:

﴿ يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ ﴿۲۱﴾ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقٍ وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ﴿۲۲﴾ ﴾

ترجمه: گرځوي به په دوی باندې داسې خادمان چې هميشه به ځوانان وي گلاسونه، جگونه، او د صفا شرابو ډک جامونه.

۶. نبي کریم صلی الله علیه وسلم فرمايې:

إِنَّ أَسْفَلَ أَهْلِ الْجَنَّةِ أَجْمَعِينَ دَرَجَةٌ لِمَنْ يَقُومُ عَلَى رَأْسِهِ عَشْرَةُ آلَافٍ خَادِمٍ، بِيَدِ كُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ صَحْفَتَانِ، وَاحِدَةٌ مِنْ ذَهَبٍ وَالْأُخْرَى مِنْ فِضَّةٍ، فِي كُلِّ وَاحِدَةٍ لَوْنٌ لَيْسَ فِي الْأُخْرَى مِثْلَهُ، يَأْكُلُ مِنْ آخِرِهَا مِثْلَ مَا يَأْكُلُ مِنْ أَوَّلِهَا، يَجِدُ لِآخِرِهَا مِنَ الطَّيِّبِ وَاللَّذَّةِ مِثْلَ الَّذِي يَجِدُ لِأَوَّلِهَا.....

← ← ← أقول: وَقَدْ يَكُونُ بِالنُّورِ، وَهُوَ فِي غَايَةِ مِنَ الظُّهُورِ، وَفِي النِّهَايَةِ: الْمَجَامِرُ جَمْعٌ مِجْمَرٍ بِالْكَسْرِ وَهِيَ الَّتِي تُوَضَعُ فِيهِ النَّارُ لِلْبَحُورِ..... وَفَائِدَةُ الْإِضَافَةِ أَنَّ الْأَكْوَةَ هُوَ الْوَقُودُ نَفْسُهُ، بِخِلَافِ الْمُتَعَارَفِ، فَإِنَّ وَقُودَهُمْ غَيْرُ الْأَكْوَةِ. التَّمْهِ. مرآة المفاتيح ج ۹ ص ۳۵۸۱ بَابُ صِفَةِ الْجَنَّةِ وَأَهْلِهَا

(۱) صحيح مسلم كتاب الإيمان بَابُ الْبَنَاتِ رُؤْيَا الْمُؤْمِنِينَ فِي الْآخِرَةِ رَبَّهُمْ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى رَقْمُ الْحَدِيثِ ۲۹۶ (۱۸۰). صحيح البخاري كتاب تفسير القرآن بَابُ {حُورٌ مَقْصُورَاتٌ فِي الْبَيْتِ} [الرحمن: ۷۲] رَقْمُ الْحَدِيثِ ۴۸۷۹. سنن الترمذي رَقْمُ الْحَدِيثِ ۲۵۲۸. مشكاة المصابيح رَقْمُ الْحَدِيثِ ۵۶۱۶ (۵)، مسند احمد مخرجا رَقْمُ الْحَدِيثِ ۱۹۶۸۲. سنن ابن ماجه رَقْمُ الْحَدِيثِ ۱۸۶. سنن الدارمي رَقْمُ الْحَدِيثِ ۲۸۶۴.

(۲) الراعي آية ۱۷، ۱۸.

په ټولو جنتیانو کې به د ادنی درجې واله جنتي هغه کس وي چې لس زره (۱۰۰۰۰) خادمان به ده ته ولاړ وي ، د هر خادم په لاس کې به دوه رکیبې وي ، یوه به د سرور و وي او بله به د سپینوزرو وي ، په هره رکیبې کې به داسې نعمت وي چې هغه به په بله کې نه وي (یعنی جدا جدا خوراگونه به په کې وي) ، جنتي به د آخري رکیبې نه داسې په شوق باندي خوراک کوي لکه څرنګې چې د اولې نه کوي ، په آخري خوراک کې به داسې خوشبو او خوند مومي څنګه چې په اول کې مومي . (۱)

۷ . اگر چې د مسلمان د پاره په دنیا کې د سرور او سپینوزرو په لوخو کې خوراک کول ناجائز دی خو په آخرت کې به د سرور او سپینوزرو په لوخو کې خوراک او ځکاک کوي .

د بخاري شريف او مسلم شريف حديث دى ، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايې :

لَا تَشْرَبُوا فِي آيَةِ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ ، وَلَا تَأْكُلُوا فِي صِحَافِهَا ، فَإِنَّهَا لَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَنَا فِي
الْآخِرَةِ . (۲)

(۱) المعجم الاوسط للطبراني رقم الحديث ۷۶۷۴ باب البيير من اسمه : مُحَمَّدٌ . الترغيب والترهيب للمنذري فصل فيما لأذن أهل الجنة فيها رقم الحديث ۵۶۳۰ وقال المنذري : رَوَاهُ ابْنُ أَبِي الدُّنْيَا وَالطَّبْرَانِيُّ وَاللَّفْظُ لَهُ وَرَوَاهُ ثِقَاتٌ . الدر المنثور فى الضمير بالمأثور ج ۷ ص ۳۹۰ .

(۲) پوره حديث داسې دى : عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى : أَنَّهُمْ كَانُوا عِنْدَ حُدَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، فَاسْتَسْقَى ، فَسَقَاهُ مَجُوسِيٌّ ، فَلَنَا وَضَعَ الْقَدَحَ فِي يَدِهِ رَمَاهُ بِهِ ، وَقَالَ : لَوْلَا أَنِّي نَهَيْتُهُ غَيْرَ مَرَّةٍ وَلَا مَرَّتَيْنِ ، كَانَهُ يَقُولُ : لِمَ أَفْعَلُ هَذَا ، وَلَكِنِّي سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : « لَا تَلْبَسُوا الْحَرِيرَ وَلَا الدِّيْبَاجَ ، وَلَا تَشْرَبُوا فِي آيَةِ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ ، وَلَا تَأْكُلُوا فِي صِحَافِهَا ، فَإِنَّهَا لَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَنَا فِي الْآخِرَةِ » . صحيح البخاري كتاب الأطعمة باب الأكل في إناء مفضين رقم الحديث ۵۴۲۶ . و رقم الحديث ۵۶۳۳ كتاب الأشرطة باب آيَةِ الفِضَّةِ . صحيح مسلم كتاب اللباس والإيئة باب تخريم اشتغال إناء الذهب والفضة على الرجال والنساء ... رقم الحديث ۲۰۶۷ . مشكاة المصابيح باب الأشرطة الفصل الأول رقم الحديث ۴۲۷۲ (۱۰) .

وفي رواية : عَنْ حُدَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : « لَهَاكَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ تَشْرَبَ فِي آيَةِ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ ، وَأَنْ تَأْكُلَ فِيهَا ، وَعَنْ لُبَّسِ الْحَرِيرِ وَالْدِّيْبَاجِ ، وَأَنْ تَجْلِسَ عَلَيْهِ » . صحيح البخاري كتاب اللباس باب الميزان الحرير رقم الحديث ۵۸۳۷ . سنن ابن ماجه رقم الحديث ۳۴۱۴ ، سنن ابى داؤد رقم الحديث ۳۷۲۳ .

تاسو د سرو زرو او سپينوزرو په لوڅو کې څکاک مه کوئ، او د سرو زرو او سپينوزرو په رکېبو (پلېټونو) کې خوراک مه کوئ؛ ځکه دا د سرو زرو او سپينوزرو لوڅي په دنيا کې د کافرانو د پاره دي، او ستاسو (مسلمانانو) د پاره به په آخرت کې وي.

د جنتيانو د زينت شيان، کپړې، او زيورات

په جنت کې به د جنتيانو د پاره د شنو باريکو او غټو ورينمو بهترينې کپړې وي، په لاس کې د اچولو د پاره به د سرو زرو سپينوزرو او ملغرو کنگر (باهوگان) وي، د زينت قيمتي شيان، او بهترينې تکيه گانې به وي.

۱. الله تعالى فرمايي:

﴿أُولَٰئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِنِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا﴾ (۱)

ترجمه: دوی ته به په دې جنت کې د سرو زرو کنگر (باهوگان) په لاسونو کې اچولې شي، او دا جنتيان به د شنو باريکو او غټو ورينمو کپړې اغوندي، او په دې جنت کې به دوی په تختونو باندې تکيه لېولي وي، دا څه ښه بدله ده او څه ښه آرام ځای دی.

۲. بل ځای فرمايي: ﴿يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَبِّلِينَ﴾ (۲)

دوی به د ورينمو نرۍ او غټې کپړې اغوندي، يو بل ته به مخامخ ناست وي.

۳. بل ځای فرمايي:

﴿يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ﴾ (۳)

ترجمه: دوی ته به په دې جنت کې د سرو زرو او ملغرو کنگر (باهوگان) اچولې شي،

(۱) الکهف آيه ۳۱.

(۲) الدخان آيه ۵۳.

(۳) المعج آيه ۲۳.

او د دوی لباس به په جنت کې د ورینمو وي . (۱)

۴ . بل خای فرمایي :

﴿ عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٌ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوا أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ ﴾ . (۲)

ترجمه : په دې جنتیانو باندې به د باریکه ورینمو او غټو ورینمو شنې کپړې وي او دوی ته به (په لاسونو کې) د سپینوزرو کنگر (باهوگان) وراچولې شي .

فائده : د دې آیتونو نه دا معلومه شوه چې د جنتیانو د پاره به په جنت کې د باریکه نري ورینمو او غټو مضبوطو ورینمو شنې کپړې وي ، ورسره به د دوی د تعظیم د پاره دوی ته په لاسونو کې د سروزرو ، سپینوزرو ، او ملغلو کنگر (بنگري) وراچولې شي .

سړو ته د کنگر اچولو مطلب

کیدې شي ستاسو ذهن ته دا **سوال** راځي چې کنگر (بنگري) خو بنځې اچوي نو بیا جنتیانو ته به څنگه دا اچولې شي ؟

نو د دې **جواب** دادی : لکه څرنګې چې په دُنیا کې سړي په لاس کې گهړی (گهټه) اچوي او بنځې یې هم اچوي خو د سړو گهړی جدا وي او د بنځو جدا وي همدغه شان به په قیامت کې بنځې هم د سروزرو ، سپینوزرو او ملغلو بنگري اچوي او سړي به یې هم اچوي خو د سړو بنگري (کنگر) به جدا وي او د بنځو به جدا وي .

او دا به د جنتیانو د تعظیم او بنائست د پاره وي ، دغه وجه ده چې مخکیني بادشاهانو به هم په لاس کې د سروزرو مخصوص بنگري د تعظیم د پاره اچول .
په قرآن کریم کې هم ذکر دي چې فرعون د حضرت موسی علیه السلام په باره کې وویل :

(۱) همداسې آیت په سورة فاطر کې هم دی : الله تعالی فرمایي : ﴿ جَعَلْتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلُّونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴾ . فاطر آیه ۳۳ .

ترجمه : (د دوی د پاره) جنتونه د همیشه اوسیدو دي ، دوی ته به پدې جنت کې د سروزرو او ملغلو باهوگان (په لاسونو کې) اچولې شي ، او د دوی لباس به پدې جنت کې د ورینمو وي .
(۲) الدهر آیه ۲۱ .

﴿ قُلُوبًا أَلْقَىٰ عَلَيْهِ اسْوِرَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ ۖ ﴾ . (۱)

ترجمه : (که دا يقيني پيغمبر وي) نوده ته بيا ولې د سرو زرو کنگر (بنگري) ندي اچول شوي ؟ (۲)

پس معلومه شوه چې په جنت کې به جنتيانو ته د دوی د تعظيم د پاره درې (۳) قسمه کنگر (بنگري ، باهوگان) وراچولې شي : د سرو زرو ، د سپينوزرو ، او د ملغرو . ار دا به د بنخود بنگرونه جدا وي . (۳)

(۱) الزخرف آية ۵۳ .

(۲) ﴿ قُلُوبًا أَلْقَىٰ عَلَيْهِ اسْوِرَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ ﴾ وَالْمُرَادُ أَنَّ عَادَةَ الْقَوْمِ جَرَتْ بِأَنَّهُمْ إِذَا جَعَلُوا وَاحِدًا مِنْهُمْ رَئِيسًا لَهُمْ سَوْرَةٌ بِسَوَارٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَطَوَّقُوهُ بِطَوَّقٍ مِّنْ ذَهَبٍ . فَطَلَبَ فِرْعَوْنُ مِنْ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ مِثْلَ هَذِهِ الْحَالَةِ . التفسير الكبير ج ۲۷ ص ۶۳۷ سورة الزخرف آية ۵۳ .

(۳) ﴿ يُحَلِّونَ فِيهَا مِنْ أَسْوِرٍ مِّنْ ذَهَبٍ ﴾ قَالَ سَعِيدُ بْنُ جُبَيْرٍ رَحِمَهُ اللَّهُ : يُحَلَّى كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ ثَلَاثَ أَسْوِرٍ : وَاحِدٌ مِّنْ ذَهَبٍ وَوَاحِدٌ مِّنْ فِضَّةٍ وَوَاحِدٌ مِّنْ لُّؤْلُؤٍ وَيَوَاقِينَتٍ { وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خَضْرَاءَ مِنْ سُندُسٍ } وَهُوَ مَا رَقِيَ مِنَ الدِّيْبَاجِ { وَإِسْتَبْرَقٍ } وَهُوَ مَا غَلَّظَ مِنْهُ ، وَمَعْنَى الْغَلِظِ فِي ثِيَابِ الْجَنَّةِ : إِحْكَامُهُ . وَعَنْ أَبِي عِمْرَانَ الْجَوْنِيِّ قَالَ : السُّنْدُسُ هُوَ الدِّيْبَاجُ الْمَسْجُوجُ بِالذَّهَبِ . تفسير البغوي ج ۵ ص ۱۶۹ الزخرف آية ۵۳ .

امام رازي رحمه الله ليكلي : إِنَّ لِبَاسَ أَهْلِ الدُّنْيَا إِمَّا لِبَاسَ التَّحْلِيِّ ، وَإِمَّا لِبَاسَ التَّسْتَبْرِ . أَمَّا لِبَاسُ التَّحْلِيِّ فَقَالَ تَعَالَى فِي صِفَتِهِ : ﴿ يُحَلِّونَ فِيهَا مِنْ أَسْوِرٍ مِّنْ ذَهَبٍ ۖ ﴾ وَالْمَعْنَى أَنَّهُ يُحَلِّيهِمُ اللَّهُ تَعَالَى ذَلِكَ أَوْ تُحَلِّيهِمُ الْمَلَائِكَةُ . وَقَالَ بَعْضُهُمْ عَلَى كُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ ثَلَاثَةُ اسْوِرَةٍ : سَوَارٌ مِّنْ ذَهَبٍ لِأَجْلِ هَذِهِ الْآيَةِ . وَسَوَارٌ مِّنْ فِضَّةٍ لِقَوْلِهِ تَعَالَى : ﴿ وَحَلُّوا أَسْوِرًا مِّنْ فِضَّةٍ ۖ ﴾ [الإنسان : ۲۱] ، وَسَوَارٌ مِّنْ لُّؤْلُؤٍ لِقَوْلِهِ تَعَالَى : ﴿ وَلَوْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ۖ ﴾ [الحج : ۲۳] . وَأَمَّا لِبَاسُ التَّسْتَبْرِ فَقَوْلُهُ : ﴿ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خَضْرَاءَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ ۖ ﴾ وَالْمُرَادُ مِنْ سُندُسٍ الْآخِرَةِ وَاسْتَبْرَقٍ الْآخِرَةِ ، وَالأَوَّلُ هُوَ الدِّيْبَاجُ الرَّقِيقُ وَهُوَ الْخَزُّ ، وَالثَّانِي هُوَ الدِّيْبَاجُ الصَّفِيقُ وَقِيلَ أَضْلُهُ فَارِسِيٌّ مُعْرَبٌ وَهُوَ اسْتَبْرَقٌ ، أَيْ غَلِظٌ . فَإِنْ قِيلَ : مَا السَّبَبُ فِي أَنَّهُ تَعَالَى قَالَ فِي الْحَلِيِّ : ﴿ يُحَلِّونَ ۖ ﴾ عَلَى فِعْلِ مَا لَمْ يُسَمَّ فَاعِلُهُ . وَقَالَ فِي السُّنْدُسِ وَالْإِسْتَبْرَقِ ﴿ وَيَلْبَسُونَ ۖ ﴾ فَأَصَابَ اللَّبْسَ إِلَيْهِمْ ؟ قُلْنَا : يُحْتَمَلُ أَنْ يَكُونَ اللَّبْسُ إِشَارَةً إِلَى مَا اسْتَوْجَبُوهُ بِعَمَلِهِمْ وَأَنْ يَكُونَ الْحَلِيُّ إِشَارَةً إِلَى مَا تَفَضَّلَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ إِبْتِدَاءً مِنْ زَوَالِدِ الْكُورِ . التفسير الكبير ج ۲۱ ص ۳۶۱ سورة الكهف في تفسير آية ۳۱ .

د جنت زيورات به ډير بنائسته وي

د جنت زيورات به ډير بنائسته وي .

د ترمذي شريف حديث دى ، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي :

لَوْ أَنَّ مَا يُقَالُ كُفْرًا مِمَّا فِي الْجَنَّةِ بَدَأَ لَتَرَ خُرْفَتَ لَهُ مَا بَيْنَ خَوَافِقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ، وَلَوْ أَنَّ رَجُلًا مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ أَطْلَعَ فَبَدَأَ أَسَاوِرَهُ لَطَمَسَ ضَوْءَ الشَّمْسِ كَمَا تَطْمِسُ الشَّمْسُ ضَوْءَ الشُّجُومِ . (۱)

په جنت کې چې کوم (د زينت) خيزونه دي که چيرته د هغې نه د يو نوک په اندازه خيز د نيا ته رابنکاره شي نو د آسمانونو او زمکې اطرافو کې چې خومره خيزونه دي دا ټول به د دې په وجه او پرقيږي ، او که چيرته د جنتيانو يو کس د نيا ته رابنکاره شي او د هغه د لاس (د سروزرو ، سپينوزرو ، او ملغلرو) کنگر بنکاره شي نو دا به د نمر رڼا داسې تته (پست) کړي لکه خرنگې چې نمر د ستورو رڼا توي .

د ټولې دنيا زيورات د جنت د معمولي زيور مقابله نشي کولى

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي :

لَوْ أَنَّ أَدْنَى أَهْلِ الْجَنَّةِ حَلِيَّةً عَدَلَتْ حَلِيَّتَهُ بِحَلِيَّةِ أَهْلِ الدُّنْيَا جَمِيعًا لَكَانَ مَا يُحَلِّيهِ اللَّهُ بِهِ فِي الْآخِرَةِ أَفْضَلَ مِنْ حَلِيَّةِ أَهْلِ الدُّنْيَا جَمِيعًا . (۲)

په جنت کې چې د ټولو نه کمه درجه زيورات د چا وي که چيرته دده زيورات د دنيا د ټولو زيوراتو سره مقابله کړې شي نو الله تعالى چې دې جنتي ته کوم زيورات اچوي دا به د ټولې

(۱) سنن الترمذي أبواب صفة الجنة عن رسول الله صلى الله عليه وسلم . باب ما جاء في صفة أهل الجنة رقم الحديث ۲۵۲۸ قال الالباني : صحيح . مسند احمد مخرجا رقم الحديث ۱۴۴۹ ، و رقم الحديث ۱۴۶۷ . مشكاة المصابيح كتاب أحوال القيامة و بدء الخلق باب صفة الجنة و أهلها الفضل الثانی رقم الحديث ۵۶۳۷ (۲۶) ، شرح السنة للبهوي رقم الحديث ۴۳۷۷ ، كنز العمال رقم الحديث ۳۹۳۴۳ ، الترغيب والترهيب للمندري رقم الحديث ۵۷۵۳ .

(۲) المعجم الاوسط رقم الحديث ۸۸۷۸ باب البيوع من أسئله : و مقدم . كنز العمال كتاب الحدود الفرع الثاني : في حد الخمر رقم الحديث ۱۳۲۲۰ ، البعث والنشور للبهوي رقم الحديث ۲۶۶ ، و رقم الحديث ۳۰۲ .

دُنیا د زیوراتو نه افضل وي .

د جنتیانو د تاج یوه ملغره د دُنیا او مافیها نه ډیره بهتر ده

۱. د ترمذی شریف او مشکوة شریف حدیث دی ، رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمایي :

... وَيُوضَعُ عَلَى رَأْسِهِ تَاجُ الْوَقَارِ، أَلْيَاقُوتُهُ مِنْهَا خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا... (۱)

د شهید په سر به داسې د وقار (او عزت) تاج ور په سر کړې شي چې د هغې یو یاقوت به د دُنیا او مافیها نه ډیر بهتروي .

۲. همدارنگې د حافظ قرآن والدينو ته چې د قیامت په ورځ کوم تاج ور په سر کولې

شي نو د هغې رڼا به هم د نمر د رڼا نه زیاته وي . او داسې دوه کپړې به وراغوستلې شي چې ټوله دُنیا به د هغې قیمت نشي پوره کولی . (۲)

(۱) پوره حدیث داسې دی : رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمایي :

لِلشَّهِيدِ عِنْدَ اللَّهِ سِتُّ خِصَالٍ : يُغْفَرُ لَهُ فِي أَوَّلِ دَفْعَةٍ ، وَيَرَى مَقْعَدَهُ مِنَ الْجَنَّةِ ، وَيُجَارُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ ، وَيَأْمَنُ مِنَ الْفَرَسِ الْأَكْبَرِ ، وَيُوضَعُ عَلَى رَأْسِهِ تَاجُ الْوَقَارِ ، أَلْيَاقُوتُهُ مِنْهَا خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا ، وَيُرْوَجُ اثْنَتَيْنِ وَسَبْعِينَ زَوْجَةً مِنَ الْخُورِ الْعَيْنِ ، وَيُشْفَعُ فِي سَبْعِينَ مِنْ أَقَارِبِهِ .

د شهید د پاره الله ﷺ سره شپږ (۶) خصلتونه (امتیازي انعامات) دي : ۱ . د وينې اول شاخکي تويېدلو سره ده ته بخښه کولې شي . ۲ . په جنت کې به خپل ځای او گوري . ۳ . د عذاب قبر نه به ورتد پناه ورکړې شي او د قیامت په ورځ د لوي یرې نه به په امن وي . ۴ . ده ته به داسې د وقار (او عزت) تاج ور په سر کړې شي چې د هغې یو یاقوت به د دُنیا او مافیها نه ډیر بهتروي . ۵ . دوه اویا (۷۲) خور عین به ده ته په نکاح ورکړې شي . ۶ . دده درشته دارو اویا (۷۰) کسانو په باره کې به دده شفاعت قبلولې شي .

سنن الترمذی أبواب فضائل الجهاد باب في ثواب الشهيد رقم الحديث ۱۶۶۳ ، وقال الترمذی : هذا حديث صحيح غريب . وقال الالباني : هذا حديث صحيح . مشکوة المصابيح كتاب الجهاد الفصل الثاني رقم (۴۷) ۳۸۳۴ ، سنن ابن ماجه باب فضل الشهادة في سبيل الله رقم الحديث ۲۷۹۹ ، مصنف ابن ابي شيبة رقم الحديث ۱۹۴۶۷ ، كنز العمال رقم الحديث ۱۱۱۴۳ ، مسند احمد رقم ۱۷۱۸۲ ، ورقم ۱۷۷۸۳ ، مجمع الزوائد رقم ۹۵۱۶ ، الجهاد لابن ابي عاصم رقم ۲۰۴ .

(۲) رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایي : مَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ وَتَعَلَّمَهُ وَعَمِلَ بِهِ أَلَيْسَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تَاجًا مِنْ نُورٍ

مِثْلُ مِثْلِ مَنُورِ الشَّمْسِ ، وَيُكْتَبُ وَالِدَيْهِ حُلَّتَانِ لَا يَقُومُ بِهِمَا الدُّنْيَا ، فَيَقُولَانِ : بِمَا كَسَبْتُمَا ؟ ← ← ← ←

د جنتيانو کپرې به نه زړېږي

۱. د مسلم شريف حديث دى ، نبى كريم صلى الله عليه وسلم فرمايي :

مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ يَنْعَمُ لَا يَبْأَسُ، لَا تَبْلَى ثِيَابُهُ وَلَا يَفْنَى شَبَابُهُ. (۱)

خوک چې جنت ته داخل شي نو هغه به هميشه په نعمتونو کې وي ، هيڅ کله به په بدحالی (او سختی) کې نه مبتلا کیږي ، نه به يې کپرې زړېږي ، او نه به يې خواني ختمیږي .

۲. د ترمذي شريف حديث دى ، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي :

أَهْلُ الْجَنَّةِ جُرْدٌ مُرْدٌ كُحْلٌ لَا يَفْنَى شَبَابُهُمْ وَلَا تَبْلَى ثِيَابُهُمْ. (۲)

←←← فَيَقَالُ: بِأَخْذِ وَكَيْدِ كَمَا الْقُرْآنُ.

چا چې قرآن كريم اولوست ، بل ته يې اوخود ، او په دې يې عمل وکړو نو د قيامت په ورځ به ده ته داسې د کور تاج ور په سر کړې شي چې د هغې رڼا به د نمر د رڼا په شان وي ، او دده والدينو ته به دوه داسې قيمتي جوړې ورواغوستلې شي چې ټوله دنيا به ددې دواړو قيمت ته نشي رسيدى ، دده والدين به ووايي : مونږ ته دا جوړې د څه شي په عوض کې راواغوستلې شوي ؟ دوى ته به وويلې شي :

بِأَخْذِ وَكَيْدِ كَمَا الْقُرْآنُ . ځکه چې ستاسو بچي قرآن كريم لوستلې و (نو د هغې په عوض کې مو تاسو ته دا قيمتي جوړې درواغوستي) .

المستدرک على الصحيحين للحاکم رقم الحديث ۲۰۸۶ ذِکْرُ فَضَائِلِ سُورٍ وَأَيِّ مُتَّفَرِّقَةٍ . وقال الحاکم : هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ ، وَلَمْ يُخَرِّجَاهُ . وصححه العلامة الالباني رحمه الله في صحيح الترغيب ۱۴۳۲ ، كنز العمال رقم الحديث ۲۳۸۷ ، المنجر الرابع في ثواب العمل الصالح ص ۲۴۹ ابواب قراءة القرآن .

(۱) صحيح مسلم كتاب الجنة وصفة لحياتها وأهلها باب في دواير تجير أهل الجنة وقوله تعالى: {وَلَوْ دُؤَانُ أَنْ يَلِكُمْ الْجَنَّةُ أَوْ لُتْمُو قَايَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ} [الأعراف: ۴۳] . رقم الحديث ۲۱ (۲۸۳۶) . مسند احمد مخرجا رقم الحديث ۹۲۷۹ ، و رقم الحديث ۹۳۹۱ . مسند ابى داؤد الطيالسي رقم الحديث ۲۷۰۶ ، سنن الدارمي رقم الحديث ۲۸۶۱ . مسند البزار رقم الحديث ۹۳۶۸ .

(۲) سنن الترمذي أبواب صفة الجنة عن رسول الله صلى الله عليه وسلم باب ما جاء في صفة ثياب أهل الجنة رقم الحديث ۲۵۳۹ قال الالباني: حسن . سنن الدارمي رقم الحديث ۲۸۶۸ . شرح السنة للبهوي ج ۱۵ ص ۲۲۰ مشكاة المصابيح كتاب أخوال القيامة وهدى الخلق باب صفة الجنة وأهلها الفصل الثاني رقم ۵۶۳۸ (۲۷) . كنز العمال رقم ۳۹۳۰۱ .

د جنتیانو په وجود به ویبستان نه وي ، په مخ به یې گیره نه وي (یعنی بنائسته به وي) ، سترگې به یې بې رنجو قدرتي (تورې وي) ، د دوی جواني به نه ختمیږي ، او کپړې به یې نه زریږي . (۱)

۳ . په احادیثو کې دا هم راغلي چې د جنتیانو کپړې به د جنت د میوو نه جوړولې شي . (۲)
 ۴ . په ځنې احادیثو کې راځي چې جنتیان به د طوبی اونې د غوټو نه د خپلې خوښې مطابق د مختلف رنگونو واله کپړې ځانله برابروي . (۳)

(۱) (جُرْدٌ) جَمْعُ أَجْرَدٍ . وَهُوَ الَّذِي لَا شَعَرَ عَلَى جَسَدِهِ وَضِدُّهُ الْأَشَعْرُ (مُرْدٌ) . جَمْعُ أَمْرَدٍ وَهُوَ غَلَامٌ لَا شَعَرَ عَلَى ذُقْنِهِ ، وَقَدْ يُرَادُ بِهِ الْحُسْنُ بِنَاءٍ عَلَى الْغَالِبِ (كُحْلٌ) وَهُوَ عَيْنٌ فِي أَجْفَانِهَا سَوَادٌ خِلْقَةٌ ، كَذَا قَالَهُ شَارِحُ مِرْقَاةِ الْمَفَاتِيحِ ج ۹ ص ۳۵۹۰ بَابُ صَلَوةِ الْجَنَّةِ وَأَهْلِهَا .

(۲) قَالَ : ثُمَّ قَامَ رَجُلٌ ، فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ! أَرَأَيْتَ لِييَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ . أَلْتَسْبِجُ نَسِجًا ، أَمْ تُشَقِّقُ عَنْهُ تَمْرَ الْجَنَّةِ ؟ قَالَ : فَكَانَ الْقَوْمُ تَعَجَّبُوا مِنْ مَسْأَلَةِ الْأَعْرَابِيِّ ، فَقَالَ : « مَا تَعَجَّبُونَ مِنْ جَاهِلٍ يَسْأَلُ عَالِمًا ؟ » قَالَ : فَسَكَتَ هُنَيْئَةً ، ثُمَّ قَالَ : « أَيُّنَ السَّائِلِ عَنْ لِييَابِ الْجَنَّةِ ؟ » . قَالَ : أَنَا ، قَالَ : « لَا ، بَلْ تُشَقِّقُ عَنْ تَمْرِ الْجَنَّةِ » . مسند احمد مخرجا ج ۱۱ ص ۴۹۰ رقم الحديث ۶۸۹۰ .

وفي رواية : عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ ، قَالَ : بَيْنَمَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذْ جَاءَهُ رَجُلٌ فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ! أَخْبِرْنَا عَنْ لِييَابِ الْجَنَّةِ أَخْلُقُ يُخْلَقُ أَوْ نَسِجٌ يُنْسَجُ ، فَضَحِكَ الْقَوْمُ ، فَقَالَ لَهُمْ : « تَضْحَكُونَ أَنَّ جَاهِلًا يَسْأَلُ عَالِمًا » ، فَجَلَسَ يَسِيرًا أَوْ قَلِيلًا ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « أَيُّنَ السَّائِلِ عَنْ لِييَابِ الْجَنَّةِ ؟ » قَالَ : هَا هُوَ ذَا يَا رَسُولَ اللَّهِ ، قَالَ : « لَا بَلْ تُشَقِّقُ عَنْهَا تَمْرَ الْجَنَّةِ » ، قَالَهَا ثَلَاثًا . السنن الكبرى للنسائي كتاب العلم الضحك عند السؤال رقم الحديث ۵۸۴۱ .

وفي رواية : عَنِ الشَّعْبِيِّ قَالَ أَنَّ أَعْرَابِيًّا إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ! أَرَأَيْتَ لِييَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ أَكْعَمَلُهَا بِأَيْدِينَا ؟ فَضَحِكَ الْقَوْمُ . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا يُضْحِكُكُمْ مِنْ جَاهِلٍ يَسْأَلُ عَالِمًا ؟ لَا وَلَكِنَّهَا تَمْرَاتٌ . صلة الجنة لابن ابي الدنيا باب لِييَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ رقم الحديث ۱۵۳ .

(۳) عَنْ أَبِي سَعِيدٍ ، أَنَّ رَجُلًا ، قَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ! طُوبَى لِمَنْ رَأَىكَ وَآمَنَ بِكَ ، قَالَ : « طُوبَى لِمَنْ رَأَىني وَآمَنَ بي ، وَطُوبَى لِمَنْ طُوبَى ، ثُمَّ طُوبَى لِمَنْ آمَنَ بي وَلَمْ يَدْرِي » فَقَالَ رَجُلٌ " وَمَا طُوبَى ؟ قَالَ : « شَجَرَةٌ فِي الْجَنَّةِ مَسِيرَةٌ مِائَةٌ عَامٍ لِييَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ تَخْرُجُ مِنْ أَكْتَامِهَا » . صلة الجنة لابن ابي الدنيا باب لِييَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ رقم الحديث ۱۴۸ .

۵. د جنتيانو به دومره بنائسته كېږي وي كه چيرته هغه كېږي دنيا ته راښكاره شي نو هيڅوك به هغې ته د چمك په وجه او نه كتلي شي. (۱)

جنتي چې د جنت كېږي واغوندي نو دا كېږي به په لږ ساعت كې اويا (۷۰) قسمه رنگونه بدلوي. (۲)

د جنت خوشبوئي د ډيري لري فاصلي نه محسوسېږي

د جنت دومره بهترينه خوشبوئي ده چې دا د ډيري لري فاصلي نه محسوسېږي.

۱. د بخاري شريف حديث دى، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي:

..... وَإِنَّ رِيحَهَا تُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ أَرْبَعِينَ عَامًا. (۳)

... او ييشكه د جنت خوشبوئي د څلويښت كاله مسافت په اندازه (د لري نه)

محسوسېږي.

۲. په بعضو رواياتو كې راځي چې د اويا (۷۰) كاله مسافت په اندازه د لري نه

محسوسېږي. (۴)

(۱) قَالَ كَعْبٌ: لَوْ أَنَّ ثَوْبًا مِنْ ثِيَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ نُشِرَ الْيَوْمَ فِي الدُّنْيَا لَصَعِقَ مَنْ يَنْظُرُ إِلَيْهِ وَمَا حَمَلَتْهُ أَبْصَارُهُمْ. صفة الجنة لابن ابي الدنيا باب لباس أهل الجنة رقم الحديث ۱۴۵.

(۲) عَنْ عِكْرِمَةَ، قَالَ: إِنَّ الرَّجُلَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ لَيَلْبَسُ الْحُلَّةَ فَتَكْتَلُونَ فِي سَاعَةٍ سَبْعِينَ كُونًا. صفة الجنة لابن ابي الدنيا باب لباس أهل الجنة رقم الحديث ۱۴۶.

(۳) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ قَتَلَ مُعَاهِدًا لَمْ يَرِحْ رَائِحَةَ الْجَنَّةِ، وَإِنَّ رِيحَهَا تُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ أَرْبَعِينَ عَامًا. صحيح البخاري كتاب الجزية باب المير من قتل معاهدًا بغير جزير رقم الحديث ۳۱۶۶، و رقم الحديث ۶۹۱۴ كتاب الدييات باب المير من قتل ذميًا بغير جزير. سنن ابن ماجه رقم الحديث ۲۶۸۶.

(۴) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَلَا مَنْ قَتَلَ كُفْرًا مُعَاهِدًا لَهُ دِمَّةُ اللَّهِ وَدِمَّةُ رَسُولِهِ فَقَدْ أَخْفَرَ دِمَّةَ اللَّهِ، فَلَا يَرِحُ رَائِحَةَ الْجَنَّةِ، وَإِنَّ رِيحَهَا لَيُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ سَبْعِينَ خَرِيفًا. سنن الترمذي رقم الحديث ۱۴۰۳ وقال الترمذي: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. المستدرک علی الصحیحین للحاکم رقم الحديث ۲۵۸۱.

۳. په ځنې احادیثو کې ذکر دي چې د جنت خوشبوئي د سل (۱۰۰) کاله مسافت، په ځنو کې د پنځه سوه (۵۰۰) کاله، او په ځنو کې د زر (۱۰۰۰) کاله مسافت په اندازه د لرې نه محسوسېږي.

تطبيق: امام سیوطي رَحْمَةُ اللَّهِ ددې احادیثو په مینځ کې تطبیق داسې کړی چې د یو چا درجه د الله تعالی په نزد باندې هر څومره اوچته وي نو د هغې په مقدار به دا کس د جنت خوشبوئي د لرې نه محسوسوي.

ملا علي قاري رَحْمَةُ اللَّهِ لیکلي: دا احتمال هم شته چې د نبي علیه السلام مقصد دا وي چې د جنت خوشبوئي د لیرې لرې نه محسوسېږي او دا کوم عددونه چې په احادیثو کې ذکر شوي نو د دینه لرې فاصله مراد ده همدا معین عدد ورنه مراد ندی. (۱)

د جنت محلونه او بالاخانې

د جتیانو د پاره به په جنت کې بهترین محلونه او بالاخانې وي، په قرآن کریم او احادیثو کې ددې تذکره شته:

۱. الله تعالی فرمائي:

﴿ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

خَالِدِينَ فِيهَا نِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴾ (۲)

ترجمه: چا چې ایمان راوړو، او نیک عملونه یې او کړل نو مونږ به دوی ته د جنت په بالاخانو کې حای ورکړو چې د هغې لاندې به نهرونه بهیږي، دوی به په هغې کې همیشه

(۱) (مِنْ مَسْئِدَةِ أَرْبَعِينَ خَرِيفًا) أَمِي عَامًا كَمَا فِي رِوَايَةٍ. قَالَ السُّيُوطِيُّ رَحِمَهُ اللَّهُ: وَفِي رِوَايَةٍ سَبْعِينَ عَامًا. وَفِي الْأُخْرَى مِائَةً عَامٍ. وَفِي الْفِرْدَوْسِ أَلْفٌ عَامٍ. وَجَمَعَ بِأَنَّ ذَلِكَ بِحَسَبِ اخْتِلَافِ الْأَشْخَاصِ وَالْأَعْمَالِ، وَتَفَاوُتِ الدَّرَجَاتِ، فَيُنَادِرُ كُنْهَا مِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنْ مَسْئِدَةِ أَلْفِ عَامٍ، وَمَنْ شَاءَ مِنْ مَسْئِدَةِ أَرْبَعِينَ عَامًا، وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ قَالَهُ ابْنُ الْعَرَبِيِّ وَغَيْرُهُ. قُلْتُ: وَيَحْتَمِلُ أَنْ يَكُونَ الْمُرَادُ مِنَ الْكُنْ طُولَ الْمَسَافَةِ لِاتِّخَاذِهَا. مِرَاةُ الْمَطْبُوحِ ج ٦ ص ٢٢٦١ كِتَابُ الْقِصَاصِ.

(۲) العنكبوت آیه ۵۸.

اوسپړي ، د (نیک) عمل کوونکو ډیره بڼه بدله ده .

۲ . په سورة الفرقان کې الله تعالی د نېکانو بندگانو څه صفات ذکر کړي ، بیا فرمایي :

﴿ أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا ﴾ . (۱)

ترجمه : همدې خلقو ته به (په جنت کې) بالاخانې ورکولې شي ؛ ځکه چې دوی (په دنیا کې په تکلیفونو او عبادت باندې) صبر کړي و .

۳ . جنتیان به په خپلو بالاخانو کې په اطمینان او سکون سره ژوند تیروي . الله ربّ

العزت فرمایي : ﴿ وَهُمْ فِي الْغُرْفَاتِ آمِنُونَ ﴾ . (۲)

ترجمه : او دوی به (د جنت) په بالاخانو کې په امن وي .

۴ . په جنت کې به څو څو چټه بالاخانې وي . الله جل جلاله فرمایي :

﴿ لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِّنْ فَوْقِهَا غُرَفٌ مَّبْنِيَّةٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

وَعَدَّ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ الْوَعْدَ ﴾ . (۳)

ترجمه : لیکن کوم خلق چې د خپل رب نه اویریدل نو د دوی د پاره به داسې بالاخانې وي چې د هغې د پاسه به نورې بالاخانې جوړې شوې وي ، د هغې د لاندې به نهرونه بهیږي ، دا د الله تعالی وعده ده ، (او) الله تعالی (هیڅ کله) د وعده خلاف نه کوي .

۵ . د جنت بالاخانې به د مرتبو په اعتبار سره وي ، یعنی د چا مرتبه چې څومره اوچته وي

نو د هغه بالاخانې او محلات به هم اوچت وي ، خو بیا به هم د لاندې بالاخانو واله جنیتان د پورته بالاخانو واله خلق په آسانه کوري .

(۱) ﴿ أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا ﴾ . الفرقان آیه ۷۵ .

(۲) ﴿ وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالْبَعْثِ تُقَرَّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفَىٰ إِلَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الضَّعْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرْفَاتِ آمِنُونَ ﴾ . سآ آیه ۳۷ .

(۳) الزمر آیه ۲۰ .

د بخاری شریف او مسلم شریف حدیث دی، رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمایي :
 إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَتَرَاءُونَ أَهْلَ الْغُرَفِ مِنْ فَوْقِهِمْ، كَمَا يَتَرَاءُونَ الْكُؤُكِبَ الدَّرِّيَّ الْغَائِرِيَّ فِي
 الْأُفُقِ مِنَ الْمَشْرِقِ أَوْ الْمَغْرِبِ، لِتَفَاضُلِ مَا بَيْنَهُمْ.

ییشکه جنتیان به خپل پورته بالاخانو واله خلق داسې گوري لکه څرنګې چې تاسو د
 آسمان په مشرقي یا مغربي غاړو کې پر قیدونکې ستورې گوري، او ددې بالاخانو اوچت
 والې به د خپل مینځي مرتبو په اعتبار سره وي.

(یعنی چې د چا مرتبه څومره اوچته وي نو بالاخانې به یې هم اوچتې وي.)

صحابه کرامو رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ نبي عليه السلام ته عرض او کړو :

يَا رَسُولَ اللَّهِ! تِلْكَ مَنَازِلُ الْأَنْبِيَاءِ لَا يَبْلُغُهَا غَيْرُهُمْ.

اې د الله رسوله! آیا دا اوچت محلات به د انبياء کرامو وي؟ دیته به ددوی نه علاوه بل

څوک نشي رسیدی؟

نبي عليه السلام ورته او فرمایي :

بَلَى وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، رِجَالٌ آمَنُوا بِاللَّهِ وَصَدَّقُوا الْمُرْسَلِينَ.

ولې نه، قسم په هغه ذات چې د هغه په قبضه کې زما ساه ده دغه اوچتو بالاخانو ته به

د هغه خلقو رسيدګي هم کيږي چې هغوی په الله ﷻ باندي ايمان راوړي او د رسولانو

تصديق او کړي. (۱)

(۱) عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: « إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَتَرَاءُونَ

أَهْلَ الْغُرَفِ مِنْ فَوْقِهِمْ، كَمَا يَتَرَاءُونَ الْكُؤُكِبَ الدَّرِّيَّ الْغَائِرِيَّ فِي الْأُفُقِ مِنَ الْمَشْرِقِ أَوْ الْمَغْرِبِ، لِتَفَاضُلِ مَا

بَيْنَهُمْ » قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! تِلْكَ مَنَازِلُ الْأَنْبِيَاءِ لَا يَبْلُغُهَا غَيْرُهُمْ، قَالَ: « بَلَى وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، رِجَالٌ

آمَنُوا بِاللَّهِ وَصَدَّقُوا الْمُرْسَلِينَ ». صحيح البخاري كتاب بدء الخلق باب ما جاء في صفة الجنة وأهلها مخلوقه رقم

الحدیث ۳۲۵۶. صحيح مسلم كتاب الجنة وصفة نعيمها وأهلها باب تراءى أهل الجنة أهل الغر، كتاب تزيين الكوكب في

السماء رقم الحدیث ۱۱ (۲۸۳۱). صحيح ابن حبان رقم الحدیث ۲۰۹، و رقم الحدیث ۷۳۹۳، المعجم الكبير للطبراني

رقم ۵۷۷۶. مشكاة المصابيح كتاب أحوال القيامة و بدء الخلق باب صفة الجنة وأهلها الفصل الأول رقم الحدیث

۵۶۲۴ (۱۳).

د جنت محلونه او کورونه به پاکیزه وي

د جنت محلات او کورونه به ډیر پاکیزه وي . په قرآن کریم کې ذکر دي :

﴿ ... وَمَسْكِنٌ طَيِّبَةٌ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ (۱) ﴾

ترجمه : او (الله تعالی به تاسو داخل کړي) داسې پاکیزه محلونو ته چې هغه د همیشه اوسیدو په باغونو کې دي ، (او) همدا لویه کامیابي ده .

(همدا سې مضمون په نورو آیتونو کې هم ذکر دی) . (۲)

د جنت بالاخانې په نېکو اعمالو کولو سره حاصلیږي

د جنت دا بناسته بالاخانې انسان په نېکو اعمالو سره حاصلولي شي .

۱ . رسول الله صلی الله علیه وسلم (صحابه کرامو ته) او فرمایل :

إِنَّ فِي الْجَنَّةِ غُرَفًا يُرَى ظَاهِرُهَا مِنْ بَاطِنِهَا، وَبَاطِنُهَا مِنْ ظَاهِرِهَا .

ییشه په جنت کې داسې بالاخانې دي چې (د ډیر صفاوالي او بناسته والي په وجه)

ددې بهر به د دننه نه ښکاري ، او دننه طرف به یې د بهر نه ښکاري .

ابو مالک اشعري رضی الله عنه عرض او کړو :

(۱) پوره آیتونه دادي : ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنَجِّيْكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ۝ تَوَمَّنُونَ بِاللَّهِ

وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ يَغْفِرُ لَكُمْ

ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلُكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنٌ طَيِّبَةٌ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ الصف

آیه ۱۰ ۱۲ ۵

(۲) همدا سې مضمون په یو بل آیت کې هم ذکر دی : ﴿ وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكِنٌ طَيِّبَةٌ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ التوبه آیه

۷۲

ترجمه : الله تعالی د مؤمنانو سره او مؤمنانو ښځو سره د (هغه) جنتونو وعده کړې د کوم نه لاندې چې به نهرونه بهیږي ، دوی به په هغې کې همیشه وي ، او د داسې پاکیزه مکانونو وعده یې ورسره کړې کوم چې به د همیشه اوسیدو په جنت کې وي ، او د الله تعالی رضامندی (ددې مذکور) ټولو نعمتونو نه لوی نعمت دی (او) همدا لویه کامیابي ده .

لِمَنْ هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ أَيُّ دَاللِّهِ رَسُوْلُهُ! دابه د چا د پاره وي؟
نبي عليه السلام ورته او فرمايل:

لِمَنْ أَطَابَ الْكَلَامَ، وَأَطْعَمَ الطَّعَامَ، وَبَاتَ قَائِمًا وَالنَّاسُ نِيَامًا.

دابه د هغه چا د پاره وي چې د خلقو سره په نرمۍ خبرې کوي، په خلقو باندې خوراک کوي، او د شپې عبادت کوي چې کله (اکثر) خلق اوده وي. (۱)

۳. په ځنې احاديثو کې ورسره دا هم دي چې دا بالاځانې به د هغه چا د پاره هم وي چې هميشه نفلي روژې نيسي، او په هر چا سلام اچوي. (۲)

(۱) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضي الله عنه، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: «إِنَّ فِي الْجَنَّةِ عُرْفًا تُرَى ظَاهِرُهَا مِنْ بَاطِنِهَا، وَبَاطِنُهَا مِنْ ظَاهِرِهَا» قَالَ أَبُو مَالِكٍ الْأَشْعَرِيُّ: لِمَنْ هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «لِمَنْ أَطَابَ الْكَلَامَ، وَأَطْعَمَ الطَّعَامَ، وَبَاتَ قَائِمًا وَالنَّاسُ نِيَامًا». المستدرک علی الصحیحین للحاکم کتاب الوتر رقم الحديث ۱۲۰۰ وقال الحاکم: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ، وَلَمْ يُخَرِّجَاهُ. وَرَقْمُ الْحَدِيثِ ۲۷۰. كِتَابُ الْإِيمَانِ. مسند احمد مخرجا رقم الحديث ۶۶۱۵، و رقم الحديث ۲۲۹۰۵. صحيح ابن خزيمة رقم الحديث ۲۱۳۷. صحيح ابن حبان رقم الحديث ۵۰۹. المعجم الكبير للطبراني رقم الحديث ۳۴۶۶، و رقم الحديث ۳۴۶۷. شعب الايمان رقم الحديث ۲۸۲۵، و رقم الحديث ۳۶۰۹. مشكاة المصابيح رقم الحديث ۱۲۳۲ (۱۴)، الترغيب والترهيب للمنذري رقم الحديث ۵۶۵۸. مجمع الزوائد كتاب الصلاة باب ثاب في صلاة الليل رقم الحديث ۳۵۳۳ وقال الهيثمي: رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي الْكَبِيرِ وَرِجَالُهُ ثِقَاتٌ.

(۲) عَنْ عَلِيٍّ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ فِي الْجَنَّةِ عُرْفًا تُرَى ظُهُورُهَا مِنْ بَطُونِهَا وَبَطُونُهَا مِنْ ظُهُورِهَا». فَقَامَ أَعْرَابِيٌّ فَقَالَ: لِمَنْ هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «لِمَنْ أَطَابَ الْكَلَامَ، وَأَطْعَمَ الطَّعَامَ، وَأَدَامَ الصِّيَامَ، وَصَلَّى بِاللَّيْلِ وَالنَّاسُ نِيَامًا». سنن الترمذي أبواب البر والصلة عن رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. بَابُ مَا جَاءَ فِي قَوْلِ الْمُتَغَرَّبِ رَقْمُ الْحَدِيثِ ۱۹۸۴ قَالَ الْأَلْبَانِيُّ: حَسَنٌ. وَرَقْمُ الْحَدِيثِ ۲۵۲۷. أَبْوَابُ صِفَةِ الْجَنَّةِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. بَابُ مَا جَاءَ فِي صِفَةِ عُزْبِ الْجَنَّةِ. صحيح ابن خزيمة رقم الحديث ۲۱۳۶.

وفي رواية: عَنْ عَلِيٍّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ فِي الْجَنَّةِ عُرْفًا تُرَى ظُهُورُهَا مِنْ بَطُونِهَا، وَبَطُونُهَا مِنْ ظُهُورِهَا». فَقَامَ أَعْرَابِيٌّ فَقَالَ: لِمَنْ هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «هِيَ لِمَنْ قَالَ طَيِّبَ الْكَلَامِ، وَأَطْعَمَ الطَّعَامَ، وَأَفْشَى السَّلَامَ، وَصَلَّى بِاللَّيْلِ وَالنَّاسُ نِيَامًا». مصنف ابن أبي شيبة كتاب الأدب ما قالوا في إلقاء السلام رقم ۲۵۷۴۳. و رقم الحديث ۳۳۹۷۲. شعب الايمان رقم ۳۰۸۹. البعث والنشور للبيهقي رقم الحديث ۲۵۲.

(امام بیہقی رَحْمَةُ اللَّهِ بِيَا دَا حَدِيثُ پوره تفصیل او اضافی سره هم نقل کړی) . (۱)

فائده : د مذکورہ احادیثو نه معلومه شوه چې د جنت بالاخانې مسلمانانو ته د عباداتو په اعتبار سره ملاویږي چې د چا درجه څومر هاوچته وي نو د هغه محل به هم اوچت وي .
لهذا مسلمان ته په کار دي چې په نېکو اعمالو کې د یو بل نه د مخکې کیدو کوشش اوکړي .

په دُنیا کې مونږ گورو چې خلق د یو بل نه په دُنیاوي شیانو کې د مخکې کیدو کوشش کوي نو همدغه شان مونږ ته هم په کار دي چې د جنت په اوچتو درجو حاصلولو کې هم د یو بل نه سبقت اوکړو او نېک اعمال اوکړو . (۲)

(۱) عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: قَالَ لَنَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَلَا أُحَدِّثُكُمْ بِغُرَفِ الْجَنَّةِ؟» قَالَ: قُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ بِأَبِينَا أَنْتَ وَأَمِنَّا. قَالَ: «إِنَّ فِي الْجَنَّةِ غُرَفًا مِنْ أَصْنافِ الْجَوْهَرِ كُلِّهِ يَرَى كَأَنَّهَا مِنْ بَاطِنِهَا، وَبَاطِنُهَا مِنْ كَأَنَّهَا، فِيهَا مِنَ النَّعِيمِ وَاللَّذَاتِ وَالسَّرَفِ، مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ، وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ». قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَلِمَنْ هَذِهِ الْغُرَفُ؟ قَالَ: «لِمَنْ أَفْشَى السَّلَامَ، وَأَطْعَمَ الطَّعَامَ، وَأَدَامَ الصِّيَامَ، وَصَلَّى بِاللَّيْلِ وَالنَّاسُ نِيَامٌ». قَالَ: قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَمَنْ يُطِيقُ ذَلِكَ؟ قَالَ: أُمَّتِي تُطِيقُ ذَلِكَ، وَسَأُخْبِرُكُمْ عَنْ ذَلِكَ: مَنْ لَقِيَ أَخَاهُ فَسَلَّمَ عَلَيْهِ أَوْ رَدَّ عَلَيْهِ فَقَدْ أَفْشَى السَّلَامَ، وَمَنْ أَطْعَمَ أَهْلَهُ وَعِيَالَهُ مِنَ الطَّعَامِ حَتَّى يُشْبِعَهُمْ فَقَدْ أَطْعَمَ الطَّعَامَ، وَمَنْ صَامَ رَمَضَانَ وَمِنْ كُلِّ شَهْرٍ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فَقَدْ أَدَامَ الصِّيَامَ، وَمَنْ صَلَّى الْعِشَاءَ الْآخِرَةَ وَصَلَّى الْغَدَاةَ فِي جَمَاعَةٍ فَقَدْ صَلَّى اللَّيْلَ وَالنَّاسُ نِيَامًا، وَالْيَهُودُ، وَالنَّصَارَى وَالْمَجُوسُ. البعث والنشور للبيهقي باب ما جاء في غُرَفِ الْجَنَّةِ رقم الحديث ۲۵۳ وقال البيهقي: وَهَذَا الْإِسْنَادُ غَرِيبٌ قَوِيٌّ إِلَّا أَنَّهُ مِنَ الْإِسْنَادَيْنِ الْأَوَّلَيْنِ يُقْوَى بَعْضُهُ بَعْضًا. وَاللهُ أَكْبَرُ. الترغيب والترهيب للمنذري رقم ۵۶۴۵ فصل في درجات الجنة وعرفها . احياء علوم الدين ج ۲ ص ۵۳۷ .

(۲) ثم تأمل الآن في غرف الجنة واختلاف درجات العلو فيها فإن الآخرة أكبر درجات وأكبر تفضيلاً وكما أن بين الناس في الطاعات الظاهرة والأخلاق الباطنة المحمودات تفاوتاً كفاهاً فكذلك فيما يجازون به تفاوت كفاهاً فإن كنت تطلب أعلى الدرجات فاجتهد أن لا يسبقك أحد بطاعة الله تعالى فقد أمرك الله بالسابقة والمنافسة فيها فقال تعالى {سابقوا إلى مغفرة من ربكم} وقال تعالى {وفي ذلك فليتنافس المتنافسون} والعجب أنه لو تقدم عليك أقرالك أو جيرانك بزيادة درهم أو بعلو بناء ثقل عليك ذلك وضاق به صدرك وتنقص بسبب الحسد عيشك وأحسن أحوالك أن تستقر في الجنة وأنت لا تسلم فيها من أقوام يسبقونك بلطائف لا توارىها الدنيا بحدافها . احياء علوم الدين ج ۲ ص ۵۳۷ القول في صفة الجنة وأصناف كرميها .

په جنت کې به د جنتیانو د پاره د ملغلرو نه جوړې شوې خیمې وي

د جنت د بالاخانو او محلاتو نه علاوه به د جنتیانو د پاره د ملغلرو نه جوړې شوې خیمې هم وي. دا به د جنت په باشونو کې او د باشونو په غاړو باندې وي، په دې کې به د جنتیانو د پاره بناسته خوړې وي.

۱. الله تعالی فرمایی: ﴿ حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْحَيَاةِ ۖ ۱۰۱ ﴾

ترجمه: دا خوړې به په خیمو کې محفوظې وي. (۱)

۲. د بخاری شریف او مسلم شریف حدیث دی، رسول الله صلی الله علیه و آله فرمایی:

إِنَّ فِي الْجَنَّةِ خَيْمَةً مِنْ لَوْلَاةٍ مُجَوَّفَةٍ. عَرْضُهَا سِتُونَ مِثْلًا. فِي كُنْ زَاوِيَةٍ مِنْهَا أَهْلٌ مَا يَرَوْنَ

الْآخِرِينَ. يُعَوَّنُ عَلَيْهِمُ الْمُؤْمِنُونَ ... (۲)

یاشکه (د مؤمن د پاره) په جنت کې به یوه خیمه وي چې صرف د یوې ډوډې ملغلرې نه به جوړه شوي وي (یعنی دا ملغلره به په مینځ کې ډوډه وي او د دینه به خیمه جوړه وي)، د دې خیمې اوږدوالی به شپيته (۶۰) میله وي، د دې خیمې په هر کونج کې به دده کورواله (بیانې) وي چې د یو کونج واله به د بل کونج واله نشي لیدلی (ځکه چې سرې د یوې بی بی سره وي نو دا نه خوښوي چې بله بی بی یې اوگوري)، مؤمنان به پدې خپلو بیسیانو باندې گرځي. (یعنی د خپل کورني ضرورت پوره کولو د پاره به هرې بی بی ته ورځي).

(۱) الرحمن آیه ۷۲.

(۲) ﴿ حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ ﴾ مَعْبُودَاتٌ مَشْتَرِكَاتٌ فِي الْجَنَّةِ. يُقَالُ: إِمْرَأَةٌ مَقْصُورَةٌ وَقَصِيرَةٌ إِذَا كَانَتْ مُخَدَّرَةً

مَشْتَرِكَةً لِأَخْرَاجِ. وَقَالَ مُجَاهِدٌ رَحِمَهُ اللَّهُ: يَعْغِي لَصْرَتَ كَرْفَهُنَّ وَأَلْفَسَهُنَّ عَلَى أَرْوَاجِهِنَّ فَلَا يَبْغُونَ لَهُمْ بَدَلًا.

مسوالمعوي ج ۷ ص ۴۵۸ سوره الرحمن آیه ۷۲.

(۳) صحیح البخاری کتاب تفسیر القرآن بیان ﴿ حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْجَنَّةِ ﴾ [الرحمن: ۷۲] ولم العنبت ۴۸۷۹. صحیح

مسلم کتاب الجنة وصفة لعبتها وأهلها بیان فی صفة جنات الجنة وما بالناس من جناتها من الأفئدة ولم العنبت ۲۴ (۲۸۳۸).

سنن الترمذي ولم العنبت ۲۵۲۸. صحیح ابن حبان ولم العنبت ۷۳۹۵. مشکاة المصابيح کتاب أحوال القيامة وبنده

الغلق باب صفة الجنة وأهلها الفصل الأول ولم العنبت ۵۱۱۶ (۵).

۳. په يوروايت کې ددې خيمو او بږدوالي هم شپيته (۶۰) ميله ذکر شوي. (۱)

۴. د حضرت عبدالله بن عباس رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا نه ددې آيت ﴿ حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ﴾ په

تفسير کې نقل دي :

الْخَيْمَةُ مِنْ دُرَّةٍ مُجَوَّفَةٍ طُولُهَا فَرْسَخٌ وَعَرْضُهَا فَرْسَخٌ وَلَهَا أَلْفُ بَابٍ مِنْ ذَهَبٍ حَوْلَهُ سُرَادِقٌ
دَوْرُهُ خَمْسُونَ فَرْسَخًا يَدْخُلُ عَلَيْهِ مِنْ كُلِّ بَابٍ مِنْهَا مَلَكٌ بِهَدِيَّةٍ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فَذَلِكَ
قَوْلُهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴾

دا خيمې به د ددې ملغلرې نه جوړې شوي وي ، او بږدوالي او پلنوالي به يې يو فرسخ وي ، ددې به د سرو زرو زر (۱۰۰۰) دروازي وي ، ددې گېرچاپېره به د پنځوس (۵۰) فرسخه په اندازه پردي وي ، ددې هرې دروازي نه به پدې جنتي باندي يوه فرېسته راداخلېږي چې ده ته به د الله ﷻ د طرفه هديه راوړي ، دا خبره د قرآن کریم ددې آيت موافق ده (الله تعالی فرمايي :) او فرېستي به په دوی باندي د هرې دروازي نه راداخلېږي . (۲)

۵. د حضرت ابن عباس رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا نه دا هم نقل دي : چې ددې خيمې به څلورزره (۴۰۰۰)

د سرو زرو درشلې وي . (۳)

(۱) قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ لِلْمُؤْمِنِ فِي الْجَنَّةِ لَخَيْمَةً مِنْ لَوْلُؤَةٍ وَاحِدَةٍ مُجَوَّفَةٍ، طُولُهَا سِتُّونَ مِثْلًا، لِلْمُؤْمِنِ فِيهَا أَهْلُونَ، يَطُوفُ عَلَيْهِمُ الْمُؤْمِنُونَ فَلَا يَرَى بَعْضُهُمْ بَعْضًا. صحيح مسلم كتاب الجنة وصفة لعيبيها وأهلها باب في صفة خيام الجنة وما للمؤمنين فيها من الأهلين رقم الحديث ۲۳ (۲۸۳۸). و رقم الحديث ۲۵ (۲۸۳۸). صحيح البخاري كتاب بدء الخلي باب ما جاء في صفة الجنة وأهلها مخلوقه رقم الحديث ۳۲۴۳.

(۲) عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا: { حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ } قَالَ: الْخَيْمَةُ مِنْ دُرَّةٍ... صفة الجنة لابن ابي الدنيا باب صفة الحور العين رقم الحديث ۳۱۸. الترغيب والترهيب للمندري رقم الحديث ۵۶۶۷ فصل في خيام الجنة وغرلها وغير ذلك. الزواجر عن الفواحش ج ۲ ص ۴۳۰.

(۳) عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: الْخَيْمَةُ دُرَّةٌ مُجَوَّفَةٌ، فَرْسَخٌ فِي فَرْسَخٍ، لَهَا أَرْبَعَةُ آلَافٍ مِصْرَاعٍ مِنْ ذَهَبٍ. الزهد والرقائق لابن المبارك ج ۲ ص ۷۱ في صفة الجنة وما أعد الله فيها. صفة الجنة لابن ابي الدنيا باب صفة الحور العين رقم الحديث ۳۱۴. مصنف ابن ابي شيبة رقم الحديث ۳۴۰۵۸. البعث والنشور للبيهقي رقم الحديث ۳۰۴. ← ← ←

۶. حضرت عبداللہ بن مسعود رضی اللہ عنہ فرمائی:

لِكُنْ مُسْلِمًا خَدْرًا، وَلِكُنْ خَدْرًا خَيْمَةً، وَلِكُنْ خَيْمَةً أَرْبَعَةَ أَبْوَابٍ تَدْخُلُ عَلَيْهَا كُلُّ يَوْمٍ مِنْ كُلِّ بَابٍ تُحْفَةٌ وَهَدِيَّةٌ وَكَرَامَةٌ لَمْ تَكُنْ قَبْلَ ذَلِكَ، لَا مَرَاحَاتٍ، وَلَا دَفِرَاتٍ، وَلَا سَخِرَاتٍ، وَلَا طَمَاحَاتٍ، حُورٌ عَيْنٌ كَأَنَّهِنَّ بَيْضٌ مَكْنُونٌ. (۱)

د هر مسلمان د پاره به (په جنت کې) د بهترينو اخلاقو (بناستته مخونو) واله حوري وي، د هرې حوري د پاره به يوه خيمه وي، او د هرې خيمې د پاره به څلور دروازي وي، د دې هرې دروازي نه به ده ته داسې (نوې نوې) تحفې، هديې، او د عزت واله څيزونه راځي چې دا به مخکې نه وي راغلي، دا حوري به نه گنده وي، نه به بدبويه وي، نه به (د خاوند) استهزاء کوونکې وي، او نه به د خاوند نافرمانې کوونکې وي، بلکه دا به د غټو (بناستته) سترگو واله حوري وي، په بناست کې به د شتر مرغ د هغه هگۍ په شان وي کومه چې په پرده کې محفوظه وي. (يعنی د ملغلرې په شان به بناستته وي).

د جنت تختونه

د جنتيانو د پاره به په جنت کې داسې بهترين اوچت تختونه وي چې د سرو زرو په تارونو به بڼرل شوي وي، دوی به په هغې باندې يو بل ته مخامخ ناست وي، تکیه به يې وهلي وي، او مزې به کوي.

۱. اللہ تعالیٰ فرمائی: ﴿فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ﴾. (۲)

ترجمه: په دې جنت کې به اوچت اوچت تختونه وي.

←←← الترغيب والترهيب للمنلري رقم الحديث ۵۶۶۷ فصل في خيام الجنة وغرفها وغير ذلك. الزواجر عن الاعراف الكبار ج ۲ ص ۳۳۰. تفسير ابن كثير ج ۷ ص ۴۶۹. تفسير القرطبي ج ۱۷ ص ۱۸۸ سورة الرحمن في تفسير آية ۷۲.

(۱) صلة الجنة لابن ابي الدنيا باب صفة الحور العين رقم الحديث ۳۰۶. الترغيب والترهيب للمنلري رقم الحديث ۵۶۵۶ فصل في خيام الجنة وغرفها وغير ذلك. تفسير ابن كثير ج ۷ ص ۴۶۸ سورة الرحمن في تفسير آية ۷۰. الدر المنثور في التفسير بالمأثور ج ۷ ص ۷۲۰. التفسير المظهر ج ۹ ص ۱۶۳ سورة الرحمن في تفسير آية ۷۰. (۲) الفاشية آية ۱۳.

۲. بل حای ذکر دي: ﴿ مُتَّكِبِينَ عَلَىٰ سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ ۖ ﴾ (۱)

ترجمه: دوی به تکیه لېږولي وي په داسې تختونو باندې چې صف صف (برابر) به
ایځودل شوي وي.

۳. بل حای ذکر دي: ﴿ هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَّكِنُونَ ۖ ﴾ (۲)

ترجمه: دوی او د دوی بیبیانې به (د اُونو) په سیورو کې وي، په تختونو باندې یې
تکیه لېږولي وي.

۴. دا تختونه به د سرور په تارونو باندې بڼل شوي وي. الله تعالی فرمایي:

﴿ عَلَىٰ سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ۖ مُتَّكِنِينَ عَلَيْهَا مُتَّقِيبِينَ ۖ ﴾ (۳)

ترجمه: دوی به په داسې تختونو باندې وي چې د سرور تارونو نه به بڼل شوي وي،
دوی به په هغې باندې تکیه وهلي وي، او یو بل ته به مخامخ ناست وي.

۵. په سورة المطففين کې ذکر دي:

﴿ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۖ عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ۖ ﴾ (۴)

ترجمه: بیشکه نېکان خلق به په نعمت کې وي، په تختونو باندې به (ناست وي، کوم
نعمتونه چې الله تعالی ورکړي هغې ته به) گوري (یعنی سېل به کوي). (۵)

(۱) الطور آیه ۲۰.

(۲) يس آیه ۵۶ / په سورة الكهف کې ذکر دي: ﴿ مُتَّكِبِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ ۖ ﴾. الكهف آیه ۳۱.
ترجمه: دوی به پدې جنت کې په تختونو باندې تکیه لېږولي وي.

(۳) الواقعة آیه ۱۵، ۱۶.

(۴) المطففين آیه ۲۲، ۲۳.

(۵) { عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ } إِلَى مَا أَعْطَاهُمُ اللَّهُ مِنَ الْكَرَامَةِ وَالنَّعْمَةِ. وَقَالَ مُقَاتِلٌ: يَنْظُرُونَ إِلَى عَدُوِّهِمْ
كَيْفَ يُعَذِّبُونَ. تفسیر البهوي ج ۵ ص ۲۲۶ سورة المطففين آیه ۲۳.
{ يَنْظُرُونَ } مَا أَعْطَاهُمُ مِنَ النَّعِيمِ. تفسیر الجلالين.

د جنتیانو په زړونو کې به د یو بل سره بغض او حسد نه وي

د جنتیانو په زړونو کې به د یو بل سره هیڅ بغض او حسد نه وي ، بلکه د وروڼو په شان به یو بل ته مخامخ په تختونو باندې ناست وي .

۱ . الله تعالی فرمایی :

﴿ وَكَرَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ إِخْوَانًا عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ﴾ . (۱)

ترجمه : او مونږ به ورنه اوباسو هغه کینه (او بغض) کوم چې د دوی په سینو کې وي ، د وروڼو په شان به په تختونو باندې یو بل ته مخامخ ناست وي .

۲ . د بخاري شریف حدیث دی ، رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمایی :

قُلُوبُهُمْ عَلَى قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ ، لَا تَبَاغُضُ بَيْنَهُمْ وَلَا تَحَاسَدُ . (۲)

د ټولو جنتیانو زړونه به (په محبت او اتفاق کې) د یو سړي د زړه په شان وي ، نه خوبه د دوی په خپل مینځ کې څه بغض وي ، او نه به حسد وي .

۳ . د بخاري شریف په یو روایت کې داسې الفاظ دي :

قُلُوبُهُمْ عَلَى قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ ، لَا اخْتِلَافَ بَيْنَهُمْ وَلَا تَبَاغُضَ . (۳)

د ټولو جنتیانو زړونه به د یو سړي د زړه په شان وي (یعنی په خپل مینځ کې به یې تعلق او محبت وي) ، نه به د دوی په مینځ کې څه اختلاف وي ، او نه به بغض وي .

(۱) الحجر آیه ۴۷ / په سورة الصافات کې ذکر دي : ﴿ عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ﴾ . الصافات آیه ۴۴ .

ترجمه : دوی به په تختونو باندې یو بل ته مخامخ ناست وي .

(۲) پوره حدیث داسې دی : عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ « أَوَّلُ زُمْرَةٍ تَدْخُلُ الْجَنَّةَ عَلَى سُورَةِ الْقَمَرِ كَيْلَةَ الْبَدْرِ ، وَالَّذِينَ عَلَى آثَارِهِمْ كَأَحْسَنِ كَوْكَبٍ دُرِّيٍّ فِي السَّمَاءِ إِضَاءَةً . قُلُوبُهُمْ عَلَى قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ ، لَا تَبَاغُضُ بَيْنَهُمْ وَلَا تَحَاسَدُ . لِكُنِّي أَمْرِي رَوْحَتَانِ مِنَ الْخُورِ الْعَيْنِ ، يُرَى مَخْرَجُ سَوْفِيهِنَّ مِنْ وَرَاءِ الْعَظْمِ وَاللَّحْمِ » . صحيح البخاري كتاب بدء الخلق باب ما جاء في صفوة الجنة وأهلها مخلوقه رقم الحديث ۳۲۵۴ .

(۳) . صحيح البخاري كتاب بدء الخلق باب ما جاء في صفوة الجنة وأهلها مخلوقه رقم الحديث ۳۲۴۶ .

د جنت بستری، تکیه گانې، او قالینونه

په جنت کې به د جنتیانو د پاره قیمتي بستری، تکیه گانې، او قالینونه وي، دوی به د قالینونو د پاسه په بسترو باندې ناست وي، او تکیه به یې وهلې وي.

۱. اللّٰه ربّ العزت فرمائي: ﴿ وَفُرُشٍ مَّرْفُوعَةٍ ۝ (۱) ﴾

ترجمه: او جنتیان به په اوجتو بسترو (فرشونو) باندې وي.

۲. بل حای فرمائي:

﴿ مُتَّكِنِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ ۝ (۲) ﴾

ترجمه: دوی به په داسې بسترو (فرشونو) باندې تکیه لېولي وي چې د هغې دننه آستر به د ورېنمو وي.

فائده: په دې آیت کې ذکر شو چې د جنت د بسترو دننه طرف آستر به دومره قیمتي وي چې د ورېنمو نه به جوړ شوي وي حالانکه هغه چاته په سترگو باندې نه بنکاري، نو چې کله هغه دومره قیمتي شو نو د بسترو بهر طرف کپړه خو به ډیره زیاته قیمتي وي. د بسترو د بهر طرف آستر ذکر الله تعالی اونکړو دا ځکه چې هغه به دومره قیمتي وي چې د هغې علم به صرف الله ﷻ ته وي. (۳)

(۱) الراعة آیه ۳۴.

(۲) الرحمن آیه ۵۴.

(۳) ﴿ مُتَّكِنِينَ عَلَى فُرُشٍ ۝ جَمْعُ فِرَاشٍ، ﴿ بَطَائِنُهَا ۝ جَمْعُ بَطَائِنٍ وَهِيَ الَّتِي تَحْتَ الظَّهَارَةِ. وَقَالَ الرَّجَاجُ: وَهِيَ مِثَالِي الْأَرْضِ. ﴿ مِنْ إِسْتَبْرَقٍ ۝ وَهُوَ مَا غَلِظَ مِنَ الدِّيبَاجِ. قَالَ ابْنُ مَسْعُودٍ رضي الله عنه وَأَبُو هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: هَذِهِ الْبَطَائِنُ فَمَا لَكُمْ بِالْفُلَوَاهِرِ؟ وَقِيلَ لِسَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ رَحِمَهُ اللَّهُ: الْبَطَائِنُ مِنْ إِسْتَبْرَقٍ فَمَا الْفُلَوَاهِرُ؟ قَالَ: هَذَا مِمَّا قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: فَلَا تَعْلَمُ لِنَفْسٍ مَا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ [السجدة: ۱۷]. وَعَنْهُ أَيْضًا قَالَ: بَطَائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ فَفُلَوَاهِرُهَا مِنْ نُورِ جَامِدٍ. وَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ رضي الله عنهما: وَصَفَ الْبَطَائِنَ وَتَرَكَ الْفُلَوَاهِرَ لِأَنَّهُ لَيْسَ فِي الْأَرْضِ أَحَدٌ يَعْرِفُ مَا الْفُلَوَاهِرُ. تفسير الهروي ج ۲ ص ۳۴۱. سورة الرحمن آیه ۵۴. ← ← ← ← ←

۳. د جنت د بالختونو او قالینونو په باره کې الله تعالی فرمایي:

﴿ مُتَّكِئِينَ عَلَى رَفْرَفٍ خُضِرٍ وَعَبَقَرٍ مِّنْ حِجَانٍ ﴾ . (۱)

ترجمه: دې جنتیانو به په شنو بالختونو او بنائسته قالینونو باندې تکیه واهلي وي.

۴. بل حای فرمایي:

﴿ وَنَمَارِقٍ مَّصْفُوفَةٍ ۝ وَزَرَابِيٍّ مَّبْثُوثَةٍ ﴾ . (۲)

ترجمه: او (په دې جنت کې به) په قطار کې ایخودل شوي بالختونه وي، او (هر طرف ته به) غورځول شوي قالینونه (او دري) وي.

۵. جنتیانو چې کله تکیه واهلي وي نو مخان ته به هر قسم میوې او شربتونه راغواړي، دا به ښه په مزو سره خوري او څکي.

الله تعالی فرمایي:

﴿ مُتَّكِئِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ ﴾ . (۳)

ترجمه: جنتیانو به په جنت کې تکیه لېولي وي، په دې کې به ډیرې میوې او شربتونه راغواړي.

←←← الْمَسْأَلَةُ السَّادِسَةُ: قَالَ أَهْلُ التَّفْسِيرِ قَوْلُهُ: ﴿بَطَائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ﴾ يَدُلُّ عَلَى نِهَائِيَّةِ شَرَفِهَا فَإِنَّ مَا تَكُونُ بَطَائِنُهَا مِنَ الْإِسْتَبْرَقِ تَكُونُ فَلَهَا يُرْفَعُ حَيْثُ أَمِنَهَا، وَكَأَنَّهُ شَيْءٌ لَا يُذْرِكُهُ الْبَصَرُ مِنْ سُندُسٍ وَهُوَ الدِّيبَاجُ الرَّقِيقُ النَّاعِمُ، وَفِيهِ وَجْهٌ آخَرٌ مَعْنَوِيٌّ وَهُوَ أَنَّ أَهْلَ الدُّنْيَا يُظْهِرُونَ الرِّينَةَ وَلَا يَتَمَكَّنُونَ مِنْ أَنْ يَجْعَلُوا الْبَطَائِنَ كَالظَّهَائِرِ. لِأَنَّ غَرَضَهُمْ إِظْهَارُ الرِّينَةِ وَالْبَطَائِنُ لَا تَلْظَهُرُ، وَإِذَا التَّقَى السَّبَبُ إِتَّقَى السَّبَبُ. فَلَمَّا لَمْ يَخْضَلْ فِي جَعْلِ الْبَطَائِنِ مِنَ الدِّيبَاجِ مَقْصُودُهُمْ وَهُوَ الْإِظْهَارُ تَرَكُوهُ. وَفِي الْآخِرَةِ الْأَمْرُ مَبْنِيٌّ عَلَى الْإِكْتِرَامِ وَالتَّنْعِيمِ فَتَكُونُ الْبَطَائِنُ كَالظَّهَائِرِ فَذَكَرَ الْبَطَائِنَ. الطَّبْسُ الْكَبِيرُ ج ۲۹ ص ۳۷۳ سورة الرحمن ۵۴.

(۱) الرحمن آیه ۷۶.

(۲) العاشية آیه ۱۵، ۱۶.

(۳) ص آیه ۵۱.

د جنتیانو سورلي

د جنتیانو د پاره به بهترینې سورلي وي ، دوی به په دې باندې سورېږي او په جنت کې به پرې چکرې وهي .

۱ . حضرت عبدالرحمن بن ساعدة رضی اللہ عنہ فرمایي چې : زما به آسونه خوښ وو نو ما نبي عليه السلام ته عرض او کړو :

يَا رَسُولَ اللَّهِ ا هَلْ فِي الْجَنَّةِ خَيْلٌ؟

اې د الله رسول له ! آیا په جنت کې آسونه شته؟

نبي عليه السلام راته او فرمايل :

إِنْ أَدْخَلَكَ اللَّهُ الْجَنَّةَ يَا عَبْدَ الرَّحْمَنِ كَانَ لَكَ فِيهَا فَرَسٌ مِنْ يَأْقُوتٍ، لَهُ جَنَاحَانِ يَطِيرُ بِكَ

حَيْثُ شِئْتَ .

اې عبدالرحمن ! که چيرته الله تعالى تا جنت ته داخل کړي نو ستا د پاره به په دې جنت کې د ياقوتو آس وي ، د هغه به دوه وزرې وي ، ستا چې چيرته خوښه وي هلته به تا آلوزوي . (۱)

۲ . حضرت بريدة رضی اللہ عنہ فرمایي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم ته يو کس راغی او دا پوښتنه يې او کړه :

يَا رَسُولَ اللَّهِ ا إِنِّي أُحِبُّ الْخَيْلَ، ففِي الْجَنَّةِ خَيْلٌ؟

اې د الله رسول له ! زما آسونه ډير خوښ دي ، نو آیا په جنت کې به آسونه وي؟

نبي عليه السلام ورته او فرمايل :

(۱) عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سَاعِدَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ : كُنْتُ أُحِبُّ الْخَيْلَ فَقُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ا هَلْ فِي الْجَنَّةِ خَيْلٌ؟

فَقَالَ : إِنْ أَدْخَلَكَ اللَّهُ الْجَنَّةَ يَا عَبْدَ الرَّحْمَنِ كَانَ لَكَ فِيهَا فَرَسٌ مِنْ يَأْقُوتٍ، لَهُ جَنَاحَانِ يَطِيرُ بِكَ حَيْثُ شِئْتَ .

مجمع الزوائد ومنبع الفوائد كتاب أهل الجنة باب في خيل الجنة رقم الحديث ۱۸۷۲۵ وقال الهيثمي : رواه الطبراني .

درجالة ثقافت . صحيح الترغيب والترهيب رقم الحديث (۱) ۳۷۵۵ كتاب صفة الجنة فصل في تراورهم ومراكبهم . البحث

والنور للبهلي رقم الحديث ۳۹۶ .

إِنْ يُدْخِلَكَ اللَّهُ الْجَنَّةَ فَلَا تَشَاءُ أَنْ تَرْكَبَ فَرَسًا مِنْ يَأْقُوتَةَ حَمْرَاءَ تَطِيرُ بِكَ فِي أَمِّي الْجَنَّةِ
سَهْمًا إِلَّا رَكِبْتَ .

که چیرته الله تعالی تالره جنت ته داخل کړي نو آیا ستا دا خوبه نده چې ته د سرو یا قوتو
په آس باندي سورشی او په جنت کې چې ستا چیرته خوبه وي هلته به تا آلوزوي ؟
بیانبي علیه السلام ته یو بل کس راغی او دا پوښتنه یې ورنه او کړه :

يَا رَسُولَ اللَّهِ ! أَمِي الْجَنَّةِ إِبِلٌ ؟

ای د الله رسوله ! آیا په جنت کې اوبنان شته ؟

نو پیغمبر علیه السلام ده ته (هغه جواب ورنکړو کوم یې چې مخکینی کس ته ورکړې ؤ
بلکه ده ته یې) او فرمایل :

يَا عَبْدَ اللَّهِ ! إِنْ يُدْخِلَكَ اللَّهُ الْجَنَّةَ كَانَ لَكَ فِيهَا مَا اشْتَهَتْ نَفْسُكَ، وَلَدَّتْ عَيْنُكَ .

ای د الله بنده ! که چیرته الله تعالی تا جنت ته داخل کړي نو ستا د پاره به په دې جنت
کې هر هغه څه وي چې ستا زړه یې غواړي ، او ستا سترگې یې خوبه وي . (۱)

۳ . جنتیان به په قیمتي آسونو باندي د یو بل ملاقات له ځي ، دا آسونه به داسې وي

(۱) پوره حدیث داسې دی : عَنِ ابْنِ بَرِيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ : جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ : يَا
رَسُولَ اللَّهِ ! إِنِّي أُحِبُّ الْخَيْلَ، فَمِي الْجَنَّةِ خَيْلٌ ؟ قَالَ : « إِنْ يُدْخِلَكَ اللَّهُ الْجَنَّةَ فَلَا تَشَاءُ أَنْ تَرْكَبَ فَرَسًا مِنْ
يَأْقُوتَةَ حَمْرَاءَ تَطِيرُ بِكَ فِي أَمِّي الْجَنَّةِ سَهْمًا إِلَّا رَكِبْتَ » . وَأَتَاهُ رَجُلٌ آخَرُ فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ! أَمِي الْجَنَّةِ إِبِلٌ ؟
قَالَ : « يَا عَبْدَ اللَّهِ ! إِنْ يُدْخِلَكَ اللَّهُ الْجَنَّةَ كَانَ لَكَ فِيهَا مَا اشْتَهَتْ نَفْسُكَ، وَلَدَّتْ عَيْنُكَ » . مسند احمد مخرجا
حدیث بَرِيْدَةَ الْأَسَدِيِّ رَقْمُ الْحَدِيثِ ۲۲۹۸۲ ، مصنف ابن ابی شیبہ رَقْمُ الْحَدِيثِ ۳۳۹۹۱ ، سنن الترمذي أَبْوَابُ صِفَةِ
الْجَنَّةِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَابُ مَا جَاءَ فِي صِفَةِ خَيْلِ الْجَنَّةِ رَقْمُ الْحَدِيثِ ۲۵۴۳ ، مسند البزار رَقْمُ الْحَدِيثِ
۳۳۷۷ ، المعجم الاوسط رَقْمُ الْحَدِيثِ ۵۰۲۳ ، مشكاة المصابيح كتاب أخوال القِيَامَةِ وَبَدَأَ الْخَلْقَ بَابُ صِفَةِ الْجَنَّةِ
وَأَهْلِهَا الْقَصْدُ الثَّانِي رَقْمُ الْحَدِيثِ ۵۶۴۲ (۳۱) . البعث والنشور للبيهقي رَقْمُ الْحَدِيثِ ۳۹۴ . شرح السنة للبهقي رَقْمُ
الْحَدِيثِ ۳۳۸۵ ، صحيح الترغيب والترهيب كتاب صفة الجنة فصل في تراورهم ومراكبهم رَقْمُ الْحَدِيثِ ۳۷۵۶ (۲) .
كنز العمال رَقْمُ الْحَدِيثِ ۳۹۳۲۸ ، و رَقْمُ الْحَدِيثِ ۳۹۷۷۶ . التفسير المظهر ج ۸ ص ۳۶۲ . الدر المنثور ج ۷ ص
۳۹۲ . تفسير القرطبي ج ۱۶ ص ۱۱۳ . تفسير البهوي ج ۳ ص ۱۶۹ سورة الزحرف آية ۷۱ .

چې تشې متيازي او خراشنه به نه کوي .
رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي :

إِنَّ مِنْ نَعِيمِ أَهْلِ الْجَنَّةِ أَنَّهُمْ يَتَرَاوَرُونَ عَلَى الْمَطَايَا وَالنُّجَبِ وَأَنَّهُمْ يُؤْتُونَ فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ بِخَيْلٍ مُسَرَّجَةٍ مُلَجَّمَةٍ لَا تَرُوثُ وَلَا تَبُولُ فَيَذْكُبُونَهَا حَيْثُ شَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ ... (۱)

بيشکه جنتيانو ته چې کوم نعمتونه ورکولې شي په هغې کې به يو نعمت دا هم وي چې دوی به په قيمتي سورلو باندي سواره وي او د يوبل ملاقات به کوي ، او دوی ته به د جمعې په ورځ داسې آسونه راوستې شي چې هغه به تيار زين کرې شوي وي او په ځله کې به يې واگې وي ، دا آسونه به خراشنه او تشې متيازي نه کوي ، دوی به په دې باندي سواره شي او چيرته چې الله ﷻ او غواړي هلته به يې بوځي .

۴ . جنتيانو ته چې د سورلی د پاره کوم آسونو ورکولې شي د هغې به وزرې هم وي ،

او ډير به تېز رفتار ه وي . (۲)

همدارنگې جنتيانو ته به داسې قيمتي سپين اوبنان د سورلی د پاره ورکولې شي چې

ددې اوبنانو واگې به د دنيا او مافيهآ نه ډيرې به ترې وي . (۳)

(۱) صفة الجنة لابن ابي الدنيا باب تَرَاوَرِ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَمُتَنَزَّهَاتِهِمْ رقم الحديث ۲۳۵ ، الترغيب والترهيب للمنذري فصل في تزاورهم ومراكبهم رقم ۵۷۳۲ ، الزواجر عن اقتراف الكبائر خاتمة في ذكر أمور أربعة الأُمم الرابع في الجنة وكعبتها وما يتعلق بذلك ج ۲ ص ۴۳۶ ، تفسير المظهر ج ۲ ص ۲۰ الزهد والرفائق لابن المبارك ج ۲ ص ۶۹ .

(۲) عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ ، قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : إِنَّ فِي الْجَنَّةِ شَجَرَةً يَخْرُجُ مِنْ أَعْلَاهَا حُلٌّ ، وَمِنْ أَسْفَلِهَا خَيْلٌ مِنْ ذَهَبٍ مُسَرَّجَةٌ مُلَجَّمَةٌ مِنْ يَأْقُوتٍ وَدُرٍّ ، لَا تَرُوثُ وَلَا تَبُولُ ، لَهَا أَجْنِحَةٌ خَطُّهَا مَدُّ بَصَرِهَا فَيَذْكُبُهَا أَهْلُ الْجَنَّةِ فَتَطِيرُ بِهِمْ حَيْثُ شَاءُوا صفة الجنة لابن ابي الدنيا باب تَرَاوَرِ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَمُتَنَزَّهَاتِهِمْ رقم الحديث ۲۳۸ ، الترغيب والترهيب للمنذري رقم الحديث ۹۱۱ التَّغْيِيبُ فِي قِيَامِ اللَّيْلِ ، و رقم الحديث ۵۷۳۵ فصل في تزاورهم ومراكبهم .

(۳) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَلَيْهِ السَّلَامُ ، قَالَ : إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ كَيْتَرَاوَرُونَ عَلَى الْعَيْسِ الْجُونِ عَلَيْهَا رِحَالُ الْعَيْسِ ، تُشَدُّ مَنَاسِمُهَا غُبَارَ الْمِسْكِ ، خِطَامُ أَوْزِمَامٍ أَحَدِهِمَا خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا . صفة الجنة لابن ابي الدنيا باب تَرَاوَرِ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَمُتَنَزَّهَاتِهِمْ رقم الحديث ۲۳۸ ، الترغيب والترهيب للمنذري رقم الحديث ۵۷۳۴ فصل في تزاورهم ومراكبهم شرح السنة للبهوي رقم الحديث ۴۳۹۰ . ←←←←

د جنتیانو عمر ، قد و قامت ، او ژبه

جنتیان چې جنت ته داخلېږي نو عمر به یې درې دیرش (۳۳) کاله وي ، په بدن باندې به یې ویبستان نه وي ، به یې گيرې تکره خوآنان به وي ، سترگې به یې بغیر د رنجو نه قدرتي تورې وي ، ټول به د حضرت آدم علیه السلام په قد و قامت وي ، اوږدوالی به یې شپيته (۶۰) گزه وي او پلن والی به یې اووه (۷) گزه وي . او ژبه به یې عربي وي .
دا خبرې صراحتاً په احادیثو کې ذکر دي :

۱. د ترمذي شريف حديث دی ، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمائي :

يَدْخُلُ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ جُرْدًا مُرْدًا مُكْحَلِينَ أَبْنَاءَ ثَلَاثِينَ أَوْ ثَلَاثِينَ وَثَلَاثِينَ سَنَةً . (۱)

جنتیان به جنت ته په داسې حالت کې داخلېږي چې په بدن باندې به یې ویبستان نه وي ، به یې گيرې بنائسته خوآنان به وي ، بغیر د رنجو به یې سترگې تورې وي ، د دیرشو (۳۰) یا درې دیرشو (۳۳) کالو په عمر به وي . (۲)

← ← ← العيس إبل بيض في بياضها ظلمة خفية . والمناسم بالثون والسين المهيمة جمع منسم وهو باطن خف البهيد .
الترغيب والترهيب للمنذري .

وفي رواية : عَنْ أَبِي أَيُّوبٍ رضي الله عنه ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَتَرَاوَرُونَ عَلَى نَجَائِبٍ بَيْضٍ كَأَنَّهُمُ الْيَأْقُوتُ وَكَيْسٌ فِي الْجَنَّةِ شَيْءٌ مِنَ الْبَهَائِمِ إِلَّا الْإِبِلَ وَالطُّيُورَ . صفة الجنة لابن أبي الدنيا . بَابُ تَرَاوُرِ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَمَتَرَاتَاتِهِمْ . رقم الحديث ۲۴۳ . ورقم الحديث ۹۷ ، مجمع الزوائد . رقم الحديث ۱۸۷۲۴ باب في لوق الجنة .

(۱) سنن الترمذي أبواب صفة الجنة عن رسول الله صلى الله عليه وسلم . بَابُ مَا جَاءَ فِي سِنِّ أَهْلِ الْجَنَّةِ . رقم الحديث ۲۵۴۵ . قال الالباني : حسن . مسند احمد منخرجا رقم الحديث ۲۲۱۰۶ . المعجم الكبير للطبراني رقم الحديث ۱۱۸ . صفة الجنة لابن أبي الدنيا رقم الحديث ۱۹ . مشكاة المصابيح كتاب أحوال القيامة وبدء الخلق . بَابُ صِفَةِ الْجَنَّةِ وَأَهْلِهَا الْفَصْلُ الثَّانِي رقم الحديث ۵۶۳۹ (۲۸) ، الترغيب والترهيب للمنذري رقم الحديث ۵۶۲۸ . مجمع الزوائد رقم الحديث ۱۸۶۵۵ .
باب كيف يدخل أهل الجنة الجنة

(۲) (جُرْدٌ) جَمْعُ أَجْرَدٍ ، وَهُوَ الَّذِي لَا شَعَرَ عَلَى جَسَدِهِ وَضِدُّهُ الْأَشْعَرُ (مُرْدٌ) : جَمْعُ أَمْرَدٍ وَهُوَ غَلَامٌ لَا شَعَرَ عَلَى ذَنْبِهِ ، وَقَدْ يُرَادُ بِهِ الْحُسْنُ بِتَاءٍ عَلَى الْغَالِبِ (كُحْلٌ) وَهُوَ عَيْنٌ فِي أَجْفَانِهَا سَوَادٌ خِلْقَةٌ ، كَذَا قَالَ شَارِحٌ . مرآة المصابيح ج ۹ ص ۳۵۹۰ بَابُ صِفَةِ الْجَنَّةِ وَأَهْلِهَا .

۳. په یو حدیث کې د دې سره نوره اضافه هم شته، رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمایي:

يَدْخُلُ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ جُرْدًا، مُرْدًا، بَيْضًا، جَعَادًا، مُكْحَلِينَ، أَبْنَاءَ ثَلَاثٍ وَثَلَاثِينَ، عَلَى خَلْقِ آدَمَ، سِتُّونَ ذِرَاعًا فِي عَرْضِ سَبْعِ أذْرُعٍ. (۱)

جنتیان به جنت ته په داسې حالت کې داخلېږي چې په بدن باندې به یې وینبستان نه وي، به یې گیرې بنائسته ځوانان به وي، رنگونه به یې سپین مزیدار وي، وینبستان به یې گرځوتي وي، سترگې به یې بغیر د رنجو نه قدرتي تورې وي، د درې دیرشو (۳۳) کالو په عمر به وي، قد و قامت به یې د حضرت آدم علیه السلام په صورت وي، اوږدوالې به یې شپيته (۶۰) گزه وي، او پلن والې به یې اووه (۷) گزه وي.

تطبیق: په اولني حدیث کې ذکر شو چې د جنتیانو عمر به دیرش (۳۰) یا درې دیرش (۳۳) کاله وي، هلته شک د راوي و چې نبي علیه السلام دیرش (۳۰) کاله ذکر کړي او که درې دیرش (۳۳) کاله.

او په دې دویم حدیث کې ذکر شو چې د جنتیانو عمر به درې دیرش (۳۳) کاله وي. د دینه معلومیږي چې د جنتیانو عمر به درې دیرش (۳۳) کاله وي؛ ځکه په دې عمر کې مکمل ځواني او قوت وي، او په کوم حدیث کې چې دیرش کاله ذکر شوي نو دا د عربو عادت دی چې د عدد سره کوم کسر (کمه هندسه) راشي نو هغه کله ذکر کوي او کله یې حذف کوي.

۳. د بخاري شریف او مسلم شریف حدیث دی، رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمایي:

(۱) مسند احمد مخرجا رقم الحديث ۷۹۳۳، و رقم الحديث ۹۳۷۵، و رقم الحديث ۸۵۲۳. المنجم الاوسط رقم الحديث ۵۲۲۲. صفة الجنة لابن ابي الدنيا رقم الحديث ۱۳. مصنف ابن ابي شيبة رقم الحديث ۳۴۰۰۶. الترغيب والترهيب للمندري رقم الحديث ۵۶۲۹ باب صفة دخول اهل الجنة وغير ذلك. مجمع الزوائد كتاب أهل الجنة باب كيف يدخل أهل الجنة رقم الحديث ۱۸۶۵۸ وقال الهديسي: رواه الطبراني في المعجم الأوسط. وإسناده حسن. كنز العمال رقم الحديث ۳۹۳۸۳، و رقم الحديث ۳۹۳۸۱. البعث والنشور للبيهقي رقم الحديث ۴۲۰.

فَكُلُّ مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ عَلَى صُورَةِ آدَمَ . (۱)

پس هر څوک چې جنت ته داخلېږي نو هغه به د حضرت آدم عليه السلام په شکل و صورت باندې وي . (او د حضرت آدم عليه السلام او ږدوالي شپيته گزه و) .

۴ . په احاديثو کې دا هم راځي چې جنتيان کله جنت ته داخلېږي نو الله تعالى به ورته د حضرت يوسف عليه السلام په شان حسن و رکړي . (۲)

(۱) پوره حديث داسې دی : عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : خَلَقَ اللَّهُ آدَمَ عَلَى صُورَتِهِ ، طَوْلُهُ سِتُّونَ ذِرَاعًا ، فَلَمَّا خَلَقَهُ قَالَ : إِذْهَبْ فَسَلِّمْ عَلَى أَوْلِيَاكَ النَّفَرِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ ، جُلُوسٌ ، فَاسْتَمِعَ مَا يُحْيُونَكَ ، فَإِنَّهَا تَحْيِيَّتُكَ وَتَحْيِيَّةُ ذُرِّيَّتِكَ ، فَقَالَ : أَلْسَلَامٌ عَلَيْكُمْ ، فَقَالُوا : أَلْسَلَامٌ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ ، فَزَادُوهُ : وَرَحْمَةُ اللَّهِ ، فَكُلُّ مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ عَلَى صُورَةِ آدَمَ ، فَلَمْ يَزَلِ الْخَلْقُ يَنْقُصُ بَعْدَ حَتَّى الْآنَ . صحيح البخاري كتاب الاستبذان باب بذي السلام رقم الحديث ۶۲۲۷ ، و رقم الحديث ۳۳۲۶ كتاب احاديث الأبيات باب خلق آدم صلوات الله عليه وذريته . صحيح مسلم كتاب الجنة وصفة لعيبيها وأهلها باب يدخل الجنة أقوام أفئدة لهم مثل أفئدة الطيور رقم الحديث ۲۸ (۲۸۴۱) . مسند احمد مخرجا رقم الحديث ۸۱۷۱ .

(۲) قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُحْشَرُ مَا بَيْنَ السَّقَطِ إِلَى الشَّيْخِ الْفَانِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي خَلْقِ آدَمَ ، وَقَلْبِ أَيُّوبَ ، وَحُسْنِ يُوسُفَ مُزْدًا مُكْحَلِينَ . المعجم الكبير للطبراني ج ۲۰ ص ۲۸۰ رقم الحديث ۶۶۴ . البعث والنشور للبيهقي رقم الحديث ۴۲۱ . مجمع الزوائد كتاب البعث باب كيف يحشر الناس رقم الحديث وقال الهيثمي : رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ بِإِسْنَادٍ حَسَنٍ ، وَأَحَدُهُمَا حَسَنٌ . و رقم الحديث ۱۸۳۴۶ . كنز العمال رقم الحديث ۳۹۳۸۲ .

وفي رواية : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « مَا مِنْ أَحَدٍ يَمُوتُ سَقَطًا وَلَا هَرِمًا - وَإِنَّمَا النَّاسُ فِيمَا بَيْنَ ذَلِكَ - إِلَّا بُعِثَ ابْنُ ثَلَاثِينَ سَنَةً ، فَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ كَانَ عَلَى مَسْحَةِ آدَمَ ، وَصُورَةَ يُوسُفَ ، وَقَلْبِ أَيُّوبَ ، وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ عَظِيمُوا وَفُخِمُوا كَالْجِبَالِ . المعجم الكبير للطبراني ج ۲۰ ص ۲۸۰ رقم الحديث ۶۶۴ .

البعث والنشور للبيهقي رقم الحديث ۴۲۲ . صحيح الترغيب والترهيب رقم الحديث ۳۷۰۱ (۹) وقال المنذري : رواه المنذري بإسناد حسن . الزواجر ج ۲ ص ۴۲۷ .

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : يَدْخُلُ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ عَلَى طَوْلِ آدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ سِتُّونَ ذِرَاعًا بِدِرَاعِ الْمَلِكِ عَلَى حُسْنِ يُوسُفَ عَلَى مِيلَادِ عِيسَى ثَلَاثٌ وَثَلَاثُونَ سَنَةً ، وَعَلَى لِسَانِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جُرْدٌ مُزْدٌ مُكْحَلُونَ . صلة الجنة لابن أبي الدنيا ۲۱۰ باب لسان أهل الجنة . تفسير ابن كثير ج ۸ ص ۲۴ .

۵. د جنتیانو بنځې به هم د دوی همزولې وي (۱).
دا ځکه چې کله بي بي د سړي سره په عمر او قد کې همزولې وي نو دا ده ته ډیر خوښ
ورکوي.

۶. په جنت کې به د جنتیانو ژبه عربي وي. په کتابونو کې ذکر دي:

لِسَانُ أَهْلِ الْجَنَّةِ عَرَبِيٌّ. (۲) د جنتیانو ژبه به عربي وي.

په فتاویٰ هنديہ او شامي کې دا خبره ذکر ده چې عربي ته په نورو ټولو ژبو باندې
فضيلت حاصل دی، ځکه دا د جنتیانو ژبه ده، پس څوک چې دا پخپله زده کړي او يايې بل
ته اوښايي نو ده ته به په دې باندې اجر ورکولې شي. (۳)

(۱) په قرآن کریم کې د دې بيان شته، الله تعالی فرمائي: ﴿وَعِنْدَهُمْ قَصِيرَاتُ الْكَوَابِرِ﴾. ص آیه ۵۲.
ترجمه: او د دې جنتیانو سره به داسې بنځې وي چې د حياء د وجې به خپلې سترگې ښکته ساتي، (او) د دوی
همزولې به وي.

بل ځای فرمائي: ﴿وَكَوَاعِبَ الْأَرْبَابِ﴾. الباء آیه ۳۳.

ترجمه: او (د متقيانو د پارو به) پيغلې همزولې جينکې وي.

بل ځای فرمائي: ﴿فَجَعَلْنَهُنَّ أَبْكَارًا ۖ عُرُبًا أَتْرَابًا﴾. الواقعة آیه ۳۶، ۳۷.

ترجمه: پس مونږ دا د جنت بنځې پيغلې، محبوبې او همزولې جوړې کړي. (يعنی هميشه به پيغلې وي، په خپلو
خاوندانو باندې به عاشقانه وي، او د دوی همزولې به وي).

(۲) عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه، قَالَ: «لِسَانُ أَهْلِ الْجَنَّةِ عَرَبِيٌّ».

عَنِ ابْنِ شَهَابٍ، قَالَ: «لِسَانُ أَهْلِ الْجَنَّةِ عَرَبِيٌّ». عَنِ الزُّهْرِيِّ، قَالَ: لِسَانُ أَهْلِ الْجَنَّةِ عَرَبِيٌّ.

عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ، قَالَ: سَأَلْتُ الزُّهْرِيَّ عَنْ لِسَانِ أَهْلِ الْجَنَّةِ، فَقَالَ: «بَلْغِي أَنْهُ عَرَبِيٌّ».

مسئله الجنة لابن ابي الدنيا ص ۱۵۷ باب لسان أهل الجنة. الزهد والرفاق لابن المبارك ج ۲ ص ۷۱. مجمع الانهر ج
۱ ص ۹۳. الباقية ج ۲ ص ۱۷۶.

(۳) لِلْعَرَبِيَّةِ فَطْلٌ عَلَى سَائِرِ الْأَلْسِنِ وَهُوَ لِسَانُ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَمَنْ كَعَلَّمَهَا أَوْ عَلَّمَ غَيْرَهَا فَهُوَ مَأْجُورٌ كَذَا فِي
السِّيَرَاتِ. الفناوى الهندية ج ۵ ص ۳۷۸ الباب القلائون في المتفرقات. رد المحتار على الدر المختار كتاب العلق
والإباحة ج ۶ ص ۴۱۹.

د جنت آبادي او خاوره

د جنت آبادي چې د کومو څښتونو نه جوړه شوی د هغې یوه څښته به د سرو زرو وي او بله څښته به یې د سپینو زرو وي ، خاوره به یې د مشکو او زعفرانو وي .

۱. په بخاري شریف او مسلم شریف کې اوږد حدیث ذکر دی په کوم کې چې د معراج واقعہ ذکر ده ، د هغې حدیث په آخر کې ذکر دي ، نبی علیه السلام فرمایي :
 ثُمَّ أُدْخِلْتُ الْجَنَّةَ فَإِذَا فِيهَا جَنَابِدُ اللَّؤْلُؤِ ، وَإِذَا تُرَابُهَا الْمِسْكَ .
 بیا زه جنت ته داخل کړې شوم نو په هغې کې د ملغرو قبي (گنبدونه) وو ، او خاوره یې د مشکو وه . (۱)

۲. په یو بل حدیث کې د دې پوره تفصیل بیان شوی : حضرت ابو هریره رضی الله عنه فرمایي چې مونږ نبی علیه السلام ته عرض او کړو :
 يَا رَسُولَ اللَّهِ ! أَخْبِرْنَا عَنِ الْجَنَّةِ ، مَا بِنَاؤُهَا ؟
 اې د الله رسوله ! مونږ ته د جنت په باره کې خبر راکړه ، چې آیا د دې آبادي د څه شي نه جوړه ده ؟

نو پیغمبر علیه السلام او فرمایي :
 لِبِنَّةٍ مِنْ ذَهَبٍ ، وَلِبِنَّةٍ مِنْ فِضَّةٍ ، مِلَاطُهَا الْمِسْكَ الْأَذْفَرُ ، حَصْبًا وَهِيَ الْيَاقُوتُ وَاللُّؤْلُؤُ ، وَتُرْبَتُهَا
 الْوَرَسُ وَالرَّعْفَرَانُ ، مَنْ يَدْخُلُهَا يَخْلُدُ لَا يَمُوتُ ، وَيَنْعَمُ لَا يَبْأَسُ ، لَا يَبْلَى شَبَابُهُمْ ، وَلَا تُخَفَّرُ
 ثِيَابُهُمْ .

یوه څښته یې د سرو زرو ده او بله یې د سپینو زرو ده ، د دې څټه (کومه چې د څښتو په مینځ کې لږې دا) به د تېزو خوشبودارو مشکو وي ، د دې واړه واړه کانري (کوم چې په

(۱) صحیح البخاري کتاب أحاديث الألبیاء باب ذکر إدریس علیه السلام رقم الحديث ۳۳۴۲ . صحیح مسلم کتاب الإیمان باب الإسرائیة رسول الله صل الله علیه وسلم إلى السموات . وقضی السکوات رقم الحديث ۲۶۳ (۱۶۳) . مسند احمد معرجا رقم الحديث ۲۱۲۸۸ . مشکاة المصابیح کتاب القضاة والشاکیة باب فی البغراج الفصل الأول رقم الحديث ۵۸۶۲ (۳) .

نهرونو کې پراته وي (دا) به د یاقوتو او ملغرو وي ، ددې خاوره به د زعفرانو وي ، څوک چې د یته داخل شي نو همیشه به په کې وي وفات کیږي به نه ، همیشه به په نعمتونو کې وي په بدحالی (اوسختی) کې به نه مبتلا کیږي ، نه به یې ځوانی ختمیږي ، او نه به یې کیږي شلیږي . (۱)

(ملاعلي قاري رَحْمَةُ اللَّهِ بِهِ مَرَقَاةٌ كَيْ دَدِي حَدِيثٌ بِهْتَرِيْنَه تَشْرِيْحُ هَمْ كَرِي) . (۲)

تطبيق : په اولني حديث کې ذکر شو "چې د جنت خاوره به د مشکووي" او په دې دویم حديث کې ذکر شو "چې د جنت خاوره به د زعفرانو وي" . نو په دې دواړو خبرو کې هيڅ تضاد نشته ځکه د جنت د خاورې خوشبوئي به د مشکو په شان بنائسته وي او رنگ به يې د زعفرانو په شان وي .
چا تطبيق داسې کړی چې د جنت خاوره به د مشک او زعفران دواړو نه مرکب وي .

(۱) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ . قَالَ : قُلْنَا : يَا رَسُولَ اللَّهِ ! أَخْبِرْنَا عَنِ الْجَنَّةِ ، مَا بِنَاؤُهَا ؟ قَالَ : « كَيْتُهُ مِنْ ذَهَبٍ
مسند احمد مخرجا رقم الحديث ۹۷۴۴ مُسْنَدُ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ . و رقم الحديث ۸۷۴۷ . صحيح الترغيب والترهيب رقم الحديث ۳۷۱۱ (۱) كتاب صفة الجنة فصل في بناء الجنة و ترايبها و حصبائها و غير ذلك . و رقم الحديث ۳۷۱۳ (۳) . مسند ابى داؤد الطيالسي رقم الحديث ۲۷۰۶ . سنن الدارمي رقم الحديث ۲۸۶۳ . صفة الجنة لابن ابى الدنيا رقم الحديث ۱۰ صفة الجنة . مسند البزار رقم الحديث ۹۵۰۱ . صحيح ابن حبان رقم الحديث ۷۳۸۷ . المعجم الاوسط رقم الحديث ۷۱۱۱ ، شعب الايمان رقم الحديث ۶۶۹۹ ، مشكاة المصابيح كتاب أحوال القيامة و بدم الخلق باب صفة الجنة و أهلها الفصل الثاني رقم الحديث ۵۶۳۰ (۱۹) ، مجمع الزوائد رقم الحديث ۱۸۶۴۰ و قال الهيثمي : رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ بِإِسْنَادٍ حَسَنٍ التِّرْمِذِيُّ لِرِجَالِهِ .

(۲) كَيْتُهُ مِنْ ذَهَبٍ وَ كَيْتُهُ مِنْ فِضَّةٍ) أَنِي بِنَاؤُهَا مُلْتَمِعٌ وَ مُرْصَعٌ مِنْهُمَا ، أَوْ ذَكَرَ التَّوَعُّينَ بِإِعْتِبَارِ الْجَنَّتَيْنِ كَمَا تَقَدَّمَ . وَ اللَّهُ تَعَالَى أَعْلَمُ . (وَ مَلَاظَمُهَا) بِكَسْرِ الِیْمِ . أَنِي مَا بَيْنَ اللَّيْلَتَيْنِ مَوْضِعُ النَّوْرَةِ (السُّنْكَ الْأَذْفَرُ) أَي الشَّدِيدُ الرِّيحِ . فِي " النَّهَائِيَّةِ " : أَلْيَاطُ الظُّلْمِ الذَّكِيُّ يُجْعَلُ بَيْنَ سَاقِ البِنَاءِ يُمَلِّطُ بِهِ الحَائِطُ أَي : يُحَلِّطُ (وَ حَصْبَاءُهَا) أَي : حَصْبَاءُهَا الصِّغَارُ الَّتِي فِي الْأَنْهَارِ (النَّوْلُ وَ الْيَاقُوتُ) أَي مِثْلُهُمَا فِي اللَّوْنِ وَ الصَّفَاءِ ، (وَ تَرَبُّتُهَا) أَي : مَكَانُ تَرَابِهَا (الرَّغْفَرَانُ) ، أَي النَّاعِمُ الْأَصْفَرُ الطَّيِّبُ الرِّيحِ ، فَجَمَعَ بَيْنَ اللَّوَانِ الرَّيْنَةِ وَ هِيَ الْبَيَاضُ وَ الحُمْرَةُ وَ الصُّفْرَةُ ، وَ يَتَكَلَّمُ بِالأَشْجَارِ المُلَوَّنَةِ بِالحُمْرَةِ . وَ لَمَّا كَانَ السُّودُ مِمَّا يَغْمُ الفُؤَادَ حُصَّ بِأَهْلِ العِبَادِ مِنَ العِبَادِ . مرقاة المصابيح شرح مشكاة المصابيح ج ۹ ص ۳۵۸۷ باب صفة الجنة و أهلها .

مکمل د سروزر و نه جوړ شوي محلونه

په جنت کې ځنې محلونه داسې هم شته چې مکمل د سروزر و نه جوړ شوي وي لکه نبي عليه السلام چې په خوب کې په جنت کې د سروزر و محل ليدلې و کوم چې د حضرت عمر رضي الله عنه د پاره جوړ شوي و. (۱)

۳. په جنت کې به د څارو څملاستلو ځای دومره قيمتي وي چې د مشکونه به جوړ وي نو د جنتيانو د اوسيدو ځای خو به ډير قيمتي وي. رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي:

إِنَّ فِي الْجَنَّةِ مَرَاعًا مِنْ مِسْكٍ مِثْلَ مَرَاعِ دَوَابِكُمْ فِي الدُّنْيَا. (۲)

ييشکه په جنت کې د څارو څملاستلو ځای دی چې د مشکونه جوړ شوي، لکه څرنگې چې په دنيا کې ستاسو د څارو په خاورو کې د څملاستلو ځای وي.

د جنت لږ ځای ډير قيمتي دی

د جنت لږ ځای ډير قيمتي دی. د بخاري شريف حديث دی، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي:

(۱) عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "دَخَلْتُ الْجَنَّةَ فَإِذَا أَنَا بِقَصْرِ مِنْ ذَهَبٍ، فَقُلْتُ: لِمَنْ هَذَا؟ فَقَالُوا: لِرَجُلٍ مِنْ قُرَيْشٍ، فَمَا مَنَعَنِي أَنْ أُدْخِلَهُ يَا ابْنَ الْخَطَّابِ إِلَّا مَا أَعْلَمُ مِنْ غَيْرَتِكَ" قَالَ: وَعَلَيْكَ أَغَارُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟. صحيح البخاري كتاب التعبير باب القصر في المنام رقم الحديث ۷۰۲۴.

وفي رواية: عَنْ أَنَسٍ رضي الله عنه أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: "دَخَلْتُ الْجَنَّةَ فَإِذَا أَنَا بِقَصْرِ مِنْ ذَهَبٍ، فَقُلْتُ: لِمَنْ هَذَا الْقَصْرُ؟" قَالُوا: لِشَابٍ مِنْ قُرَيْشٍ، فَكَلَّمْتُ أَتَى أَنَا هُوَ، فَقُلْتُ: « وَمَنْ هُوَ؟ » فَقَالُوا: عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رضي الله عنه. سنن الترمذي أبواب المناقب عن رسول الله صلى الله عليه وسلم رقم الحديث ۳۶۸۸، وقال الترمذي: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

(۲) مجمع الزوائد كتاب أهل الجنة باب في لزجة الجنة رقم الحديث ۱۸۷۲۳، وقال الهديسي: رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي وَالْكَبِيرِ الْأَوْسَطِ، وَرَجَّاهُمَا لِقَاتِ. المعجم الكبير للطبراني رقم الحديث ۵۸۴۵. المعجم الاوسط رقم الحديث ۱۷۶۱، و رقم الحديث ۴۵۶۶، و رقم الحديث ۶۹۱۴. الترغيب والترهيب للمندري رقم الحديث ۵۶۵۳ فصل في بناء الجنة و ترابها و حصانها و غير ذلك.

مَوْضِعٌ سَوِيٌّ فِي الْجَنَّةِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا. (۱)

په جنت کې د یوې کورې په مقدار (دیر لږ) حای د دنیا او ما فیها نه دیر بهر دی .
دا حکه چې د جنت نعمتونه همیشه باقی دي او د دنیا نعمتونه فناء کیدونکي دي . (۲)

جنت د سدره المنتهی سره دی

۱. جنت د سدره المنتهی سره دی . الله تعالی فرمایي :

﴿عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَى﴾ . (۳)

ترجمه : د سدره المنتهی سره جنة المأوی دی .

۲. په سورة الذاریات کې ذکر دي : ﴿وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ﴾ . (۴)

ترجمه : او په آسمان کې ستاسو رزق دی او هغه څه دي چې د تاسو سره یې وعده کولې شي .

مفسرینود " وَمَا تُوعَدُونَ " دیر مطلبونه بیان کړي دي ، یو په کې دا هم دی چې د دینه مراد جنت او هر خبر و شر دی . (۵)

(۱) صحیح البخاری کتاب بدء الخلقی بَاب مَا جَاءَ فِي صِفَةِ الْجَنَّةِ وَأَهْلِهَا مَخْلُوقَةٌ رقم الحديث ۳۲۵۰ ، و رقم الحديث ۶۲۱۵ کتاب الرِّقَاقِ بَاب مَثَلِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ . سنن ابن ماجه رقم الحديث ۴۳۳۰ . مسند احمد مخرجا رقم الحديث ۱۶۶۶۴ ، و رقم الحديث ۱۵۵۶۷ . سنن الترمذي رقم الحديث ۳۰۱۳ ، المستدرک علی الصحیحین للحاکم رقم الحديث ۳۱۷۰ . مشکاة المصابیح کتاب أحوال الرِّقَاقِ و بدء الخلق بَاب صِفَةِ الْجَنَّةِ وَأَهْلِهَا الفصل الاول رقم الحديث ۵۶۱۳ . (۲)

(۲) (مَوْضِعٌ سَوِيٌّ فِي الْجَنَّةِ) أُرِيدَ بِهِ قَدْرٌ قَلِيلٌ مِنْهَا أَوْ مِقْدَارٌ مَوْضِعُهُ فِيهَا (خَيْرٌ) أَي كَثِيئَةٌ وَكَيْفِيَّةٌ (مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا) لِأَنَّ الْجَنَّةَ مَعَ كَعِينِهَا بَاقِيَةٌ وَالدُّنْيَا مَعَ مَا فِيهَا قَائِيَةٌ . مرآة المفاتيح ج ۹ ص ۳۵۷۶ بَاب صِفَةِ الْجَنَّةِ وَأَهْلِهَا .

(۳) النجم آیه ۱۵ .

(۴) اللاريات آیه ۲۲ .

(۵) عَنْ مُجَاهِدٍ رَضِيَ اللَّهُ { وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ } يَقُولُ : « الْجَنَّةُ فِي السَّمَاءِ . ← ← ← ←

جنت اوس هم موجود دی : ددې مذکوره آیتونو نه معلومه شوه چې جنت په آسمان کې د سدره المنتهی سره دی ، او اوس هم موجود دی ، همدا خبره د احادیثو نه هم معلومیږي .

په بخاري شریف کې د نبی علیه السلام معراج ته د تلوو اوږد حدیث ذکر دی ، په هغې کې دا هم ذکر دي :

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمائي :

ثُمَّ انْطَلَقَ حَتَّى أَتَى بِي السِّدْرَةَ الْمُنْتَهَى ، فَغَشِيَهَا الْوَانُ لَا أُذْرِي مَا هِيَ ، ثُمَّ أُدْخِلْتُ الْجَنَّةَ .

بيا حضرت جبریل علیه السلام زه سدره المنتهی ته راوستم ، په دې باندې مختلف قسمه رنگونو احاطه کړې وه ، ماته معلومه نده چې هغه څه شی و ، بيا زه جنت ته داخل کړې شوم . (۱)

همدغه رنگې د بخاري شریف او مسلم شریف په ډيرو احادیثو کې چې د معراج کومه واقعه ذکر شوی په هغې کې د نبی علیه السلام جنت ته د داخلیدو ذکر دی .
ددینه معلومه شوه چې جنت د مخکې نه پیدا شوی ، او اوس هم موجود دی .

←←←← وَمَا تُوعَدُونَ مِنْ خَيْرٍ أَوْ شَرٍّ

وَقَالَ آخَرُونَ: بَلْ مَعْنَى ذَلِكَ: وَمَا تُوعَدُونَ مِنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ.

عَنِ الضَّحَّاكِ، فِي قَوْلِهِ: { وَمَا تُوعَدُونَ } قَالَ: الْجَنَّةُ وَالنَّارُ .

عَنْ سُفْيَانَ . { وَمَا تُوعَدُونَ } مِنْ « الْجَنَّةِ » ، وَأَوَّلَى الْقَوْلَيْنِ بِالصَّوَابِ فِي ذَلِكَ عِنْدِي الْقَوْلُ الَّذِي قَالَهُ مُجَاهِدٌ .

لِأَنَّ اللَّهَ عَمَّ الْخَبَرَ بِقَوْلِهِ: { وَمَا تُوعَدُونَ } عَنْ كُلِّ مَا وَعَدْنَا مِنْ خَيْرٍ أَوْ شَرٍّ ، وَلَمْ يُخَصِّصْ بِذَلِكَ بَعْضًا دُونَ

بَعْضٍ ، فَهُوَ عَلَى عُمُومِهِ كَمَا عَمَّهُ اللَّهُ جَلَّ كُنَاؤُهُ . تفسير الطبري (جامع البيان عن تأويل آي القرآن) ج ۲۱ ص ۵۲۲ .

﴿ وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ ﴾ قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ وَمُجَاهِدٌ وَمُقَاتِلٌ: يَعْنِي الْمَنْظَرُ الَّذِي هُوَ سَبَبُ الْأَرْزَاقِ ، ﴿ وَمَا

تُوعَدُونَ ﴾ قَالَ عَطَاءٌ: مِنَ النَّوَابِ وَالْعِقَابِ . وَقَالَ مُجَاهِدٌ: مِنَ الْخَيْرِ وَالشَّرِّ . وَقَالَ الضَّحَّاكُ: وَمَا تُوعَدُونَ مِنَ

الْجَنَّةِ وَالنَّارِ . تفسير الهروي ج ۲ ص ۲۸۴ .

(۱) صحيح البخاري رقم الحديث ۳۳۲۲ .

د جنت دروازي او ددي تعداد

جنتيان چې جنت ته داخلېږي نو دروازي به ورته د مخکې نه کلاؤ وي ، په دې دروازو به ورته ملائکې راځي ، او په دوی به سلام اچوي .

۱ . الله تعالی فرمايي :

﴿ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَآبٍ ۖ جَنَّاتٍ عَدْنٍ مَّفْتَحَةٌ لَهُمُ الْأَبْوَابُ ۖ ﴾ (۱)

ترجمه : او بيشکه د متقيانو د پاره بڼه ځای د ورتللو دی چې هغه د هميشه اوسيدلو باغونه دي ، د مخکې نه به دروازي د دوی د پاره کلاؤ شوي وي .

۲ . په سورة الزمر کې دي ، الله رب العزت فرمايي :

﴿ وَسَيَقَى الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ

خَزَنَتُهَا سَلِّمُوا عَلَيْكُمْ طِبُّمُ فَأَدْخُلُوهَا خَالِدِينَ ۖ ﴾ (۲)

ترجمه : او کوم خلق چې د خپل رب نه ويویدل نو هغوی به جنت ته دکې دکې روان کړي شي ، تر دې چې کله دوی دې جنت ته راشي نو (د دوی د اعزاز د پاره) د مخکې نه به دوی ته د جنت دروازي کلاؤ کړې شوي وي ، او د جنت نگرانې فرېستې به دوی ته اووایي : په تاسو دې سلام وي ، تاسو د گناهونو نه پاک (او خوشحاله) شوی ، پس تاسو دې جنت ته د هميشه د پاره ورداخل شئ .

فايده : جنتيانو ته به د دوی د تعظيم په وجه د جنت دروازي د مخکې نه کلاؤ کړې

شوي وي . (۲)

(۱) ص آيه ۲۹ ، ۵۰ .

(۲) الزمر آيه ۷۳ .

په سورة مريم کې ذکر دي : ﴿ يَوْمَ نُحْشِرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَقَدْ آتَاهُمْ مَرِيحًا ۖ ﴾ (۳)

(۳) قَوْلُهُ تَعَالَى : ﴿ وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا ﴾ فَإِنَّ قِيلَ قَالَ أَهْلُ النَّارِ فُتِحَتْ أَبْوَابُهَا بِغَيْرِ الْوَاوِ ، وَقَالَ هَاهُنَا بِالْوَاوِ فَمَا

الْفَرْقُ ؟ قُلْنَا : الْفَرْقُ أَنَّ أَبْوَابَ جَهَنَّمَ لَا تُفْتَحُ إِلَّا عِنْدَ دُخُولِ أَهْلِهَا فِيهَا ، فَأَمَّا أَبْوَابُ الْجَنَّةِ ← ← ← ←

۳. په بخاري شريف کې د جنت د آته (۸) دروازو ذکر راغلی. (۱)
 د مونځ کوونکو، روژه دارو، جهاد کوونکو، او صدقه کوونکو د پاره به جدا جدا
 دروازې چې په هغې باندې به جنت ته داخلېږي.
 بعضي خلق به داسې هم وي چې هغوی ته به د جنت د آته وارو دروازو نه آواز کولې شي
 چې "راشه په دې لاره جنت ته داخل شه". (۲)

← ← ← فَفَتْحُهَا يَكُونُ مَتَقَدِّمًا عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَيْهَا بِدَلِيلٍ قَوْلِهِ ﴿جَنَّاتٍ عَدْنٍ مَّفْتَحَةٌ لَهُمُ الْأَبْوَابُ﴾ [ص: ۵۰]
 فَلِذَلِكَ جِيءَ بِأَلْوَابٍ كَأَنَّهُ قِيلَ: حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَقَدْ فُتِحَتْ أَبْوَابُهَا. الْقَيْدُ الثَّلَاثُ: قَوْلُهُ ﴿وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا
 سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ﴾ فَبَيَّنَ تَعَالَىٰ أَنَّ خَزَنَةَ الْجَنَّةِ يَذْكُرُونَ لِأَهْلِ الثَّوَابِ هَذِهِ الْكَلِمَاتِ
 الثَّلَاثِ فَأَوْلَاهَا: قَوْلُهُمْ ﴿سَلَامٌ عَلَيْكُمْ﴾ وَهَذَا يَدُلُّ عَلَىٰ أَنَّهُمْ يُبَشِّرُونَهُمْ بِالسَّلَامَةِ مِنْ كُلِّ الْأَقَاتِ.
 وَثَانِيهَا: قَوْلُهُمْ ﴿طِبْتُمْ﴾ وَالْمَعْنَىٰ طِبْتُمْ مِنْ دَنَسِ الْمَعَاصِي وَظَهَرْتُمْ مِنْ خُبَثِ الْخَطَايَا. وَثَالِثُهَا: قَوْلُهُمْ
 ﴿فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ﴾ وَالْفَاءُ فِي قَوْلِهِ فَادْخُلُوهَا يَدُلُّ عَلَىٰ كَوْنِ ذَلِكَ الدُّخُولِ مُعَلَّلًا بِالطَّيِّبِ وَالظَّهَارَةِ. الضمير
 الكبر ج ۲۷ ص ۴۸۰.

﴿وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ﴾ يُرِيدُ أَنَّ خَزَنَةَ الْجَنَّةِ يُسَلِّمُونَ عَلَيْهِمْ وَيَقُولُونَ طِبْتُمْ. قَالَ
 ابْنُ عَبَّاسٍ رضي الله عنه: كَتَابَ لَكُمْ الْمَقَامُ. تفسیر البغوي ج ۲ ص ۱۰۲.

(۱) د بخاري شريف حديث دى، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: فِي الْجَنَّةِ ثَمَانِيَةَ أَبْوَابٍ. فِيهَا بَابٌ
 يُسَمَّى الرَّيَّانَ. لَا يَدْخُلُهُ إِلَّا الصَّائِمُونَ.

د جنت آته (۸) دروازې دي په هغې کې د يوې دروازې نوم "ريان" دى، په دې دروازې به صرف روژه دار
 (جنت ته) داخلېږي.

صحيح البخاري كتاب بدء الخلق باب صفة أبواب الجنة رقم الحديث ۳۲۵۷، مشكاة المصابيح كتاب الصوم الفصل
 الاول رقم الحديث ۱۹۵۷ (۲)، السنن الكبرى للبيهقي رقم ۸۵۱۲، شعب الایمان رقم ۳۳۱۱. وفي رواية الدارمي: لِلْجَنَّةِ
 ثَمَانِيَةَ أَبْوَابٍ...

(۲) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: مَنْ أَلْفَقَ رَوْحَيْنِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ،
 لُودِيَ مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ: يَا عَبْدَ اللَّهِ هَذَا خَيْرٌ. فَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الصَّلَاةِ دُعِيَ مِنْ بَابِ الصَّلَاةِ، وَمَنْ كَانَ مِنْ
 أَهْلِ الْجِهَادِ دُعِيَ مِنْ بَابِ الْجِهَادِ، وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الصِّيَامِ دُعِيَ مِنْ بَابِ الرَّيَّانِ، وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الصَّدَقَةِ
 دُعِيَ مِنْ بَابِ الصَّدَقَةِ. فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا عَلَىٰ مَنْ ← ← ← ←

۴. همدارنگې د اودس نه پس کلمه شهادت ویونکي انسان ته به د قیامت په ورځ دا اختیار ورکړې شي چې د جنت په اتو (۸) دروازو کې په کومه دروازه داخلېدل غواړي نو داخل دې شي. (۱)

۵. همدارنگې چې د چادرې (۳) نابالغ بچي وفات شي او دا ورباندې صبر او کړي نو ده ته به هم دا اختیار ورکړې شي چې د جنت په اتو (۸) دروازو کې په کومه دروازه داخلېږي داخل دې شي. (۲)

د جنت درجې

د اعمالو په اعتبار سره به د جنت او جتنې درجې وي، د الله ﷻ په نزد چې د چا مقام خومره

← ← ← دُعِيَ مِنْ تِلْكَ الْأَبْوَابِ مِنْ ضَوْؤَةٍ . فَهَلْ يُدْعَى أَحَدٌ مِنْ تِلْكَ الْأَبْوَابِ كُلِّهَا . قَالَ : « نَعَمْ وَأَزْجُونَ تَكُونُ مِنْهُمْ » . صحيح البخاري كتاب الصوم باب: الرَّيَّانُ لِلصَّائِمِينَ رقم الحديث ۱۸۹۷ ، ورقم الحديث ۳۶۶۶ كتاب أصحاب النبي صلى الله عليه وسلم باب قول النبي صلى الله عليه وسلم: «لَوْ كُنْتُ مُتَّخِذًا خَلِيلًا» . صحيح مسلم كتاب الزكوة باب من جمع الصدقة وأعمال البر رقم الحديث ۵۸ (۱۰۲۷) .

(۱) عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رضي الله عنه . قَالَ: كَانَتْ عَلَيْنَا رِعَايَةُ الْإِبِلِ فَجَاءَتْ نَوْبِي فَرَوَّحْتُهَا بِعَشِيٍّ فَأَذْرَكْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَائِمًا يُحَدِّثُ النَّاسَ فَأَذْرَكْتُ مِنْ قَوْلِهِ: « مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَتَوَضَّأُ فَيُحْسِنُ وُضوءَهُ ، ثُمَّ يَقُومُ فَيُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ مُقْبِلٌ عَلَيْهِمَا بِقَلْبِهِ وَوَجْهِهِ إِلَّا وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ » قَالَ فَقُلْتُ: مَا أَجُودَ هَذِهِ فَإِذَا قَائِلٌ بَيْنَ يَدَيْ يَقُولُ: أَلَيْسَ قَبْلَهَا أَجُودٌ . فَتَنَظَّرْتُ فَإِذَا عَمْرٌ رضي الله عنه قَالَ: إِنِّي قَدْ رَأَيْتُكَ جِئْتَ آئِفًا . قَالَ: « مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ يَتَوَضَّأُ فَلْيُبْلِغْ أَوْ فَلْيُسْبِغْ الوُضوءَ ثُمَّ يَقُولُ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ إِلَّا فُتِحَتْ لَهُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ الثَّمَانِيَّةِ يَدْخُلُ مِنْ أَيِّهَا شَاءَ » . صحيح مسلم كتاب الطهارة باب الذكر المستحب عقب الوضوء رقم الحديث ۱۷ (۲۳۴) . سنن ابى داود كتاب الطهارة باب ما يقول الرجل إذا توضأ رقم الحديث ۱۶۹ .

(۲) قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: « مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَمُوتُ لَهُ كَلَالَةٌ مِنْ الْوَالِدِ لَهُمْ يَبْلُغُوا الْحِنْتَ ، إِلَّا تَلَقَّوهُ مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ الثَّمَانِيَّةِ ، مِنْ أَيِّهَا شَاءَ دَخَلَ » . سنن ابن ماجه كتاب الجنائز باب ما جاء في أبواب من أصيب بولديه رقم الحديث ۱۶۰۴ . مسند احمد مخرجا رقم الحديث ۱۷۶۳۹ . المعجم الكبير للطبراني رقم الحديث ۲۹۴ ، ورقم الحديث ۳۰۹ ، البحث والنور للبهقي رقم الحديث ۲۳۶ ، الترغيب والترهيب للمنذري ۳۰۴۹ .

اوجت وي نو همدومره بهیې درجه هم اوجتد وي .

۱ . الله تعالى فرمائي :

﴿ وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ ۖ ﴾ (۱)

ترجمه : او شوک چې الله تعالى ته په داسې حالت کې راشي چې مؤمن وي او نېک اعمال يې کړي وي نو د همداسې خلقو د پاره اوجتې درجې مقرر دي .

۲ . بل حای فرمائي :

﴿ أَنْظِرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۚ وَلَٰ خِزَّةٌ كَبِيرٌ دَرَجَاتٍ ۚ وَآكْبَرُ تَفْضِيلًا ۖ ﴾ (۲)

ترجمه : ته او گوره چې مونږ څنگه بعضو ته په بعضو نورو باندې فضيلت ورکړې ، او خامخا د آخرت ډيرې لوي درجې دي ، او ډير لوي فضيلت يې دي .

۳ . د ترمذي شريف حديث دی ، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمائي :

فِي الْجَنَّةِ مِائَةٌ دَرَجَةٍ مَا بَيْنَ كُلِّ دَرَجَتَيْنِ مِائَةٌ عَامٍ . (۳)

په جنت کې سل (۱۰۰) درجې دي ، د هرو دوه درجو په مينځ کې سل (۱۰۰) کاله فاصله ده .

۴ . د جهاد په وجه هم الله تعالى په جنت کې د مجاهدينو سل (۱۰۰) درجې اوجتوي . (۴)

(۱) طه آیه ۷۵ .

(۲) الاسراء (بنی اسرائیل) آیه ۲۱ .

(۳) سنن الترمذي أبواب صفة الجنة عن رسول الله صلى الله عليه وسلم باب ما جاء في صفة درجات الجنة رقم الحديث ۲۵۳۰ ، و رقم ۲۵۳۱ وقال الترمذي : هذا حديث حسن صحيح . مسند احمد مخرجا رقم الحديث ۷۹۲۳ . مشكاة

المصابيح كتاب أخوال القيامة وهدى الخلق صفة الجنة وأهلها الفصل الأول رقم الحديث ۵۶۱۷ (۶) .

(۴) پوره حديث داسې دی : عن أبي هريرة رضي الله عنه ، قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : « من آمن بالله وبرسوله ، وأقام الصلاة ، وصام رمضان كان حقا على الله أن يدخله الجنة ، جاهد في سبيل الله أو جلس في أرضه التي ولد فيها » ، فقالوا : يا رسول الله ! أفلا لبشر الناس ؟ قال : « إن في الجنة مائة درجة » ← ← ←

د اوچتو درجو و اله خلق

۱. په دې کې هېڅ شک نشته چې په جنت کې به د ټولو انبياء کرامو او نورو ټولو مخلوقاتو نه اوچته درجه د نبي کریم صلی الله علیه وسلم وي.

د بخاري شريف د يو حديث نه معلومېږي چې په جنت کې به د انبياء کرامو او د دوی تصديق کوونکو مؤمنانو درجې ډيرې اوچتې وي. (۱)

۲. مجاهدينو، مؤمنانو، او اهل علمو ته به الله تعالی اوچتې درجې ورکوي. (۲)

← ← ← أَعَدَّهَا اللَّهُ لِلْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، مَا بَيْنَ الدَّرَجَتَيْنِ كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، فَإِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ فَاسْأَلُوهُ الْغُرْدُوسَ، فَإِنَّهُ أَوْسَطُ الْجَنَّةِ وَأَعْلَى الْجَنَّةِ - أَرَاهُ - فَوْقَهُ عَرْشُ الرَّحْمَنِ، وَمِنْهُ تَفَجَّرُ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ «
صحیح البخاري کتاب الجهاد والسير باب درجات المجاهدين في سبيل الله رقم الحديث ۲۷۹۰.

وفي رواية: عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضي الله عنه، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «يَا أَبَا سَعِيدٍ! مَنْ رَضِيَ بِاللهِ رَبًّا، وَبِالإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيًّا، وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ»، فَعَجِبَ لَهَا أَبُو سَعِيدٍ رضي الله عنه، فَقَالَ: أَعِدَّهَا عَلَيَّ يَا رَسُولَ اللَّهِ. فَفَعَلَ. ثُمَّ قَالَ: «وَأُخْرَى يُزْفَعُ بِهَا الْعَبْدُ مِائَةَ دَرَجَةٍ فِي الْجَنَّةِ، مَا بَيْنَ كُلِّ دَرَجَتَيْنِ كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ». قَالَ: وَمَا هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ». صحیح مسلم کتاب الإمارة باب بيان ما أعدده الله تعالى للمجاهدين في الجنة من الدرجات رقم الحديث ۱۱۶ (۱۸۸۴)، مشكاة المصابيح كتاب الجهاد الفصل الثالث رقم الحديث ۳۸۵۱ (۶۴).

(۱) عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضي الله عنه، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: «إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَتَرَاءَوْنَ أَهْلَ الْغُرَبِ مِنْ فَوْقِهِمْ، كَمَا يَتَرَاءَوْنَ الْكُوكَبَ الدُّرِّيَّ الْغَائِرِيَّ فِي الْأَفْقِ مِنَ الْمَشْرِقِ أَوْ الْمَغْرِبِ، لِتَفَاضُلِ مَا بَيْنَهُمْ» قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! تِلْكَ مَنَارِلُ الْأَنْبِيَاءِ لَا يَبْلُغُهَا غَيْرُهُمْ، قَالَ: «بَلَى وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، رِجَالٌ آمَنُوا بِاللهِ وَصَدَّقُوا الْمُرْسَلِينَ». صحیح البخاري کتاب بدء الخلق باب ما جاء في صفة الجنة وأهلها مخلوقة رقم الحديث ۳۲۵۶. صحیح مسلم کتاب الجنة وصفة لوجيها وأهلها باب كراي أهل الجنة أهل الغرَب. كتاب يزي الكوكب في السماء رقم الحديث ۱۱ (۲۸۳۱). صحیح ابن حبان رقم الحديث ۲۰۹، و رقم الحديث ۷۳۹۳، المعجم الكبير للطبراني رقم ۵۷۷۶. مشكاة المصابيح كتاب أخوال القيامة و بدء الخلق باب صفة الجنة وأهلها الفصل الأول رقم الحديث ۵۶۲۴ (۱۳).

(۲) الله تعالی د مجاهدينو په باره کې فرمايي: ﴿ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى

۳. همدارنگې چې شوک د الله تعالی رضا طلب کوي نو د هغوی د پاره هم اوچتې

درجې مقرر شوي. (۱)

۴. همدارنگې د الله تعالی نه ویریدونکو ، په هغه باندې توکل کوونکو ، مونځ

قائمونکو ، او د هغه په لار کې مال خرچ کوونکو د پاره هم اوچتې درجې مقرر شوي. (۲)

۵. د حافظ قرآن درجه به په جنت کې نوره هم اوچته وي ځکه د هر آیت په لوستلو سره

به دده درجه زیاتولې شي . د ابوداؤد شریف حدیث دی ، رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمایي :

يُقَالُ لِصَاحِبِ الْقُرْآنِ : اقْرَأْ ، وَارْتَقِ ، وَرَتِّلْ كَمَا كُنْتَ تُرْتِّلُ فِي الدُّنْيَا ، فَإِنَّ مَنْزِلَكَ عِنْدَ آخِرِ

آيَةِ تَقْرُؤَهَا . (۳)

←←← القَعِيدِينَ دَرَجَةً ، وَكُلًّا وَعَدَّ اللهُ الْحُسْنَى وَفَضَّلَ اللهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَعِيدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿ النساء ۹۵ .
الله تعالی هغه مجاهدینو ته کوم چې په خپلو مالونو او ځانونو سره جهاد کوي دوی ته یې په ناستو خلقو باندې
اوچته درجه ورکړې ، او د هر یو سره یې د نېکۍ (جنت) وعده کړې ده ، خو بیا هم الله تعالی مجاهدینو ته په
ناستو خلقو باندې د ډیر لوی اجر په ذریعه فضیلت ورکړې .

الله تعالی د مؤمنانو او اهل علمو په باره کې فرمایي : ﴿ يَرْفَعِ اللهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ
دَرَجَاتٍ ﴾ . ترجمه : الله تعالی به په تاسو کې د مومنانو او اهل علمو درجې اوچتې کړي . المجادلة آیه ۱۱ .

(۱) الله تعالی فرمایي : ﴿ أَفَمَنْ اتَّبَعَ رِضْوَانِ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطِ مِنَ اللَّهِ وَمَأْوَهُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿ هُمْ

دَرَجَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بِصِيرَتِهِمْ عَامِلُونَ ﴾ . آل عمران آیه ۱۶۲ ، ۱۶۳ .

(۲) الله تعالی فرمایي : ﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ

إِيمَانًا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿ أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ

حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴾ . الانفال آیه ۲ تا ۴ .

(۳) سنن ابی دازد باب استیخاب التزییل فی القراءۃ رقم الحدیث ۱۴۶۴ قال الالبانی : حسن صحیح . مسند احمد مخرجا

رقم الحدیث ۶۷۹۹ ، و رقم الحدیث ۱۰۰۸۷ ، و رقم الحدیث ۱۱۳۶۰ . السنن الکبری للنسائی رقم الحدیث ۸۰۰۲ .

صحیح ابن حبان رقم الحدیث ۷۶۶ . المستدرک علی الصحیحین للحاکم رقم الحدیث ۲۰۳۰ . مشکاة المصابیح کتاب

فَسَائِلِ الْقُرْآنِ الْقَسْبُ الثَّانِي رقم الحدیث ۲۱۳۴ (۲۶) . کنز العمال رقم ۲۳۳۰ .

د قيامت په ورځ به صاحب قرآن ته وويلې شي : ته قرآن كريم كوله او د جنت په درجو خيجه ، او په دنيا كې چې څنگه تا په مزه مزه (صحيح تجويد سره) لوستلو نو هماغه شان تلاوت كوه ، بيشكه ستا منزل (د اوسيدو ځاى) به هغه آخري آيت وي چې ته يې لولى .
(يعنى چيرته چې آخري آيت ختم شو هلته به ستا د اوسيدو ځاى وي) .

۶ . په يوبل حديث كې همدا خبره صراحتاً ذكرده . نبى كريم عليه السلام فرمايي :

عَدَدُ دَرَجِ الْجَنَّةِ عَدَدُ آيِ الْقُرْآنِ ، فَمَنْ دَخَلَ الْجَنَّةَ مِنْ أَهْلِ الْقُرْآنِ فَلَيْسَ فَوْقَهُ دَرَجَةٌ .

د جنت د درجو تعداد د قرآن كريم د آيتونو د تعداد برابر دى (يعنى چې څومره د قرآن كريم آيتونه دي په هماغه مقدار د جنت درجې دي) ، پس د قرآن كريم په حافظانو كې چې څوك جنت ته داخل شي نو (د انبياء كرامو نه علاوه په نورو امتيانو كې به) دده نه پورته د بل هېچا درجه نه وي . (۱)

۷ . د بچي په دعا سره هم په جنت كې د پلار درجې اوچتېږي .

رسول الله صلى الله عليه وسلم او فرمايل : بيشكه الله تعالى به په جنت كې د نېك بنده

درجې اوچتې كړي . دا سړى به عرض او كړي :

يَا رَبِّ ! أَنَّى لِي هَذِهِ ؟

اې ربه ! زما دا درجې څنگه اوچتې شوى ؟

الله تعالى به ورته او فرمايي : بِاسْتِغْفَارٍ وَكَدِّكَ لَكَ .

(۱) شعب الايمان رقم الحديث ۱۸۳۳ تعظيم القرآن . وقال البيهقي : قَالَ الْحَاكِمُ : هَذَا إِسْنَادٌ صَحِيحٌ وَكَمْ يُكْتَبُ هَذَا النَّعْنُ إِلَى هَذَا الْإِسْنَادِ وَهُوَ مِنَ الشَّوَابِ . مصنف ابن ابي شيبة رقم الحديث ۲۹۹۵۲ . كنز العمال رقم الحديث ۲۲۷۲ ، و رقم الحديث ۲۳۲۳ . تفسير القرطبي ج ۱ ص ۹ . تنبيه الغالين ص ۲۲۲ باب ما جاء في فضل القرآن .

امام رازي رحمه الله په تفسير كبير كې ذكر كړي : قَالَ أَبُو سُلَيْمَانَ الْهَظْلِيُّ : جَاءَ فِي الْأَكْبَرِ : أَنَّ عَدَدَ آيِ الْقُرْآنِ عَلَى عَدَدِ دَرَجِ الْجَنَّةِ ، يُقَالُ لِلْقَارِي : إِفْرَأُ وَارِقٌ فِي الدَّرَجِ عَلَى عَدَدِ مَا كُنْتَ تَقْرَأُ مِنَ الْقُرْآنِ ، فَمَنْ اسْتَوَى قِرَاءَةً صَحِيحَةً آيِ الْقُرْآنِ اسْتَوَى عَلَى أَفْصَى الْجَنَّةِ . تفسير الرازي ۱ / ۲۹ . وَبَقِيَ مِنْ مَسَائِلِ الْقَائِمَةِ أَهْلِيَاءُ نَذَرْنَا هَاهُنَا : السُّئَالُ الثَّمَانَةَ : هَكَذَا ذَكَرَ فِي الْمُتَجَرِّدِ الرَّابِعِ فِي نَوَابِ الْعَمَلِ الصَّالِحِ ص ۲۵۹

داستا بچی ستا د پارہ استغفار ویلی - (۱)

جَنَّةُ الْفِرْدَوْسِ أَعْلَى جَنَّتِ دِي

جَنَّةُ الْفِرْدَوْسِ بِيَا پَد تُولُو جَتُونُو كِي اَعْلَى جَنَّتِ دِي .

۱. پد حدیث کی راخی ، رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم فرمایا :

.... فَإِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ فَاسْأَلُوهُ الْفِرْدَوْسَ فَإِنَّهُ أَوْسَطُ الْجَنَّةِ وَأَعْلَى الْجَنَّةِ .

چہ کلہ تاسود اللہ تعالیٰ نہ سوال کوی نو جَنَّةُ الْفِرْدَوْسِ ورنہ غواری حُکدہ افضل او

اعلیٰ جنت دی . (۲)

دمشکوۃ شریف الفاظ دادی : وَالْفِرْدَوْسُ أَعْلَاهَا دَرَجَةٌ . (۳)

(۱) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَيَرْفَعُ الدَّرَجَةَ لِلْعَبْدِ الصَّالِحِ فِي الْجَنَّةِ . فَيَقُولُ : يَا رَبِّ ! أَنِّي لِي هَذِهِ ؟ فَيَقُولُ : بِاسْتِغْفَارٍ وَلَدَيْكَ لَكَ . مسند احمد منرجا مُسْتَدْرَأِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ رَقْمُ الْحَدِيثِ ۱۰۶۱۰ . مصنف ابن ابی شیبہ كِتَابُ الدُّعَاءِ مَا قَالُوا : إِنَّ الدُّعَاءَ يَلْحَقُ الرَّجُلَ وَوَلَدَهُ رَقْمُ الْحَدِيثِ ۲۹۷۲۰ . سنن ابن ماجه كِتَابُ الْأَدَبِ بَابُ بِرِّ الْوَالِدَيْنِ رَقْمُ الْحَدِيثِ ۳۶۶۰ فِي الزَّوَائِدِ إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ . رَجَالُهُ ثِقَاتٌ . الْمُعْجَمُ الْأَوْسَطُ رَقْمُ الْحَدِيثِ ۱۸۹۴ ، وَرَقْمُ ۵۱۰۸ . مَشْكَاتُ الْمَصَابِيحِ رَقْمُ الْحَدِيثِ ۳۳۵۴ (۳۲) . مَجْمَعُ الزَّوَائِدِ كِتَابُ الثُّبُوتِ بَابُ اسْتِغْفَارِ الْوَالِدِ لِوَالِدَيْهِ رَقْمُ الْحَدِيثِ ۱۷۵۹۵ .

(۲) پورہ حدیث داسی دی : عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ . قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَبِرَسُولِهِ . وَأَقَامَ الصَّلَاةَ . وَصَامَ رَمَضَانَ كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ . جَاهِدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ جَلَسَ فِي أَرْضِهِ الْيَقِينِ وَوَلَدَ فِيهَا » . فَقَالُوا : يَا رَسُولَ اللَّهِ ! أَفَلَا تُبَشِّرُ النَّاسَ ؟ قَالَ : « إِنَّ فِي الْجَنَّةِ مِائَةَ دَرَجَةٍ . أَعَدَّهَا اللَّهُ لِلْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ . مَا بَيْنَ الدَّرَجَتَيْنِ كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ . فَإِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ فَاسْأَلُوهُ الْفِرْدَوْسَ فَإِنَّهُ أَوْسَطُ الْجَنَّةِ وَأَعْلَى الْجَنَّةِ . فَوْقَهُ عَرْشُ الرَّحْمَنِ . وَمِنْهُ تَفَجَّرُ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ » . صحيح البخاري كِتَابُ الْجِهَادِ وَالسِّيَرِ بَابُ دَرَجَاتِ الْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ . يُقَالُ : قَلْبُهُ سَبِيلِي وَهَذَا سَبِيلِي رَقْمُ الْحَدِيثِ ۲۷۹۰ ، وَرَقْمُ الْحَدِيثِ ۷۲۲۳ كِتَابُ التَّوْحِيدِ بَابُ (وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى النَّوَى) [هود: ۷] ، (وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ) [العنكب: ۱۲۹] . مَشْكَاتُ الْمَصَابِيحِ كِتَابُ الْجِهَادِ الْفُضْلُ الْأَوَّلُ رَقْمُ الْحَدِيثِ ۳۷۸۷ (۱) .

(۳) عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ رضي الله عنه قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « فِي الْجَنَّةِ مِائَةُ دَرَجَةٍ مَا بَيْنَ كُلِّ دَرَجَتَيْنِ كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ . وَالْفِرْدَوْسُ أَعْلَاهَا دَرَجَةٌ مِنْهَا تَفَجَّرُ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ الْأَرْبَعَةُ . ← ← ← ←

جَنَّةُ الْفِرْدَوْسِ د درجې په اعتبار سره په ټولو جنتونو کې اوچت دی .

۲ . نبي عليه السلام ته يوه زَنَانَه (آم حارثه) راغله او ورته وې ويل چې ماته د خپل شهيد شوي حوي څه حال بيان کړه . نو نبي عليه السلام ورته او فرمايل :
يَا أُمَّ حَارِثَةَ ! إِنَّهَا جَنَّاتٌ فِي الْجَنَّةِ ، وَإِنَّ ابْنَكِ أَصَابَ الْفِرْدَوْسَ الْأَعْلَى .
اې د حارثه مور ! خبره داده چې په جنت کې ډير باغونه (درجې) دي ، او ييشکه ستا حوي جنتُ الْفِرْدَوْسِ (د جنت اعلى درجې) ته رسيدلې دی . (۲)

۳ . د جَنَّةِ الْفِرْدَوْسِ په باره کې دا هم راځي چې الله تعالى دا په خپل دَسْتِ قَدْرَتِ سره جوړ کړی (او خپل خاص بندگان به ورته داخلوي) . (۳)

← ← ← وَمِنْ فَوْقِهَا يَكُونُ الْعَرْشُ ، فَإِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ فَاسْأَلُوهُ الْفِرْدَوْسَ . مشكاة المصابيح كتاب أحوال القيامة و بده الخلق باب صفة الجنة وأهلها الفضل الأول رقم الحديث ۵۶۱۷ (۶) . سنن الترمذي أبواب صفة الجنة عن رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَابُ مَا جَاءَ فِي صِفَةِ دَرَجَاتِ الْجَنَّةِ رقم الحديث ۲۵۳۱ ، و رقم الحديث ۲۵۳۰ . المستدرک علی الصحیحین للحاکم رقم الحديث ۲۶۹ .

(۱) (جَنَاتٌ فِي الْجَنَّةِ) : التَّنْوِينُ لِلتَّعْظِيمِ . وَالْمُرَادُ بِهَا دَرَجَاتٌ فِيهَا ، لِمَا وَرَدَ : « إِنَّ فِي الْجَنَّةِ مِائَةَ دَرَجَةٍ مَا بَيْنَ كُلِّ دَرَجَتَيْنِ كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَالْفِرْدَوْسُ أَعْلَاهَا » . مرقاة المفاتيح سنن مشكاة المصابيح ۲۴۶۷/۶ كتاب الجهاد الفصل الاول في تشرح رقم الحديث ۳۸۰۹ (۲۳) .

(۲) پوره حديث داسې دی : عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه أَنَّ أُمَّ الرَّبِيعِ بِنْتَ الْبَرَاءِ رضي الله عنها وَهِيَ أُمُّ حَارِثَةَ بِنِ شَرِيقَةَ رضي الله عنه أَكْبَتِ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، فَقَالَتْ : يَا نَبِيَّ اللهِ ! أَلَا حَدَّثْتَنِي عَنْ حَارِثَةَ ، وَكَانَ قِتْلَ يَوْمَ بَدْرٍ أَصَابَهُ سَهْمٌ عَزَبٌ ، فَإِنْ كَانَ فِي الْجَنَّةِ صَبْرَتْ ، وَإِنْ كَانَ عَزَبَ ذَلِكَ اجْتَهَدْتُ عَلَيْهِ فِي الْبُكَاءِ . قَالَ : « يَا أُمَّ حَارِثَةَ ! إِنَّهَا جَنَّاتٌ فِي الْجَنَّةِ ، وَإِنَّ ابْنَكِ أَصَابَ الْفِرْدَوْسَ الْأَعْلَى » . صحيح البخاري كتاب الجهاد والشجر باب من أتاه سهمٌ عَزَبٌ لَقَاتَلَهُ رقم الحديث ۲۸۰۹ ، مشكاة المصابيح كتاب الجهاد الفصل الاول رقم الحديث ۳۸۰۹ (۲۳) ، سنن احمد رقم الحديث ۱۳۷۳۱ ، صحيح الترمذي والترهيب رقم الحديث ۱۳۸۳ (۳۲) .

(۳) عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه أَنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى بَنَى الْفِرْدَوْسَ بِيَدَيْهِ ، وَحَقَّرَهَا عَلَى كُلِّ مُشْرِكٍ وَكُلِّ مُذْمَنٍ لِلْخَيْرِ سِكَتِي . حلية الاولياء ج ۳ ص ۹۴ . الاهله الكبرى لابن بطة رقم الحديث ۲۴۲ . كنز العمال رقم الحديث ۱۳۱۸۵ ، و رقم الحديث ۳۹۲۳۱ . الدر المنثور في التفسير بالمأثور ج ۳ ص ۱۷۶ .

د جنت دروازہ به د ټولو نه مخکې نبي عليه السلام ته کلاو پيري

د قيامت په ورځ به د جنت دروازہ د ټولو نه مخکې نبي عليه السلام د کلاو ټولو د پاره ټکوي، او د ټولو نه مخکې به دوی ته کلاو پيري، او د ټولو انبياء کرامو نه مخکې به دوی جنت ته داخل پيري، همدا رنگې د نورو امتونو نه مخکې به د نبي ﷺ دا امت جنت ته داخل پيري

۱. د مسلم شريف حديث دى، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي:

أَنَا أَكْثَرُ الْأَنْبِيَاءِ تَبَعًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَأَنَا أَوَّلُ مَنْ يَفْتَحُ بَابَ الْجَنَّةِ. (۱)

د قيامت په ورځ به د ټولو نه زيات متبعين (پيروکار) زما وي، اوزه به اولني هغه کس يم چې د جنت دروازہ به (د کلاو ټولو د پاره) ټکوم.

۳. د مسلم شريف په يوبل حديث کې دى، نبي عليه السلام فرمايي: چې د قيامت په

ورځ به زه د جنت دروازې ته (د کلاو ټولو د پاره) راشم، او به يې ټکوم، د جنت خزانچي

(داروغه) به پوښتنه اوکړي: مَنْ أَلْت؟ ته څوک يې؟

زه به ورته اووايم: محمد (صلى الله عليه وسلم).

هغه به اووايي: بِكَ أَمْرٌ لَا أَفْتَحُ لِأَحَدٍ قَبْلَكَ.

همدا ستاسو په باره کې ماته دا حکم شوى چې د تاسو نه مخکې يې بل هيچا ته کلاو

نکړم. (يعنى اول به يې تاسو ته کلاووم). (۲)

(۱) صحيح مسلم كتاب الإيمان باب في قول النبي صلى الله عليه وسلم: أنا أول الناس يفتح في الجنة وأنا أكثر الأنبياء تبعًا رقم الحديث ۳۳۰ (۱۹۶). مصنف ابن أبي شيبة رقم الحديث ۳۱۷۸۱، و رقم الحديث ۳۵۸۴۸. صحيح ابن حبان رقم الحديث ۶۴۸۱. شعب الإيمان رقم الحديث ۸۲۴۷. مشكاة المصابيح كتاب الفضائل والشمائل باب فضائل سيد المرسلين الفصل الأول رقم الحديث ۵۷۴۲ (۴).

(۲) عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: آتَى بَابَ الْجَنَّةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَسْتَفْتِحُ، فَيَقُولُ الْخَازِنُ: مَنْ أَلْت؟ فَأَقُولُ: مُحَمَّدٌ، فَيَقُولُ: بِكَ أَمْرٌ لَا أَفْتَحُ لِأَحَدٍ قَبْلَكَ. صحيح مسلم كتاب الإيمان باب في قول النبي صلى الله عليه وسلم: «أنا أول الناس يفتح في الجنة وأنا أكثر الأنبياء تبعًا» رقم الحديث ۳۳۳ (۱۹۷). شرح السنة للبهوي رقم ۴۳۳۹، معجم ابن عساکر رقم ۹۵۵.

۳. په یوه موقع باندي رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صحابه کرامو رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ ته او فرمايل:

... أَنَا أَوَّلُ مَنْ يُحَرِّكُ حَلَقَةَ الْجَنَّةِ فَيُفْتَحُ لِي فَأَدْخُلُهَا وَمَعِيَ فَقَرَاءُ الْمُؤْمِنِينَ وَلَا فَحْرَ .

زه به اولني هغه کس يم چې د جنت زنجيره به اوخوزوم ، پس ماته به کلاؤ کرې شي ، نو ديتده به زه او د ماسره فقيران مؤمنان جنت ته داخل شي ، دا خبره زه د فخر په وجه نه کوم (بلکه د الله تعالی احسان يې گنرم) . (۱)

۴. په يو حديث کې راخي ، نبی کریم صلی الله علیه وسلم فرمايي:

لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ أَحَدٌ مِنَ النَّبِيِّينَ حَتَّى أَدْخُلَهَا أَنَا ، وَلَا يَدْخُلُهَا أَحَدٌ مِنَ الْأُمَمِ حَتَّى تَدْخُلَهَا أُمَّتِي .

په پيغمبرانو کې به هيڅوک تر هغې پورې جنت ته نه داخلېږي تر دې چې زه اول داخل شم (بيا به دوی داخلېږي) ، او په امتونو کې به بل هيڅ امت اول جنت ته نه داخلېږي تر دې چې اول زما امت جنت ته داخل شي (بيا به نور امتونه داخلېږي) . (۲)

۵. همدغه شام مضمون په يو بل حديث کې هم ذکر دی ، رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمايي:

الْجَنَّةُ مُحَرَّمَةٌ عَلَى جَمِيعِ الْأُمَمِ حَتَّى أَدْخُلَهَا أَنَا وَأُمَّتِي ، الْأَوَّلُ فَالْأَوَّلُ .

(۱) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا قَالَ: جَلَسَ نَاسٌ مِنَ الصَّحَابَةِ يَتَذَاكَرُونَ فَسَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَدِيثَهُمْ فَقَالَ بَعْضُهُمْ: عَجَبًا إِنَّ اللَّهَ اتَّخَذَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ، وَقَالَ آخَرُ: مَاذَا بِأَعْجَبَ مِنْ كَلَامِ مُوسَى كَلِمَةَ تَكْلِيمًا ، وَقَالَ آخَرُ: فَعَيْسَى كَلِمَةَ اللَّهِ وَرُوحَهُ ، وَقَالَ آخَرُ: آدَمُ اصْطَفَاهُ اللَّهُ فَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَالَ: قَدْ سَمِعْتُ كَلَامَكُمْ وَحُجَّتَكُمْ أَنَّ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلُ اللَّهِ وَهُوَ كَذَلِكَ ، وَمُوسَى نَجِيُّ اللَّهِ وَهُوَ كَذَلِكَ ، وَعَيْسَى رُوحُ اللَّهِ وَهُوَ كَذَلِكَ ، وَآدَمُ اصْطَفَاهُ اللَّهُ تَعَالَى وَهُوَ كَذَلِكَ ، أَلَا وَأَنَا حَبِيبُ اللَّهِ وَلَا فَحْرَ ، وَأَنَا حَامِلُ لَوَاءِ الْحَقِّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا فَحْرَ ، وَأَنَا أَوَّلُ مَنْ يُحَرِّكُ حَلَقَةَ الْجَنَّةِ فَيُفْتَحُ لِي فَأَدْخُلُهَا وَمَعِيَ فَقَرَاءُ الْمُؤْمِنِينَ وَلَا فَحْرَ ، وَأَنَا أَوَّلُ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَلَا فَحْرَ . التفسير الكبير ج ۶ ص ۵۲۳ سورة البقرة في تشریح آیه ۲۵۳ .

(۲) التفسير الكبير ج ۶ ص ۵۲۳ سورة البقرة في تشریح آیه ۲۵۳ .

جنت تر هغې پورې په ټولو امتونو حرام کړې شوی تردې چې اول دیته زه او زما امت ټول داخل شو. (۱)

په جنت کې به ډیر صفونه ددې امت وي

په جنت کې به ډیر صفونه ددې امت وي.

۱. د ترمذي شریف حدیث دی، رسول الله ﷺ فرمایي:

أَهْلُ الْجَنَّةِ عَشْرُونَ وَمِائَةٌ صَفٍ، ثَمَانُونَ مِنْهَا مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ وَأَرْبَعُونَ مِنْ سَائِرِ الْأُمَمِ.
د جتیانو به یو سل او شل (۱۲۰) صفونه وي، په دې کې به اتیا (۸۰) صفونه ددې امت وي، او څلویښت به د نورو امتونو وي. (۲)

فائده: په دې حدیث کې ذکر شو چې په درې حصو کې دوه حصې تعداد به په جنت کې ددې امت وي.

۲. د بخاري شریف په یو حدیث کې ذکر دي چې نیم جتیان به ددې امت وي، هغه حدیث دادی:

حضرت عبدالله (بن مسعود) رضی الله عنه فرمایي چې مونږ (صحابه کرام) د نبي عليه السلام سره په یوه خیمه کې موجود وو، دوی او فرمایي: أَتَرْضَوْنَ أَنْ تَكُونُوا رُبْعَ أَهْلِ الْجَنَّةِ؟ آیا ستاسو دا خوښه ده چې تاسو دې د ټولو جتیانو په څلورمه حصه یی؟

(۱) المعجم الاوسط بَابُ الْعَنِيِّ رِوَاةُ الْحَدِيثِ ۲۱۵۳، مجمع الزوائد كِتَابُ الْمَنَائِبِ بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الْأُمَّةِ رِوَاةُ الْحَدِيثِ ۱۶۷۱۷، وَقَالَ الْهَمَشِيُّ: إِشْتَادُ حَسَنِ. الظهير المظهري ج ۲ ص ۱۹۹، تبه الغالين ص ۵۱۰ باب فضل امة محمد صلى الله عليه وسلم.

(۲) سنن الترمذي أَبْوَابُ صِفَةِ الْجَنَّةِ عَنِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَابُ مَا جَاءَ فِي صِفِّ أَهْلِ الْجَنَّةِ رِوَاةُ الْحَدِيثِ ۲۵۴۶، وَقَالَ الترمذي: قَدْ أَخْبَرْتَنِي حَسَنٌ. مسند احمد مخرجا رِوَاةُ الْحَدِيثِ ۲۲۹۴، ورواه العنبي ۲۳۰۰۲، ورواه العنبي ۲۳۰۶۱. سنن ابن ماجه رِوَاةُ الْحَدِيثِ ۴۲۸۹. سنن الفارسي رِوَاةُ الْحَدِيثِ ۲۸۷۷. صحيح ابن حبان رِوَاةُ الْحَدِيثِ ۷۴۵۹. المعجم الكبر للظريسي رِوَاةُ الْحَدِيثِ ۱۰۳۵۰. المستدرک على الصحيحين للحاكم رِوَاةُ الْحَدِيثِ ۲۷۳، وَقَالَ الْحَاكِمُ: قَدْ أَخْبَرْتَنِي صَبِيحٌ عَنْ كُرَيْبِ بْنِ مُسْلِمٍ وَأَنَّ يُخْرِجُهَا. ووافقه الذهبي، ورواه العنبي ۲۷۵. مشكاة المصابيح رِوَاةُ الْحَدِيثِ ۵۶۴۴ (۲۳). مجمع الزوائد رِوَاةُ الْحَدِيثِ ۱۸۶۷۶.

مونږ ورته وويل : آو (زمونږ دا خوبنده ده).

پيغمبر عليه السلام دوباره او فرمايل : أَتَرْضَوْنَ أَنْ تَكُونُوا تُلُكَ أَهْلِ الْجَنَّةِ ؟

آيا ستاسو دا خوبنده ده چې تاسو دې د جنتيانو په دريمه حصه يي ؟

مونږ ورته وويل : آو (زمونږ دا هم خوبنده ده).

نبي كريم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ په دريم حل او فرمايل :

أَتَرْضَوْنَ أَنْ تَكُونُوا شَطْرَ أَهْلِ الْجَنَّةِ ؟

آيا ستاسو دا خوبنده ده چې تاسو دې د جنتيانو نيمائي حصه يي ؟

مونږ ورته جواب ورکړو : آو (زمونږ دا هم خوبنده ده).

رسول الله صلى الله عليه وسلم او فرمايل :

وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ إِنِّي لَأَرْجُو أَنْ تَكُونُوا نِصْفَ أَهْلِ الْجَنَّةِ ، وَذَلِكَ أَنَّ الْجَنَّةَ لَا يَدْخُلُهَا إِلَّا نَفْسٌ مُسْلِمَةٌ ، وَمَا أَلْتَمَّ فِي أَهْلِ الشِّرْكِ إِلَّا كَالشَّعْرَةِ الْبَيْضَاءِ فِي جِلْدِ الثَّوْرِ الْأَسْوَدِ ، أَوْ كَالشَّعْرَةِ السَّوْدَاءِ فِي جِلْدِ الثَّوْرِ الْأَخْضَرِ .

قسم په هغه ذات چې د هغه په قبضه کې د محمد (ﷺ) ساه ده بيشکه زما دا اميد دی چې په جنتيانو کې به نيم خلق تاسو يي ؛ او دا حکه چې جنت ته به صرف مسلمان داخليږي ، او تاسو په مشرکانو کې داسې يي لکه د تور غواڼي په وجود کې سپين يو ويښته ، يا د سور غواڼي په وجود کې تور يو ويښته. (۱)

(۱) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، قَالَ : كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي قُبَّةٍ ، فَقَالَ : « أَتَرْضَوْنَ أَنْ تَكُونُوا رُبْعَ أَهْلِ الْجَنَّةِ » قُلْنَا : نَعَمْ ، قَالَ : « أَتَرْضَوْنَ أَنْ تَكُونُوا تُلُكَ أَهْلِ الْجَنَّةِ » قُلْنَا : نَعَمْ ، قَالَ : « أَتَرْضَوْنَ أَنْ تَكُونُوا شَطْرَ أَهْلِ الْجَنَّةِ » قُلْنَا : نَعَمْ ، قَالَ : « وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ إِنِّي لَأَرْجُو أَنْ تَكُونُوا نِصْفَ أَهْلِ الْجَنَّةِ ، وَذَلِكَ أَنَّ الْجَنَّةَ لَا يَدْخُلُهَا إِلَّا نَفْسٌ مُسْلِمَةٌ ، وَمَا أَلْتَمَّ فِي أَهْلِ الشِّرْكِ إِلَّا كَالشَّعْرَةِ الْبَيْضَاءِ فِي جِلْدِ الثَّوْرِ الْأَسْوَدِ ، أَوْ كَالشَّعْرَةِ السَّوْدَاءِ فِي جِلْدِ الثَّوْرِ الْأَخْضَرِ » . صحيح البخاري كتاب الرقاق باب : كيف الحشر رقم الحديث ۲۵۲۸ ، و رقم الحديث ۶۵۳۰ كتاب الرقاق باب قوله عز وجل : (إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ) [الحج : ۱] . صحيح مسلم كتاب الإيمان باب كون هذِهِ الْأُمَّةِ نِصْفَ أَهْلِ الْجَنَّةِ رقم الحديث ۳۷۶ (۲۲۱) . و رقم الحديث ۳۷۸ (۲۲۱) . سنن الترمذي رقم الحديث ۲۵۴۷ . المستدرک علی الصحیحین للحاکم رقم الحديث ۸۶۹۷ .

فائده : په دې حدیث کې ذکر شو چې نیم جنتیان به د دې امت وي .

په دواړو احادیثو کې تطبیق : په مذکوره دواړه احادیثو کې په ظاهره باندې تضاد معلومېږي ځکه په اول حدیث کې ذکر شو " چې په درې حصو کې دوه حصې جنتیان به د دې امت وي " ، او په دویم حدیث کې ذکر شو " چې نیم جنتیان به د دې امت وي " نو په حقیقت کې هیڅ تضاد نشته ؛ ځکه کیدې شي چې اول به د نبی علیه السلام دا امید و چې په جنت کې به نیم خلق د دې امت وي خو بیا الله تعالی په خپل خاص رحمت سره د نبی ﷺ دا امید نور هم زیات کړو او په درې حصو کې دوه حصې جنتیان یې د دې امت او گړځول ، او دا د الله تعالی خصوصي احسان دی د دې امت سره . (۱)
بهر حال په جنت کې به د ټولو نه زیاته حصه خلق د دې امت وي . (۲)

په مختصر و الفاظو کې د جنت نظاره

حضرت أسامه بن زید رضی اللہ عنہ فرمایي چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم یوه ورځ خپلو صحابه کرامو ته او فرمایي :

أَلَا هَلْ مُشِيرٌ لِلْجَنَّةِ، فَإِنَّ الْجَنَّةَ لَا خَطَرَ لَهَا هِيَ وَرَبِّ الْكَعْبَةِ نُورٌ يَتَلَأَأُ، وَرِيحَانَةٌ تَهْتَرُ، وَقَصْرٌ مُشَيَّدٌ، وَنَهْرٌ مُطْرِدٌ، وَفَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ لَضِيحَةٌ، وَزَوْجَةٌ حَسَنَاءُ جَبِيلَةٌ، وَحُلٌّ كَثِيرَةٌ فِي

(۱) مظاهر حق ج ۹ .

(۲) (وَأَرْبَعُونَ) أَي : صَفَاءً (مِنْ سَائِرِ الْأُمَمِ) . وَالْمَقْصُودُ بَيَانُ تَكْثِيرِ هَذِهِ الْأُمَّةِ وَأَنَّهُمْ ثَلَاثَانِ فِي الْقِسْمَةِ . قَالَ الطَّبْرِيُّ رَحِمَهُ اللَّهُ فَإِنَّ قَوْلَ : كَيْفَ التَّوْفِيقُ بَيْنَ هَذَا وَمَا وَرَدَ مِنْ قَوْلِهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « وَالَّذِي لَفْسِي بِيَدِهِ أَرْجُو أَنْ تَكُونُوا رُبْعَ أَهْلِ الْجَنَّةِ » فَكَبَّرْنَا . فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « أَرْجُو أَنْ تَكُونُوا ثُلُثَ أَهْلِ الْجَنَّةِ » . فَكَبَّرْنَا . فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « أَرْجُو أَنْ تَكُونُوا نِصْفَ أَهْلِ الْجَنَّةِ » . قُلْتُ : يُحْتَمَلُ أَنْ يَكُونَ الثَّمَانُونَ صَفَاءً مُسَاوِيًا فِي الْعَدَدِ لِلْأَرْبَعِينَ صَفَاءً ، وَأَنْ يَكُونُوا كَمَا زَادَ عَلَى الرَّبْعِ وَالثُّلُثِ يَزِيدُ عَلَى النِّصْفِ كَرَامَةً لَهُ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ . قُلْتُ : وَهَذَا هُوَ الْأَطْهَرُ ، عَلَى أَنَّ النِّصْفَ قَدْ يُطْلَقُ وَلَمْ يُرَدِّ بِهِ التَّسَاوِي فِي الْعَدَدِ وَالصَّفَاءِ ، وَلِذَا يُوصَفُ بِالْأَقْلِ وَالْأَكْثَرِ . مَرَاةُ الْمَطْبَعِ بَابُ صِفَةِ الْجَنَّةِ وَأَهْلِهَا ج ۹ ص ۳۵۹۲ لى تشریح حدیث ۵۶۳۲ .

مَقَامِ أَبَدًا فِي حَبْرَةٍ وَنَضْرَةٍ فِي دَارِ عَالِيَةٍ سَلِيمَةٍ بَهِيَّةٍ .
 آيا شوک د جنت د پاره تياری کوونکی شته؟ محکه د جنت د پاره فناء کيدل (او ختميدل)
 نشته، په رب د کعبې قسم چې جنت داسې نوردی چې پرقيږي، د گلانو داسې گلداسته ده
 چې حرکت کوي، مضبوط او اوچت محل دی، داسې نهر دی چې جاري دي، داسې ميوي
 دي چې تيارې پخ شوي دي، داسې بنخې دي چې د بنائسته مخونو واله ډولي دي، داسې
 کپړې دي چې ډيرې (او بنائسته) دي، د هميشه اوسيدو حای دی، د خوشحالی تازگی
 سلامتیا او اوچتو بنائسته محلونو حای دی.

صحابه کرامو ورته جواب ورکړو: نَحْنُ الْمُشْتَرُونَ لَهَا يَا رَسُولَ اللَّهِ.

اې د الله رسوله! مونږ دپته تيارې کوونکي يو.

پيغمبر عليه السلام ورته او فرمايل: تأسوا إن شاء الله او وايئ.

بياني کریم صلی الله عليه وسلم صحابه کرامو ته د جهاد ترغيب ورکړو. (۱)

د غوندې تقرير خلاصه

د غوندې تقرير خلاصه دا رااووته چې په جنت کې د جنتيانو د پاره بې شماره نعمتونه

مقرر شوي:

د جنت اونیولاندې به د صفا اوبو، شودو، شرابو او شهدو بنائسته نهرونه بهيرې.

(۱) عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ رضي الله عنه، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ يَوْمٍ لِأَصْحَابِهِ: «أَلَا هَلْ مُشِيرٌ لِلْجَنَّةِ، فَإِنَّ الْجَنَّةَ لَا خَطَرَ لَهَا هِيَ وَرَبِّ الْكَعْبَةِ نُورٌ يَتَلَأَلُ، وَرِيحَانَةٌ تَهْتَرُ، وَقَصْرٌ مُشِيدٌ، وَنَهْرٌ مُظْرِدٌ، وَفَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ لَحِيْنَجَةٌ، وَزَوْجَةٌ حَسَنَاءُ جَمِيلَةٌ، وَحُلٌّ كَثِيرَةٌ فِي مَقَامِ أَبَدًا فِي حَبْرَةٍ وَنَضْرَةٍ فِي دَارِ عَالِيَةٍ سَلِيمَةٍ بَهِيَّةٍ». قَالُوا: نَحْنُ الْمُشْتَرُونَ لَهَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «قُولُوا: إِنْ شَاءَ اللَّهُ»، ثُمَّ ذَكَرَ الْجِهَادَ وَحَصَّ عَلَيْهِ. صحيح ابن حبان
 مخرجاً باباً وَصِفِ الْجَنَّةَ وَأَهْلِهَا ذَكَرَ الْإِحْبَارُ بِأَنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ لَا يَكُونُ لَهُمْ حَالَةٌ لَفِيسٍ وَتَقْدِيرٍ إِذْ هِيَ دَارٌ رَفَعَةٌ وَعَلَاءٌ رَقْم
 الحديث ۷۳۸۱. البعث والنشور للبيهقي رقم الحديث ۳۹۱. الترغيب والترهيب للقوام السنة رقم الحديث ۱۰۰۳.
 الترغيب والترهيب للمنذري رقم الحديث ۵۶۵۴. كنز العمال رقم الحديث ۱۱۳۳۶، و رقم الحديث ۳۹۲۶۸.
 الاحاديث المختارة رقم الحديث ۱۳۴۳. موارد الظمان لي زوالد ابن حبان رقم الحديث ۲۶۲۰ كتاب صفة الجنة باب
 فيماني الجنة من الحديث.

په جنتیانو باندې به د کوثر اوبه څکلې شي .
 په جنت کې به د جاري اوبو مزیدارې چینې وي .
 په جنتیانو باندې به داسې پاکیزه شراب څکلې شي چې په هغې سره به د سردرد او
 بې هوشي نه راځي .
 د جنت په شرابو کې به ورته د تسنیم چینې اوبه ، کافور ، او زنجبیل هم گډولې شي .
 د جنت مشروبات به انسان ته پخپله راځي .
 جنتیان به د اُونو په بنائسته سیورې کې ناست وي ، دا اُونې به د گنډو خانگو واله وي ،
 او ددې سیورې به هم نه ختمیږي .
 د جنت د اُونو تنې او څانگې به ډیرې قیمتي وي ، ددې اُونو په څانگو باندې چې هوا
 لږې نو بنائسته آواز به ورنه را اُوځي .
 په جنت کې به د جنتیانو د پاره مختلف قسمه خونده وړې میوې وي ، د جنتي مرغانو
 غوښې او نور داسې خوراکونه به وي چې کومو ته د دوی خواهش کیږي ، دوی به دا
 خوراک بڼه په مزو سره خوري ، دوی ته به بې حسابه رزق ورکولې شي .
 جنتیان چې اول جنت ته داخل شي نو د میلستیا په طور به دوی ته د خوراک د پاره اول د
 ماهي د جگر بهترینه حصه ورکولې شي .
 د جنتیانو د خوراک او څکاک لوخي به د سرو زرو او سپینوزرو وي .
 د خوراک او څکاک نه روستو به جنتیانو ته د تش یا دک اودس ماتې کولو ضرورت نه
 پېښیږي .
 د جنتیانو د پاره به د شنو باریکو او غټو ورېښمو بهترینې کپړې وي ، دا کپړې به هیڅ
 کله نه زریږي .
 د جنتیانو د تعظیم د پاره به د دوی په لاس کې د سرو زرو سپینوزرو او ملغلو کنگر
 (باهوگان) اچولې شي ، چې دا به د بنخود کنگرو نه جدا وي .
 د زینت د پاره به ورته داسې قیمتي تاجونه او زیورات ورکولې شي چې د هغې یوه
 ملغره به د دنیا او مافیها نه بهتروي .

د جنتیانو د پاره به بنائسته اوچت محلات او بالاخانې وي ، دوی به په اطمینان سره په دې کې اوسیدي . ورسره به د جنت په باغونو او د نهرونو په غاړه باندې د ملغرونه جوړې شوې قیمتي خیمې وي ، په دې خیمو کې به د دوی د پاره بنائسته بنائسته خوږې وي . په جنت کې به د جنتیانو د پاره داسې تختونه وي چې د سرو زرو په تارونو به بڼل شوي وي ، دوی به پدې تختونو باندې یو بل ته مخامخ ناست وي .

همدارنگې د دوی د پاره به قیمتي فرشونه ، او قالینونه وي ، دوی به په دې ناست وي ، بالختونو ته به یې تکیه وهلي وي او د جنت مختلف قسمه میوې او شریټونه به راغواړي . د جنتیانو د پاره به په جنت کې د چکر لېولو د پاره قیمتي سورلی وي . د جنتیانو عمر به هم پوره د حوانی وي ، ټول به د درې دیرش (۳۳) کالو په عمر تکره حوانان وي ، ژبه به یې عربي وي .

د جنت آبادي چې د کومو خښتونه جوړه شوی د هغې یوه خښته به د سرو زرو وي ، بله به یې د سپینو زرو وي ، او خټه به یې د مشکو او زعفرانو وي .

د اعمالو په اعتبار سره به د جنتیانو اوچتې اوچتې مرتبې وي ، یعنی د الله ﷻ په نزد چې د چا مقام خومره اوچت وي نو همدومره به یې مرتبه هم اوچته وي .

د ټولو نه اوچته درجه د جنة الفردوس ده ، دا په ټولو جنتونو کې اعلی جنت دی ، دا الله تعالی په خپل دست قدرت سره جوړ کړی ، او دیته به خپل محبوب بندگان داخلوي .

د ټولو نه مخکې به جنت ته نبي علیه السلام داخلېږي ، او په ټولو امتونو کې به اول دا امت جنت ته داخلېږي .

په جنت کې به د ټولو نه زیات صفونه د دې امت وي .

دُعا

الله تعالی مونږ ټول په خپل فضل و کرم سره جنت ته داخل کړي .

رب کریم دې دا ټول نعمتونه او د جنت اوچتې درجې مونږ ته هم رانصیبه کړي .

الله رب العزت دې د قیامت په ورځ مونږ ټولو ته د نبي علیه السلام په لاس مبارک

باندې د حوض کوثر اوبه او د دوی شفاعت گبري رانصیبه کړي .

الله ﷻ دې د مونږ نه راضي شي او په خپل دیدار باندې مو دې مشرف کړي .
 يَا اِلٰهَ الْعَالَمِيْنَ ا لکه څرنگې چې تا مونږ دلته راجمع کړي يو همدغه شان مو د قيامت
 په ورځ د خپل عرش د سيوري لاندې راجمع کړی ، او همدغه شان مو د رسول الله صلی
 الله عليه وسلم د حوض کوثر په غاړه او جنت کې راجمع کړی .

آمِين يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ .
 وَآخِرُ دَعْوَانَا اَنْ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

﴿ نوب ﴾

” د جنت خورې او غلمان “ دا موضوع به اِنْ شَاءَ اللهُ په راتلونکي

شپږم (۶) جلد کې وي . ابو الشمس عفی عنه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴾

البقرة آية ۸۲ .

جنت ته داخلوونكي نيك اعمال

تالیف

أَبُو الشَّمْسِ مولانا نُورُ الْهُدَى عَفِيَّ عَنْهُ

فاضل جامعہ امداد العلوم پشاور صدر، وفاق المدارس العربیہ ملتان

ایم اے عبدالولی خان یونور شی مردان

نوٽ

”جنت ته داخلونکي نیک اعمال“ دا موضوع اگر چي ڊيره اُږده ده،

حکمه ما په دې کې شه د پاسه سل (۱۰۰) داسې اعمال ذکر کړي چې دهغې په باره کې په قرآن کریم او احادیثو کې صراحتاً دا ذکر شوي وي چې ددې عمل په وجه انسان جنت ته داخلېږي.

خو بیا هم په دې موضوع کې داسې ربط شته چې که مقرر په هر ځای کې تقریر اودروي نو آئنده جمعہ یې دهغې نه آخوا په آسانه شروع کولې شي.

لهذا مقررینو ته په کار دي چې دا موضوع په دوه یا درې جمعو کې بیان کړي.

ابوالشمس عفي عنه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
جنت تہ داخلوونکی نیک اعمال

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلٰی خَاتَمِ الْاَلْبِیَّآءِ وَاَشْرَفِ الْمُرْسَلِیْنَ ، وَعَلٰی
 اٰلِهِ وَاَصْحَابِهِ وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِاِحْسَانٍ اِلٰی یَوْمِ الدِّیْنِ .
 اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّیْطٰنِ الرَّجِیْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ . قَالَ اللّٰهُ تَبَارَكَ
 وَتَعَالٰی فِی الْقُرْآنِ الْمَجِیْدِ وَالْفُرْقَانِ الْحَمِیْدِ :

﴿ وَالَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴾ . (۱)
 وَقَالَ تَعَالٰی : ﴿ وَالَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرِیْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ
 خٰلِدِیْنَ فِيْهَا اَبَدًا لَهُمْ فِيْهَا اَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيْهَا ظِلٰلٌ كَثِیْرًا ﴾ . (۲)
 وَقَالَ رَسُوْلُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ : قَالَ اللّٰهُ : اَعَدَدْتُ لِعِبَادِی الصّٰلِحِیْنَ مَا لَا عَیْنٌ رَأَتْ
 وَلَا اُذُنٌ سَمِعَتْ ، وَلَا خَطَرَ عَلٰی قَلْبٍ بَشَرٍ . (۳)
 وَقَالَ عَلَیْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ : مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَبِرَسُوْلِهِ ، وَاَقَامَ الصَّلَاةَ ، وَصَامَ رَمَضَانَ كَانَ
 حَقًّا عَلٰی اللّٰهِ اَنْ یُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ ... (۴)

(۱) البقرة آية ۸۲ .

(۲) النساء آية ۵۷ .

(۳) صحيح البخاري كتاب التوحيد رقم الحديث ۷۲۹۸ .

وفي رواية : قَالَ رَسُوْلُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ : قَالَ اللّٰهُ : اَعَدَدْتُ لِعِبَادِی الصّٰلِحِیْنَ مَا لَا عَیْنٌ رَأَتْ ، وَلَا
 اُذُنٌ سَمِعَتْ ، وَلَا خَطَرَ عَلٰی قَلْبٍ بَشَرٍ ، فَاَقْرءُوا اِنْ شِئْتُمْ ﴿ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا اُخْفِیْ لَهُمْ مِنْ قُرْآٰنٍ اَعْرَبٍ ﴾ . صحيح
 البخاري رقم الحديث ۳۲۳۳ كتاب بدء الخلق باب ما جاء في صفة الجنة وأهلها مخلوقه ، و رقم الحديث ۴۷۷۹ كتاب
 تفسير القرآن باب قوله : ﴿ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا اُخْفِیْ لَهُمْ مِنْ قُرْآٰنٍ اَعْرَبٍ ﴾ . [السجدة : ۱۷] . صحيح مسلم كتاب الجنة وصفة
 كعبتها وأهلها رقم الحديث ۲ (۲۸۲۳)

(۴) صحيح البخاري كتاب الجهاد والسير باب درجات المجاهدين في سبيل الله رقم ۲۷۹۰ ، و رقم ۷۴۲۳ كتاب التوحيد .

صَدَقَ اللهُ الْعَظِيمَ .

تههیدی خبره

زما خوږو قدرمنو او عزت مندو مسلمانانو وروڼو ! هر کس دا خوښوي چې زه دې په دُنیا او آخرت دواړو کې کامیاب شم ، بیا خاصکر چې کله مسلمان په قرآن کریم او احادیثو کې د جنت د نعمتونو تذکره واورې نو بیا خود هریو دا آرزو وي چې الله تعالی راته په آخرت کې جنت او د جنت بنائسته نعمتونه راکړي .

د جنت نعمتونه دهغه مؤمنانو د پاره دي چې نیک اعمال کوي

خو جنت صرف په آرزوگانو باندې نه حاصلیږي بلکه ددې د پاره دا ضروري ده چې بنده به ایمان راوړي ، او د ایمان نه پس به نیک اعمال کوي .

الله تعالی پخپله په قرآن کریم کې خای په خای ددې تذکره کړې ، فرمایي :

۱. ﴿ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴾ . (۱)

ترجمه : او کومو خلقو چې ایمان راوړو او نیک عملونه یې او کړل نو همدغه خلق جنتیان دي ، دوی به په دې جنت کې همیشه اوسیدي .

۲. بل خای فرمایي : ﴿ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ

تحتها الأنهار ﴾ . (۲)

ترجمه : او (اې پیغمبره !) ته زیرې ورکړه هغه خلقو ته چې هغوی ایمان راوړی او نیک کارونه یې کړي چې بیشکه د دوی د پاره داسې جنتونه (باغونه) دي چې دهغې د (آونو) لاندې به نهرونه بهیږي .

۳. بل خای فرمایي :

﴿ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تحتها الأنهار خَالِدِينَ فِيهَا

(۱) البقرة آیه ۸۲ .

(۲) البقرة آیه ۲۵ .

أَبْدَانَهُمْ فِيهَا أَرْوَاحٌ مُّطَهَّرَةٌ وَنُدَّخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا ﴿١﴾

ترجمه : او کومو خلقو چې ایمان راوړو او نیک اعمال یې او کړل نو ډیر زر به مونږ دوی په داسې جنتونو کې داخل کړو چې د هغې د (أونو) لاندې به نهرونه بهیږي ، دوی به په دې کې همیشه اوسېږي ، د دوی د پاره به په دې جنت کې پاکې بیبیانې وي ، او مونږ به دوی په ډیر گټر (د راحت واله) سیوري کې داخل کړو .

۴ . بل حای فرمایي :

﴿ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

خَالِدِينَ فِيهَا نِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٢﴾ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٢﴾

ترجمه : چا چې ایمان راوړو ، او نیک عملونه یې او کړل نو مونږ به دوی ته د جنت په بالاخانو کې حای ورکړو چې د هغې لاندې به نهرونه بهیږي ، دوی به په هغې کې همیشه اوسېږي ، د (نیک) عمل کوونکو بدله ډیره ښه ده ، (دا عاملین هغه خلق دي) کومو چې صبر او کړو او په خپل رب باندې توکل کوي .

۵ . الله تعالی د نیکی کوونکو په باره کې فرمایي :

﴿ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ ﴿٣﴾

ترجمه : کومو خلقو چې نیکی او کړه نو د هغوی د پاره جنت دی ، او ورسره نور زیاتي نعمت هم دی (چې هغه د الله په دیدار باندې مشرف کیدل دي) . ﴿٣﴾

(۱) النساء آیه ۵۷ .

(۲) العنکبوت آیه ۵۸ ، ۵۹ .

(۳) یونس آیه ۲۶ .

(۴) {لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا} بِالْإِيمَانِ {الْحُسْنَى} الْجَنَّةِ {وَزِيَادَةٌ} هِيَ النَّظَرُ إِلَيْهِ تَعَالَى كَمَا فِي حَدِيثِ مُسْلِمٍ . نَصْرُ الْجَلالين ص ۲۷۰ یونس آیه ۲۶ .

قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ ﴾ . أَيْ: لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْعَمَلِ فِي الدُّنْيَا الْحُسْنَىٰ . وَهِيَ الْجَنَّةُ وَ

زِيَادَةٌ وَهِيَ النَّظَرُ إِلَىٰ وَجْهِ اللَّهِ الْكَرِيمِ . وَهَذَا قَوْلُ جَمَاعَةٍ مِنَ الصَّحَابَةِ . مِنْهُمْ ← ← ← ←

ددینه علاوه د قرآن کریم په نورو ډیرو آیتونو کې هم دا مضمون ذکر دی چې د ایمان او نیکو اعمالو په وجه انسان د جنت مستحق گرځي. (۱)

الله تعالیٰ بندگانو ته د جنت حاصلولو ترغیب ورکړی

الله تعالیٰ په قرآن کریم کې ځای په ځای د جنت د نعمتونو تذکره په ډیر بنائسته اندازه باندې کړې، او بندگانو ته یې د دې د حاصلولو ترغیب ورکړی:

← ← ← ← أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقِيُّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ وَحَدَيْفَةُ وَأَبُو مُوسَى وَعَبَادَةُ بْنُ الصَّامِتِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ. وَهُوَ قَوْلُ الْحَسَنِ وَعِكْرِمَةَ وَعَطَاءٍ وَمُقَاتِلٍ وَالضَّحَّاكِ وَالسُّدِّيِّ رَحِمَهُمُ اللهُ. تفسیر البهوي ج ۲ ص ۲۱۷ سورة یونس آیه ۲۶.

(۱) نور یو څو آیتونه درته رانقل کوم: الله تعالیٰ فرمائي: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿۱۰۸﴾ خَلِيدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ﴿۱۰۷﴾. الكهف آیه ۱۰۷، ۱۰۸.

﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ﴿۹﴾ خَلِيدِينَ فِيهَا وَعَدَّ اللهُ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۸﴾﴾ لقمان آیه ۸، ۹.

﴿إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿۱۴﴾﴾. الحج آیه ۱۴.

﴿سَابِقُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿۲۱﴾﴾. الحديد آیه ۲۱.

﴿وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكْفِرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۹﴾﴾. العنابن آیه ۹.

﴿وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ﴿۱۱﴾﴾. الطلاق آیه ۱۱.

﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ﴿۸﴾ جَزَاءُ لَهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ﴿۷﴾﴾. البينة آیه ۷، ۸.

﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ﴿۱۱﴾﴾. البروج آیه ۱۱.

۱ . په سورة مُطَفِّفِينَ كې الله ﷻ د جنت تذکره کولو نه روستو فرمایي :

﴿ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ ﴾ . (۱)

ترجمه : او په همدې نعمتونو کې دې رغبت کوونکي رغبت او کړي .

۲ . بل حای فرمایي : ﴿ وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ

وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴾ . (۲)

ترجمه : او تاسو منډه کړئ د خپل رب د طرفه مغفرت طرف ته ، او هغه جنت طرف ته

چې د هغې پلنوالي د آسمانونو او زمکې برابر دی ، کوم چې د متقیانو د پاره تیار کړې شوي دي .

(یعنی داسې اعمال او کړئ چې ستاسو د بځنې او جنت گټلو ذریعه گرځي) .

۳ . بل حای الله تعالی فرمایي : ﴿ وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ ﴾ . (۳)

ترجمه : او الله تعالی (تاسو) رابلي کور د سلامتیا (جنت) طرف ته .

نبي عليه السلام هم خپل امت ته د جنت حاصلولو ترغیب ورکړی

نبي کریم صلی الله علیه وسلم هم خپل امت ته وخت په وخت د جنت حاصلولو ترغیب ورکړی .

۱ . د جهاد په یوه موقع یې صحابه کرامو ته او فرمایي :

قَوْمُوا إِلَىٰ جَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ .

تاسو داسې جنت ته ورپاڅئ چې د هغې پلنوالي د آسمانونو او زمکې برابر دی . (۴)

(۱) المطففين آیه ۲۶ .

(۲) آل عمران آیه ۱۳۳ .

(۳) بولس آیه ۲۵ .

(۴) پوره حدیث داسې دی : عَنْ أَلِ بْنِ أَبِي سَهْلٍ قَالَ : إِذْ طَلَّقَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَصْحَابُهُ حَتَّى سَبَقُوا الْمُشْرِكِينَ إِلَىٰ بَدْرٍ ، وَجَاءَ الْمُشْرِكُونَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « قَوْمُوا إِلَىٰ جَنَّةٍ ← ← ← ← ← »

۲. په بخاري شريف او مسلم شريف کې دا حديث قدسي ذکر دی، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمايي چې الله تعالی فرمایلي دي:

أَعَدَدْتُ لِعِبَادِي الصَّالِحِينَ مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ، وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ، وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ. (۱)

ما د خپلو نېکانو بندگانو د پاره (په جنت کې) داسې نعمتونه تیار کړي دي چې نه خو سترگو ليدلي دي، نه غوږونو اوريدلي دي، او نه د يو انسان په زړه کې د هغې خيالات تېر شوي دي.

خپلې موضوع ته واپس راتلل: مخکې ذکر شو چې د جنت حاصلولو د پاره دا ضروري ده چې انسان به نېک اعمال کوي.

نو اوس هر نېک عمل چې د الله تعالی د رضا د پاره اوشي نو د هغې په وجه انسان د جنت مستحق گرځي، خو بيا هم بعضې نېک اعمال داسې دي چې د هغې په باره کې په قرآن کریم او احاديثو مبارکه و کې صراحة ذکر شوي " چې شوک دا عمل او کړي نو الله تعالی

←←← عَرْضَهَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ». قَالَ عَبْدُ بِنِ الْحَمَامِ رضي الله عنه: بَخَّ بَخَّ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا يَخْبِيكَ عَلَى قَوْلِكَ: بَخَّ بَخَّ؟ قَالَ: لَا وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِلَّا رَجَاءُ أَنْ أَكُونَ مِنْ أَهْلِهَا. قَالَ: «فَأَنَّكَ مِنْ أَهْلِهَا» قَالَ: فَأَخْرَجَ تَمْرَاتٍ مِنْ قَرْيَةٍ فَجَعَلَ يَأْكُلُ مِنْهُنَّ. ثُمَّ قَالَ: لَيْتِنِ أَنَا حَبِيبُ حَتَّى أَكُلَ تَمْرَاتِي إِنَّهَا الْحَيَاةُ طَوِيلَةٌ. قَالَ: فَرُمِي بِمَا كَانَ مَعَهُ مِنَ التَّمْرِ ثُمَّ قَاتَلَهُمْ حَتَّى قُتِلَ. مشكوة المصابيح كتاب الجهاد الفصل الاول رقم الحديث ۳۸۱۰ (۲۴)، صحيح مسلم كتاب الإمارة باب ثبوت الجنة للشهيد رقم الحديث ۱۴۵ (۱۹۰۱)، المستدرک على الصحيحين للحاكم رقم ۵۷۹۷، السنن الكبرى للبيهقي رقم الحديث ۱۷۹۱۵، و رقم ۱۸۱۹۷، مسند احمد رقم الحديث ۱۲۳۹۸.

(۱) صحيح البخاري كتاب التوحيد رقم الحديث ۷۴۹۸.

وفي رواية: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: قَالَ اللَّهُ: أَعَدَدْتُ لِعِبَادِي الصَّالِحِينَ مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ، وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ، وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ، فَأَقْرَعُوا وَإِنْ شِئْتُمْ «فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَأْخِظِي لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ». صحيح البخاري رقم الحديث ۳۲۳۳ كتاب بدء الخلق باب ما جاء في صفة الجنة وأهلها مخلوقه، و رقم الحديث ۴۷۷۹ كتاب تفسير القرآن باب قوله: {فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَأْخِظِي لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ}. [السجدة: ۱۷]. صحيح مسلم كتاب الجنة وصفة لعبادها وأهلها رقم الحديث ۲ (۲۸۲۳)

داسې کس جنت ته داخلوي ، يا " په داسې کس باندې جنت واجب شي " .
 د جنت دا موضوع چونکه ډیره تفصیلي او اوږده ده ؛ ځکه په قرآن کریم او احادیثو کې
 د جنت د هر نعمت پوره تفصیل ذکر دی ، خو زه به درته نن صرف او صرف هغه نیک اعمال
 ذکر کړم چې د هغې په وجه انسان د جنت مستحق گرځي ، او په قرآن کریم او احادیثو کې هم
 صراحت ذکر شوي وي چې ددې عمل په وجه انسان جنت ته داخلېږي . (دا اعمال اگر چې
 زیات دي خو زه به درته ان شاء الله د هغې نه څه د پاسه سل ۱۰۰ اعمال ذکر کوم) . هغه
 اعمال دادي :

په اخلاص باندې د الله ﷻ د وحدانیت او د نبي علیه السلام د رسالت

گواهي ورکولو سره د جنت مستحق کیدل

څوک چې په اخلاص باندې د الله ﷻ د وحدانیت او د نبي علیه السلام د رسالت گواهي
 ورکړي نو دا سرې به جنت ته داخلېږي . ددې په باره کې درته یو څو احادیث ذکر کوم :

۱ . رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمائي :

مَنْ شَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصًا مِنْ قَلْبِهِ دَخَلَ الْجَنَّةَ . (۱)

څوک چې د زړه د اخلاصه دا گواهي ورکړي چې " د الله ﷻ نه علاوه بل څوک د
 عبادت لائق نشته " نو دا سرې به جنت ته داخلېږي .

۲ . رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمائي :

مَنْ قَالَ " لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ " دَخَلَ الْجَنَّةَ ، وَوَجِبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ . (۲)

(۱) صحیح ابن حبان محققاً باب فرض الإیمان ذکر البیان بأن الجنة إنما تجب لمن شهد بقلبه وعلا بالوحدانية وكان ذلك
 عن يمين من قلبه رقم الحديث ۲۰۰ ، المعجم الكبير للطبراني رقم الحديث ۶۳ ، معجم ابن اعرابي رقم الحديث
 ۳۷۴ ، تخریج الاحادیث المرفوظة المستندة رقم الحديث ۸۳۶ .

(۲) المستدرک علی الصحیحین للحاکم کتاب التوبة والإقامة رقم الحديث ۷۶۳۸ وقال الحاکم : هذا حديث صحيح
 الإسناد . ووافقه الذهبي . سنن الترمذي أبواب الإیمان عن رسول الله صلی الله علیه وسلم باب ما جاء فيمن يموت وهو يشهد
 أن لا إله إلا الله رقم الحديث ۲۶۳۸ ، مسند البزار رقم الحديث ۱۰۰۸۰ ، صحیح ابن حبان رقم الحديث ۱۵۱ ،
 المعجم الاوسط رقم الحديث ۲۴۲۶ ، مجمع الزوائد رقم الحديث ۱۸ ، كنز العمال رقم الحديث ۲۱۰ .

شوڪ چې ”لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ“ او وايي نو دا به جنت ته داخلېږي ، او دده د پاره جنت واجب شو .

۳. په مسلم شريف کې اوږد حديث دی ، دهغې په آخر کې ذکر دي :

حضرت ابو هريرة رضي الله عنه فرمايي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم د انصارو په يوباغ کې و ، ماته يې خپلې خپلې را کړې (چې دا زما تصديق وي) ، اوراته وې فرمايل :

إِذْ هَبْ بِنِعْمَتِي هَاتَيْنِ، فَمَنْ لَقِيَتْ مِنْ وَّرَائِهِ هَذَا الْحَائِظَ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُسْتَنِيقًا بِهَا قَلْبُهُ، فَبَشِّرْهُ بِالْجَنَّةِ .

ته خان سره زما دا خپلې (د تصديق) د پاره ويسه او ته چې ددې ديوال نه آخوا د هر چا سره ملاؤ شي او دا گواهي ورکوي ” چې د الله ﷻ نه علاوه بل شوک د عبادت لائق نشته “ او په دې باندې يې زړه مطمئن وي نو هغه ته د جنت زيږې ورکړه

اگر چې بيا حضرت عمر رضي الله عنه نبي عليه السلام ته او فرمايل : که تاسو خلقو ته دا زيږې ورکړې نو بيا د ما سره دا يره ده چې خلق به په دې زيږي باندې اعتماد کوي (او نېک اعمال به نه کوي) لهذا دوی پريږدئ چې نېک اعمال اوکړي .

بيا رسول الله صلى الله عليه وسلم او فرمايل :

فَخَلِّهِمْ . پس دوی پريږده (چې نېک اعمال اوکړي) . (۱)

(۱) پوره حديث داسې دی : قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ رضي الله عنه : كُنَّا قُعُودًا حَوْلَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، مَعَنَا أَبُو بَكْرٍ، وَعُمَرُ فِي كَفْرِ، فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ بَيْنِ أَظْهُرِنَا، فَأَبْطَأَ عَلَيْنَا، وَخَشِينَا أَنْ يُقْتَطَعَ دُونَنَا، وَفَزِعْنَا، فَقُمْنَا، فَكُنْتُ أَوَّلَ مَنْ فَرَعَ، فَخَرَجْتُ أَبْتَغِي رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى أَتَيْتُ حَائِطًا لِلْأَنْصَارِ لِبَنِي النَّجَّارِ، فَدَرْتُ بِهِ هَلْ أَحَدٌ لَهُ بَابٌ؟ فَلَمْ أَجِدْ، فَإِذَا رُبَيْعٌ يَدْخُلُ فِي جَوْبِ حَائِطٍ مِنْ بَطْرِ خَارِجَةٍ وَالرُّبَيْعُ الْجَدْوَلُ فَاحْتَفَرْتُ، فَدَخَلْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: «أَبُو هُرَيْرَةَ» فَقُلْتُ: نَعَمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «مَا هَذَا؟» قُلْتُ: كُنْتُ بَيْنَ أَظْهُرِنَا، فَقُمْتُ فَأَبْطَأَتْ عَلَيْنَا، فَخَشِينَا أَنْ تُقْتَطَعَ دُونَنَا، فَفَزِعْنَا، فَكُنْتُ أَوَّلَ مَنْ فَرَعَ، فَأَتَيْتُ هَذَا الْحَائِظَ، فَاحْتَفَرْتُ كَمَا يَخْتَفِرُ الثَّعْلَبُ، وَهُوَ لِأَمْرِ النَّاسِ وَرَائِي، فَقَالَ: «يَا أَبَا هُرَيْرَةَ» وَأَعْطَانِي كَعْلِيهِ، قَالَ: «إِذْ هَبْ بِنِعْمَتِي هَاتَيْنِ، فَمَنْ لَقِيَتْ مِنْ وَّرَائِهِ هَذَا الْحَائِظَ» ← ← ← ←

۴. د بخاری شریف حدیث پہ آخر کھ دی :

... أَدْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ عَلَى مَا كَانَ مِنَ الْعَمَلِ .

کہ دہ ہر خنکہ عمل کرے وی خو آخر بہ ہم اللہ تعالیٰ دا کس جنت تہ داخل کرے . (۱)

پہ اللہ اور رسول باندی ایمان راوہ لو ، مونخ کولو ، اوروڑی نیولو

سرہ جنت واجب کیدل

د بخاری شریف حدیث دی ، رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم فرمایا :

مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ، وَأَقَامَ الصَّلَاةَ ، وَصَامَ رَمَضَانَ كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ ...

← ← ← يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُسْتَيِقِنًا بِهَا قَلْبُهُ ، فَبَشَّرَهُ بِالْجَنَّةِ . فَكَانَ أَوَّلَ مَنْ لَقِيَْتُ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ . فَقَالَ : مَا هَاتَانِ النَّعْلَانِ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ ؟ فَعَلْتُ : هَاتَانِ نَعْلَا رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ . بَعَثَنِي بِهِمَا مَنْ لَقِيَْتُ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُسْتَيِقِنًا بِهَا قَلْبُهُ ، بَشَّرْتُهُ بِالْجَنَّةِ ، فَضْرَبَ عُمَرُ بِيَدِهِ بَيْنَ ثَدْيَيْ فَخَرَزْتُ لِاسْتَيْقِنًا . فَقَالَ : إِرْجِعْ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ ، فَرَجَعْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، فَأَجْهَشْتُ بُكَاءً ، وَرَكِبْتَنِي عُمَرُ ، فَإِذَا هُوَ عَلَى الْكُرْسِيِّ ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « مَا لَكَ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ ؟ » قُلْتُ : لَقِيَْتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ ، فَأَخْبَرْتُهُ بِالَّذِي بَعَثْتَنِي بِهِ ، فَضْرَبَ بَيْنَ ثَدْيَيْ فَخَرَزْتُ لِاسْتَيْقِنًا . قَالَ : إِرْجِعْ ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « يَا عُمَرُ مَا حَمَلَكَ عَلَى مَا فَعَلْتَ ؟ » قَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ يَا أَبِي أَنْتَ وَأُمِّي ، أَبْعَثْتَ أَبَا هُرَيْرَةَ بِنَعْلَيْكَ ، مَنْ لَقِيَ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُسْتَيِقِنًا بِهَا قَلْبُهُ بِشَرِّهِ بِالْجَنَّةِ ؟ قَالَ : « نَعَمْ » ، قَالَ : فَلَا تُفْعَلْ ، فَإِنِّي أَخْشَى أَنْ يَتَّكِلَ النَّاسُ عَلَيْهَا ، فَخَلِبَهُمْ يَعْمَلُونَ ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « فَخَلِبَهُمْ » . صحيح مسلم كتاب الإيمان باب من لقي الله بالإيمان وهو عند شاطئ نهر يدخل الجنة وحزيم على النار رقم الحديث ۳۱۵۲ . صحيح ابن حبان موطأ رقم الحديث ۲۵۳۳ .

(۱) پورہ حدیث داسی دی : عَنْ عُبَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، قَالَ : « مَنْ شَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَخَدَّاهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ، وَأَنَّ عِيسَى عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ ، وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ ، وَالنَّارُ حَقٌّ ، أَدْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ عَلَى مَا كَانَ مِنَ الْعَمَلِ » مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ الشَّمَائِيَّةِ أَيُّهَا هَاءَ . صحيح البخاري كتاب أحاديث الألبان باب قوله : (يا أهل الكتاب لا تغلوا في دينكم) رقم الحديث ۳۳۳۵ .

۳ . په ابوداؤد شريف کي دا حديث داسي ذکر دی : رسول الله صلى الله عليه وسلم

فرمايي : چا چې دا وويل :

رَضِيْتُ بِاللهِ رَبًّا ، وَبِالإِسْلَامِ دِينًا ، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا .

زه په دې باندې راضي يم چې الله تعالى زما رب دی ، اسلام زما دين دی ، او محمد

صلى الله عليه وسلم زما رسول دی .

وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ . نودده د پاره جنت واجب شو . (۱)

د شرک نه ځان ساتلو سره د جنت مستحق کيدل

څوک چې د الله ﷻ سره په ذات او صفاتو کې بل څوک شريک جوړ نکړي او په همدې حالت باندې وفات شي نو داسې کس به جنت ته داخلېږي .

د بخاري شريف او مسلم شريف حديث دی ، رسول الله صلى الله عليه وسلم حضرت

معاذ رضی الله عنه ته او فرمايل :

مَنْ لَقِيَ اللهَ لَا يُشْرِكُ بِهِ هَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ .

څوک چې د الله ﷻ سره په داسې حالت کې ملاقات او کړي چې ده د هغه سره څوک

←←← كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ » . قَالَ : وَمَا هِيَ يَا رَسُولَ اللهِ ؟ قَالَ : « الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللهِ . الْجِهَادُ فِي

سَبِيلِ اللهِ » . صحيح مسلم كتاب الإمامة باب بيان ما أعدّه الله تعالى للمجاهدين في الجنة من الدرجات رقم الحديث ۱۱۶

(۱۸۸۴) ، مشكاة المصابيح كتاب الجهاد الفصل الثالث رقم الحديث ۳۸۵۱ (۶۴) ، سنن النسائي رقم الحديث

۳۱۳۱ درجة المجاهد في سبيل الله عز وجل ، صحيح ابن حبان رقم الحديث ۶۴۱۲ ، المستدرک على الصحيحين للحاكم

رقم الحديث ۲۴۶۱ ، السنن الكبرى للبيهقي رقم ۱۸۲۹۳ ، شعب الايمان رقم الحديث ۳۹۵۳ ، شرح السنة للبهوي

رقم ۲۶۱۱ ، كنز العمال رقم الحديث ۲۸۱ .

(۱) عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : مَنْ قَالَ : رَضِيْتُ بِاللهِ رَبًّا ،

وَبِالإِسْلَامِ دِينًا ، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا ، وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ . سنن ابى داؤد باب في الاستغفار رقم الحديث ۱۵۲۹ قال الالباني

: صحيح . صحيح ابن حبان رقم الحديث ۸۶۳ ، المستدرک على الصحيحين للحاكم كتاب الدعاء ، والتكبير ، والتلهيل ،

والتسبيح والتذكر رقم الحديث ۱۹۰۳ وقال الحاكم : هذا حديث صحيح الإسناد ، ولم يخرجه أحد .

شريک نه وي جوړ کړي نو دا کس به يقيني جنت ته داخليږي .

حضرت معاذ رضي الله عنه ورته او فرمايل : اي د الله رسوله ! آيا زه خلقو ته د دې خوشخبري ورکړم ؟ نبي عليه السلام ورته او فرمايل :

لا ، إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَتَّكِلُوا .

نه ، حُكْمَهُ (که ته خلقو ته د دې خبر ورکړي نو) زه ويرېږم چې دوی به د الله تعالى په مهرباني اعتماد او کړي (او نېک اعمال به نه کوي) . (۱)

البته حضرت معاذ رضي الله عنه د وفات کيدو په وخت د دې حديث خبر ورکړو : د دې د پاره چې د

(۱) عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه . قَالَ : ذَكَرَ لِي أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لِمُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رضي الله عنه : « مَنْ لَقِيَ اللَّهَ لَا يُشْرِكُ بِهِ هَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ » . قَالَ : أَلَا أُبَشِّرُ النَّاسَ ؟ قَالَ : « لَا إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَتَّكِلُوا » . صحيح البخاري كتاب العلم باب من خص بالعلم قومًا دون قوم . كراهية أن لا يفهموا . رقم الحديث ۱۲۹ ، و رقم الحديث ۱۲۳۸ كتاب الجنائز باب ما جاء في الجنائز . ومن كان آخر كلامه : لا إله إلا الله . صحيح مسلم كتاب الإيمان باب من مات لا يشرك بالله هَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ . ومن مات مشركًا دَخَلَ النَّارَ . رقم الحديث ۱۵۰ (۹۲) ، و رقم الحديث ۱۵۲ (۹۳) .

وفي رواية : عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ . قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « أَتَانِي آتٍ مِنْ رَبِّي . فَأَخْبَرَنِي _ أَوْ قَالَ : بَشَرَنِي _ أَنَّهُ : مَنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ هَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ » قُلْتُ : وَإِنْ رَزَى وَإِنْ سَرَقَ ؟ قَالَ : « وَ إِنْ رَزَى وَإِنْ سَرَقَ » . صحيح البخاري كتاب الجنائز باب ما جاء في الجنائز . ومن كان آخر كلامه : لا إله إلا الله رقم الحديث ۱۲۳۸ . و رقم ۷۴۸۷ . كتاب التوحيد باب كلام الرب مع جنبيه . ولذا قال الله التلاوة . صحيح مسلم كتاب الإيمان باب من مات لا يشرك بالله هَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ . ومن مات مشركًا دَخَلَ النَّارَ . رقم الحديث ۱۵۳ (۹۴) . و رقم الحديث ۳۳ (۹۴) .

(قَالَ : إِذَا يَتَّكِلُوا) إِذَنْ حَزَفُ جَوَابٍ وَجَزَاءٍ ، وَقَدْ يُسْتَعْمَلُ لِمَخِصِ الْجَوَابِ كَمَا هُنَا . أَي لَا تُخَيِّرُهُمْ بِذَلِكَ ، لِأَنَّكَ إِنْ أَخْبَرْتَهُمْ وَبِهِذِهِ الْبِشَارَةِ بِشَرِّتَهُمْ يَعْتَمِدُوا عَلَى الْكَلَامِ الرُّبُوبِيَّةِ ، وَيَتْرَكُوا حَقَّ الْعُبُودِيَّةِ فَيَنْجَرُوا إِلَى لُفْصَانِ دَرَجَاتِهِمْ ، وَتَنْزِيلِ حَالَاتِهِمْ ، وَهَذَا حُكْمُ الْأَغْلَبِ مِنَ الْعَوَامِرِ ، وَإِلَّا فَالْحَوَاشِ كُلَّمَا بُشِرُوا زَادُوا فِي الْعِبَادَةِ كَمَا وَقَعَ لِعَشْرَةِ الْمُبَشَّرَةِ وَعَلِيهِمْ . وَلِذَا قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي جَوَابِ مَنْ قَالَ لَهُ : « أَتَقُومُ فِي اللَّيْلِ حَتَّى تَتَوَزَّرَ كَمَا مَكَانٌ وَقَدْ غَفَرَ اللَّهُ لَكَ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَلِيلِكَ وَمَا تَأَخَّرَ ؟ أَفَلَا أَكُونُ عَبْدًا شَكُورًا » . مرهله المصباح شرح مشكاة المصابيح ج ۱ ص ۹۹ كتاب الإيمان .

علم پتولو په گناه کې رانشي (لکه دا خبره د بخاري شريف او مسلم شريف په نورو احاديثو کې شته).

د الله او رسول د اطاعت په وجه جنت ته داخلیدل

څوک چې د الله ﷻ او رسول ﷺ اطاعت کوي نو داسې کس به جنت ته داخلېږي .

۱ . الله تعالی فرمایي :

﴿ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَنْ يَتَوَلَّ يَعْذِبْهُ عَذَابًا

الِيمًا ۴ . (۱)

ترجمه : او څوک چې د الله او د هغه د رسول اطاعت او کړي (يعنی د دوی خبره او مني) نو الله تعالی به دا داسې جنتونو (باغونو) ته داخل کړي چې د هغې (د اونو) لاندې به نهرونه بهیږي ، او څوک چې ترې مخ واړوي نو ده ته به دردناک عذاب ورکړي .

۲ . د بخاري شريف حديث دی ، رسول الله ﷺ او فرمايل :

كُلُّ أُمَّتِي يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنِ أَنْى .

زما هر يو امتي به جنت ته داخلېږي مگر (هغه کس به جنت ته نه داخلېږي) چا چې انکار او کړو .

صحابه کرامو پوښتنه او کړه : يَا رَسُولَ اللَّهِ ! وَمَنْ يَأْتِي؟

اې د الله رسول ! انکار به څوک کوي ؟

نبي عليه السلام ورته او فرمايل :

مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ ، وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَنْى .

چا چې زما تابعداري او کړه نو هغه به جنت ته داخل شي ، او چا چې زما نافرمانی او کړه نو هغه انکار او سرکشي وکړه (يعنی چا چې زما اطاعت او نه کړو نو هغه سرکشي او انکار کوونکې دی ، د جنت مستحق نه دی ، بلکه دا به دې خپل انکار او نافرمانی په وجه د الله

ﷺ د عذاب او جهنم مستحق او گرځي). (۱)

۳ . د ترمذي شريف حديث دى ، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي :

مَنْ أَكَلَ طَيِّبًا وَعَمِلَ فِي سُنَّةٍ وَأَمِنَ النَّاسُ بِوَأَيْقَهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ .

چا چې حلال رزق او خوړو ، په سنت طريقه يې عمل او کړو ، او دده د ضرر نه خلق په امن کې شو نو دا به جنت ته داخل شي . (۲)

۴ . رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي :

مَنْ تَمَسَكَ بِالسُّنَّةِ دَخَلَ الْجَنَّةَ .

څوک چې (زما) سنت مضبوط او نيسي (يعنى عمل پرې او کړي) نو دا به جنت ته داخل شي . (۳)

د نبي عليه السلام د اتباع او اطاعت په وجه په جنت کې د

هغوى سره ملگرتيا

څوک چې د الله ﷻ او د هغه د رسول صلى الله عليه وسلم اتباع کوي نو دا کس به په جنت کې د نبي عليه السلام ملگري وي ، او دا د انسان د پاره ډير لوي سعادت او عظيم نعمت دى .

(۱) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «كُلُّ أُمَّتِي يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أُبِي». قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَمَنْ يُأْتِي؟ قَالَ: «مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أُبِي». صحيح البخاري كتاب

الإعتصام بالكتاب والسنة باب الإفتداء بسنة رسول الله صلى الله عليه وسلم رقم الحديث ۷۲۸۰ . صحيح مسلم كتاب الإمارة باب وجوب طاعة الأئمة في غير مفسية، وتخريريها في التفسيرية رقم الحديث ۳۲ (۱۸۳۵) .

(۲) سنن الترمذي أبواب صفة القيامة والرقائق والورع عن رسول الله صلى الله عليه وسلم باب ۶۰ رقم الحديث ۲۵۲۰ ، مستدرک علی الصحیحین للحاکم کتاب الأطعمة رقم الحديث ۷۰۷۳ وقال الحاکم: هذا حديث صحيح الإسناد ولم يخرجه أحد . وواقعه الذهبي . مشكاة المصابيح باب الاعتصام بالكتاب والسنة الفصل الثاني حديث ۳۷ .

(۳) كنز العمال الكتاب الأول من حرف الهمزة: في الإيمان والإسلام من قسم الأقوال الباب الثاني: في الاعتصام بالكتاب والسنة رقم الحديث ۹۳۵ . ورقم الحديث ۳۲۷۰۵ الفصل الثاني: في فضائل الخلفاء الأربعة رضوان الله تعالى أجمعين فضل أبو بكر الصديق رضي الله عنه . الفتح الكبير في ضم الزيادة إلى الجامع الصغير حرف الميم رقم الحديث ۱۱۶۴۰ .

۱ . اللہ رب العزت فرمائی :

﴿ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ
وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا ۝ (۱) ﴾

ترجمہ : او شوک چہ د اللہ او د رسول حکم اومنی نو دوی بہ (پہ جنت کہی) د ہغہ خلقو
سرہ وی پہ چا بانڈی چہ اللہ انعام کرہ دی چہ ہغہ پیغمبران ، صدیقین ، شہداء او
صالحین دی ، او دا خلق دیر بنہ دی پہ ملگرتیا کہی (یعنی دا خلق دیر بنہ ملگری دی) .

۳ . نبی علیہ السلام حضرت انس رضی اللہ عنہ تہ خہ نصیحت او کرو ، د ہغہ پہ آخر کہی یہی
ورتہ دا ہم او فرمایا :

يَا بُنَيَّ ! وَذَلِكَ مِنْ سُنَّتِي ، وَمَنْ أَحْيَا سُنَّتِي فَقَدْ أَحْبَبَنِي ، وَمَنْ أَحْبَبَنِي كَانَ مَعِيَ فِي الْجَنَّةِ .
اے زما بچیہ ! دا زما سنت دی ، او چا چہ زما سنت ژونڈی کرل نو ہغہ د ما سرہ محبت
او کرو ، او چا چہ د ما سرہ محبت او کرو نو ہغہ بہ پہ جنت کہی د ما سرہ وی . (۲)
پیغمبر علیہ السلام خو تر قیامتہ پوری خلق اسلام طرف تہ رابللی ، اوس چہ شوک دا
قبول کرہی او د دوی اتباع او کرہی نو ضرور بہ جنت تہ داخلہی . (۳)

(۱) النساء آیت ۶۹ .

(۲) قَالَ أَكْسُ بْنُ مَالِكٍ رضی اللہ عنہ . قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : يَا بُنَيَّ ! إِنْ قَدَرْتَ أَنْ تُصْبِحَ وَتُمْسِيَ لَيْسَ
فِي قَلْبِكَ غِشٌّ لِأَحَدٍ فَأَفْعَلْ . ثُمَّ قَالَ لِي : يَا بُنَيَّ ! وَذَلِكَ مِنْ سُنَّتِي . وَمَنْ أَحْيَا سُنَّتِي فَقَدْ أَحْبَبَنِي ، وَمَنْ أَحْبَبَنِي كَانَ
مَعِيَ فِي الْجَنَّةِ . سنن الترمذی أبواب العلو عن رسول الله صلى الله عليه وسلم . باب ما جاء في الأخذ بالسنة واحتساب البر
رقم الحديث ۲۶۷۸ وقال الترمذی : هذا حديث حسن غريب من هذا الوجه . مشكاة المصابيح رقم الحديث ۱۷۵ (۳۶) ،
مجمع الزوائد رقم الحديث ۱۴۷۰ ، كنز العمال رقم الحديث ۹۳۳ ، المعجم الاوسط رقم الحديث ۹۳۳۹ ، الترغيب
والترهيب للوام السنة رقم الحديث ۲۵۲ .

نوٹ : دا حدیث اگر چہ ضعیف دی ، خو پہ ضعیف حدیث کہی چہ خپل شرائط برابر وی نو پہ فضائلو کہی معتبر
وی . ابو الشمس علی عنہ

(۳) عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيِّ ، قَالَ : خَرَجَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمًا فَقَالَ : ← ← ←

حاصلوي نو الله ﷻ به ده ته د جنت دروازه کلاؤ کړي .

۳ . په یو حدیث کې دي ، پیغمبر علیه السلام فرمایي :

مَا مِنْ رَجُلٍ يَعْلَمُ كَلِمَةً أَوْ كَلِمَتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا أَوْ أَرْبَعًا أَوْ خَمْسًا مِمَّا فَرَضَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ
فَيَتَعَلَّمُهُنَّ وَيُعَلِّمُهُنَّ إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ .

څوک چې د الله تعالی د فرائضو نه یوه خبره ، یا دوه ، یا درې ، یا څلور ، یا پنځه خبرې
زده کړي ، او ییایې بل ته هم اوښایي نو دا کس به ضرور جنت ته داخلېږي . (۱)

په دین باندې استقامت لرونکو خلقو د پاره د جنت زیږي

څوک چې د ایمان نه وروستو په خپل دین باندې استقامت اختیار کړي او تینګ پاتې شي
نو د داسې کس د پاره الله تعالی په قرآن کریم کې د جنت خوشخبري اورولی . فرمایي :

﴿ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا
وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿۱۰۰﴾ نَحْنُ أَوْلِيُّكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ
فِيهَا مَا تَشْتَهُنَّ أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿۱۰۱﴾ نَزَّلْنَا مِنْ عَقُوبِ رَجِيمٍ ﴿۱۰۲﴾ .

ترجمه : بیشکه کومو خلقو چې دا اقرار او کړو چې زمونږ رب یو الله دی او ییا په دې
باندې تینګ پاتې شو نو په هغوی به (د رحمت) فرښتې (اول د مرګ په وخت ، ییا په قبر
کې او ییا په قیامت کې) راکوزیږي ، او ورته وایي به : تاسو مه ویرېږئ ، او مه غمجن
کیږئ ، او د هغه جنت زیږي واورئ د کوم چې تاسو سره وعده شوی وه ، مونږ (فرښتې) په
دنیا کې هم ستاسو دوستان وو ، او په آخرت کې به هم یو ، او چې څه (لذتونه او عزتونه) مو

(۱) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ . قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « مَا مِنْ رَجُلٍ يَعْلَمُ كَلِمَةً أَوْ كَلِمَتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا
أَوْ أَرْبَعًا أَوْ خَمْسًا مِمَّا فَرَضَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فَيَتَعَلَّمُهُنَّ وَيُعَلِّمُهُنَّ إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ » قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ : فَمَا نَسِيتُ
حَدِيثًا بَعْدَ إِذْ سَمِعْتُهُنَّ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ . حلية الأولياء وطبقات الأصفياء ج ۲ ص ۱۵۹ .
كنز العمال كتاب العلم من لسم الأقوال الباب الأول : في الترغيب فيه رقم الحديث ۲۸۸۵۸ . الترغيب والترهيب ج ۱
ص ۵۴ كتاب العلم الترغيب في العلم وطلبه وتعلمه وتعليمه .

(۲) فصلت (حم السجدة) آية ۳۰ و ۳۲ .

زړه غواړي هغه به درته په جنت کې حاضر وي ، او ستاسو د پاره به په جنت کې هر هغه څه موجود وي چې تاسو یې غواړئ ، دا (نعمتونه وغیره ستاسو د پاره) د بښونکي او مهربان رب د طرف نه میلستیا ده .

د استقامت تشریح : په دې آیت کې دا ذکر شو چې څوک په دین باندې استقامت او کړي نو داسې کس به جنت ته داخلېږي .

اوس د صحابه کرامو رضي الله عنهم ، او تابعینو نه د استقامت ډیرې معناگانې نقل شوي :
حضرت ابوبکر صدیق رضي الله عنه د استقامت معنی دا کړې چې : دا کس د الله تعالى سره بل څوک شریک جوړ نکړي او په دې وحدانیت باندې ټینګ پاتې شي .
حضرت عمر رضي الله عنه د استقامت معنی دا کړې چې دا انسان د الله تعالی او امر او نواهي پوره اداء کوي .

حضرت عثمان رضي الله عنه د استقامت معنی دا کړې چې هر عمل خالصه د الله تعالى د رضا د پاره کوي .

حضرت علي رضي الله عنه د استقامت معنی دا کړې چې فرائض پوره اداء کوي .
ددینه علاوه د نورو صحابه کرامو او تابعینو نه هم د استقامت مختلفې معناگانې را نقل شوي او ټولې په دې محای کې صحیح کیږي . (۱)

(۱) په تفسیر بغوي کې د استقامت تشریح داسې ذکر ده : **قَوْلُهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿هُوَ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا﴾** . سئیل ابوبکر الصديق رضي الله تعالى عنه عن الاستقامة فقال: **أَنْ لَا تُشْرِكَ بِاللَّهِ شَيْئًا** . وَقَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رضي الله عنه: **الْإِسْتِقَامَةُ أَنْ تَسْتَقِيمَ عَلَى الْأَمْرِ وَالنَّهْيِ، وَلَا تَرْفُغَ رَوْعَانَ الثَّغْلِبِ** . وَقَالَ عُثْمَانُ بْنُ عَفَّانَ رضي الله عنه: **أَخْلَصُوا الْعَمَلَ لِلَّهِ** . وَقَالَ عَلِيُّ رضي الله عنه: **أَدَّوْا الْفَرَائِضَ** . وَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ رضي الله عنهما: **اسْتَقَامُوا عَلَى آدَاءِ الْفَرَائِضِ** . وَقَالَ الْحَسَنُ: **اسْتَقَامُوا عَلَى أَمْرِ اللَّهِ تَعَالَى فَعَمِلُوا بِطَاعَتِهِ وَاجْتَنَبُوا مَعْصِيَتَهُ** . وَقَالَ مُجَاهِدٌ وَعِكْرِمَةُ: **اسْتَقَامُوا عَلَى سَبِيلِ اللَّهِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ حَتَّى لَجِعُوا بِاللَّهِ** . وَقَالَ مُقَاتِلٌ: **اسْتَقَامُوا عَلَى الْمَعْرِفَةِ وَلَمْ يَزُكُّوْا** . وَقَالَ قَتَادَةُ: **كَانَ الْحَسَنُ إِذَا تَلَا هَذِهِ الْآيَةَ قَالَ: اللَّهُمَّ أَلْتِ رَبُّنَا فَارْزُقْنَا الْإِسْتِقَامَةَ** . ← ← ← ←

د تقویٰ پہ وجه د جنت مستحق کیدل

د تقویٰ پہ وجه انسان د جنت مستحق گرھی، پہ قرآن کریم کپ حای پہ حای د متقیانود
پاره د جنت وعده شوی، یو شو آیتونہ درته رانقل کوم:
۱. اللہ تعالیٰ فرمائی:

﴿ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ﴾ (۱)

ترجمہ: دا هغه جنت دی چې ددی وارثان به مونہ پہ خپلو بندگانو کپ هغه خلق جوړوو
چې کوم متقیان (پرهیزگار) دی.

۲. ﴿ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿۱﴾ اَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ اَمِيْنٍ ﴾ (۲)

ترجمہ: بیشک متقیان (پرهیزگاران) به په باغونو او چینو کپ وي، (دوی ته به
ویلې شي چې) تاسو دیته په سلامتیا او امن سره داخل شی.

← ← ← قَوْلُهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿ تَنْزَلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ ﴾ قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: عِنْدَ الْمَوْتِ. وَقَالَ قَتَادَةُ وَمُقَاتِلٌ: إِذَا
قَامُوا مِنْ قُبُورِهِمْ. قَالَ وَكَيْفَ بِنُ الْجِرَاحِ: الْبَشَرِيُّ تَكُونُ فِي ثَلَاثِ مَوَاطِنَ: عِنْدَ الْمَوْتِ وَفِي الْقَبْرِ وَعِنْدَ الْبَعْثِ.
تفسير البهوي ج ۴ ص ۱۳۲ سورة فصلت آية ۳۰.

په تفسیر زاد المسیر کپ د استقامت تشریح داسې ذکر ده: ﴿ ثُمَّ اسْتَقَامُوا ﴾: فِيهِ ثَلَاثَةُ اقْوَالٍ: أَحَدُهَا:
اسْتَقَامُوا عَلَى التَّوْحِيدِ. قَالَ ابُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ وَمَجَاهِدٌ. وَالثَّانِي: عَلَى طَاعَةِ اللَّهِ، وَأَدَاءِ فَرَائِضِهِ. قَالَ ابْنُ
عَبَّاسٍ وَالْحَسَنُ وَقَتَادَةُ. وَالثَّالِثُ: عَلَى الْإِخْلَاصِ وَالْعَمَلِ إِلَى الْمَوْتِ. قَالَ ابُو الْعَالِيَةِ وَالسُّدِّيُّ.

﴿ تَنْزَلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ ﴾: وَفِي وَاقْتِ لُرُؤِيهَا عَلَيْهِمْ قَوْلَانِ: أَحَدُهُمَا: عِنْدَ الْمَوْتِ. قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ
وَمَجَاهِدٌ. الثَّانِي: تَنْزَلُ عَلَيْهِمْ إِذَا قَامُوا مِنَ الْقُبُورِ. قَالَ قَتَادَةُ. زَادَ الْمَسِيرُ فِي عِلْمِ التَّسْوِيرِ ج ۲ ص ۵۱ سُوْرَةُ حَم
السجدة آيت ۳۰.

(۱) سورة مريم آية ۶۳.

(۲) الحجر آية ۴۵ و ۴۶.

همداسې مضمون په یو بل آیت کپ هم ذکر دی: ﴿ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿۱﴾ لِكَيْ يَدْخُلُوا مِنْهَا أَسْفَلَ مِنْهَا
وَوَقَّعَتْ لَهُمْ فِيهَا أَنْهَارٌ جَارِيَةٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ﴿۲﴾ كَلُوا وَاشْرَبُوا هَدِيًّا بِمَا كَانُوا يَكْفُلُونَ ﴾. الطور آية ۱۷ و ۱۹.

۳ . ﴿ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ۝ (۱) ﴾

ترجمه: بیشکه د متقیانو د پاره د خپل رب سره جنتونه د نعمت دي.

۴ . ﴿ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ۝ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ۝ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ۝ وَكَأْسًا دِهَاقًا ۝ لَا

يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذْبًا ۝ جَزَاءً مِمَّنْ رَبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا ۝ (۲) ﴾

ترجمه: بیشکه د متقیانو د پاره کامیابي ده، (د دوی د پاره به) باغیچې، انگور، پیغلې همزولې جینکې، او د جنتي شرابو دک جامونه وي، دوی به په دې (جنت) کې عبث خبرې او دروغ نه آوري، دا ستا د رب د طرفه بدله ده چې په حساب (یعنی پوره پوره) به درکولې شي.

۵ . ﴿ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَآبٍ ۝ جَنَّاتٍ عَدْنٍ مُمْتَعَةً لَهُمُ الْآبْوَابُ ۝ مُتَّكِفِينَ فِيهَا

يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ ۝ وَعِنْدَهُمْ قَصِيرَاتُ الْكَوْثِرِ ۝ (۳) ﴾

ترجمه: بیشکه د متقیانو د پاره ښه محای د ورتلو دی چې هغه جنتونه (باغونه) د همیشه اوسیدلو دي، دوی ته به د هغې دروازي پرانستلې شوي وي، دوی به په دې کې تکیه و هلي وي دیرې میوې او شراب به راغواړي، او د دوی سره به داسې همزولې ښخې وي چې د حیات د وجې به خپل نظرونه ښکته ساتونکي وي (یعنی د خپل خاوند نه علاوه به یې په بل چا نظرنه وي لېږدلی)، دا هغه نعمتونه دي چې د تاسو سره یې د حساب د ورځې د پاره د دې وعده کولې شي.

۶ . ﴿ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلِّ وَعُيُونٍ ۝ وَقَوَائِمٍ مَّا يَشْتَهُونَ ۝ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا مَّا

كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ (۴) ﴾

(۱) اللهم آیه ۳۴ .

(۲) النبا آیه ۳۱ ۵ ۳۶ .

(۳) ص آیه ۴۹ ۵ ۵۲ .

(۴) المرسلات آیه ۴۱ ۵ ۴۴ .

ترجمه: بیشکه متقیان به (د جنت د اونو) په سیورو او چینو کې وي، او په هغه میوو کې به وي کومې چې دوی غواړي، (دوی ته به وویلې شي)؛ تاسو ښه په مزې (او فراخه طریقې) سره خورئ او سکئ، دا د هغه ښه عملونو په بدله کې دي کوم چې تاسو (په دُنیا کې) کول.

ددینه علاوه په نورو آیتونو کې هم د متقیانو د پاره د جنت او د جنت د نعمتونو وعده

شوی. (۱)

(۱) ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿۱﴾ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿۲﴾ يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿۳﴾ كَذَلِكَ وَرَوَّجْتُهُمْ بَحُورٍ عَذِينَ ﴿۴﴾ يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِينٌ ﴿۵﴾ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿۶﴾ الدخان آیه ۵۱ تا ۵۶.

ترجمه: بیشکه متقیان (پرهیزگاران) به د آمن په ځای کې (دېره) وي، په باغونو او چینو کې به وي، دوی به د نري او غټو وریښمو کېرې اغوندي، یو بل ته به مخامخ ناست وي، دا خبره همداسې (یقیني) ده، او مونږ به دوی ته د غټو سترگو واله (ښائسته) خورې ورکړو، دوی به په دې (جنت) کې هر قسمه میوې په اطمینان سره راغواړي، دوی به د رومي مرگ نه علاوه د بل مرگ مزه نه څکي (یعنی د دُنیا د تیر شوي مرگ نه علاوه به دوی ته بل مرگ نه راځي)، او الله تعالی به دوی د جهنم د عذاب نه اوساتي.

﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ أُكْلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ ﴿۳۵﴾ الرعد آیه ۳۵.

ترجمه: مثال د هغه جنت چې د متقیانو سره د هغې وعده شوی (د هغې کیفیت دادی) چې د هغې (د اونو) لاندې به نهرونه بهیږي، د هغې میوې او د هغې سیورې به همیشه وي، دا انجام د هغه خلقو دی کوم چې متقیان (پرهیزگار) دي، او د کافرانو انجام (د جهنم) اوردی. الله تعالی د جنت د نهرونو بیان هم پخپله کړی؛

﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرَ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ تَمْرٍ لَذِيٍّ لَيْسَ بَدِينًا وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَعْفَرَةٌ مِنْ لَبَنٍ ﴿۱۵﴾ سورة محمد آیه ۱۵.

ترجمه: مثال د هغه جنت چې د متقیانو سره د هغې وعده شوی (د هغې بیان دادی چې) په دې کې به د داسې (تازه) اوبو نهرونه وي چې خرابې (متغیرې) به نه وي، او د داسې شودو نهرونه به وي چې د هغې خوند به نه وي بدل شوی، او د داسې شرابو نهرونه به وي چې څکونکو ته به خوند ورکونکي وي، او د داسې شهدو نهرونه به وي چې صاف کړې شوي به وي، او د دوی د پاره به په دې جنت کې هر قسمه میوې او د خپل رب د طرفه بڅنه وي.

جنت ته ډير بوتلونگي څيز " تقوى او خوش اخلاقي " ده

۱. حضرت ابوهريرة رضي الله عنه فرمايي چې د رسول الله صلى الله عليه وسلم نه پوښتنه اوشوه:

مَا أَكْثَرَ مَا يُدْخِلُ الْجَنَّةَ؟

هغه کوم څيز دى چې هغه عام طور انسان جنت ته داخلوي؟

نبي عليه السلام ورته او فرمايل:

تَقْوَى اللَّهِ، وَحُسْنُ الْخُلُقِ . د الله تعالى نه يره او بناسته اخلاق (۱)

۲. د ترمذي شريف حديث دى، رسول الله صلى الله عليه وسلم د حجة الوداع په موقع

په خطبه کې او فرمايل:

إِتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ ، وَصَلُّوا خَنَسَكُمْ ، وَصُومُوا شَهْرَكُمْ ، وَأَدُّوا زَكَاةَ أَمْوَالِكُمْ ، وَأَطِيعُوا ذَا

أَمْرِكُمْ تَدْخُلُوا جَنَّةَ رَبِّكُمْ . (۲)

تاسو د الله تعالى نه او ويريږئ کوم چې ستاسو رب دى ، خپل پنځه وخته مونځ کوي ، د

رمضان روژې نيسي ، د خپلو مالونو زکوة ورکوي ، د خپل امير اطاعت کوي نو تاسو به د

(۱) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : مَا أَكْثَرَ مَا يُدْخِلُ الْجَنَّةَ ؟ قَالَ : « تَقْوَى اللَّهِ ،

وَحُسْنُ الْخُلُقِ » . قَالَ : وَمَا أَكْثَرَ مَا يُدْخِلُ النَّارَ ؟ قَالَ : « الْأَجْوَقَانِ : الْفَمُّ وَالْفَرْجُ » . الادب المفرد مخرجا

للبخاري رقم الحديث ۲۹۴ بَابُ حُسْنِ الْخُلُقِ إِذَا فَعَّهُوا .

وفي رواية : عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ أَكْثَرَ مَا يُدْخِلُ النَّاسَ الْجَنَّةَ .

فَقَالَ : « تَقْوَى اللَّهِ وَحُسْنُ الْخُلُقِ » . وَسَمِعْتُ عَنْ أَكْثَرَ مَا يُدْخِلُ النَّاسَ النَّارَ . فَقَالَ : « الْفَمُّ وَالْفَرْجُ » . سنن

الترمذي أبواب البيرو الصلوة بَابُ مَا جَاءَ فِي حُسْنِ الْخُلُقِ رقم الحديث ۲۰۰۴ وقال الترمذي : هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ .

سنن ابن ماجه رقم الحديث ۴۲۴۶ ، مشكوة المصابيح بَابُ حِفْظِ اللِّسَانِ وَاللُّهْفَةِ وَالشُّعْرِ الْفَضْلِ الثَّانِي رقم الحديث

۴۸۳۲ ، المستدرک على الصحيحين للحاكم رقم الحديث ۷۹۱۹ ، وقال الحاكم : هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ إِسْنَادُهُ وَلَمْ يُعْرَفْ جَاهُهُ .

والله الداعي . شعب الایمان رقم الحديث ۵۰۲۵ .

(۲) سنن الترمذي بَابُ مَا ذَكَرَ فِي قَطْرِ الصَّلَاةِ بَاب ۴۳۴ رقم الحديث ۶۱۶ وقال الترمذي : هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ .

شرح السنة للبهوي ج ۱ ص ۲۳ رقم الحديث ۱۰ .

خپل رب جنت ته داخل شی .

خوش اخلاقه کس د پاره نبي ﷺ په اعلى جنت کې د کور ضمانت کړی

د چا اخلاق چې ښه وي نو د داسې کس د پاره نبي عليه السلام د جنت په مينځ کې د کور ضمانت کړی ، د ابوداؤد شريف حديث دى ، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي :

أَكَازِعِيْمٌ بِبَيْتِي فِي رَبْعِ الْجَنَّةِ لِمَنْ تَرَكَ الْمِرَاءَ وَإِنْ كَانَ مُجِرًّا ، وَبَيْتِي فِي وَسْطِ الْجَنَّةِ لِمَنْ تَرَكَ الْكُذِبَ وَإِنْ كَانَ مَارِحًا ، وَبَيْتِي فِي أَعْلَى الْجَنَّةِ لِمَنْ حَسَّنَ خُلُقَهُ .

زه د هغه کس د پاره د جنت په اطرافو کې د کور ضامن يم چې هغه په حق باندي د کيدلو باوجود جگړه پرېږدي ، او د هغه چا د پاره د جنت په مينځ کې د کور ضامن يم چې هغه په توقو کې هم دروغ پرېږدي ، او د هغه چا د پاره په اعلى جنت کې د کور ضامن يم چې هغه خپل اخلاق ښائسته کړي . (۱)

په خوش اخلاقي خبرو کولو سره جنت واجب کيدل

يو صحابي د نبي عليه السلام نه پوښتنه او کړه :

يَا رَسُولَ اللَّهِ ! أَخْبِرْنِي بِشَيْءٍ يُؤْتِي الْجَنَّةَ .

اې د الله رسوله ! ماته د داسې شيزه باريه کې خبر را کړه چې هغه د انسان د پاره جنت واجبوي .

نبي عليه السلام ورته او فرمايل : عَلَيْكَ بِحُسْنِ الْكَلَامِ ، وَبَدَلِ الطَّعَامِ .

د خلقو سره په ښه طريقه خبرې کوه ، او په فقيرانو باندي خوراک کوه . (۲)

(۱) سنن ابى داؤد كِتَابُ الْأَدَبِ بَابُ فِي حُسْنِ الْخُلُقِ رِوَاةُ الْحَدِيثِ ۴۸۰۰ قَالَ الْإِسْبَاهِيُّ : حَسَنٌ . الْمَعْجَمُ الْأَوْسَطُ رِوَاةُ الْحَدِيثِ ۸۷۸ ، وَرِوَاةُ الْحَدِيثِ ۴۶۹۳ ، الْمَعْجَمُ الْكَبِيرُ لِلطَّبْرَانِيِّ رِوَاةُ الْحَدِيثِ ۷۴۸۸ ، السَّنَنِ الْكُبْرَى لِلْبَيْهَقِيِّ رِوَاةُ الْحَدِيثِ ۲۱۱۷۶ ، شُعَبُ الْإِيمَانِ فَصْلٌ فِي الْمَزَاحِ ، وَرِوَاةُ الْحَدِيثِ ۷۶۵۳ ، مَجْمَعُ الزَّوَالِدِ رِوَاةُ الْحَدِيثِ ۷۰۷ ، كُنُزُ الْعَمَالِ رِوَاةُ الْحَدِيثِ ۸۲۹۹ ، وَرِوَاةُ الْحَدِيثِ ۸۳۰۸ .

(۲) عَنْ هَالِي بْنِ يَزِيدَ أَلَهُ قَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ! أَخْبِرْنِي بِشَيْءٍ يُؤْتِي الْجَنَّةَ . قَالَ : « عَلَيْكَ بِحُسْنِ الْكَلَامِ ، وَبَدَلِ الطَّعَامِ » . الْمَعْجَمُ الْكَبِيرُ لِلطَّبْرَانِيِّ ۱۸۰ / ۲۲ رِوَاةُ الْحَدِيثِ ۴۷۰ . صَحِيحُ الْأَدَبِ الْمُرَدِّ ← ← ← ← ←

د الله ﷻ نه ویریدونکو د پاره جنت

د چا په زړه کې چې د الله ﷻ د عذاب او د هغه مخې ته د پېش کیدلو نه ویره وي نو دداسې کس د پاره الله تعالی د جنت وعده کړی.

۱. فرمایي: ﴿وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ﴾ (۱)

ترجمه: او څوک چې د خپل رب په وړاندې د اودریدلو نه ویرېږي نو د هغه د پاره دوه جنتونه دي.

۲. بل ځای فرمایي: ﴿ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ﴾ (۲)

ترجمه: دا (وعده د جنت) د هغه چا د پاره ده چې هغه د خپل رب نه ویرېږي.

۳. بل ځای فرمایي: ﴿وَأَزَلَّتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ﴾ هَذَا مَا تُوَعَّدُونَ لِكُلِّ

أَوَابٍ حَفِيظٍ ﴿۳﴾ مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ ﴿۴﴾ ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَلِكَ

يَوْمَ الْخُلُودِ ﴿۵﴾ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ﴿۶﴾ (۳)

ترجمه: او متقيانو ته به جنت رانږدې کړې شي چې لرې به نه وي، (دوی ته به وويلې شي چې) دا هغه جنت دی د کوم چې د تاسو سره (په دنيا کې) وعده کولې شوه، (دا)

←←← رقم الحديث ۳۱۵ باب كنية ابي الحكم ، مصنف ابن ابي شيبة رقم الحديث ۲۵۳۳۲ ، المسترک على

الصحيحين للحاكم رقم الحديث ۶۱ ، شعب الايمان رقم الحديث ۲۵۹۳ ، ورقم الحديث ۸۵۰۴ .

وفي رواية: عَنْ هَانِئِ أَلْتِه. قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَخْبِرْنِي بِشَيْءٍ يُؤَجِبُ لِي الْجَنَّةَ. قَالَ: «عَلَيْكَ بِحُسْنِ الْكَلَامِ.

وَبَدَلِ السَّلَامِ». صحيح ابن حبان مخرجا كتاب البيوة والإحسان باب إفضاء السلام وإطعام الطعام ذكر إيجاب الجنة لمن

حسن كلامه وبذل سلامة رقم الحديث ۳۹۰ . إسناده قوي، رجاله ثقات غير يزيد بن المقدم، فهو صدوق، وهانئ هو ابن يزيد

الملحجي رضي الله عنه .

(۱) الرحمن آية ۳۶ .

(۲) البينة آية ۸ .

(۳) ق آية ۳۱ و ۳۵ .

د هغه چا د پاره دی چې الله ﷻ طرف ته رجوع کوونکی او (د حقوقو) حفاظت کوونکی وي کوم چې بې لیدلو د الله ﷻ نه ویريږي، او په داسې زړه سره راشي چې الله طرف ته رجوع کوونکې وي، (دوی ته به وویل شي) تاسو دې جنت ته په سلامتیا سره داخل شئ، همدا د همیشه اوسیدو ورځ ده، د دوی د پاره به په دې جنت کې هر هغه څه وي چې دوی یې غواړي، او مونږ سره (د دوی د پاره) نور هم زیات څه دي. (چې هغه د الله ﷻ دیدار او د هغه رضاده).

ددینه علاوه په نورو ډیرو سورتونو کې هم د الله تعالی نه ویریدونکو خلقو د پاره د جنت د نعمتونو وعده شوی.

د الله ﷻ نه ویریدونکی به آخر هم جنت ته ځي اگر چې گناهونه یې کړي وي

په مسند احمد، مشکاة شریف او نورو ډیرو د احادیثو په کتابونو کې دا حدیث ذکر دی:

حضرت ابو ذر داء ﷺ فرمایي: ما د نبي عليه السلام نه په ممبر باندې واوریدل چې وعظيې کولو او دا آیت مبارکه یې تلاوت کړو:

﴿ وَلَيْتَنَ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ ﴾.

ترجمه: او څوک چې د خپل رب په وړاندې د اودریدلو نه ویريږي نو د هغه د پاره دوه جنتونه (باغونه) دي.

نوماني عليه السلام ته او فرمايل: **وَإِنْ زَنَى وَإِنْ سَرَقَ؟ يَا رَسُولَ اللَّهِ.**

اې د الله رسوله! اگر که دا کس زنا او غلا او کړي؟

نبي ﷺ په دویمه پېره (د تاکید د پاره) دا آیت مبارکه تلاوت کړو:

﴿ وَلَيْتَنَ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ ﴾.

ترجمه: او څوک چې د خپل رب په وړاندې د اودریدلو نه ویريږي نو د هغه د پاره دوه جنتونه دي.

ما ورنه په دویمه پېره هم همدا پوښتنه او کړه:

وَإِنْ زَنَى وَإِنْ سَرَقَ؟ يَا رَسُولَ اللَّهِ.

اې د الله رسوله ! اگر كه دا كس زنا او غلا او كړي ؟
 نبي عليه السلام په دريمه پېره (د تاكيد د پاره) همدا آيت مباركه تلاوت كړو :
 ﴿ وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ ﴾ .

ترجمه : او څوك چې د خپل رب په وړاندې د اودريدلو نه ويرېږي نو د هغه د پاره دوه جنتونه دي .

ما ورنه په دريمه پېره پوښتنه او كړه :

وَإِنْ زَنَى وَإِنْ سَرَقَ؟ يَا رَسُولَ اللَّهِ.

اې د الله رسوله ! اگر كه دا كس زنا او غلا او كړي ؟
 نبي عليه السلام او فرمايل :

او (دا كس به جنت ته داخليږي) اگر چې د ابودرداء پوزه په خاورو باندې ككړه شي . (۱)

د الله ﷻ نه يريدونكي ځوان ته نبي عليه السلام د جنت زيرې ور كړو

حضرت عبدالله بن عباس رضي الله عنهما فرمايي چې كله الله تعالى په خپل پيغمبر باندې دا

آيت نازل كړو :

(۱) عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رضي الله عنه . أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، وَهُوَ يَقُضُّ عَلَى الْيَتِيمِ : { وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ } . فَقُلْتُ : وَإِنْ زَنَى وَإِنْ سَرَقَ؟ يَا رَسُولَ اللَّهِ . فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : الثَّانِيَّةُ : { وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ } . فَقُلْتُ فِي الثَّانِيَّةِ : وَإِنْ زَنَى ، وَإِنْ سَرَقَ؟ يَا رَسُولَ اللَّهِ . فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الثَّالِثَةَ : { وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ } فَقُلْتُ الثَّالِثَةَ : وَإِنْ زَنَى وَإِنْ سَرَقَ؟ يَا رَسُولَ اللَّهِ . قَالَ : « نَعَمْ ، وَإِنْ رَغِمَ أَلْفُ أَبِي الدَّرْدَاءِ » . مسند احمد مخرجا رقم الحديث ۸۶۸۳ ، مشكاة المصابيح كتاب الدعوات باب سعة راحة الله الفضل الثاني رقم الحديث ۲۳۷۶ (۱۳) ، السنن الكبرى للنسائي رقم الحديث ۱۱۴۹۶ ، تفسير البهوي ج ۲ ص ۳۴۰ سورة الرحمن في تفسير آية ۴۶ ، شرح السنة للبهوي رقم الحديث ۴۱۸۹ ، مجمع الزوائد رقم الحديث ۱۱۳۹۰ .

(رَغِمَ) بِكَسْرِ الْغَيْنِ ، أَيْ : لَصِقَ بِالتُّرَابِ ذُلًّا وَهَوَانًا (أَلْفُ أَبِي الدَّرْدَاءِ) وَضَبَّطَ بِفَتْحِهَا ، فِقِيلٌ : مَعْنَاهُ ذَلٌّ ، وَقِيلَ اضْطَرَبَ ، وَقِيلَ غَضِبَ ، وَظَاهِرُ الْحَدِيثِ أَنَّ مِنْ عَلَى عُمُومِهِ . مرآة المفاتيح شرح مشكاة المصابيح ج ۲ ص ۱۶۴۷ رقم الحديث ۲۳۷۶ (۱۳) .

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ ﴾ (۱)

ترجمہ : اے مؤمنانو ! تاسو خپل خانونہ او خپل کوروالہ د هغه آورنه اوساتئ چي د هغي خشاک خلق او کانري دي .

نورسول الله صلى الله عليه وسلم يوه شپه دا آيت صحابه كرامو ته تلاوت كړو ، يو خوان (ددي په اوريدو سره) را او غورخيد او بي هوشه شو .

رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خپل لاس مبارك د هغه په زړه باندي كينبود نو هغه خوزيدو ، نو ورته وې فرمايل :

يَا قَتِي ا قُلْ " لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ " . اې خوانه ! " لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ " اووايه .

هغه دا اوويله ، نو نبي عليه السلام هغه ته د جنت زيړې وركړو .

صحابه كرامو ورته او فرمايل : اې د الله رسوله ! تاسو زمونږ د وړاندي ده ته د جنت زيړې وركوي ؟

رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ورته او فرمايل :

أَمَا سَمِعْتُمْ قَوْلَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ ﴿ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ﴾ .

آيا تاسو د الله تعالى دا قول ندي اوريدلى ؟ چې هغه فرمايي : دا (د انعام وعده) د هغه چا د پاره ده چې هغه زما په وړاندي د اودريدو اوزما د عذاب نه ويرېږي . (۲)

(۱) النحریم آیه ۶ .

(۲) عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: لَمَّا أُنزِلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى نَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا } كَلَاهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى أَصْحَابِهِ ذَاتَ لَيْلَةٍ، أَوْ قَالَ يَوْمَ فَخْرٍ فَقِي مَفْشِيًا عَلَيْهِ، فَوَضَعَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَهُ عَلَى فُوَادِهِ، فَإِذَا هُوَ يَتَحَرَّكُ، فَقَالَ: « يَا قَتِي ا قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ». فَقَالَهَا، فَبَشَّرَهُ بِالْجَنَّةِ، فَقَالَ أَصْحَابُهُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَمِنْ بَيْنِنَا؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " أَمَا سَمِعْتُمْ قَوْلَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ { ذَلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ } (سورة إبراهيم آیه ۱۴) . المستدرک علی الصحیحین للحاکم رقم الحدیث ۳۳۳۸ وقال العاکم : هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ إِسْنَادًا وَلَمْ يُطْرَقْ لَهُ . شعب الإيمان رقم الحدیث ۷۲۰ .

د خلقو نه سوال نه کوونکي د پاره نبي عليه السلام د جنت ضمانت کړي

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي:

مَنْ تَكْفَلَ لِي أَنْ لَا يَسْأَلَ النَّاسَ شَيْئًا فَأَتَكْفَلَ لَهُ بِالْجَنَّةِ ؟

څوک چې ماته د ضمانت راکړي چې دا به د خلقو نه (بلا ضرورت) د هيڅ شيز سوال نه

کوي نوزه به هغه ته د جنت ضمانت ورکړم ... (۱)

په مونځ کولو سره د جنت مستحق کيدل

څوک چې په پابندي سره مونځ کوي نو د داسې کس د پاره په قرآن کریم او احاديثو کې د

جنت وعده شوی، د دې په باره کې درته يو آيت او نهه (۹) احاديث رانقل کوم:

۱. الله تعالى فرمايي:

﴿ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ، أُولَئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُكْرَمُونَ ﴾ . (۲)

ترجمه: او هغه خلق چې د خپلو مونځونو حفاظت کوي، همدا خلق به په جنتونو کې

وي، عزت مند به وي.

۲. په ابوداؤد شريف کې دا حديث قدسي ذکر دی، الله تعالى نبي ﷺ ته فرمايي:

إِنِّي فَرَضْتُ عَلَى أُمَّتِكَ خَمْسَ صَلَوَاتٍ وَعَهْدْتُ عِنْدِي عَهْدًا أَنَّهُ مَنْ جَاءَ يُحَافِظُ عَلَيْهِنَّ

لَوْ قَتِهِنَّ أَدْخَلْتُهُ الْجَنَّةَ ، وَمَنْ لَمْ يُحَافِظْ عَلَيْهِنَّ فَلَا عَهْدَ لَهُ عِنْدِي . (۳)

(۱) عَنْ ثَوْبَانَ مَوْلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « مَنْ تَكْفَلَ لِي أَنْ لَا يَسْأَلَ النَّاسَ شَيْئًا فَأَتَكْفَلَ لَهُ بِالْجَنَّةِ ؟ » فَقَالَ ثَوْبَانُ : أَنَا ، فَكَانَ لَا يَسْأَلُ النَّاسَ شَيْئًا . الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى

الصَّحِيحِينَ لِلْحَاكِمِ كِتَابُ الزَّكَاةِ رَقْمُ الْحَدِيثِ ۱۵۰۰ وَقَالَ الْحَاكِمُ : هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ ، وَلَمْ يُخَرِّجَاهُ .

سَنَنِ أَبِي دَاوُدَ كِتَابُ الزَّكَاةِ بَابُ كَرَاهِيَةِ السَّأَلِ رَقْمُ الْحَدِيثِ ۱۶۴۳ ، الْمَعْجَمُ الْكَبِيرُ لِلطَّبْرَانِيِّ رَقْمُ الْحَدِيثِ ۱۴۳۳ ،

حَسْبُ الْإِيمَانِ رَقْمُ الْحَدِيثِ ۳۲۴۵ ، مَشْكَاتُ الْمَصَابِيحِ رَقْمُ الْحَدِيثِ ۱۸۵۷ (۲۱) ، سَنَنِ النَّسَائِيِّ رَقْمُ الْحَدِيثِ ۲۵۹۰ .

(۲) سُورَةُ الْمَعَارِجِ آيَةٌ ۳۴ ، ۳۵ .

(۳) سَنَنِ أَبِي دَاوُدَ كِتَابُ الصَّلَاةِ بَابُ فِي الْمَحَافِظَةِ عَلَى وَقْتِ الصَّلَاةِ رَقْمُ الْحَدِيثِ ۴۳۰ ، سَنَنِ ابْنِ مَاجَةَ بَابُ مَا جَاءَ فِي فَرْضِ الصَّلَاةِ

الْخَمْسِ وَالْمَحَافِظَةِ عَلَيْهَا رَقْمُ ۱۴۰۳ ، كُنُزُ الْعَمَالِ كِتَابُ الصَّلَاةِ بَابُ الْأَوَّلِ فِي فَضْلِ الصَّلَاةِ وَرُجُوبِهَا رَقْمُ ۱۸۸۷۲ .

ای پیغمبره ! ما ستا په امت باندي پنځه مونځونه فرض کړي دي ، او ما په خپله ددې خبرې ذمه داري هم اخیستې ده چې څوک ماته په داسې حالت کې راشي چې ده ددې پنځو مونځونو په خپل وخت کې د آداء کولو حفاظت او اهتمام کړې وي نو زه به دا کس جنت ته داخل کړم ، او چا چې ددې مونځونو حفاظت نه وي کړی نو دده په ما هیڅ ذمه داري نشته (دا زما خوښه ده چې معاف کوم یې ، یا سزا ورکوم) .

۳ . د مسلم شریف حدیث دی ، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي :

مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَتَوَضَّأُ فَيُحْسِنُ وُضُوئَهُ ، ثُمَّ يَقُومُ فَيُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ ، مُقْبِلٌ عَلَيْهِمَا بِقَلْبِهِ وَوَجْهِهِ إِلَّا وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ . (۱)

کوم مسلمان چې په ښه طریقي سره اودس او کړي ، بیا پاڅي او دوه رکعت داسې مونځ او کړي چې د زړه نه په پوره توجه سره الله ﷻ طرف ته متوجه وي نو دداسې مسلمان د پاره جنت واجیږي .

۴ . د ترمذي شریف حدیث دی ، رسول الله صلی الله علیه وسلم د حجة الوداع په موقع په خطبه کې او فرمایي :

إِتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ ، وَصَلُّوا خَمْسَكُمْ ، وَصُومُوا شَهْرَكُمْ ، وَأَدُّوا زَكَاةَ أَمْوَالِكُمْ ، وَأَطِيعُوا ذَا أَمْرِكُمْ تَدْخُلُوا جَنَّةَ رَبِّكُمْ . (۲)

تاسو د الله ﷻ نه او ویرېږئ ، خپل پنځه وخته مونځ کوئ ، د رمضان روژې نیسئ ، د خپلو مالونو زکوٰة ورکوئ ، د خپل امیر اطاعت کوئ نو تاسو به د خپل رب جنت ته داخل شئ .

۵ . بیا خاصکر د سهر او مازیگر په مانځه کولو سره خود جنت خوشخبري په ډیرو

احادیثو کې راغلي ده ، د بخاري شریف حدیث دی ، رسول الله ﷺ فرمایي :

(۱) صحیح مسلم کتاب الطهارة باب الذکر المستحب عقب الوضوء رقم الحدیث ۱۷ (۲۳۴) ، سنن ابی داؤد باب کراهية الوسوسة و حدیث النفس فی الصلاة رقم الحدیث ۹۰۶ ، مشکاة المصابیح کتاب الطهارة الفصل الاول رقم ۲۸۸ (۸) ، شرح السنة للبهوي باب فضل من تطهر لصلی علیه رقم الحدیث ۱۰۱۴ .

(۲) سنن الترمذي باب ما ذکر فی فضل الصلاة باب ۳۳۴ رقم الحدیث ۶۱۶ وقال الترمذي : هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ . شرح السنة للبهوي ج ۱ ص ۲۳ رقم الحدیث ۱۰ .

مَنْ صَلَّى الْبَرْدَيْنِ دَخَلَ الْجَنَّةَ . (۱)

شوڪ چې د یخ وخت دواړه مونځونه (یعنی د سهار او مازیگر مونځ) کوي هغه به جنت ته داخلېږي .

۶ . د بخاري او مسلم شریف حدیث دی ، حضرت ابوهریره رضی اللہ عنہ فرمایي چې نبی کریم صلی اللہ علیه وسلم ته یو اعرابي (بانديچي) راغی ، او وې ويل :

دُلِّيتُ عَلَى عَمَلٍ إِذَا عَمِلْتُهُ دَخَلْتُ الْجَنَّةَ .

اې د الله رسوله ! ماته داسې يو عمل اوبڼايه چې زه د هغې په کولو سره جنت ته داخل شم .

نبی صلی اللہ علیہ وسلم ورته وفرمايل : د الله تعالی عبادت کوه ، د هغه سره هيڅوک مه شريکوه ، فرض مونځونه په پابندی سره کوه ، فرضي زکوة ورکوه ، او د رمضان روژې نيسه .

بانديچي وويل : وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا أُرِيدُ عَلَى هَذَا .

قسم په هغه ذات چې د هغه په قبضه کې زما ساه ده زه به په دې باندي هيڅ زيادت نه کوم هر کله چې هغه بانديچي واپس روان شو نو نبی کریم صلی اللہ علیه وسلم وفرمايل :

مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَنْظَرَ إِلَى رَجُلٍ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ ، فَلْيَنْظُرْ إِلَى هَذَا . (۲)

که چيرته شوک دا تمنا لري چې هغه يو جنتي کس ته اوگوري نو هغه دې دې بانديچي

(۱) صحيح البخاري كتاب مواقيت الصلاة باب فضل صلاة الفجر رقم الحديث ۵۷۴ ، صحيح مسلم باب فضل صلاة الصبح والعصر والمحافظة عليها رقم الحديث ۲۱۵ (۶۳۵) ، شعب الايمان رقم ۲۵۸۰ ، مشكاة المصابيح باب فضائل الصلاة الفصل الاول رقم ۶۲۵ (۲) .

(۲) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ : أَنَّ أَعْرَابِيًّا أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، فَقَالَ : دُلِّيتُ عَلَى عَمَلٍ إِذَا عَمِلْتُهُ دَخَلْتُ الْجَنَّةَ ، قَالَ : « تَعْبُدُ اللَّهَ لَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا ، وَتُقِيمُ الصَّلَاةَ الْمَكْتُوبَةَ ، وَتُؤَدِّي الزَّكَاةَ الْمَفْرُوضَةَ ، وَتَصُومُ رَمَضَانَ » قَالَ : وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا أُرِيدُ عَلَى هَذَا . فَلَمَّا وُلِّي قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَنْظَرَ إِلَى رَجُلٍ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ ، فَلْيَنْظُرْ إِلَى هَذَا » صحيح البخاري كتاب الزكاة باب وجوب الزكاة رقم الحديث ۱۳۹۷ ، صحيح مسلم كتاب الإيمان باب بيان الإيمان الذي يدخل به الجنة . رقم الحديث ۱۵ (۱۴) .

(أعرابي) قيل هو سعد بن الأخرم . تعليق مصطفى البنا على البخاري .

تہ او گوری . (حکہ دا جنتی دی) .

۷ . حضرت ابو ہریرہ رضی اللہ عنہ فرمائی چہ یو محل رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم صحابہ

کر سوتہ و فرمايل :

أَكْفَلُوا لِي بِسِتِّ خِصَالٍ وَأَكْفَلُ لَكُمْ الْجَنَّةَ .

تاسو ماتہ د شپہو شيانو ضمانت راکړئ (چہ ددې حفاظت بہ کوی) زہ بہ تاسو تہ د

جنت ، ضمانت درکرم .

حضرت ابو ہریرہ رضی اللہ عنہ فرمائی چہ ماور تہ و فرمايل :

مَا هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟ أَيُّ دَالِدِ رَسُولِهِ ! هَعْدُ شَيْءٍ شِيَانِ كَوْمِ دِي ؟

نبی علیہ الصلاۃ والسلام و فرمايل :

الصَّلَاةُ ، وَالزَّكَاةُ ، وَالْأَمَانَةُ ، وَالْفَرَجُ ، وَالْبَطْنُ ، وَاللِّسَانُ . (۲)

(هَعْدُ شَيْءٍ شِيَانِ دَادِي :) دمونخ ، زکوۃ ، امانت ، شرمگاہ ، خپتہ او ژبہ حفاظت

کول .

۸ . حضرت ابو ہریرہ رضی اللہ عنہ فرمائی چہ د قضاہ قبیلې دوه کسانو پہ یو محل د رسول اللہ

صلی اللہ علیہ وسلم پہ لاس باندي اسلام راوړو ، پہ دې دواړو کې یو کس پہ جہاد کې

شہید شو ، دا دویم یو کال پس (پہ خپل مرگ) وفات شو .

حضرت طلحہ بن عبید اللہ رضی اللہ عنہ فرمائی چہ ما دا روستې کس پہ خوب کې اولید چہ د

شہید نہ منخې جنت تہ داخل کړې شو ، نوزہ پہ دې سرہ ډیر حیران شوم (چہ د شہید

مرتبہ خو ډیرہ اوچتہ وی نو پہ کار دہ چہ جنت تہ اول دا داخل شوې وی) ، کلہ چہ سہر

(۱) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ يُحَدِّثُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، أَنَّهُ قَالَ لِمَنْ حَوَّلَهُ مِنْ أُمَّتِهِ : « أَكْفَلُوا لِي

بِسِتِّ خِصَالٍ وَأَكْفَلُ لَكُمْ الْجَنَّةَ » . قُلْتُ : مَا هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟ قَالَ : « الصَّلَاةُ ، وَالزَّكَاةُ ، وَالْأَمَانَةُ ، وَالْفَرَجُ ،

وَالْبَطْنُ ، وَاللِّسَانُ » . اسناده حسن . رواه الطبرانی فی المعجم الاوسط رقم الحديث ۴۹۲۵ ، ورقم ۵۸۹۹ ، ومجمع

الزوائد ومنبع الفوائد کتاب الصلاة باب فزین الصلاة رقم الحديث ۱۶۱۷ ، ورواه المنذري فی الترغیب ۳/۳ ، وابن کثیر فی

التفسیر ۴۴/۶ ، والسیوطی فی الدرر ۱/۲۴۶ ، ۲۹۵ ، والہندی فی الكنز رقم ۲۳۵۳۴ ، ورقم ۲۳۵۳۰ .

شو نو ما په خپله یا یو بل کس رسول الله صلی الله علیه وسلم ته ددې تذکره او کره ، نبی علیه السلام وفرمایل :

أَلَيْسَ قَدْ صَامَ بَعْدَهُ رَمَضَانَ ، وَصَلَّى سِتَّةَ آلَافِ رُكْعَةٍ ، أَوْ كَذَا وَكَذَا رُكْعَةً صَلَاةَ السَّنَةِ ؟ (۱)
(په دې کې د تعجب څه خبره ده) آیا دې روستي کس د اول د شهادت نه پس د رمضان روژې نه وې نیولی ؟ آیا ده (په دې کال کې) شپږ زره رکعتونه موندل زیات نه دې کړي ؟ آیا ده دومره دومره رکعتونه د کال د مانځه ندي کړي ؟

دا حدیث په سنن ابن ماجه او نورو د احادیثو په کتابونو کې په تفصیل سره ذکر دی ، د هغې په آخر کې دا هم ذکر دي چې رسول الله صلی الله علیه وسلم صحابه کرامو ته وفرمایل :

فَلَمَّا بَيَّنَّتْهُمَا أَبْعَدُ مَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ . (۲)

(۱) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ : كَانَ رَجُلَانِ مِنْ بَلِيٍّ حَيٍّ مِنْ قَضَاعَةَ أَسْلَمَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، وَاسْتَشْهِدَا أَحَدُهُمَا ، وَأَخِرَ الْآخِرُ سَنَةً ، قَالَ طَلْحَةُ بْنُ عُبَيْدِ اللَّهِ رضي الله عنه : فَأَرَيْتُ الْجَنَّةَ ، فَرَأَيْتُ الْمُؤَخَّرَ مِنْهُمَا أُدْخِلَ قَبْلَ الشَّهِيدِ ، فَتَعَجَّبْتُ لِذَلِكَ ، فَأَصْبَحْتُ ، فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، أَوْ ذَكَرَ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « أَلَيْسَ قَدْ صَامَ بَعْدَهُ رَمَضَانَ ، وَصَلَّى سِتَّةَ آلَافِ رُكْعَةٍ ، أَوْ كَذَا وَكَذَا رُكْعَةً صَلَاةَ السَّنَةِ ؟ » رواه احمد في مسنده . مُسْنَدُ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه ۱۲۶/۱۴ رقم الحديث ۸۳۹۹ ، والسيوطي في الدر المنثور ۱/ ۲۹۵ ، والهيتمي في المجمع ۱۰/ ۲۰۴ ، والمنذري في الترغيب ۴/ ۲۴۴ ، صحيح الترغيب والترغيب رقم الحديث ۳۷۲ (۲۳) ، المتجر الرابع ص ۴۷ رقم الحديث ۱۴۵ .

(۲) پوره حدیث په ابن ماجه او نورو د احادیثو په کتابونو کې داسې ذکر دی : عَنْ طَلْحَةَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ رضي الله عنه : أَنَّ رَجُلَيْنِ قَدِمَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، وَكَانَ إِسْلَامُهُمَا جَبِينًا ، وَكَانَ أَحَدُهُمَا أَشَدَّ اجْتِهَادًا مِنْ صَاحِبِهِ ، فَغَرَا الْمُجْتَهِدُ مِنْهُمَا فَاسْتَشْهِدَ ، ثُمَّ مَكَتَ الْآخِرُ بَعْدَهُ سَنَةً ، ثُمَّ تُوُفِيَ ، قَالَ طَلْحَةُ رضي الله عنه : فَرَأَيْتُ فِيمَا يَرَى النَّائِمُ كَأَنِّي عِنْدَ بَابِ الْجَنَّةِ ، إِذَا أَنَا بِهِمَا وَقَدْ خَرَجَ خَارِجٌ مِنَ الْجَنَّةِ ، فَأَدِنَ لِلَّذِي تُوُفِيَ الْآخِرُ مِنْهُمَا ، ثُمَّ خَرَجَ فَأَدِنَ لِلَّذِي اسْتَشْهِدَ ، ثُمَّ رَجَعَا إِلَيَّ فَقَالَا لِي : إِزْجِعْ فَإِنَّهُ لَمْ يَأْنِ لَكَ بَعْدُ ، فَأَصْبَحَ طَلْحَةُ يُحَدِّثُ بِهِ النَّاسَ ، فَعَجِبُوا لِذَلِكَ ، فَبَلَغَ ذَلِكَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ : « مِنْ أَيِّ ذَلِكَ تَعْجَبُونَ ؟ » قَالُوا : يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذَا كَانَ أَشَدَّ اجْتِهَادًا ثُمَّ اسْتَشْهِدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ، وَدَخَلَ هَذَا الْجَنَّةَ قَبْلَهُ ، فَقَالَ : « أَلَيْسَ قَدْ مَكَتَ هَذَا بَعْدَهُ سَنَةً ؟ » قَالُوا : بَلَى . قَالَ : « وَأَذْرَكَ رَمَضَانَ فَصَامَهُ ؟ » قَالُوا : بَلَى . قَالَ : ← ← ← ← ←

(چې كله دې دويم كس د اول د شهادت نه پس يو كال د رمضان روژې زياتې نيولي ، او په يو كال كې يې ډيرې سجدې كړي) نو بيا خود دوى د وارو په مينځ كې د زمكې او آسمان فرق دى .

فائده : تاسو واوريدل چې دا دويم كس د ډيرو روژو او ډيرو مونځونو په وجه د شهيد نه مخكې جنت ته داخل كړې شو .

۹ . حضرت عبداللہ بن مسعود رضي الله عنه فرمايي چې يوه ورځ نبي كريم صلى الله عليه وسلم په صحابه كرامو تېر شو ، نو دوى ته يې وفرمايل :

هَلْ تَذَرُونَ مَا يَقُولُ رَبُّكُمْ عَزَّ وَجَلَّ ؟ آيا تاسو پوهيږئ چې ستاسو رب څه فرمايي :
صحابه كرامو ورته او فرمايل :

اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ . الله جل جلاله او د هغه رسول صلى الله عليه وسلم بڼه پوهيږي .

پيغمبر عليه السلام (د اهتمام د پاره) درې پېرې دا پوښتنه او كړه ، بيا يې وفرمايل چې الله تعالى فرمايي :

وَعِزَّتِي وَجَلَالِي لَا يُصَلِّيْهَا عَبْدٌ لَوْ قَتَبَهَا إِلَّا أَدْخَلْتُهُ الْجَنَّةَ ، وَمَنْ صَلَّى لَهَا لَغَيْرِ وَقَتَبَهَا إِنْ شِئْتُ رَحِمْتُهُ ، وَإِنْ شِئْتُ عَذَّبْتُهُ . (۱)

← ← ← « وَصَلَّى كَذَا وَكَذَا سَجْدَةً فِي السَّنَةِ ؟ » قَالُوا : بَلَى . قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « فَمَا بَيْنَهُمَا أَبْعَدُ مَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ » . سنن ابن ماجه . كِتَابُ تَغْيِيرِ الرُّؤْيَا بِأَبْ تَغْيِيرِ الرُّؤْيَا . رقم الحديث ۳۹۲۵ ، مسند احمد رقم ۱۴۰۳ . مُسْنَدُ أَبِي مُحَمَّدٍ طَلْحَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، صحيح ابن حبان رقم ۲۹۸۲ ، كنز العمال رقم ۴۲۶۳۶ ، السنن الكبرى للنسائي رقم ۶۵۳۰ .

(۱) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رضي الله عنه أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّ عَلَى أَصْحَابِهِ يَوْمًا ، فَقَالَ لَهُمْ : « هَلْ تَذَرُونَ مَا يَقُولُ رَبُّكُمْ عَزَّ وَجَلَّ ؟ » قَالُوا : اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ . قَالَهَا ثَلَاثًا ، قَالَ : « وَعِزَّتِي وَجَلَالِي لَا يُصَلِّيْهَا عَبْدٌ لَوْ قَتَبَهَا إِلَّا أَدْخَلْتُهُ الْجَنَّةَ ، وَمَنْ صَلَّى لَهَا لَغَيْرِ وَقَتَبَهَا إِنْ شِئْتُ رَحِمْتُهُ ، وَإِنْ شِئْتُ عَذَّبْتُهُ » . المعجم الكبير للطبراني ۲۲۸/۱۰ رقم الحديث ۱۰۵۵۵ ، والهيتمي في المعجم ۳۰۲/۱ ، والهندي في الكنز رقم الحديث ۳۰۴۷ ، ۱۹۳۰ ، ۱۹۳۲ ، والسيوطي في الدر المنثور ۲۹۵/۱ ، ۲۹۶ ، المتجر الرابع في لواب العمل الصالح ص ۵۲ رقم الحديث ۱۷۳ .

زما دې په خپل عزت او جلال باندې قسم وي چې څوک هم دا مونځونه په خپل وخت باندې اداء کړي زه به دا کس جنت ته داخل کړم ، او چې څوک یې بې وخته اداء کوي نو که زما خوښه شي رحم به ورباندې او کړم ، او که مې خوښه شي نو عذاب به ورکړم .

۱۰. د مسلم شریف حدیث دی ، حضرت معدان بن طلحة رحمه الله فرمایي چې ما د رسول الله صلی الله علیه وسلم آزاد کرده غلام " حضرت ثوبان رضی الله عنه " سره ملاقات او کړو ما ورته وویل : **أَخْبِرْنِي بِعَمَلٍ أَعْمَلُهُ يُدْخِلُنِي اللَّهُ بِهِ الْجَنَّةَ ؟**

ماته د داسې یو عمل په باره کې خبر راکړه چې زه هغه او کړم او دهغې په وجه الله ﷻ ماته جنت راکړي .

حضرت ثوبان رضی الله عنه (زما سوال آوریدو سره) چپ شو ، ما ورته دوباره همدا پوښتنه او کړه ، هغه بیا خاموش و ، ما په دریم جل ورته همدا پوښتنه او کړه ، هغه راته وویل :
دا سوال ما د رسول الله صلی الله علیه وسلم نه کړې و نو هغوی راته په جواب کې وفرمایل :

عَلَيْكَ بِكَثْرَةِ السُّجُودِ لِلَّهِ ، فَإِنَّكَ لَا تَسْجُدُ لِلَّهِ سَجْدَةً إِلَّا رَفَعَكَ اللَّهُ بِهَا دَرَجَةً ، وَحَظَّ عَنْكَ بِهَا حَظِيئَةٌ .

ته ډیرې سجدې کوه ، ځکه چې ته کله هم د الله ﷻ د رضا د پاره یوه سجده او کړې نو الله رب العزت به په دې سره ستا یوه درجه اوچتوي ، او ستا یوه گناه به معاف کوي . (چې ددې په وجه به ته جنت ته هم داخل شی) .

معدان رحمه الله فرمایي چې بیا زما ملاقات د حضرت ابودرداء رضي الله عنه سره اوشو ، دهغه نه هم ما همدا سوال او کړو (چې داسې عمل راته اوبنایه چې دهغې په کولو سره الله ﷻ ما جنت ته داخل کړي) نو هغه هم راته همدا جواب راکړو کوم چې راته

حضرت ثوبان رضی الله عنه راکړې و . (۱)

(۱) عن معدان بن أبي طلحة اليمعري . قال : لقيت ثوبان مولى رسول الله صلى الله عليه وسلم . ← ← ←

د ورځې دولس (۱۲) رکعتہ سنت اداء کولو سره په جنت کې

کور جوړیدل

څوک چې د ورځې دولس (۱۲) رکعتہ سنت مونځ اداء کوي (کوم چې د فرض مونځونو نه مخکې یا روستو دي) نو الله تعالیٰ به ده ته په جنت کې کور جوړ کړي.

۱. د مسلم شریف حدیث دی، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي:

مَا مِنْ عَبْدٍ مُسْلِمٍ يُصَلِّيَ لِلَّهِ كُلَّ يَوْمٍ ثِنْتَيْ عَشْرَةَ رُكْعَةً تَطَوُّعًا، غَيْرَ فَرِيضَةٍ إِلَّا بَنَى اللَّهُ لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ.

کوم مسلمان بنده چې په هره ورځ د فرائضو نه علاوه دولس (۱۲) رکعتہ نفل (یعنی سنت) مونځ اداء کوي نو الله تعالیٰ به ده ته په جنت کې کور جوړ کړي. (۱)

۲. په ترمذی شریف کې ددې دولسو (۱۲) رکعتونو تفصیل ذکر شوی، چې څلور رکعتہ سنت د ماسپڅین د فرضو نه مخکې دي، دوه رکعتہ سنت د فرضو نه پس دي، دوه

← ← ← قُلْتُ: أَخْبِرْنِي بِعَمَلٍ أَعْمَلُهُ يُدْخِلُنِي اللَّهُ بِهِ الْجَنَّةَ؟ أَوْ قَالَ قُلْتُ: بِأَحَبِّ الْأَعْمَالِ إِلَى اللَّهِ، فَسَكَتَ، ثُمَّ سَأَلْتُهُ فَسَكَتَ، ثُمَّ سَأَلْتُهُ الثَّلَاثَةَ، فَقَالَ: سَأَلْتُ عَنْ ذَلِكَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: «عَلَيْكَ بِكَثْرَةِ السُّجُودِ لِلَّهِ، فَإِنَّكَ لَا تَسْجُدُ لِلَّهِ سَجْدَةً إِلَّا رَفَعَكَ اللَّهُ بِهَا دَرَجَةً، وَحَظَّ عَنْكَ بِهَا حَظِيئَةٌ». قَالَ مَعْدَانُ ثُمَّ لَقِيتُ أَبَا الدَّرْدَاءِ فَسَأَلْتُهُ، فَقَالَ لِي: مِثْلَ مَا قَالَ لِي كُؤْبَانُ. صحيح مسلم كتاب الصلاة باب فضل السجود والحديث عليه رقم الحديث ۲۲۵ - (۴۸۸)، مشكاة المصابيح باب السجود وفضله الفصل الاول رقم الحديث ۸۹۷ (۱۱) صحيح الترغيب والترهيب رقم ۳۸۵ (۳).

(۱) عَنْ أُمِّ حَبِيبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَنَّهَا قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَقُولُ: «مَا مِنْ عَبْدٍ مُسْلِمٍ يُصَلِّيَ لِلَّهِ كُلَّ يَوْمٍ ثِنْتَيْ عَشْرَةَ رُكْعَةً تَطَوُّعًا، غَيْرَ فَرِيضَةٍ إِلَّا بَنَى اللَّهُ لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ، أَوْ إِلَّا بَنَى لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ» قَالَتْ أُمُّ حَبِيبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: «فَمَا بَرِحْتُ أُصَلِّيهِنَّ بَعْدُ» وَقَالَ عَمْرُو: «مَا بَرِحْتُ أُصَلِّيهِنَّ بَعْدُ»، وَقَالَ الثُّعْمَانُ مِثْلَ ذَلِكَ. صحيح مسلم كتاب صلاة المسافرين وقصرها باب فضل الستين الرابطة قبل الفرائض وبعدهن، وبیان عدوهن رقم الحديث ۱۰۳ (۷۲۸)، و رقم الحديث ۱۰۲ (۷۲۸)، سنن ابن ماجه رقم الحديث ۱۹۷۰۹، مصنف ابن أبي شيبة رقم الحديث ۵۹۸۰، مسند احمد مخرجا رقم الحديث ۱۰۴۶۲، و رقم الحديث ۱۹۷۰۹، سنن الدارمي رقم الحديث ۱۳۷۸.

رکعتہ سنت د ماہنام د فرضو نہ پس دی ، دوہ رکعتہ سنت د ماسخوتن د فرضو نہ پس دی ،
او دوہ رکعتہ سنت د سہر د فرضو نہ منجھی دی . (۱)

مونج د جنت گنجی دہ

د ترمذی شریف حدیث دی ، رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم فرمایا :

مِفْتَاحُ الْجَنَّةِ الصَّلَاةُ ، وَمِفْتَاحُ الصَّلَاةِ الْوُضُوءُ . (۲)

د جنت گنجی (چابی) مونج دی ، او د مانجھ گنجی اودس دی .

د مونج پہ وجہ پہ جنت کھی د نبی ﷺ ملگرتیا نصیب کیدل

د مسلم شریف حدیث دی ، حضرت ربیعہ بن کعب رضی اللہ عنہ فرمایا چھی زہ بہ د
شپی د رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم پہ خدمت کھی ووم ، دوی تہ بہ مھی د اودس اوبہ او
نور د ضرورت اشیاء (لکھ مسواک وغیرہ) راوړل ، (یوہ ورخ) نبی کریم صلی اللہ علیہ
وسلم ماتہ و فرمایا :

سَلِّ . (د دین او دنیا پہ خیزونو کھی) چھی خد غواړی د هغھی سوال او کړہ .

ما ورته وویل :

أَسَأَلُكَ مُرَافَقَتَكَ فِي الْجَنَّةِ . زہ پہ جنت کھی ستاسو ملگرتیا غواړم .

نبی علیہ السلام و فرمایا : آیا د دینہ علاوہ بل شی غواړی ؟

(۱) عَنْ أُمِّ حَبِيبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ، قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ صَلَّى فِي يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ ثِنْتَيْ عَشْرَةَ
رَكْعَةً بِنِي لَهُ بَيْتٌ فِي الْجَنَّةِ: أَرْبَعًا قَبْلَ الظُّهْرِ ، وَرَكْعَتَيْنِ بَعْدَهَا ، وَرَكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْمَغْرِبِ ، وَرَكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْعِشَاءِ
، وَرَكْعَتَيْنِ قَبْلَ صَلَاةِ الْفَجْرِ صَلَاةِ الْغَدَاةِ . سنن الترمذی أبواب الصلوة عن رسول الله صلى الله عليه وسلم باب ما جاء
ليمن صلى في يوم وليلة ثنتي عشرة ركعة من السنة ، مائة في يوم من الفضل رقم الحديث ۴۱۵ وقال الترمذی: حديث عن عتبة
عن أم حبيبة في هذا الباب حديث حسن صحيح . سنن ابن ماجه رقم الحديث ۱۱۴۰ ، مصنف ابن أبي شيبة رقم الحديث
۵۹۷۸ .

(۲) سنن الترمذی أبواب الطهارة عن رسول الله صلى الله عليه وسلم باب ما جاء أن مفتاح الصلوة الطهور رقم الحديث ۴ ،
مشكاة المصابيح كتاب الطهارة الفصل الثالث رقم الحديث ۲۹۴ (۱۴) ، مسند احمد ۳/۳۴۰ .

ما ورته وویل : زما سوال همدا دی (بل څه نه غواړم) ، رسول الله ﷺ و فرمایل :

فَاعْنِي عَلَى نَفْسِكَ بِكَثْرَةِ السُّجُودِ .

(چې کله ته دا مرتبه حاصلولو غواړی نو) ته په ډیرو سجدو کولو سره زما مدد او کره .
(یعنی ته ډیر نفلي مونځونه او ډیرې سجدې کوه ، دُعاگانې غواړه ، او زه به هم ستا د
آرزو پوره کولو د پاره د الله ﷻ په دربار کې دُعا او سفارش کوم نو ستا دا آرزو به پوره
شي) . (۱)

په جمعی سره د مونځ کولو په عوض کې په جنت کې میلستیا

د بخاري شریف او مسلم شریف حدیث دی ، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي :
مَنْ عَدَا إِلَى الْمَسْجِدِ وَرَاحَ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُ نُزْلَهُ مِنَ الْجَنَّةِ كُلَّمَا عَدَا أَوْ رَاحَ . (۲)
څوک چې د سهر یا ماښام مانځه د پاره جومات ته لاړ شي نو الله تعالی به ده ته په دې هر
ځل تلوو سره په جنت کې کور او میلستیا تیاره کړي .

د مانځه په صفونو کې خالي ځای ډکولو سره په جنت کې کور جوړیدل

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي :

مَنْ سَدَّ فُرْجَةَ فِي صَفٍّ رَفَعَهُ اللَّهُ بِهَا دَرَجَةً وَبَنَى لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ .

(۱) عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ كَعْبٍ الْأَسْلَمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنْتُ أُبَيِّنُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَتَيْتُهُ بِوَضُوءِهِ وَحَاجَّتِهِ . فَقَالَ لِي: « سَلْ » فَقُلْتُ: « أَسْأَلُكَ مُرَافَقَتَكَ فِي الْجَنَّةِ » . قَالَ: « أَوْ غَيْرَ ذَلِكَ » قُلْتُ: هُوَ ذَلِكَ . قَالَ: « فَأَعْنِي عَلَى نَفْسِكَ بِكَثْرَةِ السُّجُودِ » . صحيح مسلم كتاب الصلاة باب فضل السجود والحديث عليه رقم الحديث ۲۲۶ (۴۸۹) ، سنن ابی داؤد رقم الحديث ۱۳۲۰ ، مشكاة المصابيح باب السجود وفضله الفصل الاول رقم الحديث ۸۹۶ (۱۰) (۲) صحيح البخاري باب فضل من عدا إلى المسجد ومن راح ، صحيح مسلم باب المشي إلى الصلاة كُنْتُ بِوَالْحَقَائِمَا ، وَتُرْفَعُ بِهِ الدَّرَجَاتُ رقم الحديث ۲۵۸ (۶۶۹) ، شعب الایمان رقم الحديث ۲۶۲۱ فضل المشي إلى المساجد ، صحيح الترهيب والترهيب رقم ۳۱۴ (۱۸) ، السنن الكبرى للبيهقي رقم ۴۹۷۰ .

(عَدَا) ذهب . (رَاحَ) رجع . (نُزْلَهُ) مكانه وضيافته . تعليق مصطفى الباعلي صحيح البخاري .

(نُزْلًا) النزل ما يهيا للضيف عند قدومه . شرح محمد فؤاد عبد الباقي على صحيح مسلم

څوک چې د مانځه په صف کې خالي گاه ډکه کړي نو الله تعالیٰ به په دې سره دده درجه اوچته کړي او ده ته به په جنت کې کور جوړ کړي. (۱)

جمعی مانځه ته وختي تلونکي به په جنت کې د الله ﷻ د دیدار

په وخت الله ﷻ ته ډیر مقرب وي

ملا علي قاري رحمه الله په مرقاة شرح مشکوة کې دا حدیث را نقل کړی ، نبی علیه الصلاة والسلام فرمائي:

إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَزُورُونَ رَبَّهُمْ فِي كُلِّ يَوْمٍ جُمُعَةٍ فِي رِمَالِ الْكَافُورِ، وَأَقْرَبُهُمْ مِنِّي مَجْلِسًا أَسْرَعُهُمْ إِلَيْهِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، وَأَبْكَرُهُمْ غَدَاً. (۲)

بیشکه جنتیان به د هرې جمعی په ورځ د الله ﷻ دیدار د کافورو په غونډۍ باندې کوي، او الله ﷻ فرمائي چې په دوی کې به ماته ډیر نژدې (او مقرب (۳) هغه کس وي څوک چې په دنیا کې د جمعی مانځه ته په اهتمام سره او د وخته تللو.

سلام اچولو ، په فقیرانو خوراک کولو ، او د تهجدو موندلو په وجه

د جنت مستحق کیدل

رسول الله صلی الله علیه وسلم په یوه موقع صحابه کرامو رضی الله عنهم ته او فرمایل:

(۱) مجمع الزوائد ومنبع الفوائد کتاب الصلاة باب صلاة الصلوة وسد الفرج رقم الحديث ۲۵۰۲ وقال الهیثمی: رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي الْأَوْسَطِ وَلِيهِ مُسْلِمٌ بَنُ حَالِدٍ الرَّاجِزِيُّ وَهُوَ ضَعِيفٌ وَقَدْ وَثَّقَهُ ابْنُ حِبَّانَ . كنز العمال رقم الحديث ۲۰۶۳۴ ، الزواجر ج ۱ ص ۲۴۱ الْكِبْرِيَّةُ السَّابِعَةُ وَالْقَامِيَّةُ وَالشَّائُونَ قَطَعَ الصَّفَّ وَعَدَمَ تَسْوِيَّتِهِ . الترغيب والترهيب للمنلري رقم الحديث ۷۱۹ الترغيب في وصل الصلوة وسد الفرج .

(۲) مرقاة المفاتيح شرح مشكاة المصابيح باب الجمعة ۱۰۱۹/۳ في تشریح رقم الحديث ۱۳۶۲ (۱۱).

(۳) نویت : الله ﷻ ته د نژدې کیناستلو مطلب دادی چې دداسې کس مرتبه او مقام به د الله ﷻ په نژدېتات وي ، دا معنی ځکه کور چې الله ﷻ د مکان او جهت نه منزله او پاک دی . وَاللَّهُ سُبْحَانَهُ مُنْزَعٌ عَنِ الْمَسَافَةِ وَالْجِهَةِ ، وَإِلْمَاذِلِكَ كِتَابَةٌ عَنِ الْمَكَائِدِ وَالْقُرْبَةِ . مرقاة المفاتيح

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ! أَفْشُوا السَّلَامَ ، وَأَطْعِمُوا الطَّعَامَ ، وَصَلُّوا بِاللَّيْلِ وَالنَّاسُ نِيَامٌ ، تَدْخُلُوا
الْجَنَّةَ بِسَلَامٍ .

ای خلقو! تاسو سلام عام کړئ، په فقيرانو خوراک کوئ، د شپې چې کله خلق اوده وي
نو تاسو د تهجدو مونغ کوئ، نو تاسو به جنت ته په سلامتیا سره داخل شئ. (۱)

فائدة: ددې حدیث نه معلومه شوه چې په مسلمان باندې سلام اچولو، په فقيرانو
باندې خوراک کولو، او د شپې د تهجدو مونغ کولو سره انسان د جنت مستحق گرځي.

نوبت: دا حدیث د قرآن کریم د سورة الفرقان د ۱۲ آیتونو سره په معنی کې هم موافق دی. (۲)

د ثابنت مونغ کولو سره په جنت کې د سروزرو محل جوړیدل

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمائي:

مَنْ صَلَّى الضُّحَى ثِنْتَيْ عَشْرَةَ رَكْعَةً بَنَى اللَّهُ لَهُ قَصْرًا مِنْ ذَهَبٍ فِي الْجَنَّةِ.

څوک چې د ثابنت دولس (۱۲) رکعتو مونغ اوکړي نو الله تعالی به ده ته په جنت کې د

(۱) پوره حدیث داسې دی: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ رضي الله عنه، قَالَ: لَمَّا قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمَدِينَةَ
انْجَفَلَ النَّاسُ إِلَيْهِ، وَقِيلَ: قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَجِئْتُ فِي النَّاسِ لِأَنْظُرَ إِلَيْهِ، فَلَمَّا اسْتَبَيْنْتُ وَجْهَ
رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَرَفْتُ أَنَّ وَجْهَهُ لَيْسَ بِوَجْهِ كَذَّابٍ، فَكَانَ أَوَّلَ شَيْءٍ تَكَلَّمْتُ بِهِ أَنْ قَالَ: «يَا أَيُّهَا
النَّاسُ ! أَفْشُوا السَّلَامَ ، وَأَطْعِمُوا الطَّعَامَ وَصَلُّوا بِاللَّيْلِ وَالنَّاسُ نِيَامٌ ، تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِسَلَامٍ .» سنن ابن ماجه كتاب
إِقَامَةِ الصَّلَاةِ، وَالسُّنَّةُ فِيهَا بَابُ مَا جَاءَ فِي نِيَامِ اللَّيْلِ رَقْمُ الْحَدِيثِ ۱۳۳۴ قَالَ الْإِسْبَاهِيُّ: صَحِيحٌ. وَرَقْمُ الْحَدِيثِ ۳۲۵۱،
سنن الترمذي أَبْوَابُ الْأَطْعِمَةِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ إِطْعَامِ الطَّعَامِ رَقْمُ الْحَدِيثِ ۱۸۵۵ وَقَالَ
الترمذي: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. شعب الایمان رَقْمُ الْحَدِيثِ ۸۳۷۵

(۲) وهذا الحديث موافق لقوله تعالى { وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ
الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا } فإفشاء السلام إشارة إلى قوله { وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا } وإطعام الطعام إلى
قوله { وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا } الآية. وصلاة الليل إلى قوله { وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا } .
وقوله يدخلون الجنة موافق لقوله { أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا } . شرح محمد
لزاد عبد الباقى على سنن ابن ماجه في تشریح حدیث ۱۳۳۴ .

سرور محل جوہ کړي . (۱)

(نوښت : دې حدیث ته اگر چې علماؤ ضعیف ویلی خو ضعیف حدیث په فضائلو کې معتبروي . (۲))

د مازیگر فرضونه مخکې څلور رکعتہ سنت غیر مؤکد اداء کولو سره

په جنت کې کور جوړیدل

څوک چې په پابندی سره د مازیگر فرضونه مخکې څلور رکعتہ سنت غیر مؤکد (یعنی نفل) مونځ اداء کوي نو په احادیثو کې دده د پاره د جنت خوشخبري راغلی . رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي :

مَنْ حَافِظٌ عَلَىٰ أَرْبَعٍ رَكَعَاتٍ قَبْلَ الْعَصْرِ بَنَىٰ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ . (۳)

څوک چې په پابندی سره د مازیگر فرضونه مخکې څلور رکعتہ نفل (سنت غیر مؤکد) اداء کوي نو الله تعالیٰ به ده ته په جنت کې کور جوړ کړي .

(۱) سنن الترمذي أبواب الوتر باب ما جاء في صلاة الضحى رقم الحديث ۴۷۳ . سنن ابن ماجه رقم الحديث ۱۳۸۰ ، شرح السنة للبغوي رقم الحديث ۱۰۰۶ ، مشكاة المصابيح رقم الحديث ۱۳۱۶ (۸) ، الترغيب والترهيب للمنذري رقم الحديث ۹۹۸ ، كنز العمال رقم الحديث ۲۱۵۰۴ .

وفي رواية : عن أبي موسى قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : من صلى الضحى وقبل الضحى أربعاً بيئته له بيتاً في الجنة . مجمع الزوائد رقم الحديث ۳۳۲۶ ، وقال الهيثمي : رواه الطبراني في الكبير ، وفيه جماعة لم أر من تزجهم .

(۲) (و) نَدَب (أَرْبَعٌ فَصَاعِدًا فِي الضُّحَى) عَلَى الصَّحِيحِ مِنْ بَعْدِ الطُّلُوعِ إِلَى الزَّوَالِ ، وَوَقْتُهَا الْمُخْتَارُ بَعْدَ رُبْعِ النَّهَارِ . وَفِي الْمُنْيَةِ : أَقْلَهَا رَكَعَتَانِ وَأَكْثَرُهَا اثْنَتَا عَشَرَ ، وَأَوْسَطُهَا ثَمَانٍ وَهُوَ أَفْضَلُهَا كَمَا فِي الدَّخَائِرِ الْأَشْرَفِيَّةِ ، لِغُبُوتِهِ بِفِعْلِهِ . الدر المختار

(قَوْلُهُ : وَأَكْثَرُهَا اثْنَا عَشَرَ) لِمَا رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَالنَّسَائِيُّ بِسَنَدٍ فِيهِ ضَعْفٌ أَنَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ « مَنْ صَلَّى الضُّحَى ثِنْتَيْ عَشْرَةَ رَكَعَةً بَنَى اللَّهُ لَهُ قَصْرًا مِنْ ذَهَبٍ فِي الْجَنَّةِ » وَقَدْ تَقَرَّرَ أَنَّ الْحَدِيثَ الضَّعِيفَ يَجُوزُ الْعَمَلُ بِهِ فِي الْفَضَائِلِ شَرَحُ الْمُنْيَةِ . رد المحتار على الدر المختار ج ۲ ص ۲۳ باب الوتر والتواهل .

(۳) مجمع الزوائد كتاب الصلاة باب الصلاة قبل العصر رقم الحديث ۳۳۳۲ . الترغيب والترهيب للمنذري رقم الحديث ۸۵۸ الترغيب في الصلاة قبل العصر

همیشه په اودس کې اوسیدلو او اذان نه پس دوه رکعتہ نفل مونخ کولو

سره د جنت مستحق کیدل

یو سهر رسول الله صلی الله علیه وسلم حضرت بلال رضی الله عنه راوغوښت او ورته وې ویل :
 يَا بِلَالُ اِمَّ سَبَقْتَنِي اِلَى الْجَنَّةِ ؟ اِنِّي دَخَلْتُ الْبَارِحَةَ الْجَنَّةَ فَسَمِعْتُ خَشْخَشَتَكَ اَمَامِي .
 ای بلال ! د څه شی په وجه تا د مانه مخکې جنت ته سبقت کړی ؟ بېگانه شپه زه په خوب
 کې جنت ته داخل شوم نو ما خپلې مخې ته ستا د قدمونو آواز واورید .
 حضرت بلال رضی الله عنه ورته او فرمایل :

يَا رَسُولَ اللَّهِ اِمَّا اَذَلْتُ قَطٍ اِلَّا صَلَّيْتُ رَكَعَتَيْنِ ، وَمَا اَصَابَنِي حَدَثٌ قَطٍ اِلَّا تَوَضَّأْتُ عِنْدَهُ .
 ای د الله رسوله ! چې زه کله هم اذان او کرم نو دوه رکعتہ نفل مونخ کوم ، او چې کله هم
 زما اودس مات شي نو فوراً اودس کوم .
 رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته او فرمایل :

بِهَذَا . د همدې عمل په وجه تا جنت ته د مانه سبقت کړی . (۱)

نوټ : د حضرت بلال رضی الله عنه جنت ته مخکې تلل د نبی علیه السلام د خادمانو په حیثیت
 و ، گني د ټولونو نه مخکې به جنت ته رسول الله صلی الله علیه وسلم داخليږي . (۲)

(۱) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: أَصْبَحَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمًا، فَدَعَا بِلَالًا، فَقَالَ: «يَا بِلَالُ! اِمَّ سَبَقْتَنِي إِلَى الْجَنَّةِ؟ اِنِّي دَخَلْتُ الْبَارِحَةَ الْجَنَّةَ فَسَمِعْتُ خَشْخَشَتَكَ اَمَامِي». فَقَالَ بِلَالٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَا اَذَلْتُ قَطٍ اِلَّا صَلَّيْتُ رَكَعَتَيْنِ، وَمَا اَصَابَنِي حَدَثٌ قَطٍ اِلَّا تَوَضَّأْتُ عِنْدَهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «بِهَذَا». المستدرک على الصحيحين للحاكم كتاب الوتر رقم الحديث ۱۱۷۹ وقال الحاكم: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ، وَلَمْ يُخَرِّجَاهُ. و رقم الحديث ۵۲۴۵. صحيح ابن خزيمة رقم الحديث ۱۲۰۹، صحيح ابن حبان رقم الحديث ۷۰۸۶، و رقم ۷۰۸۷، شعب الايمان رقم الحديث ۲۴۶۱، مشكاة المصابيح رقم الحديث ۱۳۲۶ (۵) ، شرح السنة للبهوي رقم الحديث ۱۰۱۲ .

(۲) (بِمَّ سَبَقْتَنِي)، أَنِّي: خُدَامِي، أَوْ قُدَامِي. مرآة المفاتيح شرح مشكاة المصابيح ج ۳ ص ۹۹۰ في تشریح حدیث ۱۳۲۶ بَابُ التَّقَرُّعِ

(پہ ترمذی شریف کی دا حدیث د نوری اضافی سرہ ہم ذکر شوی . (۱))
د فرض مانعہ نہ پس آیتہ الکرسی ویلو سرہ د جنت مستحق کیدل

رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم فرمائی :

مَنْ قَرَأَ آيَةَ الْكُرْسِيِّ دُبْرَ كُلِّ صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ لَمْ يَمْنَعْهُ مِنْ دُخُولِ الْجَنَّةِ إِلَّا أَنْ يَمُوتَ .
 شوک چي د هر فرض مانعہ نہ پس آیتہ الکرسی لولي نو دا جنت ته د اخلولو نہ صرف
 مرگ منع کرې وي (یعنی د وفات کیدو سرہ به جنت ته دا خلیږي) . (۲)

د هر مانعہ نہ پس ، او د اوده کیدو په وخت مخصوص اذکار ویلو سرہ

د جنت مستحق کیدل

د ابوداؤد شریف حدیث دی ، حضرت عبداللہ بن عمرو رضی اللہ عنہما فرمائی چي رسول اللہ صلی
 اللہ علیہ وسلم او فرمایل :

خَصَلْتَانِ ، أَوْ خَلَّتَانِ لَا يُحَافِظُ عَلَيْهِمَا عَبْدٌ مُسْلِمٌ إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ ، هُمَا يَسِيرٌ ، وَمَنْ يَعْمَلْ

- (۱) عَنْ أَبِي بُرَيْدَةَ . قَالَ : أَصْبَحَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدَعًا بِلَالًا فَقَالَ : يَا بِلَالُ ! بِمَ سَبَقْتَنِي إِلَى الْجَنَّةِ ؟ مَا دَخَلْتُ الْجَنَّةَ قَطُّ إِلَّا سَبِعْتُ خَشَخَشَتَكَ أَمَامِي . دَخَلْتُ الْبَارِحَةَ الْجَنَّةَ فَسَبِعْتُ خَشَخَشَتَكَ أَمَامِي . فَأَتَيْتُ عَلَى قَضِرٍ مُرَبِّعٍ مُشْرِفٍ مِنْ ذَهَبٍ . فَقُلْتُ : لِمَنْ هَذَا الْقَضِرُ ؟ فَقَالُوا : لِرَجُلٍ مِنَ الْعَرَبِ . فَقُلْتُ : أَنَا عَرَبِيٌّ . لِمَنْ هَذَا الْقَضِرُ ؟ قَالُوا لِالرَّجُلِ مِنْ قُرَيْشٍ . فَقُلْتُ : أَنَا قُرَيْشِيٌّ . لِمَنْ هَذَا الْقَضِرُ ؟ قَالُوا : لِرَجُلٍ مِنْ أُمَّةٍ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ . فَقُلْتُ : أَنَا مُحَمَّدٌ لِمَنْ هَذَا الْقَضِرُ ؟ قَالُوا : لِعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ . فَقَالَ بِلَالٌ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ! مَا أَذَلَّتْ قَطُّ إِلَّا صَلَاتِي رَكْعَتَيْنِ ، وَمَا أَصَابَنِي حَدَثٌ قَطُّ إِلَّا تَوَضَّأْتُ عِنْدَهَا وَرَأَيْتُ أَنَّ لِلَّهِ عَلَيَّ رَكْعَتَيْنِ . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : بِهِمَا . سنن الترمذی أبواب التناقب عن رسول الله صلى الله عليه وسلم باب في مناقب أبي حنيفة عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ رقم الحديث ۳۶۸۹ وقال الترمذی : هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ . وقال الالباني : صحيح .
- (۲) مجمع الزوائد ومنبع الفوائد كتاب الأذكار باب ما جاء في الأذكار عقب الصلاة رقم الحديث ۱۶۹۲۲ وقال الهديشي : رواه الطبراني في الكبير والأوسط بأسانيد . وأحدًا حَافِيًا . السنن الكبرى للنسائي رقم الحديث ۹۸۴۸ ، الدعاء للطبراني ۶۷۵ ، المعجم الاوسط رقم الحديث ۸۰۶۸ ، المعجم الكبير للطبراني رقم الحديث ۷۵۳۲ ، الترغيب والترهيب للمندري رقم الحديث ۲۳۶۸ ، كنز العمال رقم الحديث ۲۵۳۴ ، و رقم الحديث ۲۵۷۰ ، تفسير الرازي ج ۷ ص ۵ سورة البقرة في تفسير آية ۲۵۵ .

بِهِمَا قَلِيلٌ

دوه عادتونه (خصلتونه) داسې دي چې کوم مسلمان بنده ددې حفاظت او کړي (يعنی دا په پابندی سره او کړي) نو دا به جنت ته داخلېږي، دا دواړه کارونه آسان دي خو په دې باندې (د سستی په وجه) عمل کوونکي ډیر کم دي.

(بیانې علیه السلام د هغه دوه فصلتونو تفصیل بیان کړو، یو فصلت دادی چې) د هر مانځه نه پس لس (۱۰) پېرې سبحان الله ویل، لس پېرې الحمد لله ویل، اولس پېرې الله اکبر ویل، نو دا په ژبه باندې یو نیم سل (۱۵۰) پېرې شو (۱) لیکن په تله د میزان کې پنځلس سوه (۱۵۰۰) پېرې شو (۲)

دویم فصلت دادی چې کله مسلمان بنده د اوده کیدو د پاره پسترې ته لار شي او خلور دیرش (۳۴) پېرې الله اکبر او وایی، درې دیرش (۳۳) پېرې الحمد لله او وایی، او درې دیرش (۳۳) پېرې سبحان الله او وایی نو دا په ژبه باندې سل (۱۰۰) پېرې شو خو په تله د میزان کې زر (۱۰۰۰) پېرې شو.

حضرت عبدالله بن عمر رضي الله عنهما فرمایي چې ما پخپله رسول الله صلی الله علیه وسلم لیدلې و چې دا اذکار یې په خپلو گوتو مبارکو باندې شمیرل. صحابه کرامو رسول الله صلی الله علیه وسلم ته او فرمایل:

يَا رَسُولَ اللَّهِ! كَيْفَ هُمَا يَسْبُرُ وَمَنْ يَعْمَلُ بِهِمَا قَلِيلٌ؟

ای د الله رسوله! دا دواړه فصلتونه څنگه آسان دي او په دې باندې عمل کوونکي ډیر لږ دي؟

نبي علیه السلام ورته او فرمایل: شیطان په تاسو کې یو کس ته د اوده کیدو په وخت کې راشي او ددې کلماتو ویلونه مخکې مخکې یې اوده کړي، او شیطان تاسو ته په هر

(۱) ځکه دا مجموعه دیرش (۳۰) اذکار شو، خو په هره ورځ باندې پنځه مونځونه فرض دي نو د هر فرض مانځه نه پس چې دیرش (۳۰) حساب کړې شي نو دا یو نیم سل (۱۵۰) جوړېږي.

(۲) ځکه الله تعالی د هرې نېکۍ په عوض کې لس چنده ثواب ورکوي نو یو نیم سلو (۱۵۰) ته چې په لس (۱۰) کې ضرب ورکړې شي نو د دینه پنځلس سوه (۱۵۰۰) جوړېږي.

مانځه كې راشي ددې كلماتو ويلو نه مخكې مخكې ده ته يو بل حاجت ورياد كړي (نو دا كس د مانځه نه پس سمدست لار شني او دا كلمات او نه وايي). (۱)

په هره پېره " سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ " ويلوسره

په جنت كې غټه اونه نال كيدل

حضرت ابوهريرة رضي الله عنه فرمايي چې يو ځل رسول الله صلى الله عليه وسلم په ماباندې تېر شو، ما اونې كركى، پوښتنه يې رانه او كړه:

يَا أَبَاهُ زَيْرَةَ! مَا الَّذِي تَغْرِسُ؟ اې ابوهريره! څه كړى؟

ما ورته وويل: ځان له اونې كرم. دوى راته او فرمايل:

أَلَا أَدُلُّكَ عَلَى غِرَاسٍ خَيْرٍ لَكَ مِنْ هَذَا؟

آيا زه تاته د دينه بهترينې اونې كركل او ښاييم؟

ما ورته وويل: اې د الله رسوله! راته وې ښايى. نبي عليه السلام او فرمايل:

قُلْ: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ. يُغْرِسُ لَكَ بِكُلِّ وَاحِدَةٍ شَجْرَةً

فِي الْجَنَّةِ.

(۱) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: «خَضَلْتَانِ، أَوْ خَلَّتَانِ لَا يُحَافِظُ عَلَيْهِمَا عَبْدٌ مُسْلِمٌ إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ، هُنَا يَسِيْرٌ، وَمَنْ يَعْمَلُ بِهِمَا قَلِيْلًا، يُسْتَبِيْحُ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ عَشْرًا، وَيُحَمَدُ عَشْرًا، وَيُكْتَبُ عَشْرًا، فَذَلِكَ خَمْسُونَ وَمِائَةٌ بِاللِّسَانِ، وَالْفُ وَالْحَمْدُ مِائَةٌ فِي الْمِيزَانِ، وَيُكْتَبُ أَرْبَعًا وَثَلَاثِينَ إِذَا أَخَذَ مَضْجَعَهُ، وَيُحَمَدُ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَيُسْتَبِيْحُ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، فَذَلِكَ مِائَةٌ بِاللِّسَانِ، وَالْفُ فِي الْمِيزَانِ» فَلَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَغْقِدُهَا بِيَدَيْهِ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! كَيْفَ هُنَا يَسِيْرٌ وَمَنْ يَعْمَلُ بِهِمَا قَلِيْلًا؟ قَالَ: «يَأْتِي أَحَدَكُمْ يَغْنِي الشَّيْطَانُ - فِي مَنَامِهِ فَيُنَوِّمُهُ قَبْلَ أَنْ يَقُولَهُ، وَيَأْتِيهِ فِي صَلَاتِهِ فَيَذْكُرُهُ حَاجَةً قَبْلَ أَنْ يَقُولَهَا».

سنن ابى داؤد أبواب النؤم باب في التسييح عند النؤم رقم الحديث ۵۰۶۵ قال الالباني: صحيح. مسند احمد مخرجا رقم الحديث ۶۹۱۰، مصنف ابن ابي شيبة رقم الحديث ۲۹۲۶۴، مسند البزار رقم الحديث ۲۴۰۳، صحيح ابن حبان ذكر البيان بأن ما وصفنا من التسييح والتخييد والتكبير إنما أمر باستغفاله في عقب الصلاة لا في الصلاة نفسها رقم الحديث ۲۰۱۲، المعجم الاوسط رقم الحديث ۲۹۵۳، و رقم الحديث ۷۴۸۵، الاذكار للنووي رقم الحديث ۴۱۱، كنز العمال رقم الحديث ۴۱۹۶۸.

سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ. وایہ نو تاتہ بہ ددی ہریو ذکر ویلو پہ
عوض کپ پہ جنت کپ غتہ اونه کرکپ شی. (۱)

پہ ہرہ پپرہ ”سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ“ ویلو سرہ پہ جنت کپ

د قجوری غتہ اونه نال کیدل

د ترمذی شریف حدیث دی، رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم فرمایا:

مَنْ قَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ، غُرِسَتْ لَهُ نَخْلَةٌ فِي الْجَنَّةِ

شوک چپ ”سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ“ اووایی نو ددہ د پارہ (ددی پہ عوض کپ)

پہ جنت کپ د قجوری غتہ اونه اوکرکپ شی. (۲)

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ وَيْلٌ لِّدُنْيَا أَهْلِهَا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

د بخاری شریف او مسلم شریف حدیث دی، رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم حضرت

عبد اللہ بن قیس رضی اللہ عنہ (یعنی ابو موسیٰ اشعری رضی اللہ عنہ) تہ او فرمایا:

(۱) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّ بِهِ وَهُوَ يَغْرِسُ غَرْسًا، فَقَالَ: «يَا أَبَا هُرَيْرَةَ! مَا

الَّذِي تَغْرِسُ؟» قُلْتُ: غِرَاسًا. قَالَ: «أَلَا أَدُلُّكَ عَلَى خَيْرٍ لَكَ مِنْ هَذَا؟» قَالَ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ:

قُلْ: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، يُغْرَسُ لَكَ بِكُلِّ وَاحِدَةٍ شَجْرَةٌ فِي الْجَنَّةِ. سنن ابن ماجہ

کتاب الأدب باب فضل التَّسْبِيحِ رقم الحديث ۳۸۰۷ قال الالبانی: صحيح. المستدرک علی الصحیحین کتاب الدعاء.

والتَّكْبِيرِ، وَالتَّهْلِيلِ، وَالتَّسْبِيحِ وَالدُّعَاءِ رقم الحديث ۱۸۸۷ وقال الحاكم: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ إِسْنَادًا، وَلَمْ يُخَرِّجَاهُ.

الترغیب والترہیب لغوام السنۃ رقم الحديث ۷۶۸.

(۲) عَنْ جَابِرِ رضی اللہ عنہ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: مَنْ قَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ، غُرِسَتْ لَهُ

نَخْلَةٌ فِي الْجَنَّةِ. سنن الترمذی أبواب الدعوات عن رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم باب ما جاء في فضل التَّسْبِيحِ وَالتَّكْبِيرِ

وَالتَّهْلِيلِ وَالتَّحْمِيدِ رقم الحديث ۳۴۶۴ وقال الترمذی: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ. و رقم الحديث ۳۴۶۵.

المستدرک علی الصحیحین للحاکم رقم الحديث ۱۸۴۷ وقال الحاكم: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ، وَلَمْ يُخَرِّجَاهُ.

مسند البزار رقم الحديث ۳۴۶۸، مشكاة المصابيح رقم الحديث ۲۳۰۴ (۱۱)، مجمع الزوائد رقم الحديث ۱۶۸۷۵

وقال الهيثمي: رواه البزار واسناده جيد.

أَلَا أَدُلُّكَ عَلَى كَلِمَةٍ مِنْ كَنْزٍ مِنَ كُنُوزِ الْجَنَّةِ؟

آيا زه تاته داسې يوه کلمه اوسبايم چې هغه د جنت د خزانو نه يوه خزانه ده .

عبدالله بن قيس رضي الله عنه فرمايي چې ما ورته وويل :

اي د الله رسوله ! زما مور او پلار دې د تاسو نه قربان شي ضروريې راته اوسبايي . نو

نبي عليه السلام او فرمايل : هغه کلمه داده :

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ .

(ترجمه يې داده : نشته بچ کيدل د گناه نه ، اونشته قوت په نيکۍ کولو باندې مگرد

الله ﷻ په مدد سره دی) . (۱)

په بازار کې داخليدو په وخت کلمه توحيد ويلو سره په جنت

کې کور جوړيدل

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي : خوک چې په بازار کې (يعنى بازار ته د

داخليدو په وخت) دا کلمات او وايي :

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ، بِيَدِهِ

(۱) عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ وَأَنَا خَلَفَ دَابَّةَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَسَمِعَنِي

وَأَنَا أَقُولُ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، فَقَالَ لِي: « يَا عَبْدَ اللَّهِ بْنَ قَيْسٍ » قُلْتُ: كَتَبْتِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: « أَلَا

أَدُلُّكَ عَلَى كَلِمَةٍ مِنْ كَنْزٍ مِنَ كُنُوزِ الْجَنَّةِ » قُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَذَكَرْتُ أَبِي وَأُمِّي، قَالَ: « لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا

بِاللَّهِ ». صحيح البخاري كتاب التفاري باب غزوة خيبر رقم الحديث ۴۲۰۵ ، و رقم الحديث ۶۳۸۴ ، و رقم

الحديث ۶۶۱۰ ، و رقم الحديث ۷۳۸۶ . صحيح مسلم كتاب الذكر والدعاء والتوبة والإستغفار باب استخفاف خفيض

الصوت بالذكر رقم الحديث ۴۴ (۲۷۰۴) ، و رقم الحديث ۴۵ (۲۷۰۴) ، سنن ابى داؤد رقم الحديث ۱۵۲۶ ، سنن

الترمذي رقم الحديث ۳۴۶۱ .

وفي رواية: عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رضي الله عنه، قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " أَلَا أَدُلُّكَ عَلَى كَلِمَةٍ مِنْ

كُنُوزِ الْجَنَّةِ - أَوْ قَالَ: عَلَى كَنْزٍ مِنَ كُنُوزِ الْجَنَّةِ - ؟ " فَقُلْتُ: بَلَى، فَقَالَ: « لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ». صحيح

مسلم كتاب الذكر والدعاء والتوبة والإستغفار باب استخفاف خفيض الصوت بالذكر رقم الحديث ۴۷ (۲۷۰۴)

الْحَيُّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ .

نو الله تعالى دده د پاره لس لکه (۱۰۰۰۰۰۰) نېکي اوليکي ، لس لکه گناهونه يې

معاف کړي ، وَبَنَى لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ . او دده د پاره په جنت کې کور جوړ کړي . (۱)

په سَيِّدِ الْإِسْتِغْفَارِ وَيَا وَسْرَهُ جَنَّتَهُ دَاخِلِدِل

د بخاري شريف حديث دى ، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي : سَيِّدُ الْإِسْتِغْفَارِ

دادى چې ته دا اووايي :

اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ،

أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ لَكَ بِذُنُوبِي فَأَغْفِرْ لِي، فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ

الدُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ .

بيا نبي عليه السلام او فرمايل : شوک چې دا د ورځې په اخلاص سره اووايي او په دې

ورځ باندې د ما بنام نه مخکې وفات شي فَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ نو دا به جنتي وي .

او شوک چې دا د شپې په اخلاص سره اووايي او د سهر راتلو نه مخکې وفات شي

فَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ . نو دا به جنتي وي . (۲)

(۱) قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ قَالَ فِي السُّوقِ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ

الْحَمْدُ، يُخَيَّرُ وَيُيَسَّرُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، كَتَبَ اللَّهُ لَهُ أَلْفَ أَلْفِ حَسَنَةٍ، وَمَحَا

عَنْهُ أَلْفَ أَلْفِ سَيِّئَةٍ، وَبَنَى لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ. سنن الترمذي أبواب الدعوات عن رسول الله صلى الله عليه وسلم باب ما

يقول إذا دخل السوق رقم الحديث ۳۴۲۹ قال الالباني: حسن. المستدرک على الصحيحين للحاكم رقم الحديث

۱۹۷۴، حلية الاولياء ج ۲ ص ۳۵۵، مشكاة المصابيح رقم الحديث ۲۴۳۱ (۱۶)، كنز العمال رقم الحديث ۹۳۲۷

، رقم الحديث ۹۴۴۳، سلاح المؤمن في الدعاء رقم الحديث ۹۱۵ باب ما يقول إذا دخل السوق.

(۲) عَنْ هَذَا بْنِ أَوْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " سَيِّدُ الْإِسْتِغْفَارِ أَنْ تَقُولَ: اللَّهُمَّ أَنْتَ

رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ

لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ لَكَ بِذُنُوبِي فَأَغْفِرْ لِي، فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الدُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ " . قَالَ: « وَمَنْ قَالَهَا مِنَ النَّهَارِ

مُوقِنًا بِهَا، فَمَاتَ مِنْ يَوْمِهِ قَبْلَ أَنْ يُنْسِيَ فَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَمَنْ قَالَهَا مِنَ اللَّيْلِ وَهُوَ مُوقِنٌ بِهَا. ← ← ←

د ترمذی شریف د حدیث پہ آخر کھی الفاظ دادی :

إِلَّا وَجِبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ . ده تہ جنت واجب شو . (۱)

اسماء حسنی (یعنی د الله تعالیٰ نہہ نوي ۹۹ نومونہ) یادولو سرہ

د جنت مستحق کیدل

د بخاری شریف او مسلم شریف حدیث دی ، رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم فرمایي :

إِنَّ لِلَّهِ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ اسْمًا ، مِائَةٌ إِلَّا وَاحِدًا ، مَنْ أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ .

ییشکد د الله تعالیٰ نہہ نوي (۹۹) یعنی یو کم سل نومونہ دی ، چا چھی دا تہول یاد کرل

نو جنت تہ بہ داخل شی . (۲)

نوٹ : دا نہہ نوي (۹۹) نومونہ د احادیثو پہ کتابونو کھی ذکر دی . (۳)

← ← ← قَمَاتٌ قَبْلَ أَنْ يُصْبِحَ فَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ » . صحیح البخاری کتاب الدعوات باب أفضل الاستغفار رقم الحدیث ۶۳۰۶ ، و رقم الحدیث ۶۳۲۳ کتاب الدعوات باب ما یقول إذا أصبح ، سنن النسائی رقم الحدیث ۵۵۲۲ ، صحیح الادب المفرد رقم الحدیث ۴۸۴/۶۲۰ ، مسند احمد مخرجا رقم الحدیث ۱۷۱۱ ، و رقم الحدیث ۱۷۱۳ .

(۱) عَنْ شَدَادِ بْنِ أَوْسٍ رضی اللہ عنہ : أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَهُ : أَلَا أَدُلُّكَ عَلَى سَيِّدِ الْإِسْتِغْفَارِ : اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي . لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ . خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ . أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ ، وَأَبُوءُ لَكَ بِبِعَمَلِكَ عَلَيَّ . وَأَعْتَرِفُ بِذُنُوبِي ، فَاغْفِرْ لِي ذُنُوبِي إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ . لَا يَقُولُهَا أَحَدٌ كُمْ حِينَ يُنْسِي فَيَأْتِي عَلَيْهِ قَدْرٌ قَبْلَ أَنْ يُصْبِحَ إِلَّا وَجِبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ . وَلَا يَقُولُهَا حِينَ يُصْبِحُ فَيَأْتِي عَلَيْهِ قَدْرٌ قَبْلَ أَنْ يُنْسِي إِلَّا وَجِبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ . سنن الترمذی أبواب الدعوات عن رسول الله صلى الله عليه وسلم باب ما جاء في الدعاء إذا أصبح وإذا أمسى رقم الحدیث ۳۳۹۳ .

(۲) صحیح البخاری کتاب الشروط باب ما يجوز من الإلتزام والثلثيات في الإقرار ، والشروط التي يتعارفها الناس بينهم ، وإذا قال : مائة إلا واحدة أو ثلثين رقم الحدیث ۲۷۳۶ ، و رقم الحدیث ۷۳۹۲ کتاب التوحيد باب : إن لله مائة اسم إلا واحدا . صحیح مسلم کتاب الذکر والدعاء والتوبة والاستغفار باب في أسماء الله تعالى وفضل من أحصاها رقم الحدیث ۲۶۷۷) ، سنن ابن ماجه رقم الحدیث ۳۸۶۰ ، سنن الترمذی رقم الحدیث ۳۵۰۶ ، مشکاة المصابيح رقم الحدیث ۲۲۸۷ (۱) باب اسماء الله تعالى الفصل الاول .

(۳) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ . قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « إِنَّ لِلَّهِ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ اسْمًا ← ← ←

د الله تعالی نور نومونه ہم شتہ

د مذکورہ حدیث مطلب دا ندی چہ گنی د الله تعالی همدا نہہ نوي (۹۹) نومونه دي او نور نشتہ، بلکه د الله تعالی نومونه نور ہم شتہ کوم چہ مونہ تہ ندي معلوم، لکہ پە يو حدیث کي صراحتہ ذکر دي چہ د الله ﷻ نور نومونه ہم شتہ. (۱)

← ← ← مائتہ إلا واحدة، من أخصاها دخل الجنة، إنه وثريجب الوتر هو الله الذي لا إله إلا هو الرحمن الرحيم الملك القدوس، السلام، المؤمن، المهين، العزيز، الجبار، المتكبر، الخالق، البارئ، المصور، العفا، القهار، الوهاب، الرزاق، الفتاح، العليم، القابض، الباسط، الخافض، الرافع، المعز، المذل، السميع، البصير، الحكيم، العدل، اللطيف، الخبير، الحليم، العظيم، الغفور، الشكور، العلي، الكبير، الحفيظ، المغني. « وقال صفوان في حديثه: المقيت، وإليه ذهب أبو بكر محمد بن إسحاق في مختصر الصحيح الحسين، الجليل، الكريم، الرقيب، المجيب، الواسع، الحكيم، الودود، المجيد، الباعث، الشهيد، الحق، الوكيل، القوي، المتين، الولي، الحيند، المخصي، المبدي، المعيد، المخيي، المبيث، الحفي، القيوم، الواحد، الساجد، الواصل، الصمد، القادر، المقتدر، المقدم، المؤخر، الأول، الآخر، الظاهر، الباطن، الوالي، المتعالي، البر، التواب، المنتقم، العفو، الرؤوف، مالك، الملك، ذو الجلال والإكرام، المقسط، الجامع، الغني، المغني، المانع، الضار، النافع، التور، الهادي، البديع، الباقي، الوارث، الرشيد، الصبور. المستدرک علی الصحیحین للحاکم کتاب الإیمان رقم الحدیث ۴۱ وقال الحاکم: هذا حديث قد خرجناه في الصحيحين بأسانيد صحيحة دون ذكر الأسماء فيه. صحيح ابن حبان محققا ذكر تفصيل الأسماء التي يدخل الله مخصيها الجنة رقم الحدیث ۸۰۸، السنن الكبرى للبيهقي رقم الحدیث ۱۹۸۱۷، شعب الإیمان رقم الحدیث ۱۰۱، شرح السنة للبهوي رقم الحدیث ۱۲۵۷، سنن الترمذي رقم الحدیث ۳۵۰۷.

(۱) عن ابن مسعود رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: « ما قال عبد قط إذا أصابه هم أو حزن: اللهم إني عبدك ابن عبدك ابن أمك، ناصيتي بيدك، ماض في حكمك، عدل في قضاؤك، أسألك بكل اسم هو لك، سئيت به نفسك، أو أنزلته في كتابك، أو علمته أحدا من خلقك، أو استأثرت به في علم الغيب عندك، أن تجعل القرآن ربيع قلبي، ونور بصري، وجلاء حزني، وذهاب همي، إلا أذهب الله همه وأبدله مكان حزنه فرحاً. قالوا: يا رسول الله! ينبغي لنا أن نتعلم هذه الكلمات؟ قال: « أجل، ينبغي لمن سمعهن أن يتعلمهن ». إسناده صحيح. رجاله رجال الصحيح. صحيح ابن حبان محققا ذكر الأمر لمن أصابه حزن أن يسأل الله ذهابه عنه وإبداله إياه فرحاً رقم الحدیث ۹۷۲.

په دې محای کې د مذکوره حدیث مطلب دادی چې څوک د الله تعالی همدا نهه نوي (۹۹) نومونه یاد کړي ، ددې په مقتضاً باندې عمل او کړي ، او په دې نومونو سره دُعا او غواړي نو الله تعالی به داسې کس جنت ته داخل کړي . (۱)

په درود شریف ویلو سره د جنت مستحق کیدل

څوک چې په نبی علیه السلام باندې درود شریف وایي نو په دې سره دا کس د جنت مستحق گرځي ، ځکه په احادیثو کې راځي چې څوک د نبی کریم صلی الله علیه وسلم نوم مبارک واورې او درود شریف اونه وایي نو ده د جنت لاره خطا کړه ، نو چې کله په درود شریف نه ویلو سره د جنت لاره خطا کیږي نو لازمي خبره ده چې په درود شریف ویلو سره به انسان جنت ته داخلېږي .

هغه حدیث دادی ، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي :

مَنْ نَسِيَ الصَّلَاةَ عَلَيَّ خَطِيئَتِيَّ الْجَنَّةِ . (۲)

څوک چې په ما باندې درود ویل هیر کړي نو هغه د جنت لاره خطا کړه .

په یو بل حدیث کې ذکر دي ، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي :

مَنْ ذَكَرْتُ عِنْدَهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ خَطِيئَتِيَّ الْجَنَّةِ . (۳)

د چا د وړاندې چې زما ذکر اوشي او هغه په ما باندې درود اونه وایي نو ده د جنت لاره خطا کړه .

(۱) الطريق الى الجنة ص ۱۱۸ .

(۲) سنن ابن ماجه كتاب إقامة الصلاة ، والسنة فيها باب الصلاة على النبي صلى الله عليه وسلم رقم الحديث ۹۰۸ قال الالبالي : حسن صحيح . مصنف ابن ابي شيبة رقم الحديث ۳۱۷۹۳ ، المعجم الكبير للطبراني رقم الحديث ۱۲۸۱۹ ، شعب الايمان رقم الحديث ۱۴۷۲ ، كنز العمال رقم الحديث ۲۱۵۸ ، الترغيب والترهيب لغوام السنة رقم الحديث ۱۶۸۵ ، الزواجر ج ۱ ص ۱۹۱ .

(۳) شعب الايمان تعظيم النبي صلى الله عليه وسلم وتوقيره صلى الله عليه وسلم رقم الحديث ۱۴۷۲ ، الترغيب والترهيب للمندري رقم الحديث ۲۵۹۸ ، الزواجر ج ۱ ص ۱۹۱ ، كنز العمال رقم الحديث ۲۱۶۰ .

د قرآن کریم زده کوونکي ، بل ته خودونکي ، او په دې باندې عمل کوونکي د پاره د جنت زیرې

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمائي:

أَلَا مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ وَعَمِلَ بِمَا فِيهِ فَأَنَا لَهُ سَائِقٌ إِلَى الْجَنَّةِ وَدَلِيلٌ إِلَى الْجَنَّةِ.

خبردار ، چا چې قرآن کریم اولوست ، بل ته یې اوخود ، او په دې کې چې کوم احکامات دي په هغې باندې یې عمل اوکړو نوزه به دده د پاره د جنت بوتلونکې شم ، او دده د پاره به دلیل (یعنی رهبري کوونکې) جوړ شم . (۱)

د سورة الإخلاص په ویلو سره جنت واجب کیدل

په ترمذي شریف او نسائي شریف کې دا حدیث ذکر دی ، حضرت ابوهريرة رضی الله عنه فرمائي چې زه د رسول الله صلى الله عليه وسلم سره روان ووم ، دوی د یو سړي نه واریدل چې سورة الإخلاص (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ، اللَّهُ الصَّمَدُ...) یې ویل ، نور رسول الله صلى الله عليه وسلم او فرمايل:

وَجَبَتْ . (دده د پاره) واجب شو .

ما ورنه پوښتنه اوکره : شه شی واجب شو ؟

نبي عليه السلام او فرمايل : الْجَنَّةُ . دده د پاره جنت واجب شو . (۲)

(۱) کنز العمال رقم الحديث ۲۳۷۵ الباب السابع : في تلاوة القرآن وفضائله الفصل الأول: في فضائله ، في فضائل تلاوة القرآن .

وفي رواية : من تعلم القرآن وعلمه وأخذ بما فيه كان له شفيعاً ودليلاً إلى الجنة . رواه ابن عساکر عن أبي هذبة عن أس . کنز العمال رقم الحديث ۲۳۷۶ الباب السابع : في تلاوة القرآن وفضائله الفصل الأول: في فضائله ، في فضائل تلاوة القرآن .

(۲) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه . قَالَ: أَقْبَلْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَمِعَ رَجُلًا يَقْرَأُ: قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ، اللَّهُ الصَّمَدُ... فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَجَبَتْ. قُلْتُ: مَا وَجَبَتْ؟ قَالَ: الْجَنَّةُ. سنن الترمذي رقم الحديث ۲۸۹۷ وقال الترمذي: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ . وقال الالباني: صحيح . سنن النسائي رقم الحديث ۹۹۴

(نوبت: په ځنې کتابونو کې دا حدیث د نورې اضافې سره هم ذکر دی) . (۱)

لس (۱۰) پېرې سوره اِخْلَاص و یلو سره په جنت کې یو محل جوړیدل

یو حدیث کې راځي ، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي : شوک چې قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ ... (یعنی سوره اِخْلَاص) لس (۱۰) پېرې او وایي نو دده د پاره په جنت کې یو محل جوړ کړې شي ، شوک یې چې شل (۲۰) پېرې او وایي نو دده د پاره په جنت کې دوه محلونه جوړ کړې شي ، او شوک یې چې دیرش (۳۰) پېرې او وایي نو دده د پاره په جنت کې درې (۳) محلونه جوړ کړې شي .

(دې آوریدو سره) حضرت عمر رضی الله عنه او فرمایي :

وَاللّٰهُ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ اِذَنْ لَنَكْتُمَنَّ قُصُوْرَنَا .

ای د الله رسول له ! قسم په الله چې بیا خوبه مونږ په جنت کې دیر محلونه جوړ کړو .

رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته او فرمایي :

اللّٰهُ اَوْسَعُ مِنْ ذٰلِكَ .

الله تعالی د دینهم د زیات رحم او ورکړې والهدی . (۲)

(۱) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ . قَالَ : أَقْبَلْتُ مَعَ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَبَّحَ رَجُلًا يَقْرَأُ { قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ } . اللَّهُ الصَّمَدُ . لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ . وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ } فَقَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « وَجَبَتْ » فَسَأَلْتُهُ : مَاذَا يَا رَسُولَ اللهِ ؟ قَالَ : « الْجَنَّةُ » قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ رضی الله عنه : فَأَرَدْتُ أَنْ أَذْهَبَ إِلَى الرَّجُلِ فَأَبْشَرَهُ . ثُمَّ قَرَيْتُ : أَنْ يَفُوْتَنِي الْغَدَاءُ مَعَ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَثَرْتُ الْغَدَاءَ . ثُمَّ ذَهَبْتُ إِلَى الرَّجُلِ فَوَجَدْتُهُ قَدْ ذَهَبَ . الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحِينَ لِلْحَاكِمِ رَقْمُ الْحَدِيثِ ۲۰۸۹ ، وَقَالَ الْحَاكِمُ : هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ إِسْنَادًا ، وَلَمْ يُخَرِّجَاهُ .

موطاء مالک کتاب القرآن باب ما جاء في قراءة قل هو الله أحد وتبارك الذي بيده الملك رقم الحديث ۱۷ . شعب الايمان رقم الحديث ۲۳۰۷ ، شرح السنة للبهوي رقم الحديث ۱۲۱۱ ، مسند البزار رقم الحديث ۸۷۸۴ .

(۲) عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ . قَالَ : إِنْ نَبِيَّ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : « مَنْ قَرَأَ قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ عَشْرَ مَرَّاتٍ .

بُنِي لَهُ بِهَا قَصْرٌ فِي الْجَنَّةِ . وَمَنْ قَرَأَهَا عِشْرِينَ مَرَّةً بُنِيَ لَهُ بِهَا قَصْرَانِ فِي الْجَنَّةِ . وَمَنْ قَرَأَهَا ثَلَاثِينَ مَرَّةً بُنِيَ لَهُ بِهَا ثَلَاثَةُ قُصُورٍ فِي الْجَنَّةِ » . فَقَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رضی الله عنه : وَاللّٰهُ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ اِذَنْ لَنَكْتُمَنَّ قُصُوْرَنَا . فَقَالَ رَسُولُ

اللّٰهُ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « اللَّهُ اَوْسَعُ مِنْ ذٰلِكَ » . سنن الدارمي ومن كتاب فضائل القرآن ←←←←←

سورة الملک ویلوسره جنت تہ داخلیدل

شوڪ چہ د سورة الملک (تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ ...) تلاوت كوي نو دا به د قیامت په ورځ د ویونکی شفاعت كوي ، او جنت تہ به یې داخلوي .
رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي :

إِنَّ سُورَةَ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مَا هِيَ إِلَّا ثَلَاثُونَ آيَةً شَفَعَتْ لِرَجُلٍ فَأُخْرِجَتْهُ مِنَ النَّارِ
وَأُدْخِلَتْهُ الْجَنَّةَ .

یېشکه د الله تعالی کتاب (قرآن کریم) کې یو سورة دی چې صرف دیرش (۳۰) آیتونه یې دي ، دې سورة د یو سړي سفارش او کړو ، د جهنم نه یې را اوویست ، او جنت تہ یې داخل کړو . (۱)

دا سورة الملک دی ، لکه په نورو آحادیثو کې صراحت ددې تذکره شته . (۲)

← ← ← باب: فِي فَضْلِ قُلِّ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ رَقْمُ الْحَدِيثِ ۳۴۷۲ ، مشكاة المصابيح كِتَابُ فَضَائِلِ الْقُرْآنِ رَقْمُ الْحَدِيثِ ۲۱۸۵ (۷۷) .

(اللَّهُ أَوْسَعُ) ، أَبِي أَكْثَرُ عَطَاءٌ (مِنْ ذَلِكَ) أَوْ قُدْرَتُهُ وَرَحْمَتُهُ أَوْسَعُ فَلَا تَعْجَبْ ، وَمِنْ الْعَجِيبِ خَلَطَ ابْنُ حَجْرٍ بَيْنَ الْقَوْلَيْنِ وَتَلْفِيْقَهُمَا حَيْثُ قَالَ: أَبِي قُدْرَتُهُ أَكْثَرُ عَطَاءٌ . مِرْقَاةُ الْمَفَاتِيحِ شَرْحُ مَشْكَاةِ الْمَصَابِيحِ ج ۴ ص ۱۴۹۴ كِتَابُ فَضَائِلِ الْقُرْآنِ

(۱) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، قَالَ: « إِنَّ سُورَةَ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مَا هِيَ إِلَّا ثَلَاثُونَ آيَةً شَفَعَتْ لِرَجُلٍ فَأُخْرِجَتْهُ مِنَ النَّارِ وَأُدْخِلَتْهُ الْجَنَّةَ » . الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحِينَ لِلْحَاكِمِ كِتَابُ التَّفْسِيرِ تَفْسِيرُ سُورَةِ الْمَلِكِ رَقْمُ الْحَدِيثِ ۳۸۳۸ ، وَقَالَ الْحَاكِمُ: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ الْإِسْنَادِ وَلَمْ يُخَرِّجَاهُ ، وَقَدْ سَقَطَ لِي فِي سَمَاعِي هَذَا الْحَرْفُ وَهِيَ سُورَةُ الْمَلِكِ " . وَقَالَ الذَّهَبِيُّ: صَحِيحٌ . كُنزُ الْعَمَالِ رَقْمُ الْحَدِيثِ ۲۶۴۶ ،

(۲) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ سُورَةَ مِنَ الْقُرْآنِ ثَلَاثُونَ آيَةً شَفَعَتْ لِرَجُلٍ حَتَّى غُفِرَ لَهُ ، وَهِيَ سُورَةُ تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ . سنن الترمذي رَقْمُ الْحَدِيثِ ۲۸۹۱ ، وَقَالَ التِّرْمِذِيُّ: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ . الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحِينَ لِلْحَاكِمِ رَقْمُ الْحَدِيثِ ۲۰۷۵ ، وَقَالَ الْحَاكِمُ: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ الْإِسْنَادِ ، وَلَمْ يُخَرِّجَاهُ . مسند احمد مخرجا رَقْمُ الْحَدِيثِ ۷۹۷۵ ، شرح السنة للبهري ج ۴ ص ۴۷۳ ، مشكاة المصابيح رَقْمُ الْحَدِيثِ ۲۱۵۳ (۲۵) . ← ← ← ←

د قرآن کریم د هر آیت په عوض کې په جنت کې درجې اوچتیدل

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي :

مَنْ قَرَأَ آيَةً مِنَ الْقُرْآنِ كَانَتْ لَهُ دَرَجَةٌ مِنَ الْجَنَّةِ وَمِصْبَاحًا مِنْ نُورٍ .

چا چې د قرآن کریم یو آیت اولوست نو دده د پاره به (د دې په عوض کې) په جنت کې یوه درجه اوچتیري ، او (دده د پاره به) د نور یوه دیوه وي . (۱)

د حافظ قرآن د پاره د آیتونو لوستلو په مقدار په جنت کې

درجې اوچتیدل

د ابوداؤد شریف حدیث دی ، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي :

يُقَالُ لِصَاحِبِ الْقُرْآنِ : اِقْرَأْ ، وَارْتَقِ ، وَرَتِّلْ كَمَا كُنْتَ تُرْتِّلُ فِي الدُّنْيَا ، فَإِنَّ مَنزِلَكَ عِنْدَ

آخِرِ آيَةٍ تَقْرُؤُهَا . (۲)

د قیامت په ورځ به صاحب قرآن ته وویلې شي : ته قرآن کریم کوله او د جنت په درجو

←←← د حضرت ابوهریره رضی الله عنه نه روایت دی ، چې رسول الله صلی الله علیه وسلم او فرمایي : بیشکه په قرآن کریم کې یو سوره دی چې په هغې کې دیرش (۳۰) آیتونه دي ، دې سوره د یو کس د پاره د الله ﷻ په حضور کې شفاعت وکړو تر دې پورې چې دې کس ته بخنه وکړې شوه ، او هغه سوره " تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ " (یعنی سوره الملک) دی .

(۱) شعب الایمان رقم الحدیث ۱۸۴۵ ، کنز العمال ج ۱ ص ۲۷۴ رقم الحدیث ۲۴۴۸ ط . دارالکتب العلمیة بیروت .

(۲) سنن ابی داؤد باب استیحباب التزییل فی القراءۃ رقم الحدیث ۱۴۶۴ قال الالبانی : حسن صحیح . سنن الترمذی

أبواب فضائل القرآن عن رسول الله صلى الله عليه وسلم رقم الحدیث ۲۹۱۴ وقال الترمذی : هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ .

مشکوٰة المصابیح کتاب فضائل القرآن الفصل الثانی حدیث ۲۵ .

وفي رواية : عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « يُقَالُ لِصَاحِبِ الْقُرْآنِ إِذَا

دَخَلَ الْجَنَّةَ اِقْرَأْ وَاصْعَدْ ، فَيَقْرَأُ وَيَصْعَدُ بِكُلِّ آيَةٍ دَرَجَةٌ حَتَّى يَقْرَأَ آخِرَ شَيْءٍ مَعَهُ » . رواه ابن ماجه باب أبواب

القرآن رقم الحدیث ۳۷۸۰ ، واحمد فی مسنده ، وصححه الشيخ الالبانی فی السلسلة الصحيحة رقم الحدیث ۲۲۴۰ ،

کنز العمال رقم الحدیث ۲۳۳۱ .

خپجہ ، او په دُنیا کې چې څنگه تا په مزه مزه (صحيح تجويد سره) لوستلو نو هماغه شان تلاوت کوه ، بیشکه ستا منزل (د اوسیدو ځای) به هغه آخري آیت وي چې ته یې لولی . (یعنی چیرته چې آخري آیت ختم شو هلته به ستا د اوسیدو ځای وي) .

فائده : صاحب قرآن چې د قرآن کریم څومره آیتونه لولي په هماغه مقدار به په جنت کې دده درجې او چتولې شي .

په یو روایت کې راغلي چې د قرآن کریم څومره آیتونه دي په هماغه مقدار د جنت درجې دي ، که یو کس ټول قرآن اولولي نو هغه به د جنت په اوچته درجه باندي وي . رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي :

إِنَّ عَدَدَ دَرَجِ الْجَنَّةِ عَدَدَ آيِ الْقُرْآنِ فَمَنْ دَخَلَ الْجَنَّةَ مِمَّنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ لَمْ يَكُنْ فَوْقَهُ أَحَدٌ . (۱)

بیشکه د جنت د درجو تعداد د قرآن کریم د آیتونو د تعداد برابر دی (یعنی چې څومره د قرآن کریم آیتونه دي په هماغه مقدار د جنت درجې دي) ، پس د قرآن کریم په حافظانو کې چې څوک جنت ته داخل شو او ده پوره قرآن اولوست نو (د انبیاء کرامو نه علاوه په نورو امتیانو کې) دده نه پورته به (په درجه کې) بل هیڅوک نه وي .

د روژې نیولو په وجه جنت ته داخلیدل

د فرضي روژو نیولو په وجه انسان د جنت مستحق گرځي ، بلکه د جنت په اتو (۸) دروازو کې یوه دروازه ”ریان“ ده چې په دې به صرف روژه دار جنت ته داخلېږي .

۱ . د بخاري شریف حدیث دی ، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي :

(۱) کنز العمال رقم الحديث ۲۲۷۲ ، ۲۴۲۴ ، ومثل هذا الحديث رواه البيهقي في شعب الايمان .

امام رازي رحمه الله په تفسير کبير کې ذکر کړي : قَالَ أَبُو سُلَيْمَانَ الْخَطَّابِيُّ : جَاءَ فِي الْأَكْبَرِ : أَنَّ عَدَدَ آيِ الْقُرْآنِ عَلَى عَدَدِ دَرَجِ الْجَنَّةِ ، يُقَالُ لِلْقَارِي : اقْرَأْ وَارْقَ فِي الدَّرَجِ عَلَى عَدَدِ مَا كُنْتَ تَقْرَأُ مِنَ الْقُرْآنِ ، فَمَنْ اسْتَوَى قِرَاءَةً جَمِيعِ آيِ الْقُرْآنِ اسْتَوَى عَلَى أَقْصَى الْجَنَّةِ . تفسير الرازي ۱ / ۲۹ ، وَبَقِيَ مِنْ مَسَائِلِ الْفَائِزَةِ أَشْيَاءُ نَذَكُرُهَا هَاهُنَا : السَّنَةُ فِي الْقِرَاءَةِ السَّأَلَةُ الثَّامِنَةَ . هَكَذَا ذَكَرَ فِي الْمُتَجَرِّدِ الرَّابِعِ فِي نَوَابِ الْعَمَلِ الصَّالِحِ ص ۲۵۹ .

فِي الْجَنَّةِ ثَمَانِيَةَ أَبْوَابٍ. فِيهَا بَابٌ يُسَمَّى الرَّيَّانَ، لَا يَدْخُلُهُ إِلَّا الصَّائِمُونَ. (۱)

د جنت آته (۸) دروازې دي په هغې کې د یوې دروازې نوم "رَيَّان" دی ، په دې دروازه به صرف روژه دار (جنت ته) داخلېږي .

۲. د بخاري شريف او مسلم شريف په یو بل حدیث کې د دې خبرې پوره تشریح ذکر ده ، نبی کریم علیه السلام فرمایي :

إِنَّ فِي الْجَنَّةِ بَابًا يُقَالُ لَهُ الرَّيَّانُ، يَدْخُلُ مِنْهُ الصَّائِمُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، لَا يَدْخُلُ مِنْهُ أَحَدٌ غَيْرُهُمْ، يُقَالُ: أَيُّنَ الصَّائِمُونَ؟ فَيَقُومُونَ لَا يَدْخُلُ مِنْهُ أَحَدٌ غَيْرُهُمْ، فَإِذَا دَخَلُوا أُغْلِقَ فَلَمْ يَدْخُلْ مِنْهُ أَحَدٌ. (۲)

بیشکه په جنت کې یوه دروازه ده چې هغې ته "رَيَّان" وایي ، د قیامت په ورځ به په دې دروازه باندې (جنت ته) صرف روژه دار داخلېږي ، د روژه دارو نه علاوه به په دې باندې بل هیڅوک نه داخلېږي ، آواز به او کړې شي چې :

أَيُّنَ الصَّائِمُونَ؟ روژه دار چیرته دي؟

نور روژه دار به پاڅي (صرف دوی به په دې دروازه جنت ته داخل شي) ، په دې دروازه به د دوی نه علاوه بل هیڅوک نشي داخلیدی ، پس کله چې دوی داخل شي نو دا دروازه به بنده کړې شي ، او بل هیڅوک به پرې داخل نه شي .

۳ . حضرت ابو امامة رضي الله عنه فرمایي چې ما نبی علیه السلام ته عرض او کړو :

(۱) صحیح البخاري کتاب بَدَائِعِ الْخَلْقِ بَابُ صِفَةِ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ رقم الحديث ۳۲۵۷ ، مشكاة المصابيح کتاب الصوم

الفصل الاول رقم الحديث ۱۹۵۷ (۲) ، السنن الكبرى للبيهقي رقم ۸۵۱۲ ، شعب الايمان رقم ۳۳۱۱ .

وفي رواية الدارمي: لِلْجَنَّةِ ثَمَانِيَةَ أَبْوَابٍ...

(۲) صحیح البخاري کتاب الصَّوْمِ بَابُ: الرَّيَّانُ لِلصَّائِمِينَ رقم الحديث ۱۸۹۶ ، صحیح مسلم کتاب الصِّيَامِ بَابُ فَضْلِ

الصِّيَامِ رقم الحديث ۱۶۶ (۱۱۵۲) ، صحیح ابن حبان رقم ۳۴۲۰ ، المعجم الكبير للطبراني رقم ۵۹۶۹ ، صحیح الترغيب

والترهيب کتاب الصوم الترغيب في الصوم مطلقا رقم الحديث ۹۷۹ (۲)

.... فَمُرِّنِي بِعَمَلٍ أَدْخُلُ بِهِ الْجَنَّةَ .

ای د الله رسول له ! ماته داسې عمل او بڼایه چې د هغې په وجه زه جنت ته داخل شم .
نبي عليه السلام (راته) او فرمايل :

عَلَيْكَ بِالصَّوْمِ فَإِنَّهُ لَا مِثْلَ لَهُ .

ته په حان باندې روژه لازم کړه (یعنی روژې نیسه) ؛ حکم د دې برابر هېڅ عمل نشته . (۱)

(نوبت : په احادیثو مبارکه و کې لکه څرنګې چې په فرضي روژو نیولو باندې د جنت خوشخبري راغلی ، نو همدغه شان په بعضې نفلي روژو نیولو باندې هم د جنت خوشخبري راغلی) . (۲)

(۱) پوره حدیث داسې دی : عَنْ أَبِي أَمَامَةَ رضي الله عنه . قَالَ : أُنشَأَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَيْشًا . فَأَتَيْتُهُ . فَقُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ! ادْعُ اللَّهَ لِي بِالشَّهَادَةِ . قَالَ : "اللَّهُمَّ سَلِّمْهُمْ وَعَنْتَهُمْ" . فَعَزَّوْنَا . فَسَلِّمْنَا وَعَنْتَنَا . حَتَّى ذَكَرَ ذَلِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ . قَالَ : ثُمَّ أَتَيْتُهُ . فَقُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ! إِنِّي أَكَيْتُكَ تَتْرَى ثَلَاثَ مَرَّاتٍ . أَسْأَلُكَ أَنْ تَدْعُو لِي بِالشَّهَادَةِ . فَقُلْتُ : "اللَّهُمَّ سَلِّمْهُمْ وَعَنْتَهُمْ" . فَسَلِّمْنَا وَعَنْتَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ . فَمُرِّنِي بِعَمَلٍ أَدْخُلُ بِهِ الْجَنَّةَ . فَقَالَ : "عَلَيْكَ بِالصَّوْمِ . فَإِنَّهُ لَا مِثْلَ لَهُ" . قَالَ : فَكَانَ أَبُو أَمَامَةَ لَا يَرَى فِي بَيْتِهِ الدُّخَانَ نَهَارًا إِلَّا إِذَا نَزَلَ بِهِمْ ضَيْفٌ . فَإِذَا رَأَوْا الدُّخَانَ نَهَارًا عَرَفُوا أَنَّهُ قَدْ اغْتَرَاهُمْ ضَيْفٌ . صحيح ابن حبان محققا كتاب الصوم باب فضل الصوم ذكره البَيَّانُ بِأَنَّ الصَّوْمَ لَا يَغْدِلُهُ شَيْءٌ مِنَ الطَّاعَاتِ رقم الحديث ۳۴۲۵ إسناده صحيح على شرط مسلم . رجاله ثقات رجال الشيخين . مصنف ابن أبي شيبة رقم الحديث ۸۸۹۵ ، صحيح الترغيب والترهيب رقم الحديث ۹۸۶ (۹) .

(۲) لکه په یو حدیث کې د چهارشنبې ، زیارت ، او جمعې په ورځ نفلي روژه نیولو فضیلت بیان شوی ، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي :

مَنْ صَامَ الْأَرْبَعَاءَ وَالْخَمِيسَ وَالْجُمُعَةَ . بَنَى اللَّهُ لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ .

څوک چې د چهارشنبې ، زیارت ، او جمعې په ورځ نفلي روژه او نیسي نو الله تعالی به ده ته په جنت کې کور جوړ کړي .

مجمع الاوسط باب الألف من أسئله أخذ رقم الحديث ۲۵۳ ، شعب الایمان رقم الحديث ۳۵۹۰ ، الترغيب والترهيب للمندري رقم الحديث ۱۵۷۶ ، مجمع الزوائد رقم الحديث ۵۲۰۷ ، كنز العمال رقم الحديث ۲۴۱۶۹ .

نوبت : دې حدیث ته علماؤ ضعیف ویلی خو په ضعیف حدیث کې چې کله خپل شرائط برابر وي نو صرف په فضائلو کې معتبر وي . ابو الشمس علی عنه .

د زکوة ور کولو په وجه د جنت مستحق کيدل

کوم خلق چې د خپل مال نه فرضي زکوة اوباسي نو الله تعالی د داسې خلقو سره د جنت وعده کړې:

۱. الله تعالی د سورة المؤمنون په اولو آیتونو کې د کامیابو مؤمنانو اووه صفتونه

ذکر کړي، په هغې کې یو صفت دا هم دی چې: ﴿ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ﴾ . (۱)

ترجمه: او کوم چې زکوة ورکونکي دي.

بیاددې صفتونو په آخر کې الله تعالی فرمایي:

﴿ اُولَئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ، الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴾ . (۲)

ترجمه: همدا خلق حقيقي وارثان دي کوم چې به جنت الفردوس په ميراث کې اخلي، او

دوی به په دې (جنت الفردوس) کې هميشه وي.

۲. همدارنگې بني اسرائيلو سره هم الله تعالی په نېکو اعمالو کولو، او زکوة ورکولو

سره د جنت وعده کړې وه: ﴿ وَلَاذْخِلَنَّكُمْ جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ... ﴾ . (۳)

(۱) هغه آیتونه دادي: ﴿ قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ، الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ، وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ، وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ﴾ . المؤمنون آیه ۱ ، ۲ ، ۳ ، ۴ .

ترجمه: بيشکه کامیابه شو هغه مؤمنان کوم چې په خپل مانځه کې عاجزي کوونکي دي، او کوم چې د فضول

خبرونه ځان ساتي، او کوم چې زکوة ورکونکي دي.

(۲) المؤمنون آیه ۱۰، ۱۱ .

(۳) الله ﷻ ددې خبرې تذکره په قرآن کریم کې داسې کړې: ﴿ وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ

الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّتٍ

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ... ﴾ . المائدة آیه ۱۲ .

ترجمه: او الله تعالی بني اسرائيلو ته فرمایلي وو: زه د تاسو سره یم که چیرته تاسو لمونځ قائم کړو، زکوة مو

اداء کړو، زما په پیغمبرانو مو ایمان راوړو، او (د دشمنانو په مقابل کې) تاسو د هغه مدد وکړو، او الله تعالی ته

مو قرض حسنه ورکړو، نو زه به ضرور له تاسو نه ستاسو گناهونه لرې کړم، او خامخا به تاسو داسې جنتونو ته

داخل کړم چې د هغې (د محلونو) لاندې به نهرونه بهیږي.

ترجمہ : او خامخا بہ تاسو داسی جنتونو ته داخل کرم چہی د هغہی (د اونو) لاندی بہ نہرونہ بهیری .

۳ . د بخاری شریف حدیث دی چہی رسول اللہ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ته یو کس راغی ، او ورتہ

وہ ویل : أَخْبِرْنِي بِعَمَلٍ يُدْخِلُنِي الْجَنَّةَ؟

ماتہ داسی یو عمل اوبنایہ چہی ما جنت ته داخل کری .

نبی علیہ السلام ورتہ وفرمایل

تَعْبُدُ اللَّهَ لَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا ، وَتُقِيمُ الصَّلَاةَ ، وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ وَتَصِلُ الرَّحِمَ . (۱)

صرف دیو اللہ ﷻ عبادت کوه ، شوک ورسره په عبادت کہی مه شریکوه ، مونخ اداء کوه ،

زکوٰۃ ورکوه ، او صلہ رحمی کوه (نو په دی کارونو کولو سره بہ جنت ته داخل شی) .

۴ . حضرت ابوہریرہ رضی اللہ عنہ وایی چہی یو اعرابی (د باندهی اوسیدونکہی) نبی علیہ

السلام ته راغی ، او ورتہ وہی ویل :

دُلْنِي عَلَى عَمَلٍ إِذَا عَمِلْتُهُ دَخَلْتُ الْجَنَّةَ؟

(اے د اللہ رسولہ !) ماتہ داسی یو عمل اوبنایہ چہی د هغہی په کولو سره زہ جنت ته

داخل شم .

رسول اللہ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ورتہ وفرمایل :

تَعْبُدُ اللَّهَ لَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا ، وَتُقِيمُ الصَّلَاةَ الْمَكْتُوبَةَ ، وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ الْمَفْرُوضَةَ ، وَتَصُومُ

رَمَضَانَ .

د اللہ داسی عبادت کوه چہی د هغه سره په عبادت کہی شوک مه شریکوه ، فرض لمونخ

کوه ، فرضی زکوٰۃ ورکوه ، او د رمضان روژہی نیسہ .

(۱) عَنْ أَبِي أَيُّوبَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ : أَنَّ رَجُلًا قَالَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : أَخْبِرْنِي بِعَمَلٍ يُدْخِلُنِي الْجَنَّةَ . قَالَ : مَا

لَهُ مَالَهُ . وَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « أَرَبَّ مَالَهُ . تَعْبُدُ اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا . وَتُقِيمُ الصَّلَاةَ . وَتُؤْتِي

الزَّكَاةَ . وَتَصِلُ الرَّحِمَ » . صحيح البخاري كتاب الزكاة باب وجوب الزكاة رقم الحديث ۱۳۹۶ . صحيح مسلم

كتاب الإيمان باب بيان الإيمان الذي يدخل به الجنة وأن من تشكق بنا أمر به دخل الجنة رقم الحديث ۱۵ (۱۴) .

دې اعرابي چې دا خبره واوریده نو وې ويل :

وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا أُزِيدُ عَلَى هَذَا .

زما دې قسم وي په هغه ذات د چا په قبضه کې چې زما ساه ده چې په دې کې به زيادت نه کومه (او نه به د دينه کمې کوم) .

کله چې دا اعرابي د دې مجلس نه لاړو نو رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وفرمايل :

مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى رَجُلٍ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَلْيَنْظُرْ إِلَى هَذَا .

د چا چې دا خوښه وي چې يو جنتي سړي ته اوگوري نو هغه دې دې اعرابي ته اوگوري . (۱)

۵ . حضرت ابوهريرة رضي الله عنه فرمايي چې د رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سره کوم صحابه کرام ناست

وو نو هغوی ته يې وفرمايل :

أَكْفَلُوا لِي بِسِتِّ أَكْفَلُ لَكُمْ بِالْجَنَّةِ .

تاسو ماته د شپږو (۶) شيانو ضمانت راکړئ (چې د دې حفاظت به کوي) نوزه به تاسو ته د

جنت ضمانت درکړم .

حضرت ابوهريرة رضي الله عنه وايي چې ما ورنه پوښتنه او کره هغه شپږ شيان کوم دي ؟ نو رسول الله

(۱) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ أَعْرَابِيًّا أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. فَقَالَ: دُلَّنِي عَلَى عَمَلٍ إِذَا عَمِلْتُهُ

دَخَلْتُ الْجَنَّةَ. قَالَ: «تَعْبُدُ اللَّهَ لَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا، وَتُقِيمُ الصَّلَاةَ الْمَكْتُوبَةَ، وَتُؤَدِّي الزَّكَاةَ الْمَفْرُوضَةَ، وَتَصُومُ

رَمَضَانَ» قَالَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا أُزِيدُ عَلَى هَذَا. فَلَمَّا وُلِّي، قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ سَرَّهُ أَنْ

يَنْظُرَ إِلَى رَجُلٍ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، فَلْيَنْظُرْ إِلَى هَذَا» . صحيح البخاري كتاب الزكاة باب وجوب الزكاة رقم الحديث

۱۳۹۷ . صحيح مسلم كتاب الإيمان باب بيان الإيمان الذي يدخل به الجنة. وَأَنَّ مَنْ تَمَسَّكَ بِمَا أَمَرَ بِهِ دَخَلَ الْجَنَّةَ رقم

الحديث ۱۵ (۱۳) .

وفي رواية: عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رضي الله عنه قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَخْبِرْنِي بِعَمَلٍ يُدْخِلُنِي الْجَنَّةَ وَيُبَاعِدُنِي مِنَ النَّارِ.

قَالَ: لَقَدْ سَأَلْتَ عَنْ عَظِيمٍ وَإِنَّهُ لَيْسَ بِشَيْءٍ عَلَى مَنْ يَسْرَهُ اللَّهُ (تَعَالَى) عَلَيْهِ. تَعْبُدُ اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُ بِهِ (شَيْئًا)

وَتُقِيمُ الصَّلَاةَ وَتُؤَدِّي الزَّكَاةَ وَتَصُومُ رَمَضَانَ وَتَحُجُّ الْبَيْتَ. رواه احمد ۵/ ۲۳۱، ۲۳۷، والترمذي وصححه، والنسائي

وابن ماجه، والمنذري في الترغيب ۱/ ۵۱۷، ۳/ ۵۲۸ .

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَاتَهُ وَفَرَمَائِلَ :

الصَّلَاةُ وَالزَّكَاةُ وَالْأَمَانَةُ وَالْفَرْجُ وَالْبَطْنُ وَاللِّسَانُ . (۱)

مونخ اداكول ، زكوة وركول ، د امانت حفاظت ، د شرمگاه حفاظت ، د خيتي حفاظت (د حرام خوراك نه) ، او د ژبي حفاظت (د دروغو ، غيبت ، چغل خوري او بهتان وغيره نه) .

۶ . په يوه موقع باندي نبي عليه السلام صحابه كرامو ته او فرمايل :

مَا مِنْ عَبْدٍ يُصَلِّي الصَّلَاةَ الْخَمْسَ وَيَصُومُ رَمَضَانَ ، وَيُخْرِجُ الزَّكَاةَ وَيَجْتَنِبُ الْكِبَائِرَ السَّبْعَ إِلَّا فُتِحَتْ لَهُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ ، وَقِيلَ لَهُ : ادْخُلْ بِسَلَامٍ .

كوم بنده چې د پنځو لمونځونو اهتمام كوي ، د رمضان روژې نيسي ، زكوة اداء كوي ، او د اووه (۷) لويو گناهونو نه ځان ساتي ، نو دده د پاره به د جنت دروازي پرانيستلې شي ، او ده ته به وويلې شي چې ” ته په سلامتيا سره جنت ته داخل شه “ . (۲)

د صدقې وركولو په وجه د جنت مستحق كيدل

۱ . په بخاري شريف او مسلم شريف كې يو حديث ذكر دى ، په هغې كې د جنت د اتو (۸)

دروازو ذكر دى ، او په هغې دروازو كې يوه دروازه د ” بَابُ الصَّدَقَةِ “ هم ده ، چې صدقه

(۱) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ قَالَ لِمَنْ حَوَّلَهُ (مِنْ أُمَّتِهِ) : اكْفُلُوا لِي بِسِتِّ أَكْفُلٍ لَكُمْ بِالْجَنَّةِ ، قُلْتُ مَا هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟ قَالَ : الصَّلَاةُ وَالزَّكَاةُ وَالْأَمَانَةُ وَالْفَرْجُ وَالْبَطْنُ وَاللِّسَانُ . رواه الهيثمي فى المجمع ۱/ ۲۹۳ ، ۳۰۱/ ۱۰ ، والمندري فى الترغيب ۳/ ۴ ، وابن كثير فى التفسير ۶/ ۴۴ ، والسيوطى فى الدر المنثور ۱/ ۲۴۶ ، ۲۹۵ ، المتجر الرابع فى لواب العمل الصالح ص ۱۲۷ ابواب الصدقات ثواب اداء الزكاة .

(۲) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ وَأَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَا : خَطَبَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ : وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ ، ثُمَّ أَكَبَّ . فَأَكَبَّ كُلُّ رَجُلٍ مِنَّا يَبْكِي لَا يَدْرِي عَلَى مَاذَا حَلَفَ ، ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ ، وَفِي وَجْهِهِ الْبُشْرَى ، وَكَانَتْ أَحَبُّ إِلَيْنَا مِنْ حُمْرِ النَّعَمِ ، قَالَ : مَا مِنْ عَبْدٍ يُصَلِّي الصَّلَاةَ الْخَمْسَ وَيَصُومُ رَمَضَانَ ، وَيُخْرِجُ الزَّكَاةَ وَيَجْتَنِبُ الْكِبَائِرَ السَّبْعَ إِلَّا فُتِحَتْ لَهُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ ، وَقِيلَ لَهُ ادْخُلْ بِسَلَامٍ . رواه النسائي فى الزكاة ۲ واللفظ له ، وابن ماجه وابن خزيمة وابن حبان والحاكم وقال صحيح الاسناد ، الترغيب والترهيب ۱/ ۵۲۸ ، السنن الكبرى للنسائي ج ۳ ص ۶ رقم الحديث ۲۲۳۰ .

ورکوونکي به په دې دروازه باندې جنت ته داخلېږي .

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي : وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الصَّدَقَةِ دُعِيَ مِنْ بَابِ الصَّدَقَةِ .

څوک چې صدقه ورکوي نو دا به د جنت د "بَابِ الصَّدَقَةِ" (يعنی د صدقې د دروازې) نه بللې شي (کومه چې به د صدقه ورکوونکو د پاره خاص وي ، او ده ته به وويلې شي : اي د الله ﷻ بنده ! ته په دې دروازه جنت ته داخل شه) . (۱)

۲ . رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي :

إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَيَدْخُلُ بِالْطَّعْمَةِ مِنَ الْخُبْزِ وَ قُبْصَةِ التَّمْرِ وَ مِثْلِهِ مِمَّا يَنْتَفِعُ بِهِ الْمِسْكِينُ ثَلَاثَةَ الْجَنَّةِ : رَبِّ الْبَيْتِ الْأَمْرِ بِهِ ، وَالزَّوْجَةَ تُصْلِحُهُ ، وَالْخَادِمَ الَّذِي يُتَاوَلُ الْمِسْكِينُ .

بيشکه الله ﷻ د خوراک په يوه نورې ، د قجورې په څه لږه حصه يا ددې په شان د بل يو خيز په کوم چې مسکين فايده اخلي ددې شيانو په صدقه کولو سره الله ﷻ درې (۳) کسان جنت ته داخلوي : يو د کور مالک ، کوم چې د صدقې ورکولو حکم کوي ، دويم هغه بي بي کومه چې دا خوراک تياروي ، او دريم هغه خادم کوم چې دا خوراک مسکين ته ورکوي . (۲)

(۱) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ . أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، قَالَ : " مَنْ أَنْفَقَ زَوْجَيْنِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ، تُؤَدِّي مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ : يَا عَبْدَ اللَّهِ ! هَذَا خَيْرٌ . فَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الصَّلَاةِ دُعِيَ مِنْ بَابِ الصَّلَاةِ ، وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الْجِهَادِ دُعِيَ مِنْ بَابِ الْجِهَادِ ، وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الصِّيَامِ دُعِيَ مِنْ بَابِ الرِّيَّانِ ، وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الصَّدَقَةِ دُعِيَ مِنْ بَابِ الصَّدَقَةِ " . فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا عَلَى مَنْ دُعِيَ مِنْ تِلْكَ الْأَبْوَابِ مِنْ هَرُورَةٍ . فَهَلْ يُدْعَى أَحَدٌ مِنْ تِلْكَ الْأَبْوَابِ كُلِّهَا . قَالَ : « نَعَمْ وَ أَرْجُو أَنْ تَكُونَ مِنْهُمْ » . صحيح البخاري كتاب الصوم باب : الرِّيَّانُ لِلصَّائِمِينَ رقم الحديث ۱۸۹۷ ، و رقم الحديث ۳۶۶۶ كتاب أصحاب النبي صلى الله عليه وسلم باب قول النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « لَوْ كُنْتُ مُتَّخِذًا خَلِيلًا » . صحيح مسلم كتاب الزَّكَاةِ باب مَنْ جَمَعَ الصَّدَقَةَ وَأَعْتَالَ الْبَيْزِ رقم الحديث ۸۵ (۱۰۲۷) .

(۲) رواه الطبرانی فی الاوسط والحاکم ۱۳۴/۳ ، والسيوطی فی الدرر ۳۵۵/۱ ، والمنذري فی الترغيب ۴/۲ ، والهندي فی الكنز ۱۶۱۶۷ ، المنجد الرابع فی ثواب العمل الصالح ص ۱۳۴ ، ۱۳۴ .

د مقبول حج په وجه د جنت مستحق کيدل

د بخاري شريف او مسلم شريف حديث دى ، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي :
 الْعُمْرَةُ إِلَى الْعُمْرَةِ كَفَّارَةٌ لِمَا بَيْنَهُمَا ، وَالْحَجُّ الْمَبْرُورُ لَيْسَ لَهُ جَزَاءٌ إِلَّا الْجَنَّةُ . (۱)
 يوه عمره تر د بلې عمرې پورې د ټولو هغه (صغيره) گناهونو د پاره كفاره ده كوم چې
 ددې دواړو په مينځ کې شوي وي ، او د مقبول حج بدله صرف او صرف جنت دى .
 يعنى په كوم حج کې چې ناجائز کارونه نه وي شوي نو د داسې حج بدله د جنت نه علاوه
 بل هيڅ خيزندى ، بلکه ددې په عوض کې به ورته الله ﷻ خامخا جنت ورکوي . (۲)

د والدينو د خدمت په وجه د جنت مستحق کيدل

۱ . د نسائي شريف حديث دى ، چې حضرت جاهمه رضي الله عنه نبي عليه السلام ته راغى ، او
 ورته وې فرمايل :

(۱) صحيح البخاري أبواب العمرة باب وجوب العمرة وفضلها رقم الحديث ۱۷۷۳ ، صحيح مسلم كتاب الحج باب في
 فضل الحج والعمرة . وَيَوْمَ عَرَفَةَ رقم الحديث ۴۳۷ (۱۳۴۹) ، مسند احمد رقم الحديث ۱۵۷۰۱ ، سنن الترمذي باب ما
 ذكر في فضل العمرة ، سنن ابن ماجه باب فضل الحج والعمرة رقم ۲۸۸۸ ، سنن النسائي فضل العمرة رقم ۲۶۲۹ ،
 صحيح ابن خزيمة رقم ۲۵۱۳ ، صحيح ابن حبان رقم ۳۶۹۶ ، شعب الایمان رقم ۳۷۹۷ ، مشكاة المصابيح كتاب
 الحج باب وجوب الحج وفضله رقم الحديث ۱۸۴۲ .

(۲) (لِمَا بَيْنَهُمَا) لما وقع بينهما من الذنوب الصغيرة . (الْمَبْرُورُ) المقبول وهو الذي لا يخالطه إثم مشتق من البر وهو
 الإحسان . تعليق مصطفى البغا على صحيح البخاري في تشریح حديث ۱۷۷۳ .
 د حج مبرور تعريف : (الْمَبْرُورُ) الأصح الأشهر أن المبرور هو الذي لا يخالطه إثم مأخوذ من البر وهو الطاعة وقيل
 هو المقبول ومن علامة القبول أن يرجع خيرا مما كان ولا يعاود المعاصي . شرح محمد فؤاد عبد الباقي علي صحيح مسلم
 في تشریح حديث ۴۳۷ (۱۳۴۹) .

وَالْأَصْحَحُ أَنَّ الْمَبْرُورَ هُوَ الَّذِي لَا يُخَالِطُهُ مَأْثَمٌ . الإيضاح في مناسك الحج والعمرة ۲۴/۱ .

چا د حج مبرور تعريف داسې كړى چې حاجي توبه او باسي ، حج كاملې طريقې سره اداء كړي ، په حج کې د گناهونو
 اوريا نه ځان اوساتي ، او د حج نه روستوژوند کې يې تبديلي راشي يعنى ديني حالت يې ښه شي . سائل رنعت قاسم
 ج ۵ ص ۸۲ مسائل حج ، آپ کے سائل ج ۴ ص ۲۵ ، فتاوى رحيمه ج ۳ ص ۱۱۴ .

يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَدْتُ أَنْ أُغْرُوَ وَقَدْ جِئْتُ أُسْتَشِيرُكَ .

ای د الله رسوله ! زه جهاد ته تلل غواړم ، او اوس ددې دپاره راغلي يم چې د تاسو نه مشوره واخلم .

نبي عليه السلام ورته او فرمايل : هَلْ لَكَ مِنْ أَمْرٍ ؟

آيا ستا مور ژوندي ده ؟

هغه ورته وويل : آو (ژوندي ده) . نبي عليه السلام ورته او فرمايل :

قَالَزْمُهَا، فَإِنَّ الْجَنَّةَ تَحْتَ رِجْلَيْهَا .

ته دهغې خدمت كوه ؛ ځكه جنت د هغې د قدمونو د لاندې دي . (يعني كه د هغې

خدمت دي او كړو نو دا به ستا دپاره د جنت تلو ذريعه شي) . (۱)

۲ . په يوروايت كې دي چې نبي عليه السلام د حضرت جاهمة رضي الله عنها نه دا پوښتنه او كړه :

أَلْكَ وَالِدَانِ ؟ آيا ستا مور او پلار ژوندي دي ؟

هغه ورته وويل : آو . پيغمبر عليه السلام ورته او فرمايل :

الزَّمَهُمَا فَإِنَّ الْجَنَّةَ تَحْتَ أَرْجُلَيْهِمَا .

د دوی خدمت په ځان باندې لازم كړه ؛ ځكه جنت د دوی د خپو لاندې دي . (۲)

۳ . حضرت عائشة رضي الله عنها فرمايي چې نبي كريم صلى الله عليه وسلم او فرمايل :

(۱) عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ جَاهِمَةَ السَّلَمِيِّ، أَنَّ جَاهِمَةَ رضي الله عنها جَاءَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَرَدْتُ أَنْ أُغْرُوَ وَقَدْ جِئْتُ أُسْتَشِيرُكَ، فَقَالَ: «هَلْ لَكَ مِنْ أَمْرٍ؟» قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: «قَالَزْمُهَا، فَإِنَّ الْجَنَّةَ تَحْتَ رِجْلَيْهَا» . سنن النسائي كتاب الجهاد الرخصة في التحليل لمن له والدة رقم الحديث ۳۱۰۴ ، شعب الايمان رقم الحديث ۷۴۴۸ ، و رقم الحديث ۷۴۴۹ .

(۲) عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ جَاهِمَةَ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أُسْتَشِيرُهُ فِي الْجِهَادِ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَلْكَ وَالِدَانِ؟» قُلْتُ: نَعَمْ. قَالَ: «الزَّمَهُمَا فَإِنَّ الْجَنَّةَ تَحْتَ أَرْجُلَيْهِمَا» . المعجم الكبير للطبراني باب الجيم جَاهِمَةُ أَبُو مُعَاوِيَةَ السَّلَمِيُّ رقم الحديث ۲۲۰۲ ، الترغيب والترهيب للمنذري رقم الحديث ۳۷۵۱ ، الزواجر ج ۲ ص ۱۱۹ ، المتجر الرابع في نواب العمل الصالح ص ۳۲۵ .

زہ بیگاہ شپہ اودہ شوم نوپہ خوب کھی جنت تہ داخل شوم ، ہلتہ مہی دیو قاری آواز
واورید چھی د قرآن کریم تلاوت یھی کولو ، ماد فرہنتونہ پوہنتنہ اوکرہ :

مَنْ هَذَا؟ داسری شوک دی؟

فرہنتور اتہ وویل : دا حارثہ بن نعمان دی .

نبی علیہ السلام صحابہ کرامو تہ او فرمایل :

كَذَلِكَ الْبِرُّ . د ا فضیلت انسان تہ د مور او پلار سرہ د نپکی کولو پہ وجہ حاصلی پھی .

او حارثہ بن نعمان رضی اللہ عنہ د خپلی مور سرہ دیر بنہ سلوک کوونکی و . (۱)

۴ . طہسئلہ بن میاس وایی چھی ما حضرت عبد اللہ بن عمر رضی اللہ عنہما تہ او فرمایل : د مانہ

شہ گناہونہ شوی ابن عمر رضی اللہ عنہما راتہ او فرمایل :

أَتَفَرَّقُ النَّارَ، وَتُحِبُّ أَنْ تَدْخُلَ الْجَنَّةَ؟

آیا تہ د جہنم د اور نہ یر پھی ، او دا خوبسوی چھی جنت تہ داخل شی؟

ما ورتہ وویل : او ، پہ اللہ قسم چھی زہ دا خوبسوم .

نو ہغہ راندہ پوہنتنہ اوکرہ : آیا ستا پلار ژوندی دی؟

ما ورتہ وویل : مور مہی ژوندی دہ .

نو ابن عمر رضی اللہ عنہما راتہ او فرمایل :

فَوَاللَّهِ لَوْ أَلْتَّ لَهَا الْكَلَامَ، وَأَطَعْتَهَا الطَّعَامَ لَتَدْخُلَنَّ الْجَنَّةَ مَا اجْتَنَبْتَ الْكَبَائِرَ .

قسم پہ اللہ ، کہ چیرتہ تہ د ہغھی سرہ پہ نرمی خبری او کرپی او پہ ہغھی باندی خوراک

(۱) عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " نِمْتُ فَرَأَيْتُنِي فِي الْجَنَّةِ فَسَمِعْتُ

صَوْتَ قَارِيٍّ يَقْرَأُ ، فَقُلْتُ : مَنْ هَذَا؟ قَالُوا : حَارِثَةُ بْنُ النُّعْمَانَ " فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « كَذَلِكَ

الْبِرُّ » وَكَانَ أَبْرَ النَّاسِ بِأَمْرِهِ . الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحِينَ لِلْحَاكِمِ كِتَابُ الْبِرِّ وَالصَّلَاةِ رَقْمُ الْحَدِيثِ ۷۲۴۷ وَقَالَ

الْحَاكِمُ : هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ وَلَمْ يُخْرَجْ جَاهُ بِهَذَا السِّيَاقِ . مُسْنَدُ أَحْمَدَ مَخْرَجًا رَقْمُ الْحَدِيثِ ۲۵۱۸۲ ، وَ

رَقْمُ الْحَدِيثِ ۲۵۳۳۷ ، السُّنَنِ الْكُبْرَى لِلنَّسَائِيِّ رَقْمُ الْحَدِيثِ ۸۱۷۶ ، صَحِيحُ ابْنِ حِبَّانَ مَحْفَقًا رَقْمُ الْحَدِيثِ ۷۰۱۵ ،

شُعَبُ الْإِيمَانِ رَقْمُ الْحَدِيثِ ۷۴۶۷ ، مَشْكَاهُ الْمَصَابِيحِ بِأَبِ الْبُرَاقِ رَقْمُ الْحَدِيثِ ۴۹۲۶ (۱۶) ، شَرْحُ السُّنَنِ لِلْبُخَارِيِّ

رَقْمُ الْحَدِيثِ ۳۴۱۸ .

او خوری نو خامخا به ته جنت ته داخل شی خو چې ترخو پورې د کبیره گناهونو نه خان ساتی. (۱)

۵. نبی علیه السلام په یوه موقع باندې او فرمایل:

الْجَنَّةُ تَحْتَ أَقْدَامِ الْأُمَّهَاتِ. (۲)

جنت د مورانو د قدمونو لاندې دی.

(یعنی کوم کس چې د خپلې مور سره احسان کوي نو الله جل جلاله به دا کس جنت ته داخل کړي).

د ابواسحاق اسفرائني واقعه

ابواسحاق اسفرائني رَحْمَةُ اللَّهِ دیر لوي بزرگ او غټ عالم تیر شوی ، دده معمول دا و چې د شپې به د مور او پلار خپو ته کیناست او هغوی له به یې د خپو چاپي کوله ، کله به یې چې مور او پلار اوده شونو دا به د هغې نه روستو خپل کټ ته اوخت ، او اوده به شو .

یو ځل یې مور له د خپو چاپي کوله نو د نبی کریم صلی الله علیه وسلم یو حدیث ورته رایاد شو چې پیغمبر علیه السلام فرمایي :

الْجَنَّةُ تَحْتَ أَقْدَامِ الْأُمَّهَاتِ. (۳)

(۱) قَالَ طَيْسَلَةُ بْنُ مَيَّاسٍ: كُنْتُ مَعَ النَّجْدَاتِ، فَأَصَبْتُ ذُنُوبًا لَا أَرَاهَا إِلَّا مِنَ الْكَبَائِرِ، فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: مَا هِيَ؟ قُلْتُ: كَذَا وَكَذَا، قَالَ: لَيْسَتْ هَذِهِ مِنَ الْكَبَائِرِ، هُنَّ تِسْعٌ: الْإِشْرَاقُ بِاللَّهِ، وَقَتْلُ نَسَمَةٍ، وَالْفِرَارُ مِنَ الرَّحْفِ، وَقَذْفُ الْمُحْصَنَةِ، وَאֲكُلُ الرِّبَا، وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ، وَالْحَادُّ فِي الْمَسْجِدِ، وَالذِّي يَسْتَسْخِرُ، وَبُكَاءُ الْوَالِدَيْنِ مِنَ الْعُقُوقِ. قَالَ لِي ابْنُ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَتَفَرَّقُ النَّارَ، وَتُحِبُّ أَنْ تَدْخُلَ الْجَنَّةَ؟ قُلْتُ: إِي وَاللَّهِ، قَالَ: أَحْيِي وَإِذِكَ؟ قُلْتُ: عِنْدِي أُمِّي، قَالَ: فَوَاللَّهِ لَوْ أَلْتِ لَهَا الْكَلَامَ، وَأَطَعْتَهَا الطَّعَامَ، لَتَدْخُلَنَّ الْجَنَّةَ مَا اجْتَنَبْتَ الْكَبَائِرَ. الادب المفرد مخرجا باب لين الكلام لوالديو رقم الحديث ۸ قال الالباني: صحيح. تفسیر ابن کثیر ج ۲ ص ۲۷۳ .

(۲) کنز العمال الباب الثامن فی بر الوالدین رقم الحديث ۴۵۴۳۹ ، الترغیب والترہیب لقوام السنۃ رقم الحديث ۴۴۷ ، الکبائر للدهبی ج ۱ ص ۴۲ ، مرقاة المفاتیح ج ۲ ص ۵۸۹ ، وج ۷ ص ۳۰۹۷ . نزہة الناظرین ص ۳۹۲ الباب الثالث عشر فی بر الوالدین ..

(۳) ووالدینی مرجع .

جنت د مورانو د قدمونو لاندې دی .

ددې حدیث مطلب دادی چې د مور خدمت او کره او ددې سره ښه سلوک او کره نو الله ﷻ به جنت درکړي . نو ده د خان سره سوچ او کړو چې راشه ، نن ددې حدیث په ظاهر باندې عمل او کره ، نور ایتیت شو او په خپله گیره باندې یې د مور د خپو نه گرد صفا کړو ، کله چې یې مور اوده شوه نو دې هم اوده شو .

دا چونکه غټ عالم و ، درس به یې کولو ، سهر وختي چې کله درس ته راغی نو یو شاگرد ورته وویل : جناب ! بیگاه شپه مې په خوب کې په ډیر ښائسته او ښکلي شکل کې اولیدی : چې یو ډیر ښکلي تک شین د میوونه ډک باغ دی او ته په کې روان وی ، چهل قدمي دې په کې کوله ، خو عجیبه دا وه چې ستا په گیره کې ډیرې ښائسته قیمتي ملغلرې ، لعلونه او جواهرات وو ، هغې رڼا کوله .

ده ورته وویل چې گوره ، نبی علیه السلام فرمایي : **الْجَنَّةُ تَحْتَ أَقْدَامِ الْأُمَّهَاتِ** .

جنت د مورانو د قدمونو لاندې دی . نو کوم کس چې د مور خدمت کوي الله ﷻ به هغه جنت ته بوځي ، نوزما دا معمول دی چې زه هره شپه د مور خدمت کوم ، نو دا تا چې زه په کوم ښکلي باغ کې ولیدم دا جنت دی ، دا زما یقین دی چې الله ﷻ به ماته جنت راکوي ، او دا زما په گیره کې چې دې کومې قیمتي ملغلرې ، یاقوت او جواهرات لیدلي چې هغې رڼا کوله نو دا مې بیگاه د حدیث په ظاهر باندې عمل کړی او په دې خپله گیره مې د مور خپې صفا کړي نو دا د هغې د خپو ډوره او گرد دی .

د حضرت حسن بصري رَحْمَهُ اللهُ واقعه

همدغه شان واقعه د حضرت حسن بصري رحمه الله په باره کې هم نقل ده ، دا هم ډیر غټ بزرگ او ولي الله تیر شوی ، دده پلار وفات شوې و ، او مور یې ژوندی وه ، دده دا عادت و چې کله به د ماسخوتن مانځه نه راغی نو د مور سره به ناست و او د مور د خوشحالی خبرې به یې کولی ، د هغې نه روستو به بیا خپلې کمرې له تللو ، کله به چې مور ورته وویل : بچیه ! ماله خوب راځي اوس ته لاړ شه . نو ده به د هغې لاس او خپې ښکل (چپ) کړی ، مور به ورته دُعا او کره او بیا به روان شو .

یوه شپه دده میلمانه راغلي وو نو د مابسخوتن مانځه روستو ورسره ناست و ، کله چې روستو د مور کمرې ته راغی نو هغه اوده شوې وه ، دې حیران شو چې دا خود غټ سعادت نه محروم شوم ځکه د مور د دعا او لاس خپې بشکلول رانه پاتې شو .

آخردا چې ډیر په خفیه او قلاړه طریقې سره راغی او خپله گیره یې د مور خپو سره مسه کړه ، موریې هم راوینښه نه شوه ، دا خپلې کمرې ته راغی ، کله چې سهر مانځه ته راغی ، د مانځه نه پس یو شاګرو رته وایي : ای حسن بصري !

رَأَيْتُ الْبَارِحَةَ كَانَتْ فِي لِحْيَتِكَ الْجَوَاهِرُ وَالْيَوَاقِيتُ وَالذَّرَرُ مُزَيَّنَةٌ لِحَيْتِكَ بِهَا .

بیګاه شپه مې په خوب کې اولیدی چې ستا په گیره کې جواهر ، یاقوت او ملغلرې دي او ستا گیره پرې ډیره مزینه او ښائسته ده .

ده ورته وویل : دا خو مې بیګاه شپه د مور خپو سره گیره لېولې وه ، د هغې دوره په کې غورځیدلې وه نو دا دوره د الله ﷻ په نزد یاقوت ، جواهر او ملغلرې دي .

د والدینو د خدمت په وجه په جنت کې د حضرت موسیٰ ﷺ ملګرتیا

علماؤ یوه واقعہ رانقل کړی چې یو ځل حضرت موسیٰ علیه السلام د خپل رب نه سوال اوکړو :

إِلٰهِي أَرِنِي جَلِيسِي فِي الْجَنَّةِ . اې الله ! ماته د جنت ملګرې په دنیا کې اوبښايه .

الله ﷻ ورته وفرمايل :

إِذْهَبْ إِلَى بَلَدٍ كَذَا تَجِدُ رَجُلًا قَصَابًا فَهُوَ رَفِيقُكَ فِي الْجَنَّةِ .

فلاني ښار ته لاړ شه هلته به یو قصاب او مومی هغه به په جنت کې ستا ملګرې وي . حضرت موسیٰ علیه السلام چې هلته (دکان ته) ورغی ، او هغه قصاب یې اولید ، چې اول یې یوه ښه د غوښې څه حصه راپریکړه او ځان سره یې محفوظه کینښوده ، کله چې کورته راروانیدو نو حضرت موسیٰ علیه السلام ته یې وویل :

يَا حَبِيبُ الْوَجْهِ ! هَلْ لَكَ أَنْ تَكُونَ فِي ضِيَاْفَتِي ؟

اې د ښائسته نوراني مخ خاونده ! تاسو ماته د میلستیا سعادت راکولې شی ؟ (چې د ماسره لار شی او زما میلمه شی ؟) .

حضرت موسیٰ علیه السلام ورته وفرماییل : آو .

نو دا ورسره کورته لار، (دا کس چې کورته اورسید نو اول یې غوښه ښکلې پخه کړه او د هغې نه یې خوروا او ویسته) کله یې چې خوراک کیښود نو یوه نورې به یې پخپله خوره او دوه نورې به یې په پچۍ (زنبیل) کې چاته ورکولې .

په دې وخت کې چا (ددې کور) دروازه او تپکوله ، دغه ځوان قصاب په منډه ورغی او هغه پچۍ (زنبیل) یې پرېخوده .

حضرت موسیٰ علیه السلام چې هغه پچۍ کې او کتل نو یو ډیر بودا سپری او یوه بودی ښځه یې په کې اولیدل چې د ډیر عمر د لاسه د هغه مرغو بچو غوندې گرځیدلي وو په کومو چې ویښتان نه وي .

کله چې دې دواړو حضرت موسیٰ علیه السلام اولید نو مسکي شول ، بیا یې د حضرت موسیٰ علیه السلام درسات گواهي ورکړه او دواړه وفات شو .

کله چې دا ځوان راتوت او پچۍ کې یې او کتل (چې مور او پلار یې دواړه مړه شوي) نو د حضرت موسیٰ علیه السلام لاس یې ښکل کړو او وې ویل :

أَلَيْسَ مُوسَىٰ رَسُوْلُ اللَّهِ ؟ أَيَا تَأْسُو حَضْرَتَ مُوسَىٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ دَ اللَّهِ ﷻ رَسُوْلَیْیَ ؟

ده ورته وویل (آو ، زه موسیٰ علیه السلام یم ، خودا راته ووايه) چې تاته چا دا خبر درکړو چې زه حضرت موسیٰ علیه السلام یم ؟ (او دا په پچۍ کې څوک دي ؟)

دې قصاب ورته وویل چې دا په پچۍ کې دواړه زما مور او پلار دي ، دوی ډیر کمزوري شوي نو ما ځکه په پچۍ کې اچولي ، او زه تر هغه وخته پورې خوراک او څکاک نه کوم ترڅو پورې چې مې دوی ته نه وي ورکړی ، او دوی دواړو به د الله ﷻ نه دا سوال کولو چې یا الله ! مونږ ته تر هغه وخته پورې مرگ مه راوړله ترڅو پورې چې مونږ حضرت موسیٰ علیه السلام نه وي لیدلی .

کله چې ما دوی اولیدل چې اوس وفات شوي نو ماته پته اولېدېده چې ته حضرت موسیٰ علیه السلام یې (ځکه ددوی سوال قبول شو او تاسو سره یې ملاقات او شو) .

حضرت موسیٰ علیه السلام ورنه پوښتنه او کړه :

رَأَيْتُ أُمَّكَ تُحَرِّكُ شَفَتَيْهَا .

ما ستا مور اولیده چې شونډې یې خوزولی (نو دا یې څه ویل؟)

ده ورته وویل چې : کله به ما ددې خدمت کولو او دې ته به مې خوراک ورکولو نو دې به ماته دا دعا کوله :

اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ جَلِيْسَ مُوسَى فِي الْجَنَّةِ .

ای الله ! زموږ دا بچي په جنت کې د حضرت موسی علیه السلام ملگري کړه .
حضرت موسی علیه السلام دې ځوان ته وویل :

أَبَشِرْ بِذَلِكَ . ته د دې زیرې قبول کړه (چې الله ﷻ ستا د مور دعا قبوله کړی او ماته یې دا خبر را کړی چې ته به په جنت کې زما ملگري یې) . (۱)

پلار د جنت درمیان (بهترینه) دروازه ده

د ترمذي شریف او ابن ماجه شریف حدیث دی ، رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمایي :

الْوَالِدُ أَوْ سَطُ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ ، فَإِنْ شِئْتَ فَأَضِعْ ذَلِكَ الْبَابَ أَوْ احْفَظْهُ . (۲)

(۱) دا واقعہ په نزہة المجالس کې داسې ذکر ده : ذکر ابن الحوش فی کتاب المنتظم فی تواریخ الأمم أن موسی علیه السلام سأل ربّه یریه رفیقہ فی الجنة فقال تعالی : اذهب إلى بلد کذا تجد رجلاً قصاباً فهو رفیقک فی الجنة . فلما رآه فی حانوته وعنده زنبیل ، فقال الشاب : یا جمیل الوجه هل لك أن تكون فی ضیافتی ؟ قال موسی : نعم . فأنطلق معه إلى منزله فوضع الطعام بین یدیه فکلما أکل لقمة وضع فی الزنبیل لقمתי . فبینما هو كذلك إذا بالباب یطرق . فوثب الشاب وترك الزنبیل ، فنظر موسی فیہ وإذا بشیخ وعجوز قد کبرا حتی صارا کالفرخ الذی لا ریش له . فلما نظر إلى موسی تبسماً وشهدا له بالرسالة . ثم ماتا فلما دخل الشاب ونظر إلى الزنبیل قبل ید موسی . وقال : أنت موسی رسول الله ؟ قال : ومن أعلمک بذلك ؟ قال : هذان اللذان کانا فی الزنبیل أبوی قد کبرا فحملتهما فی الزنبیل خوفاً علیها وکنت لا أکل ولا أشرب إلا بعدهما وکانا یسألان الله کل یوم أن لا یقبضهما حتی ینظرا إلى موسی فلما رأیتهما ماتا علمت أنك موسی رسول الله . قال له : أبشر فإنک رفیقی فی الجنة . المنتظم فی تواریخ الأمم ، شرح شرعة الاسلام ص ۴۸۰ ، نزہة المجالس ج ۱ ص ۲۶۶ باب بر الوالدین .

(۲) عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رضي الله عنه ، أَنَّ رَجُلًا أَتَاهُ فَقَالَ : إِنَّ لِي امْرَأَةً وَإِنَّ أُمِّي تَأْمُرُنِي بِتَلَاقِهَا . قَالَ أَبُو الدَّرْدَاءِ رضي الله عنه : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : الْوَالِدُ أَوْ سَطُ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ ، فَإِنْ شِئْتَ فَأَضِعْ ذَلِكَ الْبَابَ أَوْ احْفَظْهُ . سنن الترمذي أبواب البر والصلة عن رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ باب ما جاء من الفضل في رضاء الوالدین ←←←

پلار د جنت درميانه (يعنى بهترينه) دروازه ده، اوس كه ستا خوبنه وي نو دا (د پلار نافرمانى كولو سره) ضائع كړه، يايې په خدمت كولو سره دا محفوظ كړه.

نوټ: په دې حديث كې انسان ته دا توبيخ دى چې د والدينو نافرمانى كولو سره د جنت دا دروازه مه ضائع كوه، بلكه دهغوى خدمت او كړه. (۱)

په قيامت كې د پلار سره احسان كولو په وجه جنت ته داخليدل

علامه قرطبي رَحِمَهُ اللهُ په "التذكرة" كې ذكر كړي چې د قيامت په ورځ به د يو سړي اعمال او تللې شي نو دده د تلې دواړه طرفونه (چاپري) به برابر شي، الله تعالى به ورته او فرمايي:

لَسْتَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَلَا مِنْ أَهْلِ النَّارِ . ته نه جنتي يې او نه جهنمي .

په دې وخت كې به يوه فرېسته دده د بدې په چاپري كې يوه پرچه كيږدي چې په هغې كې به د مور او پلار د صدمې او تكليف آواز "أف" ليكلې شوې وي (چې په دې سره به دده د بدې طرف دروند شي) نو دده د پاره به د جهنم فيصله اوشي .

كله چې دا جهنم طرف ته روان شي نو او به وايي چې ما واپس الله ﷻ طرف ته بوځي .

كله چې دا د الله ﷻ مخې ته پېش شي نو الله به ورته او فرمايي :

اې د مور او پلار نافرمانه ! ته ولې ماته واپس راغلى ؟ دا به ورته او وايي :

إلهي رأيتُ أني سائرٌ إلى النار وإذ لا بُدَّ لي منها وكنْتُ عاقلاً لأبي وهو سائرٌ إلى النار مثلي فضيغَ عليّ به عذابي وأنقذته منها.

←←← رقم الحديث ۱۹۰۰ وقال الترمذي: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ . سنن ابن ماجه . كِتَابُ الْأَدَبِ . بَابُ بِرِّ الْوَالِدَيْنِ . رقم الحديث ۳۶۶۳ ، مسند احمد مخرجا رقم الحديث ۲۷۵۱۱ ، الكبار للدهبي ج ۱ ص ۴۲ ، الزواجر ج ۲ ص ۱۰۷ ، رياض الصالحين باب البر وصلة الارحام .

(۱) (أوسط) أي سبب لدخول الولد من أحسن أبواب الجنة . وقال السيوطي أوسط الأبواب أي خيرها . (فأضغ) أمر من الإضاعة وليس المراد التخيير بين الأمرين و بل المراد التوبيخ على الإضاعة والحث على الحفظ . مثل فمن شاء فليؤمّن ومن شاء فليكفر . شرح محمد لؤاد عبد الباقى على سنن ابن ماجه رقم الحديث ۳۶۶۳ .

ای الله! ما اوليد چې زه خو هسې هم جهنم ته تلونکې يم، ما د پاره د دينه خلاصې نشته؛ حکه زه په دنيا کې د مور او پلار نافرمانه ووم، خو ای الله! زه دا هم وينم چې زما پلار (هم د خپلو گناهونو په وجه) جهنم طرف ته روان دی، نو ته په ما باندي عذاب دوچند کره خو هغه د جهنم نه خلاص کره (او جنت ته يې داخل کره).

په دې خبره به الله ﷻ او خاندي (گمائلينئ بشايه) يعنی خوشحال به شي. او بيا به ده او فرمايي:

عَقَقْتَهُ فِي الدِّينِ اَوْ بَرَّرْتَهُ فِي الْآخِرَةِ ، خُذْ بِيَدِ اَبِيكَ وَاَنْطَلِقْ اِلَى الْجَنَّةِ .

تا خو په دنيا کې دده نافرمانې کرې وه خو اوس په آخرت کې دې ورسره احسان او کرو لهدا ته خپل پلار د لاس نه اونيسته او دواړه جنت ته لاړ شي. (۱)

د الله ﷻ د رضا د پاره جومات جوړولو سره په جنت کې همدغه شان

کور جوړيدل

۱. د بخاري شريف او مسلم شريف حديث دى، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي:

مَنْ بَنَى مَسْجِدًا يَبْتَغِي بِهِ وَجْهَ اللَّهِ بَنَى اللَّهُ لَهُ مِثْلَهُ فِي الْجَنَّةِ . (۲)

(۱) وكذا تستوي كفتا الميزان لرجل ، فيقول الله تعالى له: لست من أهل الجنة ولا من أهل النار، فيأتي الملك بصحيفة فيضعها في كفة الميزان فيها مكتوب أن فترجح على الحسنات لأنها كلمة عقوق ترجح بها جبال الدنيا ، فيؤمر به إلى النار قال: فيطلب الرجل أن يرده الله تعالى فيقول: ردوه فيقول له: أيها العبد العق لأي شيء تطلب الرد إلي؟ فيقول: إلهي رأيت أني سائر إلى النار وإذ لا بد لي منها وكنت عاقلاً لأبي وهو سائر إلى النار مثلي فضع علي به عذابي وأنقذه منها. قال: فيضحك الله تعالى ويقول: عققته في الدنيا وبررته في الآخرة خذ بيد أبيك وانطلق إلى الجنة. التذكرة بأحوال الموتى وأمور الآخرة ص ۷۳۳ باب منه وذكر اصحاب الأعراف

(۲) عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ الْخَوْلَانِيِّ، أَنَّهُ سَمِعَ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ رضي الله عنه، يَقُولُ عِنْدَ قَوْلِ النَّاسِ فِيهِ جِئْنَا بِبَنَى مَسْجِدًا الرَّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّكُمْ أَكْثَرْتُمْ، وَإِنِّي سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: " مَنْ بَنَى مَسْجِدًا - قَالَ بُكَيْرٌ: حَسِبْتُ أَنَّهُ قَالَ: يَبْتَغِي بِهِ وَجْهَ اللَّهِ - بَنَى اللَّهُ لَهُ مِثْلَهُ فِي الْجَنَّةِ ". صحيح البخاري ← ← ←

خوک چہ جُمت جور کړي او مقصد یې په دې سره د الله تعالیٰ رضای نو الله تعالیٰ به ده ته همدغه شان کور په جنت کې جور کړي .

په یو حدیث کې راځي : بَنَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لَهُ فِي الْجَنَّةِ أَفْضَلَ مِنْهُ . (۱)

الله تعالیٰ به ده ته په جنت کې د دینہ بہترین کور جور کړي .

۲ . که یو کس د جُمت په جورولو کې معمولي امداد او کړي نو په دې سره هم الله تعالیٰ

ده ته په جنت کې کور جوړوي .

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي :

مَنْ بَنَى مَسْجِدًا لِلَّهِ كَمَفْحِصِ قِطَاةٍ ، أَوْ أَصْغَرَ ، بَنَى اللَّهُ لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ . (۲)

خوک چہ د الله ﷺ د رُضا د پارہ د قِطاط مرغی د جالې یا د دینہ وړو کې جُمت جور

کړي نو الله تعالیٰ به ده ته (د دې په عوض کې) په جنت کې کور جور کړي .

فائدہ : قِطَاةٌ وړه مرغی ده ، په ډیر معمولي ځای کې ځان له جاله جوړوي ، او هکې

په کې اچوي .

د حدیث مقصد : د مرغی د جالې هومره جُمت نه وي خود حدیث مقصد دادی چہ

← ← ← كِتَابُ الصَّلَاةِ بَابُ مَنْ بَنَى مَسْجِدًا . رقم الحديث ۴۵۰ . صحيح مسلم كِتَابُ السَّاجِدِ وَمَوَاضِعِ الصَّلَاةِ بَابُ قُضْلِ بِنَاءِ السَّاجِدِ وَالْحَيْثُ عَلَيْهَا . رقم الحديث ۲۴ (۵۳۳) ، و رقم الحديث ۴۳ (۵۳۳) ، مسند احمد مخرجاً رقم الحديث ۲۳۲ ، سنن ابن ماجه رقم الحديث ۷۳۶ .

وفي رواية : قَالَ : رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « مَنْ بَنَى مَسْجِدًا لِلَّهِ بَنَى اللَّهُ لَهُ فِي الْجَنَّةِ مِثْلَهُ » . صحيح مسلم كِتَابُ السَّاجِدِ وَمَوَاضِعِ الصَّلَاةِ بَابُ قُضْلِ بِنَاءِ السَّاجِدِ وَالْحَيْثُ عَلَيْهَا . رقم الحديث ۲۵ (۵۳۳) . مسند احمد مخرجاً رقم الحديث ۵۰۶ ، سنن النسائي رقم الحديث ۶۸۸ ، صحيح ابن حبان رقم الحديث ۱۶۰۸ .

(۱) قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : مَنْ بَنَى مَسْجِدًا يُصَلِّي فِيهِ ، بَنَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لَهُ فِي الْجَنَّةِ أَفْضَلَ مِنْهُ . مسند احمد مخرجاً رقم الحديث ۱۶۰۵ .

(۲) سنن ابن ماجه كِتَابُ السَّاجِدِ وَالْجَمَاعَاتِ بَابُ مَنْ بَنَى لِلَّهِ مَسْجِدًا . رقم الحديث ۷۳۸ . إسناده صحيح ورجاله ثقات . وقال الالباني : صحيح . مسند احمد مخرجاً رقم الحديث ۲۱۵۷ ، مسند البزار رقم الحديث ۵۰۷۹ ، صحيح ابن خزيمة رقم الحديث ۱۲۹۲ قال الاعظمي : إسناده صحيح . صحيح ابن حبان رقم الحديث ۱۶۰۱ ، المعجم الاوسط رقم ۱۸۵۷ ، شعب الايمان رقم الحديث ۲۶۸۱ ، شرح السنة للبهري ج ۱ ص ۲۰۶ .

شوک په جومات کې دومره محای جوړ کړي چې په هغې باندې سجده لږي، مثلاً یو کانرې په کې اولږوي، یا معمولي محای په کې جوړ کړي، یا چانده ورکړي نو ده ته به الله تعالی ددې په عوض کې په جنت کې کور جوړ کړي. (۱)

په صحیح ابن حبان کې مستقل باب لږیدلی :

ذِكْرُ الْخَبْرِ الدَّالِ عَلَى أَنَّ اللَّهَ جَلَّ وَعَلَا يُدْخِلُ الْمَرْءَ الْجَنَّةَ بِبُنْيَانِهِ مَوْضِعَ السُّجُودِ فِي طَرُقِ السَّائِلَةِ بِحَصَى يَجْمَعُهَا أَوْ حِجَارَةً يُنْقِضُهَا وَإِنْ لَمْ يَكُنْ بَنَى الْمَسْجِدَ بِتَمَامِهِ.

یعنی الله ﷻ هغه انسان هم جنت ته داخلوي چې هغه د مسافرینو په تلو راتلو لاره کې د سجدې کولو په مقدار محای جوړ کړي، واره کانرې راجمع کړي، یا غټ کانرې اولږوي، اگر چې ده پوره جومات نه وي جوړ کړی خو بیا هم ده ته الله تعالی ددې په عوض کې په جنت کې کور جوړوي.

بیا علامه ابن حبان رَحْمَةُ اللَّهِ ددې باب لاندې پاس مذکوره حدیث نقل کړی. (۲)

جومات ته په پابندی سره تلونکي د پاره الله تعالی په جنت کې

میلستیا برابروي

د بخاري شریف او مسلم شریف حدیث دی، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي :

مَنْ عَدَا إِلَى الْمَسْجِدِ وَرَاحَ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُ نُزُلَهُ مِنَ الْجَنَّةِ كُلَّمَا عَدَا أَوْ رَاحَ. (۳)

(۱) (كَمْفَحِصِ قَطَاةٍ) هو موضعها الذي تجثم فيه وتبيض. لأنها تفحص عنه التراب. وهذا مذکور لإفادة المبالغة. وإلا فأقل المسجد أن يكون موضعاً لصلاة واحد. شرح محمد فزاد عبد الباقى على سنن ابن ماجه في تشریح رقم الحديث ۷۳۸.

(۲) صحیح ابن حبان مخرجا ج ۴ ص ۴۹۰ بَابُ الْمَسَاجِدِ ذِكْرُ الْخَبْرِ الدَّالِ عَلَى أَنَّ اللَّهَ جَلَّ وَعَلَا يُدْخِلُ الْمَرْءَ الْجَنَّةَ...

(۳) صحیح البخاري كتاب الأذان باب قَطْلٍ مَنْ عَدَا إِلَى الْمَسْجِدِ وَمَنْ رَاحَ رقم الحديث ۶۶۲، صحیح مسلم كتاب

الْمَسَاجِدِ وَمَوَاضِعِ الصَّلَاةِ باب من عدا إلى المسجد أو راح رقم الحديث ۲۸۵ (۶۶۹). مسند احمد مخرجا رقم الحديث

۱۰۶۰۸، صحیح ابن خزيمة رقم الحديث ۱۴۹۶، صحیح ابن حبان مخرجا رقم الحديث ۲۰۳۷، المستدرک علی

الصحيحين للحاكم رقم الحديث ۳۱۱.

شوڪ چي جُمت تہ لار شي اور اشي نو الله تعالیٰ دہ تہ پہ ہرہ پپرہ تلور اتلو سرہ پہ جنت کي میلستیا تیاروي .

د ملا علی قاری رَحْمَةُ اللَّهِ تَحْقِيقُ : ملا علی قاری رَحْمَةُ اللَّهِ پہ مرقاة کي ددی حدیث مطلب دا بیان کری چي : شوڪ ہمیشہ پنخہ وارہ مونخونو تہ پہ پابندی سرہ جُمت تہ جی نو دداسی کس د پارہ اللہ تعالیٰ پہ ہر محل تللو سرہ پہ جنت کي میلستیا تیاروي ؛ حکہ د ” غد “ نہ مراد د صبارا ختلو نہ ترد زوالہ پوری وخت دی ، اود ” راح “ نہ مراد د زوال نہ پس وخت دی . نو ددینہ تولو مونخونو تلل مراد شو . (۱)

دولس (۱۲) کالہ اذان کولو سرہ جنت واجب کیدل

د ابن ماجہ شریف او مشکوٰۃ شریف حدیث دی ، رسول اللہ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمایي :
مَنْ أَذَّنَ ثِنْتَيْ عَشْرَةَ سَنَةً وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ، وَكُتِبَ لَهُ بِتَأْذِينِهِ فِي كُلِّ يَوْمٍ سِتُّونَ حَسَنَةً، وَلِكُلِّ إِقَامَةٍ ثَلَاثُونَ حَسَنَةً.

شوڪ چي دولس (۱۲) کالہ (پہ جُمت کي د مانخہ د پارہ) اذان اوکری نو ددہ د پارہ جنت واجب شو ، اودہ تہ بہ د ہری ورحی د (ہریو) اذان پہ عوض کي شپیتہ (۶۰) نیکی

(۱) (مَنْ غَدَا إِلَى الْمَسْجِدِ) : أَي: ذَهَبَ إِلَيْهِ فِي الْغَدَاةِ وَهُوَ مَا بَيْنَ طُلُوعِ الْفَجْرِ وَالزَّوَالِ (أَوْ رَاحَ) : ذَهَبَ إِلَيْهِ فِي الرَّوَّاحِ وَهُوَ مَا بَعْدَ الزَّوَالِ (أَعَدَّ اللَّهُ) أَي: هَيَّأَ (لَهُ نُزْلَهُ) : بِضَمِّ التَّوْنِ وَالزَّايِ وَتُسْكُنُ، وَهُوَ مَا يُقَدَّمُ إِلَى الضَّيْفِ مِنَ الطَّعَامِ (مِنَ الْجَنَّةِ) قَالَ السُّيُوطِيُّ فِي حَاشِيَةِ الْبُخَارِيِّ: النَّزْلُ بِضَمِّ التَّوْنِ الْمَكَانُ الْمُهَيَّأُ لِلنُّزُولِ وَبِسُكُونِ الزَّايِ مَا يُهَيَّأُ لِلْقَادِمِ مِنَ نَحْوِ الضِّيَافَةِ، فَمِنْ عَلَى الْأَوَّلِ لِلتَّبْعِيضِ، وَعَلَى الثَّانِي لِلتَّشْبِيهِ (كُلَّمَا غَدَا أَوْ رَاحَ) قَالَ الطَّبْرِيُّ: النَّزْلُ مَا يُهَيَّأُ لِلنَّارِ، وَكُلَّمَا غَدَا ظَلَمْتُ، وَجَوَابُهُ مَا دَلَّ عَلَيْهِ مَا قَبْلَهُ وَهُوَ عَامِلٌ فِيهِ، وَالْمَعْنَى كُلَّمَا اسْتَمَرَ غَدَاؤُهُ وَرَوَّاحُهُ اسْتَمَرَ إِعْدَادُ نُزْلِهِ فِي الْجَنَّةِ، فَالغَدَاؤُ وَالرَّوَّاحُ فِي الْحَدِيثِ كَالْبُكْرَةِ وَالْعَيْشِيِّ فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: {وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةٌ وَعَيْشِيًّا} [مریم: ۶۲] الْمُرَادُ بِهِمَا الدَّوَامُ. قُلْتُ: فَعَلَى هَذَا تَكُونُ الْحَرَكََةُ سَبَبَ الْبُرُوكَةِ، وَالذَّهَابُ مُوجِبَ الثَّوَابِ، وَيُمْكِنُ أَنْ يَكُونَ الذَّهَابُ إِلَى الطَّاعَةِ عَلَامَةً إِعْدَادِ اللَّهِ الْمُثُوبَةَ، فَإِنَّ الْعِبَادَاتِ أَمَارَاتٍ لَا مُوجِبَاتٍ. مرقاة المفاتیح شرح مشکاة المصابیح ج ۲ ص ۵۹۲ فی تشریح حدیث ۶۹۸ .

لیکلې شي ، او د هر اقامت په عوض کې به ورته دیرش (۳۰) نېکې لیکلې شي . (۱)

د ژبې او شرمگاه په حفاظت سره د جنت ضمانت

۱ . د بخاري شريف حديث دى ، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايې :

مَنْ يَضْمَنْ لِي مَا بَيْنَ لَحْيَيْهِ وَمَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ أَضْمَنْ لَهُ الْجَنَّةَ . (۲)

خوک چې ماته ضمانت راکړي (چې دا به حفاظت کوي) د هغه خيز چې د دواړو ژامبو په مينځ کې دى (يعنى د ژبې او ځلې) ، او د هغه خيز چې د دواړو خپو په مينځ کې دى (يعنى د شرمگاه) نوزه به ده ته د جنت ضمانت ورکړم .

توضیح : د حديث مطلب دادى چې خوک ماته داسې ضمانت راکړي چې دا به د خپلې ژبې او خپلې ځلې حفاظت کوي (يعنى ژبه به د فحش خبرو ، دروغ ، غيبت ، چغل خورۍ او نورو قبيحو خبرو نه ساتي ، او ځله به د حرام خوراک نه ساتي) ، همدارنگې چې خوک د شرمگاه د حفاظت ضمانت راکړي چې دا به غلطنه استعمالوي نو نبي عليه السلام فرمايې چې زه به ده ته د جنت ضمانت ورکړم .

او دا يقيني خبره ده چې داسې انسان به ضرور جنت ته داخلېږي ځکه د نبي عليه السلام

ضمانت د الله ﷻ ضمانت دى . (۳)

(۱) سنن ابن ماجه كتاب الأذان، وَالسُّنَّةُ فِيهِ بَابُ فَضْلِ الْأَذَانِ، وَكُتُبِ الْمُؤَدِّينَ رَقْمُ الْحَدِيثِ ۷۲۸ قَالَ الْإِبْرَاهِيمِيُّ: صَحِيحٌ. مشكاة المصابيح بَابُ فَضْلِ الْأَذَانِ وَإِجَابَةِ الْمُؤَدِّينَ الْفَضْلُ الثَّلَاثُ رَقْمُ الْحَدِيثِ ۶۷۸ (۲۵) ، مسند الزار رَقْمُ الْحَدِيثِ ۵۹۳۳ ، المعجم الاوسط رَقْمُ الْحَدِيثِ ۸۷۳۳ ، شعب الايمان رَقْمُ الْحَدِيثِ ۲۷۵۹ ، و رَقْمُ الْحَدِيثِ ۲۷۹۷ ، شرح السنة للبهوي رَقْمُ الْحَدِيثِ ۴۱۸ ، كنز العمال رَقْمُ الْحَدِيثِ ۲۰۹۰۵ .

(۲) صحيح البخاري كتاب الزكاتي بَابُ حِفْظِ اللِّسَانِ رَقْمُ الْحَدِيثِ ۶۴۷۴ ، السنن الكبرى للبيهقي رَقْمُ الْحَدِيثِ ۱۶۶۷۱ ، شعب الايمان رَقْمُ الْحَدِيثِ ۴۵۶۹ ، شرح السنة للبهوي رَقْمُ الْحَدِيثِ ۴۱۲۲ ، مشكاة المصابيح بَابُ حِفْظِ اللِّسَانِ وَاللِّسَانِ وَالشُّعْرِ الْفَضْلُ الْأَوَّلُ رَقْمُ الْحَدِيثِ ۴۸۱۲ (۱) ، كنز العمال رَقْمُ الْحَدِيثِ ۷۸۷۳ .

(۳) (مَنْ يَضْمَنْ) : بِالْجَزْمِ عَلَى أَنْ مَنْ شَرَطِيَّةٌ (لِي مَا بَيْنَ لَحْيَيْهِ) : بِفَتْحِ اللَّامِ مَثَبْتُ الْأَسْتَانَ ، أَيُّ : مَنْ يَكْفُلُ لِي مَحَافِظَةَ مَا بَيْنَهُمَا مِنَ اللِّسَانِ وَالْفَمِ عَنِ تَقْيِيحِ الْكَلَامِ وَأَكْلِ الْحَرَامِ (وَمَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ) ← ← ←

۳. نبی علیہ السلام تہ یو اعرابی راغی او ورتہ وې ویل :

يَا رَسُولَ اللَّهِ اَعْلَمْنِي عَمَلًا يُدْخِلُنِي الْجَنَّةَ.

ای د اللہ رسولہ ! ماته داسې عمل او بڼایه چې هغه ما جنت ته داخل کړي .

نبی علیہ السلام ورتہ خه کارونه د کولو د پاره او خودل :

((غلام آزاد کړه ، چاته د شودو د پاره چیلی ورکړه ، کومو رښته دارو چې د تاسره په

تعلق ختمولو ظلم کړې وي د هغوی سره احسان کوه ، که دا کارونه نشي کولی نو اوږي ته

روټی ورکړه ، تېري ته اوبه ورکړه ، د بڼه کارونو حکم کوه او د بدو کارونو نه منع کوه))

په آخر کې نبی ﷺ ورتہ او فرمایل :

فَإِنْ لَمْ تُطِقْ ذَلِكَ ، فَكُفَّ لِسَانَكَ إِلَّا مِنْ خَيْرٍ . (۱)

که ته ددې مذکوره کارونو طاقت نه لری نو بیا خپله ژبه د خېر خبرو نه علاوه د هر قسمه

نورو خبرو نه بنده کړه (نو په دې سره به جنت ته داخل شی) .

← ← ← أي : مِنَ الْفَرْجِ عَنِ الرِّثَا وَتَحْوِهِ (أَضْمَنَ لَهُ الْجَنَّةَ) أَي : دُخُولَهَا أَوْ دَرَجَاتِهَا الْعَالِيَةَ . قَالَ الطَّبْرِيُّ :

وَعَنْ بَعْضِهِمْ مَنْ يَضْمَنُ لِي لِسَانَهُ أَي : شَرَّ لِسَانِهِ وَبَوَادِرَهُ وَحَفِظَهُ عَنِ التَّكَلُّمِ بِمَا لَا يَعْنِيهِ وَيَضُرُّهُ مِمَّا يُوجِبُ

الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ ، وَفَرَجَهُ بِأَنْ يَصُونَهُ أَضْمَنَ لَهُ دُخُولَ الْجَنَّةِ . مِرْقَاةُ الْمَفَاتِيحِ شَرْحُ مَشَاكَاةِ الْمَصَابِيحِ ۳۰۲۵/۷ حَفِظَ

النِّسَانَ وَالغَيْبَةَ وَالشَّمْرَ الْفَضْلُ الْأَوَّلُ فِي تَشْرِيحِ رَقْمِ الْحَدِيثِ ۴۸۱۲ (۱) .

(۱) پوره حدیث داسې دی : عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، قَالَ : جَاءَ أَعْرَابِيٌّ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، فَقَالَ : يَا

رَسُولَ اللَّهِ عَلَّمْنِي عَمَلًا يُدْخِلُنِي الْجَنَّةَ . قَالَ : " لَيْسَ كُنْتُ أَقْصَرْتُ الْخُطْبَةَ ، لَقَدْ أَعْرَضْتُ الْمَسْأَلَةَ ، أَعْتَبِي

النِّسْمَةَ ، وَفُكَّ الرَّقَبَةَ " قَالَ : أَوْلَيْسَا وَاحِدًا ؟ قَالَ : لَا عِتْقُ النَّسْمَةِ : أَنْ يَنْفَرِدَ بِعِتْقِهَا ، وَفُكَّ الرَّقَبَةَ أَنْ

يُعِينَ فِي كَسْبِهَا ، وَالْمِنْحَةُ الْوَكُوفُ - أَظُنُّهُ قَالَ : وَالْفَيْءُ عَلَى ذِي الرَّحِمِ الظَّالِمِ - فَإِنْ لَمْ تُطِقْ ذَلِكَ ، فَأَطْعِمِ

الْجَائِعَ ، وَاسْقِ الظَّمْآنَ ، وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ ، وَآلِهَ عَنِ الْمُنْكَرِ ، فَإِنْ لَمْ تُطِقْ ذَلِكَ ، فَكُفَّ لِسَانَكَ إِلَّا مِنْ خَيْرٍ .

شعب الایمان رقم ۳۰۲۶ ، مشکو المصابیح کتاب العقی الفصل الثانی رقم الحدیث ۳۳۸۴ (۳) ، الادب المفرد

للبخاری باب فضل من یصل ذا الرحم الظالم رقم الحدیث ۶۹ ، صحیح ابن حبان مخرجا رقم الحدیث ۳۷۴ ، المستدرک

علی الصحیحین للحاکم رقم الحدیث ۲۸۶۱ وقال الحاکم : هذا حدیث صحیح الاسناد ولم یخرجاه ، ووالله الذی ، السنن

الکبری للبیهقی رقم الحدیث ۲۱۳۱۳ ، مجمع الزوائد باب العقی والاعالیه رقم الحدیث ۷۲۴۲ .

د چا سره بغض او حسد نه ساتلو ، او بي فائدي خبرو پريخودلو سره د

جنت مستحق کيدل

محمد بن کعب رحمه الله فرمايي چې (يوه ورځ) رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (صحابه کرامو رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ ته) او فرمايل:

إِنَّ أَوَّلَ مَنْ يَدْخُلُ هَذَا الْبَابَ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ .

بيشکه په دې دروازه به د ټولو نه مخکې يو جنتي سړی راداخلېږي .

په دې کې حضرت عبد الله بن سلام راداخل شو .

د رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ څه صحابه کرام ده ته ورپاڅيدل او ده ته يې د نبي عليه السلام د خبرې خبر ورکړو (چې څوک په دې دروازه اول راداخل شي هغه به جنتي وي) . صحابه کرامو رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ ده ته وويل:

ته مونږ ته د خپل هغه معتمد (او غوره) عمل په باره کې خبر راکړه د کوم په باره کې

چې ستا اميد وي (چې ددې په وجه به الله جنت راکوي) .

عبد الله بن سلام رته او فرمايل:

إِنِّي لَضَعِيفٌ، وَإِنْ أَوْتَيْتَ مَا أَرْجُو بِهِ لَسَلَامَةٌ الصَّدْرِ وَتَرْكُ مَا لَا يَغْنِيُنِي .

زه ډير کمزورې يم خو زما په نزد د ټولو نه غوره عمل چې د کوم په وجه زه د الله جنت ته

اميد ساتم هغه دادی چې زما په سينه کې د چا سره بغض او حسد نشته ، او بي فائدي

خبرې پريږدم . (۱)

(۱) عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ كَعْبٍ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « إِنَّ أَوَّلَ مَنْ يَدْخُلُ هَذَا الْبَابَ رَجُلٌ مِنْ

أَهْلِ الْجَنَّةِ » فَدَخَلَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَلَامٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، فَقَامَ إِلَيْهِ نَاسٌ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ،

فَأَخْبَرُوهُ بِقَوْلِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَالُوا : فَأَخْبِرْنَا بِأَوْثِقِ عَمَلِكَ فِي نَفْسِكَ تَرْجُو بِهِ . قَالَ : إِنِّي لَضَعِيفٌ ،

وَإِنْ أَوْتَيْتَ مَا أَرْجُو بِهِ لَسَلَامَةٌ الصَّدْرِ وَتَرْكُ مَا لَا يَغْنِيُنِي . الصمت وآداب اللسان لابن أبي الدنيا ج ۱ ص ۹۴ رقم

الحدث ۱۱۱ ، احياء علوم الدين ج ۳ ص ۱۱۳ بيان عظيم عطر اللسان ...

د دُهو کپ او حسد نه ځان ساتونکي د پاره د جنت زېږې

په مسند احمد ، مجمع الزوائد او نورو ډیرو کتابونو کې دا واقعہ ذکرده :
حضرت انس رضی اللہ عنہ فرمایي چې مونږ (صحابه کرام) د رسول الله صلی الله علیه وسلم سره (په مجلس کې) ناست وو ، نبی علیه السلام او فرمایل :

يَطْلُعُ عَلَيْكُمْ الْآنَ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ .

اوس به تاسو ته یو جنتي سړی راننوخې .

نو د انصارو یو کس رانتوت چې د گيرې نه یې د اودس اوبه څخیدي او دواړه څپلی یې په خپل چپ (گس) لاس کې زورنډې وی ، (سلام یې واچول او په مجلس کې کیناست) .
په صبا باندې (مونږ بیا د نبی علیه السلام سره په مجلس کې ناست وو نو) رسول الله صلی الله علیه وسلم هماغه شان خبره او کړه

(يَطْلُعُ عَلَيْكُمْ الْآنَ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ . اوس به تاسو ته یو جنتي سړی راننوخې .)

نو همدغه کس بیا د مخکیني حالت په شان رانتوت .

په دریمه ورځ بیا نبی علیه السلام همدغه شان خبره او کړه نو همدغه کس بیا په هماغه مخکیني حالت باندې رانتوت (یعنی د گيرې نه یې د اودس اوبه څخیدي او څپلی یې په چپ لاس کې نیولې وی) ، کله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم (د مجلس نه) پاڅید ، نو عبد الله بن عمرو بن العاص رضی اللہ عنہ ددې کس پسې ورغی او ورته وې ویل :

زما او د خپل پلار په مینځ کې څه تېزې خبرې راغلي دي نو ما قسم کړی چې زه به درې (۳) ورځې کور ته نه ځم نو که ستا خوښه وي زه په دا درې ورځې د تاسره تېرې کړم (چې قسم مې پوره شي) ، هغه ورته وویل : صحیح ده (ماسره لار شه) .

حضرت انس رضی اللہ عنہ فرمایي چې حضرت عمرو بن العاص رضی اللہ عنہ د هغه کس سره درې (۳) ورځې تېرې کړې ، دا کس به د شپې تهجد و ته بالکل نه پاڅیدو ، البته چې کله به د شپې د خوب نه راویځ شو او په بل طرف به اوریډلو نو د الله تعالی ذکر به یې کولو او تکبیر به یې ویل ، همدغه شان به یې شپه تېره کړه تردې چې د سهر مانځه ته به را پاڅید .

(چې کله به یې اودس کولو نو پوره اودس به یې کولو او پوره مونځ به یې کولو ، د

ورحی بہی نفلی روزہ ہم نہ نیولہ) .

حضرت عمرو بن العاص رضی اللہ عنہ فرمائی (ما درې ورخې د هغه أعمالو ته په پوره غور سره اوکتل ، د دینہ زیاتی څه بل عمل یې نه کولو ، خو) ما د هغه نه صرف د خپر خبره اوریده (یعنی فضول خبرې یې نه کولی ، او چې کله به یې خبرې کولی نو د خپر خبرې به وی) .

کله چې درې ورخې تهرې شوی نو قریبه وه چې ما دده دا عمل وروکې گنرلې وی (چې دا خو ډیر کم نپک اعمال کوي) نو ما دې کس ته وویل :

ای د الله بنده ! زما او د خپل پلار په مینځ کې هیڅ غصه او تعلقات پریخودل نه وو خو ما درې پېرې ستاسو په باره کې د رسول الله صلی الله علیه وسلم نه اوریدلي وو چې دایې فرمایل : **يَظْلَعُ عَلَيْكُمُ الْآنَ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ .**

اوس به په تاسو باندې یو جنتي سړی راداخل شي .

او په درې وارو پېرو کې تاسو راداخل شوي وی ، نو ما دا اراده اوکړه چې تاسره درې ورخې پاتې شم چې زه دا اوگورم چې ستا څه عمل دی ؟ چې زه هم بیا هماغه شان عمل اوکړم ، خو ته ما په ډیر نپک عمل کولو باندې او نه لیدی ، پس ته دې مرتبې ته په کوم نپک عمل اورسیدی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم ستا په باره کې د جنتي کیدو خبر درکړو ؟ هغه کس وویل : زما عمل خو همدغه دی چې تا اولید .

حضرت عمرو بن العاص رضی اللہ عنہ فرمائی : کله چې زه ورنه واپس راروان شوم نو ماته یې آواز اوکړو (چې زه ورغلم) نوراته وې ویل :

مَا هُوَ إِلَّا مَا رَأَيْتَ غَيْرَ أَنِّي لَا أَجِدُ فِي نَفْسِي لِأَحَدٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ غِشًّا، وَلَا أَحْسَدُ أَحَدًا عَلَى خَيْرِ أَعْطَاهُ اللَّهُ إِيَّاهُ .

زما عمل خو همدغه دی کوم چې تا اولید البته زه په خپل زړه کې د هیڅ مسلمان سره د هوکده نه لرم ، او د هیچا سره په هغه نعمت باندې حسد نه کوم کوم چې ورته الله تعالی ورکړې وي .

حضرت عمرو بن العاص رضی اللہ عنہ او فرمایل :

هَذِهِ النَّبِيُّ بَلَغَتْ بِكَ وَهِيَ النَّبِيُّ لَا تُطِيقُ .

دا هغه صفات دي چې ته يې دي مرتبې ته رسولې يی (چې رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ستا په باره کې د جنتي کيدو خبر ورکړی) او د دې صفاتو مونږ طاقت نه لرو . (۱)

د احاديثو په ځنې کتابونو کې د دې کس نوم " سعد رضي الله عنه " ذکر شوی (يعنی نبي عليه السلام د حضرت سعد رضي الله عنه په باره کې د جنتي کيدو خوشخبري ورکړې وه) . (۲)

(۱) عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه قَالَ : كُنَّا جُلُوسًا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ : « يَطْلُعُ عَلَيْكُمُ الْآنَ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ » فَطَلَعَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ ، تَنْطِفُ لِحْيَتُهُ مِنْ وُضُوئِهِ ، قَدْ تَعَلَّقَ نَعْلَيْهِ فِي يَدِهِ الشِّمَالِ ، فَلَمَّا كَانَ الْعَدُوَّ ، قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِثْلَ ذَلِكَ ، فَطَلَعَ ذَلِكَ الرَّجُلُ مِثْلَ الْمَرَّةِ الْأُولَى . فَلَمَّا كَانَ الْيَوْمَ الثَّلَاثِ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِثْلَ مَقَالَتِهِ أَيْضًا ، فَطَلَعَ ذَلِكَ الرَّجُلُ عَلَى مِثْلِ حَالِهِ الْأُولَى ، فَلَمَّا قَامَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَبِعَهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ رضي الله عنه فَقَالَ : إِنِّي لَأَحِبُّ أَبِي فَأَقْسَمْتُ أَنْ لَا أَدْخُلَ عَلَيْهِ ثَلَاثًا ، فَإِن رَأَيْتُ أَنْ تُؤْوِيَنِي إِلَيْكَ حَتَّى تَمُضِيَ فَعَلْتُ ؟ قَالَ : نَعَمْ . قَالَ أَنَسُ رضي الله عنه : وَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ يُحَدِّثُ أَنَّهُ بَاتَ مَعَهُ تِلْكَ اللَّيَالِي الثَّلَاثَ فَلَمْ يَرَهُ يَقُومُ مِنَ اللَّيْلِ شَيْئًا غَيْرَ أَنَّهُ إِذَا تَعَارَى وَتَقَلَّبَ عَلَى فِرَاشِهِ ذَكَرَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ وَكَبَّرَ ، حَتَّى يَقُومَ لِصَلَاةِ الْفَجْرِ . قَالَ عَبْدُ اللَّهِ رضي الله عنه غَيْرَ أَنِّي لَمْ أَسْمَعُهُ يَقُولُ إِلَّا حَيْرًا ، فَلَمَّا مَضَتِ الثَّلَاثُ لَيَالٍ وَكُنْتُ أَنْ أَحْقِرَ عَمَلَهُ ، قُلْتُ : يَا عَبْدَ اللَّهِ إِنِّي لَمْ يَكُنْ بَيْنِي وَبَيْنَ أَبِي غَضَبٌ وَلَا هَجْرٌ ثُمَّ ، وَلَكِنْ سَبِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ لَكَ ثَلَاثَ مِرَارٍ : « يَطْلُعُ عَلَيْكُمُ الْآنَ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ » فَطَلَعْتَ أَنتَ الثَّلَاثَ مِرَارًا ، فَأَرَدْتُ أَنْ آوِيَ إِلَيْكَ لِأَنْظُرَ مَا عَمَلُكَ فَأَقْتَدَيْتُ بِهِ فَلَمْ أَرَكَ تَعْمَلُ كَثِيرًا عَمَلٍ ، فَمَا الَّذِي بَلَغَ بِكَ مَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، فَقَالَ : مَا هُوَ إِلَّا مَا رَأَيْتُ ، فَلَمَّا وَكَلَيْتُ دَعَانِي ، فَقَالَ : مَا هُوَ إِلَّا مَا رَأَيْتُ غَيْرَ أَنِّي لَا أَجِدُ فِي نَفْسِي لِأَحَدٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ غِشًا ، وَلَا أَحْسُدُ أَحَدًا عَلَى خَيْرٍ أَعْطَاهُ اللَّهُ إِيَّاهُ . فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ : هَذِهِ الَّتِي بَلَغْتَ بِكَ وَهِيَ الَّتِي لَا تُطِيقُ . مسند احمد مخرجا رقم الحديث ۱۲۶۹۷ ، مجمع الزوائد كتاب الأدب باب في سلامة الصدر من الغش والحسد رقم الحديث ۱۳۰۴۸ ، السنن الكبرى للنسائي رقم الحديث ۱۰۶۳۳ ، الترغيب والترهيب للمندري رقم الحديث ۴۳۸۴ الترغيب من الحسد وفضل سلامة الصدر ، شرح السنة للبهوي رقم الحديث ۳۵۳۵ ، الترغيب والترهيب للروام السنة رقم الحديث ۱۱۳۵ ، تفسير كبير ج ۳ ص ۶۳۵ سورة البقرة في تفسير آية ۱۰۹ ، احياء علوم الدين ج ۳ ص ۱۸۷ بيان ذم الحسد ، الزواجر ج ۱ ص ۹۰ ، تنبيه الغافلين ص ۱۸۱ باب الحسد .

(۲) عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ يَوْمًا لِأَصْحَابِهِ : يَدْخُلُ مِنْ هَاهُنَا رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ ، قَالَ مَعْمَرٌ فِي حَدِيثِهِ : تَنْطِفُ لِحْيَتُهُ مَاءً مِنْ وُضُوئِهِ تَوْضِئًا ، مُعَلِّقٌ نَعْلَيْهِ ، قَدْ خَلَّ سَعْدُ رضي الله عنه . ← ← ←

د شپږو شیانو په حفاظت سره د جنت ضمانت

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمائي:

إِضْمَنُوا لِي سِتًّا مِنْ أَلْفُسِكُمْ أَضْمَنَ لَكُمْ الْجَنَّةَ: أَوْفُوا إِذَا حَدَّثْتُمْ، وَأَوْفُوا إِذَا وَعَدْتُمْ، وَأَدُّوا إِذَا أُؤْتِيتُمْ، وَاحْفَظُوا أَفْرُوجَكُمْ، وَغَضُّوا أَبْصَارَكُمْ، وَكَفُّوا أَيْدِيَكُمْ. (۱)

تاسو ماته د شپږو خبرو ضمانت راکړئ (چې په دې باندې به عمل کوي) نوزه به تاسو ته د جنت ضامن جوړ شم (چې تاسو به يقيني جنت ته داخلېږئ . هغه شپږ خبرې دا دي :)

- ۱ . کله چې خبرې کوي نور بښتيا وايي ۲ . کله چې وعده او کړي نو هغه پوره کوي
- ۳ . کله چې درسره امانت کيښودې شي نو هغه آداء کوي ۴ . د خپلو شرمگاهو حفاظت کوي (يعنی د زنا نه ځان اوساتي) ۵ . خپل نظرونه محفوظ اوساتي (يعنی شريعت چې کومو څيزونو ته د کتلو نه منع کړي هغې ته مه گورئ) ۶ . خپل لاسونه (د ناجائز او حرام کارونو نه بند کړئ .) يا دا مطلب چې خپل ځان د ظلم نه منع کړئ .

← ← ← قَالَ ذَلِكَ مَرَّتَيْنِ كُلُّ ذَلِكَ يَأْتِي سَعْدُ بْنُ عَدْدَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ . فَلَمَّا سَمِعَ ذَلِكَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرِو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ إِتَّصَفَ مَعَهُ لَيْلَتَهُ . فَقَالَ يَا عَمْرُ! إِنَّهُ كَانَ بَيْنِي وَبَيْنَ عَمْرِو بَعْضُ الْقَوْلِ فَأَرَدْتُ أَنْ أُبَيِّنَ عِنْدَكَ . قَالَ : نَعَمْ يَا بَنَ أَخِي . فَبَاتَ عَبْدُ اللَّهِ عِنْدَهُ وَبَاتَ سَعْدُ بْنُ عَدْدَةَ نَائِمًا . فَإِذَا تَعَارَّ مِنَ اللَّيْلِ ذَكَرَ اللَّهُ . فَلَمَّا أَصْبَحَ قَامَ فَتَوَضَّأَ وَرَكَعَ رَكَعَتَيْنِ ، ثُمَّ خَرَجَ إِلَى الصَّلَاةِ فَصَنَعَ ذَلِكَ ثَلَاثَ لَيَالٍ لَا يَزِيدُ عَلَى ذَلِكَ فَلَمَّا أَصْبَحَ مِنَ الْيَوْمِ الثَّلَاثِ قَالَ لَهُ عَبْدُ اللَّهِ : إِنَّهُ وَاللَّهِ مَا كَانَ بَيْنِي وَبَيْنَ عَمْرِو إِلَّا خَيْرٌ ، وَلَكِنْ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ لَكَ : يَدْخُلُ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَأُحِبُّبْتُ أَنْ أَعْلَمَ مَا عَمَلَكَ ؟ فَقَالَ لَهُ سَعْدُ بْنُ عَدْدَةَ : مَا هُوَ إِلَّا مَا رَأَيْتَ يَا بَنَ أَخِي إِلَّا أَنِّي لَمْ أَبْتَ صَاحِبًا عَلَى مُسْلِمٍ . أَوْ كَلِمَةً لِحَوْهَا . مسند البزار المنشور باسم البحر الزخار رقم الحديث ۶۳۰۸ ، مجمع الزوائد كتاب الأدب باب في سلامة الصدر من العيش والحسد رقم الحديث ۱۳۰۴۸ ، الترغيب والترهيب للمنذري رقم الحديث ۴۳۸۴ الترهيب من الحسد وفضل سلامة الصدر ، الزواجر ج ۱ ص ۹۰ ، نضرة النعيم ج ۱ ص ۴۴۳۶ الحقد .

(۱) المستدرک علی الصحیحین للحاکم کتاب الحدود رقم الحديث ۸۰۶۶ ، وقال الحاکم : هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ إِسْتَدْرَجَ وَكَمْ يُخْرِجَاهُ ، مسند احمد مخرجا رقم الحديث ۲۲۷۵۷ ، السنن الكبرى للبيهقي رقم الحديث ۱۲۶۹۱ باب ماجاء في الترغيب في اداء الامانات ، شعب الایمان رقم الحديث ۴۴۶۴ ، ورقم ۴۸۷۷ ، مشكوة المصابيح باب حفظ اللسان والهُنْبَةِ وَالشُّمْرِ الْفَضْلُ الثَّلَاثِ . مجمع الزوائد باب في الامانة رقم الحديث ۶۷۰۹ ، كنز العمال رقم الحديث ۴۳۵۳۱ .

فائده : په دې حدیث کې نبي علیه السلام په شپږو شيانو (یعنی ریښتیا ویلو ، وعده پوره کولو ، امانت اداء کولو ، د شرمگناه او نظر حفاظت کولو ، اولاسونه د ناجائزو کارونو نه منع کولو) سره د جنت ضمانت ورکړی .

د ریښتیا ویلو په وجه د جنت مستحق کیدل ، او د الله ﷻ په

نزد " صَدِيق " لیکلی کیدل

څوک چې همیشه ریښتیا وایي نو په دې سره دا کس د جنت مستحق گرځي ، او د الله ﷻ په نزد صَدِيق لیکلې شي ، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي :

عَلَيْكُمْ بِالصِّدْقِ فَإِنَّ الصِّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ ، وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ ، وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَصْدُقُ وَيَتَجَرَّى الصِّدْقَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صِدِّيقًا . (۱)

تاسو ریښتیا ویل په ځان لازم کړئ ځکه (همیشه) ریښتیا ویل انسان نېکی طرف ته بوځي ، او نیکي انسان (اعلی درجې) جنت ته بوځي ، او (یاد لرئ) څوک چې همیشه ریښتیا وایي او د ریښتیا ویلو کوشش کوي نو داسې کس د الله ﷻ په نزد " صَدِيق " اولیکلې شي .

بشارت : ملا علي قاري رحمه الله لیکلي :

په دې حدیث کې د ریښتیا ویونکي د پاره زېرې دی چې د داسې کس آخره خاتمه به په ایمان باندې وي (ځکه څوک چې د الله ﷻ په نزد باندې " صَدِيق " اولیکلې شي نو

(۱) صحیح مسلم کتاب البرّ والصیلة والآداب باب فبیح الکذب وحسن الصّدق وقضیه رقم الحدیث ۱۰۵ (۲۶۰۷) ،
ورقم الحدیث ۱۰۳ (۲۶۰۷) ، صحیح البخاری کتاب الأدب باب قول الله تعالی : { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ
الطّٰقِیْنَ } وَمَا يُنْفِ عَنِ الْكُذِبِ رقم الحدیث ۶۰۹۳ ، سنن ابی داؤد کتاب الأدب باب فی التّشدد فی الکذب رقم
الحدیث ۴۹۸۹ ، سنن ابن ماجه رقم الحدیث ۴۶ ، مشکوٰۃ المصابیح باب حفظ اللسان والفیة والشّم القصد الأول
رقم الحدیث ۴۸۲۴ (۱۳) ، مسند احمد رقم الحدیث ۳۶۳۸ ، سنن الترمذی رقم الحدیث ۱۹۷۱ باب ماجاء فی الصدق
والکذب ، شعب الایمان رقم الحدیث ۴۲۵۰ ، الادب المفرد رقم الحدیث ۳۸۶ باب لا یصلح الکذب .

یقیني چې دده آخري خاتمه به صحيح وي. (۱)

جگره او دروغ پريخودونگي د پاره د جنت په مينځ کې د کور ضمانت

څوک چې جگره او دروغ ويل مکمل پريږدي نو د داسې کس د پاره نبي عليه السلام د جنت په مينځ کې د کور ضمانت ورکړی.

د ابوداؤد شريف حديث دی ، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي :

أَنَا زَعِيمٌ بِبَيْتٍ فِي رَبِضِ الْجَنَّةِ لِمَنْ تَرَكَ الْمِرَاءَ وَإِنْ كَانَ مُحِقًّا ، وَبَيْتٍ فِي وَسْطِ الْجَنَّةِ لِمَنْ تَرَكَ الْكُذِبَ وَإِنْ كَانَ مَارِحًا ، وَبَيْتٍ فِي أَعْلَى الْجَنَّةِ لِمَنْ حَسَّنَ خُلُقَهُ . (۲)

زه د هغه کس د پاره د جنت په اطرافو کې د کور ضامن يم چې هغه په حق باندي د کيدلو باوجود جگره پريږدي ، او د هغه چا د پاره د جنت په مينځ کې د کور ضامن يم چې هغه په توبو کې هم دروغ پريږدي ، او د هغه چا د پاره په اعلى جنت کې د کور ضامن يم چې هغه خپل اخلاق بنائسته کړي .

د تکبر ، خيانت ، او قرض نه ځان بچ کوونگي د پاره د جنت زيرې

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي :

مَنْ مَاتَ وَهُوَ بَرِيءٌ مِنْ ثَلَاثٍ : الْكِبْرِ ، وَالْغُلُولِ ، وَالذَّيْنِ دَخَلَ الْجَنَّةَ . (۳)

(۱) وَفِي الْحَدِيثِ إِشْعَارٌ بِحُسْنِ خَاتِمَتِهِ ، وَإِشَارَةٌ إِلَى أَنَّ الصِّدِّيقَ يَكُونُ مَأْمُونًا الْعَاقِبَةَ . مرقاة المفاتيح

۳۰۳۰/۷ بَابُ حِفْظِ اللِّسَانِ وَالغُيْبَةِ وَالشَّمْرِ الْفَضْلُ الْأَوَّلُ فِي تَشْرِيحِ رَقْمِ الْحَدِيثِ ۴۸۲۵ .

(۲) سنن ابی داؤد کتاب الأدب بَابُ فِي حُسْنِ الْخُلُقِ رَقْمُ الْحَدِيثِ ۴۸۰۰ قَالَ الْإِلْبَانِيُّ : حَسَنٌ . المعجم الاوسط رقم

الحدیث ۸۷۸ ، و رقم الحدیث ۴۶۹۳ ، المعجم الكبير للطبرانی رقم الحدیث ۷۴۸۸ ، السنن الكبرى للبيهقي رقم

الحدیث ۲۱۱۷۶ ، شعب الايمان فصل في المزاج ، و رقم الحدیث ۷۶۵۳ ، مجمع الزوائد رقم الحدیث ۷۰۷ ،

کنز العمال رقم الحدیث ۸۲۹۹ ، و رقم الحدیث ۸۳۰۸ .

(۳) سنن الترمذي أبواب التبرير بَابُ مَا جَاءَ فِي الْغُلُولِ رَقْمُ الْحَدِيثِ ۱۵۷۲ قَالَ الْإِلْبَانِيُّ : صحيح . المستدرک علی

الصحيحين للحاكم رقم ۲۲۱۸ وقال الحاكم : هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ وَلَمْ يُخَرَّجَاهُ . مشكاة المصابيح رقم

۲۹۲۱ (۲۳) ، شعب الايمان رقم ۵۱۵۱ ، السنن الكبرى للبيهقي رقم ۱۸۲۰۸ ، کنز العمال رقم الحدیث ۴۳۹۵۱ .

څوک چې وفات شو او دا د درې (۳) شیانو نه بري (پاک) و نو دا به جنت ته داخلېږي: یو: تکبر ، دویم: په مال غنیمت کې خیانت کول ، او دریم قرض .

(نوټ : کوم قرض چې انسان په خپل اختیار باندې راواخلي ، بیا یې ددې د آداء کولو اراده نه وي او په دې حالت کې وفات شي نو دا قبیحه گناه ده . البته که د ضرورت په وجه یې قرض راخیستی وي او د آداء کولو اراده یې وي خو په دې دوران کې وفات شي نو بیا په دې وعید کې نه راځي) .

جنت ته به ډیر فقیران او مسکینان داخلېږي

د بخاري شريف او مسلم شريف حديث دى ، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي :

قُمْتُ عَلَى بَابِ الْجَنَّةِ فَكَانَ عَامَّةً مَن دَخَلَهَا الْمَسَاكِينُ ، وَأَصْحَابُ الْجَدِّ مَحْبُوسُونَ . (۱)

زه (د معراج په شته ، يا په خوب کې ...) د جنت په دروازه باندې او دریدم نو دیته ډیر مسکینان داخلیدل ، او مالدار مؤمنان (د مال و دولت) د حساب د پاره او درولې شوي وو . یعنی مالدارانو مؤمنانو سره به د قیامت په ورځ د مال و دولت حساب کولې شي نو دوی به ددې په وجه ایسار وي ، ځکه که مال و دولت حلال وي خو بیا یې هم حساب شته ، او فقیرانو سره چونکه مال و دولت نه وي نو دوی به د مالدارو نه مخکې جنت ته داخلېږي . (۲)

(۱) عَنْ أُسَامَةَ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: « قُمْتُ عَلَى بَابِ الْجَنَّةِ فَكَانَ عَامَّةً مَن دَخَلَهَا الْمَسَاكِينُ ، وَأَصْحَابُ الْجَدِّ مَحْبُوسُونَ ، غَيْرَ أَنَّ أَصْحَابَ النَّارِ قَدْ أُمِرَ بِهِمْ إِلَى النَّارِ ، وَقُمْتُ عَلَى بَابِ النَّارِ فَإِذَا عَامَّةً مَن دَخَلَهَا النِّسَاءُ » . صحيح البخاري كتاب النكاح باب لا تأذنين المرأة في بيت زوجها إلا بإذنه رقم الحديث ۵۱۹۶ ، رقم الحديث ۶۵۴۷ كتاب الزكاة باب صفة الجنة والنار ، صحيح مسلم كتاب الزكاة باب أكثر أهل الجنة الفقراء وأكثر أهل النار النساء وبيان الفئدة بالنساء رقم الحديث ۹۳ (۲۷۳۶) . مسند احمد مخرجا رقم الحديث ۲۱۷۸۲ ، السنن الكبرى للنسائي رقم الحديث ۱۱۷۵۶ . مشكاة المصابيح رقم الحديث ۵۲۳۳ باب فضل الفقراء وما كان من عيش النبي صلى الله عليه وسلم .

(۲) (قُمْتُ عَلَى بَابِ الْجَنَّةِ) أي: لَيْلَةَ الْمِعْرَاجِ ، أَوْ فِي الْمَنَامِ ، أَوْ حَالَةَ كَشْفِ الْمَقَامِ ، أَوْ بِطَرِيقِ دَلَالَةِ الْمَرَامِ . (فَكَانَ عَامَّةً مَن دَخَلَهَا) أي: أَكْثَرُهَا وَهِيَ مَرْفُوعَةٌ ، وَقِيلَ مَنْصُوبَةٌ فَيُعْكَسُ (الْمَسَاكِينُ) أي الْفُقَرَاءُ وَالضُّعَفَاءُ (وَأَصْحَابُ الْجَدِّ) وَفِي الْجَامِعِ : وَإِذَا أَصْحَابُ الْجَدِّ يَفْتَحُ الْجِيبَ أَي: أَرْبَابُ الْهَيْئِ ← ← ← ←

د دُنیا د اُمورو نه ناخبره خلق به جنت ته ډیر داخلېږي

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمائي:

أَكْثَرُ أَهْلِ الْجَنَّةِ الْبُلَّةُ. (۱)

جنت ته به اکثره هغه خلق داخلېږي چې هغوی د دُنیا د اُمورو نه ناخبره وي، خو د آخرت په اُمورو باندې ښه خبردار وي او یقین ورباندې کوي.

یعنی د دُنیا په اُمورو کې به سادگان وي؛ محکه دُنیا ته به یې توجه نه وي خو د آخرت په اُمورو کې به ښه هوښیار وي. (۲)

جنت ته به ضعیف (عاجزي کونکي) خلق داخلېږي

د بخاري شریف او مسلم شریف حدیث دی، رسول الله صلى الله عليه وسلم صحابه کرامو ته او فرمايل:

← ← ← مِنْ الْمُؤْمِنِينَ الْأَغْنِيَاءِ وَالْأَمْزَاءِ (مَحْبُوسُونَ) أَي: مَوْقُوفُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي الصَّخْرَاءِ. وَخُلَاصَتُهُ أَنَّ أَصْحَابَ الْحِظِّ الْقَانِي مِنْ أَرْبَابِ الْأَمْوَالِ وَالْمَتَّاعِبِ مَحْبُوسُونَ فِي الْعَرَصَاتِ لِطَوْلِ حِسَابِهِمْ فِي الْمَتَاعِبِ بِسَبَبِ كَثْرَةِ أَمْوَالِهِمْ، وَتَوْسِيعِ جَاهِهِمْ، وَتَكَلُّذِهِمْ بِهِمَا فِي الدُّنْيَا، وَتَمَتُّعِهِمْ عَلَى وَفَى شَهَوَاتِ النَّفْسِ وَالْهَوَى، فَإِنَّ حَلَالَ الدُّنْيَا لَهُ حِسَابٌ وَلِحَرَامِهَا عِقَابٌ وَالْفُقَرَاءُ مِنْ هَذَا بَرَاءٌ، فَلَا يُحَاسِبُونَ وَلَا يُحْبَسُونَ، بَلْ قَبَلِ الْأَغْنِيَاءِ بِأَرْبَعِينَ خَرِيفًا فِي الْجَنَّةِ يَدْخُلُونَ مُكَافَأَةً لَهُمْ فِي الْعُقَبِ لِمَا فَاتَهُمْ مِنَ الدُّنْيَا. مرقاة المفاتيح شرح مشكاة المصابيح ج ۸ ص ۳۲۷۵ فی تشریح حدیث ۵۲۳۳.

(۱) مجمع الزوائد ومنبع الفوائد کتاب أهل الجنة باب أكثر أهل الجنة البلة رقم الحديث ۱۸۶۷۴ وقال الهيثمي: رَوَاهُ الْبُزَارُ، وَفِيهِ سَلَامَةُ بِنِ رَوْحٍ، وَتَعَةُ ابْنِ جَبَانَ، وَغَدِيَّةُ، وَضَعْفَةُ غَدِيَّةٌ وَاحِدَةٌ. وَرَقْمُ الْحَدِيثِ ۱۷۹۱۴ كِتَابُ الرَّهْدِ بَابُ مَا جَاءَ فِي الْبُلَّةِ. مسند البزار رقم الحديث ۶۳۳۹، شعب الايمان رقم الحديث ۱۱۲۲، و رقم الحديث ۱۳۰۲، و رقم الحديث ۱۳۰۴، و رقم الحديث ۱۳۰۵، تفسير القرطبي ج ۱۳ ص ۱۱۵ وقال القرطبي: وهو حديث صحيح. شرح النووي على مسلم ج ۱۷ ص ۱۸۱، البحر المحيط في التفسير ج ۸ ص ۲۶، كنز العمال رقم الحديث ۳۹۲۸۷، مرقاة المفاتيح ج ۵ ص ۱۷۲۸، و ج ۶ رقم الحديث ۲۴۰۱، و ج ۹ ص ۳۶۱۲، و ص ۳۶۲۸.

(۲) ب ل ه: رَجُلٌ (أَبْلَةٌ) بَيْنَ (الْبَلَّةِ) وَ (الْبَلَاهَةِ) وَهُوَ الَّذِي غَلَبَتْ عَلَيْهِ سَلَامَةُ الصَّدْرِ، وَبَابُهُ طَرِبَ وَسَلِمَ، وَ (تَبَلَّةٌ) أَيْضًا وَالْمَرْأَةُ (بَلْهَاءٌ) وَفِي الْحَدِيثِ: «أَكْثَرُ أَهْلِ الْجَنَّةِ الْبُلَّةُ» يَعْنِي الْبُلَّةُ فِي أَمْرِ الدُّنْيَا لِقَلَّةِ اهْتِنَامِهِمْ بِهَا، وَهِيَ أَكْيَاسٌ فِي أَمْرِ الْآخِرَةِ. مختار الصحاح ج ۱ ص ۲۰ ب ل ه.

أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَهْلِ الْجَنَّةِ؟ كُلُّ ضَعِيفٍ مُتَّضَعِفٍ، لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لَا يَبْرَهُ. أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَهْلِ النَّارِ؟ كُلُّ عَثَلٍ جَوَّازٍ مُسْتَكْبِرٍ. (۱)

آیا زه تاسو ته د جنتیانو په باره کې خبر درکړم؟ (نو واورئ) جنتیان هغه خلق دي کوم چې ضعیف وي او نور خلق یې هم ضعیف گنړي (حالانکه د الله ﷻ په نزد دده دومره لویه مرتبه وي چې) که چیرته دا (د یو کار یا یوې خبرې متعلق) په الله ﷻ باندي قسم او خوري (چې دا کار به داسې کیږي) نو الله تعالی خامخا دا په قسم کې رینبستینې کوي، (بیانې علیه السلام او فرمایل:) آیا زه تاسو ته د جهنمیانو په باره کې خبر درکړم؟ (نو واورئ) دا هغه خلق دي څوک چې سخت گویه جگړه مار وي، مال جمع کوونکی بنخیل وي او متکبر وي.

جنت ته به ضعفاء او مظلوم خلق دا خلیري

رسول الله صلى الله عليه وسلم صحابه کرامو ته او فرمایل:

أَلَا أُتَبِّعُكُمْ بِأَهْلِ الْجَنَّةِ؟ هُمُ الضُّعَفَاءُ الْمَظْلُومُونَ. (۲)

آیا زه تاسو ته د جنتیانو متعلق خبر درکړم؟ دا هغه خلق دي چې کوم ضعیف (عاجزي کوونکی فقیران)، او مظلوم دي.

(۱) صحیح البخاري کتاب الأدب باب الکبیر رقم الحدیث ۶۰۷۱، صحیح مسلم کتاب الجنه وصفه و نعبه و أهلها باب النار ینزلها الجبارون و الجنه ینزلها الضعفاء رقم الحدیث ۴۶ (۲۸۵۳)، مسند احمد رقم الحدیث ۱۸۷۳۰، سنن ابن ماجه رقم الحدیث ۴۱۱۶، سنن الترمذي رقم الحدیث ۲۶۰۵، مشکوة المصابیح باب الغضب و الکبیر الفصل الأول رقم الحدیث ۵۱۰۶ (۳).

وفي رواية: عَنْ سُرَّاقَةَ بِنِ مَالِكِ رضي الله عنه، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَلَا أُتَبِّعُكُمْ بِأَهْلِ الْجَنَّةِ؟ الْمَغْلُوبُونَ الضُّعَفَاءُ، وَأَهْلُ النَّارِ كُلُّ جَعْفَرِيٍّ جَوَّازٍ مُسْتَكْبِرٍ. المستدرک علی الصحیحین للحاکم رقم الحدیث ۲۰۲ وقال الحاکم: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ وَلَمْ يُخَرِّجَاهُ، وَوَفَّقَهُ الدَّهَبِيُّ، وَرَقْمُ الْحَدِيثِ ۳۸۴۴، مسند احمد رقم الحدیث ۶۵۸۰، الادب للبيهقي رقم الحدیث ۲۰۳، شعب الايمان رقم الحدیث ۷۸۲۰، و رقم الحدیث ۷۸۲۱، مجمع الزوائد رقم الحدیث ۴۴۰۶۵، صحیح الترغیب والترهیب رقم الحدیث ۳۱۹۷ (۲۲).

(۲) مسند احمد منخرجا رقم الحدیث ۸۸۲۱، وهكذا في تنبيه الغافلین ج ۲۳۳ باب فضائل الفقراء.

جنت او جهنم په خپل مینځ کې بحث

د بخاري شريف او مسلم شريف حديث دى، نبي كريم صلى الله عليه وسلم فرمايي: جنت او جهنم په خپل مینځ کې بحث (جګړه) اوکړه (يعنى دواړو يو قسم شکايت اوکړو)، جهنم وويل: **أُوثِرْتُ بِالْمُتَكَبِّرِينَ وَالْمُتَجَبِّرِينَ**. زه د متکبرينو او سرکشو د پاره غوره (يعنى جوړ) کړې شوي يم. جنت وويل: **مَا لِي لَا يَدْخُلْنِي إِلَّا ضَعْفَاءُ النَّاسِ وَسَقَطُهُمْ**. دا په ما څه شوي چې په ما کې به صرف کمزوري خلق او د مخلوقاتو په نظر کې غورځيدلي خلق داخلېږي؟ (اگر چې دا خلق به په حقيقت کې د الله ﷻ په نزد د اوچتې مرتبې واله وي).

(د دې دواړو شکايت او ريدو سره) الله تعالى جنت ته او فرمايل:

أَلَيْتِ رَحْمَتِي أَرْحَمُ بِكَ مِنْ أَشَاءُ مِنْ عِبَادِي:

ته زما د رحمت مظهر يى، زه به ستا په ذريعه باندې په خپلو بندګانو کې په هغه چا باندې رحمت کوم د چا په باره کې چې زه او غواړم. او اورته يې او فرمايل:

إِنَّمَا أَلَيْتِ عَذَابِي أَعْدَبُ بِكَ مِنْ أَشَاءُ مِنْ عِبَادِي، وَلِكُلِّ وَاحِدَةٍ مِنْهُمَا مَلُؤَهَا.

بيشکه ته صرف زما د عذاب مظهر يى، زه چې په خپلو بندګانو کې د چا په باره کې او غواړم ستا په ذريعه به هغه ته عذاب ورکوم، او زه به (جنت او جهنم) دواړه د خلقونه د کوم (۱)

(۱) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ. قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: تَحَاجَّتِ الْجَنَّةُ وَالنَّارُ، فَقَالَتِ النَّارُ: أُوثِرْتُ بِالْمُتَكَبِّرِينَ وَالْمُتَجَبِّرِينَ. وَقَالَتِ الْجَنَّةُ: مَا لِي لَا يَدْخُلْنِي إِلَّا ضَعْفَاءُ النَّاسِ وَسَقَطُهُمْ. قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى لِلْجَنَّةِ: أَلَيْتِ رَحْمَتِي أَرْحَمُ بِكَ مِنْ أَشَاءُ مِنْ عِبَادِي. وَقَالَ لِلنَّارِ: إِنَّمَا أَلَيْتِ عَذَابِي أَعْدَبُ بِكَ مِنْ أَشَاءُ مِنْ عِبَادِي، وَلِكُلِّ وَاحِدَةٍ مِنْهُمَا مَلُؤَهَا.... صحيح البخاري كتاب تفسير القرآن باب قوله: (وَتَكْفُلُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ) رقم الحديث ۴۸۵۰، صحيح مسلم كتاب الجنة وصفة لعيبيها وأهلها باب النار يَدْخُلُهَا الْجَبَّارُونَ وَالْجَنَّةُ ← ← ←

درې قسمه خلق جنتیان دي

په مسلم شريف كې د نبي عليه السلام اوږده خطبه ذكرده ، په هغې كې پيغمبر ﷺ دا هم فرمايلي :

... وَأَهْلُ الْجَنَّةِ ثَلَاثَةٌ : ذُو سُلْطَانٍ مُّقْسِطٌ مُّتَّصِدِّقٌ مُّوَفَّقٌ ، وَ رَجُلٌ رَحِيمٌ رَقِيئُ الْقَلْبِ لِكُنْ ذِي قُرْبَىٰ وَ مُسْلِمٍ ، وَ عَفِيفٌ مُّتَّعِفٌ ذُو عِيَالٍ ... (۱)

جنتیان درې، (۳) قسمه خلق دي :

۱. هغه بادشاه چې انصاف کوونکی وي ، د خلقو سره احسان کوي ، او د نېکو کارونو توفیق ورکړې شوې وي .
۲. هغه کس چې (په هر چا) مهربان وي ، (خاصکر) د هر رېشته دار او هر مسلمان د پاره د نرم زړه واله وي .

۳. هغه مسلمان چې پاک دامن وي ، سوال نه کوي ، او د بچو واله وي .
- په دې حديث كې دا هم ذكر شو چې مهربان او نرم زړه واله كس جنتي دی .

داخيستلو ، خرڅولو او فيصله كولو په وخت نرمي كوونكې

جنت ته دا خلیل

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي :

أَدْخَلَ اللَّهُ رَجُلًا الْجَنَّةَ كَانَ سَهْلًا مُشْتَرِيًا وَبَائِعًا وَقَاضِيًا وَمُقْتَضِيًا .

←←← يَدْخُلُهَا الضُّعْفَاءُ رَقْمُ الْحَدِيثِ ۳۶ (۲۸۴۶) ، مسند احمد رقم الحديث ۸۱۶۴ ، مشكوة المصابيح باب خلق الجنة والنار الفصل الاول رقم الحديث ۷۴۴۷ ، السنن الكبرى للنسائي رقم الحديث ۷۶۵۳ .

(۱) صحيح مسلم كتاب الجنة وصفة لعيبيها وأهلها باب الصفات التي يعرف بها في الدنيا أهل الجنة وأهل النار رقم الحديث ۶۳ (۲۸۵۶) ، المستدرک على الصحيحين للحاكم رقم الحديث ۷۰۰۵ ، مسند احمد مخرجا رقم الحديث ۱۷۳۸۴ ، السنن الكبرى للنسائي رقم الحديث ۸۰۱۶ ، صحيح ابن حبان رقم الحديث ۶۵۳ ، المعجم الكبير للطبراني رقم الحديث ۹۸۷ ، شعب الايمان رقم الحديث ۱۰۵۳۴ ، مشكوة المصابيح باب الشفقة والرحمة على الخلق الفصل الأول رقم الحديث ۳۹۶۰ (۱۴) .

الله تعالیٰ جنت ته یو کس داخل کړو چې هغه د اخیستلو، خرڅولو، فیصله کولو، او خپل حق غوښتلو په وخت نرمي کوله. (۱)

تنگ دسټه کس ته مهلت ورکولو سره جنت ته داخلیدل

۱. د مسلم شریف حدیث دی، رسول الله صلی الله علیه وسلم او فرمایل:

إِنَّ رَجُلًا مَاتَ، فَدَخَلَ الْجَنَّةَ.

یو کس وفات شو او جنت ته داخل شو.

ددې کس نه پوښتنه اوشوه: مَا كُنْتَ تَعْمَلُ؟

تابه په دنیا کې څه عمل کولو؟ (چې دهغې په وجه جنت ته داخل شوی).

ده ورته وویل:

إِنِّي كُنْتُ أَبَايَعُ النَّاسِ، فَكُنْتُ أَلْطَرُ الْمُعْسِرِ، وَأَكْجُوزُ فِي السِّكَّةِ - أَوْ فِي النَّقْدِ -

ما د خلقو سره خرید و فروخت کولو، تنگ دسټه (غریب) ته به مې مهلت ورکولو، په

سکه یا نقد و قبلولو کې به مې درگزر کولو.

نو دې کس ته د همدې عمل په وجه مغفرت او کړې شو (او جنت ته یې داخل کړې شو). (۲)

۳. رسول الله صلی الله علیه وسلم (صحابه کرامو ته) او فرمایل:

د تاسو نه مخکیني قومونو کې یو کس و، فرېسته ده ته د روح قبض کولو د پاره راغله،

(۱) مسند احمد مخرجا رقم الحديث ۵۰۸، و رقم الحديث ۴۱۰، السنن الكبرى للنسائي رقم الحديث ۶۲۴۹، شرح

السنة للبهوي رقم الحديث ۲۰۳۵، الترغيب والترهيب للمندري رقم الحديث ۲۶۹۶، كنز العمال رقم الحديث ۹۴۲۵

الباب الثاني في البيع ...

(۲) عَنْ حُدَيْفَةَ رضي الله عنه . عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ . أَنَّ رَجُلًا مَاتَ . فَدَخَلَ الْجَنَّةَ . فَقِيلَ لَهُ : مَا كُنْتَ تَعْمَلُ ؟

فَقَالَ : إِنِّي كُنْتُ أَبَايَعُ النَّاسِ . فَكُنْتُ أَلْطَرُ الْمُعْسِرِ . وَأَكْجُوزُ فِي السِّكَّةِ - أَوْ فِي النَّقْدِ - فَغُفِرَ لَهُ . فَقَالَ أَبُو مَسْعُودٍ

رضي الله عنه : وَأَنَا سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ . صحيح مسلم كتاب المساقاة باب فضل إلقاء العسر رقم

الحديث ۲۸ (۱۵۶۰) ، مسند احمد مخرجا رقم الحديث ۲۳۳۸۴ ، مسند البزار رقم الحديث ۲۸۲۴ ، الترغيب والترهيب

للروام السنة رقم الحديث ۱۳۵۰ ، معجم ابن عساكر رقم الحديث ۸۰۳ ، الترغيب والترهيب للمندري رقم الحديث ۱۳۳۷

الترغيب في التيسير على المعسر والظارة والوضع عنه .

فربنتي دده نه پوښتنه او كړه :

هَلْ عَمِلْتَ خَيْرًا ؟ آيا تا چيرته نېك كار كړي ؟

ده ورته وويل : ماته ندي معلوم .

فربنتي ورته وويل : ته يې ځان ته رايايد كړه (كيدې شي تا نېك كار كړې وي) .

دا به اول او وايي چې ماته ندي معلوم ، خو بيا به ورته رايايد شي ، فربنتي ته په اووايي :

ما به د خلقو سره اخيستل خرڅول او لېږن دېن كولو خو ما به تنگ دسته (غريب) ته

مهلت وركولو ، او مالدار سره به مې نرمي كوله .

فَأَدْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ . نو الله تعالى دا كس (د همدې عمل په وجه) جنت ته داخل كړو . (۱)

د معافي په وجه د جنت مستحق كيدل

۱ . حضرت ابو هريرة رضي الله عنه فرمايي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم او فرمايل :

ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ حَاسِبَهُ اللَّهُ حِسَابًا يَسِيرًا وَأَدْخَلَهُ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِهِ .

درې كسان داسې دي چې په چا كې دا خبرې وي نو الله تعالى به دده سره آسان حساب

او كړي ، او په خپل رحمت سره به يې جنت ته داخل كړي .

صحابه كرامو پوښتنه او كړه : هغه درې كسان څوك دي ؟

نبي عليه السلام او فرمايل :

تُعْطِي مَنْ حَرَمَكَ ، وَتَعْفُو عَمَّنْ ظَلَمَكَ ، وَتَصِلُ مَنْ قَطَعَكَ .

(۱) قَالَ عُقْبَةُ بْنُ عَمْرِو رضي الله عنه لِحَدِيثِ صلى الله عليه وسلم : حَدَّثَنِي بِشَيْءٍ سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ . قَالَ :

سَمِعْتُهُ يَقُولُ : " كَانَ رَجُلٌ فِيْمَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ أَنَاءَ الْمَلِكِ لِيَقْبِضَ رُوحَهُ فَقَالَ : هَلْ عَمِلْتَ خَيْرًا ؟ قَالَ : مَا أَعْلَمُهُ .

قَالَ : أَلْطَرُ . قَالَ : مَا أَعْلَمُهُ ، إِلَّا أَنِّي كُنْتُ رَجُلًا أُجَارِئُ النَّاسَ وَأُخَالِطُهُمْ ، فَكُنْتُ أَلْطَرُ الْمُعْسِرَ وَأَكْجَاوِرُ عَنِ

الْمُؤْسِرِ ، فَأَدْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ " . قَالَ عُقْبَةُ : وَأَنَا سَمِعْتُهُ يَقُولُ ذَلِكَ . مصنف ابن ابي شيبة كتاب البيوع والأفضية

إلغار المعسر والزفلي بو رقم الحديث ۲۲۱۷۵ ، ورقم الحديث ۲۳۰۱۹ في كتاب إلغار المعسر والزفلي بو ، المعجم الكبير

للطبراني رقم الحديث ۶۴۲ ، كنز العمال رقم الحديث ۱۵۴۰۱ . الترغيب والترهيب للمنذري رقم الحديث ۱۳۳۸

الترغيب في التيسر على المعسر والظارة والوضع عنه .

شوکه چې تا محرومه کوي هغه ته ورکړه کوه ، شوکه چې درباندي ظلم کوي هغه ته معافي کوه ، او شوکه چې در سره صله رحمي کتې کوي دهغه سره صله رحمي کوه .

حضرت ابو هريره رضي الله عنه نبي عليه السلام ته او فرمايل :

اي د الله رسوله ! چې کله زه دا کارونه او کړم نوزما د پاره به خدوي ؟

نبي عليه السلام ورته او فرمايل :

أَنْ تُحَاسِبَ حِسَابًا يَسِيرًا ، وَيُدْخِلَكَ اللَّهُ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِهِ .

د تاسره به آسان حساب اوشي ، او الله تعالى به تا په خپل رحمت سره جنت ته داخل

کړي . (۱) .

۳ . نبي کریم صلی الله علیه و آله فرمایي چې کله خلق حساب ته اودرېږي ... نو بیا به

یو آواز کوونکی آواز اوکړي :

لِيَقْمَ مِنْ أَجْرِهِ عَلَى اللَّهِ ، فَلْيَدْخُلِ الْجَنَّةَ .

د چا اجر چې په الله تعالى باندې وي هغه دې پاڅي او جنت ته دې داخل شي .

په دویم ځل به هم همدغه آواز اوشي .

حضرت انس رضي الله عنه پوښتنه اوکړه : هغه شوکه دی چې دهغه اجر په الله تعالى باندې دی ؟

نبي عليه السلام ورته او فرمايل :

(۱) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ حَاسِبُهُ اللَّهُ

حِسَابًا يَسِيرًا وَأَدْخَلَهُ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِهِ » قَالُوا : لِمَنْ يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟ قَالَ : « تُعْطِي مَنْ حَرَمَكَ ، وَتَغْفُو عَمَّنْ

كَلِمَتِكَ ، وَتَكْمِلُ مَنْ قَطَعَكَ » قَالَ : فَإِذَا فَعَلْتُ ذَلِكَ ، فَمَا لِي يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟ قَالَ : « أَنْ تُحَاسِبَ حِسَابًا يَسِيرًا

وَيُدْخِلَكَ اللَّهُ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِهِ » . المستدرک علی الصحیحین للحاکم رقم الحدیث ۳۹۱۲ وقال الحاکم : هَذَا حَدِيثٌ

صَحِيحٌ الْإِسْنَادُ وَلَمْ يُخَرِّجَاهُ . مسند البزار رقم الحدیث ۸۶۳۵ ، السنن الکبری للبیهقي رقم الحدیث ۲۱۰۹۲ ، المعجم

الاورسط رقم الحدیث ۵۰۶۴ ، الترغیب والترهیب للملیری رقم الحدیث ۳۷۱۸ ، و رقم الحدیث ۳۸۱۵ ، مجمع الزوائد

رقم الحدیث ۱۳۴۷۳ ، و رقم الحدیث ۱۳۶۹۷ ، الزواجر ج ۲ ص ۱۳۲ ، کنز العمال رقم الحدیث ۴۳۲۱۵ ، مکارم

الاعلاق لابن ابی الدلیا ج ۱ ص ۲۳ رقم ۲۱ .

الْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ . شوك چې خلقو ته معافي كوي . (۱)

د حياء لړلو په وجه د جنت مستحق كيدل

امام بخاري رَحْمَةُ اللَّهِ بِهِ الْأَدَبُ الْمَفْرُودُ كَمَا فِي حَدِيثِ ذَكَرَ كَرِي ، چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي :

الْحَيَاءُ مِنَ الْإِيمَانِ ، وَالْإِيمَانُ فِي الْجَنَّةِ . (۲)

حياء د ايمان حصه ده ، او د ايمان واله به په جنت كې وي .

په حلال خوراك كولو ، په سنتو باندې عمل كولو ، او خلقو ته ضرر

نه رسولو په وجه د جنت مستحق كيدل

۱ . رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي :

مَنْ أَكَلَ طَيِّبًا ، وَعَمِلَ فِي سُنَّةٍ ، وَأَمِنَ النَّاسَ بِوَأَيْقَهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ .

(۱) پوره حديث داسې دی : عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ . أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : « إِذَا وَقَفَ الْعِبَادُ لِلْحِسَابِ جَاءَ قَوْمٌ وَأَضْعَى سِيُوفِهِمْ عَلَى رِقَابِهِمْ . تَقَطَّرُ دَمًا ، فَازْدَحَمُوا عَلَى بَابِ الْجَنَّةِ . فَيَقِيلُ : مَنْ هَؤُلَاءِ ؟ قِيلَ : الشُّهَدَاءُ . كَانُوا أَحْيَاءَ مَرْزُوقِينَ . ثُمَّ نَادَى مُنَادٍ : لِيَقُمْ مَنْ أُجْرُهُ عَلَى اللَّهِ ، فَلْيَدْخُلِ الْجَنَّةَ . ثُمَّ نَادَى الثَّانِيَةَ : لِيَقُمْ مَنْ أُجْرُهُ عَلَى اللَّهِ ، فَلْيَدْخُلِ الْجَنَّةَ . قَالَ : وَمَنْ ذَا الَّذِي أُجْرُهُ عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ ؟ قَالَ : الْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ . ثُمَّ نَادَى الثَّلَاثَةَ : لِيَقُمْ مَنْ أُجْرُهُ عَلَى اللَّهِ ، فَلْيَدْخُلِ الْجَنَّةَ . فَقَامَ كَذَا وَكَذَا الْغَا ، فَدَخَلُوهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ . المعجم الاوسط للطبراني رقم الحديث ۱۹۹۸ ، حلية الاولياء ج ۶ ص ۱۸۷ ، الترغيب والترهيب للمنذري رقم الحديث ۳۷۲۴ الترغيب في المفوعن القاتل والجاني والظالم ، وقال المنذري : رواه الطبراني باسناد حسن . مجمع الزوائد رقم الحديث ۱۸۷۱۴ ، المنجر الرابع في ثواب العمل الصالح ص ۳۶۳ ثواب من عفا عن ظلمه او جنى عليه .

(۲) الادب المفرد منرجا بَابُ الْجَقَاوِ رقم الحديث ۱۳۱۴ ، سنن الترمذي أَبْوَابُ الْبِرِّ وَالصِّلَةِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَابُ مَا جَاءَ فِي الْعَيَاءِ رقم الحديث ۲۰۰۹ وقال الترمذي : هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ . صحيح ابن حبان رقم الحديث ۶۰۸ ، المعجم الكبير للطبراني رقم الحديث ۱۰۴۲۲ ، المستدرک على الصحيحين للحاكم رقم الحديث ۱۷۱ ، مشكاة المصابيح رقم الحديث ۵۰۷۷ (۱۰) .

شوڪ چہ حلال خوراك كوي ، په سنتو باندې عمل كوي ، او خلق دده د شر نه محفوظ وي نو دا كس به جنت ته داخل شي . (۱)

۲ . رسول الله صلى الله عليه وسلم په يوه موقع او فرمايل :

الذُّلِّيَا خَصِيْرَةٌ حُلُوَّةٌ ، مَنِ اكْتَسَبَ فِيْهَا مَالًا مِنْ جِلِّهِ وَالْفَقَّهُ فِي حَقِّهِ اَكْتَابَهُ اللهُ عَلَيْهِ وَاُوْرَدَهُ جَنَّتَهُ ، وَمَنِ اكْتَسَبَ فِيْهَا مَالًا مِنْ غَيْرِ جِلِّهِ وَالْفَقَّهُ فِي غَيْرِ حَقِّهِ اَحَلَّهُ اللهُ دَارَ الْهَوَانِ . (۲)

دنيا سرسبز و شاداب او خوږه ده ، شوڪ چي په دې كې په حلالې طريقې سره مال اوگتي او په صحيح خايونو كې يې خرچ كړي الله ﷻ به ده ته خپله رضا وركړي ، او جنت ته به يې داخل كړي ، او شوڪ چي مال په حرام او ناجائزه طريقو سره اوگتي او په ناجائزه خايونو كې يې خرچ كړي نو الله ﷻ به دا د ذلت په خاي (يعني جهنم) كې او غورځوي .

۳ . د امام اوزاعي رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ ملاقات د ابراهيم بن ادهم رحمه الله سره په داسې حالت كې اوشو چې ابراهيم بن ادهم رحمه الله په سر باندې د لرگو گيډې راخيستي و ، امام اوزاعي ورته وويل :

يَا اَبَا اسْحَاقَ ! اِلَى مَتَى هَذَا ؟ اِخْوَانُكَ يَكْفُوْنُكَ .

اي ابو اسحاق ! ته به تر څو پورې دا كسب كوي ؟ ستا اسلامي وروڼه ستا د پاره كافي دي (هغوي به كسب كوي او تاته به د ضرورت موافق دركوي) .

ده ورته وويل : اي ابو عمرو ! ما پرېږده ، ځكه ماته دا خبره رارسيدلې ده چې :

(۱) المستدرک علی الصحیحین للحاکم کتاب الاطعمه ج ۴ ص ۱۱۷ رقم الحديث ۷۰۷۳ وقال الحاكم هذا حديث صحيح الاسناد ولم يخرجاه ، وقال الذهبي : هذا حديث صحيح ، سنن الترمذي باب ۶۰ رقم الحديث ۲۵۲۰ ، مشكاة المصابيح رقم الحديث ۱۷۸ (۳۹) ، كنز العمال كتاب البيوع الباب الاول في الكسب الفصل الاول في فضائل الكسب الحلال ج ۴ رقم الحديث ۹۲۱۳ ، المتجر الرابع في ثواب العمل الصالح ص ۴۰۷ ثواب الاكساب من جهات الحل والعمل باليد .

(۲) خرج البيهقي باسناده عن ابن عمر رضي الله عنهما ، وذكره السيوطي في الجامع الصغير ، ورواه السيوطي في الدر المنثور ۲/۴ ، والزبيدي في الاتعاف ۱۲/۶ ، الترغيب والترهيب كتاب البيوع وعندها الترغيب في الاكساب بالبيع وعنده جزء ۲ ص ۳۴۸ رقم الحديث ۲۶۷۷ ، كنز العمال ج ۳ ص ۱۸۳ رقم الحديث ۶۰۷۶ ، المتجر الرابع في ثواب العمل الصالح ص ۴۰۷ ثواب الاكساب من جهات الحل والعمل باليد .

مَنْ وَقَفَ مَوْقِفَ مِذْلَةِ فِي طَلَبِ الْحَلَالِ وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ .

څوک چې د حلال رزق په طلب کولو کې د ذلت په مخای کې او درید نو دده د پاره جنت واجب شو . (۱)

د مریض تپوس کولو ، او دخپل مسلمان ورور ملاقات له تلو سره

د جنت مستحق کیدل

امام بخاري رَحْمَةُ اللَّهِ بِهِ الْأَدَبُ الْمَفْرُودُ كَيْ دَا حَدِيثُ رَانَقْلُ كَرِي : رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرَمَائِي : چې كله يو سړی د خپل اسلامي ورور بیمار پرسی له لار شي ، يا (د الله ﷻ د رضا د پاره) دهغه ملاقات له لار شي نو الله تعالی دې کس ته فرمائي :

طَبْتُ وَطَابَ مَشَاكٍ ، وَتَبَّوَاتُ مَنَزِلًا فِي الْجَنَّةِ .

ته دې (په دنیا او آخرت کې) خوشحال شی ، ستا دا راتلل ډیر ښه دي ، او تا ځان ته په جنت کې کور جوړ کړو . (۲)

(۱) و رُوِيَ أَنَّ الْأَوْزَاعِي لَقِيَ إِبْرَاهِيمَ بْنَ أَدَهْمَ رَحِمَهُمُ اللَّهُ وَعَلَى عُنُقِهِ حَزْمَةٌ حَطِي . فَقَالَ لَهُ : يَا أَبَا إِسْحَاقَ ! إِلَى مَتَى هَذَا ؟ إِخْوَانُكَ يَكْفُونُكَ . فَقَالَ : دَعْنِي عَنْ هَذَا يَا أَبَا عَمْرٍو ! فَإِنَّهُ بَلَغَنِي أَنَّهُ مَنْ وَقَفَ مَوْقِفَ مِذْلَةِ فِي طَلَبِ الْحَلَالِ وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ . أحياء العلوم ج ۲ ص ۷۲ كتاب آداب الكسب والمعاش الباب الاول في فضل الكسب والحث عليه ط دارالكتب العلمية بيروت ، نزهة الناظرين ... كتاب آداب الكسب والمعاش ص ۳۳۹ .

(۲) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : " إِذَا عَادَ الرَّجُلُ أَخَاهُ أَوْ زَارَهُ . قَالَ اللَّهُ لَهُ : طَبْتُ وَطَابَ مَشَاكٍ ، وَتَبَّوَاتُ مَنَزِلًا فِي الْجَنَّةِ " . الادب المفرد مخرجا باب الزيارة رقم الحديث ۳۴۵ ، صحيح ابن حبان رقم الحديث ۲۹۶۱ ، شعب الايمان رقم الحديث ۸۶۱۱ ، مسند احمد مخرجا باب الزيارة رقم الحديث ۸۵۳۶ ، و رقم الحديث ۸۶۵۱ ، مشكاة المصابيح رقم الحديث ۵۰۱۵ (۱۳) .

وفي رواية : عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : مَنْ عَادَ مَرِيضًا أَوْ زَارَ أَخَاهُ فِي اللَّهِ تَادَاهُ مُنَادٍ أَنْ طَبْتُ وَطَابَ مَشَاكٍ وَتَبَّوَاتُ مِنَ الْجَنَّةِ مَنَزِلًا . سنن الترمذي أبواب الزيارة والقبلة عن رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ باب ما جاء في زيارة الإخوان رقم الحديث ۲۰۰۸ ، سنن ابن ماجه رقم الحديث ۱۴۴۳ ، شعب الايمان رقم الحديث ۸۶۱۰ ، كنز العمال رقم الحديث ۲۵۱۳۳ . ←←←

نقلى روزہ نيولو ، مسکين ته خوراک ور کولو ، د مريض تپوس کولو ، او د مسلمان جنازه کولو سره د جنت مستحق کيدل

د مسلم شريف حديث دى ، چې يو محل رسول الله صلى الله عليه وسلم صحابه کرامو ته او فرمايل :

مَنْ أَصْبَحَ مِنْكُمْ الْيَوْمَ صَائِمًا ؟ نَنْوَرُخْ په تاسو کې د چاروژه ده ؟

حضرت ابوبکر صدیق رضي الله عنه ورته وويل : اَنَا . نَنْوَرُخْ د چاروژه ده .
نبي عليه السلام بيا پوښتنه او کړه :

فَمَنْ تَبِعَ مِنْكُمْ الْيَوْمَ جَنَازَةً ؟

نن په تاسو کې څوک د جنازې سره تللى ؟ او د جنازې مونځ يې کړى ؟

ابوبکر صدیق رضي الله عنه وويل : اَنَا . ما مسلمان جنازه کړى .

نبي عليه السلام بيا پوښتنه او کړه :

فَمَنْ أَطْعَمَ مِنْكُمْ الْيَوْمَ مِسْكِينًا ؟

نن ورځ په تاسو کې چا په مسکين خوراک خوړلى ؟

حضرت ابوبکر صدیق رضي الله عنه وويل : اَنَا . ما په مسکين خوراک کړى .

نبي عليه السلام بيا او فرمايل :

← ← ← (طِبْت) : يَكْسِرُ الطَّاءُ أَي: صِرَتْ طَيِّبَ الْعَيْشِ فِي الْآخِرَةِ، أَوْ حَصَلَ لَكَ طَيِّبُ عَيْشٍ فِيهَا. وَهُوَ إِخْبَارٌ وَيَحْتَمِلُ الدُّعَاءَ (وَطَابَ مَشَاك) أَي: صَارَ مَشِيكَ سَبَبَ طَيِّبِ عَيْشِكَ فِيهَا، كَذَا ذَكَرَهُ بَعْضُ الشُّرَاحِ، وَلَا يَعْدُ فِي تَعْنِينِ طَيِّبِ الْعَيْشِ لِيَشْمَلَ طَيِّبَ الْحَيَاةِ فِي الدُّنْيَا بِالْقَنَاعَةِ وَالرِّضَا وَبِرَكَّةِ الرِّزْقِ وَسَعَةِ الْقَلْبِ وَحُسْنِ الْخُلُقِ وَكُوفِيئِ الْعِلْمِ وَالْعَمَلِ، وَيُنْكَرُ أَنْ يَكُونَ الطَّيِّبُ كِنَايَةً عَنْ قَبُولِ يَبْتِهِ وَشُكْرِ سَعِيهِ. (وَكَبَّرَاتٌ مِنَ الْجَنَّةِ مَنْزِلًا) أَي: هُنَاكَ مِنْهَا بِهَدْيِهِ الْعِبَادَةَ مَنْزِلَةٌ عَظِيمَةٌ وَمَرْتَبَةٌ حَسِيمَةٌ، فَإِنَّ إِدْخَالَ الشُّرُورِ فِي قَلْبِ الْمُؤْمِنِ أَفْضَلُ مِنْ عِبَادَةِ الثَّقَلَيْنِ، لَا سِيَّمَا وَالْعِبَادَةَ فَرَضَ كِفَايَةً. مرآة المفاتيح شرح مشكاة المصابيح ج ۸ ص ۳۱۴۰ فی تشریح حدیث ۵۰۵۱ .

فَمَنْ عَادَ مِنْكُمْ الْيَوْمَ مَرِيضًا؟

نن ورځ په تاسو کې چا د مریض بیمار پرسی کړی؟

ابوبکر صدیق رضی اللہ عنہ وویل: اَنَا. ما د مریض بیمار پرسی کړی.

رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: مَا اجْتَمَعَنَ فِي امْرِي إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ.

په چا کې چې هم دا خويونه جمع شي نو هغه به جنت ته داخلېږي. (۱)

(۱) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ. قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ أَصْبَحَ مِنْكُمْ الْيَوْمَ صَائِمًا؟» قَالَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَا. قَالَ: «فَمَنْ تَبِعَ مِنْكُمْ الْيَوْمَ جَنَازَةً؟» قَالَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَا. قَالَ: «فَمَنْ عَادَ مِنْكُمْ الْيَوْمَ مَرِيضًا؟» قَالَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَا. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَا اجْتَمَعَنَ فِي امْرِي، إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ.» صحيح مسلم كتاب الزكاة باب من جمع الصدقة. وأعمال البر رقم الحديث ۸۷ (۱۰۲۸)، و رقم الحديث ۱۲ (۱۰۲۸) كتاب فضائل الصحابة رضي الله تعالى عنهم باب من فضائل أبي بكر الصديق رضي الله عنه. مسند البزار رقم الحديث ۹۷۵۲، السنن الكبرى للبيهقي رقم الحديث ۷۸۳۰، شعب الايمان رقم الحديث ۸۷۶۲، مشكاة المصابيح رقم الحديث ۱۸۱۹ (۳)، صحيح ابن خزيمة رقم الحديث ۲۱۳۱.

وفي رواية: عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ قَالَ: «صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الصُّبْحَ، ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَى أَصْحَابِهِ فَقَالَ: "هَلْ مِنْكُمْ أَحَدٌ أَصْبَحَ صَائِمًا؟" فَقَالَ عُمَرُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! لَمْ أَحَدِثْ نَفْسِي بِالصَّوْمِ الْبَارِحَةَ فَأَصْبَحْتُ مُفْطِرًا. فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ رضی اللہ عنہ: لَكِنِّي حَدَّثْتُ نَفْسِي بِالصَّوْمِ الْبَارِحَةَ فَأَصْبَحْتُ صَائِمًا. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "هَلْ مِنْكُمْ أَحَدٌ عَادَ مَرِيضًا؟" فَقَالَ عُمَرُ رضی اللہ عنہ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! صَلَّيْنَا ثُمَّ لَمْ نَبْرُحْ فَكَيْفَ نَعُودُ الْمَرَضَى؟ فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: بَلَّغْنِي أَنْ أَخْبِيَ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ اشْتَكَى فَجَعَلْتُ طَرِيقِي عَلَيْهِ حِينَ خَرَجْتُ إِلَى الْمَسْجِدِ لِأَنْظُرَ كَيْفَ أَصْبَحَ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "هَلْ مِنْكُمْ أَحَدٌ أَطْعَمَ الْيَوْمَ مِسْكِينًا؟" فَقَالَ عُمَرُ رضی اللہ عنہ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! صَلَّيْنَا ثُمَّ لَمْ نَبْرُحْ. فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ رضی اللہ عنہ: دَخَلْتُ الْمَسْجِدَ فَإِذَا أَنَا بِسَائِلٍ يَسْأَلُ فَوَجَدْتُ كِسْرًا خُبِرَ شَعْبِيرٍ فِي يَدِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ فَأَخَذْتُهَا فَدَفَعْتُهَا إِلَيْهِ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "أَلَتِ قَابِشِرٌ بِالْجَنَّةِ." فَتَلَفَسَ عُمَرُ رضی اللہ عنہ فَقَالَ: وَاهَا لِلْجَنَّةِ. فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَلِمَةً رَضِيَ بِهَا عُمَرُ رضی اللہ عنہ: "رَحِمَ اللَّهُ عُمَرَ رَحِمَ اللَّهُ عُمَرَ لَمْ يُرِدْ خَيْرًا قَطُّ إِلَّا سَبَقَهُ أَبُو بَكْرٍ إِلَيْهِ." مجمع الزوائد كتاب الغيابة باب في السائلين يعود المريض ولا يفعل الخير رقم الحديث ۲۹۲۹، كنز العمال رقم الحديث ۳۵۶۶۸.

نوٲا : همدا سې خبره د حضرت عمر ؓ په باره کې هم نقل شوی چې ده دا کارونه کړي وو، نو نبي عليه السلام ورته او فرمايل :

وَجَبَّتْ لَكَ، وَجَبَّتْ لَكَ .

ستا د پاره جنت واجب شو، ستا د پاره جنت واجب شو. (۱)

د مسلمان د پاره قبر کنيستلو سره په جنت کې کور جوړيدل

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي : مَنْ حَفَرَ قَبْرًا بَنَى اللَّهُ لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ . (۲)

چا چې بل مسلمان د پاره قبر او کنيستلو نو الله تعالى به ده ته په جنت کې کور جوړ کړي .

د نظر حفاظت کوونکي د پاره نبي عليه السلام د جنت ضمانت کړی

شوک چې د نظر حفاظت کوي نو دداسې کس د پاره نبي ﷺ د جنت ضمانت ورکړی ،

(۱) عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ . قَالَ : سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَصْحَابَهُ . فَقَالَ : « مَنْ أَصْبَحَ مِنْكُمْ الْيَوْمَ صَائِمًا ؟ » قَالَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ : أَنَا . قَالَ : « وَمَنْ تَصَدَّقَ الْيَوْمَ ؟ » قَالَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ : أَنَا . قَالَ : « وَمَنْ شَهِدَ جَنَازَةً ؟ » قَالَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ : أَنَا . قَالَ : « وَجَبَّتْ لَكَ، وَجَبَّتْ لَكَ » . قَالَ أَبُو نُعَيْمٍ ثَلَاثًا . هَذَا الْحَدِيثُ . أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ مِنْ رِوَايَةِ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ . وَقَالَ : قَالَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ : أَنَا . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « مَا اجْتَمَعْنَ فِي أَمْرِي إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ » . شرح السنة للبهوي كتاب الزكاة باب كل مغروب صدقة رقم الحديث ۱۶۴۷ .

(۲) پوره حديث داسې دی : عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « مَنْ حَفَرَ قَبْرًا بَنَى اللَّهُ لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ، وَمَنْ غَسَلَ مَيِّتًا خَرَجَ مِنْ ذُنُوبِهِ كَيَوْمٍ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ، وَمَنْ كَفَّنَ مَيِّتًا كَسَاهُ اللَّهُ مِنْ حُلِيِّ الْجَنَّةِ، وَمَنْ عَزَى حَزِينًا أَلْبَسَهُ اللَّهُ التَّقْوَى، وَصَلَّى عَلَى رُوحِهِ فِي الْأَرْوَاحِ، وَمَنْ عَزَى مُصَابًا كَسَاهُ اللَّهُ حُلَّتَيْنِ مِنْ حُلِيِّ الْجَنَّةِ لَا تَقُومُ لَهُمَا الدُّنْيَا، وَمَنْ اتَّبَعَ جَنَازَةً حَتَّى يُقْفَى دَفْنُهَا كُتِبَ لَهُ ثَلَاثَةٌ قَرَارِيْطٍ، الْقِرْدَاظُ مِنْهَا أَغْلَقَهُ مِنْ جَبَلٍ أَحَدٍ، وَمَنْ كَفَّنَ يَتِيمًا أَوْ أَرْمَلَةً أَكَلَهُ اللَّهُ فِي بَيْتِهِ وَأَدْخَلَهُ الْجَنَّةَ » . مجمع الزوائد ومنبع الفوائد كتاب الجنائز باب تجهيز الميت وغسله والإسراع بذلك رقم الحديث ۲۰۶۶ وقال الهديسي : رواه الطبراني في الأوسط، وفيه الخليل بن مرة، وفيه كلام. المعجم الاوسط رقم الحديث ۹۲۹۲، الترغيب والترهيب للمنذري رقم الحديث ۵۳۰۵ الترغيب في سفر البور... مكارم الاخلاق رقم الحديث ۱۰۱ .

پيغمبر ﷺ فرمايي :

إِضْمَنُوا لِي سِتًّا مِنْ أَلْفِ سِكِّمْ أَضْمَنُ لَكُمْ الْجَنَّةَ .

تاسو ماته د شپږو (۶) خبرو ضمانت راکړئ (چې په دې باندې به عمل کوي) نوزه به تاسو ته د جنت ضامن جوړ شم (چې تاسو به يقيني جنت ته داخلېږئ)
..... (په هغې کې يوه خبره داده :) وَغُضُّوا أَبْصَارَكُمْ .

خپل نظرونه بنکته (محفوظ) اوساتئ . (يعنی شريعت چې کومو خيزونو ته د کتلو نه منع کړی هغې ته مه گورئ) (۱)

د توبې ، ايمان ، او نېکو اعمالو په وجه د جنت مستحق کيدل

په قرآن کریم کې الله تعالی فرمايي :

﴿ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظَلَّمُونَ شَيْئًا ﴾ . (۲)

ترجمه : مگر چا چې توبه او ويسته ، ايمان يې راوړو ، او نېک عمل يې او کړل نو همدا خلق به جنت ته داخلېږي ، او په دوی باندې به هيڅ ظلم نه کېږي .

توبه کوونکي مؤمنانو د پاره د جنت زيرې

په قرآن کې الله تعالی د توبه کوونکو مؤمنانو سره د جنت وعده کړی ، فرمايي :

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ

(۱) عَنْ عَبْدِ بَنِي الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : إِضْمَنُوا لِي سِتًّا مِنْ أَلْفِ سِكِّمْ .

أَضْمَنُ لَكُمْ الْجَنَّةَ : أَضَدُّ قَوْلًا إِذَا حَدَّثْتُمْ ، وَأَوْفُوا إِذَا وَعَدْتُمْ ، وَأَدُّوا إِذَا أَوْكَمْتُمْ ، وَاحْفَظُوا قُرُوجَكُمْ ، وَغُضُّوا

أَبْصَارَكُمْ ، وَكَفُّوا أَيْدِيَكُمْ . الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحِينَ لِلْحَاكِمِ كِتَابُ الْخُدُودِ رَقْمُ الْحَدِيثِ ۸۰۶۶ ، وَقَالَ الْحَاكِمُ :

هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ الْإِسْنَادُ وَلَمْ يُعْرَفْ جَاهُهُ . مُسْنَدُ أَحْمَدَ مَخْرُجًا رَقْمُ ۲۲۷۵۷ ، السُّنَنِ الْكُبْرَى لِلْبَيْهَقِيِّ رَقْمُ الْحَدِيثِ ۱۲۶۹۱

بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّرْغِيبِ فِي آدَاءِ الْأَمَانَاتِ ، شُعَبُ الْإِيمَانِ رَقْمُ ۴۳۶۳ ، وَرَقْمُ ۴۸۷۷ ، مَشْكُورَةُ الْمَصَابِيحِ بَابُ جَلِّظِ

اللسانَ وَالْفُؤَيْبَةَ وَالشُّنُورَ الْفَضْلُ الثَّلَاثُ ، مَجْمَعُ الزُّوَالِدِ بَابُ فِي الْأَمَانَةِ رَقْمُ ۶۷۰۹ ، كُنزُ الْعَمَالِ رَقْمُ الْحَدِيثِ ۴۳۵۳۱ .

(۲) مريم آية ۶۰ .

وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ﴿١﴾

ترجمه: ای مؤمنانو! تاسو الله ته رینستینې توبه اوباسی، امید دی چې ستاسو رب به د تاسو نه ستاسو گناهونه لرې (یعنی معاف) کړي، او تاسو به داسې جنتونو ته داخل کړي چې دهغې د (اونو) لاندې به نهرونه بهیري.

د ښه امید په وجه جنت ته داخلیدل

۱. رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي:

إِنَّمَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ يَزُجُّهَا، وَإِنَّمَا يُجَنَّبُ النَّارَ مَنْ يَخَافُهَا، وَإِنَّمَا يَرْحَمُ اللَّهُ مَنْ يَرْحَمُ.
 بیشکه جنت ته به هغه کس داخلېږي څوک چې ددې امید ساتي، او د جنهم نه به هغه کس محفوظ کیږي څوک چې ددینه یرېږي، او الله تعالی په هغه چا باندې رحم کوي څوک چې په نورو رحم کوي. (۲)

۳. نبي علیه السلام فرمائي: یو کس به جهنم ته داخل کړي شي، زر (۱۰۰۰) کاله

پس به دا الله ﷻ ته یو آواز اوکړي: يَا حَتَّانُ يَا مَتَّانُ.

الله رب العزت به حضرت جبریل علیه السلام ته او فرمایي: ای جبریل! ته لار شه او زما دغه بنده ماته راوله. نو حضرت جبریل علیه السلام به دا بنده راولي او د الله ﷻ د وړاندې به یې اودروي، الله ﷻ به ورنه تپوس اوکړي:

كَيْفَ وَجَدْتَ مَكَانَكَ؟

خپل ځای دې څنگه اوموندو؟ (یعنی جهنم څنگه ځای و؟)

دا به ورته جواب ورکړي: دیر بدترین ځای و.

الله به دوباره حکم اوکړي:

(۱) التحريم آية ۸.

(۲) شعب الايمان رقم الحديث ۷۶۰ الخوف من الله تعالى . الآداب للبيهقي رقم الحديث ۸۲۷ ، حلية الأولياء وطبقات الأصفياء ج ۳ ص ۲۲۵ . كنز العمال رقم الحديث ۵۸۶۶ الخوف والرجاء ، صفة الجنة لابي نعيم الاصبهاني رقم الحديث

رُدُوهُ إِلَى مَكَائِهِ . دوبراره يې خپل زور مخای ته بوځی .

نو دا کس به روان شي او شاته شاته به راگوري . الله جل جلاله به ورنه پوښتنه او کړي :

إِلَى أَيِّ شَيْءٍ تَلْتَفِتُ ؟ شه شي ته شاته شاته گوري ؟

دا به ورته جواب ورکړي :

لَقَدْ رَجَوْتُ أَنْ لَا تُعِيدَنِي إِلَيْهَا بَعْدَ إِذْ أَخْرَجْتَنِي مِنْهَا .

(اې الله !) تا چې کله زه يو پېره د جهنم نه را اوويستم نو زما خو دا امید و چې ته به ما

دوبراره دپته نه واپس کوي .

الله ﷻ چې کله دده دا امید او گوري نو فرشتو به حکم او کړي :

إِذْهَبُوا بِهِ إِلَى الْجَنَّةِ . زما دابنده جنت ته بوځی .

(حکمه ده د مانه ښه امید اوساتل نو ما هم مایوسه نه کړو او جنت ته مې داخل کړو) .

ددې واقعي نه روستو امام غزالي رَحِمَهُ اللهُ لیکلي :

فَدَلَّ هَذَا أَنَّ رَجَاءَهُ كَانَ سَبَبَ نَجَاتِهِ .

دا واقعه پدې دلالت کوي چې ددې کس د نجات سبب د الله ﷻ نه ښه امید لرل وو . (۱)

(۱) قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : إِنْ رَجُلًا يَدْخُلُ النَّارَ فَيُنْكُثُ فِيهَا أَلْفَ سَنَةٍ يُنَادِي : يَا حَتَّانُ

يَا مَتَّانُ . فَيَقُولُ اللَّهُ لِجِبْرِيلَ : إِذْهَبْ فَأْتِنِي بِعَبْدِي . قَالَ فَيَجِيئُ بِهِ فَيُوقِفُهُ عَلَى رَبِّهِ . فَيَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى : كَيْفَ

وَجَدْتَ مَكَانَكَ ؟ فَيَقُولُ شَرُّ مَكَانٍ . قَالَ فَيَقُولُ : رُدُّوهُ إِلَى مَكَائِهِ . قَالَ فَيَسْئَلُ وَيَلْتَفِتُ إِلَى وَرَائِهِ . فَيَقُولُ اللَّهُ

عَزَّ وَجَلَّ : إِلَى أَيِّ شَيْءٍ تَلْتَفِتُ ؟ فَيَقُولُ : لَقَدْ رَجَوْتُ أَنْ لَا تُعِيدَنِي إِلَيْهَا بَعْدَ إِذْ أَخْرَجْتَنِي مِنْهَا . فَيَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى

إِذْهَبُوا بِهِ إِلَى الْجَنَّةِ . احياء العلوم كتاب الخوف والرجاء بيان فضيلة الرجاء والترغيب فيه ج ۴ ص ۱۲۶

وفي رواية : عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : إِنْ عَبْدًا فِي جَهَنَّمَ يُنَادِي أَلْفَ سَنَةٍ :

يَا حَتَّانُ يَا مَتَّانُ . فَيَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لِجِبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ : إِذْهَبِ الْتِئْبِي بِعَبْدِي هَذَا . قَالَ : فَيَذْهَبُ

جِبْرِيلُ فَيَجِدُ أَهْلَ النَّارِ مُنْكَبِينَ عَلَى وُجُوهِهِمْ ، فَيَذْجِعُ إِلَى رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ فَيُخْبِرُهُ فَيَقُولُ : الْتِئْبِي بِعَبْدِي ، فَإِنَّهُ

فِي مَكَانٍ كَذَا وَكَذَا . قَالَ : فَيَجِيئُهُ بِهِ فَيُوقِفُ عَلَى رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ فَيَقُولُ لَهُ : يَا عَبْدِي كَيْفَ وَجَدْتَ مَكَانَكَ ؟

وَكَيْفَ وَجَدْتَ مَقِيلَكَ ؟ فَيَقُولُ : يَا رَبِّ اشْرُ مَكَانٍ وَشَرُّ مَقِيلٍ . فَيَقُولُ : رُدُّوا عَبْدِي . فَيَقُولُ : ← ← ← ←

۳ . همدغه شان يوه بله واقعده هم امام غزالي رَحْمَةُ اللَّهِ او ابن ابی الدنيا رَحْمَةُ اللَّهِ رانقل کړی چې د قیامت په ورځ به د دوه کسانو د جهنم نه د راویستلو حکم اوشي (چې کله دا دوه کسان راوستی شي) ، الله ﷻ به ورته او فرمایي :

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيكُمْ وَمَا أَنَا بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ .

دا ما چې تاسو جهنم ته داخل کړي وی نو دا ستاسو د خپلو اعمالو وجه وه ځکه زه خو په (خپلو) بندگانو باندې ظلم نه کوم .

بیا به الله ﷻ حکم او کړي : دا دواړه واپس جهنم ته بوځی .

نو په دې دواړو کې به یو کس په خپلو ځنځیرونو کې جهنم ته منډه کړي او ځان به غورځولو ته نزدې کړي ، او دا دویم کس به په قلاړه قلاړه روان وي .

الله ﷻ به حکم او کړي : دا دواړه کسان واپس راوړی .

(چې کله دواړه راوستې شي) نو الله ﷻ به ورته پوښتنه او کړي : چې تاسو داسې ولې

او کړل؟ (چې یو په منډه لاری ، او بل په قلاړه قلاړه؟)

دا څوک چې په منډه تللي و هغه به عرض وکړي :

ای الله ! زه د خپلو گناهونو نه ویریدم نو ما دا نه غوښتل چې ستا د حکم نافرمانی او کړم

او دوباره ستا غضب او غصې ته ځان وروراندې کړم .

او کوم کس چې په قلاړه قلاړه تللو ، هغه به ورته عرض وکړي :

حُسْنُ ظَنِّي بِكَ كَانَ يُشْعِرُنِي أَنْ لَا تُرَدَّنِي إِلَيْهَا بَعْدَ مَا أَخْرَجْتَنِي مِنْهَا .

ای الله ! زما چې په تا باندې کوم بڼه گمان و هغې ماته دا خودله چې کله تا زه د جهنم نه

راوویستم نو ته به ما دوباره جهنم ته نه لیرې (نو ځکه زه روستوروستو کیدم) .

نو د الله ﷻ رحمت به په جوش کې راشي :

← ← ← يَا رَبِّ ! مَا كُنْتُ أَزْجُو إِذْ أَخْرَجْتَنِي مِنْهَا أَنْ تُعِيدَنِي فِيهَا . فَيَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ : دَعُوا عَبْدِي . حسن

الظن بالله لابن ابی الدنيا ج ۱ ص ۱۰۴ رقم الحديث ۱۱۰ . مسند احمد منخرجا رقم الحديث ۱۳۴۱۱ . شعب الايمان

رقم الحديث ۳۱۵ . تفسير ابن كثير ج ۶ ص ۱۲۳ في شرح سورة الفرقان آية ۶۵ .

فَيَأْمُرُ بِهِمَا إِلَى الْجَنَّةِ . د دې دواړو په باره کې به جنت ته د بوتلو حکم او کړي .

(ځکه د دې يو کس په زړه کې زما يره ده نوزه به دا نور په يره کې وانه چوم ، او د دې بل کس په ماباندې ښه گمان دی چې دوباره به مې جهنم ته نه داخلوي او زه دخپل بنده د نېک گمان موافق دده باره کې فيصلې کوم . لهدا دا دواړه جنت ته بوځي . نو دواړه به جنت ته بوتلې شي) . (۱)

نېک اعمال کوونکو ، صابرينو ، او متوکلينو د پاره د جنت بنگلې

شوکه چې د ايمان راوړونه پس نېک اعمال کوي ، د تکليف په وخت صبر کوي ، او الله ﷻ باندې توکل کوي نو الله تعالی د داسې خلقو سره د جنت د بنگلو وعده کړې ، فرمايي :

﴿ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

خَالِدِينَ فِيهَا نِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿۱۱﴾ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿۱۲﴾

(۱) قَالَ سَعْدُ بْنُ بِلَالٍ : يُؤْمَرُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِأَخْرَاجِ رَجُلَيْنِ مِنَ النَّارِ فَيَقُولُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى : ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ أَيْدِيكُمَا وَمَا أَنَا بِقَلَامٍ لِلْعَبِيدِ . وَيَأْمُرُ بِرَدِّهِمَا إِلَى النَّارِ . فَيَعْدُو أَحَدُهُمَا فِي سَلْسِلِهِ حَتَّى يَفْتَحَ جَهَنَّمَ . وَيَتَلَكَّ الْآخَرَ . وَيَأْمُرُ بِرَدِّهِمَا وَيَسْأَلُهُمَا عَنْ فِعْلِهِمَا . فَيَقُولُ الَّذِي عَدَا إِلَى النَّارِ : قَدْ حَدَرْتُ مِنْ وَبَالِ الْمَعْصِيَةِ فَلَمْ أَكُنْ لِأَتَعَرَّضَ لِسَخِطِكَ ثَانِيَةً . وَيَقُولُ الَّذِي تَلَكَّ : حُسْنُ ظَنِّي بِكَ كَانَ يُشْعِرُنِي أَنْ لَا تُرَدَّنِي إِلَيْهَا بَعْدَ مَا أَخْرَجْتَنِي مِنْهَا . فَيَأْمُرُ بِهِمَا إِلَى الْجَنَّةِ . احياء العلوم كتاب الخوف والرجاء بيان لفضيلة الرجاء والترغيب فيه ج ۴ ص ۵۴۵ كتاب المراقبة والمحاسبة .

عَنْ بِلَالِ بْنِ سَعْدٍ . قَالَ : يُؤْمَرُ بِأَخْرَاجِ رَجُلَيْنِ مِنَ النَّارِ ، فَإِذَا خَرَجَا وَوَقَّعَا قَالَ اللَّهُ لَهُمَا : كَيْفَ وَجَدْتُمَا مَقِيلِكُمَا وَسُوءَ مَصِيرِكُمَا ؟ فَيَقُولَانِ : شَرَّ مَقِيلٍ وَأَسْوَأَ مَصِيرٍ صَارَ إِلَيْهِ الْعِبَادُ . فَيَقُولُ لَهُمَا : بِمَا قَدَّمْتَ أَيْدِيكُمَا وَمَا أَنَا بِقَلَامٍ لِلْعَبِيدِ . قَالَ : فَيَأْمُرُ بِصَرْفِهِمَا إِلَى النَّارِ فَأَمَّا أَحَدُهُمَا فَيَعْدُو فِي أَغْلَالِهِ وَسَلْسِلِهِ حَتَّى يَفْتَحَ جَهَنَّمَ . وَأَمَّا الْآخَرُ فَيَتَلَكَّ . فَيَأْمُرُ بِرَدِّهِمَا . فَيَقُولُ لِلَّذِي عَدَا فِي أَغْلَالِهِ وَسَلْسِلِهِ : مَا حَمَلَكَ عَلَىٰ مَا صَنَعْتَ وَقَدْ خَبَرْتَنِي ؟ فَيَقُولُ : إِنِّي قَدْ خَبَرْتُ مِنْ وَبَالِ الْمَعْصِيَةِ مَا لَمْ أَكُنْ أَتَعَرَّضُ لِسَخِطِكَ ثَانِيَةً . قَالَ : وَيَقُولُ لِلَّذِي تَلَكَّ : مَا حَمَلَكَ عَلَىٰ مَا صَنَعْتَ ؟ فَيَقُولُ : حُسْنُ ظَنِّي بِكَ حِينَ أَخْرَجْتَنِي مِنْهَا أَلَا تُرَدَّنِي إِلَيْهَا . فَيَرْحَمُهُمَا وَيَأْمُرُ بِهِمَا إِلَى الْجَنَّةِ . حسن الظن بالله لابن ابي الدنيا ج ۱ ص ۶۹ رقم ۶۰ .

ترجمه : چا چې ایمان راوړو ، او نیک عملونه یې او کړل نو مونږ به دوی ته د جنت په بالاخانو کې حای ورکړو چې د هغې لاندې به نهرونه بهیږي ، دوی به په هغې کې همیشه اوسېږي ، د (نیک) عمل کوونکو بدله ډیره ښه ده ، (دا عاملین هغه خلق دي) کومو چې صبر او کړو او په خپل رب باندې توکل کوي . (۱)

په الله ﷻ باندې توکل کوونکي به بې حساب جنت ته داخلېږي

د بخاري شریف او مسلم شریف حدیث دی ، رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ او فرمایلی :
يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مِنْ أُمَّتِي سَبْعُونَ أَلْفًا بِغَيْرِ حِسَابٍ ، هُمُ الَّذِينَ لَا يَسْتَرْقُونَ ، وَلَا يَتَطَيَّرُونَ ،
وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ .

زما د امت اویا زره (۷۰۰۰۰) کسان به جنت ته بې حساب داخلېږي ، دا به هغه خلق وي چې دم نه طلب کوي ، بدفالي نه نیسي ، او په خپل رب باندې توکل کوي . (۲)

تشریح : د " لَا يَسْتَرْقُونَ " مطلب دادی چې د دوی په الله تعالی باندې دومره پوخ اعتماد وي چې په هیچا باندې حان نه دَموي . یا دا مطلب دی چې د قرآني کلماتو او د الله ﷻ د نومونو نه علاوه په بل څیز باندې به حان نه دَموي .

د " لَا يَتَطَيَّرُونَ " مطلب دادی چې په مرغانو ، حیواناتو او نورو خبرو باندې به بدفالي او سپېره توب نه نیسي ، ټول اعتماد به یې په الله ﷻ باندې وي .

(۱) العنکبوت آیه ۵۸ ، ۵۹ .

(۲) صحیح البخاري کتاب الرِّقَاقِ بَابُ : { وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ } رقم الحديث ۶۴۷۲ ، و رقم الحديث ۵۷۰۵
کتاب الطَّبِّ بَابُ مِنَ الْكُتُوبِ أَوْ كَوَى غَدِيَّةً وَفَضَّلَ مَنْ لَمْ يَكْتُبْ . صحیح ابن حبان رقم الحديث ۶۰۸۴ کتاب الرقی والتمام ،
مشكاة المصابيح باب التوکل والصبر الفصل الاول رقم الحديث ۵۲۵۹ (۱) .

وفي رواية : عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ رضي الله عنه ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : « يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مِنْ أُمَّتِي سَبْعُونَ أَلْفًا بِغَيْرِ حِسَابٍ » ، قَالُوا : مَنْ هُمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟ قَالَ : « هُمُ الَّذِينَ لَا يَسْتَرْقُونَ ، وَلَا يَتَطَيَّرُونَ ، وَلَا يَكْتُبُونَ ، وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ » . صحیح مسلم کتاب الإیمان بَابُ الدَّلِيلِ عَلَى دُخُولِ طَوَائِفِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ الْجَنَّةَ بِغَيْرِ حِسَابٍ وَلَا عَذَابٍ رقم الحديث ۳۷۲ (۲۱۸) . المعجم الاوسط رقم الحديث ۲۳۷۳ ، المستدرک علی الصحیحین للحاکم رقم الحديث ۸۷۲۱ ، مسند احمد منخرجا رقم الحديث ۲۹۵۲ ، و رقم الحديث ۱۹۹۸۴ .

دا د بزرگانو صفت دی چې د الله ﷻ نه علاوه دنیاوي أسبابو ته التفات نه کوي، البته عوام دوايي او علاج کولې شي.

ملا علي قاري رَحْمَةُ اللَّهِ همدان خبره په پوره تفصیل سره بیان کړې ده. (۱)

د یتیم پرورش کوونکی به په جنت کې د نبي ﷺ سره یو ځای وي

د بخاري شریف حدیث دی، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي:

أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ فِي الْجَنَّةِ هَكَذَا.

زه او د یتیم کفالت (پرورش) کوونکی به په جنت کې دغه شان یو ځای يو.

نبي علیه السلام خپله مسواکی او مینځنی گوتې سره اشاره او کړه.

(یعنی دواړه یې یو ځای کړی چې دغه شان به مونږ دواړه په جنت کې یو ځای يو). (۲)

(۱) (هُمُ الَّذِينَ لَا يَسْتَرْقُونَ) أي: لَا يَطْلُبُونَ الرُّقِيَةَ مُطْلَقًا أَوْ بِغَيْرِ الْكَلِمَاتِ الْقُرْآنِيَّةِ وَالْأَسْمَاءِ الصَّمَدَانِيَّةِ (وَلَا يَتَطَلَّوْنَ) أي: وَلَا يَتَشَاءُ مُؤَنَ بِنَحْوِ الطَّلِيْرِ، وَلَا يَأْخُذُونَ مِنَ الْحَيَوَانَاتِ وَالْكَلِمَاتِ الْمَسْمُوعَاتِ عَلَامَةَ الشَّرِّ وَالْحَدِيدِ، بَلْ يَقُولُونَ كَمَا وَرَدَ: «اللَّهُمَّ لَا طَلِيْدَ إِلَّا طَلِيْدُكَ، وَلَا حَدِيْدَ إِلَّا حَدِيْدُكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ. اللَّهُمَّ لَا يَأْتِي بِالْحَسَنَاتِ إِلَّا أَلْتِ، وَلَا يَذْهَبُ بِالسَّيِّئَاتِ إِلَّا أَلْتِ». (وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ) أي: فِي جَمِيعِ مَا يَفْعَلُونَ وَيَتْرَكُونَ. مرآة المفاتيح شرح مشكاة المصابيح ج ۸ ص ۳۳۱۵ بَابُ التَّوَكُّلِ وَالصَّبْرِ في تشریح حدیث ۵۲۹۵ (۱).

(وَلَا يَسْتَرْقُونَ، وَلَا يَكْتُمُونَ) أي: إِلَّا عِنْدَ الضَّرُورَةِ لِمَا وَقَعَ الْكُفْيُ مِنْ بَعْضِ الصَّحَابَةِ مِنْهُمْ سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ أَحَدَ الْعَشْرَةِ الْمُبَشَّرَةِ، أَوْ مُطْلَقًا اسْتِسْلَامًا لِلْقَضَاءِ وَتَلَدُّدًا بِالْبَلَاءِ، مَعَ عَلَيْهِمْ بِأَنَّهُ لَا يَضُرُّ وَلَا يَنْفَعُ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا تَأْتِي بِحَسَبِ الْحَقِيقَةِ لِمَا سِوَاهُ، فَهُمْ فِي مَرْتَبَةِ الشُّهُودِ خَارِجُونَ عَنِ دَائِرَةِ الْوُجُودِ فَانُونَ عَنِ حُطُوطِ أَنْفُسِهِمْ بِأَقْوَنَ بِحَقِّ اللَّهِ فِي حِرَاسَةِ أَنْفُسِهِمْ كَمَا قَالَ: (وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ) . مرآة المفاتيح شرح مشكاة المصابيح ج ۸ ص ۳۳۱۶ بَابُ التَّوَكُّلِ وَالصَّبْرِ في تشریح حدیث ۵۲۹۶ (۲).

(۲) عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ فِي الْجَنَّةِ هَكَذَا» وَقَالَ بِإِضْبَاعِهِ السَّبَابَةَ وَالْوَسْطَى. صحيح البخاري رقم الحديث ۶۰۰۵، سنن الترمذي رقم الحديث ۱۹۱۸، صحيح ابن حبان ذكر إيهاب دخول الجنة للمتكفل الأيتام إذا عدل في أمورهم وتجنب الحيف رقم الحديث ۴۶۰.

د مقریبینو د پاره د جنت نعمتونه

کوم خلق چې د الله تعالیٰ مقرب او هغه ته نزدې دي نو د دوی د پاره الله تعالیٰ د خوشحالی او د جنت د نعمتونو وعده کړې:

﴿ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقْرَبِينَ ﴿۳۷﴾ فَرَوْحٌ وَرِيحَانٌ وَجَنَّتُكَ نَعِيمٌ ﴿۱﴾

ترجمه: پس څوک چې د الله تعالیٰ په مقربو بندگانو کې وي نو د دوی د پاره به آرام ، بنائسته رزق (یا بنائسته خوشبویانې) ، او د جنت بنائسته نعمتونه وي. (۲)

د لارې نه د اونې خطر ناکه څانګه کې کولو سره جنت ته داخلیدل

۱. د مسلم شریف حدیث دی ، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي:

لَقَدْ رَأَيْتُ رَجُلًا يَتَّقِلُبُ فِي الْجَنَّةِ فِي شَجَرَةٍ قَطَعَهَا مِنْ ظَهْرِ الطَّرِيقِ كَأَنَّهُ تُؤْذِي النَّاسَ .
ما یو سړی اولید چې په جنت کې یې مزې کولی ، دا جنت ته ځکه داخل شوې و چې ده په لاره کې هغه اونه کې کړې وه چې هغې به خلقو ته تکلیف رسولو .
(یعنی د لارې په مینځ کې اونه وه چې تلونکو ته به ورنه تکلیف و نو ده هغه کې کړه). (۳)

(۱) الواقعة آیه ۸۸ ، ۸۹ .

(۲) {فروح} أي فله استراحة {وریحان} رزق حسن . تفسیر الجلالین ص ۷۱۸ .

{فروح} قَرَأَ يَغْقُوبُ فَرُوحٌ ، بِضَمِّ الرَّاءِ وَالْبَاقُونَ يَفْتَحُهَا . فَمَنْ قَرَأَ بِالضَّمِّ ، قَالَ الْحَسَنُ مَعْنَاهُ : تَخْرُجُ رُوحُهُ فِي الرِّيحَانِ ، وَقَالَ قَتَادَةُ: الرُّوحُ الرَّحْمَةُ أَيُّ لَهَ الرَّحْمَةُ ، وَقِيلَ : مَعْنَاهُ فَحَيَاةٌ وَبَقَاءٌ لَهُمْ . وَمَنْ قَرَأَ بِالْفَتْحِ مَعْنَاهُ فَلَهُ رُوحٌ وَهُوَ الرَّاحَةُ ، وَهُوَ قَوْلُ مُجَاهِدٍ . وَقَالَ سَعِيدُ بْنُ جُبَيْرٍ : فَحٌّ . وَقَالَ الضَّحَّاكُ : مَغْفِرَةٌ وَرَحْمَةٌ .

{وریحان} ، إِسْتِرَاحَةٌ ، وَقَالَ مُجَاهِدٌ وَسَعِيدُ بْنُ جُبَيْرٍ : رِزْقٌ . وَقَالَ مُقَاتِلٌ : هُوَ الرِّزْقُ بِلِسَانِ جَمْدٍ ، يُقَالُ خَرَجْتُ أَطْلُبُ رِيحَانَ اللَّهِ أَيُّ رِزْقِ اللَّهِ . وَقَالَ آخَرُونَ : هُوَ الرِّيحَانُ الَّذِي يُشْمُّ . قَالَ أَبُو الْعَالِيَةِ : لَا يُفَارِقُ أَحَدًا مِنَ الْمُقْرَبِينَ الدُّلْيَا حَتَّى يُؤْتَى بِغُضَنِ مِنْ رِيحَانِ الْجَنَّةِ فَيَشْمُهُ ثُمَّ تُقْبَضُ رُوحُهُ . تفسیر البهوي (معالم التنزيل فی

تفسیر القرآن) ج ۵ ص ۲۲ سورة الواقعة آیه ۸۹ .

(۳) صحیح مسلم کتاب البز و الصلوة و الآداب باب فطلي إزالة الأذى عن الطريق رقم الحديث ۱۲۹ (۱۹۱۴) ، الآداب للبيهقي رقم الحديث ۱۹۳ ، شعب الإيمان رقم الحديث ۱۰۶۵۴ ، مشكاة المصابيح رقم الحديث ۱۹۰۵ (۱۸) ، الترغيب والترهيب للمندري رقم الحديث ۴۵۱۱ .

۳ . دا حدیث په مسلم شریف کې داسې هم ذکر دی ، رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمایي :
چې یو سړی په لاره تلو ، په لاره کې یې د ازغو واله خانګه اولیده نوده د خان سره
وویل : قسم په الله ، زه به دا دلاری نه لرې کوم ددې د پاره چې مسلمانانو ته تکلیف اونه
رسوي (نوده لرې کړه) . فَأَدْخِلَ الْجَنَّةَ .

پس داسې (د همدې عمل په وجه) جنت ته داخل شو . (۱)

بڼځه په فرائضو اداء کولو ، او د خاوند خبره منلو سره د جنت مستحقه گرځي

۱ . رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمایي : چې کله بڼځه خپل پڼځه وخته موند کوي ، د
رمضان روژې نیسي ، د خپلې شرمګاه حفاظت کوي ، او د خپل خاوند اطاعت کوي نود
قیامت په ورځ به دیته او ویلې شي :

أَدْخِلِي الْجَنَّةَ مِنْ أَيِّ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ شِئْتِ .

ته جنت ته داخله شه په کومه دروازه باندې چې ستا خوښه وي . (۲)

۲ . په یو حدیث کې داسې الفاظ دي :

... دَخَلْتُ مِنْ أَيِّ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ شَاءَتْ .

دا بڼځه چې د جنت په کومه دروازه او غواري نو داخلېږي به . (۳)

(۱) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : مَرَّ رَجُلٌ بِغُضْنِ شَجَرَةٍ عَلَى ظَهْرِ طَرِيقٍ ، فَقَالَ : وَاللَّهِ لَأَنْجِيَنَّ هَذَا عَنِ الْمُسْلِمِينَ لَا يُؤْذِيهِمْ فَأَدْخِلَ الْجَنَّةَ . صحيح مسلم كتاب البيز والصلوة والآداب باب فُطِّلَ إِزَالَةَ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ رقم الحديث ۱۲۸ (۱۹۱۴) . مشكاة المصابيح رقم الحديث ۱۹۰۴ (۱۷) ، كنز العمال رقم الحديث ۱۶۳۴۹ .

(۲) عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ رضي الله عنه ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : إِذَا صَلَّتِ الْمَرْأَةُ حَمْسَهَا ، وَصَامَتْ شَهْرَهَا ، وَحَفِظَتْ فَرْجَهَا ، وَأَطَاعَتْ زَوْجَهَا قِيلَ لَهَا : أَدْخِلِي الْجَنَّةَ مِنْ أَيِّ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ شِئْتِ . مسند احمد مخرجا رقم الحديث ۱۶۶۱ ، الترغيب والترهيب لغوام السنة رقم الحديث ۱۵۲۳ ، مجمع الزوائد رقم الحديث ۷۶۳۴ باب حق الزوج على المرأة ، كنز العمال رقم الحديث ۴۵۱۲۵ .

(۳) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : « إِذَا صَلَّتِ الْمَرْأَةُ حَمْسَهَا . ← ← ← ←

د لورانو صحیح پرورش کوونکی به د نبي عليه السلام سره يو حای جنت ته داخليري

۱. د ترمذي شريف حديث دى ، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي :

مَنْ عَالَ جَارِيَتَيْنِ دَخَلَتْ اَنَا وَهُوَ الْجَنَّةَ كَهَاتَيْنِ .

خوک چې د دوه جینکو پرورش او کړي (تر دې چې هغه بالغې شي) نوزه او دا کس به جنت ته د دې دوه گوتو په شان یو حای داخلېږي .

نبي عليه السلام په خپلو دوه گوتو مبارکو سره اشاره او کړه (چې دغه شان یو حای به

جنت ته داخلېږي) . (۱)

۳ . د درې (۳) لورانو په پرورش کولو سره هم انسان جنت ته داخلېږي ، رسول الله

صلى الله عليه وسلم فرمايي :

مَنْ عَالَ ثَلَاثَ بَنَاتٍ فَأَذَبَهُنَّ، وَرَجَّهِنَّ، وَأَحْسَنَ إِلَيْهِنَّ فَلَهُ الْجَنَّةُ .

← ← ← وَصَامَتْ شَهْرَهَا، وَحَصَّنَتْ فَرْجَهَا، وَأَطَاعَتْ بَعْلَهَا، دَخَلَتْ مِنْ أَيِّ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ شَاءَتْ » . المعجم

الاوسط رقم الحديث ۴۵۹۸ بَابُ الْعَيْنِ مِنْ اِسْمُهُ: عَبْدَانُ . ورقم الحديث ۸۸۰۵ ، مسند البزار رقم الحديث ۷۴۸۰

، صحيح ابن حبان باب معاشره الزوجين ذِكْرُ اِبْتِجَابِ الْجَنَّةِ لِلْمَرْأَةِ إِذَا أَطَاعَتْ زَوْجَهَا مَعَ إِقَامَةِ الْقَرَابَةِ بِلَوْ جَلَّ وَعَلَا رقم

الحديث ۴۱۶۳ .

وفي رواية : فَلْتَدْخُلْ مِنْ أَيِّ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ شَاءَتْ . مشكاة المصابيح رقم الحديث ۳۲۵۴ (۱۷) . حلية الاولياء

ج ۶ ص ۳۰۸ .

(۱) عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ عَالَ جَارِيَتَيْنِ دَخَلَتْ اَنَا وَهُوَ الْجَنَّةَ كَهَاتَيْنِ .

وَأَشَارَ بِأَصْبُعَيْهِ . سنن الترمذي أَبْوَابُ الْبَيْزِ وَالصَّلَاةِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّفَقَةِ عَلَى الْبَنَاتِ

وَالْأَخَوَاتِ رقم الحديث ۱۹۱۴ وقال الترمذي: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ . وقال الالباني: صحيح . صحيح ابن

حبان بَابُ مِلَّةِ الرَّجْمِ وَقَطْعِهَا ذِكْرُ الْمُدَّةِ الَّتِي يَصْحَبُهَا إِذَا هُنَّ يُعْطَى هَذَا الْأَجْرَ لَهُ بِهَا رقم الحديث ۴۴۷ . المعجم الاوسط

رقم الحديث ۵۵۷ ، المستدرک علی الصحیحین للحاکم رقم الحديث ۷۳۵۰ وقال الحاکم: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ اِسْتَدْرَجَ

وَلَمْ يُخَرِّجْهُ ، ووالله الداهي .

شوڪ چي د دري (۳) لورانو تربيت اوکري ، دوی ته آدب اوبنائی ، په دوی رحم اوکري ، او د دوی سره احسان اوکري (يعني په صحيح حای کې يې په نکاح ورکري) نو د داسې کس د پاره جنت واجب دی . (۱)

په بعضې احاديثو کې راحي :

كَانَ مَعِيَ فِي الْجَنَّةِ هَكَذَا .

داسې کس به د ماسره په جنت کې دغه شان يو حای وي .

نبي عليه السلام خلورو گوتو سره اشاره اوکړه (چي مونږ به په جنت کې دغه شان يو حای يو) . (۲)

په بعضې احاديثو کې راحي : فَقَدْ وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ الْبَتَّةَ .

دده د پاره جنت يقيني واجب شو . (۳)

(۱) مسند احمد مخرجا رقم الحديث ۱۱۹۲۴ ، سنن الترمذي أبواب البر والصلة عن رسول الله صلى الله عليه وسلم باب ما جاء في النفقة على البنات والأخوات رقم الحديث ۱۹۱۶ ، المعجم الاوسط رقم الحديث ۴۷۶۰ ، الترغيب والترهيب للمنذري رقم الحديث ۳۰۲۳ ، الترغيب والترهيب لقوام السنة ۶۲۲ .

وفي رواية : عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، قَالَ : « مَنْ عَالَ ثَلَاثَ بَنَاتٍ يَكْفِيهِنَّ ، وَيَزُحْمُهُنَّ ، وَيَزِفِقُ بِهِنَّ فَهُوَ فِي الْجَنَّةِ أَوْ قَالَ : مَعِيَ فِي الْجَنَّةِ » . مصنف ابن ابي شيبة رقم الحديث .

وفي رواية : عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضي الله عنه ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « مَنْ عَالَ ثَلَاثَ بَنَاتٍ ، فَأَدَّبَهُنَّ ، وَزَوَّجَهُنَّ ، وَأَحْسَنَ إِلَيْهِنَّ ، فَلَهُ الْجَنَّةُ » . سنن ابي داود باب في فضل من عال يتيمًا رقم الحديث ۵۱۴۷ ، الاداب للبيهقي رقم الحديث ۲۳ ، مرآة المفاتيح ج ۸ ص ۳۱۱۸ ، وج ۷ ص ۳۱۰۱ .

(۲) عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « مَنْ كَانَ لَهُ ثَلَاثَ بَنَاتٍ ، أَوْ ثَلَاثَ أَخَوَاتٍ ، إِتَّقَى اللَّهَ وَأَقَامَ عَلَيْهِنَّ ، كَانَ مَعِيَ فِي الْجَنَّةِ هَكَذَا » وَأَشَارَ بِأَصَابِعِهِ الْأَرْبَعِ . مسند احمد مخرجا رقم الحديث ۱۲۵۹۳ .

(۳) قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : مَنْ كَانَ لَهُ ثَلَاثَ بَنَاتٍ ، يُؤْوِيهِنَّ ، وَيُؤْوِيهِنَّ ، وَيَكْفِيهِنَّ ، وَيَزُحْمُهُنَّ ، فَقَدْ وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ الْبَتَّةَ ، فَقَالَ رَجُلٌ مِنْ بَعْضِ الْقَوْمِ : وَثَلْتَيْنِ ، يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟ قَالَ : « وَثَلْتَيْنِ » . الادب المفرد مخرجا باب من عال جاريتين أو واحدة رقم الحديث ۷۸ ، مصنف ابن ابي شيبة رقم الحديث ۲۵۴۴ ، المعجم الاوسط رقم الحديث ۵۱۵۷ ، شعب الایمان رقم الحديث ۱۰۵۲۳ .

۳. دیوی لورپه پرورش کولو سره هم انسان د جنت مستحق گرځي. (۱)

نوټ: لکه څرنګې چې د لورانوپه پرورش سره انسان د جنت مستحق گرځي نو همدغه شان د خورانوپه پرورش سره هم انسان د جنت مستحق گرځي. (۲)

لورانوسره د احسان او نرمۍ کولو په وجه د جنت مستحق کیدل

د مسلم شریف حدیث دی، حضرت عائشه رضی اللہ عنہا فرمایي چې ماته یوه مسکینه زنانه راغله، دوه لوراني ورسره وی، ما ورته د خوراک د پاره درې (۳) قجورې ورکړې، دې هرې یوې لورته یوه یوه قجوره ورکړه، او یوه یې خپلې ځلې ته د خوراک د پاره اوچته کړه، دې لورانو ورنه دا قجوره هم اوغوبسته، دې چې د کومې قجورې د خوړلو اراده کړې وه دایې هم په مینځ دوه توتې کړه او دوی ته یې ورکړه.

(حضرت عائشه رضی اللہ عنہا فرمایي چې) ددې زنانه دې کار زه په تعجب کې واچولم، نو ما رسول الله صلی الله علیه وسلم ته ددې تذکره اوکړه، دوی او فرمایل:

إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَوْجَبَ لَهَا بِهَا الْجَنَّةَ. أَوْ - أَعْتَقَهَا بِهَا مِنَ النَّارِ.

ییشه الله تعالی دې زنانه ته په دې کار باندې جنت واجب کړو.

یا نبی علیه السلام دا او فرمایل چې: الله تعالی دا زنانه په دې کار سره د جهنم د اورنه

آزاده کړه. (۳)

(۱) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «مَنْ كَانَ لَهُ ثَلَاثُ بَنَاتٍ، فَصَبَرَ عَلَى لَأْوَاتِهِنَّ، وَصَرَائِهِنَّ، وَسَرَائِهِنَّ، أَذْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ بِفَضْلِ رَحْمَتِهِ إِيَّاهُنَّ»، فَقَالَ رَجُلٌ: أَوْ ثِنْتَانِ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «أَوْ اثْنَتَانِ»، فَقَالَ رَجُلٌ: أَوْ وَاحِدَةً يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «أَوْ وَاحِدَةً». مسند احمد مخرجا رقم الحديث ۸۴۲۵
مُسْتَدْرَأُ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

(۲) عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضی اللہ عنہ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَا يَكُونُ لِأَحَدٍ ثَلَاثُ بَنَاتٍ، أَوْ ثَلَاثِ أَخَوَاتٍ فَيُحْسِنُ إِلَيْهِنَّ إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ». الادب المفرد مخرجا باب من عال ثلاث أخوات رقم الحديث ۷۹.

(۳) عَنْ عَائِشَةَ رضی اللہ عنہا، أَنَّهَا قَالَتْ: جَاءَ نِسِيٍّ مَسْكِينَةٌ لِحَمِيلِ ابْنَتَيْنِ لَهَا، فَأَطْعَمْتُهَا ثَلَاثَ كَمَرَاتٍ، فَأَعْطَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِنْهُمَا كَمْرَةً، وَرَفَعَتْ إِلَيَّ فِيهَا كَمْرَةً لِتَأْكُلَهَا، فَاسْتَطَعْتُهَا ابْنَتَاهَا، فَشَقَّتِ الثَّمَرَةَ الْبَقِيَّةَ ← ← ←

د لورانو د تخصیص وجہ : پد مذکورہ حدیث کھی چھی د لورانو تذکرہ شوی نو ددی
 د تخصیص وجہ داده چھی دا د هلکانو پد نسبت احسان تہ دیری محتاجی وی .
 نو شوک چھی د لورانو سرہ نرمی او احسان او کھی " صحیح تربیت یی او کھی ، تردی
 چھی د بلوغ نہ پس یی نیک سہی تہ پد نکاح ورکھی " نو ددی پد وجہ دا انسان د جنت
 مستحق کیری ، او د جہنم نہ محفوظ کیری . (۱)

پہ مصیبت او بیماری باندی صبر کوونکی د پارہ جنت

۱ . پہ کوم مسلمان باندی چھی تکلیفونو او مصیبتونو راشی ، او دا ورباندی صبر
 او کھی ، نو اللہ تعالیٰ د دغہ شان صابرینو سرہ د جنت وعده کھی ، فرمایي :
 ﴿ وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً
 وَيَدْرَعُونَ بِالْحَسَنَةِ الشَّيْئَةِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿۱۹﴾ جنت عدن یدخلونہا ومن صلح من

←←← کانت تُریدُ أن تأکلها بینہما . فأعجبني شأنها . فذکرت الذی صنعَتْ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ . فَقَالَ : « إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَوْجَبَ لَهَا بِهَا الْجَنَّةَ . أَوْ أَعْتَقَهَا بِهَا مِنَ النَّارِ » . صحیح مسلم کتاب البیرو الصلوة والآداب
 باب فضل الإحسان إلى البنات رقم الحدیث ۱۴۸ (۲۶۳۰) ، مسند احمد رقم الحدیث ۲۴۶۱۱ ، صحیح ابن حبان رقم
 الحدیث ۴۴۸ ، شعب الایمان رقم الحدیث ۱۰۵۰۸ ، الآداب للبیہقی رقم الحدیث ۱۶ ، صحیح الترغیب والترہیب رقم
 الحدیث ۱۹۶۹ (۱۹) .

(۱) (فَأَحْسَنَ إِلَيْهِنَّ) قِيلَ : يَتَرَوْنَ يَجْهَنَ الْأَكْفَاءَ . وَالْأَحْسَنُ أَنْ يَعْمَرَ الْإِحْسَانَ (كُنْ لَهُ) أَي : لِلْمُبْتَلَى (سِرًّا)
 بِكَسْرِ أَوَّلِهِ أَي : حِجَابًا دَافِعًا (مِنَ النَّارِ) أَي : دُخُولَهَا . وَلَعَلَّ وَجْهَ تَخْصِيصِيهِنَّ أَنْ اِحْتِيَاجَهُنَّ إِلَى الْإِحْسَانِ
 يَكُونُ أَكْثَرَ مِنَ الضَّبْيَانِ . فَمَنْ سَتَرَهُنَّ بِالْإِحْسَانِ عَنْ لُحُوقِ الْعَارِ يُجَازَى بِالسُّرْرِ عَنِ النَّارِ جَزَاءً وَفَاقًا .
 وَاخْتِلَافِ فِي الْمُرَادِ بِالْإِبْتِلَاءِ هَلْ هُوَ نَفْسُ وَجُودِهِنَّ . أَوِ الْإِبْتِلَاءُ بِمَا صَدَرَ مِنْهُنَّ . أَوِ الْإِنْفَاقُ عَلَيْهِنَّ ؟ وَكَذَا
 اخْتِلَافِ فِي الْمُرَادِ بِالْإِحْسَانِ هَلْ يَقْتَصِرُ عَلَى قَدْرِ الْوَاجِبِ . أَوْ مَا زَادَ عَلَيْهِ ؟ وَالظَّاهِرُ الثَّانِي . لَمْ شَرَطْ الْإِحْسَانَ أَنْ
 يُوَافِقَ الشَّرْعَ . وَالظَّاهِرُ أَنَّ الثَّوَابَ الْمَذْكُورَ إِنَّمَا يَحْصُلُ لِفَاعِلِهِ إِذَا اسْتَمَرَ عَلَيْهِ إِلَى أَنْ يَحْصَلَ اسْتِغْنَاؤُهُنَّ عَنْهُ
 بِرُفُوحِ أَوْ غَيْرِهِ . مرقاة المفاتیح ج ۷ ص ۳۱۰۰ فی تشریح حدیث ۴۹۴۹ .

أَبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿١٠٠﴾ سَلَّمَ عَلَيْكُمْ بِمَا صَدَقْتُمْ فَبِعَنَمٍ عُنُقِي الدَّارِ ﴿١٠١﴾

ترجمه : کومو خلقو چې د خپل رب د خوشحالولو دپاره صبر او کړو، مونځ یې قایم کړو، کوم مال چې مونږ ورکړی د هغې نه یې په پټه او ښکاره (د نیکی په لاره کې) خرچ او کړو، او د ښکیو په ذریعه بدې دفع کوي همدا هغه خلق دي چې د دوی دپاره د آخرت کور دی، (دغه کور) جنتونه د همیشه اوسیدو دي، دوی به دې جنت ته داخلېږي، همدغه شان د دوی په پلارانو، بیبیانو او اولاد کې چې څوک ښک وي (هغوی به هم دې جنتونو ته داخلېږي)، او فرېښتې به دوی ته د هرې دروازې نه راځي او دا به ورته وایي چې په تاسو باندې دې سلام وي ځکه چې تاسو به (په دنیا کې) صبر کولو (او په حق دین باندې مضبوط پاتې شوي وی) نو د آخرت دا کور (ستاسو دپاره) ډیر ښه دی.

۲ . حدیث قدسي دی، الله تعالی فرمایي :

إِبْنُ آدَمَ ! إِنْ صَبَرْتَ وَاحْتَسَبْتَ عِنْدَ الصَّدْمَةِ الْأُولَى لَمْ أُرْضَ لَكَ ثَوَابًا دُونَ الْجَنَّةِ . (۲)

ای د آدم خویه ! که ته د مصیبت په وخت صبر او کړی، او د صدمې په ابتدايي مرحله کې د ثواب طلبگارشې (یعنی د مصیبت په شروع کې د ثواب په نیت صبر او کړی) نوزه به ستا دپاره د جنت نه په کم اجر و ثواب باندې راضي نه شم (یعنی تاته به د دې صبر په عوض کې ضرور جنت درکړم).

۳ . په بخاري شریف او مسلم شریف کې دا واقعه ذکرده، حضرت عطاء بن ابي رباح

رَحِمَهُ اللهُ فرمایي چې ماته حضرت ابن عباس رَضِيَ اللهُ عَنْهُما او فرمایي :

(۱) الرعد آیه ۲۲ ۷ ۲۴ .

(۲) عَنْ أَبِي أُمَامَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: يَقُولُ اللَّهُ سُبْحَانَهُ: «إِبْنُ آدَمَ إِنْ صَبَرْتَ وَاحْتَسَبْتَ عِنْدَ الصَّدْمَةِ الْأُولَى، لَمْ أُرْضَ لَكَ ثَوَابًا دُونَ الْجَنَّةِ». سنن ابن ماجه كِتَابُ الْجَنَائِزِ بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّبْرِ عَلَى الْمُصِيبَةِ رقم الحديث ۱۵۹۷ قال الالهائي: حسن . مشكوة باب الهكاه على الميت الفصل الاول رقم الحديث ۱۷۵۸ (۳۷) ، كنز العمال رقم الحديث ۶۵۳۴ .

آلَا أُرِيكَ إِمْرَأَةً مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ ؟ آیات تاته جنتی بنسخه او نه بنسایم ؟
ما ورته وویل : آو (راته وې بنسایه) . نوده راته وویل : دغه توره بنسخه نبی کریم صلی
الله علیه وسلم ته راغله او ورته وې وویل :

إِنِّي أَضْرَعُ وَإِنِّي أَكْشَفُ فَادْعُ اللَّهَ تَعَالَى لِي .

په ما باندي د میرگو دوره راخي ، (بې هوشه کیریم) اوزه بې پردې کیریم ، نو ما د پاره د الله
ﷻ نه سوال وکړه (چې د مانه دا بیماری ختمه کړي) .
نبی علیه السلام ورته وفرمایل :

إِنْ شِئْتَ صَبَرْتَ وَلَكَ الْجَنَّةُ وَإِنْ شِئْتَ دَعَوْتَ اللَّهَ أَنْ يُعَافِيكَ .

که ستا خوښه وي صبر کوی نو ستا د پاره جنت دی ، او که ستا خوښه وي نوزه به د الله ﷻ
نه (ستا د پاره) دُعا او غواړم چې تاته شفاء درکړي .

نودې وویل : أَصْبِرُ . زه به صبر او کړم . بیا یې وویل :

إِنِّي أَكْشَفُ فَادْعُ اللَّهَ لِي أَنْ لَا أَكْشَفَ .

زه بې پردې کیریم نو د الله ﷻ نه دُعا و غواړه چې زه نه بې پردې کیریم .
نو نبی علیه السلام دې ته دُعا وکړه . (۱)

د سترگو نظر ختمیدو باندي صبر کوونکی د پاره جنت

د بخاري شریف حدیث دی ، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي :

(۱) عَنْ عَطَاءِ بْنِ أَبِي رَبَاحٍ قَالَ : قَالَ لِي ابْنُ عَبَّاسٍ : آلَا أُرِيكَ إِمْرَأَةً مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ ؟ فَقُلْتُ : بَلَى ، قَالَ : هَذِهِ
الْمَرْأَةُ السُّودَاءُ أَتَتْ النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَتْ : إِنِّي أَضْرَعُ وَإِنِّي أَكْشَفُ فَادْعُ اللَّهَ تَعَالَى لِي . قَالَ : إِنْ شِئْتَ صَبَرْتَ
وَلَكَ الْجَنَّةُ وَإِنْ شِئْتَ دَعَوْتَ اللَّهَ أَنْ يُعَافِيكَ . فَقَالَتْ : أَصْبِرُ . فَقَالَتْ : إِنِّي أَكْشَفُ فَادْعُ اللَّهَ لِي أَنْ لَا
أَكْشَفَ . فَدَعَا لَهُ . صحيح البخاري كتاب الترمذي باب فضل من يضرع من الریح رقم الحديث ۵۶۵۲ .
صحيح مسلم كتاب البيز والصلوة والآداب باب ثواب المؤمن فيما يصيبه من مرض أو حزن أو نحو ذلك حتى الشوكة يشاكها
رقم الحديث ۵۴ (۲۵۷۶) . مسند احمد مخرجا رقم الحديث ۳۲۴۰ ، مشكاة المصابيح رقم الحديث ۱۵۷۷ (۵۵) .
شعب الایمان رقم الحديث ۹۴۹۳ .

إِنَّ اللَّهَ قَالَ: إِذَا ابْتَلَيْتُ عَبْدِي بِحَبِيبَتَيْهِ فَصَبَرَ عَوَّضْتُهُ مِنْهُمَا الْجَنَّةَ. (۱)

بیشکھ اللہ تعالیٰ فرمایلی دی : کله چہ زہ خپل بندہ ددہ پہ دوہ محبوب شیانو (یعنی دوارو سترگو) سرہ او آزمائش (یعنی ددہ د سترگو نظر ختم شی) او دا پہ دہ بانڈی صبر او کړی نوزہ بہ دہ تہ ددہ دوارو سترگو پہ عوض کہی جنت ورکرم .
دا حدیث داسی ہم نقل دی ، نبی علیہ السلام فرمایلی :

يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: مَنْ أَذْهَبْتُ حَبِيبَتَيْهِ فَصَبَرَ وَاحْتَسَبَ لَمْ أَرْضْ لَهُ ثَوَابًا دُونَ الْجَنَّةِ. (۲)

اللہ تعالیٰ فرمایلی : زہ چہ د چاد دوارو محبوبو سترگو نظر ختم کرم بیا دا د ثواب پہ نیت بانڈی پہ دہ صبر او کړی نوزہ بہ دہ تہ د جنت نہ کم پہ بل ثواب بانڈی راضی نہ شم (یعنی جنت بہ ورته ضرور ورکوم) .

د بچی پہ وفات کیدو بانڈی صبر کوونکی د پارہ پہ جنت کہی

کور جوړیدل

شوک چہ د بچی پہ وفات کیدو بانڈی صبر او کړی او إِنَّ لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ او وایی نو اللہ ﷻ دہ تہ ددہ پہ عوض کہی پہ جنت کہی کور جوړوی چہ د هغی نوم بہ بَيْتُ الْحَمْدِ وی .

۱ . د ترمذی شریف حدیث دی ، رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم فرمایلی :

کله چہ د یو مومن بندہ بچی مر شی نو اللہ تعالیٰ خپلو فرښتو (یعنی ملک الموت او ددہ معاون فرښتو) تہ (سرہ د علمہ) او فرمایلی :

قَبَضْتُمْ وَلَدَ عَبْدِي؟ تاسو زما د بندہ د بچی روح قبض کرو؟

(۱) عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ. قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: "إِنَّ اللَّهَ قَالَ: إِذَا ابْتَلَيْتُ عَبْدِي بِحَبِيبَتَيْهِ فَصَبَرَ عَوَّضْتُهُ مِنْهُمَا الْجَنَّةَ" يُرِيدُ: عَيْنَيْهِ. صحيح البخاري كتاب الرضا باب فضل من ذهب بصره رقم الحديث ۵۶۵۳ .

(۲) سنن الترمذی أبواب الأهد عن رسول الله صلى الله عليه وسلم باب ما جاء في ذهاب البصر رقم الحديث ۲۴۰۱ وقال الترمذی: هذا حديث حسن صحيح . مسند احمد مخرجا رقم الحديث ۷۵۹۷ ، سنن الدارمی رقم الحديث ۲۸۲۷ ، كنز العمال رقم الحديث ۶۵۳۳ .

هغوی ورته ووايي: آو. الله تعالى (سره د علمه) او فرمايي:

قَبَضْتُمْ لِمَرَّةٍ فَوَادِيهِ؟ تاسو دده د زړه ميوه او شکوله؟

هغوی عرض وکړي: آو.

بيا الله تعالى دې فرېستوت ته و فرمايي:

مَاذَا قَالَ عَبْدِي؟

(په دې حادثه باندې) زما بنده څه وويل؟

هغوی عرض او کړي: هغه ستا حمد بيان کړو، او **إِنَّ لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ** يې وويل.

نو الله تعالى و فرمايي:

إِبْنُوا الْعَبْدِي بَيْنَتَا فِي الْجَنَّةِ، وَسَمُوهُ بَيْتَ الْحَمْدِ.

زما دې بنده د پاره په جنت کې يو (لوي) کور جوړ کړئ او د هغې نوم **بَيْتَ الْحَمْدِ**

کېږدئ. (۱)

فایده ۱: ددې کور نوم **بَيْتَ الْحَمْدِ** ځکه ایښودلې شي چې دې کس د مصیبت په

وخت د الله **تعالى** حمد بیان کړو او الله **تعالى** طرفته یې رجوع وکړه نو ددې په عوض کې چې

کوم کور ورکړې شو د هغې نوم **بَيْتَ الْحَمْدِ** کېښودې شو. (۲)

فایده ۲: بعضې علما و لیکلي چې په دې حدیث کې دلیل دی په دې باندې چې د داسې

انسان آخره خاتمه به په ایمان نصیبه کېږي.

(۱) **عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا مَاتَ وَلَدُ الْعَبْدِ قَالَ اللَّهُ لِمَلَائِكَتِهِ:**

قَبَضْتُمْ وَلَدَ عَبْدِي؟ فَيَقُولُونَ: نَعَمْ. فَيَقُولُ: قَبَضْتُمْ لِمَرَّةٍ فَوَادِيهِ؟ فَيَقُولُونَ: نَعَمْ. فَيَقُولُ: مَاذَا قَالَ

عَبْدِي؟ فَيَقُولُونَ: حَيْدَكَ وَاسْتَزَجَعَ، فَيَقُولُ اللَّهُ: ابْنُوا الْعَبْدِي بَيْنَتَا فِي الْجَنَّةِ، وَسَمُوهُ بَيْتَ الْحَمْدِ. سنن الترمذي

رقم الحديث ۱۰۲۱، وقال الترمذي: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ قَرِيبٌ. الترغيب والترهيب للمنذري رقم الحديث ۳۰۶۸، و رقم

الحديث ۵۳۰۴، رياض الصالحين باب ما يقال عند الميت وما يقوله من مات له ميت رقم الحديث ۹۲۰/۱، مشكاة المصابيح

رقم الحديث ۱۷۳۴ (۱۵)، كنز العمال رقم الحديث ۶۵۵۲ الصبر على موت الاولاد والاقارب.

(۲) مظاهر حق شرح مشكوة ج ۳ باب البكاء على الميت

۳. د بخاری شریف حدیث دی، رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم فرمائی:

يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: مَا لِعَبْدِي الْمُؤْمِنِ عِنْدِي حَزَاءٌ إِذَا قَبِضْتُ صَفِيَّةً مِنْ أَهْلِ الدُّنْيَا لَمْ اخْتَسِبْهُ إِلَّا الْجَنَّةَ.

اللہ تعالیٰ فرمائی: کلہ چہ زہ دیو مومن بندہ نہ ددہ محبوب او د خوبنہ کس د اہل دنیا نہ واخلم (لکہ اولاد، مور پلار، یا د دوی نہ علاوہ بل نزدی خپلوان) بیا دی د ثواب طلبگاروی (او صبر و کړی) نو د ماسرہ ددی بندہ د پارہ ددی پہ بدلہ کپ صرف جنت دی (چہ دہ تہ بہ پدہ صبر باندي جنت ورکوم). (۱)

د چا چہ درې یا دوه نابالغ بچي وفات شي نو الله تعالى

داسې کس جنت تہ داخلوي

۱. د بخاری شریف حدیث دی، رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم فرمائی:

مَا مِنْ النَّاسِ مُسْلِمٌ يَمُوتُ لَهُ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْوَالِدِ لَمْ يَبْلُغُوا الْحِنْتَ إِلَّا أَدْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ بِفَضْلِ رَحْمَتِهِ إِيَّاهُمْ.

(۱) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: مَا لِعَبْدِي الْمُؤْمِنِ عِنْدِي حَزَاءٌ إِذَا قَبِضْتُ صَفِيَّةً مِنْ أَهْلِ الدُّنْيَا لَمْ اخْتَسِبْهُ إِلَّا الْجَنَّةَ. صحيح البخاري كتاب الرقاق باب العتل الذي يُبْتَغَى بِهِ وَجْهُ اللَّهِ رقم الحديث ۶۴۲۴، مسند احمد مخرجا رقم الحديث ۹۳۹۳، شعب الايمان رقم الحديث ۹۳۹۵، و رقم الحديث ۹۳۹۶، مشكاة المصابيح رقم الحديث ۱۷۳۱ (۱۰)، كنز العمال رقم الحديث ۶۵۶۳.

(قَبِضْتُ صَفِيَّةً) أَخَذْتُ حَبِيبَهُ الْمَصَافِي لَهُ كَالْوَلَدِ وَالْأَخِ وَكُلِّ مَنْ يَحِبُّهُ الْإِنْسَانُ وَيَتَعَلَّقُ بِهِ بِالْمَوْتِ.

(اخْتَسِبْتُ) صَبِرْتُ عَلَى فَقْدِهِ وَطَلَبْتُ الْأَجْرَ مِنْ اللَّهِ تَعَالَى وَحْدَهُ. تعليق مصطفى البغا على صحيح البخاري.

(إِذَا قَبِضْتُ صَفِيَّةً) أَي: مُخْتَارَةً وَمَحْبُوبَةً مِنَ الْوَالِدِ أَوْ الْوَالِدِ أَوْ غَيْرِهِمَا. فِي التَّهَائِيَّةِ: صَفِيَّةُ الرَّجُلِ: الَّذِي يُصَافِيهِ الْوَدَّ، وَيُخْلِصُهُ لَهُ، فَعَيْنٌ بِمَعْنَى فَاعِلٍ أَوْ مَفْعُولٍ. وَقِيلَ: إِنَّهُ وَلَدٌ لَا يَكُونُ لَهُ غُرُورٌ.... (لَمْ اخْتَسِبْهُ) أَي: صَبِرْتُ عَلَيْهِ طَالِبًا لِلثَّوَابِ.... أَي: طَلَبْتُ الثَّوَابَ الْجَزِيلَ بِالصَّبْرِ الْجَمِيلِ عَلَى مُفَارَقَةِ الْخَلِيلِ، وَبِالرِّضَا عَلَى قَضَاءِ الرَّبِّ الْجَلِيلِ. مرآة المفاتيح ج ۳ ص ۱۲۳۷ باب البكاء على النبي

د کوم مسلمان چې درې (۳) نابالغ بچي وفات شي نو الله تعالیٰ به په دې بچو باندې د خپل فضل او رحمت په وجه دا کس جنت ته داخل کړي . (۱)
بلکه دا درې بچي به تر هغه وخته پورې جنت ته نه داخلېږي چې تر څو پورې يې خپل والدين د ځان سره جنت ته نه وي داخل کړي . (۲)

۳. د نسائي شريف حديث دى ، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي :

مَنْ اِحْتَسَبَ ثَلَاثَةً مِنْ صُلْبِهِ دَخَلَ الْجَنَّةَ .

د چا چې خپل درې (۳) بچي وفات شي او دا ورباندې د الله ﷻ د رضا د پاره صبر او کړي نو داسې کس به جنت ته داخلېږي .
يوه زنانه راپاڅيده او وې وفرمايل :

أَوِ اثْنَانِ ؟ كَه د چا دوه (۲) بچي وفات شي او صبر ورباندې او کړي نو آيا دا به هم جنت ته داخلېږي ؟

نبي عليه السلام ورته او فرمايل :

(۱) صحيح البخاري كتاب الجنائز باب ما قيل في أولاد المسلمين رقم الحديث ۱۳۸۱ ، و رقم الحديث ۱۲۴۸ كتاب الجنائز باب فضل من مات له ولد فاحتسب وقال الله عز وجل : { وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ } [البقرة آية ۱۵۵] . سنن ابن ماجه رقم الحديث ۱۶۰۵ ، مصنف ابن ابي شيبة رقم الحديث ۱۱۸۸۱ ، مسند احمد مخرجا ۱۲۵۳۵ ، سنن النسائي رقم الحديث ۱۸۷۳ .

وفي رواية : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَمُوتُ لَهُ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْوَلَدِ لَمْ يَبْلُغُوا الْجَنَّةَ ، إِلَّا تَلَقَّوهُ مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ الثَّمَانِيَةِ ، مِنْ أَيِّهَا شَاءَ دَخَلَ » . سنن ابن ماجه كتاب الجنائز باب ما جاء في أبواب من أصيب بولديه رقم الحديث ۱۶۰۳ . مسند احمد مخرجا رقم الحديث ۱۷۶۳۹ . المعجم الكبير للطبراني رقم الحديث ۲۹۴ ، و رقم الحديث ۳۰۹ ، البعث والنشور للبيهقي رقم الحديث ۲۳۶ ، الترغيب والترهيب للمنذري ۳۰۴۹ .

(۲) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَمُوتُ لَهُمَا ثَلَاثَةٌ أَوْلَادٍ لَمْ يَبْلُغُوا الْجَنَّةَ إِلَّا أَدْخَلَهُمَا اللَّهُ وَإِيَّاهُمْ بِفَضْلِ رَحْمَتِهِ الْجَنَّةَ . قَالَ : يُقَالُ لَهُمْ : ادْخُلُوا الْجَنَّةَ . قَالَ : فَيَقُولُونَ : حَتَّى يَجِيءَ أَبَوَانَا " قَالَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ . فَيَقُولُونَ مِثْلَ ذَلِكَ قَالَ : " فَيُقَالُ لَهُمْ : ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَبَوَاكُمْ " . مسند احمد مخرجا رقم الحديث ۱۰۶۲۲ .

أَوِ الثَّانِ . آو . په دوه و (۲) باندې هم همدغه اجر دی .

دا زنه روستو فرمایي : کاش ، چې ما ورته د یو بچي متعلق پوښتنه هم کړې وي . (۱)

۳ . د مشکوة شریف حدیث دی چې یو کس به د نبی کریم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مجلس ته راتلو

او د هغه سره به خپل ځوي هم و ، نبی علیه السلام ورته پوښتنه او کړه :

أَلْجِئُ؟ آیا ته دده سره محبت کوی؟ (چې هر وخت د تاسره وي) .

هغه ورته وویل : يَا رَسُولَ اللَّهِ أَحَبَّكَ اللَّهُ كَمَا أُجِبُّهُ .

ای د الله رسوله ! (زه به دده د محبت درته څه ووايم ، بس) الله تعالی دې د تاسره داسې

محبت وکړي څنگه چې زه دې خپل بچي سره محبت کوم .

(څه وخت پس دغه ماشوم وفات شو نو) نبی علیه السلام به دده سره دا ماشوم بیا نه

لیدو ، پوښتنه یې او کړه :

مَا فَعَلَ ابْنُ فُلَانٍ؟ د فلانکي سرې ځوي څه شو؟ (هغه خو ورسره اوس نه وي) .

صحابه کرامو ورته وویل : يا رسول الله! د هغه ځوي خو وفات شوی (ددې نه پس

هغه سرې د رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مجلس ته را حاضر شو) نو حضور صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ورته

او فرمایل :

أَمَا تُحِبُّ أَنْ لَا تَأْتِيَ بَابًا مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ إِلَّا وَجَدْتَهُ يَنْتَظِرُكَ؟

آیا ستا دا خوښه نه ده چې د قیامت په ورځ ته د جنت په کومه دروازه هم ورځي هلته به ته

خپل ځوي او گوری چې ستا انتظار به کوي (ددې د پاره چې د الله ﷻ په دربار کې ستا د

(۱) عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ . أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : «مَنْ اخْتَسَبَ ثَلَاثَةً مِنْ صُلْبِهِ دَخَلَ الْجَنَّةَ» .

فَقَامَتِ امْرَأَةٌ . فَقَالَتْ : أَوِ الثَّانِي؟ قَالَ : «أَوِ الثَّانِي» . قَالَتِ الْمَرْأَةُ : يَا كَيْتَيْ قُلْتُ وَاجِدًا . سنن النسائي كتاب الجنائز باب باب كتاب من اختسب ثلاثة من صلبه رقم الحديث ۱۸۷۲ قال الالباني : صحيح . صحيح ابن حبان كتاب الجنائز باب

ما جاء في الصبر و أبواب الأضرار والأغراض ذكر إيجاب الجنة لمن مات له ابنتان فأختسب في ذلك رقم الحديث ۲۹۴۴ ،

الترغيب والترهيب للمناذري رقم الحديث ۳۰۳۸ ترغيب من مات له ثلاثة من الأولاد أو الثمان أو واحد فيمات ذكر من جزيل الثواب . كنز العمال رقم الحديث ۶۵۷۰ .

پاره سفارش او کړي او تاد حان سره جنت ته بوحي) ؟

یوسړي عرض او کړو : یارسول الله ! له خاصه امر لیکلنا ؟

اې د الله ﷺ رسوله ! آیا دا زيرې خاص دده دپاره دی ، او که زمونږ د ټولو دپاره هم دی ؟
نبي عليه السلام ورته وفرمايل :

بَلْ لِيَكِلْكُمْ . بلکه د تاسو ټولو دپاره دی . (۱)

(په نسائي شريف کې دا واقعہ په نور تفصيل سره هم ذکرده) . (۲)

درې (۳) پېرې د جنت سوال کوونکي ته د جنت دعا

مسلمان ته په کار دي چې دا د الله ﷺ نه جنت ته د داخلیدو سوال کوي ؛ حکه په دې

(۱) عَنْ قُرَّةَ الْمَرْزُوقِيٍّ أَنَّ رَجُلًا كَانَ يَأْتِي النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَعَهُ ابْنٌ لَهُ فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَتُحِبُّهُ ؟ فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ أَحَبَّكَ اللَّهُ كَمَا أُحِبُّهُ . فَقَعَدَهُ النَّبِيُّ ﷺ فَقَالَ : مَا فَعَلَ ابْنُ فُلَانٍ ؟ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ ! مَاتَ . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَمَا تُحِبُّ أَنْ لَا تَأْتِيَ بَابًا مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ إِلَّا وَجَدَكَ يَنْتَظِرُكَ ؟ فَقَالَ رَجُلٌ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ! لَهُ خَاصَّةٌ أَمْ لِيَكِلْنَا ؟ قَالَ : بَلْ لِيَكِلْكُمْ . مشكوة باب البكاء على الميت الفصل الثالث رقم الحديث ۱۷۵۶ (۳۵) ، مسند احمد مخرجا رقم الحديث ۱۵۵۹ ، و رقم الحديث ۲۰۳۶۵ ، صحيح ابن حبان محققا رقم الحديث ۲۹۴۷ ، المستدرک على الصحيحين للحاكم رقم الحديث ۱۴۱۷ وقال الحافظ : هذا حديث صحيح الاسناد . مجمع الزوائد رقم الحديث ۳۹۹۳ باب لیمن مات له واحد .

(۲) همدغه شان روایت په نسائي شريف کې په تفصيل سره ذکر دی : كَانَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا جَلَسَ يَجْلِسُ إِلَيْهِ كَفْرًا مِنْ أَصْحَابِهِ ، وَفِيهِمْ رَجُلٌ لَهُ ابْنٌ صَغِيرٌ يَأْتِيهِ مِنْ خَلْفِ ظَهْرِهِ ، فَيُقْعِدُهُ بَيْنَ يَدَيْهِ ، فَهَلَاكَ فَاَمْتَنَعَ الرَّجُلُ أَنْ يَخْضُرَ الْحَلْقَةَ لِذِكْرِ أَبِيهِ ، فَحَزِنَ عَلَيْهِ ، فَقَعَدَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ : « مَا لِي لَا أَرَى فُلَانًا ؟ » قَالُوا : يَا رَسُولَ اللَّهِ ! بُنْيَةُ الَّذِي رَأَيْتَهُ هَلَاكَ ، فَلَقِيَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَأَلَهُ عَنْ بُنْيَتِهِ ، فَأُخْبِرَهُ أَنَّ هَلَاكَ ، فَعَرَّاهُ عَلَيْهِ ، ثُمَّ قَالَ : « يَا فُلَانُ ! أَيُّمَا كَانَ أَحَبُّ إِلَيْكَ أَنْ تَمْتَنَعَ بِهِ عُمْرَكَ ، أَوْ لَا تَأْتِيَ عَدَا إِلَى بَابٍ مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ إِلَّا وَجَدْتَهُ قَدْ سَبَقَكَ إِلَيْهِ يَفْتَحُهُ لَكَ » . قَالَ : يَا نَبِيَّ اللَّهِ ! بَلْ يَسْبِقُنِي إِلَى بَابِ الْجَنَّةِ فَيَفْتَحُهَا لِي لَهْوًا أَحَبُّ إِلَيَّ . قَالَ : « فَمَا لَكَ لَكَ » . سنن النسائي رِقَابُ الْجَنَائِزِ فِي التَّغْرِيبَةِ رقم الحديث ۲۰۸۸ ، المتجر الرابع في نواب العمل الصالح ص ۱۲۳ نواب من مات له ولد واحد .

سره هم انسان د جنت مستحق گرځي .

۱. رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي : څوک چې درې (۳) پېرې (د الله ﷻ نه) د

جنت سوال اوکړي نو جنت وايي :

اللَّهُمَّ ادْخِلْهُ الْجَنَّةَ .

ای الله ! دا کس جنت ته داخل کړه . (۱)

۲. د جنت سوال دادی چې انسان دا دُعا غواړي :

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ . ای الله ! زه د تانه د جنت سوال کوم .

یا دا دُعا او غواړي :

اللَّهُمَّ ادْخِلْنِي الْجَنَّةَ . ای الله ! ما جنت ته داخل کړه .

پاس مذکورہ حدیث کې چې کوم درې (۳) پېرې د جنت سوال راغلی نو دا که په یو

مجلس کې اوکړي ، یا یې په مختلفو مجلو سونو کې اوکړي دواړو ته شامل دی . (۲)

(۱) عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " مَنْ سَأَلَ الْجَنَّةَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ قَالَتْ

الْجَنَّةُ : اللَّهُمَّ ادْخِلْهُ الْجَنَّةَ ، وَمَنْ اسْتَجَارَ مِنَ النَّارِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ قَالَتْ النَّارُ : اللَّهُمَّ اجْرُهُ مِنَ النَّارِ " . السنن

الكبرى للنسائي رقم الحديث ۷۹۰۷ ، سنن ابن ماجه رقم الحديث ۴۳۴۰ قال الالباني : صحيح . سنن الترمذي رقم

الحديث ۲۵۷۲ ، مسند البزار رقم الحديث ۷۵۸۳ ، صحيح ابن حبان باب الاستیعاده ذكوا الاستیعابه للترمذي أن يسأل

سؤال ربه دخول الجنة وتعوده به من النار في أيامه ولياليه رقم الحديث ۱۰۱۴ ، المستدرک على الصحيحين للحاكم رقم

الحديث ۱۹۶۰ وقال الحاكم : هذا حديث صحيح الإسناد ولم يخرجاه . مشكاة المصابيح رقم الحديث ۲۴۷۸ (۲۲) ،

شرح السنة للبهوي رقم الحديث ۱۳۶۵ .

(۲) (مَنْ سَأَلَ اللَّهَ الْجَنَّةَ) بِأَنْ قَالَ : اللَّهُمَّ ادْخِلْنِي الْجَنَّةَ . أَوْ قَالَ : اللَّهُمَّ ادْخِلْنِي الْجَنَّةَ . وَهُوَ الْأَظْهَرُ

(ثَلَاثَ مَرَّاتٍ) أَي : كَرَّرَهُ فِي مَجَالِسٍ أَوْ فِي مَجْلِسٍ بِطَرِيقِ الْإِلْحَاحِ عَلَى مَا كُتِبَتْ أَنَّهُ مِنْ آدَابِ الدُّعَاءِ ، وَهَذَا هُوَ

الْقَاهِرُ الْمُتَبَادِرُ ، وَيُحْتَمَلُ أَنْ يَكُونَ الْمُرَادُ بِهِ ثَلَاثَ أَوْقَاتٍ وَهِيَ عِنْدَ امْتِثَالِ الطَّاعَةِ وَالْتِهَاءِ الْمَعْصِيَةِ وَإِصَابَةِ

الْبُصِيْبَةِ ، أَوْ عِنْدَ التَّصْدِيقِ وَالْإِقْرَارِ وَالْعَمَلِ (قَالَتْ الْجَنَّةُ) بِبَيَانِ الْحَالِ أَوْ بِلِسَانِ الْقَالَ لِقُدْرَتِهِ تَعَالَى عَلَى

إِلْطَاقِ الْجَمَادَاتِ ، أَوِ الْمُرَادُ أَهْلُ الْجَنَّةِ مِنَ الْخَوَرِ وَالْوِلْدَانِ وَخَزَائِنِهَا (اللَّهُمَّ ادْخِلْهُ الْجَنَّةَ) أَي : دُخُولًا أَوْ لِيَا أَوْ

لِحُوقًا آخِرِيًا . مرقاة المفاتيح باب الاستیعاده ج ۴ ص ۱۷۱۶ في شرح رقم الحديث ۲۴۸۷ .

په اخلاص باندې عمل کولو سره د جنت مستحق کیدل

کوم عمل چې په اخلاص باندې (خاص د الله ﷻ د رضا د پاره) اوشي نو په دې سره انسان د جنت مستحق کیږي .

د بخاري شریف حدیث دی ، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي :
 خلویبنت (۴۰) خصلتونه (نیکی) دي ، په دې کې د اوچتې درجې واله نیکی داده چې انسان بل چاته خپله چېلی ددې د پاره ورکړي چې هغه ورنه (د شودو) فائده حاصله کړي ، او بیا یې هغه واپس ده ته ورکړي . بیانې علیه السلام او فرمایي :

مَا مِنْ عَامِلٍ يَعْمَلُ بِخُصْلَةٍ مِنْهَا رَجَاءً لِقَائِهَا ، وَتَصْدِيقَ مَوْعُودِهَا إِلَّا أَدْخَلَهُ اللَّهُ بِهَا الْجَنَّةَ .

کوم عمل کوونکی چې په دې خلویبنتو (۴۰) نیکیو کې په یوه نیکی باندې د ثواب په امید ، او په دې باندې چې د (الله ﷻ د طرفه) د ثواب کومې واعدې شوي په هغې باندې تصدیق کولو سره عمل او کړي نو الله تعالی به داسې کس جنت ته داخل کړي . (۱)

فائده : نبی علیه السلام په دې حدیث کې د خلویبنت نیکیو تفصیل بیان نکړو ، دا صرف ددې د پاره چې انسان د هرې نیکی کولو په وخت دا خیال او کړي چې کیدې شي دا هغه نیکی وي د کومې په ذریعه باندې چې د جنت وعهده شوی ، نو هره نیکی به په اخلاص باندې د ثواب په امید کوي .

د اخلاص واله وړوکی عمل سره د جنت مستحق کیدل

د اخلاص واله معمولي عمل سره انسان د جنت مستحق گرځي .

(۱) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا . يَقُولُ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : أَرْبَعُونَ خُصْلَةً أَغْلَاهُنَّ مَنِيخَةُ الْعَنْزِ . مَا مِنْ عَامِلٍ يَعْمَلُ بِخُصْلَةٍ مِنْهَا رَجَاءً لِقَائِهَا ، وَتَصْدِيقَ مَوْعُودِهَا إِلَّا أَدْخَلَهُ اللَّهُ بِهَا الْجَنَّةَ . صحيح البخاري كتاب الهبة وفضلها والتحريظ عليها باب فضل المنيحة رقم الحديث ۲۶۳۱ ، سنن ابی داؤد باب في المنحة رقم الحديث ۱۶۸۳ ، مسند احمد رقم الحديث ۶۸۳۱ ، شعب الایمان رقم الحديث ۳۱۱۲ .

د دارالعلوم دیوبند مهتم "مولانا قاري محمد طيب صاحب" په خپل کتاب [خطبات حکيم الاسلام] کې د امام ابوداؤد رَحْمَةُ اللهِ يوه واقعه رانقل کړې :

امام ابوداؤد رَحْمَةُ اللهِ ډير لوي محدث تېر شوي دي، ابوداؤد شريف دده کتاب دي چې په مدارسو کې لوستل کېږي، دده په واقعاتو کې راځي چې يوه ورځ دې د سمندر په غاړه ولاړ و، د يو فرلانگ په فاصله کې يو غټ جهاز په سمندر کې ولاړ و، په هغې کې يو کس پرنجې (انکريشي) اوکړو، او په زوره يې وويل: اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ.

(د شريعت دا مسئله ده: چې څوک پرنجې اوکړي نو هغه له په کار دي چې اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ

ووايي، او چې څوک يې واوري او مجلس هم يو وي نو هغه به يَزُحَمُكَ اللهُ وایي) د هغه سړي آواز چونکه ډير تيز و، نو ځکه امام ابوداؤد رحمه الله د هغه آواز واوريد، او دده آواز خودومره تيز نه و چې دې يَزُحَمُكَ اللهُ ووايي او هغه يې واوري، بلکه په ده باندې يَزُحَمُكَ اللهُ ويل لازم هم نه وو، ځکه چې مجلس جدا جدا و، خو چونکه ده سره د نيکۍ گټلو ډير زيات حرص و، نو په درې (۳) درهمه يې ځانله وړه کشتۍ اونيوه، په هغې کې سور شو، چې کله هغه غټ جهاز ته ورغی، نو هغه سړي ته يې د پرنجې جواب ورکړو: يَزُحَمُكَ اللهُ .

مؤرخين ليکي: چې کله ده يَزُحَمُكَ اللهُ وويل نو يو غيبي آوازي يې واوريد: اي ابوداؤد! تاته دې مبارک وي، تانن د ځان دپاره جنت په درې درهمه واخيست. (۱) سبحان الله. امام ابوداؤد رَحْمَةُ اللهِ چې د احاديثو لوي کتاب [ابوداؤد شريف] يې ليکلی، نور به يې هم څومره ډير د نيکۍ کارونه کړي وي، د هغې ټولو اجر به الله ﷻ ورکوي، خوليکن الله رب العزت دومره قدر دان ذات دی چې کله امام ابوداؤد رَحْمَةُ اللهِ په اخلاص باندې دا وړه نيکي اوکړه نو الله ﷻ دا هم ضائع نکره، بلکه د همدې په عوض کې يې ورته جنت ورکړو.

(۱) خطبات حکيم الاسلام ص ۴۲۶، کشکول حکايات ص ۷۶، خطبات فقير ج ۱۲ ص ۱۹۶.

په جهاد كولو سره د جنت مستحق كيدل

١. په جهاد كولو سره انسان د جنت مستحق كيږي. الله رب العزت فرمايي:

﴿ إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ ۖ وَعُودًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمْ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ ۚ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۙ ﴾ (١)

ترجمه: بيشكه الله تعالى د مؤمنانو نه د دوی مځانونه او د دوی مالونه اخيستي دي چې د دې په عوض كې به د دوی د پاره جنت وي، دوی د الله ﷻ په لاره (جهاد) كې جنگيږي، پس دوی كافران وژني، او دوی هم وژلې شي، دا (په جهاد باندې د جنت وعده) د الله په ذمه رېښتيني وعده ده چې په تورات، انجيل او قرآن مجيد كې ذكر ده، او د الله ﷻ نه زيات د خپلې وعدي پوره كوونكې بل څوك دی؟ پس تاسو په خپله هغه بيعه (سوداء) باندې خوشحاله اوسئ كومه چې تاسو د الله سره او كړه، او همدا (جنت ملاويدل) لويه كاميابي ده.

د قرآن كريم په نورو آيتونو كې هم په جهاد كولو سره د جنت وعده شوی. (٢)

(١) التوبة آية ١١١

(٢) الله تعالى فرمايي: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ۚ تَأْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ يَغْفِرَ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنٍ طَيِّبَةٍ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ۚ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۙ ﴾ الصف آية ١٠ ١٢

ترجمه: اي مؤمنانو! آيازه تاسو ته داسې تجارت اوسنايم چې هغه تاسو ته د دردناك عذاب نه نجات دركړي؟ (هغه تجارت دادی چې) تاسو په الله او د هغه په رسول باندې ايمان راوړئ، او د الله په لار كې په خپلو مالونو او مځانونو سره جهاد كوئ، همدا ستاسو د پاره ډير بهتر دی كه چيرته تاسو پوهيږئ. الله ﷻ به ستاسو گناهونه اوبخي او تاسو به داسې (د جنت) باغونو ته داخل كړي چې د هغې لاندې به وكې بهيږي، او داسې پاكيزه محلونو ته (به مو داخل كړي) چې هغه د هميشه پاتې كيدو باغونو كې آباد دي، همدا لويه كاميابي ده.

۳. ہمدغہ رنگی نبی بہ السلام یو تور رنگی کس تہ پہ جہاد کولو سرہ د جنت خوشخبری اورولی وہ (۱)۔

جنت د تورو د سیورو لاندی دی

د بخاری شریف او مسلم شریف حدیث دی، رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم فرمائی:

وَأَعْلَمُوا أَنَّ الْجَنَّةَ تَحْتَ ظِلَالِ السُّيُوفِ . (۲)

پوہہ شی چہ جنت د تورو د سیورو لاندی دی .

د حدیث تشریح : ددی حدیث مطلب دادی چہ کلہ مجاہد پہ میدان جنگ کپ پہ داسی حالت کپ موجود وی چہ ددہ پاسہ د کافرانو د تورو سیوری وی نو داد جنت د داخلیدو سبب دی، او دہ تہ پہ دی حالت کپ د جنت دروازی کلاؤ وی (۳)۔

(۱) عَنْ أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ . أَنَّ رَجُلًا أَسْوَدَ أَمَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ! إِنِّي رَجُلٌ أَسْوَدُ مُنْتِنُ الرِّيحِ ، قَبِيحُ الْوَجْهِ ، لَا مَالِ لِي ، فَإِنِ أَنَا قَاتَلْتُ هَؤُلَاءِ حَتَّى أُقْتَلَ ، فَأَيُّنَ أَنَا ؟ قَالَ : « فِي الْجَنَّةِ » . فَقَاتَلَ حَتَّى قُتِلَ . فَأَتَاهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ : « قَدْ بَيَّضَ اللَّهُ وَجْهَكَ ، وَطَيَّبَ رِيحَكَ . وَ أَكْثَرَ مَالَكَ » . وَقَالَ لَهُذَا أَوْلِعْتَنِي : « لَقَدْ رَأَيْتُ زَوْجَتَهُ مِنَ الْخُورِ الْعَيْنِ ، نَازَعَتْهُ جُبَّةً لَهُ مِنْ صُوفٍ ، تَدْخُلُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ جُبَّتِهِ » . المستدرک علی الصحیحین للحاکم کتاب الجہاد رقم الحدیث وقال الحاکم : هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ وَلَمْ يُخَرِّجَاهُ . ووافقہ الذہبی . ورواہ البیہقی فی الشعب .

(۲) صحیح البخاری کتاب الجہاد والنسیر باب : الْجَنَّةُ تَحْتَ بَارِقَةِ السُّيُوفِ رقم الحدیث ۲۸۱۸ ، و رقم ۲۹۶۶ ، و رقم ۳۰۲۴ . صحیح مسلم کتاب الجہاد والنسیر باب کراهية تمني لقاء العدو . والأمر بالصبر عند اللقاء رقم الحدیث ۱۷۴۲ . سنن ابی داؤد کتاب الجہاد باب فی کراهية تمني لقاء العدو رقم الحدیث ۲۶۳۱ ، سنن الترمذی أبواب فضائل الجہاد عن رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم باب ما ذکر أن أبواب الجنة تحت ظلل السُّيُوفِ رقم الحدیث ۱۶۵۹ ، مشکوٰۃ المصابیح باب الکتاب إلى الکفار ودعائهم إلى الإسلام الفصل الأول رقم الحدیث ۳۹۳۰ (۵) .

(۳) ملا علی قاری رحمہ اللہ د مذکورہ حدیث تشریح داسی کری : (إِنَّ أَبْوَابَ الْجَنَّةِ تَحْتَ ظِلَالِ السُّيُوفِ) : يَعْنِي كَوْنِ الْمُجَاهِدِ فِي الْقِتَالِ بِحَيْثُ يَحْلُوهُ سَيْوْفُ الْأَعْدَاءِ سَبَبُ الْجَنَّةِ . حَتَّى كَانَ أَبْوَابَهَا حَاضِرَةً مَعَهُ . أَوْ الْمُرَادُ بِالسُّيُوفِ الْمُجَاهِدِينَ . وَهَذَا كِنَايَةٌ عَنِ الدُّنُوِّ مِنَ الْعَدُوِّ فِي الْحَرْبِ ، لِأَنَّهَا أَكْثَرُ ← ← ← ←

لږ وخت جهاد کولو سره د جنت مستحق کیدل

د ترمذي شريف او ابوداؤد شريف حديث دى ، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي :

مَنْ قَاتَلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَوَاقٍ نَاقَةً وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ . (۱)

څوک چې د الله ﷻ په لار کې د اوبنې لوشلو په مينځ کې د وقفې په مقدار (يعنى لږ وخت) جهاد او کړي نو دده د پاره جنت واجب شو .

د جنت د يوې دروازې نوم " بابُ الجهاد " دى

. د جنت اته (۸) دروازې دي ، د يوې دروازې نوم " بابُ الجهاد " دى (يعنى د جهاد دروازه) ، په دې باندې به مجاهدين جنت ته داخل شي .

د بخاري شريف او مسلم شريف حديث دى ، رسول ﷺ فرمايي :

... وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الْجِهَادِ دُعِيَ مِنْ بَابِ الْجِهَادِ . (۲)

←←← سِلَاحِ الْجِهَادِ قَالَ النَّوَوِيُّ مَعْنَاهُ : أَنَّ الْجِهَادَ وَحُضُورَ مَعْرَكَةِ الْقِتَالِ طَرِيقٌ إِلَى الْجَنَّةِ وَسَبَبٌ لِدُخُولِهَا . أَقُولُ : هُوَ كَذَلِكَ ، وَهُوَ لَا يُتَنَافَى الْمُبَالَغَةَ أَنَّهُ فِي حَالِ جِهَادِهِ كَأَنَّهُ فِي الْجَنَّةِ . مرآة المفاتيح شرح مشكاة المصابيح ۲/۶ ۲۴۹۲ كتاب الجهاد الفصل الثالث في تشریح رقم الحديث ۳۸۵۲ (۶۵) .

(۱) سنن الترمذي أبواب فضائل الجهاد باب ما جاء في فضل الغدوة والذواح في سبيل الله رقم الحديث ۱۶۵۰ وقال الترمذي : هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ . سنن ابى داؤد كتاب الجهاد باب فيمن سأل الله تعالى الشهادة رقم ۲۵۴۱ ، سنن النسائي لو اب من قاتل في سبيل الله فواق ناقة رقم الحديث ۳۱۴۱ ، مشكاة المصابيح كتاب الجهاد الفصل الثاني رقم الحديث ۳۸۲۵ (۳۸) ، المستدرک على الصحيحين للحاكم رقم الحديث ۲۳۸۲ وقال الحاكم : هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ وَلَمْ يُخَرِّجْهُ ، ووافقه الذهبي . صحيح الترغيب والترهيب رقم الحديث ۱۲۷۸ (۳) الترغيب في سؤال الشهادة في سبيل الله تعالى ، مسند احمد رقم الحديث ۹۷۶۲ ، صحيح ابن حبان رقم الحديث ۴۶۱۸ .

(۲) پوره حديث په بخاري شريف او مسلم شريف کې داسې ذکر دى : عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ . أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ . قَالَ : مَنْ أَلْفَقَ زَوْجَيْنِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ، نُودِيَ مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ : يَا عَبْدَ اللَّهِ هَذَا خَيْرٌ ، فَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الصَّلَاةِ دُعِيَ مِنْ بَابِ الصَّلَاةِ ، وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الْجِهَادِ ، دُعِيَ مِنْ بَابِ الْجِهَادِ ، وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الصِّيَامِ دُعِيَ مِنْ بَابِ الرِّيَّانِ ، وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الصَّدَقَةِ دُعِيَ مِنْ بَابِ الصَّدَقَةِ . ←←←←

چا چې د الله ﷻ په لار كې جهاد كړې وي هغه به جنت ته " د جهاد د دروازي " نه رابللي شي .

صحابه كرامو به په جهاد كې د جنت خوشبوئي محسوسوله

په بخاري شريف كې اوږده واقعه ذكرده چې حضرت انس بن نضر ﷺ په غزوه احد كې حضرت سعد بن معاذ ﷺ ته او فرمايل :

... إِنِّي أُجِدُّ رِيحَهَا مِنْ دُونِ أَحَدٍ . زه د احد غرد طرفه د جنت خوشبوئي محسوسوم . (۱)

يوه شپه په جهاد كې پهره كولو سره د جنت مستحق كيدل

په مشكوة شريف او نورو د احاديثو په كتابونو كې دا واقعه ذكرده :

← ← ← فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ : يَا بَنِي أَنْتَ وَأُمِّي يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا عَلَى مَنْ دُعِيَ مِنْ تِلْكَ الْأَبْوَابِ مِنْ ضَرُورَةٍ ، فَهَلْ يُدْعَى أَحَدٌ مِنْ تِلْكَ الْأَبْوَابِ كُلِّهَا ، قَالَ : « نَعَمْ وَأَرْجُو أَنْ تَكُونَ مِنْهُمْ » . صحيح البخاري كتاب الصوم باب: الزَّيَّانُ لِلصَّائِمِينَ رقم الحديث ۱۸۹۷ ، و رقم الحديث ۳۶۶۶ كتاب أصحاب النبي صل الله عليه وسلم باب قول النبي صل الله عليه وسلم: «لَوْ كُنْتُ مُتَّخِذًا خَلِيلًا» . صحيح مسلم كتاب الزكاة باب من جمع الصدقة وأعمال البر رقم الحديث ۵۸ (۱۰۲۷) .

(۱) عَنْ أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، قَالَ : غَابَ عَنِّي أَنَسُ بْنُ النَّضْرِ عَنْ قِتَالِ بَدْرٍ ، فَقَالَ : « يَا رَسُولَ اللَّهِ ! غِيبْتُ عَنْ أَوَّلِ قِتَالٍ قَاتَلْتَ الْمُشْرِكِينَ ، لَمَّا لَمَسَ اللَّهُ أَشْهَدَنِي قِتَالَ الْمُشْرِكِينَ لَمَّا لَمَسَ اللَّهُ مَا أَصْنَعُ » ، فَلَمَّا كَانَ يَوْمَ أُحُدٍ ، وَانْكَشَفَ الْمُسْلِمُونَ ، قَالَ : « اللَّهُمَّ إِنِّي أَعْتَدِرُ إِلَيْكَ مِمَّا صَنَعَ هَؤُلَاءِ - يَعْنِي أَصْحَابَهُ - وَأَبْرَأُ إِلَيْكَ مِمَّا صَنَعَ هَؤُلَاءِ - يَعْنِي الْمُشْرِكِينَ - ثُمَّ تَقَدَّمَ » ، فَاسْتَقْبَلَهُ سَعْدُ بْنُ مُعَاذٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، فَقَالَ : « يَا سَعْدُ بْنُ مُعَاذٍ ، الْجَنَّةُ وَ رَبِّ النَّضْرِ إِنِّي أُجِدُّ رِيحَهَا مِنْ دُونِ أَحَدٍ » ، قَالَ سَعْدُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ : فَمَا اسْتَطَعْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا صَنَعَ ، قَالَ أَنَسُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ : فَوَجَدْنَا بِهِ بِضْعًا وَثَمَانِينَ ضَرْبَةً بِالسَّيْفِ أَوْ طَعْنَةً بِرُمْحٍ ، أَوْ رَمِيَّةً بِسَهْمٍ وَ وَجَدْنَا قَدْ قُتِلَ وَقَدْ مَثَلَ بِهِ الْمُشْرِكُونَ ، فَمَا عَرَفَهُ أَحَدٌ إِلَّا أَخْتَهُ بِبَنَانِهِ ، قَالَ أَنَسُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ : كُنَّا نُرَى أَوْ نَطَّلُنُ أَنَّ هَذِهِ الْآيَةَ نَزَلَتْ فِيهِ وَفِي أَشْبَاهِهِ : { مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ } [الأحزاب آية ۲۳] إلى آخر الآية . صحيح البخاري كتاب الجهاد والسير باب قول الله تعالى: { مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ } رقم الحديث ۲۸۰۵ ، مصنف ابن ابي شيبة رقم الحديث ۱۹۴۰۰ .

حضرت ابن عائذ رضي الله عنه فرمايي :

رسول الله صلى الله عليه وسلم د يوسري جنازې سره لار (د دې . پاره چې په هغه باندې د جنازې مونځ او کړي) ، کله چې جنازه کيښودې شوه نو حضرت عمر رضي الله عنه نبي عليه السلام ته او فرمايل :

لَا تُصَلِّ عَلَيْهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَإِنَّهُ رَجُلٌ فَاجِرٌ .

اې د الله رسوله ! تاسو په ده باندې د جنازې مونځ مه کوي . ځکه دا يو فاجر سړې ؤ . (دې آوریدو سره) نبي عليه السلام خلقو طرف ته مخ مبارک ورواړول او پوښتنه يې ورنه او کړه :

هَلْ رَأَى أَحَدٌ مِنْكُمْ عَلَى عَمَلِ الْإِسْلَامِ ؟

آيا په تاسو کې چا دا کس د اسلام په يو کار کولو باندې ليدلې دی ؟ (يعنی تاسو دا په داسې کار ليدلی چې هغه په حقيقي اسلام باندې دلالت کوي ؟)
يوسري وويل : نَعَمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ حَرَسَ لَيْلَةً فِي سَبِيلِ اللَّهِ .

او ، اې د الله رسوله ! دې کس د الله ﷻ په لار (جهاد) کې يوه شپه (د مجاهدينو) پېره کړې وه .

(دې آوریدو سره) نبي عليه السلام په ده باندې د جنازې مونځ او کړو ، (د دفن کولو نه پس) دده په قبر باندې يې په خپل لاس مبارک سره خاورې واچولې ، او دې مړي ته يې خطاب کولو سره او فرمايل :

أَصْحَابُكَ يَطْلُتُونَ أَنَّكَ مِنَ أَهْلِ النَّارِ وَأَنَا أَشْهَدُ أَنَّكَ مِنَ أَهْلِ الْجَنَّةِ .

ستا ملگري دا گمان کوي چې گني ته جهنمي يی خوزه دا گواهي ورکوم چې ته جنتي يی .
بيا نبي عليه السلام حضرت عمر رضي الله عنه ته او فرمايل :

يَا عُمَرُ ! إِنَّكَ لَا تُسْأَلُ عَنْ أَعْمَالِ النَّاسِ وَلَكِنْ تُسْأَلُ عَنِ الْفِطْرَةِ .

اې عمر ! د تانه به د خلقو د اعمالو متعلق تپوس نشي کولی ، بلکه د تانه به د فطرت تپوس کولې شي .

(يعنی د تانه به د خلقو د گناهونو باره کې تپوس نشي کولی ، بلکه د هغه شيانو په باره کې به)

تپوس کولې شي چې هغه په اسلام دلالت کوي چې هغه د دين شعائر او علامات دي . (۱)

په به داری ته غاړه ایخودو په وجه نبی ﷺ د جنت زېري ورکړو

عبدالله بن مبارک رحمه الله په خپل کتاب کې دا واقعہ رانقل کړی چې کله رسول الله صلی الله علیه وسلم (د خپلو صحابه کرامو سره) غزوه احد ته د جهاد د پاره اووت نو په یو ځای کې یې او فرمایل: نن شپه به په دې دره باندې څوک پېره اوکړي؟

د انصارو یو کس راپاڅید چې نوم یې ذکوان بن عبد قیس رضی الله عنه ؤ ، او گڼیت یې ابوالسبوع ؤ ، ده وویل: زه به پېره اوکړم. نبی علیه السلام ورنه پوښتنه اوکړه:

مَنْ أَنْتَ؟ تَه څوک یې؟ ده ورته وویل: ابْنُ عَبْدِ قَيْسٍ .

زه د عبد قیس ځوي یم . (ده خپل نوم وانه خيست، بلکه د پلار نوم یې واخيست چې زه د عبد قیس ځوي یم) .

نبی علیه السلام ورته او فرمایل: اِ . ته کینه .

پینمبر علیه السلام دوباره هماغه اعلان اوکړو (چې نن شپه به زمونږ پېره څوک اوکړي؟) . حضرت ذکوان رضی الله عنه بیا پاڅید (او وې ویل چې زه به پېره اوکړم) . نبی علیه السلام ورنه پوښتنه اوکړه:

(۱) عَنْ ابْنِ عَائِدٍ رضی الله عنه قَالَ: خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي جِنَازَةِ رَجُلٍ، فَلَمَّا وُضِعَ قَالَ عُمَرُ بْنُ

الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: لَا تُصَلِّ عَلَيْهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَإِنَّهُ رَجُلٌ فَاجِرٌ. فَالْتَفَتَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

إِلَى النَّاسِ فَقَالَ: «هَلْ رَأَى أَحَدٌ مِنْكُمْ عَلَى عَمَلِ الْإِسْلَامِ؟» فَقَالَ رَجُلٌ: نَعَمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ حَرَسَ لَيْلَةَ فِي

سَبِيلِ اللَّهِ. فَصَلَّى عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَحَتَّى عَلِيهِ التُّرَابُ، وَقَالَ: «أَصْحَابُكَ يَطْلُتُونَ أَنَّكَ مِنْ

أَهْلِ النَّارِ وَأَنَا أَشْهَدُ أَنَّكَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ» وَقَالَ: يَا عُمَرُ! إِنَّكَ لَا تُسْأَلُ عَنْ أَعْمَالِ النَّاسِ وَلَكِنْ تُسْأَلُ عَنِ

الْفِطْرَةِ. مشكاة المصابيح كتاب الجهاد الفصل الثالث رقم الحديث ۳۸۶۰ (۷۳)، شعب الايمان الجهاد المرابطة

في سبيل الله عز وجل رقم الحديث ۳۹۸۸، المعجم الكبير للطبراني رقم الحديث ۹۴۵، مجمع الزوائد ومنبع الفوائد

كتاب الجهاد باب الحرس في سبيل الله رقم الحديث ۹۴۹۲، كنز العمال كتاب الجهاد من قسم الأفعال باب في فضله

والحث عليه رقم الحديث ۱۱۳۵۶.

مَنْ أَنتَ؟ ته شوک یی؟ ده ورته وویل: أَنَا أَبُو السَّبْعِ. زه ابو السبع یم.
(داخل هم ده خپل نوم وانه خیست، بلکه گنیت یی ذکر کړو).

پیغمبر علیه السلام ورته او فرمایل: تاسو په فلاني فلاني خای باندي د پهرې د پاره
اودرېږئ.

حضرت ذکوان رضی الله عنه نبي عليه السلام ته او فرمایل: اي د الله رسوله! په هر محل باندي
تاسو ته همدا ما جواب درکړو، خپل نوم مې حکه په هر محل وانه خیست چې کيدې شي
دلته د مشرکينو شوک جاسوس وي چې هغه پوهه نشي.

(دې اوريدوسره) رسول الله صلى الله عليه وسلم او فرمایل:

مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى رَجُلٍ يَطَأُ خُضْرَةَ الْجَنَّةِ بِقَدَمَيْهِ غَدًا، فَلْيَنْظُرْ إِلَى هَذَا.

د چا چې دا خوښه وي چې (په دنيا کې) داسې کس او گوري چې هغه به صبا په خپلو
قدمونو سره د جنت په باغيچو کې گرځي نو هغه دې دا ذکوان رضی الله عنه او گوري.

ددينه پس حضرت ذکوان رضی الله عنه خپل کور ته لاړ، او د خپلو بيبيانو نه يې رخصت
راواخيست، راروان شو، خپلو بيبيانو د لمن نه اونیو او ورته وې ويل:

يَا أَبَا السَّبْعِ! تَدْعُنَا وَتَذْهَبُ؟ اي ابو السبع! ته مونږ پرېږدي او ته ځي؟

ده ورته خپله لمن را خلاصه کړه، راروان شو، کله چې د خپلو بيبيانو نه لږ وړاندي
راغی نو هغوی ته يې مخ ورواړول او ورته وې ويل:

مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. د تاسو سره به ملاقات د قيامت په ورځ کوم.

(دایې وویل، روان شو، د پهرې خای ته لاړ) بیا دا شهید شو. (۱)

(۱) لَمَّا خَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ أُحُدٍ، قَالَ: مَنْ يُنْتَدِبُ لِسِدِّ هَذِهِ الثَّغْرَةِ اللَّيْلَةَ؟ أَوْ كَمَا قَالَ.
قَالَ: فَقَامَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ مِنْ بَنِي زُرَيْقٍ يُقَالُ لَهُ ذُكْوَانُ بْنُ عَبْدِ قَيْسِ أَبِي السَّبْعِ، فَقَالَ: أَنَا. فَقَالَ: مَنْ
أَنْتَ؟ قَالَ: ابْنُ عَبْدِ قَيْسٍ. قَالَ: اجْلِسْ. ثُمَّ دَعَا، فَقَالَهَا، فَقَامَ ذُكْوَانُ رضی الله عنه، فَقَالَ: مَنْ أَنْتَ؟ فَقَالَ: أَنَا
أَبُو السَّبْعِ. فَقَالَ: كُونُوا مَكَانَ كَذَا وَكَذَا. فَقَالَ ذُكْوَانُ رضی الله عنه: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَا هُوَ إِلَّا أَنَا، وَلَمْ نَأْمَنْ أَنْ يَكُونَ
لِلْمُشْرِكِينَ عَيْنٌ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى رَجُلٍ يَطَأُ ← ← ← ← ←

مجاهدینو ته الله تعالی د جنت ضمانت کړی

۱. د بخاری شریف او مسلم شریف حدیث دی، رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمایي:

تَكْفَلَ اللهُ لِمَنْ جَاهَدَ فِي سَبِيلِهِ، لَا يُخْرِجُهُ إِلَّا الْجِهَادُ فِي سَبِيلِهِ، وَتَضْمِينُ كَلِمَاتِهِ بِأَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ، أَوْ يُزَجِّعَهُ إِلَى مَسْكِنِهِ الَّذِي خَرَجَ مِنْهُ مَعَ مَا نَالَ مِنْ أَجْرٍ أَوْ غَنِيمَةٍ. (۱)

چا چې د الله ﷻ په لار کې داسې جهاد او کړو چې دا د کور نه صرف د الله ﷻ په لار کې د جهاد د پاره اوتې وي، او د الله د کلمو تصدیق کوونکې وي نو الله ﷻ د داسې مجاهد د پاره د دې خبرې ضمانت کړی چې دا به جنت ته داخلوي، یا چې د کوم کور نه را اوتې وي همغې ته به یې د اجر و غنیمت سره واپس گرځوي.

(نوټ: د الله ﷻ د ضمانت او کفالت مطلب دادی چې هغه په خپل فضل و کرم سره دده د پاره جنت واجب کړی. (۲))

۲. حدیث قدسی دی، الله تعالی یې:

أَيُّمَا عَبْدٍ مِنْ عِبَادِي خَرَجَ مُجَاهِدًا فِي سَبِيلِي ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي ضَمِنْتُ لَهُ أَنْ أُزَجِّعَهُ بِمَا أَصَابَ مِنْ أَجْرٍ وَغَنِيمَةٍ، وَإِنْ قَبِضْتُهُ أَنْ أَعْفِرَ لَهُ وَأَرْحَمَهُ، وَأُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ.

← ← ← خُضْرَةَ الْجَنَّةِ بِقَدَمَيْهِ عَدَا، فَلْيَنْظُرْ إِلَى هَذَا. فَانْطَلَقَ ذِكْرَانُ ﷺ إِلَى أَهْلِهِ يُودِعُهُنَّ، فَأَخَذَتْ نِسَاءُؤُهُ بِيَتَائِبِهِ، وَقُلْنَ: يَا أَبَا السَّبْعِ! تَدْعُنَا وَتَذْهَبُ؟ فَاسْتَلَّ ثُوبَهُ حَتَّى إِذَا جَاوَزَهُنَّ، أَقْبَلَ عَلَيْهِنَّ، فَقَالَ: مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، ثُمَّ قَتَلَ. الجهاد لابن المبارك ج ۱ ص ۱۲۵ رقم ۱۵۱.

(۱) صحيح البخاري كتاب فريض الخمس باب قول النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَجَلْتُ لَكُمْ الْفَتَائِمَ» رقم الحديث ۳۱۲۳،

ورقم الحديث ۷۴۵۷ كتاب التوحيد باب قوله تعالى: {وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُسْلِمِينَ} . ورقم الحديث ۷۴۶۳،

صحيح مسلم كتاب الإمارة باب فضل الجهاد والخروج في سبيل الله رقم الحديث ۱۰۴ (۱۸۷۶).

(۲) (كُضِّمَنَّ اللهُ) وفي الرواية الأخرى "تَكْفَلَ اللهُ" ومعناها: أوجب الله تعالى له الجنة بفضله وكرمه

سبحانه وتعالى. وهذا الضمان والكفالة موافق لقوله تعالى: {إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ

بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ} الآية. شرح محمد لفراد عبد الباقى على صحيح مسلم لى تشرح حديث ۱۰۳ (۱۸۷۶)

زما په بندگانو کې چې کوم بنده زما د رضاء پاره جهاد في سبيل الله ته او وحي نوزه دده د پاره ضامن يم چې دا (خپل کور ته) د اجر و غنيمت حاصلولو سره واپس کړم، او که چيرته زه دده روح قبض کړم نوزه به ورته بخنه کوم، رحم به پرې کوم، او جنت ته به يې داخلوم. (۱)

مجاهدينو د پاره د جنت او چټې درجې

۱. الله ﷻ فرمايي : ﴿ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ۝ يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ۝ خُلِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَآ أَجْرٌ عَظِيمٌ ۝ (۲) ﴾

ترجمه : کومو خلقو چې ايمان راوړو، هجرت يې اوکړو، او د الله ﷻ په لار کې يې په خپلو مالونو او ځانونو سره جهاد اوکړو نو د الله په نزد د دوی ډيره لويه درجه ده، او همدا خلق کامياب دي. دوی ته د دوی رب د خپل رحمت، رضامندی او داسې جنت زېرې ورکوي چې په هغې کې به دائمي نعمتونه موجود وي، دا خلق به په هغې کې تل د پاره هميشه اوسېږي، بيشکه د الله ﷻ سره ډير لوي اجر دی.

۲. په يوبل آيت کې الله ﷻ د دوی د پاره د جنت وعده په دې الفاظو سره کړې:

﴿ إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ ۝ (۳) ﴾

(۱) مسند احمد مخرجا رقم الحديث ۵۹۷۷، سنن النسائي كتاب الجهاد باب: ثواب السرية التي تخفى رقم الحديث ۳۱۲۶، قال الالهالي: صحيح. سبعون حديثا في الجهاد ج ۱ ص ۲۴.

وفي رواية: عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَغْنِي يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: أَلْمَجَاهِدُ فِي سَبِيلِي هُوَ عَلَيَّ ضَامِنٌ. إِنْ قَبَضْتُهُ أَوْ رَثْتُهُ الْجَنَّةَ، وَإِنْ رَجَعْتُهُ رَجَعْتُهُ بِأَجْرٍ أَوْ غَنِيمَةٍ. سنن الترمذي أبواب الثقات في الجهاد باب ما جاء في فضل الجهاد رقم ۱۶۲۰، صحيح الترغيب والترهيب رقم ۱۳۱۵ (۲۱) الترغيب في الجهاد في سبيل الله.

(۲) التوبة آية ۲۰ و ۲۲.

(۳) التوبة آية ۱۱۱.

ترجمه : بیشکه الله تعالى د مؤمنانو نه د دوی ځانونه او د دوی مالونه اخیستي دي چې د دې په عوض کې به د دوی د پاره جنت وي .

۳ . په یو آیت کې الله تعالى د مجاهدينو مقام داسې ذکر کړی :

﴿ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَّ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ۝ دَرَجَاتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ۝ (۱) ﴾

ترجمه : الله تعالى هغه مجاهدينو ته کوم چې په خپلو مالونو او ځانونو سره جهاد کوي دوی ته يې په ناستو خلقو باندې اوچته درجه ورکړې ، او د هريو سره يې د نېکۍ (جنت) وعده کړيده ، خو بيا هم الله تعالى مجاهدينو ته په ناستو خلقو باندې د ډير لوي اجر په ذريعه فضيلت ورکړې . (د هغه اجر تفصيل دادی چې :) د دوی د پاره د الله د طرفه اوچتې درجې ، بخنه او رحمت دی ، او الله تعالى بخونکې مهربان دی .

د مجاهدينو د پاره په جنت کې سل (۱۰۰) درجې

د بخاري شريف حديث دی ، رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمايي :

... إِنَّ فِي الْجَنَّةِ مِائَةَ دَرَجَةٍ أَعَدَّهَا اللَّهُ لِلْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ، مَا بَيْنَ الدَّرَجَتَيْنِ كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ... (۲)

بیشکه په جنت کې سل (۱۰۰) درجې دي ، دا الله ﷻ د هغه مجاهدينو د پاره تيارې کړي دي کوم چې د الله په لاره کې جهاد کوي ، د هرې دوه درجو په مینځ کې دوامه فاصله

(۱) النساء آیه ۹۵ ، ۹۶ .

(۲) صحيح البخاري كتاب الجهاد والسير باب درجات المجاهدين في سبيل الله رقم الحديث ۲۷۹۰ ، و رقم الحديث ۷۴۲۳ كتاب التوحيد باب { وَكَانَ عَزْمُهُ عَلَى الْمَاءِ } . سنن النسائي كتاب الجهاد درجات المجاهدين في سبيل الله عز وجل رقم الحديث ۳۱۳۲ ، مسند احمد رقم الحديث ۸۴۱۹ ، صحيح ابن حبان رقم الحديث ۳۶۱۱ ذكر وصف الدرجات للمجاهدين في سبيل الله ، مشكاة المصابيح كتاب الجهاد الفصل الاول رقم ۳۷۸۷ (۱) .

ده شومره چې د آسمان او زمکې په مينځ کې ده .
مجاهدينو ته چې الله رب العزت د جنت سل (۱۰۰) درجې ورکوي نو دا صرف ددې
جهاد په وجه باندې .

د شهادت په وجه د جنت مستحق کيدل

۱ . شوک چې د الله ﷻ د رضا او د دين د سر بلندی د پاره شهيد شي نو د داسې شهادت
په وجه انسان د جنت مستحق گرځي . الله تعالی فرمايي :

﴿ وَالَّذِينَ قَاتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ ﴾ ⑤ سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ⑥
وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا اللَّهُ ﴿ ١ 〉

ترجمه : او کوم خلق چې د الله ﷻ په لار کې اووژلې شي (يعنی شهيدان شي) نو الله
ﷻ هېڅ کله د هغوی اعمال نه ضائع کوي ، د يرزربه الله تعالی دوی ته لاره (د جنت (۲))
اوبښايي ، د دوی حالت به ښه کړي ، او دوی به جنت ته داخل کړي کوم چې الله دوی ته د
منځکې نه خودلی .

۲ . د بخاري شريف حديث دی ، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي :

يُضْحِكُ اللَّهُ إِلَى رَجُلَيْنِ يَقْتُلُ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ يَدْخُلَانِ الْجَنَّةَ : يُقَاتِلُ هَذَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فَيُقْتَلُ ، ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَى الْقَاتِلِ فَيُسْتَشْهِدُ . (۳)

(۱) سورة محمد آية ۴ ۵ ۶ .

(۲) د شهادت نه روستو د هدايت مقصد دادی چې دوی ته به د خپل منزل مقصود يعنی د جنت لاره اوبښايي . د
جنتيانو په باره کې په قرآن کریم کې ذکر دي چې کله دوی جنت ته داخل شي نو دوی به اوبويي : ﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
هَدَانَا لِهَذَا ﴾ الاعراف آية ۴۳ . تفسير معارف القرآن سورة محمد في شرح آية ۵ .

(۳) صحيح البخاري كتاب الجهاد والسير باب الكافر يقتل المسلم ثم يسلمه ثم يسلمه فيسجد بعد ويقتل رقم الحديث ۲۸۲۶ ،
مشکوٰۃ المصابيح كتاب الجهاد الفصل الاول رقم الحديث ۳۸۰۷ (۲۱) ، موطاء مالك رقم الحديث ۲۸ ، مسند احمد
رقم الحديث ۸۲۲۴ ، سنن النسائي رقم الحديث ۳۱۶۶ ، صحيح ابن حبان رقم الحديث ۲۱۵ ، السنن الكبرى للبيهقي
رقم الحديث ۱۸۵۳۲ ، كنز العمال رقم الحديث ۱۱۱۲۷ .

اللہ ﷻ ہغہ دوه کسانو تہ خاندي (گمائیلتی پشانیہ . یعنی د دوی نہ راضي او خوشحالہ وي) کوم دوه کسان چہ یوبل وژني ، او دواړہ بہ جنت تہ دا خلیبہي (ہغہ داسہ چہ :) دا یو کس د اللہ ﷻ پہ لار کپ جنگیہي پس دا شهید شي ، بیا اللہ ﷻ دہ قاتل تہ د توبہ توفیق ورکړي (اسلام راوړي ، بیا دا ہم د اللہ ﷻ پہ لار کپ جنگیہي) او دا ہم شهید شي .

۳ . د مسلم شریف حدیث دی ، حضرت جابر ﷺ فرمائي :

پہ غزوہ احد کپ یو کس د نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم نہ پوښتنہ او کرہ :

أَيْنَ أَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْ قُتِلْتُ ؟

اې د اللہ رسولہ ! کہ چیرتہ زہ شهید شم نوزہ بہ چیرتہ یم ؟

نبی علیہ السلام ورتہ او فرمائل : فِي الْجَنَّةِ . پہ جنت کپ .

د ہغہ کس سرہ پہ لاس کپ قجورې وی ہغہ یې او غورخولی ، بیا (میدان جنگ تہ

ورغی او) د کافرانو پہ مقابلہ کپ ترہاغې وختہ پورې او جنگیدو چہ آخر شهید شو . (۱)

شهید بہ بې حسابہ جنت تہ عی ، او فرښتې بہ ورتہ د ہرې

دروازې نہ سلام کوي

رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم فرمائي اللہ ﷻ بہ د قیامت پہ ورخ جنت را او غواړي

(۱) عَنْ عَمْرِو . سَمِعَ جَابِرًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ : قَالَ رَجُلٌ : أَيْنَ أَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْ قُتِلْتُ ؟ قَالَ : فِي الْجَنَّةِ . قَالَ قُلْتُ

تَمَرَاتٍ كُنَّ فِي يَدَيْهِ . ثُمَّ قَاتَلَ حَتَّى قُتِلَ . صحيح مسلم كتاب الإمامة باب ثبوت الجنة للشهيد رقم الحديث ۱۴۳ (۱۸۹۹) .

عَنْ حَسَنَاءِ بِنْتِ مُعَاوِيَةَ الصَّرِيْمِيَّةِ . قَالَتْ : حَدَّثَنَا عَمِّي . قَالَ : قُلْتُ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : مَنْ فِي الْجَنَّةِ ؟

قَالَ : النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْجَنَّةِ . وَالشَّهِيدُ فِي الْجَنَّةِ . وَالْمَوْلُودُ فِي الْجَنَّةِ . وَالْوَالِدُ فِي الْجَنَّةِ . من ابن

داؤد كتاب الجهاد باب في فضل الشهادة رقم الحديث ۲۵۲۱ قال الالباني : هذا حديث صحيح . مشكوة المصابيح

كتاب الجهاد الفصل الثالث رقم الحديث ۳۸۵۶ (۶۹) ، مسند احمد رقم الحديث ۲۰۵۸۳ ، ورقم ۲۰۵۸۵ ، مصنف ابن

ابن شيبه رقم الحديث ۱۹۵۰۳ ، كنز العمال رقم الحديث ۳۹۷۸۰ .

نو جنت به د تولى تازگى او بناست سره راشي ، الله تعالى به او فرمايي :
 أَيَّن عِبَادِي الَّذِينَ قَاتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ، وَقَاتِلُوا ، وَأُذُوا فِي سَبِيلِي وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِي
 أُدْخِلُوا الْجَنَّةَ .

چيرته دي زما هغه بندگان چې د الله ﷻ په لار کې جنگيدلي ، شهيدان شوي ، دوى ته
 زما په لار کې تکليف رسيدلى ، او زما په لاره کې يې جهاد (او کوشش) کړى ؟ تاسو ټول
 جنت ته داخل شئ .

فَيَدْخُلُونَهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ وَلَا عَدَابٍ .

پس دا ټول به بغير حساب او بغير عذاب جنت ته داخل شي .
 ملائکې به راشي او عرض به او کړي : اي زمونږه ربه ! مونږ خوشه او ورځ ستا تسبيح
 او ستا پاكي بيانوو ، پس دا خلق څوک دي چې تا دوى ته په مونږ باندې ترجيح ورکړه ؟
 الله تعالى به ورته او فرمايي : دا هغه خلق دي چې دوى زما په لاره کې جهاد کړى ، او
 زما په لاره کې ورته تکليف رسيدلى .

پس فرېستې به دوى ته د هرې دروازې نه راځي او دا به ورته وايي :

﴿ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ﴾ .

ترجمه : په تاسو باندې دې سلام وي ، ځکه تاسو (په دنيا کې) صبر او کړو ، نو د
 آخرت کور مو ډير ښه دى . (۱)

(۱) وَإِنَّ اللَّهَ يَدْعُو يَوْمَ الْقِيَامَةِ الْجَنَّةَ ، فَتَأْتِي بِرُخْفِهَا وَزِينَتِهَا ، فَيَقُولُ : أَيَّن عِبَادِي الَّذِينَ قَاتَلُوا فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ ، وَقَاتِلُوا ، وَأُذُوا فِي سَبِيلِي وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِي أُدْخِلُوا الْجَنَّةَ . فَيَدْخُلُونَهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ وَلَا عَدَابٍ ،
 فَتَأْتِي الْمَلَائِكَةُ فَيَقُولُونَ : رَبَّنَا نَحْنُ نُسَبِّحُ لَكَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ، مَنْ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ آثَرْتَهُمْ عَلَيْنَا ،
 فَيَقُولُ الرَّبُّ تَبَارَكَ وَتَعَالَى : هَؤُلَاءِ الَّذِينَ قَاتَلُوا فِي سَبِيلِي وَأُذُوا فِي سَبِيلِي ، فَتَدْخُلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ { مِنْ كُلِّ
 بَابٍ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ } . شعب الايمان رقم الحديث ۳۹۵۴ الجهاد . المستدرک على
 الصحيحين للحاكم رقم الحديث ۲۳۹۳ ولال الحاكم : هذا حديث صحيح الاسناد ولم يخرجاه ، والله اللهمي . المعجم
 الكبير للطبراني رقم الحديث ۱۵۲ ، مسند احمد رقم الحديث ۶۵۷۱ ، كنز العمال رقم الحديث ۱۶۶۳۵ ، مجمع
 الزوائد ومنبع الفوائد باب فضل الفقراء رقم الحديث ۱۷۸۸۷ .

شہید بہ پہ اولنی درې (۳) کسانو کي جنت تہ داخليري

رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم فرمائي:

عُرِضَ عَلَيَّ أَوَّلُ ثَلَاثَةٍ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ فَأَمَّا أَوَّلُ ثَلَاثَةٍ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ : فَالشَّهِيدُ ،

وَعَبْدٌ مَمْلُوكٌ أَحْسَنَ عِبَادَةَ رَبِّهِ وَنَصَحَ لِسَيِّدِهِ ، وَعَفِيفٌ مُتَعَفِّفٌ ذُو عِيَالٍ (۱)

ماتہ ہغہ درې (۳) کسان پیش کرې شو کوم چي بہ (زما پہ امت کي) اول جنت تہ داخليري ... پس اولنی درې کسان کوم چي بہ اول جنت تہ داخليري پہ ہغہ کي یو شہید دی ، دویم ہغہ غلام دی چي دخپل رب بنہ عبادت کوي او دخپل سردار (آقا) د پارہ خپر خواه وي ، او دریم ہغہ پاک دامن بال بچہ دارہ کس دی چي د سوال نہ خان ساتي .

د خپل مال پہ حفاظت کي قتل کيدونکي کس د پارہ جنت

رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم فرمائي:

مَنْ قَتَلَ دُونَ مَالِهِ مَقْتُلًا مَا فَلَهُ الْجَنَّةَ . (۲)

شو ک چي دخپل مال پہ حفاظت کي پہ ظلم سرہ قتل کرې شي نو دده د پارہ جنت دی .

نفس مطمئنہ تہ د مرگ پہ وخت د جنت زيري

کوم مؤمن بنده چي د الله ﷻ د وعدو تصديق کوي ، او د الله ﷻ پہ فيصلہ باندي راضي

وي نو الله تعالی ده تہ د مرگ پہ وخت د جنت زيري ورکوي :

﴿ يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ۖ ارْجِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً ۗ فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ۖ ﴾

(۱) مسند احمد رقم الحديث ۹۴۹۲ ، و رقم ۱۰۲۰۵ ، مسند ابی داؤد الطيالسي رقم الحديث ۲۶۹۰ ، مشكاة

المصابيح كتاب الجهاد الفصل الثاني رقم الحديث ۳۸۴۲ (۴۵) ، سنن الترمذي باب ماجاء في ثواب الشهيد رقم الحديث

۱۶۴۲ ، المستدرک علی الصحیحین للحاکم رقم الحديث ۱۴۲۹ ، السنن الكبرى للبيهقي رقم الحديث ۷۲۲۷ ، شعب

الایمان رقم ۳۰۶۳ ، و رقم ۸۲۴۶ ، معجم ابن عساکر رقم ۵۲۱ ، کنز العمال رقم ۲۳۲۶۰ ، و رقم ۴۳۲۶۲ ، مصنف

ابن ابی شیبہ رقم الحديث ۱۹۳۳۵ ، صحیح ابن حبان رقم ۴۳۱۲ ، الجهاد لابن المبارک رقم الحديث ۴۶ .

(۲) مسند احمد مخرجا رقم الحديث ۷۰۸۴ ، سنن النسائي رقم الحديث ۴۰۸۶ قال الالبانی : صحیح . السنن الكبرى

للبيهقي رقم الحديث ۱۷۶۳۴ ، کنز العمال رقم الحديث ۱۱۱۹۸ .

وَادْخُلِيْ جَنَّتِيْ ﴿١﴾

ترجمه: اي مطمئن نفسه! ته خپل رب طرف ته واپس شه، په داسې حال کې چې ته د هغه نه راضي یی او هغه د تانه راضي دی، پس ته زما په نېکانو بندگانو کې شامل شه، او زما جنت ته داخل شه. (۲)

په آخري وخت کې "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ" ویلو سره جنت واجب کیدل

د وفات کیدو په وخت چې د چا آخري خبرې "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ" وي نو د داسې کس د پاره جنت واجب دی.

۱. رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي:

مَنْ كَانَ آخِرُ كَلِمِهِ "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ" وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ. (۳)

(۱) الفجر آیه ۲۷ ۳۰.

(۲) {يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ} الْأَمِنَةُ وَهِيَ الْمُؤْمِنَةُ {ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ} يُقَالُ لَهَا ذَلِكَ عِنْدَ الْمَوْتِ أَيُّ ارْجِعِي إِلَىٰ أَمْرِهِ وَإِرَادِيهِ {رَاضِيَةً} بِالثَّوَابِ {مَرْضِيَّةً} عِنْدَ اللَّهِ بِعَمَلِكَ أَيُّ جَامِعَةٌ بَيْنَ الْوَصْفَيْنِ وَهِيَ حَالَانِ وَيُقَالُ لَهَا فِي الْقِيَامَةِ {فَادْخُلِي فِي} جُنَّةٍ {عِبَادِي} الصَّالِحِينَ {وَادْخُلِي جَنَّتِي} معهم. تفسير الجلالين ص ۸۰۷ الفجر آیه ۲۷ ۳۰.

قَوْلُهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ﴾ إِلَى مَا وَعَدَ اللَّهُ الْمَصْدَقَةَ بِمَا قَالَ اللَّهُ. قَالَ مُجَاهِدٌ: الْمُطْمَئِنَّةُ الَّتِي أَيْقَنَتْ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَىٰ رَبُّهَا وَصَبَرَتْ جَاشًا لِأَمْرِهِ وَطَاعَتِهِ. وَقَالَ الْحَسَنُ: الْمُؤْمِنَةُ الْمُؤَقَّتَةُ. وَقَالَ عَطِيَّةُ: الرَّاضِيَةُ بِقَضَاءِ اللَّهِ تَعَالَىٰ. وَقَالَ الْكَلْبِيُّ الْأَمِنَةُ مِنَ عَذَابِ اللَّهِ. وَقِيلَ الْمُطْمَئِنَّةُ بِذِكْرِ اللَّهِ. بَيَانُهُ قَوْلُهُ: وَتُطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ [الرعد: ۲۸]، وَاخْتَلَفُوا فِي وَقْتِ هَذِهِ الْمَقَالَةِ. فَقَالَ قَوْمٌ: يُقَالُ لَهَا ذَلِكَ عِنْدَ الْمَوْتِ فَيُقَالُ لَهَا: ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ إِلَى اللَّهِ. رَاضِيَةً، بِالثَّوَابِ، مَرْضِيَّةً، عَنْكَ. وَقَالَ الْحَسَنُ: إِذَا أَرَادَ اللَّهُ قَبْضَهَا اظْمَأَنَّتْ إِلَى اللَّهِ وَرَضِيَتْ عَنِ اللَّهِ وَرَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا. قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرٍو: إِذَا تُوِّفِيَ الْعَبْدُ الْمُؤْمِنُ أُرْسِلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مَلَكَيْنِ وَأُرْسِلَ إِلَيْهِ بِشُحْفَةٍ مِنَ الْجَنَّةِ. فَيُقَالُ لَهَا: أَخْرَجِي أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ، أَخْرَجِي إِلَى رَوْحٍ وَرِيحَانٍ وَرَبِّ عَنكَ رَاضٍ، فَتَخْرُجُ كَأَطْيَبِ رِيحٍ مِثْلِكَ وَجَدَّةً أَحَدٌ فِي الْبُحْرِ.... تفسير البهوي ج ۵ ص ۲۵۳ سورة الفجر.

(۳) مسند احمد مخرجا رقم الحديث ۲۲۱۲۷، و رقم الحديث ۲۲۰۳۴، شعب الايمان رقم الحديث ۸۷۹۸.

د چا چې آخري خبره ” لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ “ وي نو دده د پاره جنت واجب شو .

۲ . دا حديث داسې هم نقل دی ، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي :

مَنْ كَانَ آخِرُ كَلَامِهِ ” لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ “ دَخَلَ الْجَنَّةَ . (۱)

د چا آخري خبره چې ” لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ “ وي نو دا به جنت ته داخلېږي .

د جنت چاڼي ” لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ “ او نېک اعمال دي

په بخاري شريف کې دا خبره ذکرده چې د وهب بن منبه رَحِمَهُ اللَّهُ نه پوښتنه او شوه :

أَلَيْسَ ” لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ “ مِفْتَاحُ الْجَنَّةِ ؟

آيا ” لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ “ د جنت چاڼي نده ؟

ده ورته وويل : بَلَى ، وَلَكِنْ لَيْسَ مِفْتَاحُ إِلَّا لَهُ أَسْنَانٌ ، فَإِنْ جُمْتُ بِمِفْتَاحٍ لَهُ أَسْنَانٌ فَتُخ

لَكَ ، وَإِلَّا لَمْ يُفْتَحْ لَكَ .

او ” لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ “ د جنت چاڼي ده خو ليکن د هرې چاڼي غاښونه وي ، پس که چيرته

ته د غاښونو واله چاڼي راوړي نو تاته به جنت کلاؤ کړې شي ، او که رايې نه وړي نو درته

کلاؤولي به نشي . (۲)

(۱) سنن ابی داؤد کتاب الجنائز باب في التلقين رقم الحديث ۳۱۱۶ قال الالباني : صحيح . مسند البزار رقم

الحديث ۲۶۲۶ ، الدعاء للطبراني رقم الحديث ۱۴۱۷ ، المعجم الاوسط رقم الحديث ۲۲۱ ، المستدرک علی

الصحيحين للحاكم رقم الحديث ۱۲۹۹ وقال الحاكم : هذا حديث صحيح الاسناد ولم يخرجاه ، ووافقه الذهبي . رقم

الحديث ۱۸۴۳ . شعب الايمان رقم الحديث ۹۳ ، ورقم الحديث ۸۸۰۰ ، مشكاة المصابيح رقم الحديث ۱۶۲۱ (۶) .

(۲) وَقِيلَ لِيَوْهَبِ بْنِ مُتَيْبٍ رَحِمَهُ اللَّهُ : أَلَيْسَ ” لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ “ مِفْتَاحُ الْجَنَّةِ ؟ قَالَ : بَلَى ، وَلَكِنْ لَيْسَ مِفْتَاحُ إِلَّا

لَهُ أَسْنَانٌ ، فَإِنْ جُمْتُ بِمِفْتَاحٍ لَهُ أَسْنَانٌ فَتُخ لَكَ ، وَإِلَّا لَمْ يُفْتَحْ لَكَ . صحيح البخاري كتاب الجنائز باب ما جاء في

الجنائز . وَمَنْ كَانَ آخِرُ كَلَامِهِ : لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ .

(فَإِنْ جُمْتُ بِمِفْتَاحٍ لَهُ أَسْنَانٌ) أي وأَسْنَانٌ هَذَا الْمِفْتَاحُ فَعَلْ مَا أَمَرَ اللَّهُ تَعَالَى بِهِ وَتَرَكَ مَا نَهَى اللَّهُ عَنْهُ . تعليق

مصطفى البدا على صحيح البخاري

په ځنې احادیثو کې د جنت چاېې مانځه ته ویل شوی . (۱)
**د چا په زړه کې چې زړه برابر ایمان وي په آخر کې به هغه هم د جهنم
 نه راویستلې شي ، او جنت ته به داخلولې شي**

که د چا په زړه کې زړه برابر ایمان وي نو اگر چې د گناهونو نه د صفا کولو په خاطر به ده
 ته په جهنم کې سزا ورکولې شي خو بیا به هم آخر د جهنم نه راویستلې شي ، او جنت ته به
 داخلولې شي .

البته کافر به هیڅ کله د جهنم نه نشي راویستلی ، بلکه دائمی به په جهنم کې وي .

۱ . د بخاري شریف او مسلم شریف حدیث دی ، رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمایي :
 کله چې جنتیان جنت ته او جهنمیان جهنم ته داخل شي نو الله تعالیٰ به (فرېستوته)
 او فرمایي :

أَخْرِجُوا مِنَ النَّارِ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ خَزْدَلٍ مِنْ إِيْمَانٍ .
 تاسو د جهنم نه هغه کس هم را اوباسئ چې د هغه په زړه کې د اوري د دانې برابر ایمان
 وي .

پس دا خلق به د جهنم نه را اویستلې شي ، دوی به د سوزیدو په وجه تک تور شوي وي ،
 پس دوی به په نهر حیات کې واچولې شي ، نو دوی به ورنه داسې تروتازه (خوشحال)
 را اوهي لکه څنگه چې د سیلاب په غاړه باندي په خځله کې پرته دانه زر رازرغونه شي ،
 آیا ته نه گوری چې دا دانه تکه زیره او تازه وي . (۲)

(۱) عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ . قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « مِفْتَاحُ الْجَنَّةِ الصَّلَاةُ ، وَمِفْتَاحُ النَّارِ الظُّهُورُ » . مسند احمد مخرجا رقم الحديث ۱۴۶۶۲ مُسْنَدُ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ . سنن الترمذي أَبَوَابُ الظَّهَارِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ مِفْتَاحَ الصَّلَاةِ الظُّهُورُ رقم الحديث ۴ قال الالباني : صحيح لغيره . المعجم الاوسط رقم الحديث ۴۳۶۴ ، مشكاة المصابيح رقم الحديث ۲۹۴ (۱۴) .

(۲) عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ . عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : « يَدْخُلُ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ ، وَأَهْلُ النَّارِ النَّارَ » . ثُمَّ يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى : « أَخْرِجُوا مِنَ النَّارِ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ ← ← ← »

۲. په بخاري شريف او مسلم شريف کې اوږد حديث ذکر دی، په هغې کې دا هم دي چې انبياء کرام، فرشتې، او مؤمنان به د گناهکارانو مؤمنانو شفاعت او کړي، بيا به الله تعالی او فرمايي:

شَفَعَتِ الْمَلَائِكَةُ، وَشَفَعَ النَّبِيُّونَ، وَشَفَعَ الْمُؤْمِنُونَ، وَلَمْ يَبْقَ إِلَّا أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ.

فرشتو شفاعت او کړو، انبياء کرامو هم شفاعت او کړو، او مؤمنانو هم شفاعت او کړو،

اوس صرف أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ذات پاتې دی.

فَيَقْبِضُ قَبْضَةً مِنَ النَّارِ، فَيُخْرِجُ مِنْهَا قَوْمًا لَمْ يَعْمَلُوا خَيْرًا قَطُّ...

نو الله تعالی به د جهنم نه یو موټې راډک کړي او د دینه به هغه خلق هم راوباسي چې هغوی به (د ایمان راوړونه علاوه بل) هیڅ نېک کار نه وي کړی... او بیا به یې جنت ته داخل کړي. (۱)

← ← ← مِنْ خَرَدَلٍ مِنْ إِيْمَانٍ. فَيُخْرِجُونَ مِنْهَا قَدِ اسْوَدُوا، فَيُلْقَوْنَ فِي نَهْرِ الْحَيَا، أَوْ الْحَيَاةِ - هَكَذَا مَا لِكِ - فَيَنْبِتُونَ كَمَا تَنْبُتُ الْجِبَّةُ فِي جَانِبِ السَّيْلِ، أَلَمْ تَرَ أَنَّهَا تَخْرُجُ صَفْرَاءَ مُلْتَوِيَةً. صحیح البخاري كتاب الإيمان باب: تفاضل أهل الإيمان في الأعمال رقم الحديث ۲۲، و رقم الحديث ۶۵۶۰ كتاب الرقاق باب صفة الجنة والنار. صحیح مسلم كتاب الإيمان باب إثبات الشفاعة وإخراج الموحدين من النار رقم الحديث ۳۰۴ (۱۸۴). مشكاة المصابيح كتاب أحوال القيامة وبدء الخلق باب الحوض والشفاعة الفصل الأول رقم الحديث ۵۵۸۰ (۱۵).

(۱) فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ بِأَشَدَّ مُنَاشِدَةً لِلَّهِ فِي اسْتِقْصَاءِ الْحَقِّ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لِلَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ فِي النَّارِ، يَقُولُونَ: رَبَّنَا كَانُوا يَصُومُونَ مَعَنَا وَيُصَلُّونَ وَيُحُجُّونَ، فَيُقَالُ لَهُمْ: أَخْرِجُوا مَنْ عَرَفْتُمْ، فَتَحَرَّمُ صُورُهُمْ عَلَى النَّارِ، فَيُخْرِجُونَ خَلْقًا كَثِيرًا قَدْ أَخَذَتِ النَّارُ إِلَى نِصْفِ سَاقِيهِ، وَإِلَى رُكْبَتَيْهِ، ثُمَّ يَقُولُونَ: رَبَّنَا مَا بَقِيَ فِيهَا أَحَدٌ مِمَّنْ أَمَرْتَنَا بِهِ، فَيَقُولُ: إِرْجِعُوا فَمَنْ وَجَدْتُمْ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالَ دِينَارٍ مِنْ خَيْرٍ فَأَخْرِجُوهُ، فَيُخْرِجُونَ خَلْقًا كَثِيرًا، ثُمَّ يَقُولُونَ: رَبَّنَا لَمْ نَذَرْ فِيهَا أَحَدًا مِمَّنْ أَمَرْتَنَا، ثُمَّ يَقُولُ: إِرْجِعُوا فَمَنْ وَجَدْتُمْ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالَ نِصْفِ دِينَارٍ مِنْ خَيْرٍ فَأَخْرِجُوهُ، فَيُخْرِجُونَ خَلْقًا كَثِيرًا، ثُمَّ يَقُولُونَ: رَبَّنَا لَمْ نَذَرْ فِيهَا مِمَّنْ أَمَرْتَنَا أَحَدًا، ثُمَّ يَقُولُ: إِرْجِعُوا فَمَنْ وَجَدْتُمْ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ مِنْ خَيْرٍ فَأَخْرِجُوهُ، فَيُخْرِجُونَ خَلْقًا كَثِيرًا ثُمَّ يَقُولُونَ: رَبَّنَا لَمْ نَذَرْ فِيهَا خَيْرًا، وَكَانَ أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ يَقُولُ: إِنْ لَمْ تُصَدِّقُونِي بِهَذَا الْحَدِيثِ فَاقْرَءُوا إِنْ شِئْتُمْ: { إِنْ اللَّهُ لَا يَطْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً يُضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ ← ← ← ← ←

د مذکورہ ټولو اعمالو قبلیدو د پاره شرائط

مخکې چې دا څومره نېک اعمال ذکر شو نو ددې هر عمل په وجه انسان د جنت مستحق گرځي خو ددې د پاره څه شرائط دي؛ ځکه بغير ددې شرائطو نه په دې سره انسان د جنت مستحق نه گرځي.

اول شرط: اسلام راوړل او د شرک نه ځان ساتل: اولنې شرط دادی چې دا عمل کوونکی به مسلمان وي او د شرک نه به ځان ساتي؛ ځکه که چا ایمان نه وي راوړی یا په شرک کې مبتلا وي نو بیا دا اعمال ده ته په آخرت کې هيڅ فائده نه ورکوي.

الله تعالی فرمایي:

﴿ لَيْسَ أَشْرَكَكَ لِيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴾ (۱)

که چیرته تا شرک او کړو نو خامخا ستا ټول عملونه به برباد شي او ته به د نقصان موندونکونه شی.

←←←← { أَجْرًا عَظِيمًا } [النساء: ۴۰]، فَيَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: شَفَعَتِ الْمَلَائِكَةُ، وَشَفَعَ النَّبِيُّونَ، وَشَفَعَ الْمُؤْمِنُونَ، وَلَمْ يَبْقَ إِلَّا أَزْحَمُ الرَّاجِحِينَ، فَيَقْبِضُ قَبْضَةً مِنَ النَّارِ، فَيُخْرِجُ مِنْهَا قَوْمًا لَمْ يَعْمَلُوا خَيْرًا قَطُّ قَدْ عَادُوا حُمًا، فَيُلْقِيهِمْ فِي نَهْرٍ فِي أَفْوَاهِ الْجَنَّةِ يُقَالُ لَهُ: نَهْرُ الْحَيَاةِ، فَيَخْرُجُونَ كَمَا تَخْرُجُ الْجِبَّةُ فِي حَيْبِلِ السَّيْلِ، أَلَا تَرَوْنَهَا تَكُونُ إِلَى الْحَجَرِ، أَوْ إِلَى الشَّجَرِ، مَا يَكُونُ إِلَى الشَّمْسِ أُصْفِرُ وَأُخْيَضِرُ، وَمَا يَكُونُ مِنْهَا إِلَى الظِّلِّ يَكُونُ أَبْيَضَ؟ " فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، كَأَنَّكَ كُنْتَ تَزْعَى بِالْبَادِيَةِ، قَالَ: " فَيَخْرُجُونَ كَاللُّؤْلُؤِ فِي رِقَابِهِمُ الْخَوَاتِمُ، يَعْرِفُهُمْ أَهْلُ الْجَنَّةِ هَؤُلَاءِ عَتَقَاءُ اللَّهِ الَّذِينَ أَدْخَلَهُمُ اللَّهُ الْجَنَّةَ بِغَيْرِ عَمَلٍ عَمِلُوهُ، وَلَا خَيْرٍ قَدَّمُوهُ، ثُمَّ يَقُولُ: أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ فَمَا رَأَيْتُمُوهَا فَهِيَ لَكُمْ، فَيَقُولُونَ: رَبَّنَا، أَعْظَمْتَ مَا لَمْ تُعْطِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ، فَيَقُولُ: لَكُمْ عِنْدِي أَفْضَلُ مِنْ هَذَا، فَيَقُولُونَ: يَا رَبَّنَا، أَيُّ شَيْءٍ أَفْضَلُ مِنْ هَذَا؟ فَيَقُولُ: رِضَايَ، فَلَا أُسْحَطُ عَلَيْكُمْ بَعْدَهُ أَبَدًا " . صحيح مسلم كتاب الإيمان باب معرفة طريق الرؤية رقم الحديث ۳۰۲ (۱۸۳) . صحيح البخاري كتاب التوحيد باب قول الله تعالى: { وَجُودًا يُؤْمِنُونَ لَهَا لِيُخْرِجَ إِلَيْهَا الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى رَبِّهَا لَوْلَا ذَلِكَ لَفَعَلْنَا لَبِئْسَ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حِسَابٍ } [القيامة: ۲۳] رقم الحديث ۷۴۳۹ . مسند احمد مخرجا رقم الحديث ۱۱۸۹۸ . مشكاة المصابيح كتاب أحوال القيامة وهدم الخلق باب الخوض والشفاعة الفصل الأول رقم الحديث ۵۵۷۹ (۱۴) .

(۱) الزمر آیه ۶۵ .

بل حای فرمایي :

﴿ وَقَدْ مَنَّآ إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنۢ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ حَبَآءً مَّنثُورًا ۝۱ ﴾

ترجمه : او مونږ به متوجه شو د دې کافرانو هغه اعمالو طرف ته کوم چې دوی کړي دي نو مونږ به دا ورله د خوړو شوو ذرو په شان اوگرځوو (يعنی د آلتونکي گرد په شان به يې ورله ختم کړو).

دویم شرط : د نبي عليه السلام اتباع کول : د مذکوره اعمالو د قبولیت د پاره دویم شرط دادی چې دا کس به د نبي عليه السلام اتباع کوي ، او دا هر عمل به د هغوی د طریقې موافق کوي ؛ حکه د الله ﷻ په نزد د انسان هغه عبادات او اعمال مقبول دي کوم چې د رسول الله صلی الله علیه وسلم د طریقې او سنتو موافق شوي وي . اوس که کوم اعمال د پیغمبر عليه السلام د اتباع او سنتو خلاف شوي وي نو دا اعمال نه خود الله ﷻ په نزد مقبول دي او نه د الله ﷻ د نزدیکت ذریعه گرځي ، بلکه آله انسان د الله ﷻ نه لرې کوي .

۱ . د مسلم شریف حدیث دی ، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي :

مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ . (۲)

چا چې داسې یو عمل او کړو چې په هغې باندې زموږ حکم نه و نو هغه مردود (او باطل) دی .

۲ . بلکه څوک چې د نبي عليه السلام د طریقې خلاف روان وي هغه گمراه دی :

حضرت عبد الله بن مسعود رضی الله عنه فرمایي چې رسول الله صلی الله علیه وسلم زموږ د پوهولو

(۱) القرآن آیه ۲۳ .

(۲) صحیح مسلم کتاب الأفضیة باب نفض الأحکام الباطلة . و رَدُّ مُخَدَّاتِ الْأُمُورِ رقم الحدیث ۱۸ (۱۷۱۸) .

وفي رواية : عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ، قَالَتْ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « مَنْ أَخَذَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ فِيهِ فَهُوَ رَدٌّ » . صحیح البخاری کتاب الصلح باب إذا اضطلحوا على صلح جور فالصلح مردود رقم الحدیث

د پاره مونږ ته یو نیغ خط (کرخه) رابنکود ، بیایې راته وفرمایل :

هَذَا سَبِيلُ اللَّهِ . داد الله ﷻ لاره ده .

بیایې ﷺ د هغې خط (کرخې) خي طرف او چپ طرف (ورې او کږې اووه) نورې کرخې رابنکودی او وې فرمایل :

هَذِهِ سُبُلٌ عَلَى كُلِّ سَبِيلٍ مِنْهَا شَيْطَانٌ يَدْعُوا إِلَيْهِ .

داهم لارې دي په دې کې په هره لاره باندې شیطان ناست دی چې خپلې لارې ته بلنه ورکوي .

بیایېغمبر علیه السلام دا آیت تلاوت کړو :

﴿ وَأَنْ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ﴾ . (۱)

ترجمه : او ییشکه دا (دین اسلام او ددې ټول حکمونه) زما لاره ده کومه چې (بیخي) نیغه ده ، پس تاسو ددې پیروي کوئ او د نورو لارو پیروي مه کوئ ، چې دا نورې لارې به تاسو د الله ﷻ د لارې نه جدا کړي . (۲)

دریم شرط : هر عمل په اخلاص باندې کول : د مذکوره اعمالو د قبولیت د پاره

دریم شرط دادی چې دې کس به دا عمل په اخلاص باندې (یعنی خاص د الله ﷻ د رضا د پاره) کړې وي ؛ ځکه که کوم عمل دریا ، شهرت او ځان خودنې د پاره اوشي نو هغه نه قبلېږي .

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي :

(۱) الامام آیه ۵۳ .

(۲) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، قَالَ : حَظَّ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَطَا ، ثُمَّ قَالَ : « هَذَا سَبِيلُ اللَّهِ » ، ثُمَّ حَظَّ خَطُوكَا عَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ ، ثُمَّ قَالَ : « هَذِهِ سُبُلٌ عَلَى كُلِّ سَبِيلٍ مِنْهَا شَيْطَانٌ يَدْعُوا إِلَيْهِ » ، ثُمَّ قَرَأَ : (وَأَنْ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ) . مسند احمد مخرجا مسند الثوريين من الصحابة مسند عبد الله بن مسعود رضي الله تعالى عنه رقم الحديث ۴۱۴۲ . مشكاة المصابيح كتاب الإيمان باب الإعتصام بالكتاب والسنة الفصل الثاني رقم الحديث ۱۶۶ (۲۷) .

.... إِنَّ اللَّهَ لَا يَقْبَلُ مِنَ الْعَمَلِ إِلَّا مَا كَانَ لَهُ خَالِصًا، وَابْتِغَايَ بِهِ وَجْهَهُ. (۱)

ییشکه الله ﷻ صرف هغه عمل قبلوي کوم چې خالص د هغه د رضاد پاره شوې وي .

د جنت گټلو د پاره مشقت برداشت کول ضروري دي

د جنت گټلو د پاره دا ضروري ده چې انسان به د عباداتو مشقتونه برداشت کوي ځکه جنت په تکلیفونو او مشقتونو کې گیر دی .

۱ . د بخاري شريف حديث دى ، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايې :

حُجِبَتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ ، وَحُجِبَتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ . (۲)

پټ کړې شوې دى جهنم په شهوتونو باندې (يعنى شهوتونو ورباندې احاطه کړې) ، او پټ کړې شوې دى جنت په مشقتونو باندې . (يعنى د عباداتو مشقتونو ورباندې احاطه کړې) . (۳)

۲ . په مسلم شريف کې دا حديث داسې ذکر دى ، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايې :

حُفَّتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ ، وَحُفَّتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ .

(۱) پوره حديث داسې دى : عَنْ أَبِي أُمَامَةَ الْبَاهِلِيِّ رضي الله عنه . قَالَ : جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ . فَقَالَ :

أَرَأَيْتَ رَجُلًا غَرًّا يَلْتَمِسُ الْأَجْرَ وَالذِّكْرَ ، مَا لَهُ ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « لَا شَيْءَ لَهُ » فَأَعَادَهَا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ . يَقُولُ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « لَا شَيْءَ لَهُ » ثُمَّ قَالَ : « إِنَّ اللَّهَ لَا يَقْبَلُ مِنَ الْعَمَلِ إِلَّا مَا كَانَ لَهُ خَالِصًا ، وَابْتِغَايَ بِهِ وَجْهَهُ » . سنن النسائي كتاب الجهاد من غرر إيلتيس الأجر والذكر رقم الحديث ۳۱۴۰

قال الالباني : حسن صحيح . صحيح الترغيب والترهيب رقم الحديث ۱۳۳۱ (۴) الترغيب في اخلاص النية في الجهاد ... اسد الغابة ج ۴ ص ۲۱۱ لاحق بن ضميرة الباهلي ، قال الحافظ في الفتح ۶/۳۵ اسناده جيد ، وحسنه الحافظ العراقي في تخریج الاحياء ، معرفة الصحابة لابي نعیم رقم ۶۵۸۷ ، المتجر الرابع في نواب العمل الصالح ص ۴۵۸ رقم الحديث ۲۰۷۱ .

(۲) صحيح البخاري كتاب الرقاق باب : حُجِبَتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ رقم الحديث ۶۴۸۷ . مشكاة المصابيح كتاب الرقاق الفصل الأول رقم الحديث ۵۱۶۰ (۶) .

(۳) (حُجِبَتِ النَّارُ) أَي : أُحْبِطَتْ (بِالشَّهَوَاتِ) كَالْخَمْرِ وَالزُّنَا ، (وَحُجِبَتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ) كَالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ .

مرآة المفاتيح ج ۸ ص ۳۲۲۸ باب : حُجِبَتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ

راگہر کرې شوې دی جنت په مشقتونو سره ، اوراگہر کرې شوې دی جہنم په شہوتونو

سرہ . (۱)

تشریح : ملا علی قاری رَحْمَةُ اللهِ د امام نووي رَحْمَةُ اللهِ په حواله ددې حدیث مطلب دا بیان کرې چې انسان جنت ته هله رسیدې شي چې کله دا د عباداتو کولو او حرامونہ د خان ساتلو مشقت برداشت کرې ، ځکه جنت په دې مشقتونو کې گہر دی ، لہذا څوک چې دا مشقت برداشت کرې نو جنت ته به داخل شي .

او جہنم د حرامو کارونو (لکه زنا ، غلا ، غیبت ...) په شہوتونو کې گہر دی ، څوک چې دې خلاف شرع شہوتونو پسې شي نو جہنم ته به داخلېږي . (۲)

۳ . د ابوداؤد شریف او مشکوٰۃ شریف حدیث دی ، رسول اللہ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمایي :

چې کله اللہ تعالیٰ جنت پیدا کړو نو حضرت جبریل علیه السلام ته یې او فرمایي :

إِذْهَبْ فَانظُرْ إِلَيْهَا .

تہ لار شہ او هغې ته او گوره . (یعنی په هغې کې موجود نعمتونه او گوره) .

حضرت جبریل علیه السلام ورغی ، هغې ته (او په هغې کې چې اللہ تعالیٰ د جنتیانو د

پاره کوم نعمتونه تیار کرې وو هغې ته) یې اوکتل .

(۱) صحیح مسلم کتاب الجنّة و صفة کعبیہا و أهلہا رقم الحدیث ۱ (۲۸۲۲) . سنن الترمذی أبواب صفة الجنّة عن رسول

اللہ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَابُ مَا جَاءَ حُفَّتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ وَحُفَّتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ رقم الحدیث ۲۵۵۹ . سنن الدارمی رقم

الحدیث ۲۸۸۵ . مسند احمد مخرجا رقم الحدیث ۸۹۴۴ ، و رقم الحدیث ۱۲۵۵۹ ، صحیح ابن حبان رقم الحدیث

۷۱۶ ، و رقم الحدیث ۷۱۸ ، شعب الایمان رقم الحدیث ۹۳۳۸ .

(۲) قَالَ النَّوَوِيُّ رَحِمَهُ اللهُ : مَعْنَاهُ لَا يُؤْصَلُ إِلَى الْجَنَّةِ إِلَّا بِأَرْتِكَابِ الْمَكَارِهِ . وَلَا يُؤْصَلُ إِلَى النَّارِ إِلَّا بِأَرْتِكَابِ

الشَّهَوَاتِ . وَكَذَلِكَ بِهَا مَخْجُوبَتَانِ بِهِمَا . فَمَنْ هَتَكَ الْحِجَابَ وَصَلَ إِلَى الْمَخْجُوبِ ، فَهَتْكَ حِجَابَ الْجَنَّةِ بِأَقْتِحَامِ

الْمَكَارِهِ . وَهَتْكَ حُجُبِ النَّارِ بِأَرْتِكَابِ الشَّهَوَاتِ . وَأَمَّا الْمَكَارَةُ فَيَدْخُلُ فِيهَا الْإِجْتِهَادُ وَالْعَادَاتُ . وَالْمُؤَاظَبَةُ عَلَى

الطَّاعَاتِ . وَالصَّبْرُ عَنِ الشَّهَوَاتِ . وَنَحْوُ ذَلِكَ . وَأَمَّا الشَّهَوَاتُ الَّتِي النَّارُ مَحْفُوفَةٌ بِهَا فَالظَّاهِرُ أَنَّهَا الشَّهَوَاتُ

الْمَحْرَمَةُ كَالخَمْرِ وَالرِّزَا وَالغَيْبَةِ وَنَحْوِ ذَلِكَ . وَأَمَّا الشَّهَوَاتُ الْمُبَاحَةُ فَلَا تَدْخُلُ فِي هَذَا . مرقاة المفاتیح ج ۸

ص ۳۲۲۸ بَابُ : حُجِبَتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ

بيا واپس راغی او الله ﷻ ته يې عرض او کړو :

أَيُّ رَبِّ ا وَعِزَّتِكَ لَا يَسْمَعُ بِهَا أَحَدٌ إِلَّا دَخَلَهَا .

اې ربه ! زما دې ستا په عزت باندې قسم وي (په دې کې خو داسې بهترين نعمتونه دي) څوک چې ددې حال واورې نو ضرور به د ديته د داخليدو کوشش کوي .

بيا الله تعالى جنت لره په مشقتونو کې راگېر کړو (يعنې گېر چاپېره يې ورنه د عباداتو کولو مشقتونه مقرر کړل) ، بيا يې حضرت جبريل عليه السلام ته او فرمايل :

يَا جِبْرِيلُ ! اِذْهَبْ فَانظُرْ اِلَيْهَا .

اې جبريل ! ته (دوباره) ورشه او جنت او گوره .

نو حضرت جبريل عليه السلام ورغی ، وې کتلو ، واپس راغی او عرض يې او کړو :

أَيُّ رَبِّ ا وَعِزَّتِكَ لَقَدْ خَشِيتُ اَنْ لَا يَدْخُلَهَا أَحَدٌ .

اې ربه ! زما دې ستا په ذات عزت باندې قسم وي ما سره دايره ده چې هيڅوک به ديته داخل نشي . (ځکه د دينه گېر چاپېره د عباداتو کولو مشقتونه دي کوم چې نفس ته گران دي)
نبي عليه السلام او فرمايل : همدغه شان چې کله الله تعالى جهنم پيدا کړو نو حضرت جبريل عليه السلام ته يې او فرمايل :

يَا جِبْرِيلُ ! اِذْهَبْ فَانظُرْ اِلَيْهَا . اې جبريل ! لا رشه ، او جهنم او گوره .

حضرت جبريل عليه السلام ورغی ، او هغې ته يې او کتل (چې ډير سخت عذابونه په کې مقرر شوي وو) .

حضرت جبريل عليه السلام واپس راغی او الله ﷻ ته يې عرض او کړو :

أَيُّ رَبِّ ا وَعِزَّتِكَ لَا يَسْمَعُ بِهَا أَحَدٌ فَيَدْخُلَهَا .

اې ربه ! زما دې ستا په عزت باندې قسم وي هر څوک چې ددې جهنم حالت واورې نو ديته د داخليدو نه به ځان ساتي .

پس الله تعالى جهنم لره په شهوتونو سره راگېر کړو . بيا يې حضرت جبريل عليه السلام ته او فرمايل :

يَا جِبْرِيلُ ! اِذْهَبْ فَانظُرْ اِلَيْهَا .

اي جبريل! ته (دوباره) لارشه او اوس يي او گوره .
 حضرت جبريل عليه السلام ورغي ، هغي ته يي او كتل (چي گهر چاپره ورنه ناجائزو
 شهوتونو احاطه كړي وه) ، نو واپس راغي او الله ﷻ ته يي عرض او كړو :
 أَي رَبِّ ا وَعِزَّتِكَ لَقَدْ خَشِيتُ أَنْ لَا يَبْقَى أَحَدٌ إِلَّا دَخَلَهَا .
 اي ربه ! زما دې سنا په عزت باندي قسم وي چي اوس د ما سره دا يره ده چي هيخوك
 به بچ پاتي نشي مگر هر كس به ديتته داخل شي (حكه ددينه گهر چاپره دنيوي ناجائز
 شهوتونه دي او نفس دې طرف ته ميلان كوي) . (١)

په دنيا كې تكليفونه او امتحانات خامخاراغي

د جنت گټلو د پاره دا هم ضروري ده چي كه د دين په لاره كې په مسلمان باندي څه
 تكليفونه او امتحانات راشي نو په دې باندي به صبر او استقامت كوي ؛ حكه دنيا دار
 الامتحان او دار الابتلاء ده ، په دې كې چي مسلمان ژوند تيروي نو په ده باندي به خامخا
 امتحانات راغي : مالدار وي يا غريب ، حاكم وي يا محكوم ، صحيح وي يا بیمار ،
 بنائسته وي يا بدرنگ په دې هر كس باندي امتحانات راغي :
 الله تعالى فرمايي :

(١) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : " لَمَّا خَلَقَ اللَّهُ الْجَنَّةَ قَالَ لِجِبْرِيلَ : إِذْهَبْ فَانظُرْ إِلَيْهَا ، فَذَهَبَ فَانظَرَ إِلَيْهَا ، ثُمَّ جَاءَ ، فَقَالَ : أَي رَبِّ ا وَعِزَّتِكَ لَا يَسْمَعُ بِهَا أَحَدٌ إِلَّا دَخَلَهَا . ثُمَّ حَفَّهَا بِالْمَكَارِهِ ، ثُمَّ قَالَ : يَا جِبْرِيلُ ا إِذْهَبْ فَانظُرْ إِلَيْهَا ، فَذَهَبَ فَانظَرَ إِلَيْهَا ، ثُمَّ جَاءَ فَقَالَ : أَي رَبِّ ا وَعِزَّتِكَ لَقَدْ خَشِيتُ أَنْ لَا يَدْخُلَهَا أَحَدٌ . قَالَ : فَلَمَّا خَلَقَ اللَّهُ النَّارَ قَالَ : يَا جِبْرِيلُ ا إِذْهَبْ فَانظُرْ إِلَيْهَا ، فَذَهَبَ فَانظَرَ إِلَيْهَا ، ثُمَّ جَاءَ فَقَالَ : أَي رَبِّ ا وَعِزَّتِكَ لَا يَسْمَعُ بِهَا أَحَدٌ فَيَدْخُلُهَا . فَحَفَّهَا بِالشَّهَوَاتِ ، ثُمَّ قَالَ : يَا جِبْرِيلُ ا إِذْهَبْ فَانظُرْ إِلَيْهَا ، فَذَهَبَ فَانظَرَ إِلَيْهَا ، ثُمَّ جَاءَ فَقَالَ : أَي رَبِّ ا وَعِزَّتِكَ لَقَدْ خَشِيتُ أَنْ لَا يَبْقَى أَحَدٌ إِلَّا دَخَلَهَا . سنن ابی داؤد کتاب السنّة باب فی خلق الجنّة والنار رقم الحديث ٤٧٤٤ قال الالبانی: حسن صحيح . مسند احمد مخرجا رقم الحديث ٨٦٤٨ . المستدرک علی الصحیحین للحاکم رقم الحديث ٧٢ . مشکاة المصابیح باب خلق الجنة والنار الفصل الثاني رقم الحديث ٥٦٩٦ (٣) ، البعث والنشور للبيهقي رقم الحديث ١٦٧ ، كنز العمال رقم الحديث ٣٩٥٦٣ .

﴿ وَتَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً ﴾ (۱)

ترجمہ : او مونہر د امتحان پہ طور تاسو پہ سختی اور راحت سرہ آزمايو .
بل حای اللہ ﷻ فرمائي :

﴿ أَحْسِبَ النَّاسَ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ﴾ (۲)

ترجمہ : آيا دي خلقو دا خيال اوکرو چي دوی به صرف په دي خبره پريخودې شي چي دوی وایي " مونہر ایمان راورې دي " او دوی به (نور) نشي آزمائلی ؟ (بلکہ خامخا به ورباندي امتحانات راجي) .

د امتحانانو دا سلسله صرف په دي امت باندي نده ، بلکه په هر دور کي چي چا د الله ﷻ د محبت دعوی کړي ده نو په هغه باندي امتحانات راغلي دي . رب کریم فرمائي :

﴿ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكٰذِبِينَ ﴾ (۳)

ترجمہ : او البته مونہر د دوی نه په وړاندي خلقو باندي هم آزمايبت کړي و ، نو الله ﷻ به ضرور ريبستيني او دروغجن خلق (جدا جدا) بنکاره کړي . (۴)

الله ﷻ ته مقربو خلقو باندي امتحانات ډير راجي

شومره چي يو انسان الله رب العزت ته ډير مقرب وي او په دين کي ډير مضبوط وي نو همدومره په هغه باندي غټ غټ امتحانات هم ډير راجي .

دا خبره زه د محان نه نه کوم ، بلکه په صحيح احاديثو کي ذکر ده :

۱ . حضرت سعد بن ابي وقاص رضي الله عنه فرمائي چي ما د نبي کریم صلى الله عليه وسلم نه پوښتنه او کړه :

(۱) الانبياء آيه ۳۵ .

(۲) العنكبوت آيه ۲ .

(۳) العنكبوت آيه ۳ .

(۴) بل حای اللہ ﷻ فرمائي ، ﴿ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسْتَهْتَمًا

الْبِئْسَاءُ وَالظَّرَاءُ وَرَلِرُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصُرُ اللَّهُ الْآلِ إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ ﴾ . البقرة

آيه ۲۱۴ .

يَا رَسُولَ اللَّهِ ! أَيُّ النَّاسِ أَشَدُّ بَلَاءً ؟

اې د الله رسوله ! په کومو خلقو باندې سخت امتحانات راځي ؟

نبي عليه السلام او فرمايل :

الْأَنْبِيَاءُ ، ثُمَّ الْأَمْثَلُ فَالْأَمْثَلُ ، يُبْتَلَى الْعَبْدُ عَلَى حَسَبِ دِينِهِ ، فَإِنْ كَانَ فِي دِينِهِ ضَلْبًا اشْتَدَّ بَلَاؤُهُ ، وَإِنْ كَانَ فِي دِينِهِ رِقَّةٌ أُبْتَلِيَ عَلَى حَسَبِ دِينِهِ ، فَمَا يَبْرُحُ الْبَلَاءُ بِالْعَبْدِ حَتَّى يَتْرُكَهُ يَمْسِي عَلَى الْأَرْضِ ، وَمَا عَلَيْهِ مِنْ خَطِيئَةٍ . (۱)

ډير امتحانات په انبياء کرامو راځي ، بيا درجه په درجه چې څوک دوى ته ډير نژدې وي په هغه باندې سخت امتحانات راځي ، په انسان باندې د دين موافق امتحان راځي : پس که دا په خپل دين کې مضبوط وي (ايمان يې قوي وي) نو امتحان يې هم سخت وي ، او که په دين کې سست او کمزورې وي نو د خپل دين موافق په امتحان کې آزمائې شي (يعنى ددې موافق امتحان ورباندې راځي) ، هميشه د پاره په يو انسان باندې امتحان او مصيبتونه راځي تر دې چې دې بيا په زمکه روان وي خو په ده باندې هيڅ گناه نه وي پاتې (بلکه ټول گناهونه يې ددې مصيبتونو په وجه معاف شوي وي) .

۲ . همدا مضمون په يو بل حديث کې هم ذکر شوى : رسول الله ﷺ فرمايي :

(۱) سنن ابن ماجه رقم الحديث ۴۰۲۳ كِتَابُ الْفِتَنِ بَابُ الصَّبْرِ عَلَى الْبَلَاءِ . قَالَ الْإِلْبَانِي : حَسَنٌ صَحِيحٌ . سنن الترمذي أَبْوَابُ الرَّهْبِ بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّبْرِ عَلَى الْبَلَاءِ رقم الحديث ۲۳۹۸ وقال الترمذي : هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ . السنن الكبرى للنسائي رقم ۷۴۳۹ أَيُّ النَّاسِ أَشَدُّ بَلَاءً ؟ صحيح ابن حبان رقم الحديث ۲۹۰۰ . ورقم ۲۹۲۰ ، المستدرک على الصحيحين للحاكم رقم الحديث ۱۲۰ وقال الحاكم : وَهَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ ، ورقم ۱۲۱ ، شعب الايمان رقم ۹۳۱۸ ، صحيح الترغيب والترهيب رقم ۳۴۰۲ (۹) الترغيب في الصبر سيما لمن ابتلي في نفسه او ماله .

وفي رواية : عَنْ سَعْدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ . قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : أَيُّ النَّاسِ أَشَدُّ بَلَاءً ؟ قَالَ : الْأَنْبِيَاءُ ، ثُمَّ الْأَمْثَلُ فَالْأَمْثَلُ ، يُبْتَلَى النَّاسُ عَلَى قَدْرِ دِينِهِمْ ، فَمَنْ لَحُنَّ دِينُهُ اشْتَدَّ بَلَاؤُهُ ، وَمَنْ ضَعُفَ دِينُهُ ضَعُفَ بَلَاؤُهُ ، وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيُصِيبُهُ الْبَلَاءُ حَتَّى يَمْسِيَ فِي النَّاسِ مَا عَلَيْهِ خَطِيئَةٌ . صحيح ابن حبان مخرجا ← ← ← ← ←
 ← ← ← ← ذكر البيان بأن المسلم كلما لحن دينه كثر بلاؤه ، ومن رقى دينه خفف ذلك عنه رقم الحديث ۲۹۲۰ . قال الالباني : صحيح . الصحيحة ۱۴۳ . المتجر الرابع في لوامع العمل الصالح ص ۳۸۸ لوامع الصبر على البلاء وان قل .

أَشَدُّ النَّاسِ بَلَاءَ الْأَنْبِيَاءِ، ثُمَّ الصَّالِحُونَ، ثُمَّ الْأَمْثَلُ فَأَلْأَمْثَلُ. (۱)

ډیر سخت امتحانات په انبیاء کرامو راځي، بیا په نېکانو خلقو باندې راځي، بیا درجه په درجه چې څوک دوی ته ډیر نزدې وي په هغه باندې سخت امتحانات راځي.

په امتحاناتو صبر په کار دی، ځکه په دې سره گناهونه ختمیږي

که په انسان باندې څه مصیبت، بیماری، فقیري یا نور مشکلات راشي نو دا به د صبر او استقامت نه کار اخلي، او په هر حالت کې به الله ﷻ طرف ته متوجه کیږي نو داسې انسان به په دواړه جهانه باندې کامیاب وي. الله تعالی فرمایي:

﴿وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِيرِ

الضَّيْرِينَ﴾. (۲)

ترجمه: او مونږ به ضرور او آزمايو تا سو په څه څيز د ویرې، وکړې، د مالونو، ځانونو او میوو په نقصان سره، او (اې پیغمبره!) ته زیرې ورکړه صبر کوونکو ته. په امتحاناتو سره د انسان گناهونه ختمیږي.

د بخاري شریف حدیث دی، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي:

مَا يُصِيبُ الْمُسْلِمَ مِنْ نَصَبٍ وَلَا وَصِيٍّ وَلَا هَمٍّ وَلَا حُزْنٍ وَلَا أَذًى وَلَا غَمٍّ حَتَّى الشَّوْكَةِ يُشَاكُهَا إِلَّا كَفَّرَ اللَّهُ بِهَا مِنْ خَطَايَاهُ. (۳)

(۱) المعجم الكبير للطبراني رقم الحديث ۶۲۹ . مسند احمد رقم الحديث ۱۴۸۱ مُسْنَدُ أَبِي إِسْحَاقَ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، كُنز العمال الكتاب الثالث في الأخلاق الفصل الثاني في تعدد الأخلاق المحمودة على ترتيب الحروف المعجمة . وفي رواية : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : أَشَدُّ النَّاسِ بَلَاءَ الْأَنْبِيَاءِ، ثُمَّ الْعُلَمَاءُ، ثُمَّ الْأَمْثَلُ فَأَلْأَمْثَلُ . المستدرک على الصحيحین ۵۴۶۳ ومخنة أبي ذر رضي الله عنه .

(۲) البقرة آية ۱۵۵ .

(۳) صحيح البخاري كتاب الترهف باب ما جاء في كفارة الترهف رقم الحديث ۵۶۴۱ .

وفي رواية : عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا سَمِعَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ . ← ← ← ←

کله هم چې یو مسلمان ته څه ستړي والې، بیماری، خفگان، ضرر او غم اورسي، تردې چې ازغې یې په خپه کې لار شي نو ددې هر یو په عوض کې الله ﷻ دده گناهونه معاف کوي

واقعہ: مسلمان ته په تکلیف رسیدو سره گناه معاف کیږي

مولانا اشرف علي تھانوي رَحْمَةُ اللهِ پِه خپلو مواعظو کې یوه واقعہ رانقل کړی چې په یو ښار کې دوه کسان بیمار وو او دواړه قریب الموت وو: یو یهودي ؤ، او بل مسلمان ؤ. د مرگ په دې آخري وخت کې ددې یهودي په زړه کې د ماهي خوړلو خواش پیدا شو خو دده سره په کور کې چې د ماهیانو کوم تالاب ؤ په کې هغې کې ماهیان ختم شوي وو. او د مسلمان په زړه کې د زیتون تېلو خوړلو خواش پیدا شو، او دده سره په کور کې الماری کې د زیتونو تېل موجود هم وو.

الله تعالی دوه فرېنتې اولیږلی، یوې ته یې حکم اوکړو چې ته د بل ځای نه ماهي رااُونیسه او د یهودي د کور په تالاب کې یې پرېږده چې د هغه کورنۍ یې رااُونیسي او یهودي له یې پوخ کړي چې د هغه د زړه خواش پوره شي.

او بلې فرېنتې ته یې حکم اوکړو چې ته ورشه او د مسلمان په الماری کې د زیتونو تېل ایخي دي هغه واړوه چې د مسلمان د زړه خواش پوره نشي.

دواړه فرېنتې راروانې شوی، په لاره کې دواړه فرېنتې سره یو ځای شوی، د یو بل نه یې پوښتنه اوکړه چې ته د کوم کار پسې ځی؟ هرې یوې خپل خپل کار ذکر کړو، دوی تعجب اوکړو چې مونږ ته خود متضاد کارونو حکم شوی.

بهر حال، فرېنتو ته چونکه د الله تعالی حکم ؤ، دواړه لاری او خپل خپل کاری یې پوره کړل. کله چې واپس راغلی نو الله ﷻ ته یې عرض اوکړو:

ای ربه! مونږ خوشتا حکم پوره کړو خودا خبره زمونږ په ذهن کې نه راځي چې یو یهودي باوجود د دینه چې ستا نافرمانه ؤ د هغه سره ماهي نه ؤ خوتا بیا هم د هغه خواش

← ← ← « مَا يُصِيبُ الْمُؤْمِنَ مِنْ وَصْبٍ، وَلَا نَصَبٍ، وَلَا سَقَمٍ، وَلَا حَزْنٍ حَتَّى الْهَمِّ يَهْتَهُ إِلَّا كُفِّرَ بِهِ مِنْ

سَيِّئَاتِهِ ». صحيح مسلم كتاب البيزة والقبلة والآداب باب كتاب المؤمن فيما يعيد به من مريض، أو حزين، أو نحو ذلك حتى

الشُّكْرُ يُشَاكُّهَا رقم الحديث ۲۵۷۳.

پوره کړو ، او مسلمان باوجود د دینه چې ستا فرمانبردار و خو تا د هغه خواهش پوره نکړو ، په دې کې څه حکمت دی ؟

الله تعالی ورته او فرمایل : تا سو زما په حکمتونو باندې نه پوهیږي ، اصل خبره داده چې زما معامله د کافر سره جدا ده او د مسلمان سره جدا ده :

کافر هم په دنیا کې ښه کارونه کوي (مثلاً کله صدقه ورکوي ، کله د غریبانو خدمت کوي) نو په آخرت کې خود کافر دا کارونه مقبول ندي نو په دنیا کې دده د اعمالو پوره بدله ورکوم چې همدلته ختم شي ، کله چې دا په آخرت کې ماته راځي نو د ښه کارونو هیڅ بدله یې نه وي پاتی .

او د مسلمان سره زما معامله داسې ده چې دده نه کوم گناهونه اوشي نو اکثر په دنیا په ده باندې امتحان راوا چې په دې سره دده دا گناهونه ختم شي ، دا ددې د پاره چې د قیامت په ورځ دا زما مخې ته راځي چې هیڅ گناه وریاندې نه وي پاتی .

د هغه یهودي خواهش مې ځکه پوره کړو چې د هغه د ټولو ښو کارونو بدله ما ورته په دنیا کې ورکړې وه ، صرف یو ښه عمل یې پاتې و نو چې کله د هغه د ماهي خوړلو ته شوق اوشو نو ما ورله دا خواهش هم پوره کړو ، دا ددې د پاره چې کله دا زما مخې ته راځي چې د ښو کارونو بدله یې ختمه شوي وي .

او د مسلمان خواهش مې ځکه پوره نکړو چې په بیماری سره ما دده ټول گناهونه ختم کړي وو ، صرف یوه گناه یې پاتې وه حالانکه دا اوس ماته راروان و ، که دا په دې حالت کې ماته راغلې وی نو دا یوه گناه به دده په عملنامه کې پاتې وی ، خو چې کله په آخري وخت کې د هغه زیتونو ټپلو خوړلو ته شوق پیدا شو او هغه ورسره په الماری کې موجود وو نو مونږ هغه ضائع کړل دا ددې د پاره چې په دې امتحان سره دده زړه غمجن شي او صبر او کړي نوزه به یې هغه گناه هم معاف کړم . اوس چې دا ماته راځي نو د گناهونو نه به بالکل صفا وي . (۱)

بهر حال ، په امتحاناتو او مصیبتونو سره د انسان گناهونه ختمیږي او درجې یې اوچتیږي .

(۱) اصلاحی خطبات لمولاملې لې علمانی صاحب ج ۷ ص ۱۱۷ .

مؤمن ته چې په جنت کې یوه غوپه (او چکر) ورکړې شي نو د دنيا ټول تکلیفونه به ور نه هېر شي

که مؤمن په دنیا کې په دین باندې عمل کولو په وجه ټول عمر تکلیفونه برداشت کړي خو چې د قیامت په ورځ ده ته په جنت کې یوه غوپه او چکر ورکړې شي نو د دنیا ټول تکلیفونه به هېر کړي.

همدارنگې که د دنیا یو مالدار انسان ټول عمر په خوشحالی کې تېر کړي خو که د خپلو بدو اعمالو په وجه په جهنم کې یوه غوپه ورکړې شي نو د دنیا ټولې خوشحالی به هېرې کړي.

د مسلم شریف حدیث دی، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: چې د قیامت په ورځ به د دنیا مالدارترین هغه کس راوستې شي کوم چې ټول عمر په خوشحالی او راحت کې تېر کړې وي خو د خپلو بدو اعمالو په وجه به د جهنم مستحق گرځیدلې وي، ده ته به په جهنم کې یوه غوپه ورکړې شي، بیا به دده نه پوښتنه او کړې شي:

يَا ابْنَ آدَمَ! هَلْ رَأَيْتَ خَيْرًا قَطُّ؟ هَلْ مَرَّ بِكَ لَعِيمٌ قَطُّ؟

ای د آدم خویه! آیا تا چیرته په دنیا کې خېر (خوشحالی) لیدلی؟ آیا په تا باندې چیرته نعمتونه تېر شوي؟

دابه ورته جواب ورکړي: لا، وَاللَّهِ يَا رَبِّ.

نه، قسم په الله، ای زما ربه. (په ما باندې هیڅ خوشحالی او نعمت ندې تېر شوي). بیا به داسې یو کس راوستې شي چې هغه په دنیا کې ټول عمر د امتحاناتو او سختی ژوند تېر کړې وي او د نېکو اعمالو په وجه د جنت مستحق گرځیدلې وي، ده ته به په جنت کې یوه غوپه ورکړې شي، بیا به دده نه پوښتنه او شي:

يَا ابْنَ آدَمَ! هَلْ رَأَيْتَ بُؤْسًا قَطُّ؟ هَلْ مَرَّ بِكَ شِدَّةٌ قَطُّ؟

آیا تا په دنیا کې چیرته تکلیف لیدلی؟ آیا په تا باندې چیرته سختی تېر شوي؟

داسې به جواب ورکړي: لا، وَاللَّهِ يَا رَبِّ مَا مَرَّ بِي بُؤْسٌ قَطُّ، وَلَا رَأَيْتُ شِدَّةً قَطُّ.

نہ قسم پہ اللہ، ای زما رہہ . پہ ما باندی نہ خو چیرتہ تکلیف تہر شوی ، او نہ ما چیرتہ سختی لیدلی . (۱)

فائدہ : ددی حدیث نہ معلومہ شوہ چہ کہ پہ مسلمان باندی پہ دنیا کی د نپکو اعمالو کولو پہ وخت خہ تکلیف راشی یا نور امتحانات ورباندی راشی او دده ژوند پہ ہمدغہ شان سختی کی تہر شی خو چہ کلہ دقیامت پہ ورخ پہ جنت کی یو چکر ورکری شی نو د دنیا دا اتول تکلیفونہ بہ ورنہ ہر شی ، او دائمی خوشحالی بہ یی نصیب شی .

د جنت د طلب نہ خلق غافل دی

باوجود ددینہ چہ جنت د ہر چا خو بن دی خو ییا ہم خلق ددی د طلب کولو نہ غافل دی .

د ترمذی شریف حدیث دی ، رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم فرمایا :

مَا رَأَيْتُ مِثْلَ النَّارِ نَامَ هَارِبُهَا ، وَلَا مِثْلَ الْجَنَّةِ نَامَ طَالِبُهَا . (۲)

ما د جہنم پہ شان سخت ترین حای ندی لیدلی چہ ددینہ تختیدونکی خلق اودہ (غافلہ) دی ، او د جنت پہ شان بہترین د نعمتونو والہ حای می ندی لیدلی چہ ددی طلب کوونکی خلق اودہ دی .

(۱) عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه . قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : يُؤْتَى بِأَنْعَمِ أَهْلِ الدُّنْيَا مِنْ أَهْلِ النَّارِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ، فَيُضْبَعُ فِي النَّارِ صَبْغَةً ، ثُمَّ يُقَالُ : يَا ابْنَ آدَمَ ! هَلْ رَأَيْتَ حَيًّا قَطُّ ؟ هَلْ مَرَّ بِكَ نَعِيمٌ قَطُّ ؟ فَيَقُولُ : لَا ، وَاللَّهِ يَا رَبِّ . وَيُؤْتَى بِأَشَدِّ النَّاسِ بُؤْسًا فِي الدُّنْيَا مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ ، فَيُضْبَعُ صَبْغَةً فِي الْجَنَّةِ . فَيَقَالُ لَهُ : يَا ابْنَ آدَمَ ! هَلْ رَأَيْتَ بُؤْسًا قَطُّ ؟ هَلْ مَرَّ بِكَ شِدَّةٌ قَطُّ ؟ فَيَقُولُ : لَا ، وَاللَّهِ يَا رَبِّ مَا مَرَّ بِي بُؤْسٌ قَطُّ ، وَلَا رَأَيْتُ شِدَّةً قَطُّ . صحيح مسلم . كتاب صفة القيامة والجنة والنار . باب صبغ أنعم أهل الدنيا في النار وصبغ أشد هم بؤس في الجنة رقم الحديث ۵۵ (۲۸۰۷) . مسند احمد مخرجا رقم الحديث ۱۳۱۱۲ . سنن ابن ماجه رقم الحديث ۴۳۲۱ . البعث والنشور للبيهقي رقم الحديث ۴۳۶ . مشكاة المصابيح . كتاب أحوال القيامة وبدء الخلق . باب صفة النار وأهلها الفضل الأول رقم الحديث ۵۶۶۹ (۵) . شرح السنة للبهوي رقم الحديث ۴۴۰۴ . كنز العمال رقم ۳۹۵۱۳ .

(۲) سنن الترمذی أبواب صفة جهنم عن رسول الله صلى الله عليه وسلم رقم الحديث ۲۶۰۱ قال الالباني: حسن . مسند الزار رقم الحديث ۹۷۱۹ ، المعجم الاوسط رقم الحديث ۱۶۳۸ ، شعب الایمان رقم الحديث ۳۸۳ ، ورقم الحديث ۳۸۴ . الترغيب والترهيب للمندري رقم الحديث ۵۵۳۲ . مشكاة المصابيح . كتاب الرقاق . باب البكاء والخون الفضل الثاني رقم الحديث ۵۳۴۶ (۸) .

یعنی باوجود د دینه چې جهنم سخت ترین ځای دی خو خلق ورنه بیا هم ځان نه ساتي ، او باوجود د دینه چې جنت دیر د نعمتونو ځای دی خو بیا هم خلق د دې د طلب کولو نه غافل دي .

اوس په نالیدلو د جنت گټل آسان دي

اوس چونکه زمونږ ایمان بِالْعِيبِ دى نو جنت گټل دیر آسان دي ، په معمولي عمل سره هم جنت گټلې شو خو که یو ځل د مرگ اثرات شروع شویا د دُنیا نه مو سترگې پټې شوی نو بیا جنت گټل دیر گران دي .

واقعہ : د دې متعلق درته یوه واقعہ ذکر کوم : د هارون الرشید په زمانه کې یو بزرگ و په " بهلول دانا " باندې مشهور و ، په ظاهره خلقو ته ساده او لیونې معلومیدو خو په حقیقت کې دیر هوښیار و . هارون الرشید بادشاه به دده سره کله ځله خوش طبعي کوله . د هارون الرشید بادشاه بی بی " زبیده خاتون " هم دیره دینداره ښځه وه . یوه ورځ هارون الرشید د خپلې بی بی سره د سیند په غاړه گرځیدو ، په یو ځای کې یې بهلول دانا اولید چې په شکر کې ناست دی ، ده وریاندې سلام و اچول ، هغه د سلام جواب ورکړو . هارون الرشید ورنه پوښتنه او کړه : بهلوله ! دا څه کوی ؟ هغه ورته وویل : د شگونه کور جوړوم . ده ورنه پوښتنه او کړه : دا د چا د پاره جوړوی ؟ هغه ورته وویل : څوک چې دا واخلي نوزه به ورته دُعا او کرم نوالله تعالی به هغه ته په جنت کې کور ورکړي .

هارون الرشید بادشاه ورنه پوښتنه او کړه : د دې قیمت څو روپۍ دی ؟ هغه ورته وویل : یو دینار . ده دا گمان او کړو چې گني دا هسې لیونې دی . نو مخکې ورنه لاړ .

د هارون الرشید بادشاه پسې شاته دده بی بی " زبیده خاتون " راروانه وه هغې د بهلول نه پوښتنه او کړه چې : بهلوله ! دا څه شی جوړوی ؟ هغه ورته وویل : دا د شگونه کور جوړوم چې څوک دا واخلي نوزه به ورته دُعا او کرم نوالله تعالی به ورته په جنت کې کور ورکړي .

دنيا بادشاهي ده چي دابه ماله راکوی .

زبيده خاتون ورنه پوښتنه اوکړه : ددې قيمت څه دی ؟ هغه ورته وويل : دا ورنه لاره .
نودې ورته يو دينار ورکړو . هغه دُعا اوکړه . دا ورنه لاره .

د شپې چې کله هارون الرشيد بادشاه اوده شو نو په خوب کې يې خپله خاتون زبيده
ښائسته باغونه ، ميوې ، گلان او اوچت اوچت محلونه دي . د سره يې اتمه لاره ورسره
محل يې اوليد چې په هغې باندي د زبيده خاتون نوم ليکل شوي و .

هارون الرشيد دا گمان اوکړو چې دا خوزما د بي بي محل دی نو ورځم چې ورته
اوگورم . کله چې د محل دروازي ته وراورسيد او دښکته د ورتللو اراده وکړه نو
دربانچي د ننوتلو نه منع کړو .

ده ورته وويل : دا خوزما د بي بي محل دی زه ورننوځم .

هغه ورته وويل : ددې ځای قانون جدا دی دلته چې په محل باندي د چا نوم ليکلی وي
هم هغه ته د ننوتلو اجازت وي ، د هغه نه بغير بل چاته د ننوتلو اجازت نشته .

په دې وخت هارون الرشيد د خوب نه راويځ شو . سوچ يې کولو ، آخريې قلم ته
راغله چې دا پرون زبيده خاتون د بهلول نه کور په يو دينار اخيستې و . هغې په خور
ورته الله په جنت کې کور جوړ کړی .

نو افسوس ورغی چې کاش ، ما هم يو دينار ورکړې و . په زړه کې اراده اوکړه چې
به زه هم ورنه يو کور واخلم .

په صبا باندي هارون الرشيد بادشاه بيا د خپلې بي بي سره د سيند په غاړه گرځيدو
بهلول دانا تلاش يې کولو ، په يو ځای کې يې اوليد چې هماغه شان يې د شکره
جوړول . ده ورباندي سلام واچول ، او پوښتنه يې ورنه اوکړه :

بهلوله ! دا څه جوړوی ؟ هغه ورته وويل : د شگونه کور جوړوم شوکا چې د اوښکې
به ورته دُعا اوکړم نو الله تعالی به په جنت کې ورله کور جوړ کړي .

ده ورنه پوښتنه اوکړه : ددې قيمت څومره دی ؟ هغه ورته وويل : ددې قيمت څومره دی ؟
دنيا بادشاهي ده چې دابه ماله راکوی .

هارون الرشيد ورته وويل : دومره قيمت خوزه نشم درکولی .

بيا يې ورته وويل : پرون خوددې کور قيمت يو دينار و او نو ددې قيمت څومره دی ؟

ده، دا ولی؟

بهلول ورته وویل: بادشاه سلامت! پرون نالیدلې سودا نو ځکه آرزانه وه او نن چونکه ستا سترگو هر څه لیدلې دي نو ځکه گرانه ده.

عبرت: د دې واقعې نه مونږ ته دا عبرت حاصل شو چې نن زموږ ایمان بالغیب دی، په سترگو مو د جنت نعمتونه او د مرگ اثرات ندي لیدلې نو ځکه جنت گتېل آسان دي، خو کله چې د مرگ وخت راشي او په سترگو باندې هر څه او گورو نو بیا به د مچ په شان د پنیمانتیا لاسونه مروړو خو اوبه به د ورځ نه تېرې وي او هیڅ به په گوتو نه راځي. لهذا همدا نن زموږ د پاره بهترینه موقع ده چې هغه اعمال او کړو د کوم په وجه چې انسان د جنت مستحق گرځي.

خلاصه

د تقریر په شروع کې ما دا خبره کړې وه چې جنت صرف په آرزوگانو باندې نه گتېل کیږي بلکه دې د پاره دا ضروري ده چې انسان به د ایمان نه پس نېک اعمال کوي، او دا خبره د قرآن کریم د ډیرو آیتونو نه هم ثابتې ده. (۱)
نبي کریم صلی الله علیه وسلم هم خپل امت ته د نېکو اعمالو کولو ترغیب ورکړی.

(۱) الله فرمائي: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾.

ترجمه: او کومو خلقو چې ایمان راوړو او نېک عملونه یې او کړل نو همدغه خلق جنتیان دي، دوی به په دې جنت کې همیشه اوسېږي. البقرة آیه ۸۲.

بل ځای فرمائي: ﴿وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾. البقرة آیه ۲۵
ترجمه: او (ای پیغمبره!) ته زیرې ورکړه هغه خلقو ته چې هغوی ایمان راوړی او نېک کارونه یې کړي چې بیشکه د دوی د پاره داسې جنتونه (باغونه) دي چې د هغې د (آونو) لاندې به نهرونه بهیږي.

بل ځای فرمائي: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾. النساء آیه ۵۷.

ترجمه: او کومو خلقو چې ایمان راوړو او نېک اعمال یې او کړل نو ډیر زر به مونږ دوی په داسې جنتونو کې داخل کړو چې د هغې د (آونو) لاندې به نهرونه بهیږي، دوی به په دې کې همیشه اوسېږي.

بیا خاصکر هغه اعمال یې هم ورته خودلي چې د هغې په باره کې صراحتاً راغلي چې "په دې عمل سره انسان جنت ته داخلېږي".

(د هغې نه څه د پاسه سل ۱۰۰ اعمال درته ماذکر کړل)

لهذا هر مسلمان ته په کار دي چې د جنت گټلو د پاره د الله او رسول ټول احکامات اومني او بیا خاصکر هغه اعمال په پابندی سره او کړي په کومو سره چې صراحتاً د جنت وعده شوی.

که د نېکو اعمالو په کولو سره ده ته تکلیف یا مشقت اوریسي نو دا به په خوشحالی برداشت کوي، ځکه جنت په مشقتونو او امتحانانو کې گېردی، بیا خاصکر په نېکانو بندگانو باندې خودیر امتحانات راځي. خودا به ورباندې صبر کوي، ځکه که د قیامت په ورځ ده ته په جنت کې یو چکر ورکړې شي نو د دینا ټول مشقتونه او امتحانات به ورنه هېر شي او د جنت دائمی خوشحالی به یې نصیب شي.

دُعا

الله تعالی دې مونږ ټولو ته د هغه نېکو اعمالو کولو توفیق راکړي چې د هغې په وجه انسان د جنت تلو مستحق گرځي.

رَبِّ كَرِيمٍ دې مونږ ټولو ته جَنَّتِ الْفِرْدَوْسِ رَانصیب کړي.
پَرُورِدِگارِ عَالَمِ دې مونږ ټول د هغه بدو اعمالو نه اوساتي چې د هغې په وجه انسان د جهنم مستحق گرځي.

أَمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ.

وَآخِرُ دَعْوَانَا أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

﴿ نوبت ﴾

” د جنت خورې او غلمان “ دا موضوع به اِنْ شَاءَ اللهُ په راتلونکي

شپږم (۶) جلد کې وي. ابوالمسعود عمنه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خوشخبري

ددې پسي به ان شاء الله شپږم جلد وي ، او دا
سلسله به د الله ﷻ په توفيق سره تر يو وخته پورې
همداسې جاري وي

په خپلو خصوصي دعاگانو کې مو ياد ساتئ

ستاسو ورور :

ابوالشمس نورالهدا عفي عنه

موبائل نمبر : ۰۳۰۶ ۵۴۴۷۱۷۴

زما نور تالیفات

ددې موجوده کتاب نه علاوه زما نور تالیفات هم شته :

۱. **إِصْلَاحِي مُدَلِّكُ تَقْرِيرُونِه** : دا کتاب په پنځلس جلدونو کې

دی ، په پښتو او فارسي کې چاپ شوی ، په مکتبو کې ملاويږي .
او څه لږ وخت پس به ان شاء الله دا مکمل کتاب په اردو کې هم چاپ شي .

۲. **الْأَسْئَلَةُ وَالْأَجُوبَةُ الْفَاضِلَةُ لِتَشْحِيلِ الْأَذْهَانِ الْكَامِلَةِ** :

په دې کتاب کې د ذهن د زیرکتيا د پاره د مختلفو علومو متعلق معنی
سوالات او جوابات دي ، دا کتاب په پښتو ، اردو او فارسي درې واړو
ژبو کې چاپ شوی ، په مکتبو کې پيدا کيږي .

۳. **هر تقرير په مختلفو ژبو کې** : په دې کتاب کې په پنځه واړه

ژبو کې تقريرونه دي . دا کتاب هم چاپ شوی ، په مکتبو کې ملاويږي .

ابوالشمس نور الهدا عفی عنه

موبائل نمبر : ۵۴۴۷۱۷۴ ۰۳۰۶

یو توهم دفع کول

کیدې شي د بعضې خلقو ذهن ته به دا اعتراض راځي چې :
 “ څنگه یو څو میاشتي پس ددې کتاب نور جلدونه هم اولیکلې شو ؟ ”
 نو ددې په جواب کې به زه بغیر د تکبر او بغیر د ریا نه خالص د تَحْدِيثٍ بِالنِّعْمَةِ په
 طور دا اوویم چې :

کله یو کس د بهترینې مضمون نویسی استعداد هم لري ، ټول عمر یې په علمي
 میدان کې هم تېر کړې وي ، په هره موضوع باندې د أسلافو د معتمدو کتابونو ذخیره
 هم لري ، د تالیف زړه تجربه او په زړه کې ددې بلېدونکې شوق هم لري ، د همدې د
 پاره یې د شواروز اکثره حصه هم وقف کړې وي ، ددې د پاره د شپې روڼولو او
 مشقت برداشت کول عادت هم لري ، د دیني علومو سره سره په عصري علومو باندې
 پوره عبور هم لري ، د کتاب مسوده هم په خپله تیارولې شي ، بیا په کمپیوټر باندې
 په خپله د لیکلو، پرنټ کولو او دوباره ددې د اصلاح کولو مهارت هم لري ، د والدینو
 او بې شماره اهل علمو دعاگانې هم ورسره شامل حال وي ، د ټولونو اهمه دا چې د الله
 تعالی د رضا د پاره خلقو ته د نفعې رسولو او د قیامت د پاره د ذخیره جوړولو اراده هم
 لري نو بیا داسې کس ته د څلورو یا پنځو میاشتو مسلسل شب وروز محنت کولو نه
 پس د الله ﷻ په توفیق سره یوه جامع موضوع تیارول خودومره مشکل کار ندی .

مشهوره مقوله ده : **مَنْ جَدَّ وَجَدَّ** . څوک چې کوشش کوي نو ددې ښه ثمره به
 اومومي . بل دا چې الله تعالی د هیچا محنت هم نه ضائع کوي . (۱)
 بلکه زه خو وایم چې هر ذی استعداد دې د ژوند دا قیمتي لمحات غنیمت او گنډې
 او په څه نا څه طریقې سره دې د خپل وس موافق د دین خدمت او کړي :
 که هغه د تالیف په شکل کې وي ، که د درس و تدریس په شکل کې وي ، که
 د دعوت و تبلیغ په شکل کې وي ، که د جهاد په شکل کې وي ، یا په بله دیني شعبه کې

(۱) قَالَ اللهُ تَعَالَى : ﴿ وَالَّذِينَ جَاهَدُوا لِنُصْرَتِنَا يُؤْتِيهِمْ سُبُلَنَا ۚ ﴾ . العنکبوت آیه ۶۹ .

د خدمت په شکل کې وي ددې د پاره چې مخلوق خدا ته د فائدي رسولو سره سره
خان له د آخرت د پاره بهترينه ذخيره هم تياره کړي .

خو افسوس صد افسوس چې نن سبا ډير د بهترين استعداد واله خلق په فېس بک
واټس آپ او انټرنېټ باندې خپل قيمتي وخت فضول ضائع کوي ، اکثره خپل يو تصوير
يا څه ويډيو په فېس بک باندې شائع کړي بيا ددې په انتظار وي چې څوک به پرې
کمنټ او کړي نو په دې انتظار باندې ټوله ورځ موبائل ته پروت وي ، حالانکه وخت
قيمتي سرمايه ده فضول ضائع کول يې ندي په کار .
په احاديثو مبارکه و کې هم انسان د ټيټه متوجه شوی چې خپل قيمتي وخت فضول
ضائع نکړي .

رسول الله صلى الله عليه وسلم يو کس ته نصيحت کولو نو ورته وې فرمايل :
اغْتَنِمْ خَمْسًا قَبْلَ خَمْسٍ : شَبَابَكَ قَبْلَ هَرَمِكَ ، وَصِحَّتَكَ قَبْلَ سَقَمِكَ ، وَغِنَاءَكَ قَبْلَ
فَقْرِكَ ، وَفَرَاغَكَ قَبْلَ شُغْلِكَ ، وَحَيَاتَكَ قَبْلَ مَوْتِكَ . (۱)
پنځه خبرې د پنځو نه مخکې غنيمت او گنډه : خپله جواني د بوډاوالي نه مخکې ،
صحت د بيماري نه مخکې ، مالداري د فقيري نه مخکې ، فارغ وخت د مشغولتيا نه
مخکې ، او ژوند د مرگ نه مخکې .
لهذا خپل قيمتي وخت ، قيمتي عمر ، او قيمتي جواني په فضول کارونو کې خرچ
کول نه دي په کار .

أَبُو الشَّمْسِ نُورُ الْهَدْيِ عَفَى عَنْهُ

(۱) عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِرَجُلٍ وَهُوَ يَعِظُهُ :

اغْتَنِمْ خَمْسًا الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحِينَ لِلْحَاكِمِ رَقْمُ الْحَدِيثِ ٧٨٤٦ وَقَالَ الْحَاكِمُ : هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ عَلَى

شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ وَلَمْ يُخَرِّجَاهُ . وَوَأْفَقَهُ الدَّهْمِيُّ . شُعَبُ الْإِيمَانِ رَقْمُ الْحَدِيثِ ٩٧٦٧ ، مُصَنَّفُ ابْنِ أَبِي شَيْبَةَ رَقْمُ الْحَدِيثِ

٣٣٣١٩ ، كُنُزُ الْعَمَالِ رَقْمُ الْحَدِيثِ ٣٣٣٩٠ ، مَشْكُوهُ الْمَصَابِيحِ كِتَابُ الرِّفَاقِ الْفَصْلُ الثَّلَاثِي رَقْمُ الْحَدِيثِ

٥١٧٣ (٢٠) .

الْمُبَادَرَةُ بِالتَّصْنِيفِ خَيْرٌ مِنَ التَّذْرِيسِ (١)

قال ابن الجوزي رحمه الله : رأيت من الرأى القويم أن كلف التصانيف أكثر من كلف التعليم بالمشافهة ، لأن أضافه في عمري حددا من المتعلمين ، وأضافه بتصنيفي خلقا لا يخص ما خلقوا به ، ودليل هذا أن ارتفاع الناس بتصانيف المتقدمين أكثر من ارتفاعهم بما يستفيدونه من مشايخهم .

فينبغي للعالم أن يتوقف على التصانيف إن وفق للتصنيف المفيد ؛ فإنه ليس كل من صنف صنف .

وليس المقصود جمع شيء كيف كان ، وإنما هي أسرار يطلع الله عز وجل عليها من هاء من عباده ، ويوفقه لكشفها ، فيجمع ما فرق ، أو يربط ما شتت ، أو يشرح ما أهمل ، هذا هو التصنيف المفيد .

وينبغي اغتنام التصنيف في وسط العمر ، لأن أوائل العمر زمن الطلب ، وآخره كلال الحواس ، وربما خان الفهم والعقل من قدير عمره ؛ وإنما يكون التقدير على العادات الغالبة ؛ لأنه لا يعلم الغيب . فيكون زمان الطلب والحفظ والتشاغل إلى الأربعين ، ثم يبتدى بعد الأربعين بالتصانيف والتعليم .

هذا إذا كان قد بلغ مع ما يريد من الجمع والحفظ ، وأعين على تحصيل المطالب . فإما إذا قلت الآلات عنده من الكتب ، أو كان في أول عمره ضعيف الطلب فلم يند ما يريد في هذا الأوان ، أخر التصانيف إلى تمام خمسين سنة ، ثم ابتداء بعد الخمسين في

(١) لومة الزمن عند العلماء عبد الفلاح ابو غلة ص ٢٢٦ .

التصنيف والتعليم إلى رأس الستين.

ثم يزيد فيما بعد الستين في التعليم، ويُشبع الحديث والعلم، ويُقَلِّك التصانيف
إلا أن يقع مُهمًّا إلى رأس السبعين.

فإذا جاوز السبعين جعل الغالب عليه ذكر الآخرة والتهيؤ للرحيل، فيؤفِّرُ نفسه
على نفسه إلا من تعليمٍ يحتسبه، أو تصنيفٍ يُفتَقَرُ إليه؛ فذلك أشرف العُدَدِ
للآخرة. (١)

(١) صيد الخاطر جمال الدين أبو الفرج عبد الرحمن بن علي بن محمد الجوزي ص ٢٤١ فصل: التصنيف
المفيد ومراحل عمر العالم. قيمة الزمن عند العلماء عبد الفلاح أبو غدة ص ٢٢٦.

علماء، طلباء، مقررین، اور عام مسلمانوں کے لئے مختلف موضوعات پر تقاریر کا ایک مفصل،
مُسْتَنْد، علمی اور تحقیقی ذخیرہ:

إِصْلَاحِي مَذَلُّلُ تَقَارِير

۱ تا ۱۵ جلد

تالیف

أَبُو الشَّمْسِ مَوْلَانَا نُورُ الْهُدَى عَفِيَّ عَنْهُ

فاضلِ جامعہ امداد العلوم پشاور صدر، و وفاق المدارس العربیة ملتان

ایم اے عبدالولی خان یونیورسٹی مردان

دویم جلد

۱. پردی بنحې سره خلوت او اختلاط حرام دی
۲. د بدنظری سزاگانې او د دینه د بیچ کیدو طریقې
۳. د نظر حفاظت کول
۴. د تواضع فضائل او فوائد (ورسره)
- د نبی ﷺ، صحابه کرامو او نورو بزرگانو د تواضع واقعات
۵. د جمعې او اخترونو خطبې

اول جلد

۱. د زنانه و د پاره د شرعي پردې اهمیت او ثبوت
۲. د زنانه و د پاره د پردې فضائل او بې پردگی سزاگانې
۳. بنحو د پاره د کورنه د بهر وتلو شرائط او آداب
۴. د پردې متعلق اعتراضات او دهغې جوابات
۵. د پردې متعلق ضروري فقهي مسائل

خلورم جلد

۱. د ختم نبوت تفصیلي بیان
۲. په دروغه د نبوت دعوی کوونکو خلقو احوال
۳. گستاخ رسول مرتد او کافر دی او سزایې صرف مرگ دی
۴. نبی علیه السلام په ټولو پیغمبرانو کې افضل دی

دریم جلد

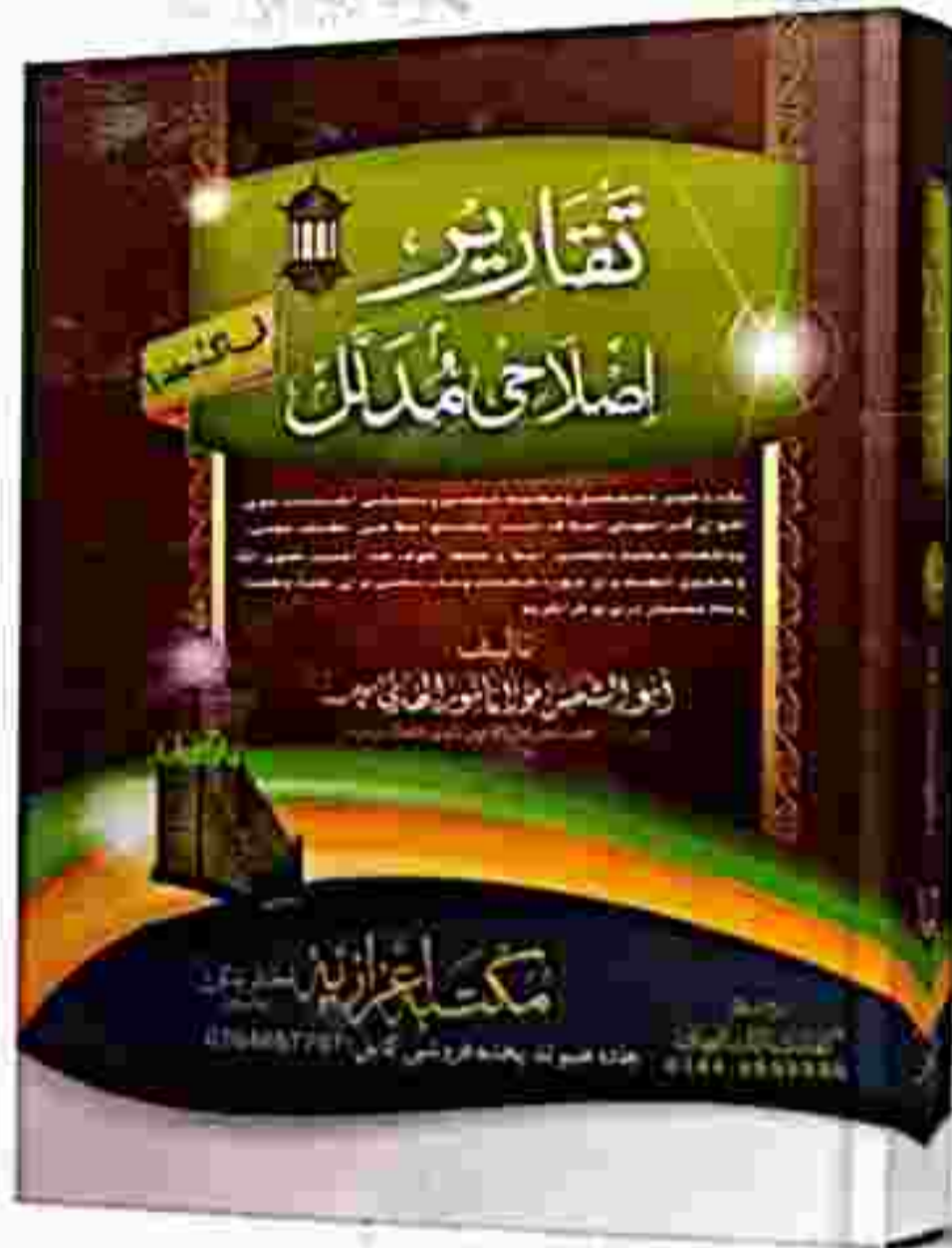
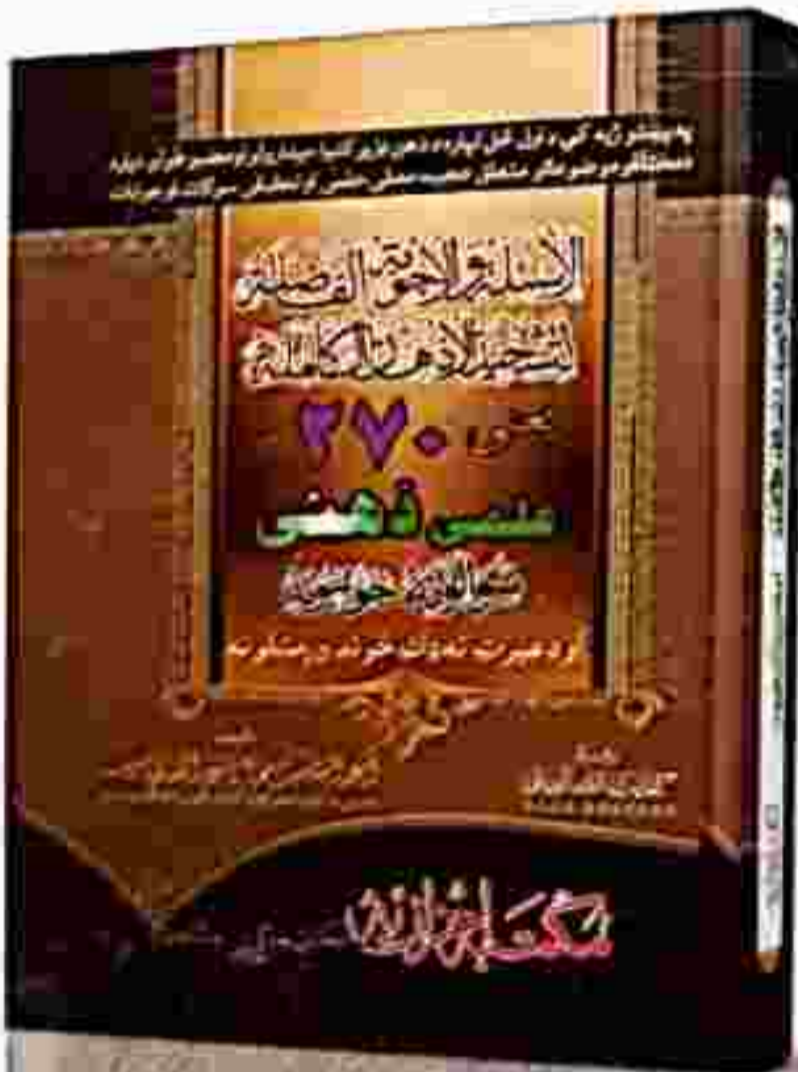
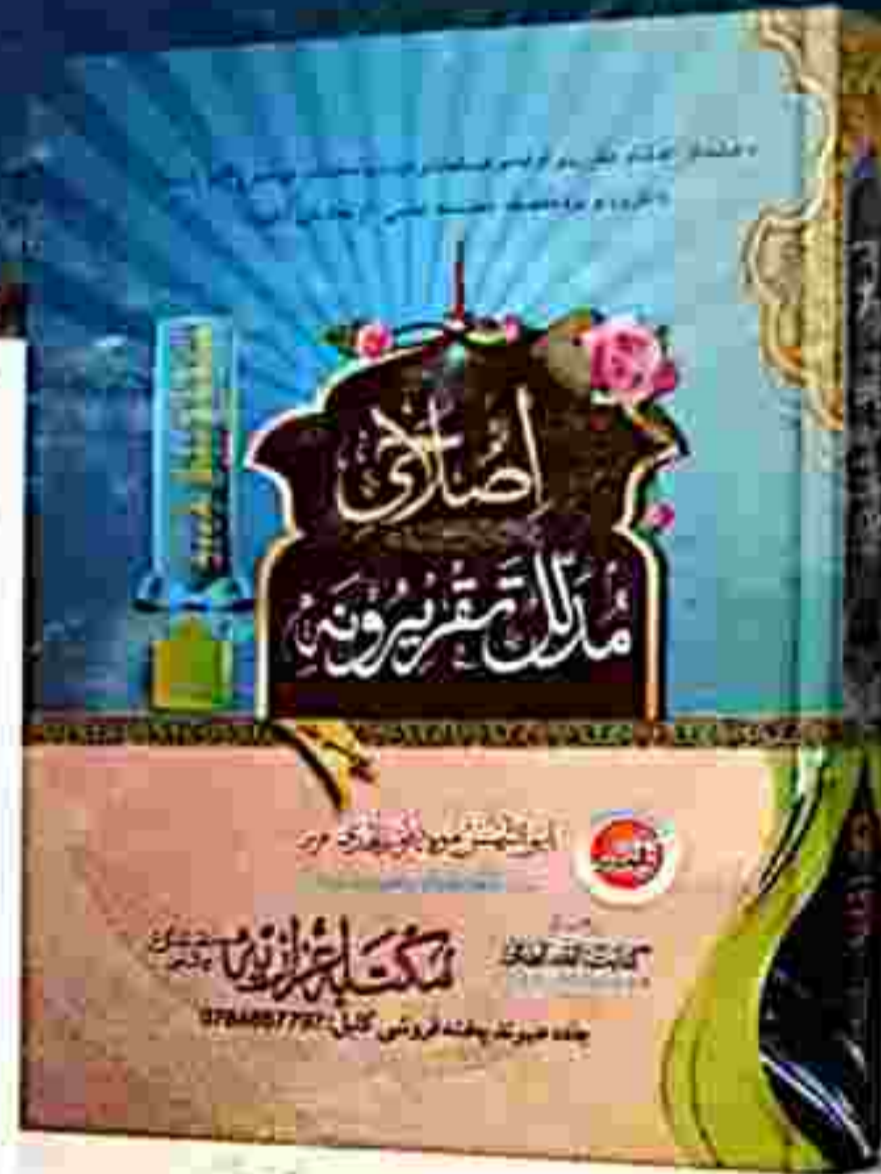
۱. د تقوی فضائل او فوائد
۲. د نبی علیه السلام، صحابه کرامو او نورو بزرگانو د تقوی واقعات
۳. د الله ﷻ د عذاب نه ویریدل (ورسره)
- د نبی علیه السلام، صحابه کرامو او نورو بزرگانو د الله ﷻ نه د ویریدو واقعات
۴. د الله ﷻ نه ښه امید لرل

پنځم جلد

۱. د جنتِ نعمتونه او خوشحالی
(اول بیان)

۲. د جنتِ نعمتونه او خوشحالی
(دویم بیان)

۳. جنت ته داخلوونکي نېک اعمال

Design by NoorPrinters +923115561212

مکتبہ انجمن اسلامیہ

جاہدہ میوند پختہ فروشی کابل : 0764857797

کفایت دینی کتب خانہ

رابطہ نمبر

کفایت اللہ ٹیلی گرام واٹس ایپ

ایب نمبر

+923247442395

واٹس ایپ

+923052488551

Scanned with CamScanner

Scanned with CamScanner